

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

A

1	â (F.) [1 [] ünlem edatı ey, hey. 2.iki kelimenin arasına girerek, anlamı pekiştiren yeni kelimeler türetmeye yarayan orta ek.	[آ]
2	a'dâ (A.) [اعدا] düşmanlar.	[اعدا]
3	a'dâd (A.) [اعداد] sayılar.	[اعداد]
4	â'ik (A.) [عائق] engel.	[عائق]
5	a'lâ (A.) [اعلى] en yüksek, en yüce.	[اعلى]
6	a'lâf (A.) [آلاف] otlar.	[آلاف]
7	a'lâl (A.) [1 [اعلال] hastalıklar. 2.sebepler.	[اعلال]
8	a'lâm (A.) [1 [اعلام] bayraklar. 2.özel isimler.	[اعلام]
9	a'lem (A.) [اعلم] en iyi bilen.	[اعلم]
10	a'mâ (A.) [اعمى] kör.	[اعمى]
11	a'mâk (A.) [اعماق] derinlikler.	[اعماق]
12	a'mâl (A.) [اعمال] işler, ameller, davranışlar.	[اعمال]
13	a'mâr (A.) [1 [اعمار] ömürler. 2.yaşlar.	[اعمار]
14	a'nî (A.) [اعنى] yani.	[اعنى]
15	a'râb (A.) [اعراب] Araplar, çöl arapları.	[اعراب]
16	a'râbî (A.) [اعرابى] çöl arabı.	[اعرابى]
17	a'râz (A.) [اعراض] belirtiler.	[اعراض]

18	a'sâb (A.) [اعصاب] sinirler.	[اعصاب]
19	a'sâr (A.) [اعصار] yüz yıllar.	[اعصار]
20	a'şâr (A.) [اعشار] öşür vergileri, onda birler.	[اعشار]
21	a'şârî (A.) [اعشارى] ondalık.	[اعشارى]
22	a'vec (A.) [اعوج] yamuk, eğri büğrü.	[اعوج]
23	a'ver (A.) [اعور] tek gözlü.	[اعور]
24	a'yâd (A.) [اعياد] bayramlar.	[اعياد]
25	a'yân (A.) [اعيان] 1.ileri gelenler, eşraf, sosyete. 2.gözler.	[اعيان]
26	a'yün (A.) [اعين] 1.gözler. 2.pınarlar.	[اعين]
27	a'zâ (A.) [اعضا] 1.üyeler. 2.organlar.	[اعضا]
28	a'zam (A.) [اعظم] en büyük.	[اعظم]
29	âb (F.) [آب] 1.su. 2.deniz. 3.ırmak. 4.tükürük. 5.özsuyu. 6.ter. 7.döl suyu. 8.sidik. 9.parlaklık. 10.yüzsuyu. 11.letafet, hava.	[آب]
30	âb (F.) [آب] Ağustos.	[آب]
31	âb -ı âbistenî [آب آبستنى] 1.meni; 2.bitkilerin yetişmesine neden olan su.	[آب آبستنى]
32	âb -ı adâlet [آب عدالت] 1.adalet suyu; 2.doğruluğun bereketi.	[آب عدالت]
33	âb -ı ahmer [آب احمر] 1.kızıl su. 2.kırmızı şarap. 3.gözyaşı.	[آب احمر]
34	âb -ı âteşîn [آب آتشين] 1.ateşli su; 2.kırmızı şarap; 3.gözyaşı.	[آب آتشين]
35	âb -ı bâdereng [آب باده رنگ] 1.kızıl su. 2.gözyaşı, kanlı gözyaşı.	[آب باده رنگ]
36	âb -ı engûr [آب انگور] 1.üzüm suyu. 2.şarap.	[آب انگور]
37	âb -ı harâbât [آب خرابات] (meyhane suyu) şarap.	[آب خرابات]

38	âb -ı kevser [1 آب كوثر].cennet suyu, 2.şarap.	[آب كوثر]
39	ab'âb (A.) [ععباب] vantrolog.	[ععباب]
40	abâ (A.) [1 عبا].kaba yün kumaş. 2.aba.	[عبا]
41	âbâ' (A.) [1 آباء].babalar. 2.gezegenler.	[آباء]
42	âbâd (A.) [آباد] ebedler.	[آباد]
43	âbâd (F.) [آباد] bayındır, mamûr.;âbâd etmek/eylemek 1.mamûr etmek. 2.zenginleştirmek. 3.huzur vermek-âbâd olmak 1.mamûrlaşmak. 2.zenginleşmek. 3.huzura kavuşmak.	[آباد]
44	âbâdân (F.) [آبادان] bayındır.	[آبادان]
45	âbâdânî (F.) [آبادانى] bayındırlık.	[آبادانى]
46	âbâdî (F.) [1 آبادى].bayındırlık. 2.ince Hint kağıdı.	[آبادى]
47	âbâl (A.) [آبال] develer.	[آبال]
48	âbân (F.) [آبان] Âbân ayı.	[آبان]
49	abâpûş (A.-F.) [1 عباپوش].abalı. 2.derviş. 3.yoksul.	[عباپوش]
50	âbâr (A.) [آبار] kuyular.	[آبار]
51	âbcâme (F.) [آجامه] su kabı.	[آجامه]
52	âbçîn (F.) [آبچين] peştemal.	[آبچين]
53	abd (A.) [1 عبد].kul. 2.köle.	[عبد]
54	âbdân (F.) [1 آبدان].su kabı. 2.mesane.	[آبدان]
55	âbdâr (F.) [1 آبدار].sulu. 2.parlak. 3.hoş	[آبدار]
56	âbdendân (F.) [1 آبدندان].bön. 2.âciz.	[آبدندان]

57	abdest (F.) [1 [آبدست] .abdest. 2.paylama.	[آبدست]
58	abdesthâne (F.) [1 [آبدستخانه] .tuvalet. 2.abdest alınan yer.;abdestlik (F.-T.) kısa cübbe.	[آبدستخانه]
59	âbek (F.) [1 [آبک] .sulu. 2.cıva.	[آبک]
60	abes (A.) [عبث] saçma, abes.	[عبث]
61	âbgîne (F.) [1 [آبگینه] .kristal. 2.kadeh. 3.sürahi. 4.ayna. 5.gözyaşı.	[آبگینه]
62	âbgîr (F.) [1 [آبگیر] .havuz. 2.su birikintisi.	[آبگیر]
63	âbgûn (F.) [1 [آبگون] .su rengi. 2.mavi.	[آبگون]
64	abher (A.) [1 [عبر] .nergis. 2.zerrinkadeh çiçeği. 3.yasemin.	[عبر]
65	âbhîz (F.) [آبخیز] büyük dalga.	[آبخیز]
66	âbhord (F.) [آبخورد] nasip.	[آبخورد]
67	âbırû (F.) [آبرو] yüzsuyu.	[آبرو]
68	âbî (F.) [آبی] mavi.	[آبی]
69	âbid (A.) [1 [عابد] .ibadet eden. 2.erkek adı.	[عابد]
70	abîd (A.) [1 [عبید] .kullar. 2.köleler.	[عبید]
71	âbidât [آبدات] anıtlar.	[آبدات]
72	âbide (A.) [آیده] anıt.	[آیده]
73	âbidevî (A.) [آبدوی] anıtsal.	[آبدوی]
74	âbile (F.) [1 [آبله] .su çiçeği. 2.sivilce. 3.su kabarcığı.	[آبله]
75	âbir (A.) [عابر] yaya.	[عابر]
76	âbisten (F.) [آبستن] gebe.	[آبستن]

77	âbistengâh (F.) [آبستنگاه] döl yatağı.	[آبستنگاه]
78	âbişhor (F.) [آبشخور] 1 .sulama yeri. 2.nasip.	[آبشخور]
79	âbkâr (F.) [آبکار] 1 .saka. 2.ayyaş.	[آبکار]
80	âbkeş (F.) [آبکش] 1 .saka, su çeken. 2.kevgir.	[آبکش]
81	âbnûs (F.) [آبنوس] abanoz.	[آبنوس]
82	âbrâh (F.) [آبراه] su yolu, kanal.	[آبراه]
83	abraş (A.) [ابرش] alacalı.	[ابرش]
84	âbrîz (F.) [آبریز] 1 .tuvalet. 2.ıbrık.	[آبریز]
85	âbşâr (F.) [آبشار] çağlayan.	[آبشار]
86	abûs (A.) [عبوس] somurtkan.	[عبوس]
87	âbühava (F.-A.) [آب و هوا] iklim.	[آب و هوا]
88	âbzih (F.) [آبزه] 1 .su kaynağı. 2.gözyaşı.	[آبزه]
89	âc (A.) [عاج] fildişi.	[عاج]
90	âc (F.) [آج] ilgin ağacı.	[آج]
91	acâib (A.) [عجائب] tuhaf, ilginç, acaip.	[عجائب]
92	acâleten (A.) [عجلة] alelacele.	[عجلة]
93	aceb (A.) [عجب] 1 .tuhaflık. 2.acaba.	[عجب]
94	acebâ (A.) [عجا] acaba.	[عجا]
95	acele (A.) [عجله] acele.	[عجله]
96	aceleten (A.) [عجلة] çarçabuk, alelacele.	[عجلة]

97	acem (A.) [1 [عجم .arap olmayan. 2.İranlı, acem.	[عجم]
98	acemaşîran (A.) [عجم عشيران] Türk mûsikisinde bir makam.;acemce (A.-T.) Farsça.	[عجم عشيران]
99	acemî (A.) [1 [عجمى .deneyimsiz, acemi. 2.İranlı.	[عجمى]
100	acemistan (A.-F.) [عجمستان] İran.	[عجمستان]
101	acemiyân (A.-F.) [1 [عجميان .deneyimsizler. 2.İranlılar.	[عجميان]
102	aceze (A.) [عجزه] düşkünler, âcizler.	[عجزه]
103	acîb (A.) [عجيب] tuhaf, acayip, ilginç.	[عجيب]
104	acîbe (A.) [عجيبه] şaşılacak şey.	[عجيبه]
105	âcil (A.) [عاجل] acil.	[عاجل]
106	âcilen (A.) [عاجلا] derhal, acil olarak.	[عاجلا]
107	acîn (A.) [عجين] macun, yoğurulmuş.	[عجين]
108	âciz (A.) [1 [عاجز .aciz. 2.ben.	[عاجز]
109	âcizâne (A.-F.) [1 [عاجزانه .acizce. 2.alçakgönüllüce.	[عاجزانه]
110	âcizî (A.-F.) [عاجزى] acizlik.	[عاجزى]
111	âciziyet (A.) [عاجزيت] acizlik.;âcizleri (A.-T.) bendeniz, ben.	[عاجزيت]
112	acûl (A.) [عجول] aceleci.	[عجول]
113	acûlâne (A.-F.) [عجولانه] acele acele.	[عجولانه]
114	acûz (A.) [1 [عجوز .kocakarı. 2.cadı.	[عجوز]
115	acûze (A.) [1 [عجوزه .kocakarı. 2.cadı.	[عجوزه]
116	âcür (F.) [1 [آجر .tuğla. 2.kiremit.	[آجر]

117	acz (A.) [عجز] acizlik, çaresizlik, bir şey yapamama.	[عجز]
118	âdâb (A.) [1 آداب] edepler, terbiyeler. 2.yol yordam.	[آداب]
119	adalât (A.) [عضلات] kaslar.	[عضلات]
120	adale (A.) [1عضله] kas. 2.kaslar.	[عضله]
121	adâlet (A.) [عدالت] adalet.	[عدالت]
122	adaletkâr (A.-F.) [عدالتكار] adil, adaletli.	[عدالتكار]
123	âdât (A.) [عادات] âdetler, alışkanlıklar.	[عادات]
124	adâvet (A.) [عداوت] düşmanlık.;adâvet etmek/eylemek düşmanlık gütmek.	[عداوت]
125	add (A.) [عد] sayma, görme, değerlendirme, kabul etme.;addedilmek sayılmak, görülmek, değerlendirilmek.-addetmek/eylemek saymak, görmek, değerlendirmek.-addolunmak sayılmak, kabul edilmek.	[عد]
126	aded (A.) [عدد] sayı.	[عدد]
127	adeden (A.) [عددا] sayıca.	[عددا]
128	adedî (A.) [عددی] sayısal.	[عددی]
129	âdem (A.) [1 آدم] ilk insan, Adem Peygamber. 2.insan, adam.	[آدم]
130	adem (A.) [عدم] yokluk, bulunmama, adem.	[عدم]
131	adem -i muvaffakiyet [عدم موفقیت] başarısızlık.	[عدم موفقیت]
132	adem -i muvazenet [عدم موازنت] dengesizlik.	[عدم موازنت]
133	adem -i riâyet [عدم رعایت] uymama..	[عدم رعایت]
134	adem -i te'lîfiyet [عدم تألیفیت] uzlaşmama, bir araya gelememe.	[عدم تألیفیت]
135	adem -i teveccüh [عدم توجه] ilgisizlik.	[عدم توجه]
136	ademâbâd (A.-F.) [عدم آباد] yokluk ülkesi.	[عدم آباد]

137	âdemhâr (A.-F.) [آدم خوار] yamyam, insan yiyen.	[آدم خوار]
138	âdemî (A.-F.) [آدمی] 1.insanoğlu. 2.insanlık.	[آدمی]
139	âdemiyân (A.-F.) [آدمیان] insanlar.	[آدمیان]
140	âdemiyet (A.) [آدمیت] 1.insanlık. 2.adamlık.	[آدمیت]
141	ades (A.) [عدس] mercimek.	[عدس]
142	adese (A.) [عدسه] mercek.	[عدسه]
143	âdet (A.) [عادت] alışkanlık, âdet.	[عادت]
144	âdeta (A.) [عادتاً] basbayağı.	[عادتاً]
145	âdeten (A.) [عدتاً] âdet olarak, geleneklere göre.	[عدتاً]
146	adhâ (A.) [اضحى] kurbanlar.	[اضحى]
147	âdi (A.) [عادى] sıradan, âdi, değersiz.	[عادى]
148	adîd (A.) [عدید] birçok.	[عدید]
149	adîde (A.) [عدیده] birçok.	[عدیده]
150	âdil (A.) [عادل] adaletli.	[عادل]
151	adîl (A.) [عدیل] eşit, denk.	[عدیل]
152	âdilâne (A.-F.) [عدلانه] adilce.	[عدلانه]
153	adîm (A.) [عدیم] yok olan.	[عدیم]
154	adîmülîmkân (A.) [عدیم الامکان] imkânsız.	[عدیم الامکان]
155	âdiye (A.) [عادیه] alışılmış, sıradan.	[عادیه]
156	adl (A.) [عدل] adalet.	[عدل]

157	adlâ' (A.) [اضلاع] kenarlar.	[اضلاع]
158	adlî (A.) [عدلى] adalet ile ilgili.	[عدلى]
159	adliyye (A.) [عدليه] mahkeme, adliye.	[عدليه]
160	adn (A.) [عدن] cennet.	[عدن]
161	adû (A.) [عدو] düşman.	[عدو]
162	âfâk (A.) [آفاق] ufuklar.	[آفاق]
163	âfâkî (A.) [آفاقى] 1 .nesnel. 2.şuradan buradan konuşma.	[آفاقى]
164	âfât (A.) [آفات] afetler, belalar.	[آفات]
165	âferîde (F.) [آفریده] yaratık, yaratılmış, mahluk.	[آفریده]
166	âferîdgâr (F.) [آفریدگار] yaratan, Tanrı.	[آفریدگار]
167	âferîn (F.) [آفرین] bravo, çok yaşa, aferin.	[آفرین]
168	âferîn (F.) [آفرین] yaratan.	[آفرین]
169	âferînende (F.) [آفریننده] yaratıcı.	[آفریننده]
170	âferîniş (F.) [آفرینش] yaratılış.	[آفرینش]
171	âfet (A.) [آفت] 1 .afet, bela, felaket. 2.güzel sevgili.	[آفت]
172	âfet -i cân [آفت جان] 1 .can belası. 2.güzel.	[آفت جان]
173	âfet -i devrân [آفت دوران] 1 .güzel, dilber.	[آفت دوران]
174	âfetengîz (A.-F.) [آفت انگیز] afet getiren.	[آفت انگیز]
175	âfetresân (A.-F.) [آفت رسان] bela getiren.	[آفت رسان]
176	âfetzede (A.-F.) [آفت زده] belaya uğramış, afet görmüş.	[آفت زده]

177	afif (A.) [عفيف] iffetli.	[عفيف]
178	âfil (A.) [1 [أفل] .batan. 2.görünmez olan.	[آفل]
179	âfitâb (F.) [آفتاب] güneş.	[آفتاب]
180	âfitâbcmâl (F.-A.) [آفتاب جمال] güzel yüzlü, parlak yüzlü, yüzü güneş gibi parlayan, sevgili, maşuk.	[آفتاب جمال]
181	âfiyet (A.) [عافيت] esenlik.;âfiyet bulmak sağlığına kavuşmak.	[عافيت]
182	afiyetbahş [آفیت بخش] afiyet verici.	[آفیت بخش]
183	afrika (A.) [افريقا] Afrika kıtası.	[افريقا]
184	afsun (F.) [افسون] büyü, efsun.	[افسون]
185	âftâb (F.) [آفتاب] güneş.	[آفتاب]
186	âftâbe (F.) [آفتابه] ıbrık, su kabı.	[آفتابه]
187	âftâbgîr (F.) [آفتابگیر] güneş alan, güneş gören.	[آفتابگیر]
188	âftâbî (F.) [آفتابی] güneşlik.	[آفتابی]
189	âftâbrû (F.) [آفتاب رو] parlak yüzlü.	[آفتاب رو]
190	afv (A.) [عفو] bağışlama, af.	[عفو]
191	âgâh (F.) [آگاه] haberdar.;âgâh etmek haberdar etmek.-âgâh olmak haberdar olmak.	[آگاه]
192	âgâhî (F.) [آگاهی] haberdarlık.	[آگاهی]
193	âgeh (F.) [آگه] haberdar.	[آگه]
194	âgehî (F.) [آگهی] haberdarlık.	[آگهی]
195	âgîn (F.) [آگین] dolu.	[آگین]
196	âgûş (A.) [آغوش] kucak.	[آغوش]

197	âğâliş (F.) [آغالش] kışkırtma.	[آغالش]
198	ağayân (T.-F.) [آغايان] ağalar.	[آغايان]
199	âğâz (F.) [1 [آغاز] .başlama. 2.başlangıç.	[آغاز]
200	ağbiyâ (A.) [اغبيا] kalın kafalılar.	[اغبيا]
201	âğişte (F.) [آغشته] bulaşmış, bulanık.	[آغشته]
202	ağlâl (A.) [1 [اغلال] .boyunduruklar. 2.zincirler.	[اغلال]
203	ağlât (A.) [اغلاط] hatalar.	[اغلاط]
204	ağleb [(A.) [اغلب احتمال] çoğunlukla, genellikle, sık sık.	[اغلب احتمال]
205	ağleb -i ihtimâl [اغلب احتمال] büyük bir ihtimalle, büyük bir olasılıkla.	[اغلب احتمال]
206	ağnâ (A.) [اغنى] en zengin.	[اغنى]
207	ağnâm (A.) [اغنام] koyunlar.	[اغنام]
208	ağniyâ (A.) [اغنيا] zenginler.	[اغنيا]
209	ağniye (A.) [اغنيه] şarkılar.	[اغنيه]
210	ağrâs (A.) [اغراس] fidanlar.	[اغراس]
211	ağrâz (A.) [اغراض] maksatlar.	[اغراض]
212	ağsân (A.) [اغصان] dallar.	[اغصان]
213	ağşiye (A.) [1 [اغشيه] .perdeler. 2.zarlar.	[اغشيه]
214	ağyâr (A.) [اغيار] yabancılar.	[اغيار]
215	ah (A.) [1 [اخ] .kardeş. 2.dost.	[اخ]
216	âh (F.) [1 [آه] .feryat etme, feryat. 2.ilenme.;âh almak biri tarafından kendisine ilenilmek.	[آه]

217	âh ü zâr [آه و زار] âh edip inleme.	[آه و زار]
218	âhâd (A.) [آحاد] birler.	[آحاد]
219	ahad (A.) [احد] bir.	[احد]
220	ahali (A.) [اهالى] halk, ahali, insan topluluğu.	[اهالى]
221	ahavât (A.) [اخوات] kızkardeşler.	[اخوات]
222	ahbâb (A.) [1 احباب .dostlar. 2.dost.	[احباب]
223	ahbap (A.) [احباب] dostlar, sevdikler.	[احباب]
224	ahbâr (A.) [اخبار] haberler.	[اخبار]
225	ahcâr (A.) [احجار] taşlar.	[احجار]
226	ahd (A.) [1 عهد .yemin, and. 2.çağ, devir. 3.söz verme.	[عهد]
227	ahd -i atîk [عهد عتيق] Tevrat, Zebur ve Mezâmir.	[عهد عتيق]
228	ahd -i cedîd [عهد جديد] İncil ve ekleri.	[عهد جديد]
229	ahdar (A.) [احضر] yemyeşil.	[احضر]
230	ahdâs (A.) [1 احداث .yeni olaylar. 2.dertler. 3.gençler.	[احداث]
231	ahdeb (A.) [احذب] kambur.	[احذب]
232	ahdnâme (A.-F.) [عهدنامه] ahitname, antlaşma metni.	[عهدنامه]
233	ahdüpeymân (A.-F.) [عهد و پيمان] and.	[عهد و پيمان]
234	âhek (F.) [آهک] kireç.	[آهک]
235	âhen (F.) [آهن] demir.	[آهن]
236	âhendil (F.) [آهن دل] acımasız.	[آهن دل]

237	âheng (F.) [1 [آهنگ] uyum, ahenk. 2.eğlence.	[آهنگ]
238	âheng -i esvât [آهنگ اصوات] ses uyumu.	[آهنگ اصوات]
239	âhengdâr (F.) [آهنگدار] uyumlu.	[آهنگدار]
240	âhenger (F.) [آهنگر] demirci.	[آهنگر]
241	âhenggüzâr (F.) [آهنگ گذار] uyumlu, ahenkli.	[آهنگ گذار]
242	âhenîn (F.) [1 [آهنین] demirden. 2.demir gibi.	[آهنین]
243	âhenîndil (F.) [1 [آهنین دل] katı yürekli. 2.yiğit.	[آهنین دل]
244	âhenk (F.) [آهنگ] ahenk, uyum.	[آهنگ]
245	âhenkdâr (F.) [آهنگ دار] uyumlu, ahenkli.	[آهنگ دار]
246	âhenkeş (F.) [آهنکش] miknâtis.	[آهنکش]
247	âhenrûba (F.) [آهن ربا] miknâtis.	[آهن ربا]
248	âhensâ(y) (F.) [آهن سای] törpü.	[آهن سای]
249	âher (A.) [آخر] başka, diğer.	[آخر]
250	âheste (F.) [آهسته] yavaş, usul, ağır.	[آهسته]
251	âhestegî (F.) [آهستگی] yavaşlık.	[آهستگی]
252	ahfâ (A.) [اخفا] en gizli.	[اخفا]
253	ahfâd (A.) [احفاد] torunlar.	[احفاد]
254	ahger (F.) [اخگر] kor ateş.	[اخگر]
255	ahibbâ (A.) [احبا] dostlar, sevilenler; sevgililer.	[احبا]
256	ahid (A.) [عهد] söz, yemin.	[عهد]

257	ahidşiken (A.-F.) [عهدشكن] sözünden dönen, antlaşmayı bozan.	[عهدشكن]
258	âhîhte (F.) [أهخته] kınından çıkmış, sıyrılmış.	[أهخته]
259	ahîr (A.) [آخر] son, en son.	[آخر]
260	âhir -i kâr [1 آخر كار] sonunda. 2.sonuç.	[آخر كار]
261	âhirbîn (A.-F.) [أخربين] ileri görüşlü.	[أخربين]
262	âhire (A.) [آخره] son.	[آخره]
263	ahîren (A.) [اخيرا] geçenlerde, son zamanlarda, son olarak.	[اخيرا]
264	âhîret (A.) [آخرت] öbür dünya.;âhîretlik (A.-T.) 1.ahiret kardeşi. 2.evlat edinilen öksüz.	[آخرت]
265	âhirin (A.-F.) [1 آخرين] sonuncu. 2.sonrakiler.	[آخرين]
266	âhirkâr (A.-F.) [آخركار] sonunda, nihayet.	[آخركار]
267	âhirülemr (A.) [آخر الامر] sonunda, işin sonunda.	[آخر الامر]
268	âhiz (A.) [أخذ] alan.	[أخذ]
269	ahize (A.) [آخذه] alıcı gereç.	[آخذه]
270	ahkâm (A.) [احكام] hükümler.	[احكام]
271	ahlâf (A.) [اخلاف] halefler.	[اخلاف]
272	ahlâk (A.) [اخلاق] huy, ahlak.	[اخلاق]
273	ahlâk -ı ameli [اخلاق عملی] uygulamadaki ahlak anlayışı.	[اخلاق عملی]
274	ahlâk -ı hasene [اخلاق حسنه] iyi huy.	[اخلاق حسنه]
275	ahlâk -ı nazarî [اخلاق نظری] teorideki ahlak anlayışı.	[اخلاق نظری]
276	ahlâk -ı zemîme [اخلاق ذميمة] kötü huy.	[اخلاق ذميمة]

277	ahlâken (A.) [اخلاقا] ahlakça.	[اخلاقا]
278	ahlâkiyat (A.) [اخلاقيات] ahlak bilgisi.	[اخلاقيات]
279	ahlâkiyûn (A.) [اخلاقيون] ahlakçılar.	[اخلاقيون]
280	ahlâm (A.) [1 احلام .karmakarışık rüyalar. 2.düşazmalar.	[احلام]
281	ahlât (A.) [اخلاط] salgılar.	[اخلاط]
282	ahlât -ı erba'a [اخلاط اربعة] dört özsuğu kan, salya, safra, dalak.	[اخلاط اربعة]
283	ahmak (A.) [احمق] budala, aptal, ahmak.	[احمق]
284	ahmakâne (A.-F.) [احمقانه] ahmakça.	[احمقانه]
285	ahmakî (A.-F.) [احمقى] ahmaklık.	[احمقى]
286	ahmer (A.) [احمر] kırmızı, kızıl.	[احمر]
287	ahrâm (A.) [1 احرام .kutsal yerler. 2.haremler. 3.hanımlar, eşler.	[احرام]
288	ahrâr (A.) [احرار] özgürler.	[احرار]
289	ahrârâne (A.-F.) [احرارانه] özgürce.	[احرارانه]
290	ahrâs (A.) [احراس] koruyucular, muhafızlar.	[احراس]
291	ahret (A.) [آخرت] öbür dünya, ahiret.;ahretlik (A.-T.) 1.ahiret kardeşı. 2.evlat edinilen öksüz.	[آخرت]
292	ahsâs (A.) [احساس] duygular.	[احساس]
293	ahsen (A.) [احسن] en güzel.	[احسن]
294	ahşâ' (A.) [1 احشاء .iç organlar, 2.bölgeler, yöreler.	[احشاء]
295	ahşâb (A.>T.) [1 اخشاب .ahşap. 2.keresteler.	[اخشاب]
296	ahşâm (A.) [احشام] maiyet.	[احشام]

297	ahtâb (A.) [احطاب] odunlar.	[احطاب]
298	ahtâr (A.) [اخطار] tehlikeler.	[اخطار]
299	âhte (F.) [1 آخته .iğdiş edilmiş. 2.kınından çıkarılmış.]	[آخته]
300	ahter (F.) [اختر] yıldız.	[اختر]
301	ahter -i dūnbâledâr [اختر دنباله دار] kuyruklu yıldız.	[اختر دنباله دار]
302	ahterbîn (F.) [اختربین] astrolog, yıldızbilimci.	[اختربین]
303	ahterşinâs (F.) [اخترشناس] yıldızbilimci.	[اخترشناس]
304	ahterşümâr (F.) [1 اخترشمار .yıldızbilimci. 2.geceleri uyuyamayan.]	[اخترشمار]
305	ahu (A.) [اخو] kardeş.	[اخو]
306	âhû (F.) [آهو] ceylan, karaca.	[آهو]
307	âhûbere (F.) [آهویره] ceylan yavrusu.	[آهویره]
308	âhûdil (F.) [آهودل] ödle, korkak.	[آهودل]
309	âhund (F.) [آخوند] molla, hoca.	[آخوند]
310	âhûnigah (F.) [آهونگاه] ceylan bakışlı.	[آهونگاه]
311	âhur (F.) [آخر] ahır.	[آخر]
312	âhuvân (F.) [آهوان] ceylanlar.	[آهوان]
313	âhûvâne (F.) [آهوانه] ceylan gibi.	[آهوانه]
314	âhûvâh(F.) [آه و واه] feryat, sızlanma, hayıflanma.	[آه و واه]
315	âhûvâveylâ (F.-A.) [آه و واویلا] feryat, âh çekme, figan etme.	[آه و واویلا]
316	âhüzâr (F.) [آه و زار] âh çekip inleme.	[آه و زار]

317	ahvâl (A.) [احوال] haller, durumlar.	[احوال]
318	ahvâl -i âdiye [احوال عاديه] olağan haller.	[احوال عاديه]
319	ahvâl -i sıhhiye [احوال صحيه] sağlık durumu	[احوال صحيه]
320	ahvef (A.) [اخوف] en korkunç.	[اخوف]
321	ahvel (A.) [احول] şaşu.	[احول]
322	ahyâ (A.) [احيا] diriler.	[احيا]
323	ahyâl (A.) [اخيال] yilkılar.	[اخيال]
324	ahyânen (A.) [احيانا] arasıra, kimi zaman.	[احيانا]
325	ahyâr (A.) [اخيار] iyiler.	[اخيار]
326	ahyât (A.) [اخياط] iplikler.	[اخياط]
327	ahz (A.) [اخذ] alma.;ahz ü kabul etmek alıp kabul etmek.	[اخذ]
328	ahzâb (A.) [1 احزاب .kütteleler. 2.partiler. 3.Ahzâb sûresi.	[احزاب]
329	ahzân (A.) [احزان] hüzünler.	[احزان]
330	ahzar (A.) [اخضر] yeşil.	[اخضر]
331	ahzen (A.) [احزن] çok hüzünlü.;ahz etmek almak.	[احزن]
332	ahzü'tâ (A.) [اخذ و عطا] alış veriş.	[اخذ و عطا]
333	ahzükabz (A.) [اخذ و قبض] alıp sahip çıkma.	[اخذ و قبض]
334	âid (A.) [1 عائد .ait, ilişkin. 2.geri dönen.	[عائد]
335	âidât (A.) [عائدات] gelirler, aidat.	[عائدات]
336	âide (A.) [عائده] kâr, kazanç, gelir.	[عائده]

337	âika (A.) [عائقه] engel.	[عائقه]
338	âile (A.) [1 عائله .aile. 2.eş, karı.	[عائله]
339	ailevî (A.) [عائولى] aile ile ilgili.	[عائولى]
340	âjeng (F.) [آژنگ] buruşuk, cilt kırıışığı.	[آژنگ]
341	âk (A.) [عاق] serkeş.	[عاق]
342	akab (A.) [1 عقب .arka, art. 2.topuk, ökçe.	[عقب]
343	akabât (A.) [1 عقبات .yokuşlar. 2.tehlikeli anlar.	[عقبات]
344	akabe (A.) [1 عقبه .geçilmesi güç geçit. 2.yokuş.	[عقبه]
345	akabinde (A.-T.) ardından.	
346	akâid (A.) [عقائد] inançlar, akideler.	[عقائد]
347	akâmet (A.) [1 عقامت .verimsizlik, durgunlaştırma, aksatma. 2.kısırlık.	[عقامت]
348	akar (A.) [عفار] kazanç sağlayan mülk.	[عفار]
349	akarât (A.) [عقرات] kazanç sağlayan mülkler, akarlar.	[عقرات]
350	akbeh (A.) [اقبح] çok çirkin.	[اقبح]
351	akd (A.) [1 عقد .düğümlleme, bağlama. 2.nikah. 3.kararlaştırma. 4.kurma.	[عقد]
352	akdâh (A.) [اقداح] kadehler.	[اقداح]
353	akdâm (A.) [اقدام] ayaklar.	[اقدام]
354	akdedilmek yapılmak, uygulanmak, icra edilmek.	
355	akdem (A.) [اقدام] önce, önceki.	[اقدام]
356	akdes (A.) [اقدس] en kutsal.	[اقدس]

357	akdetmek/ eylemek yapmak, uygulamak, icra etmek, imzalamak, antlaşma yapmak, sözleşme yapmak.	
358	akıbet (A.) [عاقبت] son.	[عاقبت]
359	âkıbetbîn (A.-F.) [عاقبت بین] sonu gören, ileri görüşlü.	[عاقبت بین]
360	âkıbetendîş (A.-F.) [عاقبت اندیش] sonunu düşünen.	[عاقبت اندیش]
361	âkıbetülemr (A.) [عاقبت الامر] sonunda.	[عاقبت الامر]
362	âkıl (A.) [عاقل] akıllı, akıl sahibi.	[عاقل]
363	akıl (A.) [عقل] akıl.	[عقل]
364	âkılâne (A.-F.) [عاقل] akıllıca.	[عاقل]
365	âkile (A.) [عاقله] akıllı kadın.	[عاقله]
366	âkır (A.) [1 عاقر .kısır. 2.verimsiz.	[عاقر]
367	âkid (A.) [عاقد] akit yapan.	[عاقد]
368	akîde (A.) [عقیده] inanç, akide.	[عقیده]
369	akîdefurûş (A.-F.) [عقیده فروش] inanç tüccarı.	[عقیده فروش]
370	akîk (A.) [عقیق] akik taşı.	[عقیق]
371	âkil (A.) [آكل] yiyen.	[آكل]
372	akîm (A.) [1 عقیم .kısır. 2.sonuçsuz.;akim kalmak gerçekleşmemek, sonuçsuz kalmak.	[عقیم]
373	akis (A.) [عكس] yansıma, aksetme, akis.	[عكس]
374	akl (A.) [عقل] akıl.	[عقل]
375	akl -ı bâliğ [عقل بالغ] ergin.	[عقل بالغ]
376	akl -ı evvel [عقل اول] Tanrı.	[عقل اول]

377	akl -ı küll [1 عقل كل .doğadaki genel uyum. 2.Cebrail.	[عقل كل]
378	akl -ı mücerred [عقل مجرد] soyut akıl.	[عقل مجرد]
379	akl -ı selim [عقل سليم] sağduyu.	[عقل سليم]
380	aklâm (A.) [1 اقلام .kalemler. 2.yazı gereçleri. 3.devlet daireleri.	[اقلام]
381	aklen (A.) [اقلا] akılca.	[اقلا]
382	aklıselim (A.-F.) [عقل سليم] sağduyu.	[عقل سليم]
383	aklî (A.) [عقلی] akılca, akıl bakımından, rasyonel.	[عقلی]
384	akliyye (A.) [عقلیه] akılcılık, rasyonalizm.	[عقلیه]
385	akliyyûn (A.) [عقلیون] akılcılar, rasyonalistler.	[عقلیون]
386	akm (A.) [عقم] kısırlık.	[عقم]
387	akmâr (A.) [اقمار] aylar.	[اقمار]
388	akmişe (A.) [اقمشه] kumaşlar.	[اقمشه]
389	akrabâ (A.) [اقرباء] akraba, yakınlar.	[اقرباء]
390	akran (A.) [اقران] yaşlılar.	[اقران]
391	akreb (A.) [اقرب] en yakın.	[اقرب]
392	akreb (A.) [1 عقرب .akrep. 2.saat ibresi.	[عقرب]
393	akrebek (A.-F.) [عقربک] saati gösteren ibre.	[عقربک]
394	aks (A.) [عكس] yansıma, akis.	[عكس]
395	aks -i müddeâ [عكس مدعا] çatışkı.	[عكس مدعا]
396	aks -i sedâ [عكس صدا] yankı.	[عكس صدا]

397	aksâ (A.) [اقصى] uzak, en son.	[اقصى]
398	aksâ -yı emel [اقصای امل] ülkü, ideal.	[اقصای امل]
399	aksâ -yı şark [اقصای شرق] Uzakdoğu.	[اقصای شرق]
400	aksâm (A.) [اقسام] kısımlar, bölümler.	[اقسام]
401	aksâm -ı sâire [اقسام سائره] diğer kısımlar, öbür bölümler.	[اقسام سائره]
402	akser (A.) [اقصر] en kısa.	[اقصر]
403	aksetmek yansımak, vurmak.	
404	aksî (A.) [1 عكسى .inatçı. 2.ters, zıt. 3.huysuz.	[عكسى]
405	aksülamel (A.) [عكس العمل] tepki, reaksiyon.	[عكس العمل]
406	aktâ' (A.) [1 اقطاع .kesmeler. 2.beylik araziler.	[اقطاع]
407	aktâb (A.) [1 اقطاب .kutuplar. 2.azizler. 3.efendiler.	[اقطاب]
408	aktâr (A.) [اقطار] taraflar, yöreler.	[اقطار]
409	aktâr-ı cihân [اقطار جهان] dünyanın her tarafı.	[اقطار جهان]
410	akûr (A.) [عقور] azgın, kudurmuş, saldırgan.	[عقور]
411	akûrâne (A.-F.) [عقورانه] kudurmuşçasına.	[عقورانه]
412	akvâl (A.) [اقوال] sözler.	[اقوال]
413	akvâm (A.) [اقوام] kavimler.	[اقوام]
414	akviyâ (A.) [اقویا] kuvvetliler.	[اقویا]
415	âl (A.) [1 آل .aile. 2.sülale. 3.evlat.	[آل]
416	âl (A.) [عال] yüce, yüksek.	[عال]
417	alâ (A.) [علاء] yücelik, şeref.	[علاء]

418	alâ (A.) [على] üst, üstü, üzeri.	[على]
419	alâeyyihâl (A.) [على ای حال] her nasıl olsa.	[على ای حال]
420	âlâf (A.) [آلاف] binler.	[آلاف]
421	alâhîde (A.) [علیحه] tek başına, başlı başına.	[علیحه]
422	alâik (A.) [علائق] alakalar, ilgiler.;alâim (A.) [] işaretler, alametler.	[علائق]
423	alâim-i semâ [علائم سما] gökkuşağı.	[علائم سما]
424	alak (A.) [علق] 1 .kan pıhtısı. 2.sülük.	[علق]
425	alâka (A.) [علاقه] ilgi, alaka.	[علاقه]
426	alâkabaş (A.-F.) [علاقه بخش] ilgilendiren, ilgili.	[علاقه بخش]
427	alâkadar (A.-F.) [علاقه دار] ilgili, alakalı.;alâkadar etmek ilgilendirmek.;alâkadar olmak ilgilenmek.	[علاقه دار]
428	alakadârân (A.-F.) [علاقه داران] ilgililer.	[علاقه داران]
429	alâkadrilimkân (A.) [علاقدر الامکان] olabildiğince.	[علاقدر الامکان]
430	âlâm (A.) [آلام] elemeler, acılar.	[آلام]
431	alâmât (A.) [علامات] işaretler, alametler.	[علامات]
432	alâmet (A.) [علامت] işaret, iz, alamet, belirti. 2.çok iri.	[علامت]
433	âlât (A.) [آلات] aletler.	[آلات]
434	alâvechi (A.) [علی وجه] üzere.	[علی وجه]
435	alâvefk (A.) [علی وفق] uygun olarak.	[علی وفق]
436	âlâyîş (F.) [آلیش] 1 .bulaşma. 2.gösteriş.	[آلیش]
437	aleddevam (A.) [علی الدوام] sürekli.	[علی الدوام]

438	alef (A.) [1 [علف .ot. 2.hayvan yemi.	[علف]
439	aleka (A.) [1 [علقه .kan pıhtısı. 2.balçık.	[علقه]
440	alelacele (A.) [على العجله] çarçabuk.	[على العجله]
441	alelâde (A.) [على العاده] sıradan, bayağı.	[على العاده]
442	alelamyâ (A.) [على العميا] körükörüne.	[على العميا]
443	alelekser (A.) [على الاكثر] çok defa.	[على الاكثر]
444	alelhusûs (A.) [على الخصوص] özellikle.	[على الخصوص]
445	alelîtlâk (A.) [1 [على الاطلاق .genellikle. 2.rastgele.	[على الاطلاق]
446	alelicmâl (A.) [على الاجمال] topluca.	[على الاجمال]
447	alelinfirâd (A.) [على الانفراد] birer birer.	[على الانفراد]
448	alelistimrâr (A.) [على الاستمرار] sürekli, aralıksız.	[على الاستمرار]
449	aleliştirâk (A.) [على الاشتراك] ortaklaşa.	[على الاشتراك]
450	alelkifâye (A.) [على الكفايه] yeterince.	[على الكفايه]
451	alelumûm (A.) [على العموم] genellikle, genelde, genel olarak.	[على العموم]
452	âlem (A.) [عالم] dünya; evren.	[عالم]
453	alem (A.) [1 [علم .sancak. 2.alem. 3.nişan, alamet.	[علم] 1
454	âlemârâ (A.-F.) [عالم آرا] dünyayı süsleyen.	[عالم آرا]
455	alemdâr (A.-F.) [علمدار] sancaktar.	[علمدار]
456	âlemefrûz (A.-F.) [عالم افروز] dünyayı parlatan.	[عالم افروز]
457	âlemgîr (A.-F.) [1 [عالمگیر .dünyayı fetheden. 2.dünyaya yayılan.	[عالمگیر]

458	âlemiyân (A.-F.) [عالميان] insanlar.	[عالميان]
459	âleşümûl (A.) [علم شمول] dünyayı kaplayan.	[علم شمول]
460	âlemtâb (A.-F.) [عالمتاب] dünyayı aydınlatan.	[عالمتاب]
461	alenen (A.) [علنا] açıkça.	[علنا]
462	alenî (A.) [علنى] açık, aşikâr.	[علنى]
463	âlet (A.) [آلت] 1 .araç, alet. 2.aygıt.	[آلت]
464	alettafsîl (A.) [على التفصيل] ayrıntılı olarak.	[على التفصيل]
465	alettevâlî (A.) [على التوالى] peşpeşe.	[على التوالى]
466	aleyh (A.) [عليه] karşı, karşıt; üzerine.	[عليه]
467	aleyhdar (A.-F.) [عليه دار] karşıt, zıt.	[عليه دار]
468	aleyhisselâm (A.) [عليه السلام] selam onun üzerine olsun.	[عليه السلام]
469	âlî (A.) [على] yüce; yüksek.	[على]
470	âlicâh (A.-F.) [على جاه] yüksek dereceli.	[على جاه]
471	âlicenâb (A.) [على جناب] 1 .cömert. 2.haysiyetli.	[على جناب]
472	âlihe (A.) [آلهه] ilahlar.	[آلهه]
473	âlihîmet (A.) [على همت] yüce himmetli.	[على همت]
474	âlikadr (A.) [على قدر] saygıdeğer.	[على قدر]
475	alîl (A.) [علىل] 1 .hasta, hastalıklı, illetli. 2.sakat.	[علىل]
476	âlim (A.) [عالم] bilgin.	[عالم]
477	alîm (A.) [عليهم] çok bilen.	[عليهم]

478	âlimakâm (A.) [على مقام] yüksek makamlı.	[على مقام]
479	âlînazar (A.) [على نظر] yüksek görüşlü.	[على نظر]
480	âlişan (A.) [على شان] şanı yüce.	[على شان]
481	âliye (A.) [عاليه] yüce, yüksek.	[عاليه]
482	aliyyülâlâ (A.) [على الاعلا] en iyisi.	[على الاعلا]
483	Allâh (A.) [الله] Tanrı, Allah.	Allâh [الله]
484	allâme (A.) [علامه] büyük bilgin.	[علامه]
485	âlû (F.) [آلو] erik.	[آلو]
486	âlûbâlu (F.) [أوبالو] vişne.	[أوبالو]
487	âlûd (F.) [ألود] bulanmış, bulaşmış.	[ألود]
488	âlûde (F.) [أوده] bulanmış, bulaşmış.	[أوده]
489	âlûdedâmen (F.) [أوده دامن] iffetsiz.	[أوده دامن]
490	âlûdegî (F.) [ألودگی] bulaşma, bulaşıklık.	[ألودگی]
491	âlûfte (F.) [آلفته] 1. iffetsiz, fahişe. 2. alışık.	[آلفته]
492	âmâc (F.) [أماج] 1. hedef. 2. nişan tahtası.	[أماج]
493	âmâcgâh (F.) [أماجگاه] nişan alınan yer.	[أماجگاه]
494	âmâde (F.) [آماده] hazır.	[آماده]
495	âmâdegî (F.) [آمادگی] hazırlık.	[آمادگی]
496	a'mâl (A.) [اعمال] davranışlar, ameller.	[اعمال]
497	âmâl (A.) [آمال] emeller.	[آمال]

498	âmâl (A.) [آمال] emeller.	[آمال]
499	âmâr (F.) [1 [أمار] .sayım. 2.hesap.	[آمار]
500	amd (A.) [عمد] kasıt.	[عمد]
501	amden (A.) [عمدا] kasıtlı olarak.	[عمدا]
502	âmed (F.) [آمد] gelme, geliş.	[آمد]
503	âmedşüd (F.) [آمدش] geliş gidiş.	[آمدش]
504	âmedürefit (F.) [آمدورفت] geliş gidiş.	[آمدورفت]
505	âmedüşüd (F.) [آمدوشد] geliş gidiş.	[آمدوشد]
506	amel (A.) [1 [عمل] .iş. 2.ishal.	[عمل]
507	amele (A.) [عمله] işçi.	[عمله]
508	amelen (A.) [عملا] bilfiil, işleyerek.	[عملا]
509	amelî (A.) [عملی] pratik, uygulamalı.	[عملی]
510	ameliyât (A.) [1 [عمليات] .işlemler, uygulamalar. 2.ameliyat.	[عمليات]
511	ameliye(A.) [عملیه] işlem, uygulama.	[عملیه]
512	âmennâ (A.) [آمنة] diyecek bir şey yok, inandık.	[آمنة]
513	âmîhte (A.) [آمیخته] karışık, karışmış.	[آمیخته]
514	amîk (A.) [عمیق] derin.	[عمیق]
515	âmil (A.) [1 [عامل] .yapan, işleyen. 2.faktör, etken. 3.vergi memuru. 4.vali.	[عامل]
516	amîm (A.) [عمیم] yaygın.	[عمیم]
517	âmîn (A.) [آمن] amin.	[آمن]

518	âminen (A.) [أمنا] emin olarak.	[أمنا]
519	âmir (A.) [أمر] emreden.	[أمر]
520	âmirâne (A.-F.) [أمرانه] emredercesine.	[أمرانه]
521	âmiyâne (A.-F.) [عاميانه] bayağı, avamca.	[عاميانه]
522	âmm (A.) [عام] genel, yaygın.	[عام]
523	âmm (A.) [عام] yıl.	[عام]
524	amm (A.) [عم] amca.	[عم]
525	ammâ (A.) [اما] ama.	[اما]
526	ammâba'd (A.) [امابعد] maksada gelince.	[امابعد]
527	amme (A.) [عمه] hala.	[عمه]
528	amûd (A.) [عمود] direk.	[عمود]
529	amûden (A.) [عمودا] dikine.	[عمودا]
530	amûdî (A.) [عمودى] dikey.	[عمودى]
531	âmurziş (F.) [1] .bağışlama, affetme.	[آمرزش]
532	âmûz (F.) [1] .öğrenen. 2.öğreten.	[آموز]
533	âmûzgâr (F.) [آموزگار] öğretmen.	[آموزگار]
534	âmürzgâr (F.) [آمرزگار] bağışlayıcı, Tanrı.	[آمرزگار]
535	âmürziş (F.) [آمرزش] bağışlama.	[آمرزش]
536	ân (A.) [أن] an.	[أن]
537	an (A.) [عن] –den, -dan.	[عن]

538	ân (F.) [1 [ان .çoğul eki -ler, -lar. 2.zarf yapan ek -erek, -arak.	[ان]
539	ân (F.) [آن] alım, cazibe, hava.	[آن]
540	an'anât (A.) [عنعنات] gelenekler.	[عنعنات]
541	an'ane (A.) [عنعنه] gelenek.	[عنعنه]
542	an'anevî (A.) [عنعنوی] geleneksel.	[عنعنوی]
543	ânân (F.) [آنان] onlar.	[آنان]
544	anâsır (A.) [عناصر] unsurlar, elemanlar.	[عناصر]
545	anâsır-ı erba'a [عناصر اربعة] dört unsur ateş, hava, su, toprak.	[عناصر اربعة]
546	ânât (A.) [آنات] anlar.	[آنات]
547	anbean (A.-F.) [آن به آن] her an, gittikçe.	[آن به آن]
548	anber (A.) [عنبر] amber.	[عنبر]
549	anberbû (A.-F.) [عنبربو] amber kokulu.	[عنبربو]
550	andelîb (A.) [عندليب] bülbül.	[عندليب]
551	âne (F.) [انه] gibi anlamını verecek şekilde sıfat ve zarf yapan son ek.	[انه]
552	anh (A.) [عنه] ondan.	[عنه]
553	anhâ (A.) [عنها] ondan.	[عنها]
554	anhâ (F.) [آنها] onlar.	[آنها]
555	ânî (A.-F.) [1 [انى .bir an. 2.derhal.	[انى]
556	ânifen (A.) [1 [أنفا .az önce, demin. 2.yukarıda.	[أنفا]
557	âniyen (A.) [أنيا] bir anda, der hal, o anda.	[أنيا]

558	ankâ (A.) [عنقا] zümrütüanka,	[عنقا]
559	ankarîb (A.) [عن قریب] yakında, yakından, çok geçmeden.	[عن قریب]
560	ankasdin (A.) [عن قصد] kasıtlı olarak, bile bile.	[عن قصد]
561	ankebût (A.) [عنكبوت] örümcek.	[عنكبوت]
562	ansamîmilkalb (A.) [عن صمیم القلب] içtenlikle, canü gönülden.	[عن صمیم القلب]
563	anûd (A.) [عنود] inatçı.	[عنود]
564	âr (A.) [عار] utanma, ar.	[عار]
565	ar'ar (A.) [عرعر] 1. anırma. 2. dikenli ardıç.	[عرعر]
566	ârâ (F.) [آرا] süsleyen.	[آرا]
567	ârâ' (A.) [آراء] oylar.	[آراء]
568	arâ'is (A.) [عرائس] gelinler.	[عرائس]
569	arab (A.) [عرب] arap	[عرب]
570	arabî (A.) [عربی] arapça.	[عربی]
571	arak (A.) [عرق] 1. ter. 2. rakı.	[عرق]
572	arakçîn (A.-F.) [عرقچین] takke kavuk altı takkesi.	[عرقچین]
573	arakdâr (A.-F.) [عرقدار] terli.	[عرقدار]
574	arakiyye (A.) [عرقیه] derviş külâhı.	[عرقیه]
575	ârâm (F.) [آرام] 1. dinlenme. 2. yerleşme.;ârâm etmek yerleşmek	[آرام]
576	ârâmbahş (F.) [آرام بخش] dinlendiren, huzur veren.	[آرام بخش]

577	ârâmgâh (F.) [1 آرامگاه .dinlenme yeri. 2.mezar.	[آرامگاه]
578	ârâmiş (F.) [1 آرامش .dinlenme. 2.huzur.	[آرامش]
579	ârâste (F.) [آراسته] süslenmiş, süslü.	[آراسته]
580	ârâyîş (F.) [1 آرایش .süs. 2.süslenme.	[آرایش]
581	araz (A.) [1 عرض .işaret, belirti. 2.tesadüf.	[عرض]
582	arâzî (A.) [اراضى] yerler, arazi.	[اراضى]
583	arbede (A.) [عربده] kavga.	[عربده]
584	arbedecû (A.-F.) [عربده جو] kavgacı.	[عربده جو]
585	ard (F.) [آرد] un.	[آرد]
586	arbdîz (F.) [آردبیز] elek.	[آردبیز]
587	arefe (A.) [عرفه] arife, bayramdan önceki gün.	[عرفه]
588	ârız (A.) [1 عارض .yanak. 2.gelen. 3.engel.	[عارض]
589	ârızî (A.) [عارضى] geçici.	[عارضى]
590	ârî (A.) [1 عارى .çıplak. 2.uzak, uzakta, soyutlanmış.	[عارى]
591	ârî (F.) [آرى] evet.	[آرى]
592	ârîf (A.) [عارف] bilen, arif, irfan sahibi.	[عارف]
593	âriyyet (A.) [عارىت] ödünç.	[عارىت]
594	arîz (A.) [عريض] geniş, genişlemesine.	[عريض]
595	arman (F.) [1 آرمان .özlem. sıkıntı.	[آرمان]
596	arsa (A.) [عرصه] yer, meydan.	[عرصه]

597	arş (A.) [1 [عرش].gök. 2.taht. 3.çardak.	[عرش]
598	arşa (A.) [عرشه] güverte.	[عرشه]
599	arûs (A.) [] gelin.	
600	arz (A.) [1 [ارض].yer. 2.dünya, yeryüzü.	[ارض]
601	arz (A.) [1 [عرض].genişlik, en. 2.enlem.	[عرض]
602	arz (A.) [عرض] sunma, arzetme.	[عرض]
603	arzan (A.) [ارضا] enine, genişliğine.	[ارضا]
604	arzihâl (A.) [ارض حال] dilekçe.	[ارض حال]
605	ârzû (F.) [آرزو] istek, heves.	[آرزو]
606	asâ (A.) [1 [عصا].değnek, sopa. 2.derviş değneği.	[عصا]
607	âsâ (F.) [آسا] gibi.	[آسا]
608	asab (A.) [عصب] sinir.	[عصب]
609	asabî (A.) [عصبى] sinirli.	[عصبى]
610	asabiyûlmizac (A.) [عصبى المزاج] asabî mizaçlı.	[عصبى المزاج]
611	asabiyyet (A.) [عصبية] sinirlilik.	[عصبية]
612	âsaf (A.) [1 [أصف].vezir. Hz. Süleyman'ın veziri.	[أصف]
613	asâkir (A.) [عساكر] askerler.	[عساكر]
614	asalet (A.) [اصالت] asillik.	[اصالت]
615	asamm (A.) [اصم] sağır.	[اصم]
616	âsân (F.) [آسان] kolay.	[آسان]
617	âsâr (A.) [1 [آثار].izler. 2.eserler.	[آثار]

618	âsâyiş (F.) [1 آسایش] .huzur. 2.güvenlik.	[آسایش]
619	âsâyiş berkemâl [آسایش برکمال] her yerde huzur hakim.	[آسایش برکمال]
620	asdika (A.) [اصداقا] gerçek dostlar.	[اصداقا]
621	asel (A.) [عسل] bal.	[عسل]
622	ases (A.) [عسس] gece bekçisi.	[عسس]
623	asfer (A.) [1 اصفر] .sarı. 2.soluk benizli.	[اصفر]
624	asgar (A.) [اصغر] en küçük.	[اصغر]
625	asgarî (A.) [اصغرى] en az.	[اصغرى]
626	ashâb (A.) [1 اصحاب] .dostlar, arkadaşlar. 2.sahipler.	[اصحاب]
627	âsım (A.) [1 عاصم] .günahtan sakınan. 2.iffetli.	[عاصم]
628	asır ba'de asır (A.) [عصر بعد عصر] asırlarca, yüzyıllarca.	[عصر بعد عصر]
629	âsî (A.) [1 عاصى] .isyancı. 2.günahkâr.	[عاصى]
630	âsîb (F.) [آسیب] felaket, bela, zarar.	[آسیب]
631	asîl (A.) [1 اصیل] .sağlam. 2.soylu.	[اصیل]
632	asîlzâde (A.-F.) [اصیل زاده] soylu çocuğu, asilzade.	[اصیل زاده]
633	asîr (A.) [عصير] özsuğu, usare.	[عصير]
634	âsitan (F.) [آستان] eşik.	[آستان]
635	âsiyâ (F.) [آسیا] değirmen.	[آسیا]
636	âsiyâb (F.) [آسیاب] değirmen.	[آسیاب]
637	asker (A.) [عسکر] asker, er.	[عسکر]

638	asl (A.) [1 [اصل] .asıl. 2.kök. 3.gerçek.	[اصل]
639	asla (A.) [اصلا] hiçbir zaman.	[اصلا]
640	aslî (A.) [اصلی] asıl.	[اصلی]
641	aslünesl (A.-F.) [اصل و نسل] soy sop.	[اصل و نسل]
642	âsmân (F.) [آسمان] gök, gökyüzü.	[آسمان]
643	âsmânî (F.) [1 [آسمانی] .gökyüzüne ait. 2.melek. 3.açık mavi.	[آسمانی]
644	asnâm (A.) [1 [اصنام] .putlar. 2.dilberler.	[اصنام]
645	asr (A.) [1 [عصر] .yüzyıl. 2.ikinci vakti.	[عصر]
646	asrî (A.) [عصری] modern.	[عصری]
647	âstân (F.) [1 [آستان] .eşik. 2.tekke.	[آستان]
648	âstâne (F.) [1 [آستانه] .eşik. 2.başkent. 3.tekke. 4.İstanbul.	[آستانه]
649	âster (F.) [آستر] astar.	[آستر]
650	âstîn (F.) [آستین] yen.	[آستین]
651	âsûde (F.) [آسوده] rahat, huzurlu.	[آسوده]
652	âsûdegî (F.) [آسودگی] huzur.	[آسودگی]
653	âsûdehâtır (F.-A.) [آسوده خاطر] gönlü rahat, huzurlu.	[آسوده خاطر]
654	âsüman (F.) [آسمان] gökyüzü.	[آسمان]
655	âş (F.) [1 [آش] .yemek. 2.aşûre.	[آش]
656	âşâm (F.) [آشام] içen.	[آشام]
657	aşer (A.) [عشر] on.	[عشر]

658	aşere (A.) [عشره] onlar.	[عشره]
659	aşhâne (F.) [آشخانه] mutfak.	[آشخانه]
660	âşık (A.) [عاشق] aşık.	[عاشق]
661	âşıkân (A.-F.) [عاشقان] aşıklar.	[عاشقان]
662	âşifte (F.) [1 .perişan. 2.iffetsiz kadın. آشفته]	[آشفته]
663	âşikâr (F.) [آشکار] açık, belli, aşikâr.;âşikâr etmek ortaya çıkarmak, belli etmek.;âşikâr olmak ortaya çıkmak, belli olmak.	[آشکار]
664	âşikâre (F.) [آشکاره] açık, belli.	[آشکاره]
665	âşina (F.) [1 آشنا] tanıdık, bildik. 2.bilen.	[آشنا]
666	âşir (A.) [عاشر] onuncu.	[عاشر]
667	aşîr (A.) [عشير] onda bir.	[عشير]
668	âşiren (A.) [عاشرا] onuncusu.	[عاشرا]
669	âşiyân (F.) [1 آشیان] yuva. 2.ev.	[آشیان]
670	aşk (A.) [عشق] [عشق] aşk.	[عشق] [عشق]
671	âşkâr (F.) [1 آشکار] açık, belli, aşikâr.	[آشکار]
672	âşkârâ (F.) [آشکارا] açık, belli, aşikâr.	[آشکارا]
673	âşnâ (F.) [آشنا] tanıdık, dost, aşina.	[آشنا]
674	âşnâyân (F.) [آشنایان] tanıdıklar, dostlar.	[آشنایان]
675	âşnâyî (F.) [1 آشنایی] dostluk. 2.bilme, haberdarlık.	[آشنایی]
676	âşpez (F.) [آشپز] aşçı.	[آشپز]
677	aşre (A.) [عشره] on.	[عشره]

678	âşûb (F.) [1 آشوب .kargaşa. 2.karıştırıcı.	[آشوب]
679	âşûbengîz (F.) [آشوب انگیز] kargaşa çıkaran.	[آشوب انگیز]
680	âşûrâ (A.) [عاشورا] aşûre.	[عاشورا]
681	âşûfte (F.) [1 آشفته .iffetsiz kadın. 2.perişan.	[آشفته]
682	âşûftedil (F.) [آشفته دل] gönlü perişan.	[آشفته دل]
683	ât (A.) [ات] çoğul eki -ler, -lar.	[ات]
684	at'ime (A.) [اطعمه] taamlar, yiyecekler.	[اطعمه]
685	atâ (A.) [عطاء] bağış, ihsan, bahşiş.	[عطاء]
686	atâbahş (A.-F.) [عطا بخش] bahşiş veren, ihsanda bulunan.	[عطا بخش]
687	atâlet (A.) [1 عطالت .durgunluk. 2.tembellik.	[عطالت]
688	ataş (A.) [عطش] susuzluk.	[عطش]
689	atâyâ (A.) [عطايا] bağışlar, ihsanlar, bahşişler.	[عطايا]
690	atebât (A.) [1 عتبات .eşikler. 2.şiiilerin ziyaret yerleri Necef, Kerbela, Kâzimiye.	[عتبات]
691	atebe (A.) [عتبه] eşik.	[عتبه]
692	ateh (A.) [عته] bunama.;ateh getirmek bunamak.	[عته]
693	âteş (F.) [آتش] ateş.	[آتش]
694	âteşbâr (F.) [آتش بار] ateş yağdıran.	[آتش بار]
695	âteşbâz (F.) [آتشباز] fişekçi.	[آتشباز]
696	âteşdân (F.) [1 آتشدان .mangal. 2.ocak.	[آتشدان]
697	âteşdem (F.) [آتش دم] acı sözlü.	[آتش دم]

698	âteşefrûz (F.) [آتش افروز] ateş yakan.	[آتش افروز]
699	âteşfâm (F.) [آتش فام] 1 .ateş rengi. 2.kırmızı.	[آتش فام]
700	âteşfeşân (F.) [آتش فشان] ateş saçan.	[آتش فشان]
701	âteşgâh (F.) [آتشگاه] ateşkede, ateşperest tapınağı.	[آتشگاه]
702	âteşgede (F.) [آتشگده] ateşkede, ateşperest tapınağı.	[آتشگده]
703	âteşgîre (F.) [آتش گیره] 1 .maşa. 2.çıra.	[آتش گیره]
704	âteşgûn (F.) [آتش گون] ateş rengi, kırmızı.	[آتش گون]
705	âteşî (F.) [آتشی] 1 .ateşli. 2.öfkeli, kızgın. 3.acı, dokunaklı. 4.cehennemlik.	[آتشی]
706	âteşîn (F.) [آتشین] 1 .ateşli. 2.hararetli.	[آتشین]
707	âteşkâr (F.) [آتش کار] külhancı, ateşçi.	[آتش کار]
708	âteşmizâc (F.-A.) [آتش مزاج] sert mizaçlı.	[آتش مزاج]
709	âteşpâre (F.) [آتش پاره] kıvılcım.	[آتش پاره]
710	âteşperest (F.) [آتش پرست] ateşe tapan, ateşperest.	[آتش پرست]
711	atf (A.) [عطف] 1 .eğme. 2.bağlaç. 3.çevirme,yönelme.	[عطف]
712	atfen (A.) [عطا] atıfta bulunarak,;atfetmek yönelmek, vermek.	[عطا]
713	âtîf (A.) [عاطف] 1 .şefkatli. 2.meyleden. 3.bağlayan.	[عاطف]
714	âtîfet (A.) [عاطفت] şefkat gösterme.	[عاطفت]
715	âtîfetkâr (A.-F) [عاطفتکار] şefkat gösteren, gözeten.	[عاطفتکار]
716	âtîl (A.) [عاطل] 1 .yararsız. 2.tembel.	[عاطل]
717	âtî (A.) [آتی] 1 .gelecek.;âtîdeki (A.-T.) [] ilerideki, aşağıdaki, gelecek olan.	[آتی]

718	atîk (A.) [1 عتيق .eski, antik. 2.asil. 3.özgür.	[عتيق]
719	atîka (A.) [1 عتيقه .eski, antik. 2.asil. 3.özgür.	[عتيقه]
720	atîkiyyât (A.) [عتيقيات] arkeoloji.	[عتيقيات]
721	âtiye (A.) [آتیه] gelecek.	[آتیه]
722	âtiyen (A.) [1 آتيا .gelecekte. 2.aşağıda görüleceği gibi.	[آتيا]
723	âtiyülbeyân (A.) [آتى البيان] aşağıda açıklanacak olan.	[آتى البيان]
724	âtiyüzzikr (A.) [آتى الذكر] aşağıda zikredilecek olan.	[آتى الذكر]
725	atiyyât (A.) [عطيات] bağışlar, ihsanlar.	[عطيات]
726	atiyye-i seniyye [عطيه سنيه] padişah tarafından verilen hediye.	[عطيه سنيه]
727	atlas (A.) [1 اطلس .atlas kumaş. 2.büyük harita, dünya haritası.	[اطلس]
728	atnâb (A.) [1 اطناب .ipler. 2.çadır ipleri. 3.ağaç kökleri.	[اطناب]
729	ats (A.) [عطس] hapşırma, aksırma.	[عطس]
730	atse (A.) [عطسه] hapşırık, aksırık.	[عطسه]
731	atş (A.) [عطش] susuzluk.	[عطش]
732	atşân (A.) [عطشان] susuz, susamış.	[عطشان]
733	attar (A.) [عطار] attar, baharatçı.	[عطار]
734	attârî (A.-F.) [1 عطارى .attarlık. 2.attar dükkanı.	[عطارى]
735	atûfet (A.) [عطوفت] şefkat.	[عطوفت]
736	avâid (A.) [عوائد] gelirler.	[عوائد]
737	avâkıb (A.) [1 عواقب .sonuçlar. 2.sonlar.	[عواقب]

738	avâlim (A.) [عوالم] âlemler, dünyalar.	[عوالم]
739	avâm (A.) [عوام] halk tabakası.	[عوام]
740	avâmil (A.) [عوامل] 1 [etkenler, faktörler.	[عوامل]
741	avâmpesend (A.-F.) [عوام پسند] halkın beğendiği.	[عوام پسند]
742	avân (A.) [اوان] zaman.	[اوان]
743	âvâre (F.) [آواره] aylak.	[آواره]
744	âvâreser (F.) [آواره سر] aylak.	[آواره سر]
745	avâriz (A.) [عوارض] 1 [belalar. 2.engeller. 3.geçici vergi.	[عوارض]
746	avârif (A.) [عوارف] bilginler, arifler.	[عوارف]
747	âvâz (F.) [آواز] ses.	[آواز]
748	âvâze (F.) [آوازه] 1 [bağırma. 2.ün.	[آوازه]
749	avdet (A.) [عودت] geri dönüş.;avdet etmek dönmek.	[عودت]
750	avene (A.) [عونہ] yardakçılar, avene.	[عونہ]
751	âvîze (F.) [آویزه] asılı.	[آویزه]
752	avn (A.) [عون] yardım.	[عون]
753	avrât (A.) [عورات] kadınlar.	[عورات]
754	avret (A.) [عورت] kadın.	[عورت]
755	âyâ (F.) [آيا] acaba.	[آيا]
756	ayân (A.) [عيان] açık, belli, aşikâr.	[عيان]
757	ayâr (A.) [عيار] ayar.	[عيار]

758	âyât (A.) [آیات] ayetler.	[آیات]
759	ayb (A.) [عیب] ayıp.	[عیب]
760	âyet (A.) [آیت] 1 .ayet. 2.işaret.	[آیت]
761	âyîn (F.) [آیین] 1 .tören. 2.ayın. 3.din.	[آیین]
762	âyine (F.) [آینه] ayna.	[آینه]
763	âyînhân (F.) [آیین خوان] ayin okuyan.	[آیین خوان]
764	ayn (A.) [عین] 1 .göz. 2.tıpkı. 3.ayın harfi.	[عین]
765	aynen (A.) [عینا] tıpkı, aynen, olduğu gibi.	[عینا]
766	ayniyye (A.) [عینییه] 1 .taşınabilir değerli eşya. 2.göz hastalıkları bölümü.	[عینییه]
767	ayniyyet (A.) [عینیت] aynılık.	[عینیت]
768	aynülyakîn (A.) [عین الیقین] kesin, kesin bilgi.	[عین الیقین]
769	ayş (A.) [عیش] yaşama, keyif alma, gününü gün etme.	[عیش]
770	ayyâr (A.) [عیار] 1 .kurnaz. 2.düzenbaz.	[عیار]
771	ayyârî (A.-F.) [عیاری] 1 .kurnazlık. 2.düzenbazlık.	[عیاری]
772	azâb (A.) [عذاب] azap.	[عذاب]
773	azab (A.) [عزب] bekar.	[عزب]
774	azâbengiz (A.-F.) [عذاب انگیز] azap veren.	[عذاب انگیز]
775	âzâd (F.) [آزاد] özgür.	[آزاد]
776	âzâde (F.) [آزاده] özgür.	[آزاده]
777	âzâdî (F.) [آزادی] özgürlük.	[آزادی]

778	azamet (A.) [1 [عظمت .büyüklük, ululuk. 2.çalım.	[عظمت]
779	âzâr (F.) [1 [آزار .incitme. 2.inciten.	[آزار]
780	azdâd (A.) [اضداد] zıtlar, karşıtlar.	[اضداد]
781	âzer (F.) [1 [آذر .ateş. 2.Âzer ayı.	[آذر]
782	âzerâsâ (F.) [1 [آذرآسا .ateş gibi. 2.ateş rengi.	[آذر آسا]
783	azil (A.) [عزل] görevden alma.	[عزل]
784	âzim (A.) [عازم] kararlı.	[عازم]
785	azîm (A.) [عظیم] büyük.	[عظیم]
786	azîmet (A.) [عزیمت] gitme, yola çıkma.;azimet etmek gitmek.	[عزیمت]
787	aziz (A.) [عزیز] değerli, saygın.	[عزیز]
788	azîzan (A.-F.) [عزیزان] değerliler.	[عزیزان]
789	azîze (A.) [1 [عزیزه .sevgili. 2.saygın.	[عزیزه]
790	azl (A.) [عزل] görevden alma.	[عزل]
791	azm (A.) [1 [عزم .azim. 2.niyet.	[عزم]
792	azm (A.) [عظم] kemik.	[عظم]
793	âzmâyîş (F.) [آزمایش] deneme, sınama.	[آزمایش]
794	âzmend (F.) [آزمند] hırslı.	[آزمند]
795	azrâ (A.) [عذرا] bâkire.	[عذرا]
796	azrâil (A.) [عزدائیل] Azrail.	[عزدائیل]
797	azrar (A.) [اضرار] zararlar.	[اضرار]

798	azulât (A.) [عضلات] adaleler.	[عضلات]
799	âzürde (F.) [آزرده] incinmiş, gücenmiş.	[آزرده]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

B

800	bâ (F.) [1 [با] .ile. 2.sahip.	[با]
801	ba'de (A.) [بعد] sonra.	[بعد]
802	ba'dehu (A.) [بعده] daha sonra, ondan sonra.	[بعده]
803	ba'delmîlâd (A.) [بعدالميلاد] milattan sonra, İsa'dan sonra.	[بعدالميلاد]
804	ba'demâ (A.) [بعدما] bundan böyle.	[بعدما]
805	ba'dezin (A.-F.) [بعدازاین] bundan sonra, bundan böyle.	[بعدازاین]
806	ba's (A.) [بعث] diriliş.	[بعث]
807	ba'süba'delmevt (A.) [بعث بعد الموت] ölümden sonra diriliş.	[بعث بعد الموت]
808	ba'zan (A.) [بعضا] bazen, kimi zaman.	[بعضا]
809	bâb (A.) [1 [باب] .kapi. 2.konu. 3.bölüm.	[باب]
810	bâbâ (F.) [1 [بابا] .baba. 2.ata.	[بابا]
811	bâbâyâne (F.) [بابايانه] babaca, babacan.	[بابايانه]
812	bâbûne (F.) [بابونه] babuna, papatya.	[بابونه]
813	bâc (F.) [1 [باج] .haraç. 2.vergi. 3.gümrük vergisi.	[باج]
814	bâcgîr (F.) [باجگیر] vergi memuru.	[باجگیر]
815	bâd (F.) [1 [باد] .rüzgar, yel. 2.defa, kez. 3.yük. 4.olsun.	[باد]
816	bâdâm (F.) [بادام] badem.	[بادام]

817	bâdbân (F.) [بادبان] yelken.	[بادبان]
818	bâdbedest (F.) [بادبدست] eli boş, züğürt.	[بادبدست]
819	bâdbîz (F.) [بادبیز] yelpaze.	[بادبیز]
820	bâde (F.) [1 [باده]. içki. 2. şarap.	[باده]
821	bâdefürûş (F.) [باده فروش] meyhaneci.	[باده فروش]
822	bâdehâr (F.) [باده خوار] içki içen.	[باده خوار]
823	bâdekeş (F.) [باده کش] şarap içen.	[باده کش]
824	bâdenûş (F.) [باده نوش] içki içen.	[باده نوش]
825	bâdî (A.) [بادى] sebep olan, yol açan.	[بادى]
826	bâdî olmak sebep olmak, yol açmak.	
827	bâdire (A.) [بادره] tehlikeli olay, felaket.	[بادره]
828	bâdiye (A.) [باديه] çöl.	[باديه]
829	bâğ (F.) [باغ] bahçe, bağ.	[باغ]
830	bağal (F.) [بغل] koltuk.	[بغل]
831	bâğbân (F.) [باغبان] bahçıvan.	[باغبان]
832	bâğçe (F.) [باغچه] bahçe.	[باغچه]
833	bağçevan (F.) [باغچوان] bahçıvan.	[باغچوان]
834	bağteten (A.) [بغتة] ansızın, birdenbire.	[بغتة]
835	bâh (A.) [باه] cinsel güç.	[باه]
836	bahâ (F.) [بها] değer, kıymet.	[بها]
837	bâhaber (F.-A.) [باخبر] haberli, haberdar.	[باخبر]

838	bahâdar (F.) [بهادار] kıymetli.	[بهادار]
839	bahâdır (F.) [بهادر] yiğit.	[بهادر]
840	bahâne (F.) [بهانه] 1 .bahane. 2.sebep.	[بهانه]
841	bahâ necû (F.) [بهانه جو] bahaneci.	[بهانه جو]
842	bahâr (F.) [بهار] 1 .ilkbahar. 2.bahar. 3.baharat.	[بهار]
843	bahârî (F.) [بهاری] ilkbahar ile ilgili.	[بهاری]
844	bahâyim (A.) [بهایم] dört ayaklı hayvanlar.	[بهایم]
845	bahîl (A.) [بخیل] cimri.	[بخیل]
846	bâhired (F.) [باخرد] akıllı.	[باخرد]
847	bâhis (A.) [باحث] bahseden, söz eden.	[باحث]
848	bahis (A.) [بحث] 1 .konu. 2.tartışma.	[بحث]
849	bahr -i siyâh [بحر سیاه] Karadeniz.	[بحر سیاه]
850	bahr (A.) [بحر] deniz.	[بحر]
851	bahr -i ahdar [بحر احضر] Hint Okyanusu.	[بحر احضر]
852	bahr -i ahmer [بحر احمر] Kızıldeniz.	[بحر احمر]
853	bahr -i hazer [بحر خزر] Hazar Denizi.	[بحر خزر]
854	bahr -i kulzum [بحر قلزم] Kızıldeniz.	[بحر قلزم]
855	bahr -i muhît-i atlasî [بحر محیط اطلسی] Atlas Okyanusu.	[بحر محیط اطلسی]
856	bahr -i muhît-i kebîr [بحر محیط کبیر] Büyük Okyanus.	[بحر محیط کبیر]

857	bahr -i mutavassıt [بحر متوسط] Akdeniz.	[بحر متوسط]
858	bahs (A.) [بحث] konu. 2.tartışma.	[بحث]
859	bahs edilmek ele alınmak, söz edilmek.	
860	bahs etmek ele almak, söz etmek.	
861	bahş (F.) [بخش] bağışlayan.	[بخش]
862	bahş edilmek 1.bağışlanmak. 2.verilmek.	
863	bahş etmek 1.bağışlamak. 2.vermek.	
864	bahşâyış (F.) [بخشایش] bağışlama. 2.bağış, ihsan.	[بخشایش]
865	bahşış (F.) [بخشش] bağış. 2.bahşış.	[بخشش]
866	baht (F.) [بخت] talih.	[بخت]
867	bahtiyârî (F.) [بختیاری] bahtiyarlık.	[بختیاری]
868	bâhûr (A.) [باخور] aşırı sıcak.	[باخور]
869	bâhusus (F.-A.) [باخصوص] hele hele, özellikle.	[باخصوص]
870	baîd (A.) [بعيد] uzak.	[بعيد]
871	bâis (A.) [باعث] yol açan, sebep olan.	[باعث]
872	bâis olmak yol açmak, sebep olmak.	
873	bâjurnal (F.-Fr.) [باژورنال] tutanak ile.	[باژورنال]
874	bâk (F.) [باک] korku.	[باک]
875	bakâyâ (A.) [بقایا] geriye kalanlar.	[بقایا]
876	bakıyye (A.) [بقیه] geriye kalan, bakiye.	[بقیه]
877	bâkî (A.) [باقی] kalıcı, ölümsüz. 2.artan, geri kalan.	[باقی]
878	bâkir (A.) [باکر] el sürülmemiş.	[باکر]
879	bâkire (A.) [باکره] kızıoğlan kız.	[باکره]

880	bâl (F.) [بال] kanat.	[بال]
881	bâlâ (F.) [1 بالا .yukarı, üst. 2.boy.	[بالا]
882	bâlâbüend (F.) [بالابند] uzun boylu.	[بالابند]
883	bâlâhâne (F.) [بالاخانه] tavan arası, çatı.	[بالاخانه]
884	bâlâpervaz (F.) [بالاپرواز] yükseklerden uçan.	[بالاپرواز]
885	bâliğ (A.) [1 بالغ .erişkin. 2.tutan, varan.	[بالغ]
886	bâliğ olmak 1.erişkin olmak. 2.tutmak, ulaşmak, varmak	
887	bâlîn (F.) [1 بالين .başucu. 2.yastık.	[بالين]
888	bâliş (F.) [بالش] yastık.	[بالش]
889	bâm (F.) [بام] dam, çatı.	[بام]
890	bâmazbata (F.-A.) [بامضبطة] tutanak ile.	[بامضبطة]
891	bâmdâd (F.) [بامداد] sabah, sabahleyin.	[بامداد]
892	bâ mukâvele (F.-A.) [بامقاوله] sözleşme ile, sözleşmeli.	[بامقاوله]
893	bâng (F.) [1 بانگ .ses. 2.haykırış.	[بانگ]
894	bânû (F.) [1 بانو .bayan. 2.büyük hanım.	[بانو]
895	bâr (F.) [1 بار .yük. 2.defa, kez. 3.Tanrı. 4.meyva. 5.yağdıran.	[بار]
896	bâr vermek meyva vermek.	
897	bârân (F.) [باران] yağmur.	[باران]
898	bârapor (F.-Fr.) [باراپور] rapor ile birlikte, raporlu.	[باراپور]
899	bârber (F.) [باربر] hamal.	[باربر]
900	bâre (F.) [1 باره .defa. 2.sur.	[باره]
901	bârgâh (F.) [1 بارگاه .yüksek huzur, padişah huzuru. 2.otağ.	[بارگاه]

902	bârgîr (F.) [بارگیر] beygir.	[بارگیر]
903	bârî (F.) [بارى] hiç olmazsa, en azından.	[بارى]
904	bârid (A.) [بارد] soğuk.	[بارد]
905	bârîk (F.) [بارىک] ince.	[بارىک]
906	bârika (A.) [بارقه] şimşek.	[بارقه]
907	bâriz (A.) [بارز] belirgin.	[بارز]
908	bârû (F.) [بارو] burç, hisar burcu.	[بارو]
909	bârver (F.) [1 بارور .verimli. 2.meyvalı.]	[بارور]
910	basar (A.) [1 بصر .görme. 2.görme yetisi.]	[بصر]
911	basîret (A.) [بصيرت] görüş, ileriye görme gücü.	[بصيرت]
912	basît (A.) [1 بسيط .sade. 2.kolay.]	[بسيط]
913	bast (A.) [بسط] yayma.	[بسط]
914	batâet (A.) [بطائت] ağırlık, yavaşlık.	[بطائت]
915	bâtakrîr (F.-A.) [باتقریر] rapor halinde.	[باتقریر]
916	bâtıl (A.) [1 باطل .hükümsüz. 2.boş.]	[باطل]
917	batın (A.) [1 بطن .karın. 2.kuşak, nesil.]	[بطن]
918	bâtînen (A.) [باطنا] işin iç yüzünde.	[باطنا]
919	batî (A.) [بٹى] ağır, yavaş.	[بٹى]
920	batn (A.) [1 بطن .karın. 2.kuşak, nesil.]	[بطن]
921	batt (A.) [بط] kaz.	[بط]

922	battal (A.) [1 بطل .yiğit. 2.köhnemiş. 3.hantal.	[بطل]
923	bâvekar (F.-A.) [باوقار] ağırbaşlı.	[باوقار]
924	bâyi (A.) [بايع] satıcı.	[بايع]
925	bayrakdâr (A.-F.) [بيدقدار] bayraktar, sancaktar.	[بيدقدار]
926	baytâr (A.) [بيطار] veteriner.	[بيطار]
927	bâz (F.) [1 باز .tekrar. 2.açık. 3.doğan.	[باز]
928	bazargâh (F.) [بازارگاه] pazar yeri.	[بازارگاه]
929	bazen (A.) [بعضا] kimi zaman	[بعضا]
930	bazı (A.) [بعض] kimi.	[بعض]
931	bâzî (F.) [بازی] oyun.	[بازی]
932	bâzîçe (F.) [بازیچه] oyuncak.	[بازیچه]
933	bâzû (F.) [1 بازو .kol. 2.güç.	[بازو]
934	be's (A.) [بأس] zarar, kötü yan.	[بأس]
935	bebr (F.) [ببر] kaplan.	[ببر]
936	becâ (F.) [بجا] yerinde.	[بجا]
937	becâyîş (F.) [بجایش] yer değişimi.	[بجایش]
938	beççe (F.) [1 بچه .çocuk. 2.yavru.	[بچه]
939	bed (F.) [بد] kötü.	[بد]
940	bed' etmek başlamak.	
941	bedahd (F.-A.) [بدعهد] sözünde durmayan.	[بدعهد]
942	bedâheten (A.) [بداهة] düşünmeden.	[بداهة]

943	bedahlâk (F.-A.) [بداخلق] ahlaksız.	[بداخلق]
944	bedâvâz (F.) [بدآواز] kötü sesli.	[بدآواز]
945	bedâvet (A.) [1 [بدآوت] göçebelik. 2.bedevîlik.	[بدآوت]
946	bedâyi' (A.) [بدایع] yeni ve güzel şeyler.	[بدایع]
947	bedbaht (F.) [بدبخت] tahilsiz.	[بدبخت]
948	bedbaht etmek mutsuz etmek.	
949	bedbîn (F.) [بدبین] kötümser, karamsar.	[بدبین]
950	bedbû (F.) [بدبو] kötü kokulu.	[بدبو]
951	bedcins (F.-A.) [بدجنس] kötü cinsli, cinsi bozuk.	[بدجنس]
952	bedçeşm (F.) [بدچشم] kötü gözlü.	[بدچشم]
953	beddil (F.) [بددل] ödlek.	[بددل]
954	bedduâ (F.-A.) [بددعا] ilenç.	[بددعا]
955	bedelât (A.) [بدلات] bedeller.	[بدلات]
956	bedendîş (F.) [بدانديش] kötü düşünceli.	[بدانديش]
957	bedenen (A.) [بدنا] vücutça.	[بدنا]
958	bedestân (F.) [بزستان] bedesten.	[بزستان]
959	bedevî (A.) [بدوی] çöl arabı.	[بدوی]
960	bedeviyyet (A.) [1 [بدويت] göçebelik. 2.bedevîlik.	[بدويت]
961	bedfercâm (F.) [بدفرجام] kötü sonlu.	[بدفرجام]
962	bedgû (F.) [بدگو] dedikoducu.	[بدگو]
963	bedgüher (F.) [بدگهر] kalbi bozuk, mayası bozuk.	[بدگهر]

964	bedhâh (F.) [بدخواه] birinin kötülüğünü isteyen, kötü niyetli.	[بدخواه]
965	bedhû (F.) [بدخو] huysuz, kötü huylu.	[بدخو]
966	bedî' (A.) [بدیع] güzel, yepyeni.	[بدیع]
967	bedîa (A.) [بدیعه] yepyeni şey.	[بدیعه]
968	bedîhe (A.) [بدیهه] düşünmeden.	[بدیهه]
969	bedîhî (A.) [بدیهی] kuşkusuz.	[بدیهی]
970	bedkâr (F.) [بدکار] kötü hareketli.	[بدکار]
971	bedlikâ (F.-A.) [بدلقا] çirkin.	[بدلقا]
972	bedmâye (F.) [بدمایه] mayası bozuk.	[بدمایه]
973	bedmest (F.) [بدمست] içip içip dağıtan.	[بدمست]
974	bedmestî (F.) [بدمستی] içip içip dağıtma.	[بدمستی]
975	bedmestlik (F.-T.) [ed+mes] içip içip dağıtma.	
976	bedmestlik etmek içip için dağıtmak.	
977	bedmihr (F.) [بدمهر] sevgisiz.	[بدمهر]
978	bednâm (F.) [بدنام] adı kötüye çıkmış.	[بدنام]
979	bednigâh (F.) [بدنگاه] kötü gözlü, kötü bakışlı.	[بدنگاه]
980	bednihâd (F.) [بدنهاد] kötü yaratılışlı, soysuz.	[بدنهاد]
981	bedr (A.) [بدر] dolunay.	[بدر]
982	bedre (A.) [بدره] para kesesi.	[بدره]
983	bedreftâr (F.) [بدرفتار] kötü davranışlı.	[بدرفتار]
984	bedreka (F.) [بدرقه] 1. uğurlama, yolcu etme. 2. kılavuz.	[بدرقه]
985	bedrûd (F.) [بدرود] veda.	[بدرود]

986	bedsigâl (F.) [بدسگال] kötü düşünceli.	[بدسگال]
987	bedsîret (F.-A.) [بدسيرت] ahlaksız.	[بدسيرت]
988	bedsirişt (F.) [بدسرشت] kötü yaratılışlı, mayası bozuk.	[بدسرشت]
989	bedter (F.) [بدتر] daha kötü, beter.	[بدتر]
990	bedtıynet (F.-A.) [بدطينت] tıynetsiz, karakersiz.	[بدطينت]
991	bedzebân (F.) [بدزبان] ağız bozuk.	[بدزبان]
992	bedzehre (F.) [بدزهره] ödlek.	[بدزهره]
993	begâyet (F.-A.) [بغایت] çok, son derece.	[بغایت]
994	behâ (F.) [بها] değer, kıymet.	[بها]
995	behbûd (F.) [بهبود] sağlık.	[بهبود]
996	behcet (A.) [1 .sevinç. 2.güzellik.]	[بهجت]
997	behem (F.) [بهم] birlikte, beraber.	[بهم]
998	behemehâl (F.-A.) [بهه حال] her halükârda, mutlaka, ne olursa olsun.	[بهه حال]
999	beher (F.) [بهر] her, her biri.	[بهر]
1000	behic (A.) [بهيج] gülyüzlü.	[بهيج]
1001	behîmî (A.) [بهيمى] hayvanî.	[بهيمى]
1002	behîmiyyet (A.) [بهيميت] hayvanlık.	[بهيميت]
1003	behişt (F.) [بهشت] cennet.	[بهشت]
1004	behiştî (F.) [بهشتى] cennetlik.	[بهشتى]
1005	behiyye (A.) [بهيه] güzel.	[بهيه]

1006	behmân (F.) [بهمان] falan, filan.	[بهمان]
1007	behre (F.) [بهره] nasip.	[بهره]
1008	behremend (F.) [1 بهرمند .hisse sahibi. 2.yararlanan.	[بهرمند]
1009	beht (A.) [بهت] şaşkınlık.	[بهت]
1010	behte uğramak şaşakalmak, şaşkınlığından donakalmak.	
1011	bekâ (A.) [بقا] kalıcılık.	[بقا]
1012	bekâm (F.) [بکام] muradına ermiş.	[بکام]
1013	bekâm olmak muradına ermek.	
1014	bekâya (A.) [بقایا] geriye kalanlar; kalıntılar.	[بقایا]
1015	bekrî (A.) [بکری] içki düşkünü.	[بکری]
1016	beksimat (F.) [بکسمات] peksimet.	[بکسمات]
1017	bel (A.) [بل] belki.	[بل]
1018	bel' (A.) [1 بلع .yutma. 2.yutulma.	[بلع]
1019	bel' edilmek yutulmak.	
1020	bel' etmek yutmak.	
1021	belâ (A.) [بلا] felaket, musibet.	[بلا]
1022	belâ (A.) [بلی] evet.	[بلی]
1023	belâdet (A.) [بلادت] dangalaklık.	[بلادت]
1024	belâdîde (A.-F.) [بلادیده] belaya uğramış.	[بلادی ده]
1025	belâgat (A.) [بلاغت] kusursuz söz söyleme	[بلاغت]
1026	belâhet (A.) [بلاهت] eblehlik.	[بلاهت]
1027	belâyâ (A.) [بلایا] belalar.	[بلایا]
1028	belde (A.) [1 بلده .kent. 2.diyar, memleket.	[بلده]

1029	beled (A.) [1 بلد .kent. 2.memleket.	[بلد]
1030	beledî (A.) [بلدى] kentli.	[بلدى]
1031	belediyye (A.) [بلديه] belediye.	[بلديه]
1032	belî (A.) [بلى] evet.	[بلى]
1033	belîğ (A.) [1 بليغ .fasih konuşan. 2.fasih, düzgün.	[بليغ]
1034	beliyyât (A.) [بليات] belalar.	[بليات]
1035	belki (F.-A.) [بلکه] olabilir, belki.	[بلکه]
1036	belût (A.) [1 بلوط .pelit, palamut. 2.meşe.	[بلوط]
1037	benâdir (A.<F.) [بنادر] limanlar.	[بنادر]
1038	benâm (F.) [1 بنام .ünlü. 2.adında.	[بنام]
1039	benân (A.) [1 بنان .parmaklar. 2.parmak uçları.	[بنان]
1040	benât (A.) [بنات] kızlar.	[بنات]
1041	bend (F.) [1 بند .bağ. 2.zincir. 3.boğum. 4.bend, fıkra. 4.baraj, su bendi.	[بند]
1042	bend olmak bağlanmak.	
1043	bende (F.) [1 بنده .kul. 2.köle.	[بنده]
1044	bendegân (F.) [1 بندگان .kullar. 2.köleler.	[بندگان]
1045	bendegî (F.) [1 بندگی .kulluk. 2.kölelik.	[بندگی]
1046	bendehâne (F.) [بنده خانه] benim evim.	[بنده خانه]
1047	bender (F.) [بندر] liman.	[بندر]
1048	bendergâh (F.) [بندرگاه] rıhtım.	[بندرگاه]
1049	bendezâde (F.) [1 بنده زاده .köle çocuğu. 2.benim çocuğum.	[بنده زاده]

1050	benefşe (F.) [بنفشه] menekşe.	[بنفشه]
1051	benefşî (F.) [بنفشی] mor.	[بنفشی]
1052	beng (F.) [بنگ] esrar.	[بنگ]
1053	bengî (F.) [بنگی] esrarkeş.	[بنگی]
1054	benî (A.) [بنی] oğullar.	[بنی]
1055	benîâdem [بنی آدم] insanlar, Adem oğulları.	[بنی آدم]
1056	benîisrâil [بنی اسرائیل] İsrailoğulları.	[بنی اسرائیل]
1057	bennâ (A.) [بناء] yapı ustası.	[بناء]
1058	benû (A.) [بنو] oğullar.	[بنو]
1059	ber (F.) [بر] 1.üzeri. 2.üzere. 3.göğüs. 4.meyva.	[بر]
1060	berâ'et (A.) [برائت] aklanma.	[برائت]
1061	berâ'et etmek aklanmak.	
1062	berâber (F.) [برابر] 1.birlikte. 2.eşit.	[برابر]
1063	berâberî (F.) [برابرى] 1.birliktelik. 2.eşitlik.	[برابرى]
1064	berâhîn (A.) [براهین] deliller, kanıtlar.	[براهین]
1065	berâyı (F.) [برای] için.	[برای]
1066	berâyı malûmât [برای معلومات] bilgi edinmek için, bilgi vermek için, bilgi sahibi olmak için.	[برای معلومات]
1067	berbâd (F.) [برباد] 1.mahvolmuş. 2.kötü, pis, berbat.	[برباد]
1068	bercâ (F.) [برجا] yerinde, uygun.	[برجا]
1069	berceste (F.) [برجسته] seçkin, seçme.	[برجسته]
1070	berd (A.) [برد] soğuk.	[برد]

1071	berde (F.) [برده] köle.	[برده]
1072	berdevâm (F.-A.) [بردوام] sürekli, devam eden.	[بردوام]
1073	berdülacuz (A.) [بردالعجوز] kocakarı soğuğu.	[بردالعجوز]
1074	bere (F.) [بره] kuzu.	[بره]
1075	berehne (F.) [برهنه] çıplak.	[برهنه]
1076	berekât (A.) [برکات] bereketler.	[برکات]
1077	bereket (A.) [برکت] 1 .bolluk. 2.uğur.	[برکت]
1078	berevât (A.) [بروات] beratlar.	[بروات]
1079	berf (F.) [برف] kar.	[برف]
1080	berfîn (F.) [برفین] karlı.	[برفین]
1081	berg (F.) [برگ] yaprak.	[برگ]
1082	bergüzâr (F.) [برگذار] hatıra, hediye, yadigâr.	[برگذار]
1083	berhâne (F.) [برخانه] harap vaziyetteki ev.	[برخانه]
1084	berhayât (F.-A.) [برحیات] hayatta olan, sağ.	[برحیات]
1085	berhayât bulunmak yaşamak, hayatta olmak.	
1086	berhürdâr (F.) [برخوردار] mutlu, muradına ermiş.	[برخوردار]
1087	berî (A.) [بری] arınmış, temiz, uzak.	[بری]
1088	berîd (A.) [برید] 1 .ulak. 2.postacı.	[برید]
1089	berîn (F.) [برین] yüksek, yüce.	[برین]
1090	berk (A.) [برق] şimşek.	[برق]
1091	berkarâr (F.-A.) [برقرار] yerinde duran, karar eden.	[برقرار]
1092	berkarâr olmak devam etmek, kalmak.	

1093	berkemâl (F.-A.) [بزکمال] en iyi şekilde, mükemmel.	[بزکمال]
1094	bermâh (F.) [برماه] matkap, burgu.	[برماه]
1095	bermu'tâd (F.-A.) [برمعتاد] alışıldığı gibi, mutâd olduğu üzere.	[برمعتاد]
1096	bermûcib-i (F.-A.) [برموجب] uyarınca, gereğince.	[برموجب]
1097	bernâ (F.) [برنا] genç.	[برنا]
1098	berpâ (F.) [برپا] ayakta.	[برپا]
1099	berr (A.) [بر] 1 .toprak. 2.kara. 3.kıta.	[بر]
1100	berrak (A.) [براق] duru.	[براق]
1101	berren (A.) [برا] kara yolu ile.	[برا]
1102	berrî (A.) [بری] kara ile ilgili.	[بری]
1103	bersâbık (F.-A.) [برسابق] eskiden olduğu gibi.	[برسابق]
1104	bertaraf (F.-A.) [برطرف] 1 .bir yana. 2.giderilmiş.	[برطرف]
1105	bertaraf etmek gidermek.-bertaraf olmak giderilmek.	
1106	berter (F.) [برتر] daha üstün.	[برتر]
1107	berterîn (F.) [برترین] en üstün.	[برترین]
1108	bervech-i (F.-A.) [بروجه] gibi.	[بروجه]
1109	berzah (A.) [برزخ] 1 .cehennem. 2.dil, kara uzantısı. 3.sorun, dert.	[برزخ]
1110	berzger (F.) [برزگر] çiftçi.	[برزگر]
1111	bes (F.) [بس] 1 .yeterli. 2.çok.	[بس]
1112	besâ (F.) [بسا] nice.	[بسا]
1113	besâtîn (A.) [بساتین] bahçeler.	[بساتین]

1114	besend (F.) [بسند] yeterli.	[بسند]
1115	besende (F.) [بسنده] yeterli.	[بسنده]
1116	beserüçeşm (F.) [بسر و چشم] başüstüne, başım gözüm üstüne.	[بسر و چشم]
1117	besî (F.) [بسی] birçok.	[بسی]
1118	besîm (A.) [بسیم] güleç.	[بسیم]
1119	beste (F.) [1 .kapalı. 2.beste.]	[بسته]
1120	bestekâr (F.) [بسته کار] besteci.	[بسته کار]
1121	bestenigâr (F.) [بسته نگار] Türk mûsikîsinde bir makam adı.	[بسته نگار]
1122	beşâret (A.) [بشارت] müjde.	[بشارت]
1123	beşer (A.) [1 .insan. 2.insanlık.]	[بشر]
1124	beşere (A.) [بشره] deri, dış deri.	[بشره]
1125	beşerî (A.) [بشرى] insanlıkla ilgili, insanî.	[بشرى]
1126	beşeriyât (A.) [بشریات] antropoloji.	[بشریات]
1127	beşeriyet (A.) [بشریت] insanlık.	[بشریت]
1128	beşîr (A.) [بشیر] müjdecî.	[بشیر]
1129	beşûş (A.) [بشوش] güleç.	[بشوش]
1130	beşûşâne (A.-F.) [بشوشانه] güleryüzle.	[بشوشانه]
1131	betâet (A.) [بطائت] ağırlık, yavaşlık.	[بطائت]
1132	beter (F.) [بدتر] daha kötü, beter, şiddetli.	[بدتر]
1133	bevl (A.) [1 .idrâr. 2.işeme.]	[بول]

1134	bevlî (A.) [بولى] idrar ile ilgili.	[بولى]
1135	bevliyye (A.) [بوليه] üroloji.	[بوليه]
1136	bevâb (A.) [بواب] kapıcı.	[بواب]
1137	bevâbîn (A.) [بوابين] kapıcılar.	[بوابين]
1138	bey' (A.) [بيع] satış.	[بيع]
1139	beyâbân (F.) [بيابان] çöl.	[بيابان]
1140	beyân (A.) [بيان] açıklama, ifade etme, dile getirme.	[بيان]
1141	beyân edilmek açıklanmak, dile getirilmek.;beyân etmek açıklamak, dile getirmek.	
1142	beyânât (A.) [بيانات] açıklamalar, demeç.	[بيانات]
1143	beyânnâme (A.-F.) [بيان نامه] bildirge.	[بيان نامه]
1144	beyâz (A.) [بياض] ak, beyaz.	[بياض]
1145	beyhûde (F.) [بيهوده] boş, boşuna.	[بيهوده]
1146	beyn (A.) [بين] ara, orta.	[بين]
1147	beynelmilel (A.) [بين الملل] uluslararası.	[بين الملل]
1148	beyn-i (A.-F.) [بين] arasında, ortasında.	[بين]
1149	beynülmilel (A.) [بين الملل] uluslararası.	[بين الملل]
1150	beyt (A.) [بيت] 1 .ev. 2.konut. 3.beyit.	[بيت]
1151	beytâr (A.) [بيطار] veteriner.	[بيطار]
1152	beytullah (A.) [بيت الله] Kâbe.	[بيت الله]
1153	beytûtet (A.) [بيتوتت] geceleme.	[بيتوتت]
1154	beytûlmal (A.) [بيت المال] hazine, maliye hazinesi.	[بيت المال]

1155	beyzâ (A.) [بيضا] bembeyaz, çok beyaz.	[بيضا]
1156	beyze (A.) [1 بيضه .yumurta. 2.husye.	[بيضه]
1157	beyzî (A.) [بيضى] oval.	[بيضى]
1158	beze (F.) [1 بزه .günah. 2.suç.	[بزه]
1159	bezekâr (F.) [1 بزه کار .günahkar. 2.suçlu.	[بزه کار]
1160	bezir (A.) [بذر] tohum.	[بذر]
1161	bezirgân (F.) [بازرگان] tüccar.	[بازرگان]
1162	bezistân (A.-F.) [بزستان] bedesten.	[بزستان]
1163	bezle (A.) [بذله] şaka, latife.	[بذله]
1164	bezlegû (A.-F.) [بذله گو] şakacı.	[بذله گو]
1165	bezm (F.) [1 بزم .eğlence meclisi. 2.içki meclisi.	[بزم]
1166	bezmgâh (F.) [بزمگاه] eğlence yeri, eğlence meclisi.	[بزمگاه]
1167	bezzaz (A.) [بزبز] manifaturacı, kumaşçı.	[بزبز]
1168	bi'r (A.) [بئر] kuyu.	[بئر]
1169	bi'set (A.) [بئثت] gönderiliş, Hz. Muhammed'in peygamber olarak gönderilişi.	[بئثت]
1170	bîaman (F.) [بى امان] amansız.	[بى امان]
1171	bîâr (F.-A.) [بى عار] arsız.	[بى عار]
1172	bîbahâ (F.) [بى بها] çok değerli, paha biçilmez.	[بى بها]
1173	bîbedel (F.-A.) [بى بدل] eşsiz, benzersiz.	[بى بدل]
1174	bîbehre (F.) [بى بهره] nasipsiz.	[بى بهره]

1175	bîcâ (F.) [بیجا] yersiz.	[بیجا]
1176	bîcan (F.) [بی جان] cansız.	[بی جان]
1177	bîçâre (F.) [بیچاره] 1. çaresiz. 2. zavallı.	[بیچاره]
1178	bîçâregân (F.) [بیچارگان] 1. çaresizler. 2. zavallılar.	[بیچارگان]
1179	bîçunuçirâ (F.) [بی چون و چرا] 1. sorgusuz sualsiz. 2. Tanrı.	[بی چون و چرا]
1180	bîd (F.) [بید] söğüt.	[بید]
1181	bid'at (A.) [بدعت] 1. sonradan ortaya çıkma. 2. dinde yeni getirilmiş şey.	[بدعت]
1182	bîdâd (F.) [بیداد] zulüm.	[بیداد]
1183	bîdâdger (F.) [بیدادگر] zalim.	[بیدادگر]
1184	bîdâr (F.) [بیدار] uyanık.	[بیدار]
1185	bîdârbaht (F.) [بیدار بخت] taliqli.	[بیدار بخت]
1186	bidâyet (A.) [بدایت] başlangıç.-bidâyette (A.-T.) [d] başlangıçta.	[بدایت]
1187	bîd-i mecnûn [بید مجنون] salkımsöğüt.	[بید مجنون]
1188	bîdil (F.) [بیدل] aşık.	[بیدل]
1189	bîdin (F.-A.) [بی دین] dinsiz.	[بی دین]
1190	bîdedeb (F.-A.) [بی ادب] terbiyesiz, edepsiz.	[بی ادب]
1191	bîeman (F.) [بی امان] amansız.	[بی امان]
1192	bîendişe (F.) [بی اندیشه] düşünmeyen, umursamayan.	[بی اندیشه]
1193	bîgâne (F.) [بیگانه] yabancı.	[بیگانه]
1194	bîgüman (F.) [بی گمان] kuşkusuz.	[بی گمان]

1195	bîgünah (F.) [بی گناه] 1.günahsız. 2.suçsuz.	[بی گناه]
1196	bîh (F.) [بیخ] kök.	[بیخ]
1197	bîhaber (F.-A.) [بی خبر] habersiz.	[بی خبر]
1198	bîhadd (F.-A.) [بی حد] sınırsız.	[بی حد]
1199	bihakkin (A.) [بحق] hakıyla, hak ederek.	[بحق]
1200	bihamdillah (A.) [بحمدالله] Allah'a şükürler olsun.	[بحمدالله]
1201	bihâr (A.) [بحار] denizler.	[بحار]
1202	bîhareket (F.-A.) [بی حرکت] hareketsiz.	[بی حرکت]
1203	bîhâsıl (F.-A.) [بی حاصل] sonuçsuz.	[بی حاصل]
1204	bîhayâ (F.-A.) [بی حیا] utanmaz, hayasız.	[بی حیا]
1205	bîhayat (F.-A.) [بی حیات] cansız, yaşamayan.	[بی حیات]
1206	bihâzelemlr (A.) [بهذا الامر] buna göre, bu durumda, böylelikle.	[بهذا الامر]
1207	bihbûd (F.) [بهبود] sağlık.	[بهبود]
1208	bîhemtâ (F.) [بی همتا] benzersiz.	[بی همتا]
1209	bîhesâb (F.-A.) [بی حساب] hesapsız, sonsuz.	[بی حساب]
1210	bîhiss (F.-A.) [بی حس] hissiz, duygusuz.	[بی حس]
1211	bihîşt (F.) [بهشت] cennet.	[بهشت]
1212	bîhod (F.) [بیخود] 1 .baygın. 2.kendine olmama, kendinden geçme.	[بیخود]
1213	bihter (F.) [بهتر] daha iyi.	[بهتر]
1214	bîhude (F.) [بیهوده] boşuna, beyhude.	[بیهوده]

1215	bîinsâf (F.-A.) [بی انصاف] insafsız.	[بی انصاف]
1216	bîkâr (F.) [بیکار] 1 işsiz. 2.bekar.	[بیکار]
1217	bîkarâr (F.-A.) [بی قرار] kararsız.	[بی قرار]
1218	bikr (A.) [بکر] 1 [بکر] .el sürülmemiş. 2.yepyeni, orijinal.	[بکر]
1219	bîl (F.) [بیل] bel.	[بیل]
1220	bilâd (A.) [بلاد] 1 [بلاد] .beldeler. 2.memleketler.	[بلاد]
1221	bilâfâsıla (A.) [بلافاصله] aralıksız, kesintisiz.	[بلافاصله]
1222	bilâhareket (A.) [بلاحرکت] hareketsiz, hareket etmeden.	[بلاحرکت]
1223	bilâhere (A.) [بالآخرة] 1 [بالآخرة] .sonradan. 2.sonunda, nihayet.	[بالآخرة]
1224	bilâinkitâ (A.) [بلاانقطاع] kesintisiz, aralıksız.	[بلاانقطاع]
1225	bilâkayt (A.) [بلاقید] kayıtsız şartsız, kesin.	[بلاقید]
1226	bilakis (A.) [بالعكس] aksine, tersine.	[بالعكس]
1227	bilâmâni'a (A.) [بلامانعه] engelsiz	[بلامانعه]
1228	bilâmazeret (A.) [بلامعذرت] mazeretsiz, özür bildirmeksizin.	[بلامعذرت]
1229	bilâmerhamet (A.) [بلامرحمت] acımasızca.	[بلامرحمت]
1230	bilâmühlet (A.) [بلامهلت] zaman tanımadan, süre vermeden.	[بلامهلت]
1231	bilâpervâ (A.-F.) [بلاپروا] korkusuzca.	[بلاپروا]
1232	bilâşikâyet (A.) [بلاشکایت] şikayet etmeden.	[بلاشکایت]
1233	bilâte'ehhür (A.) [بلاتأخر] gecikmeden.	[بلاتأخر]
1234	bilâtefrik (A.) [بلاتفریق] hiçbir ayırım gözetmeksizin.	[بلاتفریق]

1235	bilâtehlike (A.) [بلاتهلکه] tehlikesizce.	[بلاتهلکه]
1236	bilâteminat (A.) [بلاتأمینات] güvencesiz, teminatsız.	[بلاتأمینات]
1237	bilâücret (A.) [بلاأجرت] parasız, ücretsiz.	[بلاأجرت]
1238	bilcümle (A.) [بالجمله] tümüyle.	[بالجمله]
1239	bilfarz (A.) [بالفرض] diyelim ki.	[بالفرض]
1240	bilfiil (A.) [بالفعل] gerçekten, yaparak, katılarak, bizzat.	[بالفعل]
1241	bilhassa (A.) [بالخاصه] özellikle, hele hele.	[بالخاصه]
1242	biliktizâ (A.) [بالاقتضا] gerektiğinden.	[بالاقتضا]
1243	bililtizâm (A.) [بالالتزام] bilerek, bile bile.	[بالالتزام]
1244	bilistifade (A.) [بالاستفاده] yararlanarak, istifade ederek.	[بالاستفاده]
1245	bilistihsâl (A.) [بالاستحصال] alarak, elde ederek.	[بالاستحصال]
1246	biliştirâk (A.) [بالاشتراك] katılarak.	[بالاشتراك]
1247	billûr (A.) [بلور] kristal.	[بلور]
1248	bilmecebûriye (A.) [بالمجبئريه] zorunlu olarak, mecburen.	[بالمجبئريه]
1249	bilmukabele (A.) [بالمقابله] karşılığında, aynen, mukabele ederek, mukâbil olarak.	[بالمقابله]
1250	bilmünâsebe (A.) [بالمناسبه] bir münasebetle, sırası geldiğinde.	[بالمناسبه]
1251	bilmünâvebe (A.) [بالمناوبه] dönüşümlü.	[بالمناوبه]
1252	bilmüzakere (A.) [بالمذاكره] görüşülerek.	[بالمذاكره]
1253	bilumum (A.) [بالعموم] tüm, bütün.	[بالعموم]
1254	bilvâsita (A.) [بالواسطه] dolaylı olarak.	[بالواسطه]

1255	bîm (F.) [بیم] korku.	[بیم]
1256	bîma'nâ (F.-A.) [بی معنی] anlamsız.	[بی معنی]
1257	bîmâr (F.) [بیمار] hasta.	[بیمار]
1258	bîmârân (F.) [بیماران] hastalar.	[بیماران]
1259	bîmecâl (F.-A.) [بی مجال] takatsiz, dermansız.	[بی مجال]
1260	bîmekân (F.-A.) [بی مکان] 1.yersiz. 2.aylak.	[بی مکان]
1261	bîmerhamet (F.-A.) [بی مرحمت] acımasız.	[بی مرحمت]
1262	bîmeze (F.) [بی مزه] lezzetsiz, tatsız.	[بی مزه]
1263	bîmihr (F.) [بی مهر] sevgisiz, şefkatsiz.	[بی مهر]
1264	bîmisâl (F.-A.) [بی مثال] benzersiz.	[بی مثال]
1265	bîmuhâbâ (F.-A.) [بی محابا] çekinmeden.	[بی محابa]
1266	bîmübâlât (F.-A.) [بی مبالات] kayıtsız, umursamaz.	[بی مبالات]
1267	bîmürüvvet (F.-A.) [بی مروت] mürüvvetsiz.	[بی مروت]
1268	bin (A.) [بن] oğul.	[بن]
1269	binâ (A.) [بناء] yapı.	[بناء]
1270	bînâ (F.) [بینا] gören, iyi gören.	[بینا]
1271	binâberin (A.-F.) [بنابرین] bundan dolayı, buna dayanarak.	[بنابرین]
1272	binâen (A.) [بناء] dayanarak, göre.	[بناء]
1273	binâenaleyh (A.) [بناء علیه] bu yüzden, bundan dolayı.	[بناء علیه]
1274	bînâm (F.) [بینام] adsız, tanınmamış.	[بینام]

1275	bînamaz (F.) [بی نماز] beynamaz.	[بی نماز]
1276	bînasîb (F.-A.) [بی نصیب] nasipsiz, kısmetsiz.	[بی نصیب]
1277	bînazîr (F.-A.) [بی نظیر] benzersiz.	[بی نظیر]
1278	bînemek (F.) [بی نمک] tuzsuz.	[بی نمک]
1279	bînevâ (F.) [1 بینوا .zavallı. 2.yoksul.	[بینوا]
1280	bînî (F.) [بینی] burun.	[بینی]
1281	bînihaye (F.-A.) [بی نهایت] sonsuz, bitmez tükenmez.	[بی نهایت]
1282	binnetice (A.) [بالنتیجه] sonuçta, sonuç olarak.	[بالنتیجه]
1283	binnisbe (A.) [بالنسبه] bir dereceye kadar, nispeten.	[بالنسبه]
1284	bint (A.) [بنت] kız.	[بنت]
1285	bîpâyân (F.) [بی پایان] sonsuz.	[بی پایان]
1286	bîpervâ (F.) [1 بی پروا] korkusuz. 2.çekinmeden.	[بی پروا]
1287	bir gûna (T.-F.) [] hiçbir, herhangi bir.	
1288	bir nevi (T.-A.) [] adeta, bir bakıma.	
1289	birâder (F.) [برادر] erkek kardeş.	[برادر]
1290	bîrahm (F.-A.) [بی رحم] merhametsiz, acımasız.	[بی رحم]
1291	bîrayb (F.-A.) [بی ریب] kuşkusuz.	[بی ریب]
1292	birinc (F.) [برنج] pirinç.	[برنج]
1293	birişte (F.) [برشته] kavrulmuş.	[برشته]
1294	bîrûn (F.) [1 بیرون] dış. 2.dışarı.	[بیرون]
1295	biryân (F.) [بریان] kebab.	[بریان]
1296	bisât (A.) [بساط] yaygı.	[بساط]

1297	bîsebat (F.-A.) [بی ثبات] dayanıksız.	[بی ثبات]
1298	bîsebeb (F.-A.) [بی سبب] dayanıksız.	[بی سبب]
1299	bîser (F.) [بی سر] başsız.	[بی سر]
1300	bîst (F.) [بیست] yirmi.	[بیست]
1301	bister (F.) [بستر] yatak.	[بستر]
1302	bîsûd (F.) [بی سود] yararsız.	[بی سود]
1303	bisyâr (F.) [بسیار] çok.	[بسیار]
1304	bîşe (F.) [بیشه] orman.	[بیشه]
1305	bîşerm (F.) [بی شرم] orman.	[بی شرم]
1306	bîşuur (F.-A.) [بی شعور] bilinçsiz.	[بی شعور]
1307	bîşübhe (F.-A.) [بی شبهه] kuşkusuz, şüphesiz.	[بی شبهه]
1308	bîşümâr (F.) [بی شمار] sayısız.	[بی شمار]
1309	bîtâb (F.-A.) [بیتاب] yorgun, takatsiz.	[بیتاب]
1310	bîtâb kalmak bitkin düşmek.	
1311	bîtâbane (F.) [بیتابانه] bitkince.	[بیتابانه]
1312	bitamâmihâ (A.) [بتمامها] tümüyle, tamamen.	[بتمامها]
1313	bîtaraf (F.-A.) [بی طرف] tarafsız.	[بی طرف]
1314	bîtarafâne (F.-A.) [بی طرفانه] tarafsızca, yan tutmadan.	[بی طرفانه]
1315	bittab' (A.) [بالطبع] doğal olarak.	[بالطبع]
1316	bittafsîl (A.) [بالتفصیل] ayrıntılı olarak, uzun uzadıya.	[بالتفصیل]
1317	bittamâm (A.) [بالتمام] tümüyle.	[بالتمام]

1318	bîve (F.) [بیوه] dul.	[بیوه]
1319	bîvefâ (F.-A.) [بی وفا] vefasız.	[بی وفا]
1320	bîvezen (F.) [بیوه زن] dul kadın.	[بیوه زن]
1321	bîzâr (F.) [بیزار] bıkmış, usanmış.	[بیزار]
1322	bîzâr olmak bıkmak, usanmak.	
1323	bizâtihi (A.) [بذاته] kendiliğinden.	[بذاته]
1324	bizzarûre (A.) [بالضروره] zorunlu olarak.	[بالضروره]
1325	bostân (F.) [بوستان] bahçe.	[بوستان]
1326	bû (F.) [بو] koku.	[بو]
1327	bu'd (A.) [بعد] 1 .uzaklık. 2.boyut.	[بعد]
1328	bu'diyet (A.) [بعدیت] uzaklık, mesafe.	[بعدیت]
1329	bûd (F.) [بود] varlık.	[بود]
1330	buğrâ (F.) [بغرا] turna.	[بغرا]
1331	buhâlâ (A.) [بخلا] cimriler.	[بخلا]
1332	buhâr (A.) [بخار] buğu, buhar.	[بخار]
1333	buhl (A.) [بخل] cimrilik.	[بخل]
1334	buhrân (A.) [بحران] bunalım, kriz.	[بحران]
1335	buht (A.) [بهت] şaşkınlık.	[بهت]
1336	buhûr (F.) [بخور] tütsü.	[بخور]
1337	buhurdan (F.) [بخوردان] tütsülük, tütsü kabı.	[بخوردان]
1338	buk'a (A.) [بقعه] 1.yer, diyar. 2.ülke.	[بقعه]

1339	buk'avî (A.) [بقوى] yerel.	[بقوى]
1340	bûm (F.) [بوم] 1 .yer. 2.ülke.	[بوم]
1341	bûm (F.) [بوم] baykuş.	[بوم]
1342	bûmehen (F.) [بومهن] deprem.	[بومهن]
1343	bundan mâada (T.-A.) [dan+m] bundan başka, bunun yanısıra.	
1344	bûr (F.) [بور] kumral.	[بور]
1345	burc (A.) [برج] 1 .burç. 2.yıldız kümesi.	[برج]
1346	burhan (A.) [برهان] kanıt, delil.	[برهان]
1347	bûriya (F.) [بوريا] hasır.	[بوريا]
1348	burûc (A.) [بروج] burçlar.	[بروج]
1349	burûdet (A.) [برودت] soğukluk.	[برودت]
1350	bûs etmek öpmek.	
1351	bûse (F.) [بوسه] öpücük.	[بوسه]
1352	bûstân (F.) [بوستان] bahçe.	[بوستان]
1353	bûte (F.) [بوته] 1 .çalı çırpı. 2.pota.	[بوته]
1354	bûtimar (F.) [بوتيمار] balıkçıl, botimar.	[بوتيمار]
1355	butlân (A.) [بطلان] 1 .boşluk, anlamsızlık. 2.yalan.	[بطلان]
1356	butûn (A.) [بطون] 1 .karınlar. 2.kuşaklar, nesiller.	[بطون]
1357	bûy (F.) [بوى] koku.	[بوى]
1358	bûydâr (F.) [بويدار] kokulu.	[بويدار]
1359	bûzîne (F.) [بوزينه] maymun.	[بوزينه]
1360	bühtân (A.) [بهتان] iftira.	[بهتان]

1361	bühtân etmek iftira etmek.	
1362	bükâ (A.) [بكاء] ağlama.	[بكاء]
1363	bülaceb (A.) [بالعجب] şaşılacak şey.	[بالعجب]
1364	büldân (A.) [بلدان] beldeler, diyarlar, ülkeler.	[بلدان]
1365	büleğâ (A.) [بلغاء] belagat sahipleri.	[بلغاء]
1366	bülend (F.) [1 بلند .yüksek. 2.yüce.	[بلند]
1367	bülendbâlâ (F.) [بلندبالا] uzun boylu.	[بلندبالا]
1368	bülendpervâz (F.) [1 بلندپرواز .yükseklerden uçan. 2.şerefli.	[بلندپرواز]
1369	bülheves (A.) [بوالهوس] maymun iştahlı.	[بوالهوس]
1370	bülûğ (A.) [بلوغ] erginlik.	[بلوغ]
1371	bün (F.) [1 بن .kök. 2.dip. 3.temel.	[بن]
1372	bünyâd (F.) [1 بنیاد .temel, kök. 2.yapı, bina.	[بنیاد]
1373	bünye (A.) [بنیه] yapı.	[بنیه]
1374	bünyeviyat (A.) [بنیویات] bünye ile ilgili bilim dalı, morfoloji.	[بنیویات]
1375	bürdbâr (F.) [بردبار] sabırlı.	[بردبار]
1376	bürde (A.) [برده] hırka.	[برده]
1377	bürhân (A.) [برهان] kanıt.	[برهان]
1378	bürîde (F.) [بریده] kesik.	[بریده]
1379	bürka (A.) [برقع] peçe.	[برقع]
1380	bürnâ (F.) [برنا] genç.	[برنا]
1381	bürrân (F.) [بران] keskin.	[بران]

1382	bürûdet (A.) [برودت] soğukluk.	[برودت]
1383	bürûz (A.) [بروز] ortaya çıkma.	[بروز]
1384	büstân (F.) [بستان] bahçe.	[بستان]
1385	büşrâ (A.) [بشرًا] müjde.	[بشرًا]
1386	büt (F.) [بت] put.	[بت]
1387	büthâne (F.) [بت خانه] puthane.	[بت خانه]
1388	bütperest (F.) [بت پرست] putperest, puta tapan.	[بت پرست]
1389	bütûn (A.) [بطون] 1 .karınlar. 2.kuşaklar, nesiller.	[بطون]
1390	büyût (A.) [بیوت] 1 .evler. 2.beyitler.	[بیوت]
1391	büz (F.) [بز] keçi.	[بز]
1392	büzdil (F.) [بز دل] ödle.	[بز دل]
1393	büzûr (A.) [بذور] tohumlar.	[بذور]
1394	büzürg (F.) [بزرگ] 1 .büyük. 2.ulular.	[بزرگ]
1395	büzürgân (F.) [بزرگان] 1 .büyükler. 2.ulular.	[بزرگان]
1396	büzürgzâde (F.) [بزرگ زاده] seçkin kişinin çocuğu, asilzade, kişizade.	[بزرگ زاده]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

C

1397	câ (F.) [جا] 1 .yer. 2.mevki. 3.makam.	[جا]
1398	ca'l (A.) [جعل] yapma.	[جعل]
1399	ca'lî (A.) [جعلی] 1 .yapma, uydurma. 2.sahte.	[جعلی]
1400	câbecâ (F.) [جابجا] yer yer.	[جابجا]

1401	câbir (A.) [جابر] zorlayıcı.	[جابر]
1402	câdde (A.) [جاده] ana yol, cadde.	[جاده]
1403	câdû (F.) [1 جادو .büyücü. 2.cadı.	[جادو]
1404	câdûger (F.) [جادوگر] büyücü.	[جادوگر]
1405	câh (F.) [جاه] makam, mevki.	[جاه]
1406	câhid (A.) [جاهد] çalışıp çabalayan.	[جاهد]
1407	câhil (A.) [جاهل] bilgisiz.	[جاهل]
1408	câhilâne (A.-F.) [جاهلانہ] cahilce.	[جاهلانہ]
1409	câiz (A.) [جائز] uygun.	[جائز]
1410	câize (A.) [جائزه] ödül.	[جائزه]
1411	câlib (A.) [جالب] ilginç, çekici.	[جالب]
1412	câlib -i dikkat [جالب دقت] dikkat çekici.	[جالب دقت]
1413	câm (F.) [1 جام .kadeh. 2.şişe. 3.cam.	[جام]
1414	câme (F.) [جامه] giysi.	[جامه]
1415	câmedân (F.) [جامه دان] gardrop.	[جامه دان]
1416	câmegî (F.) [1 جامگی .giysi parası. 2.hizmetçi.	[جامگی]
1417	câmekan (F.) [جامکان] hamamda soyunma odası.	[جامکان]
1418	câmekan (F.-A.) [1 جامکان .camlı bölme. 2.vitrin.	[جامکان]
1419	câmeşûy (F.) [جامه شوی] çamaşırcı.	[جامه شوی]
1420	câmi' (A.) [1 جامع .toplayan. 2.cami.	[جامع]

1421	câmia (A.) [جامعه] topluluk.	[جامعه]
1422	câmid (A.) [1 جامد .cansız. 2.donuk.	[جامد]
1423	câmûs (A.) [جاموس] manda, camız.	[جاموس]
1424	cân (F.) [1 جان .ruh. 2.can. 3.sevgili.	[جان]
1425	cânâ (F.) [جانا] sevgilim, ey sevgili.	[جانا]
1426	cânân (F.) [جانان] sevgili.	[جانان]
1427	cânâne (F.) [جانانه] sevgili.	[جانانه]
1428	cân bâz (F.) [1 جانباز .canını hiçe sayan. 2.fedai. 3.cambaz.	[جانباز]
1429	cândâr (F.) [1 جاندار .canlı. 2.koruyucu.	[جاندار]
1430	canefşân (F.) [جان افشان] canını hiçe sayan, fedai.	[جان افشان]
1431	cânefzâ (F.) [جان افزا] cana can katan.	[جان افزا]
1432	cânfersâ (F.) [جان فرسا] ömür törpüsü, yürek tüketen.	[جان فرسا]
1433	cânfeşân (F.) [جان فشان] canını hiçe sayan, fedai.	[جان فشان]
1434	cânfezâ (F.) [جان فزا] cana can katan.	[جان فزا]
1435	cângüdâz (F.) [جان گداز] yürek yakan.	[جان گداز]
1436	canhıraş (F.) [جان خراش] yürek paralayan.	[جان خراش]
1437	cânib (A.) [جانب] taraf.	[جانب]
1438	cânişin (F.) [جانشین] halef, birinin yerine oturan.	[جانشین]
1439	cânnisâr (F.-A.) [جان نثار] canını feda eden.	[جان نثار]
1440	cânsipâr (F.) [جان سپار] canını feda eden.	[جان سپار]

1441	cânsiperâne (F.) [جان سپرانه] canını feda edercesine.	[جان سپرانه]
1442	cânsitân (F.) [جان ستان] can alan.	[جان ستان]
1443	cânver (F.) [1 جان ور] 2.canavar.	[جان ور]
1444	câr (A.) [جار] komşu.	[جار]
1445	cârî (A.) [جار] geçerli, yürürlükte.	[جار]
1446	câriha (A.) [1 جارحه] yırtıcı kuş. 2.yırtıcı hayvan.	[جارحه]
1447	câriye (A.) [جاريه] halayık.	[جاريه]
1448	cârû (F.) [جارو] süpürge.	[جارو]
1449	cârûb (F.) [جاروب] süpürge.	[جاروب]
1450	câsûsî (A.-F.) [جاسوسى] casusluk, ajanlık.	[جاسوسى]
1451	câvid (F.) [جاود] kalıcı, sonsuz, ebedi.	[جاود]
1452	câvidân (F.) [جاودان] kalıcı, sonsuz, ebedi.	[جاودان]
1453	cây (F.) [جاى] yer.	[جاى]
1454	câygâh (F.) [1 جاىگاه] yer. 2.makam.	[جاىگاه]
1455	câyî' (A.) [جايى] aç.	[جايى]
1456	câynişîn (F.) [جاينشين] birinin yerine geçen, halef.	[جاينشين]
1457	câzib (A.) [1 جاذب] ilginç. 2.çekici.	[جاذب]
1458	câzibe (A.) [جاذبه] çekicilik.	[جاذبه]
1459	cazibedar (A.-F.) [جاذبه دار] çekici, cazibeli.	[جاذبه دار]
1460	câzibiyet (A.) [جاذبيت] çekicilik.	[جاذبيت]

1461	cebâbire (A.) [جبابره] zorbalar.	[جبابره]
1462	cebânet (A.) [جبانته] korkaklık.	[جبانته]
1463	cebbâr (A.) [1 جبار .zorba. 2.güçlü. 3.Tanrı. 4.tuttuğunu koparan, becerikli.	[جبار]
1464	cebbârî (A.-F.) [1 جبارى .zorbalık. 2.beceriklilik, tuttuğunu koparma.	[جبارى]
1465	cebel (A.) [جبل] dağ.	[جبل]
1466	cebhe (A.) [1 جبهه .cephe. 2.alın. 3.yüz.	[جبهه]
1467	cebîn (A.) [جبين] korkak.	[جبين]
1468	cebr (A.) [1 جبر .zorlama. 2.cebir.	[جبر]
1469	cebr etmek zorlamak.	
1470	cebren (A.) [جبرا] zorla.	[جبرا]
1471	cebrî (A.) [جبرى] zoraki, zorla.	[جبرى]
1472	cedâvil (A.) [جداول] cetveller, çizelgeler.	[جداول]
1473	cedd (A.) [جد] ata.	[جد]
1474	cedel (A.) [1 جدل .tartışma. 2.mücadele.	[جدل]
1475	cedelî (A.) [جدلى] tartışmaya dayalı, münakaşa üstüne oturmuş.	[جدلى]
1476	cedî (A.) [1 جدى .oğlak. 2.oğlak burcu.	[جدى]
1477	cedîd (A.) [جديد] yeni.	[جديد]
1478	cedîde (A.) [جديده] yeni.	[جديده]
1479	cedvel (A.) [1 جدول .cetvel. 2.çizelge.	[جدول]
1480	cefâ (A.) [جفا] üzme, eziyet etme.	[جفا]
1481	cefâ çekmek cefaya katlanan, üzülen.	
1482	cefâcû (A.-F.) [جفاجو] üzen, cefa eden.	[جفاجو]

1483	cefâdîde (A.-F.) [جفادیده] üzölmüş, cefa çekmiş.	[جفادیده]
1484	cefâkâr (A.-F.) [1 جفاكار . cefa eden, üzen. 2.cefa çeken, üzülen.	[جفاكار]
1485	cefâkârî (A.-F.) [1 جفاكارى . cefa etme, üzme. 2.cefa çekme.	[جفاكارى]
1486	cefâkeş (A.-F.) [جفاکش] üzülen, cefa çeken, eziyete katlanan.	[جفاکش]
1487	cefâpîşe (A.-F.) [1 جفاپیشه . üzmeyi huy edinmiş, cefa eden. 2.aşığını üzen sevgili.	[جفاپیشه]
1488	cefcâf (F.) [1 جفجاف . hoppa kadın. 2.orospu.	[جفجاف]
1489	ceffelkalem (A.) [جف القلم] çalakalem.	[جف القلم]
1490	cefr (A.) [جفر] gaipten haber veren bilim.	[جفر]
1491	cehâlet (A.) [جهالت] cahillik, bilgisizlik.	[جهالت]
1492	cehd (A.) [جهد] çalışma, çabalama.	[جهد]
1493	cehd etmek çalışıp çabalamak.	
1494	cehele (A.) [جهله] cahiller.	[جهله]
1495	cehennemî (A.-F.) [1 جهنمى . cehennemlik. 2.cehennem gibi sıcak.	[جهنمى]
1496	cehl (A.) [جهل] cahillik, bilgisizlik.	[جهل]
1497	cehren (A.) [جهرا] açıkça.	[جهرا]
1498	celâdet (A.) [جلادت] yiğitlik.	[جلادت]
1499	celâl (A.) [جلال] ululuk.	[جلال]
1500	celb (A.) [جلب] kendine çekme.	[جلب]
1501	celb edilmek 1.kendine çekilmek. 2.yazı ile çağırılmak.	
1502	celbnâme (A.-F.) [جلب نامه] çağırma mektubu.	[جلب نامه]
1503	celeb (A.) [جلب] sığır tüccarı.	[جلب]
1504	celesât (A.) [جلسات] oturumlar.	[جلسات]

1505	celîl (A.) [جليل] ulu.	[جليل]
1506	celîs (A.) [جلس] arkadaş.	[جلس]
1507	cellâd (A.) [جلاد] cellat.	[جلاد]
1508	cellâdî (A.-F.) [جلادی] cellatlık.	[جلادی]
1509	celse (A.) [جلسہ] oturum.	[جلسہ]
1510	cem' (A.) [جمع] toplama. 2.çoğul.	[جمع]
1511	cem' edilmek toplanılmak.	
1512	cem' etmek toplamak, derlemek, bir araya getirmek.	
1513	cem'an (A.) [جمعا] toplam.	[جمعا]
1514	cem'ıyyât (A.) [جمعيات] cemiyetler, dernekler.	[جمعيات]
1515	cem'ıyyet (A.) [جمعیت] cemiyet, dernek. 2.topluluk.	[جمعیت] 1
1516	cem'ıyyet -i akvâm [جمعیت اقوام] Birleşmiş Milletler.	[جمعیت اقوام]
1517	cemâat (A.) [جماعت] topluluk. 2.camide ibadet edenler.	[جماعت]
1518	cemâd (A.) [جماد] cansız varlık.	[جماد]
1519	cemâdât (A.) [جمادات] cansız varlıklar.	[جمادات]
1520	cemâhîr (A.) [جماهير] cumhuriyetler.	[جماهير]
1521	cemâl (A.) [جمال] yüz güzelliği.	[جمال]
1522	cemel (A.) [جمل] deve.	[جمل]
1523	cemî' (A.) [جميع] tümü.	[جميع]
1524	cemî'an (A.) [جميعا] tümüyle.	[جميعا]
1525	cemil (A.) [جميل] güzel. 2.yüzü güzel.	[جميل]
1526	cemîle (A.) [جميله] iyilik.	[جميله]

1527	cemiyet (A.) [جمعیت] topluluk, toplum.	[جمعیت]
1528	cemm (A.) [جم] kalabalık.	[جم]
1529	cenâb (A.) [جناب] hazret.	[جناب]
1530	cenâbet (A.) [1 جنابت] pis, murdar. 2.cünüplük hali.	[جنابت]
1531	cenâh (A.) [جناح] kanat.	[جناح]
1532	cenb (A.) [جنب] taraf.	[جنب]
1533	cendere (A.) [1 جندره] pres. 2.basıncı, baskı. 3.oklava.	[جندره]
1534	ceng (F.) [جنگ] savaş.	[جنگ]
1535	ceng etmek 1.savaşmak. 2.dövüşmek.	
1536	cengâver (F.) [جنگاور] savaşçı.	[جنگاور]
1537	cengâverî (F.) [جنگاوری] savaşçılık.	[جنگاوری]
1538	cengcû (F.) [1 جنگجو] savaşçı. 2.kavgacı.	[جنگجو]
1539	cengel (F.) [جنگل] orman.	[جنگل]
1540	cennât (A.) [1 جنات] cennetler. 2.bahçeler.	[جنات]
1541	cennet (A.) [1 جنت] cennet. 2.bahçe.	[جنت]
1542	cennet -i a'lâ [جنت اعلی] cennet.	[جنت اعلی]
1543	cennetmekân (A.) [جنت مکان] mekanı cennet olan.	[جنت مکان]
1544	cenûb (A.) [جنوب] güney.	[جنوب]
1545	cenûb -i garb [جنوب غرب] güneybatı.	[جنوب غرب]
1546	cenûb -i garbî [جنوب غربی] güneybatı.	[جنوب غربی]
1547	cenûb -i şark [جنوب شرق] güneydoğu.	[جنوب شرق]

1548	cenûb -i şarkî [جنوب شرقى] güneydoğu.	[جنوب شرقى]
1549	cenûbî (A.) [جنوبى] güneye ait.	[جنوبى]
1550	cerâd (A.) [جراد] çekirge.	[جراد]
1551	cerâhat (A.) [جراحت] yara.	[جراحت]
1552	cerâid (A.) [جرائد] gazeteler.	[جرائد]
1553	cerâim (A.) [جرائم] suçlar.	[جرائم]
1554	cerbeze (A.) [جربزه] beceriklilik.	[جربزه]
1555	ceres (A.) [جرس] 1. çan. 2. çingirak.	[جرس]
1556	cereyân (A.) [جرىان] 1. akış. 2. oluş. 3. akım.	[جرىان]
1557	cereyân etmek olmak, gerçekleşmek.	
1558	cerge (F.) [جرگه] küme.	[جرگه]
1559	cerh (A.) [جرح] 1. yaralama. 2. çürütme.	[جرح]
1560	cerh edilmek 1.yaralanmak. 2.çürütülmek.	
1561	cerh etmek 1.yaralamak. 2.çürütmek.	
1562	cerîde (A.) [جریده] 1. gazete. 2.tutanak.	[جریده]
1563	cerîha (A.) [جریحه] yara.	[جریحه]
1564	cerîme (A.) [جریمه] 1. suç. 2.para cezası, cereme. 3.ceza ödeme.	[جریمه]
1565	cerrâh (A.) [جراح] operatör.	[جراح]
1566	cerrâhî (A.) [جراحی] operatörlük.	[جراحی]
1567	cesâmet (A.) [جسامت] irilik.	[جسامت]
1568	cesâret (A.) [جسارت] cesurluk.	[جسارت]
1569	cesîm (A.) [جسیم] iri, büyük.	[جسیم]

1570	cesîmülcüsse (A.) [جسيم الجثه] iri yapılı, iriyarı.	[جسيم الجثه]
1571	cesûr (A.) [جسور] cesaret sahibi.	[جسور]
1572	cev (F.) [جو] arpa.	[جو]
1573	cevâb (A.) [1 جواب .yanıt. 2.karşılık.	[جواب]
1574	cevâben (A.) [جوابا] yanıt olarak.	[جوابا]
1575	cevâd (A.) [جواد] cömert.	[جواد]
1576	cevâhir (A.) [1 جواهر .mücevherler. 2.mücevher.	[جواهر]
1577	cevâmi' (A.) [جوامع] camiler.	[جوامع]
1578	cevâmid (A.) [جوامد] cansız varlıklar.	[جوامد]
1579	cevâmîs (A.) [جواميس] mandalar.	[جواميس]
1580	cevân (F.) [جوان] genç.	[جوان]
1581	cevânib (A.) [جوانب] yanlar, yönler.	[جوانب]
1582	cevârî (A.) [جوارى] halayıklar.	[جوارى]
1583	cevâz (A.) [جواز] izin, uygun verme.	[جواز]
1584	cevâz vermek uygun vermek, olur vermek, müsaade etmek.	
1585	cevdet (A.) [1 جودت iyilik. 2.olgunluk. 3.tazelik.	[جودت]
1586	cevelân (A.) [جولان] dolaşma, gezinti.	[جولان]
1587	cevelân etmek 1.dolaşmak, akmak. 2.gezinmek.	
1588	cevelângâh (A.-F.) [1 جولانگاه .gezinti yeri, mesire yeri. 2.dolaşım yeri.	[جولانگاه]
1589	cevf (A.) [جوف] boşluk.	[جوف]
1590	cevher (A.) [1 جوهر .mücevher. 2.öz. 3.elmas.	[جوهر]
1591	cevherfürûş (A.-F.) [جوهر فروش] mücevherci.	[جوهر فروش]

1592	cevherî (A.) [1 جوهرى .mücevherle ilgili. 2.mücevherli. 3.öz ile ilgili.	[جوهرى]
1593	cevîn (F.) [جوين] arpadan yapılmış.	[جوين]
1594	cevir (A.) [جور] haksızlık, üzülme, üzme, zulüm.	[جور]
1595	cevir çekmek acı çekmek, zulüm görmek.	
1596	cevr (A.) [جور] haksızlık, üzme, üzülme, zulüm.	[جور]
1597	cevr etmek haksızlık etmek, üzmek, acı çektirmek.	
1598	cevşen (F.) [جوشن] zırlı giysi.	[جوشن]
1599	cevv (A.) [1 جو .hava. 2.boşluk.	[جو]
1600	cevvâl (A.) [جوال] çok hareketli, koşan.	[جوال]
1601	cevvî (A.) [جوى] hava ile ilgili.	[جوى]
1602	cevzâ (A.) [جوزاء] ikizler burcu.	[جوزاء]
1603	ceyb (A.) [حيب] cep.	[حيب]
1604	ceyş (A.) [جيس] asker.	[جيس]
1605	ceyyid (A.) [جيد] iyi, güzel.	[جيد]
1606	cezâ (A.) [1 جزاء .karşılık. 2.ceza.	[جزاء]
1607	cezâir (A.) [جزائر] adalar.	[جزائر]
1608	cezâlet (A.) [جزالت] akıcılık, düzgünlük.	[جزالت]
1609	cezb (A.) [جذب] kendine çekme.	[جذب]
1610	cezb edilmek kendine çekilmek.;cezb etmek kendine çekmek.	
1611	cezbe (A.) [1 جذبہ .coşku. 2.kendinden geçiş.	[جذبہ]
1612	cezer (A.) [جزر] havuç.	[جزر]
1613	cezîre (A.) [جزيره] ada.	[جزیره]

1614	cezm (A.) [جزم] kesin karar.	[جزم]
1615	cezm etmek kesin karar vermek, kesin olarak niyetlenmek.	
1616	cezzâb (A.) [جذاب] çekici, cazibeli.	[جذاب]
1617	cibâl (A.) [جبال] dağlar.	[جبال]
1618	cibillet (A.) [جبلت] karakter, yaratılış.	[جبلت]
1619	cibilliyet (A.) [جبلیت] karakter, yaratılış.	[جبلیت]
1620	cibilliyyetsiz (A.-T.) [جبلتسز] karaktersiz, kötü yaratılışlı.	[جبلتسز]
1621	cidâl (A.) [جدال] mücadele.	[جدال]
1622	cidâlcû (A.-F.) [جدال جو] mücadelecisi.	[جدال جو]
1623	cidâr (A.) [1 [جدار] duvar. 2.zar.	[جدار]
1624	cidden (A.) [جدا] ciddi olarak.	[جدا]
1625	ciddî (A.) [1 [جدی] ağırbaşlı. 2.önemli.	[جدی]
1626	ciddiyyet (A.) [1 [جدیت] ciddilik. 2.ağırbaşlılık.	[جدیت]
1627	cîfe (A.) [جیفه] leş.	[جیفه]
1628	ciger (F.) [جگر] ciğer.	[جگر]
1629	cigergûşe (F.) [1 [جگر گوشه] ciğerköşe, evlat. 2.sevgili.	[جگر گوشه]
1630	cigerpâre (F.) [1 [جگر پاره] ciğer parçası. 2.evlat.	[جگر پاره]
1631	cigersûz (F.) [جگر سوز] yürek yakan.	[جگر سوز]
1632	cihâd (A.) [جهاد] din uğrunda savaş.;cihâd etmek din uğrunda savaşmak.	[جهاد]
1633	cihân (F.) [1 [جهان] dünya. 2.âlem.	[جهان]
1634	cihânâferîn (F.) [جهان آفرین] dünyayı yaratan, Tanrı.	[جهان آفرین]

1635	cihandar (F.) [جهاندار] büyük hükümdar, imparator.	[جهاندار]
1636	cihandîde (F.) [جخان دیده] görmüş geçirmiş.	[جخان دیده]
1637	cihangîr (F.) [جهانگیر] büyük hükümdar, imparator.	[جهانگیر]
1638	cihangîrî (F.) [جهانگیری] büyük hükümdarlık, imparatorluk.	[جهانگیری]
1639	cihângüşâ (F.) [جهانگشا] dünyayı feth eden, fatih hükümdar.	[جهانگشا]
1640	cihânî (F.) [1 جهانی. dünya ile ilgili. 2.insan.	[جهانی]
1641	cihannüma (F.) [1 جهان نما. dünya atlası. 2.taraça.	[جهان نما] 1
1642	cihâr (F.) [چهار] dört.	[چهار]
1643	cihâren (A.) [چهارا] açıkça.	[چهارا]
1644	cihât (A.) [1 جهات. yönler. 2.sebepler. 3.yerler.	[جهات]
1645	cihâz (A.) [1 جهاز. çeyiz. 2.aygıt. 3.sistem.	[جهاز]
1646	cihet (A.) [1 جهت. yön, taraf. 2.bakım, nokta. 3.sebep.	[جهت]
1647	cilâ (A.) [1 جلاء. parlaklık. 2.cila.	[جلاء]
1648	cilâdar (A.-F.) [جلادار] cilalı.	[جلادار]
1649	cild (A.) [1 جلد. deri, cilt. 2.kitap.	[جلد]
1650	cilve (A.) [1 جلوه. görünme. 2.kırıtma.	[جلوه]
1651	cilvegâh (A.-F.) [جلوه گاه] görünme yeri.	[جلوه گاه]
1652	cilvegâh olmak yatak teşkil etmek, yurt olmak.	
1653	cilveger (A.-F.) [1 جلوه گر. görünen. 2.kırıtın.	[جلوه گر]
1654	cilvesâz (A.-F.) [جلوه ساز] kırıtın, cilve yapan.	[جلوه ساز]
1655	cimâ' (A.) [جماع] cinsel ilişki.;cimâ' etmek cinsel ilişkide bulunmak.	[جماع]

1656	cinâ'î (A.) [جنائى] cinayetle ilgili.	[جنائى]
1657	cinân (A.) [1 جنان .cennetler. 2.bahçeler.	[جنان]
1658	cinayetkâr (A.-F.) [جنایتکار] câni, cinayet işleyen.	[جنای تکار]
1659	cinâze (A.) [جنازه] tabut.	[جنازه]
1660	cindar (A.-F.) [جندار] cinci, afsuncu.;cindarlık (A.-F.-T.) cincilik, afsunculuk, muskacılık.	[جندار]
1661	cinnet (A.) [جنّت] çıldırma.	[جنّت]
1662	cins (A.) [1 جنس .tür. 2.soy.	[جنس]
1663	cinsî (A.) [جنسى] cinsel.	[جنسى]
1664	cirm (A.) [جرم] cismin kapladığı yer, hacim.	[جرم]
1665	cism (A.) [1 جسم .cisim, madde. 2.vücut, beden.	[جسم]
1666	cismânî (A.) [1 جسمانى .cisim ile ilgili. 2.bedensel.	[جسمانى]
1667	cismen (A.) [جسما] bedenen.	[جسما]
1668	cisr (A.) [جسر] köprü.	[جسر]
1669	civan (F.) [جوان] genç.	[جوان]
1670	civânân (F.) [جوانان] gençler.	[جوانان]
1671	civanbaht (F.) [جوان بخت] talihli.	[جوان بخت]
1672	civânî (F.) [جوانى] gençlik.	[جوانى]
1673	civânmerd (F.) [1 جوانمرد .cömert. 2.soylu.	[جوانمرد]
1674	civâr (A.) [جوار] yakın çevre.	[جوار]
1675	cîve (F.) [جيوه] civa.	[جيوه]

1676	cizye (A.) [جزیه] gayrimüslim vergisi.	[جزیه]
1677	cû (F.) [1 [جو] .arayan. 2.arama.	[جو]
1678	cû (F.) [جو] çay, ırmak.	[جو]
1679	cû' (A.) [جوش] açlık.	[جوش]
1680	cûce (F.) [جوجه] civciv.	[جوجه]
1681	cûd (A.) [جود] cömertlik.	[جود]
1682	cuğd (A.) [جغد] baykuş.	[جغد]
1683	cûlâh (F.) [1 [جولاه] .dokumacı. 2.çulha.	[جولاه]
1684	cum'a (A.) [جمعه] cuma.	[جمعه]
1685	cumhûr (A.) [1 [جمهور] .halk. 2.kalabalık.	[جمهور]
1686	cumhûrî (A.) [جمهوری] cumhuriyetle ilgili.	[جمهوری]
1687	cumhûriyyet (A.) [جمهوریت] cumhuriyet.	[جمهوریت]
1688	cûş (F.) [1 [جوش] .coşku. 2.kaynama.	[جوش]
1689	cûş eylemek coşmak, coşup taşmak.	
1690	cûşâcûş (F.) [جوشاجوش] coşkun, coşkulu.	[جوشاجوش]
1691	cûşân (F.) [1 [جوشان] .coşan. 2.kaynayan.	[جوشان]
1692	cûşiş (F.) [جوشش] coşku.	[جوشش]
1693	cûy (F.) [1 [جوی] .arayan. 2.arama.	[جوی]
1694	cûy (F.) [جوی] çay, ırmak.	[جوی]
1695	cûybâr (F.) [جویبار] ırmak.	[جویبار]
1696	cûyende (F.) [جوینده] arayan.	[جوینده]

1697	cübn (A.) [جبن] korkaklık.	[جبن]
1698	cüdâ (F.) [جدا] ayır.	[جدا]
1699	cüda kalmak ayrı düşmek, uzak kalmak.	
1700	cüdâyî (F.) [جدایی] ayrılık.	[جدایی]
1701	cüdrân (A.) [جدران] duvarlar.	[جدران]
1702	cüft (F.) [جفت] çift.	[جفت]
1703	cüfte (F.) [جفته] çifte.	[جفته]
1704	cühelâ (A.) [جهلاء] cahiller.	[جهلاء]
1705	cühhâl (A.) [جهال] cahiller.	[جهال]
1706	cüllâh (A.) [جلاه] dokumacı, çulhacı.	[جلاه]
1707	cülûs (A.) [1 جلوس .oturma. 2.tahta geçme.cülûs etmek tahta geçmek.	[جلوس]
1708	cülûsiyye (A.) [1 جلوسيه .tahta çıkan hükümdarın dağıttığı bahşiş. 2.tahta çıkan hükümdar için yazılan şiir.	[جلوسيه]
1709	cümcüme (A.) [جمجمه] kafatası.	[جمجمه]
1710	cümel (A.) [جمل] cümleler.	[جمل]
1711	cümle (A.) [1 جمله .bütün, tüm. 2.tümce.	[جمله]
1712	cümleten (A.) [جملة] tümüyle	[جملة]
1713	cümûd (A.) [جمود] donukluk.	[جمود]
1714	cümûdiyye (A.) [جموديه] buzul.	[جموديه]
1715	cünbân (F.) [جنبان] 1 sallayan. 2.sallanan.	[جنبان]
1716	cünbiş (F.) [جنبش] kıpırtı, hareket, sallanma.	[جنبش]
1717	cünd (A.) [1 جند .asker. 2.ordu.	[جند]

1718	cündî (A.) [جندى] usta binici.	[جندى]
1719	cündîlik (A.-T.) [] binicilik, at binme.	
1720	cünha (A.) [جنحه] küçük suç.	[جنحه]
1721	cünûd (A.) [جنود] 1 .askerler. 2.ordular.	[جنود]
1722	cürm (A.) [جرم] suç.	[جرم]
1723	cürûf (A.) [جروف] maden atığı, maden posası.	[جروف]
1724	cüsse (A.) [جثه] gövde, yapı.	[جثه]
1725	cüstücû (F.) [جست و جو] arayış, arama.	[جست و جو]
1726	cüvâl (F.) [جوال] çuval.	[جوال]
1727	cüvân bk. civan.	
1728	cüz' (A.) [جزء] 1 .parça. 2.medrese alfabe kitabı.	[جزء]
1729	cüz'î (A.) [جزئى] çok az.	[جزئى]
1730	cüz'iyât (A.) [جزئيات] küçük şeyler, önemsiz şeyler.	[جزئيات]
1731	cüzâm (A.) [جذام] cüzzam.	[جذام]
1732	cüzdân (A.-F.) [جزئدان] 1 .para çantası. 2.evrak çantası.	[جزئدان]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

Ç

1733	çâbük (F.) [چابک] kıvrak, çevik, çabuk.	[چابک]
1734	çâbükî (F.) [چابكى] kıvraklık, çeviklik, çabukluk.	[چابكى]
1735	çâbükpâ (F.) [چابک پا] ayağına çabuk.	[چابک پا]
1736	çâbükrev (F.) [چابک رو] hızlı giden.	[چابک رو]
1737	çâbüksüvar (F.) [چابک سوار] usta binici.	[چابک سوار]

1738	çâder (F.) [1 [چادر]. çadır. 2.örtü, kadınların giydiği örtü.	[چادر]
1739	çâdernişin (F.) [چادر نشین] göçebe, çadırdaki yaşayan.	[چادر نشین]
1740	çadır (F.) [1 [چادر]. çadır. 2.örtü, kadınların giydiği örtü.	[چادر]
1741	çağz (F.) [چغز] kurbağa.	[چغز]
1742	çâh (F.) [1 [چاه]. kuyu. 2.çukur.	[چاه]
1743	çâk (F.) [1 [چاک]. yırtık. 2.yırtmaç.	[چاک]
1744	çâk etmek yırtmak.-çâk olmak yırtılmak.	
1745	çâkâçâk (F.) [چاکاچاک] kılıç şakırtısı.	[چاکاچاک]
1746	çâker (F.) [1 [چاکر]. kul. 2.hizmetkâr.	[چاکر] 1
1747	çâkerî (F.) [1 [چاکری]. kulluk. 2.hizmetkârlık.	[چاکری]
1748	çâkûç (F.) [چاکوچ] çekiç.	[چاکوچ]
1749	çâlâk (F.) [چالاک] çevik, kıvrak.	[چالاک]
1750	çâlâkî (F.) [چالاکى] çeviklik, kıvraklık.	[چالاکى]
1751	çâlik (F.) [چالیک] çelik çomak.	[چالیک]
1752	çâlpâre (F.) [چارپاره] çalpara.	[چارپاره]
1753	çâme (F.) [چامه] şiir.	[چامه]
1754	çâne (F.) [چانه] çene.	[چانه]
1755	çâpâr (F.) [1 [چاپار]. ulak. 2.postacı.	[چاپار]
1756	çâplûs (F.) [چاپلوس] dalkavuk.	[چاپلوس]
1757	çâr (F.) [چار] çare.	[چار]
1758	çâr (F.) [چار] dört.	[چار]

1759	çârçûbe (F.) [چارچوبه] çerçeve.	[چارچوبه]
1760	çardak (F.) [چارطاق] çardak.	[چارطاق]
1761	çârdeh (F.) [چارده] ondört.	[چارده]
1762	çâre (F.) [1 چاره .tedbir. 2.çare. 3.ilâç, derman.	[چاره]
1763	çârecû (F.) [چاره جو] çare arayan.	[چاره جو]
1764	çâresâz (F.) [چاره ساز] çare bulan.	[چاره ساز]
1765	çâresâz olmak çare bulmak.	
1766	çâresâzî (F.) [چاره سازی] çare bulma.	[چاره سازی]
1767	çârgâh (F.) [چارگاه] Türk musikisinde bir makam.	[چارگاه]
1768	çârgûşe (F.) [چارگوشه] dört köşe.	[چارگوشه]
1769	çarh (F.) [1 چرخ .tekerlek. 2.çarkıfelek. 3.felek. 4.tef. 5.çıkırık.	[چرخ]
1770	çarmih (F.) [چارمىخ] çarmih.	[چارمىخ]
1771	çârnâçâr (F.) [چارناچار] ister istemez, çaresiz, mecburen.	[چارناچار]
1772	çârpâ (F.) [چارپا] dört ayaklı.	[چارپا]
1773	çârsû (F.) [چارسو] dört yön.	[چارسو]
1774	çârsû (F.-A.) [چارسو] çarşı.	[چارسو]
1775	çârşeb (F.) [چارشب] çarşaf.	[چارشب]
1776	çârşenbe (F.) [چارشنبه] çarşamba.	[چارشنبه]
1777	çârtâk (F.) [1 چارطاق .çardak. 2.kare şeklinde çadır.	[چارطاق]
1778	çârüm (F.) [چارم] dördüncü.	[چارم]
1779	çâryâr (F.) [چارىار] dört halife, Ebubekir, Ömer, Osman ve Ali.	[چارىار]

1780	çâşni (F.) [چاشنی] çeşni.	[چاشنی]
1781	çâşnigîr (F.) [چاشنی گیر] çeşnici.	[چاشنی گیر]
1782	çâşt (F.) [چاشت] kuşluk vakti.	[چاشت]
1783	çeğâle (F.) [چغاله] çağla.	[چغاله]
1784	çeh (F.) [1 چه .kuyu. 2.çukur.	[چه]
1785	çehâr (F.) [چهار] dört.	[چهار]
1786	çehre (F.) [چهره] yüz.	[چهره]
1787	çehreperdâz (F.) [چهره پرداز] ressam.	[چهره پرداز]
1788	çekâçâk (F.) [چکاچاک] kılıç şakirtisi.	[چکاچاک]
1789	çekîde (F.) [چکیده] damlamış.	[چکیده]
1790	çekûç (F.) [چکوچ] çekiç.	[چکوچ]
1791	çelîpâ (F.) [چلیپا] haç.	[چلیپا]
1792	çem (F.) [1 چم .salınma. 2.süslü.	[چم]
1793	çemen (F.) [1 چمن .çimenlik, çayırılık. 2.yeşillik.	[چمن]
1794	çemenzâr (F.) [چمنزار] çimenlik.	[چمنزار]
1795	çenâr (F.) [چنار] çınar.	[چنار]
1796	çenber (F.) [1 چنبر .çember. 2.kasnak.	[چنبر]
1797	çend (F.) [1 چند .kaç. 2.birkaç. 3.ne zamana kadar.	[چند]
1798	çendan (F.) [چندان] o kadar, onca.	[چندان]
1799	çendin (F.) [چندین] bu kadar, bunca.	[چندین]

1800	çeng (F.) [1 [چنگ] .pençe. 2.el. 3.harp, çeng.	[چنگ]
1801	çengâl (F.) [1 [چنگال] .pençe. 2.çengel.	[چنگال]
1802	çengî (F.) [1 [چنگی] .çeng çalan. 2.dansöz, çengi.	[چنگی]
1803	çep (F.) [چپ] sol.	[چپ]
1804	çerâ (F.) [چرا] otlama.	[چرا]
1805	çerâgâh (F.) [چراگاه] otlak.	[چراگاه]
1806	çerâğ (F.) [1 [چراغ] .mum. 2.kandil.	[چراغ]
1807	çerâğân (F.) [چراغان] aydınlatma, donatma.	[چراغان]
1808	çerâkese (A.) [چراکسه] çerkesler.	[چراکسه]
1809	çerb (F.) [چرب] semiz.	[چرب]
1810	çerbzebân (F.) [1 [چرب زبان] .yaltakçı. 2.ağzı laf yapan.	[چرب زبان]
1811	çerh (F.) [1 [چرخ] .çark. 2.felek. 3.tekerlek. 4.çıkırık. 5.çarkifelek. 6.tef.	[چرخ]
1812	çerm (F.) [چرم] deri.	[چرم]
1813	çeşm (F.) [چشم] göz.	[چشم]
1814	çeşmân (F.) [چشمان] gözler.	[چشمان]
1815	çeşmderîde (F.) [چشم دریده] arsız.	[چشم دریده]
1816	çeşme (F.) [1 [چشمه] .pınar. 2.çeşme.	[چشمه]
1817	çetr (F.) [1 [چتر] .gölgelik. 2.şemsiye.	[چتر]
1818	çevgân (F.) [چوگان] çevgen.	[چوگان]
1819	çeyrek (F.) [چهاریک] dörtte bir, çeyrek.	[چهاریک]

1820	çîgûne (F.) [چگونہ] nasıl.	[چگونہ]
1821	çîgûnegî (F.) [چگونگی] nitelik.	[چگونگی]
1822	çihâr (F.) [چهار] dört.	[چهار]
1823	çihar yâr (F.) [چهاریار] dört halife. Ebubekir, Ömer, Osman, Ali.	[چهاریار]
1824	çihârüdü (F.) [چهار و دو] dört ve iki.	[چهار و دو]
1825	çihârüse (F.) [چهار و سه] dört ve üç.	[چهار و سه]
1826	çihârüyek (F.) [چهار و یک] dört ve bir.	[چهار و یک]
1827	çihil (F.) [چهل] kırk.	[چهل]
1828	çihilpâ (F.) [چهل پا] kırkayak.	[چهل پا]
1829	çihre (F.) [چهره] yüz.	[چهره]
1830	çil (F.) [چل] kırk.	[چل]
1831	çile (F.) [چله] 1. kırk günlük ibadet. 2. sıkıntı, azap. 3. iplik demeti.	[چله]
1832	çilekeş (F.) [چله کش] çile çeken, acı çeken.	[چله کش]
1833	çimen (F.) [چمن] çimenlik.	[چمن]
1834	çîn (F.) [چین] kırıksık.	[چین]
1835	çirâğ (F.) [چراغ] 1. mum. 2. kandil. 2. çırak.	[چراغ]
1836	çiredest (F.) [چیره دست] yetenekli, becerikli.	[چیره دست]
1837	çirk (F.) [چرک] 1. kir. 2. irin.	[چرک]
1838	çirkâb (F.) [چرک آب] pis su.	[چرک آب]
1839	çirkîn (F.) [چرکین] 1. kirlenmiş. 2. çirkin.	[چرکین]

1840	çîz (F.) [چیز] şey.	[چیز]
1841	çûb (F.) [1 [چوب] .sopa. 2.odun. 3.tahta.	[چوب] 1
1842	çûbân (F.) [چوبان] çoban.	[چوبان]
1843	çûbek (F.) [1 [چوبک] .tokmak, tokaç. 2.çomak.	[چوبک]
1844	çun (F.) [1 [چون] .gibi. 2.mademki. 3.nasıl. 4.için. 5.çünkü.	[چون]
1845	çün (F.) [1 [چن] .gibi. 2.mademki. 3.nasıl. 4.için. 5.çünkü.	[چن]
1846	çünki (F.) [چونکه] çünkü.	[چونکه]
1847	çüst (F.) [چست] çevik, kıvrak.	[چست]
1848	çüstî (F.) [چستی] çeviklik, kıvraklık.	[چستی]
1849	çüvâl (F.) [چوال] çuval.	[چوال]
1850	çüvaldûz (F.) [چوالدوز] çuvaldız.	[چوالدوز]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

D

1851	dâ'î (A.) [1 [داعی] .dua eden, duacı. 2.davet eden.	[داعی]
1852	dâ'ussıla (A.) [داء الصلہ] yurdunu.zleme, kyünü zleme.	[داء الصلہ]
1853	dâd (F.) [1 [داد] .adalet. 2.iyilik, ihsan.	[داد]
1854	dâd (F.) [1 [داد] .verme. 2.verdi. 3.vergi.	[داد]
1855	dâdgâh (F.) [دادگاه] mahkeme.	[دادگاه]
1856	dâdhâh (F.) [دادخواه] davacı.	[دادخواه]
1857	dâdres (F.) [دادرس] imdada koşan.	[دادرس]
1858	dâdû (F.) [دادو] dadı.	[دادو]

1859	dâdüferyâd (F.) [دادوفرياد] feryat figan.	[دادوفرياد]
1860	dâdüsited (F.) [داد و ستد] alışveriş.	[داد و ستد]
1861	dâfi' (A.) [دافع] uzaklaştıran, defeden.	[دافع]
1862	dâğ (F.) [1 داغ .yara. 2.kızgın demirle vurulmuş işaret.	[داغ]
1863	dağal (F.) [دغل] hile, hilehurda, alavere dalavere.	[دغل]
1864	dağalbâz (F.) [دغل باز] hileci.	[دغل باز]
1865	dağdağa (A.) [دغدغه] telaş, gürültü patırtı.	[دغدغه]
1866	dâhî (A.) [داهی] deha sahibi.	[داهی]
1867	dâhil (A.) [داخل] iç, içeri.	[داخل]
1868	dâhil olmak içeri girmek.	
1869	dâhile (A.) [داخله] iç, iç yüz.	[داخله]
1870	dâhilen (A.) [داخلًا] içten.	[داخلًا]
1871	dâhilî (A.) [داخلی] iç ile ilgili, iç yüze ait.	[داخلی]
1872	dâhiliye (A.) [داخلیه] iç ile ilgili, iç yüze ait.	[داخلیه]
1873	dahl (A.) [دخل] müdahale etme, karışma.	[دخل]
1874	dahme (F.) [1 ضخمه .mezar. 2.mezarlık. 3.lahit.	[ضخمه]
1875	dâim (A.) [دائم] sürekli, devamlı.	[دائم]
1876	dâimî (A.) [دائمی] sürekli, devamlı.	[دائمی]
1877	dâir (A.) [1 دائر] ilişkin, hakkında. 3.dnen.	[دائر]
1878	dâire (A.) [1 دائره] daire. 2.büro, ofis. 3.devlet dairesi. 4.tef, zilli tef.	[دائره]
1879	dâirenmâdâr (A.) [دائرا مدار] çepeçevre.	[دائرا مدار]

1880	dâirevî (A.) [دائروی] dairemsi.	[دائروی]
1881	dâirezen (A.-F.) [دائره زن] daire çalan.	[دائره زن]
1882	dâiye (A.) [1 داعيه .arzu, istek. 2.iddia.]	[داعيه]
1883	dakâyık (A.) [1 دقائق .incelikler. 2.dakikalar.]	[دقائق]
1884	dakîk (A.) [1 دقيق .ince, hassas. 2.dakika şaşmayan.]	[دقيق]
1885	dakîka (A.) [1 دقیقه .incelik. 2.dakika.]	[دقیقه]
1886	dalâlet (A.) [ضلالت] sapkınlık.	[ضلالت]
1887	dâll (A.) [دال] delalet eden.	[دال]
1888	dâlle (A.) [ضاله] sapık, yoldan çıkmış.	[ضاله]
1889	dâm (F.) [1 دام .tuzak, kapan. 2.besi hayvanı.]	[دام]
1890	dâmâd (F.) [داماد] damat, güveyi.	[داماد]
1891	dâmân (F.) [دامان] etek.	[دامان]
1892	dâmen (F.) [دامن] etek.	[دامن]
1893	dâmenâlûde (F.) [دامن آلوده] iffetsiz.	[دامن آلوده]
1894	dâmenbûs (F.) [دامن بوس] etek.pen.	[دامن بوس]
1895	dâmene (F.) [دامنه] yamaç, dağ eteği.	[دامنه]
1896	dâmengîr (F.) [1 دامن گیر .davacı, şikayetçi. 2.eteğe sarılan.]	[دامن گیر]
1897	dâmgâh (F.) [دامگاه] tuzak kurulmuş yer.	[دامگاه]
1898	dân (F.) [دان] bilen.	[دان]
1899	dân (F.) [دان] kap.	[دان]

1900	dânâ (F.) [دانا] bilgili, iyi bilen.	[دانا]
1901	dâne (F.) [1 دانه .tohum. 2.yem. 3.tane.	[دانه]
1902	dânende (F.) [داننده] bilen.	[داننده]
1903	dâng (F.) [دانگ] altıdabirlik dirhem.	[دانگ]
1904	dâniş (F.) [1 دانش .bilgi. 2.bilim.	[دانش]
1905	dânişâmûz (F.) [دانش آموز] ğrenci.	[دانش آموز]
1906	dânişgâh (F.) [دانشگاه] üniversite.	[دانشگاه]
1907	dânişmend (F.) [1 دانشمند .bilgin, alim. 2.stajiyer kadı.	[دانشمند]
1908	dânişver (A.) [دانشور] bilgin.	[دانشور]
1909	dâr (A.) [1 دار .yurt. 2.ev.	[دار]
1910	dâr (F.) [دار] dar ağacı.	[دار]
1911	dâr (F.) [دار] sahip olan, bulunduran, tutan.	[دار]
1912	dâr -ı bekâ [دار بقا] ahiret.	[دار بقا]
1913	dâr -ı fenâ [دار فنا] dünya.	[دار فنا]
1914	dârâ (F.) [1 دارا .sahip. 2.büyük hükümdar.	[دارا]
1915	darabân (A.) [1 ضربان .çarpıntı. 2.vuruş.	[ضربان]
1916	darabât (A.) [1 ضربات .darbeler, vuruşlar.	[ضربات]
1917	darb (A.) [1 ضرب .vuruş. 2.para basımı. 3.dyme.	[ضرب]
1918	darbe (A.) [1 ضربه .vuruş, darbe. 2.bela.	[ضربه]
1919	darbhâne (A.) [ضرب خانه] darphane, para basımevi.	[ضرب خانه]

1920	darbimesel (A.-F.) [ضرب مثل] ataszü.	[ضرب مثل]
1921	dârçîn (F.) [دارچین] tarçın.	[دارچین]
1922	dârende (F.) [دارنده] sahip.	[دارنده]
1923	darîr (A.) [ضریر] doğuştan kr.	[ضریر]
1924	dârû (F.) [دارو] ilaç.	[دارو]
1925	dârûhâne (F.) [داروخانه] eczane.	[داروخانه]
1926	dârûlaceze (A.) [دارالعجزة] düşkünler evi.	[دارالعجزة]
1927	dârûlbedâyi (A.) [دارالبدایع] konservatuvar.	[دارالبدایع]
1928	dârülelhân (A.) [دارالاحان] konservatuvar.	[دارالاحان]
1929	dârüleytâm (A.) [دارالایتام] yetimhane.	[دارالایتام]
1930	dârülfünun (A.) [دارالفنون] üniversite.	[دارالفنون]
1931	dârülhilâfe (A.) [دارالخلافة] 1.İstanbul. 2.halifelik merkezi.	[دارالخلافة]
1932	dârülkütüb (A.) [دارالکتب] kütüphane.	[دارالکتب]
1933	dârülmuallimât (A.) [دارالمعلمات] kız.ğretmen okulu.	[دارالمعلمات]
1934	dârülmuallimîn (A.) [دارالمعلمین] erkek.ğretmen okulu.	[دارالمعلمین]
1935	dârülmülk (A.) [دارالملک] başkent.	[دارالملک]
1936	dârülvilâde (A.) [دارالولاده] doğumevi.	[دارالولاده]
1937	dârüssaltana (A.) [دارالسلطنة] İstanbul.	[دارالسلطنة]
1938	dârüsselam (A.) [دارالسلام] 1.Bağdat. 2.cennet.	[دارالسلام]
1939	dâs (F.) [داس] orak.	[داس]

1940	dâstân (F.) [1 داستان .destan. 2.hikaye. 3.masal.	[داستان]
1941	dâstânî (F.) [داستانی] destânî, kahramanlıkla ilgili, epik.	[داستانی]
1942	davâ (A.) [1 دعوى .dava. 2.teorem. 3.mesele.	[دعوى]
1943	dâver (F.) [1 داور .yargıç. 2.hükümdar. 3.Tanrı.	[داور]
1944	davet (A.) [دعوت] çağrı.	[دعوت]
1945	dâye (F.) [دایه] dadı.	[دایه]
1946	dâyin (A.) [داین] alacaklı.	[داین]
1947	deâvî (A.) [دعاوى] davalar.	[دعاوى]
1948	debbağ (A.) [دباغ] sepici.	[دباغ]
1949	debdebe (A.) [دبدبه] gsteriş.	[دبدبه]
1950	debir (F.) [دبیر] katip.	[دبیر]
1951	ded (F.) [دد] yırtıcı hayvan.	[دد]
1952	def (F.) [دف] tef.	[دف]
1953	def' (A.) [دفع] uzaklaştırma.	[دفع]
1954	def' edilmek 1.uzaklaştırılmak. 2.giderilmek.;def' etmek 1.uzaklaştırmak. 2.gidermek.	
1955	def'a (A.) [دفعه] kez, kere, defa.	[دفعه]
1956	def'aten (A.) [دفعة] bir defada.	[دفعة]
1957	defaât (A.) [دفعات] kereler, defalar.	[دفعات]
1958	defâin (A.) [دفائن] gmüler, defineler.	[دفائن]
1959	defâtir (A.) [دفاتیر] defterler.	[دفاتیر]
1960	define (A.) [دفینه] gmü.	[دفینه]

1961	defn (A.) [دفن] gmme, defin.	[دفن]
1962	defter (A.) [دفتر] defter.	[دفتر]
1963	defterdâr (A.-F.) [1 دفتردار .ildeki en üst düzey maliye yetkilisi. 2.maliye bakanı.	[دفتر دار]
1964	defzen (A.-F.) [دفزن] tef çalan.	[دفزن]
1965	deh (F.) [ده] on.	[ده]
1966	dehâ (A.) [دها] dahilik.	[دها]
1967	dehâlet (A.) [1 دخالت .karışma. 2.sığınma.	[دخالت]
1968	dehâlîz (A.) [دهاليز] dehlizler.	[دهاليز]
1969	dehân (F.) [دهان] ağız.	[دهان]
1970	dehânbeste (F.) [دهان بسته] suskun.	[دهان بسته]
1971	dehen (F.) [دهن] ağız.	[دهن]
1972	dehliz (A.) [دهليز] koridor.	[دهليز]
1973	dehr (A.) [1 دهر] .dünya. 2.devir, zamane.	[دهر]
1974	dehrî (A.) [دهري] materyalist.	[دهري]
1975	dehriyye (A.) [دهريه] materyalistlik.	[دهريه]
1976	dehşetâver (A.-F.) [دهشت آور] dehşet verici.	[دهشت آور]
1977	dehşetengîz (A.-F.) [دهشت انگيز] ürkünç, dehşet verici.	[دهشت انگيز]
1978	dekâkîn (A.) [دکاकिन] dükkanlar.	[دکاकिन]
1979	delâil (A.) [دلائل] kanıtlar, deliller.	[دلائل]
1980	delâlet (A.) [دلالت] delillik, yol gsterme.	[دلالت]
1981	delâlet etmek 1.yol gstermek. 2.anlamına gelmek.	

1982	delîl (A.) [1 دليل .kanıt. 2.rehber. 3.şahit.	[دليل]
1983	delk (F.) [دلق] derviş hırkası.	[دلق]
1984	dellâk (A.) [دلاک] tellak.	[دلاک]
1985	dellâl (A.) [دلال] komisyoncu, tellal.	[دلال]
1986	delv (A.) [1 دلو .kova. 2.kova burcu.	[دلو]
1987	dem (A.) [دم] kan.	[دم]
1988	dem (F.) [1 دم .zaman. 2.nefes. 3.içki.	[دم]
1989	demâdem (F.) [دمادم] her an.	[دمادم]
1990	dembedem (F.) [دمبدم] her an.	[دمبدم]
1991	demsâz (F.) [1 دمساز .yakın arkadaş.2.sırdaş.	[دمساز]
1992	denâet (A.) [دنائت] alçaklık.	[دنائت]
1993	dendân (F.) [دندان] diş.	[دندان]
1994	dendanmüzd (F.) [دندان مزد] diş kirası.	[دندان مزد]
1995	denî (A.) [دنى] alçak.	[دنى]
1996	der (F.) [در] kapı.	[در]
1997	derâhim (A.) [دراهم] dirhemler.	[دراهم]
1998	derakab (F.-A.) [در عقب] ardından, hemen, derhal, hemen ardından.	[در عقب]
1999	derâmed (F.) [در آمد] kazanç, gelir.	[در آمد]
2000	derâz (F.) [دراز] uzun.	[دراز]
2001	derbân (F.) [دربان] kapıcı.	[دربان]

2002	derbâr (F.) [دربار] saray.	[دربار]
2003	derbeder (F.) [دربدر] aylak, avare.	[دربدر]
2004	derbend (F.) [1 دربند .dar geçit. 2.sınır kalesi. 3.hudut.	[دربند]
2005	derc (A.) [درج] içine alma, biriktirme.	[درج]
2006	derc edilmek içine alınmak.-derc etmek içine almak.	
2007	derd (F.) [1 درد .dert. acı. 3.ağrı.	[درد]
2008	derdâ (F.) [دردا] ne yazık ki, eyvahlar olsun.	[دردا]
2009	derdest (F.) [1 درdest .yakalama. 2.el altında olma.	[درdest]
2010	derdest edilmek yakalanmak.-derdest etmek yakalamak.	
2011	derdiser (F.) [درد سر] baş belası, baş ağrısı, sorun, problem.	[درد سر]
2012	derdmend (F.) [دردمند] dertli.	[دردمند]
2013	derecât (A.) [درجات] dereceler.	[درجات]
2014	derece (A.) [1 درجه .derece. 2.aşama. 3.kat. 3.miktar.	[درجه]
2015	derekât (A.) [1 درکات .katlar. 2.basamaklar.	[درکات]
2016	dereke (A.) [1 درکه .kat. 2.basamak.	[درکه]
2017	derende (F.) [درنده] yırtıcı.	[درنده]
2018	dergâh (F.) [1 درگاه .dergah. 2.saray. 3.tekke. 4.tapı, huzur.	[درگاه]
2019	derhâl (F.-A.) [درحال] hemen.	[درحال]
2020	derhâst (F.) [1 درخواست .istek, talep, rica. 2.dilekçe.	[درخواست]
2021	derhâtir (F.-A.) [1 در خاطر .hatırlama. 2.hatırda tutma.	[در خاطر]
2022	derhâtir ettirmek hatırlatmak, akla getirmek.-derhâtir eylemek hatırlamak.	
2023	derhor (F.) [درخور] layık.	[درخور]

2024	derîçe (F.) [1 درچه . pencere. 2.küçük kapı.	[درچه]
2025	derk (A.) [1 درک . anlama, idrak etme. 2.alma.	[درک]
2026	derk etmek anlamak, idrak etmek.	
2027	derkenâr (F.-A.) [درکنار] kenar yazısı.	[درکنار]
2028	dermân (F.) [1 درمان . ilaç. 2.çare. 3.güç.	[درمان]
2029	dermânde (F.) [1 درمانده . aciz. 2.zavallı.	[درمانده]
2030	dermeyân (F.) [درمیان] ortada.	[درمیان]
2031	dermeyân edilmek ortaya konulmak, ele alınmak.-dermeyân etmek ortaya koymak, ele almak.	
2032	derpîş (F.) [درپیش] gz.nünde.	[درپیش]
2033	derpîş edilmek gz.nünde bulundurulmak.-derpîş etmek gz.nünde bulundurmak.	
2034	derrâk (A.) [دراک] anlayışlı.	[دراک]
2035	derre (F.) [دره] dere.	[دره]
2036	dersaadet (F.-A.) [در سعادت] İstanbul.	[در سعادت]
2037	dershân (A.-F.) [درسخوان] ğrenci.	[درسخوان]
2038	deruhde edilmek üste alınmak, grev bilinmek.-deruhde etmek üstüne almak.	
2039	derûn (F.) [1 درون . iç, içerisi. 2.gnül.	[درون]
2040	derûnî (F.) [درونی] içten gelen, içe ait.	[درونی]
2041	dervâze (F.) [1 دروازه . ana kapı. 2.kale kapısı. 3.şehir kapısı.	[دروازه]
2042	dervîş (F.) [1 درویش . yoksul. 2.tarikat şeyhine bağlı mürit.	[درویش]
2043	dervîşân (F.) [درویشان] dervişler.	[درویشان]
2044	deryâ (F.) [دریا] deniz.	[دریا]
2045	deryâdil (F.) [1 دریادل . gnlü zengin. 2.büyük himmetli.	[دریادل]
2046	deryâneverd (F.) [دریانورد] denizci.	[دریانورد]

2047	derzî (F.) [درزی] terzi.	[درزی]
2048	desâis (A.) [دسائس] hileler, oyunlar.	[دسائس]
2049	desîse (A.) [دسیسه] hile, oyun.	[دسیسه]
2050	desîsekâr (A.-F.) [دسیسه کار] hileci, düzenbaz.	[دسیسه کار]
2051	dessâs (A.) [دساس] hileci, düzenbaz.	[دساس]
2052	dest (F.) [دست] el.	[دست]
2053	destân (F.) [1 hikaye. 2.destan. 3.masal. داستان]	[داستان]
2054	destâr (F.) [دستار] sarık.	[دستار]
2055	destâvîz (F.) [دستاویز] küçük hediye.	[دستاویز]
2056	destbedest (F.) [دست بدست] elden ele.	[دست بدست]
2057	destbûs (F.) [دست بوس] el.pen.	[دست بوس]
2058	destbûsî (F.) [دست بوسی] el.pme.	[دست بوسی]
2059	deste (F.) [1 grup. 2.demet. 3.kulp. دسته]	[دسته]
2060	destere (F.) [دستره] testere, bıçkı.	[دستره]
2061	destgâh (F.) [1 tezgah. 2.atlye. 3.halı dokuma tezgahı. دستگاه]	[دستگاه]
2062	destgîr (F.) [دستگیر] elden tutan, yardım eden.	[دستگیر]
2063	destî (F.) [دستی] testi.	[دستی]
2064	destkâr (F.) [دستکار] il işi.	[دستکار]
2065	destmâl (F.) [1 mendil. 2.el bezi. دستمال]	[دستمال]
2066	destmüzd (F.) [1 ücret, el emeği. 2.bahşiş. دست مزد]	[دست مزد]

2067	destres (F.) [دسترس] ulaşma, elde etmek.	[دسترس]
2068	destres olmak ulaşmak, elde etmek.-destres olunmak ulaşılmak.	
2069	destûr (F.) [1 [دستور] izin. 2.zerdüşt rahibi. 3.uzak dur. 4.izin ver.	[دستور]
2070	deşne (F.) [دشنه] hançer.	[دشنه]
2071	deşt (F.) [1 [دشت] kır. 2.ova. 3.çl.	[دشت]
2072	devâ (A.) [1 [دواء] ilaç. 2.çare.	[دواء]
2073	devâbb (A.) [1 [دواب] yük hayvanları. 2.binek hayvanları.	[دواب]
2074	devâir (A.) [دوائر] daireler.	[دوائر]
2075	devâm (A.) [1 [دوام] süreklilik. 2.kalıcılık. 3.devam.	[دوام]
2076	devâsâz (A.-F.) [1 [دواساز] çare olan. 2.tedavi eden, şifa veren.	[دواساز]
2077	devât (A.) [دوات] divit.	[دوات]
2078	devâvîn (A.) [دواوین] divanlar.	[دواوین]
2079	deverân (A.) [دوران] dnme, dolaşma, dolaşım.	[دوران]
2080	deverân etmek dnmek, dolanmak.	
2081	devlet (A.) [1 [دولت] devlet. 2.talih. 3.mevki.	[دولت]
2082	devr (A.) [1 [دور] devir. 2.dnme.	[دور]
2083	devrân (A.) [دوران] felek, zamane.	[دوران]
2084	devre (A.) [دوره] dnem.	[دوره]
2085	dey (F.) [دی] kış.	[دی]
2086	deyn (A.) [دین] borç.	[دین]
2087	deyr (A.) [دیر] manastır.	[دیر]
2088	dil' (A.) [ضلع] kenar.	[ضلع]

2089	dırâz (F.) [دراز] uzun.	[دراز]
2090	dî (F.) [دی] dün.	[دی]
2091	dîbâ (F.) [دیبا] ipekli kumaş.	[دیبا]
2092	dîbâce (F.) [دیباجه] giriş, nsz.	[دیباجه]
2093	dicâce (A.) [دجاجه] tavuk.	[دجاجه]
2094	dîdâr (F.) [دیدار] 1. grüşme, buluşma. 2.yüz.	[دیدار]
2095	dîde (F.) [دیده] grmüş.	[دیده]
2096	dîde (F.) [دیده] gz.	[دیده]
2097	dîdegân (F.) [دیدگان] gzler.	[دیدگان]
2098	dîg (F.) [دیگ] tencere.	[دیگ]
2099	diger (F.) [دیگر] diğer, başka.	[دیگر]
2100	dîgergûn (F.) [دیگرگون] başka.	[دیگرگون]
2101	dîgerkâm (F.) [دیگرکام] başkalarını düşünen.	[دیگرکام]
2102	dih (F.) [ده] ky.	[ده]
2103	dihât (F.) [دهات] kyler.	[دهات]
2104	dihhodâ (F.) [دهخدا] 1 .ky ağası. 2.ky kahyası.	[دهخدا]
2105	dihkân (F.) [دهقان] 1 .çiftçi. 2.ky ağası.	[دهقان]
2106	dikkat (A.) [دقت] 1 .dakiklik. 2.incelik. 3.dikkat.	[دقت]
2107	dil (F.) [دل] gnül.	[دل]
2108	dilârâ (F.) [دل آرا] gnül süsleyen.	[دل آرا]

2109	dilâşûb (F.) [دل آشوب] gnül karıştıran, sevgili.	[دل آشوب]
2110	dilâver (F.) [دلاور] yürekli, yiğit.	[دلاور]
2111	dilâvîz (F.) [دلاویز] güzel, gnül çekici.	[دلاویز]
2112	dilâzâr (F.) [دل آزار] gnül kıran, inciten.	[دل آزار]
2113	dilâzürde (F.) [دل آزرده] kalbi kırık.	[دل آزرده]
2114	dilbâz (F.) [دلپاز] gnül şenlendiren.	[دلپاز]
2115	dilbend (F.) [دلبنده] gnül bağlanan, sevgili.	[دلبنده]
2116	dilber (F.) [دلبر] gnül alan, güzel, sevgili.	[دلبر]
2117	dilbeste (F.) [دلبيسته] gnül bağlanmış, aşık.	[دلبيسته]
2118	dilcû (F.) [دلجو] gnülün aradığı, güzel, sevgili.	[دلجو]
2119	dildâde (F.) [دل داده] gnülünü vermiş, aşık.	[دل داده]
2120	dildâr (F.) [دلدار] gnül tutan, sevgili.	[دلدار]
2121	dildüzd (F.) [دل دزد] gnül hırsız.	[دل دزد]
2122	dilefgâr (F.) [دل افگار] gnül yaralı, aşık.	[دل افگار]
2123	dilefrûz (F.) [دل افروز] gnül aydınlatan, sevgili.	[دل افروز]
2124	dilfigâr (F.) [دل فگار] gnül yaralı, aşık.	[دل فگار]
2125	dilfirîb (F.) [دل فریب] gnül aldatan, sevgili.	[دل فریب]
2126	dilgîr (F.) [دلگیر] kırılgan, alınmış.	[دلگیر]
2127	dilgüdâz (F.) [دل گداز] gnül eriten, yürek trpüsü.	[دل گداز]
2128	dilgüşâ (F.) [دلگشا] iç açıcı, ferahlık verici.	[دلگشا]

2129	dilhâh (F.) [دلخواه] gnlün istediği.	[دلخواه]
2130	dilhaste (F.) [دلخواسته] gnlü yaralı.	[دلخواسته]
2131	dilhırâş (F.) [دل خراش] yürek parçalayan.	[دل خراش]
2132	dilhûn (F.) [دلخون] yüreği kanlı, içi kan ağlayan.	[دلخون]
2133	dilîr (F.) [دلیر] yürekli, yiğit.	[دلیر]
2134	dilkeş (F.) [دلکش] cazibeli, gnül çekici.	[دلکش]
2135	dilnişîn (F.) [دلنشین] makbul, hoş.	[دلنشین]
2136	dilnüvaz (F.) [دل نواز] gnül okşayan.	[دل نواز]
2137	dilpesend (F.) [دل پسند] gnlün beğendiği.	[دل پسند]
2138	dilrübâ (F.) [دلربا] gnül hırsız, gnül çalan.	[دلربا]
2139	dilsûhte (F.) [دل سوخته] bağı yanık, gnlü yaralı.	[دل سوخته]
2140	dilsûz (F.) [دلسوز] yürek yakan.	[دلسوز]
2141	dilşâd (F.) [دلشاد] gnlü şen.	[دلشاد]
2142	dilşâd etmek gnlünü şenlendirmek, mutlu etmek.-dilşâd olmak gnlü şenlenmek, mutlu olmak.	
2143	dilşikâr (F.) [دل شکار] gnül avcısı.	[دل شکار]
2144	dilşiken (F.) [دل شکن] kalp kıran.	[دل شکن]
2145	dilşikeste (F.) [دل شکسته] kalbi kırık.	[دل شکسته]
2146	dilteng (F.) [دل تنگ] yüreği daralmış, sıkıntılı.	[دل تنگ]
2147	dilteşne (F.) [دل تشنه] can atan.	[دل تشنه]
2148	dimâğ (A.) [1 [دماغ] .beyin. 2.bilinç, şuur.	[دماغ]
2149	dindârî (A.-F.) [دینداری] dindarlık.	[دینداری]

2150	dînen (A.) [دینا] dince, din bakımından.	[دینا]
2151	dînî (A.) [دینی] dinsel.	[دینی]
2152	dîr (F.) [دیر] geç.	[دیر]
2153	dirahşân (F.) [درخشان] parlak, parlayan.	[درخشان]
2154	diraht (F.) [درخت] ağaç.	[درخت]
2155	dirâyetli (A.-T.) bilgili ve kavrama yeteneği olan.	
2156	direfş (F.) [1 [درفش] sancak. 2.bayrak.	[درفش]
2157	direm (F.) [درم] dirhem, akçe, gümüş para.	[درم]
2158	dirîğ (F.) [دریغ] esirgeme.	[دریغ]
2159	dirîğ etmek esirgemek.	
2160	dirîğâ (F.) [دریغا] ne yazık ki, vah vah, eyvahlar olsun.	[دریغا]
2161	dîrîn (F.) [دیرین] eski.	[دیرین]
2162	dîrîne (F.) [دیرینه] eski.	[دیرینه]
2163	dîşeb (F.) [دیشب] dün gece.	[دیشب]
2164	dîvân (A.) [1 [دیوان] meclis. 2.padişah meclisi. 3.şairin şiirlerinin bir araya getirildiği eser.	[دیوان]
2165	dîvâne (F.) [دیوانه] deli, çılgın.	[دیوانه]
2166	dîvânegî (F.) [دیوانگی] delilik, çılgınlık.	[دیوانگی]
2167	dîvâr (F.) [دیوار] duvar.	[دیوار]
2168	diyâr (A.) [دیار] ülke, topraklar, memleket.	[دیار]
2169	dizdâr (F.) [دزدار] kale muhafızı.	[دزدار]
2170	dost (F.) [1 [دوست] sevgili. 2.yakın arkadaş. 3.Tanrı.	[دوست]
2171	dostâne (F.) [دوستانه] dostça.	[دوستانه]

2172	dostî (F.) [دوستى] dostluk.	[دوستى]
2173	dostkâm (F.) [دوستكام] dost canlısı.	[دوستكام]
2174	duâgû (A.-F.) [دعاگو] duacı, dua eden.	[دعاگو]
2175	dûçâr (F.) [دچار] uğramış, yakalanmış, maruz kalmış.	[دچار]
2176	dûçâr etmek uğratmak, müptela etmek.-dûçâr olmak uğramak, müptela olmak.	
2177	dûd (A.) [دود] bcek, kurtçuk, kurt.	[دود]
2178	dûd (F.) [دود] duman.	[دود]
2179	dûde (F.) [دوده] is.	[دوده]
2180	dûdmân (F.) [دودمان] soy sop.	[دودمان]
2181	dûğ (F.) [دوغ] ayran.	[دوغ]
2182	duhân (A.) [1 [دخان .tütün. 2.duman.	[دخان]
2183	duht (F.) [دخت] kız.	[دخت]
2184	duhter (F.) [دختر] kız.	[دختر]
2185	duhûl (A.) [دخول] giriş, içeri girme.	[دخول]
2186	duhûl etmek girmek, içeri girmek.	
2187	duhûliye (A.) [دخوليه] giriş ücreti.	[دخوليه]
2188	dumûr (A.) [دمور] krelme.	[دمور]
2189	dûn (A.) [1 [دون .aşağı, alt. 2.aşağılık, adi.	[دون]
2190	dûnperver (A.-F.) [دون پرور] aşağılık kimseleri koruyan.	[دون پرور]
2191	dûr (F.) [دور] uzak.	[دور]
2192	dûrbîn (F.) [دوربين] dürbün.	[دوربين]
2193	dûrdest (F.) [دور دست] irak, çok uzak.	[دور دست]

2194	dûrendîş (F.) [دوراندیش] ileri grüşlü, ileriye düşünen.	[دوراندیش]
2195	dûrî (F.) [دورى] uzaklık.	[دورى]
2196	durûb-i emsâl (A.-F.) [ضروب امثال] ataszleri.	[ضروب امثال]
2197	durûd (F.) [1 [درود . 2.selam.	[درود]
2198	dûst (F.) [1 [دوست .dost. 2.sevgili. 3.Tanrı.	[دوست]
2199	dûş (F.) [دوش] dün gece.	[دوش]
2200	dûş (F.) [دوش] omuz.	[دوش]
2201	dûşîze (F.) [دوشیزه] kız, matmazel.	[دوشیزه]
2202	dûzah (F.) [دوزخ] cehennem.	[دوزخ]
2203	dü (F.) [دو] iki.	[دو]
2204	dübâre (F.) [دوباره] tekrar, yeniden.	[دوباره]
2205	dübb (A.) [دب] ayı.	[دب]
2206	dübür (A.) [1 [دبر .makat. 2.arka.	[دبر]
2207	dücâce (A.) [دجاجه] tavuk.	[دجاجه]
2208	düçar-ı inkitâ olmak kesintiye uğramak.	
2209	düdil (F.) [دودل] ikircikli, tereddütlü.	[دودل]
2210	dühûr (A.) [1 [دهور .devirler. 2.dünyalar.	[دهور]
2211	dühül (F.) [دهل] davul.	[دهل]
2212	düm (F.) [دم] kuyruk.	[دم]
2213	dümbâl (F.) [1 [دنبال .kuyruk. 2.peş, art.	[دنبال]
2214	dümel (A.) [دمل] kan çıbanı.	[دمل]

2215	dümûy (F.) [دوموى] kırçıl.	[دوموى]
2216	dünbâl (F.) [1 [دنبال .kuyruk. 2.peş, art.	[دنبال]
2217	dünbek (F.) [دنبک] dümbelek.	[دنبک]
2218	dünîm (F.) [دونيم] ikiye blünmüş.	[دونيم]
2219	dünyâperest (A.-F.) [دنياپرست] dünya düşkünü.	[دنياپرست]
2220	dünyevî (A.) [دنيوى] dünya ile ilgili.	[دنيوى]
2221	dürc (A.) [1 [درج .kutu. 2.mücevher kutusu. 3.sevgilinin küçük ağzı.	[درج]
2222	dürd (F.) [درد] tortu.	[درد]
2223	dürdâne (A.-F.) [1 [دردانه .inci tanesi. 2.sevgili.	[دردانه]
2224	dürdkeş (F.) [دردکش] tortulu şarap içen.	[دردکش]
2225	dürer (A.) [درر] inciler.	[درر]
2226	dürr (A.) [در] inci.	[در]
2227	dürrâ'a (A.) [دراعه] ferace.	[دراعه]
2228	dürre (A.) [دره] iri inci.	[دره]
2229	dürû (F.) [دورو] ikiyüzlü.	[دورو]
2230	dürûğ (F.) [دروغ] yalan.	[دروغ]
2231	dürûğzen (F.) [دروغ زن] yalancı.	[دروغ زن]
2232	dürûs (A.) [دروس] dersler.	[دروس]
2233	dürüst (F.) [1 [درست .sağlıklı. 2.tam. 3.doğru.	[درست]
2234	dürüş (F.) [1 [درشت .kaba. 2.iri. 3.kalın.	[درشت]

2235	düstûr (A.) [1 [دستور .kural, prensip. 2.kanun kitabı.	[دستور]
2236	düşenbe (F.) [دوشنبه] pazartesi.	[دوشنبه]
2237	düşine (F.) [دوشینه] dün geceki.	[دوشینه]
2238	düşmen (F.) [دشمن] düşman.	[دشمن]
2239	düşnâm (F.) [دشنام] küfür, svğü.	[دشنام]
2240	düşvâr (F.) [دشوار] güç.	[دشوار]
2241	düvâzdeh (F.) [دوازده] oniki.	[دوازده]
2242	düvel (A.) [دول] devletler.	[دول]
2243	düvist (F.) [دویست] ikiyüz.	[دویست]
2244	düvüm (F.) [دوم] ikinci.	[دوم]
2245	düyûn (A.) [دیون] borçlar.	[دیون]
2246	düzd (F.) [دزد] hırsız.	[دزد]
2247	düzdî (F.) [دزدی] hırsızlık.	[دزدی]
2248	düzdîde (F.) [دزدیده] çalıntı, çalınmış.	[دزدیده]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

E

2249	eâcîb (A.) [اعجاب] şaşılasi şeyler.	[اعجاب]
2250	eamm (A.) [اعم] genelde, yaygın haliyle.	[اعم]
2251	eâzım (A.) [اعظم] büyükler, ileri gelenler.	[اعظم]
2252	eazz (A.) [اعز] çok değerli.	[اعز]
2253	eb (A.) [1 [اب .baba. 2.ata, ced.	[اب]

2254	eb'âd (A.) [ابعاد] .boyutlar. 2.uzunluklar.	[ابعاد]
2255	eb'ad (A.) [ابعء] çok uzak.	[ابعء]
2256	ebâbil (A.) [ابابيل] kırlangıç.	[ابابيل]
2257	ebâtil (A.) [اباطل] saçma sapan szler, ipe sapa gelmez şeyler.	[اباطل]
2258	ebced (A.) [ابجد] sayısal değer verilmiş arap alfabesi.	[ابجد]
2259	ebcedhân (A.-F.) [ابجدخوان] 1 .okula yeni başlamış ğrenci. 2.acemi,deneyimsiz.	[ابجدخوان]
2260	ebdâl (A.) [ابءال] derviş, abdal.	[ابءال]
2261	ebdân (A.) [ابءان] bedenler.	[ابءان]
2262	ebed (A.) [ابء] sonsuz gelecek zaman.	[ابء]
2263	ebeden (A.) [ابءا] asla, hiçbir zaman.	[ابءا]
2264	ebedî (A.) [ابءى] sonsuz.	[ابءى]
2265	ebediyyen (A.) [ابءىا] sonsuza kadar, asla, hiçbir zaman	[ابءىا]
2266	ebediyyet (A.) [ابءىت] sonsuzluk.	[ابءىت]
2267	ebeveyn (A.) [ابوين] anababa.	[ابوين]
2268	ebhâr (A.) [ابءار] denizler.	[ابءار]
2269	ebhâs (A.) [ابءاث] bahisler, tartışmalar.	[ابءاث]
2270	ebî (A.) [ابى] baba.	[ابى]
2271	ebkem (A.) [ابكم] dilsiz.	[ابكم]
2272	eblak (A.) [ابلق] alacalı.	[ابلق]
2273	ebleh (A.) [ابله] bn.	[ابله]

2274	eblehâne (A.-F.) [ابلهانه] bn bn.	[ابلهانه]
2275	eblehî (A.-F.) [ابلهى] bnlük.	[ابلهى]
2276	ebnâ (A.) [ابنا] oğullar.	[ابنا]
2277	ebniye (A.) [ابنیه] binalar.	[ابنیه]
2278	ebr (F.) [ابر] bulut.	[ابر]
2279	ebrâlûd (F.) [ابرآلود] bulutlu.	[ابرآلود]
2280	ebrâr (A.) [ابرار] iyi insanlar, dürüst insanlar.	[ابرار]
2281	ebred (A.) [ابرد] dondurucu soğuk, çok soğuk.	[ابرد]
2282	ebreş (A.) [1 [ابرش] alacalı at. 2.alaca.	[ابرش]
2283	ebrişüm (F.) [ابریشم] ipek, bükülü ipek.	[ابرىشم]
2284	ebrû (F.) [ابرو] kaş.	[ابرو]
2285	ebsâr (A.) [ابصار] gözler.	[ابصار]
2286	ebülbeşer (A.) [آ]ابوالبشر dem.	[آ]ابوالبشر]
2287	ebvâb (A.) [1 [ابواب] kapılar. 2.blümler, bâblar.	[ابواب]
2288	ebyât (A.) [ابیات] beyitler.	[ابیات]
2289	ebyaz (A.) [ابيض] bembeyaz.	[ابيض]
2290	ecânib (A.) [اجانب] yabancılar.	[اجانب]
2291	ecdâd (A.) [اجداد] atalar, cedler.	[اجداد]
2292	ecel (A.) [اجل] hayatın sonu.	[اجل]
2293	ecell (A.) [اجل] çok büyük, ulular ulusu.	[اجل]

2294	echel (A.) [اجهل] zırcahil.	[اجهل]
2295	echelüminkaragz (A.-T.) [اجهل من قره گوز] zırcahil.	[اجهل من قره گوز]
2296	ecir (A.) [1 [اجر . 2.ücret.	[اجر]
2297	ecnâs (A.) [اجناس] türler, cinsler.	[اجناس]
2298	ecnebî (A.) [اجنبى] yabancı.	[اجنبى]
2299	ecr (A.) [1 [اجر . 2.ücret.	[اجر]
2300	ecrâm (A.) [اجرام] cansız varlıklar.	[اجرام]
2301	ecrâm -ı semâviyye [اجرام سماويه] gk cisimleri.	[اجرام سماويه]
2302	ecsâd (A.) [1 [اجساد . cesetler. 2.bedenler.	[اجساد]
2303	ecsâm (A.) [1 [اجسام . cisimler. 2.vücutlar.	[اجسام]
2304	ecvef (A.) [1 [اجوف .kof. 2.dangalak.	[اجوف]
2305	ecvibe (A.) [اجوبه] cevaplar.	[اجوبه]
2306	eczâ (A.) [1 [اجزا . parçalar. 2.ilaç hammaddeleri.	[اجزا]
2307	eczâhâne (A.-F.) [اجزاخانه] eczane.	[اجزاخانه]
2308	ed'ïye (A.) [ادعيه] dualar.	[ادعيه]
2309	edâ (A.) [1 [ادا .deme. 2.yapma, yerine getirme. 3.tarz, tavır. 4.çalım.	[ادا]
2310	edeb (A.) [1 [ادب . terbiye. 2.utanma duygusu. 3.edebiyat.	[ادب]
2311	edepli (A.-T.) terbiyeli, edep sahibi.	
2312	edevât (A.) [ادوات] avadanlık, araçlar, aletler.	[ادوات]
2313	edîb (A.) [1 [ادیب . edebiyatçı. 2.edepli.	[ادیب]

2314	edîbe (A.) [1 ادبیه .bayan edebiyatçı. 2.edepli bayan.	[ادیبه]
2315	edille (A.) [1 ادله .deliller. 2.rehberler.	[ادله]
2316	edîm (A.) [ادیم] tabaklanmış deri. 2.yüzey, yüz.	[ادیم]
2317	ednâ (A.) [1 ادنی .en aşağı. 2.alçak mı alçak.	[ادنی]
2318	edvâr (A.) [ادوار] devirler, çağlar.	[ادوار]
2319	edviye (A.) [ادویه] ilaçlar, devalar.	[ادویه]
2320	edyân (A.) [ادیان] dinler.	[ادیان]
2321	edyâr (A.) [ادیار] manastırlar.	[ادیار]
2322	ef'âl (A.) [1 افعال .fiiller. 2.hareketler, eylemler.	[افعال]
2323	ef'î (A.) [افعی] engerek yılanı.	[افعی]
2324	efâzıl (A.) [1 افاضل .seçkin insanlar. 2.bilginler.	[افاضل]
2325	efdal (A.) [افضل] en üstün, en iyi.	[افضل]
2326	efgân (F.) [افغان] feryat etme, figan etme.	[افغان]
2327	efkâr (A.) [افکار] fikirler, düşünceler.	[افکار]
2328	efkâr -ı âmme [افکار عامه] kamuoyu.	[افکار عامه]
2329	eflâk (A.) [افلاک] gkler, felekler.	[افلاک]
2330	efrâd (A.) [افراد] fertler, bireyler.	[افراد]
2331	efrenc (A.) [افرنج] Batılı, Avrupalı.	[افرنج]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

2332	fa'âl (A.) [فعال] hareketli, çalışkan.	[فعال]
2333	fa'âliyyet (A.) [فعالية] hareketlilik, çalışma.	[فعالية]
2334	fâcia (A.) [1 [فاجعه . acıklı olay. 2.felaket. 3.dram.	[فاجعه]
2335	fâciât (A.) [1 [فاجعات . acıklı olaylar, facialar. 2.felaketler.	[فاجعات]
2336	fâcir (A.) [1 [فاجر .günah işleyen. 2.karşı cinse düşkün olan.	[فاجر]
2337	fağfur (F.) [ا[فغفور] in imparatoru.	[ا[فغفور]
2338	fağfûrî (F.) [فغفوری] çini.	[فغفوری]
2339	fahâmet (A.) [1 [فخامت .yücelik, ululuk. 2.kıymet.	[فخامت]
2340	fahhâr (A.) [فخار].vüngen.	[فخار]
2341	fâhir (A.) [1 [فاخر .değerli. 2.şerefli, onurlu.	[فاخر]
2342	fâhiş (A.) [1 [فاحش .aşırı. 2.büyük. çirkin, ktü.	[فاحش]
2343	fâhişe (A.) [فاحشه] fuhuş yapan kadın.	[فاحشه]
2344	fâhişehane (A.-F.) [فاحشه خانه] genelev.	[فاحشه خانه]
2345	fahr (A.) [فخر].vünç, kıvanç.	[فخر]
2346	fahrî (A.) [1 [فخرى .onursal. 2.ücret almadan, kendi isteğiyle	[فخرى]
2347	fahşâ (A.) [فحشا] fuhuş.	[فحشا]
2348	fâhte (A.) [فاخته] güvercin, yaban güvercini.	[فاخته]
2349	fahûr (A.) [فخور].vüngen.	[فخور]
2350	fâide (A.) [فائده] yarar, kazanç, fayda.	[فائده]
2351	fâidebahş (A.-F.) [فائده بخش] yararlı, faydalı.	[فائده بخش]

2352	fâik (A.) [فائق] üstün.	[فائق]
2353	fâikiyyet (A.) [فائقیت] üstünlük.	[فائقیت]
2354	fâil (A.) [1 [فاعل .yapan. 2.zne. 3.etkili.	[فاعل]
2355	fâiliyyet (A.) [فاعلیت] etkenlik, aktivite.	[فاعلیت]
2356	fâiz (A.) [1 [فائض .taşan. 2.freiz, paradan elde edilen kazanç.	[فائض]
2357	fâka (A.) [فاقه] yoksulluk.	[فاقه]
2358	fakâhet (A.) [فقاهت] fıkıhçılık.	[فقاهت]
2359	fakat (A.) [فقط] ancak, yalnız.	[فقط]
2360	fakd (A.) [فقد] yokluk, yoksunluk.	[فقد]
2361	fakîd (A.) [فقید] eşi az bulunur.	[فقید]
2362	fakîh (A.) [فقیه] islam hukukçusu, fakih.	[فقیه]
2363	fâkiha (A.) [فاکهه] meyva.	[فاکهه]
2364	fakîr (A.) [1 [فقیر .yoksul. 2.bendeniz. 3.dilenci. 4.derviş.	[فقیر]
2365	fakirhâne (A.-F.) [فقیرخانه] bendenizin evi.	[فقیرخانه]
2366	fakr (A.) [فقر] yoksulluk.	[فقر]
2367	fâl (F.) [فال] fal.	[فال]
2368	falaka (A.) [فلقه] falaka, ayağa sopa atarak acı çektirmek için hazırlanan düzenek.	
2369	fâlic (A.) [فلج] felç.	[فلج]
2370	fâlnâme (F.) [فالنامه] fal kitabı.	[فالنامه]
2371	fâm (F.) [فام] renk.	[فام]
2372	fânî (A.) [1 [فانئلی . 2.yok olucu. 3.geçici.	[فانئلی]

2373	fânûs (A.) [فانئس] fener.	[فانئس]
2374	fâr (A.) [فار] fare.	[فار]
2375	farazâ (A.) [فرضا] diyelim ki.	[فرضا]
2376	faraziyye (A.) [فرضيه] varsayım.	[فرضيه]
2377	fârika (A.) [فارقة] ayırıcı.	[فارقة]
2378	fâriğ (A.) [1 [فارغ] boş. 2.rahat, huzurlu. 3.vazgeçen.	[فارغ]
2379	fâris (A.) [فارس] atlı.	[فارس]
2380	fârisî (F.) [1 [فارسی] Farsça. 2.Fars, İranlı.	[فارسی]
2381	farîza (A.) [1 [فريضة] farz. 2.borç.	[فريضة]
2382	fark (A.) [فرق] ayrıcalık, ayrılık.	[فرق]
2383	fart (A.) [فرط] aşırı, aşırılık.	[فرط]
2384	farz (A.) [1 [فرض] Tanrı emri. 2.borç, dev. 3.zorunlu.	[فرض]
2385	farz edilmek sayılmak, tutulmak, tasavvur edilmek.-farz etmek saymak, tutmak, tasavvur etmek.	
2386	farz olunmak 1.tasavvur edilmek. 2.Tanrı tarafından yapılması zorunlu kılınmak.	
2387	farzâ (A.) [فرضا] tut ki, diyelim ki.	[فرضا]
2388	farziyye (A.) [فرضيه] varsayım.	[فرضيه]
2389	fâsık (A.) [فاسق] ktülük düşünen.	[فاسق]
2390	fâsıla (A.) [1 [فاصله] ara. 2.aralayıcı. 3.uzaklık.	[فاصله]
2391	fâsid (A.) [فاسد] bozulmuş, bozuk.	[فاسد]
2392	fasîh (A.) [فصيح] güzel konuşan.	[فصيح]
2393	fasîle (A.) [فصيله] aile.	[فصيله]
2394	fasl (A.) [1 [فصل] mevsim. 2.blüm. 3.çözümleme.	[فصل]

2395	fassâd (A.) [فساد] hacamat yapan.	[فساد]
2396	fâş (F.) [فاش] ifşa olmuş, aşîkar olmuş.	[فاش]
2397	fâtih (A.) [فاتح] fetheden	[فاتح]
2398	fatin (A.) [فطين] zeki, kavrayışlı.	[فطين]
2399	fayda (A.) [فايده] yarar, fayda, kazanç.	[فايده]
2400	fâzıl (A.) [فاضل] erdemli.	[فاضل]
2401	fazîha (A.) [فضيحة] rezillik, skandal.	[فضيحة]
2402	fazîlet (A.) [فضيلت] erdem.	[فضيلت]
2403	faziletkâr (A.-F.) [فضيلتكار] erdemli.	[فضيلتكار]
2404	faziletperest (A.-F.) [فضيلت پرست] erdem yanlısı.	[فضيلت پرست]
2405	fazl (A.) [فضل] 1 .erdem. 2.üstünlük.	[فضل]
2406	fazla (A.) [فضله] 1 .çok. 2.artık.	[فضله]
2407	fecâ'at (A.) [فجاعت] feci durum.	[فجاعت]
2408	fecere (A.) [فجره] 1 .günahkarlar. 2.ktü insanlar.	[فجره]
2409	fecî' (A.) [فجيع] çok ktü, korkunç.	[فجيع]
2410	fecî'a (A.) [فגיעه] facia, felaket.	[فגיעه]
2411	fecir (A.) [فجر] tan ağartısı.	[فجر]
2412	fecr (A.) [فجر] tan ağartısı.	[فجر]
2413	fecr -i kâzib [فجرکاذب] gerçek tan ağartısından.nceki geçici aydınlık	[فجرکاذب]
2414	fecr -i sâdık [فجر صادق] tan ağartısı, şafak skmesi.	[فجر صادق]

2415	fedâ (A.) [1 [فدا .yoluna can koyma. 2.kurban. 3.uğruna verme.	[فدا]
2416	fedâ edilmek 1.uğruna harcanmak. 2.kurban edilmek.-fedâ etmek 1.uğruna harcamak. 2.kurban	
2417	fedâ'î (A.) [فدائى] yoluna canını hiçe sayan.	[فدائى]
2418	fedâkâr (A.-F.) [فداكار].zverili.	[فداكار]
2419	fedâkârâne (A.-F.) [فداكارانه].zveri ile, zverili.	[فداكارانه]
2420	fedâkârî (A.-F.) [فداكارى].zveri.	[فداكارى]
2421	fehâris (A.) [فهارس] fihristler.	[فهارس]
2422	fehîm (A.) [فهيم] anlayışlı.	[فهيم]
2423	fehîm (A.) [فهم] anlama.	[فهم]
2424	fehîm eylemek anlamak.	
2425	fehvâ (A.) [فحوا] içerik.	[فحوا]
2426	fekâhet (A.) [فكاحت] şakacılık, muziplik.	[فكاحت]
2427	fekk (A.) [1 [فك .çene. 2.ayırma.	[فك]
2428	felâh (A.) [فلاح] kurtulma, rahata erme.	[فلاح]
2429	felâket (A.) [فلاكت] büyük bela, musibet.	[فلاكت]
2430	felâketzede (A.-F.) [فلاكت زده] felakete uğrayan.	[فلاكت زده]
2431	felâsife (A.) [فلاسفه] filozoflar, felsefeciler.	[فلاسفه]
2432	felc (A.) [فلج] inme, felç.	[فلج]
2433	felek (A.) [1 [فلک .gkyüzü. 2.talih. 3.kader.	[فلک]
2434	felekiyyât (A.) [فلکیات] astronomi.	[فلکیات]
2435	felekzede (A.-F.) [فلک زده] kader kurbanı, felek vurgunu.	[فلک زده]
2436	fellâh (A.) [فلاح] çiftçi.	[فلاح]

2437	felsefî (A.) [فلسفى] felsefe ile ilgili.	[فلسفى]
2438	fem (A.) [فم] ağız.	[فم]
2439	fenâ (A.) [فنا] 1 . yokluk. 2.ktü.	[فنا]
2440	fenâpezîr (A.-F.) [فناپذیر] yok olucu, fani.	[فناپذیر]
2441	fend (F.) [فند] hile.	[فند]
2442	fenn (A.) [فن] 1 . bilim. 2..tür. 3.teknik.	[فن]
2443	fennen (A.) [فنا] teknik açıdan.	[فنا]
2444	fennî (A.) [فنى] teknik.	[فنى]
2445	fenniyyât (A.) [فنیات] teknoloji.	[فنیات]
2446	fer (F.) [فر] parlaklık.	[فر]
2447	fer' (A.) [فرع] 1 . yan. 2.dal.	[فرع]
2448	fer'î (A.) [فرعى] yan dal, tâli, ikincil.	[فرعى]
2449	ferâgat (A.) [فراغت] 1 . bırakma, terketme. 2.rahatlık. 3.zenginlik.	[فراغت]
2450	ferâğ (A.) [فراغ] 1 . bırakma, terk etme, vazgeçme. 2.boş durma.	[فراغ]
2451	ferâğ etmek bırakmak	
2452	ferah (A.) [فرح] sevinç.	[فرح]
2453	ferâh (F.) [فراخ] geniş.	[فراخ]
2454	ferahbahş (A.-F.) [فرح بخش] ferahlık veren, iç açıcı.	[فرح بخش]
2455	ferâine (A.) [فراينه] firavunlar.	[فراينه]
2456	ferâiz (A.) [فرائض] 1 . farzlar. 2.devler.	[فرائض]
2457	ferâmîn (A.<F.) [فرامین] fermanlar.	[فرامین]

2458	ferâmûş (F.) [فراموش] unutma.	[فراموش]
2459	ferâmuş etmek unutmak.	
2460	ferâset (A.) [فراست] sezgi.	[فراست]
2461	ferbih (F.) [فربه] semiz.	[فربه]
2462	ferc (A.) [فرج] 1 .yarık. 2.vajina.	[فرج]
2463	fercâm (F.) [فرجام] son, akıbet.	[فرجام]
2464	ferd (A.) [فرد] 1 .tek. 2.birey.	[فرد]
2465	ferdâ (F.) [فردا] yarın.	[فردا]
2466	ferdî (A.) [فردی] kişisel.	[فردی]
2467	ferdiyyet (A.) [فردیت] bireylik.	[فردیت]
2468	ferec (A.) [فرج] rahatlama.	[فرج]
2469	feres (A.) [فرس] at.	[فرس]
2470	ferhân (A.) [فرحان] sevinçli, neşeli.	[فرحان]
2471	ferheng (F.) [فرهنگ] 1 .kültür. 2.szlük.	[فرهنگ]
2472	ferhunde (F.) [فرخنده] kutlu.	[فرخنده]
2473	ferîd (A.) [فرید] biricik, tek.	[فرید]
2474	ferikân (A.-F.) [فریقان] tüm veya korgeneraller.	[فریقان]
2475	ferîk-i evvel (A.-F.) [فریق اول] korgeneral.	[فریق اول]
2476	ferîk-i sâni (A.-F.) [فریق ثانی] tümgeneral.	[فریق ثانی]
2477	ferişte (F.) [فرشته] melek.	[فرشته]
2478	fermân (F.) [فرمان] buyruk.	[فرمان]

2479	fermandih (F.) [فرمان ده] komutan.	[فرمان ده]
2480	fermânfermâ (F.) [فرمان فرما] 1 .padişah. 2.komutan. 3.buyrukçu, buyruk veren.	[فرمان فرما]
2481	fermâyiş (F.) [فرمایش] buyruk.	[فرمایش]
2482	ferrâş (A.) [فراش] 1 .dşemeci. 2.hizmetkâr.	[فراش]
2483	ferruh (F.) [فرخ] kutlu.	[فرخ]
2484	fersûde (F.) [فرسوده] 1 .solgun. 2.yıpranmış. 3.eprimiş.	[فرسوده]
2485	ferş (A.) [فرش] 1 .dşeme. 2.yaygı.	[فرش]
2486	fertût (F.) [فرتوت] bunamış ihtiyar.	[فرتوت]
2487	ferverdîn (F.) [فروردین] İnan takvimine gre baharın ilk ayı.	[فروردین]
2488	feryâd (F.) [فریاد] 1 .bağırma, çığlık. 2.imdat isteme.	[فریاد]
2489	feryâd etmek bağırma, çığlık atmak	
2490	feryâdres (F.) [فریادرس] imdada koşan.	[فریادرس]
2491	ferzâne (F.) [فرزانه] bilge.	[فرزانه]
2492	ferzend (F.) [فرزند] evlat.	[فرزند]
2493	fesâd (A.) [فساد] 1 .fesat, bozukluk. 2.ktülük.	[فساد]
2494	fesahat (A.) [فصاحت] fasihlik, dilde düzgünlük.	[فصاحت]
2495	fesâne (F.) [fसानه] efsane, masal.	[fसानه]
2496	fesat (A.) [فساد] bozukluk, ktülük.	[فساد]
2497	fesh (A.) [فسخ] iptal etme, kaldırma, bozma.	[فسخ]
2498	fetâ (A.) [فتی] 1 .genç. 2.cmert.	[فتی]
2499	fetâvâ (A.) [فتاوی] fetvalar.	[فتاوی]

2500	feth (A.) [فتح] 1 .fetih, tamamen ele geçirme. 2.açma. 3.açılma.	[فتح]
2501	fetîle (A.) [فتيله] fitil.	[فتيله]
2502	fetret (A.) [فترت] 1 .duraklama. 2.iki olay arasındaki zaman.	[فترت]
2503	fettâh (A.) [فتاح] 1 .fetheden. 2.açan. 3.Tanrı.	[فتاح]
2504	fettan (A.) [فتان] 1 .işveli, oynak, cilveli. 2.fitne koparan.	[فتان]
2505	fetvâ (A.) [فتوى] kadının verdiği şer'î karar.	[فتوى]
2506	fevâhiş (A.) [فواحش] fahişeler.	[فواحش]
2507	fevâid (A.) [فوائد] yararlar, faydalar, kazançlar.	[فوائد]
2508	fevâkih (A.) [فواكه] 1 .meyvalar. 2.yemişler.	[فواكه]
2509	fevâris (A.) [فوارس] atlılar.	[فوارس]
2510	fevc (A.) [فوج] 1 .grup, cemaat, zümre. 2.blük, takım.	[فوج]
2511	feverân (A.) [فوران] 1 .fıskırma. 2.kaynama.feverân etmek fıskırmak.	[فوران]
2512	fevk (A.) [فوق] üst, üstü.	[فوق]
2513	fevkalâde (A.) [فوق العاده] olağanüstü, olağan dışı, alışılmışın.tesinde.	[فوق العاده]
2514	fevkalbeşer (A.) [فوق البشر] insan üstü.	[فوق البشر]
2515	fevkalferd (A.) [فوق الفرد] birey üstü.	[فوق الفرد]
2516	fevkalhad (A.) [فوق الحد] haddinden fazla.	[فوق الحد]
2517	fevkânî (A.) [فوقانى] üstteki, yukarıdaki.	[فوقانى]
2518	fevkatabîa (A.) [فوق الطبيعه] doğa üstü.	[فوق الطبيعه]
2519	fevren (A.) [فورا] hemen, derhal, çarçabuk.	[فورا]

2520	fevrî (A.) [فوری] âni.	[فوری]
2521	fevt (A.) [فوت] 1 [فوت].geçip gitme. 2.lüm.	[فوت]
2522	fevvâre (A.) [فواره] fıskiye.	[فواره]
2523	feyezân (A.) [فیضان] taşkın.	[فیضان]
2524	feyiz (A.) [فیض] 1 [فیض].bereket, bolluk. 2.ilim.	[فیض]
2525	feylesof (A.) [فیلسوف] filozof, felsefeci.	[فیلسوف]
2526	feyyâz (A.) [فیاض] 1 [فیاض].verimli, bereketli. 2.Tanrı.	[فیاض]
2527	feyz (A.) [فیض] 1 [فیض].bereket, bolluk. 2.ilim.	[فیض]
2528	feyzbahş (A.-F.) [فیض بخش] 1 [فیض بخش].verimli, bereketli. 2.feyiz veren.	[فیض بخش]
2529	fezâ (A.) [فضا] 1 [فضا].uzay. 2.geniş düzlük.	[فضا]
2530	fezâil (A.) [فضائل] erdemler.	[فضائل]
2531	fezleke (A.) [فذلکه] 1 [فذلکه].soruşturma.zeti. 2.zet.	[فذلکه]
2532	fıdda (A.) [فضه] gümüş.	[فضه]
2533	fıkarât (A.) [فقرات] 1 [فقرات].fıkralar. 2.blümler. 3.omurlar.	[فقرات]
2534	fıkdân (A.) [فقدان] yoksunluk, bulunmama, yokluk.	[فقدان]
2535	fıkh (A.) [فقه] islam hukuku, fıkıh.	[فقه]
2536	fıkra (A.) [فقره] 1 [فقره].fıkra. 2.blüm. 3.omur.	[فقره]
2537	fırak (A.) [فرق] 1 [فرق].fırkalar, partiler. 2.blükler. 3.zümreler.	[فرق]
2538	fırka (A.) [فرقه] 1 [فرقه].parti. 2.blük. 3.zümre.	[فرقه]
2539	fırsat (A.) [فرصت] uygun an, fırsat.	[فرصت]

2540	fısk (A.) [فسق] 1. ktülük, sefihlik. 2.dinsizlik. 3.Tanrı'ya karşı isyan.	[فسق]
2541	fıskiyye (A.) [فسقيه] fiskiye.	[فسقيه]
2542	fitnat (A.) [فتننت] kavrayış, zekîlik.	[فتننت]
2543	fitra (A.) [فطره] 1. fitre. 2.kuru üzüm.	[فطره]
2544	fitrat (A.) [فطرت] yaratılış.	[فطرت]
2545	fitraten (A.) [فطرتنا] yaratılıştan.	[فطرتنا]
2546	fitrî (A.) [فطرى] yaratılıştan gelen.	[فطرى]
2547	fî (A.) [فى] fiyat, değer, kıymet, eder.	[فى]
2548	fi'l (A.) [فعل] 1. hareket, davranış, eylem. 2.fiil.	[فعل]
2549	fi'len (A.) [فعلا] yaparak, işleyerek, bilfiil.	[فعلا]
2550	fi'liyyât (A.) [فعلیات] eyleme dkülen işler.	[فعلیات]
2551	fîât (A.) [فيئات] 1. fiyat. 2.fiyatlar.	[فيئات]
2552	figân (F.) [فغان] feryat etme, ah çekme.	[فغان]
2553	figân eylemek bağırarak, feryat etmek, inlemek.	
2554	fihris (A.) [فهرس] 1. içindekiler. 2.indeks, dizin.	[فهرس]
2555	fikir (A.) [فكر] fikir, düşünce.	[فكر]
2556	fikr (A.) [فكر] düşünce, fikir.	[فكر]
2557	fikren (A.) [فكرا] düşünce bakımından.	[فكرا]
2558	fikrî (A.) [فكرى] düşünce ile ilgili.	[فكرى]
2559	fikriyyât (A.) [فكريات] düşünce ile ilgili çalışmalar.	[فكريات]
2560	fil (A.) [فيل] fil.	[فيل]

2561	filâhat (A.) [فلاحت] çiftçilik.	[فلاحت]
2562	filasl (A.) [فى الاصل] aslında.	[فى الاصل]
2563	filhakîka (A.) [فى الحقيقه] gerçekte, aslında, doğrusu.	[فى الحقيقه]
2564	filhâl (A.) [فى الحال] şimdi, derhal.	[فى الحال]
2565	filiz (A.) [فلز] maden külçesi.	[فلز]
2566	filmesel (A.) [فى المثل]rneğin, rnekte olduğu gibi.	[فى المثل]
2567	filvâki (A.) [فى الواقع] aslında, gerçekte.	[فى الواقع]
2568	fîmâba'd (A.) [فى ما بعد] bundan byle.	[فى ما بعد]
2569	fînefsilemr (A.) [فى نفس الامر] işin aslında, gerçekte.	[فى نفس الامر]
2570	fir'avn (A.) [فرعون] firavun.	[فرعون]
2571	firâk (A.) [1 [فراق .ayrılık. 2.ayrılık acısı.	[فراق]
2572	firâr (A.) [فرار] kaçış, kaçma.	[فرار]
2573	firâr etmek kaçmak.	
2574	firârî (A.) [فرارى] kaçak.	[فرارى]
2575	firâvân (F.) [فراوان] bol, çok.	[فراوان]
2576	firâz (F.) [1 [فراز .üst, yukarı. 2.yokuş.	[فراز]
2577	firdevs (A.) [1 [فردوس .cennet. 2.bahçe.	[فردوس]
2578	fireng (F.) [فرنگ] Batı, Avrupa.	[فرنگ]
2579	firîfte (F.) [فریفته] aldanmış, aldatılmış.	[فریفته]
2580	firîfte olmak aldanmak.	
2581	firistâde (F.) [فرستاده] elçi.	[فرستاده]
2582	firişte (F.) [فرشته] melek.	[فرشته]

2583	firiştehû (F.) [فرشته خو] melek gibi, melek huylu, güzel huylu.	[فرشته خو]
2584	firkat (A.) [فرقت] ayrılık.	[فرقت]
2585	fîrûz (F.) [1 [فيروز] .talihi, kutlu. 2.muzaffer.	[فيروز]
2586	fîrûze (F.) [فيروزه] turkuaz, firuze taşı.	[فيروزه]
2587	fîrûzefâm (F.) [فيروزه فام] turkuaz, açık mavi.	[فيروزه فام]
2588	fîsebîllillah (A.) [فى سبيل الله] Tanrı rızası için, Tanrı yolunda.	[فى سبيل الله]
2589	fiten (A.) [فتن] fitneler.	[فتن]
2590	fitne (A.) [1 [فتنه] .blücülük, kargaşa çıkartma. 2.sıkıntı.	[فتنه]
2591	fityân (A.) [فتیان] gençler.	[فتیان]
2592	fuâd (A.) [فؤاد] yürek.	[فؤاد]
2593	fuhş (A.) [فحش] fuhuş.	[فحش]
2594	fuhuş (A.) [فحش] fuhuş.	[فحش]
2595	fukahâ (A.) [فقها] fıkıhçılar, islam hukukçuları.	[فقها]
2596	fukarâ (A.) [فقرا] yoksullar.	[فقرا]
2597	fûlâd (F.) [فولاد] çelik.	[فولاد]
2598	furkân (A.) [1 [فرقان] .Kur'ân. 2.iyi ile ktünün ayrıldığı yerleri gsteren.	[فرقان]
2599	fursat (A.) [فرصت] fırsat, uygun an.	[فرصت]
2600	fursatcû (A.-F.) [فرصت جو] fırsatçı.	[فرصت جو]
2601	fusahâ (A.) [فصحا] fasih konuşanlar.	[فصحا]
2602	fusûl (A.) [1 [فصول] .fasıllar, blümler. 2.mevsimler.	[فصول]

2603	fuzalâ (A.) [1 [فضلا .erdemliler. 2.bilginler.	[فضلا]
2604	fuzûl (A.) [1 [فضول .fazla, çok. 2.gereksiz, fuzuli.	[فضول]
2605	fuzûlî (A.) [1 [فضولى .zevzek, boşboğaz. 2.gereksiz, boşuna, fazladan.	[فضولى]
2606	füceten (A.) [فجئة] apansız, ansızın.	[فجئة]
2607	fücûr (A.) [1 [فجور .yakın akraba evliliği. 2.günahkarlık, sefihlik.	[فجور]
2608	fülân (A.) [فلان] falan, filan, falanca.	[فلان]
2609	fülfül (A.) [فلفل] biber, karabiber.	[فلفل]
2610	fûls (A.) [فلس] mangır.	[فلس]
2611	fülûs (A.) [فلوس] mangırlar.	[فلوس]
2612	fünûn (A.) [1 [فنون .teknikler. 2.bilimler.	[فنون]
2613	fûrs (F.) [1 [فرس .Farsça. 2.Fars ülkesi, İran. 3.Fars, İranlı.	[فرس]
2614	fürû' (A.) [فروع] yan dallar, şubeler.	[فروع]
2615	fürûğ (A.) [1 [فروغ .ışık. 2.parıltı.	[فروغ]
2616	fürûht (F.) [فروخت] satış.	[فروخت]
2617	fürûmâye (F.) [فرومايه] aşağılık, alçak.	[فرومايه]
2618	fürûzân (F.) [فروزان] parlak.	[فروزان]
2619	füşhat (A.) [فسحت] genişlik.	[فسحت]
2620	füsûn (F.) [فسون] afsun, büyü.	[فسون]
2621	füsûnger (F.) [1 [فسونگر .afsuncu, büyücü. 2.büyüleyici.	[فسونگر]
2622	füsürde (F.) [فسرده] donuk, solgun.	[فسرده]

2623	fütâde (F.) [1 [فتاده .düşkün. 2.düşmüş. 3.aşık. 4.tutkun.	[فتاده]
2624	fütûhât (A.) [فتوحات] fetihler.	[فتوحات]
2625	fütûr (A.) [1 [فتور .gevşeklik. 2.bıkkınlık.	[فتور]
2626	fütüvvet (A.) [1 [فتوت .gençlik. 2.yiğitlik. 3.eskiden Anadolu'da kurulup gelişen esnaf teşkilatı.	[فتوت]
2627	füyûz (A.) [فيوض] feyizler, bolluklar, bereketler.	[فيوض]
2628	füzûn (F.) [فزون] fazla.	[فزون]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

G

2629	gabâvet (A.) [غباوت] bnlük, dangalaklık, kalınkafalılık.	[غباوت]
2630	gabî (A.) [غبى] bn, dangalak, kalınkafalı.	[غبى]
2631	gabn (A.) [غبن] kazıklama, alışverişte aldatma.	[غبن]
2632	gaddâr (A.) [غدار] zalim, acımasız.	[غدار]
2633	gadr (A.) [غدر] haksızlık, zulüm.	[غدر]
2634	gaffâr (A.) [غفار] bağışlayıcı Tanrı.	[غفار]
2635	gâfil (A.) [غافل] habersiz.	[غافل]
2636	gaflet (A.) [غفلت] habersizlik, dikkatsizlik, dalgınlık.	[غفلت]
2637	gafleten (A.) [غفلة] dalgınlıkla.	[غفلة]
2638	gafûr (A.) [غفور] bağışlayıcı.	[غفور]
2639	gâh (F.) [1 [گاه .kâh. 2.yer ve zaman bildiren kelimeler türetir.	[1 [گاه]
2640	gâhî (F.) [گاهى] kimi zaman, bazen, arasıra.	[گاهى]

2641	gâhvâre (F.) [گاهواره] beşik.	[گاهواره]
2642	gâib (A.) [غائب] bulunmayan, ortada grünmeyen, kayıp.	[غائب]
2643	gâile (A.) [1 [غائله] uğraşı, telaş, meşakkat. 2.savaş.	[غائله]
2644	gâita (A.) [غائطه] dışkı.	[غائطه]
2645	galat (A.) [غلط] yanlış.	[غلط]
2646	galebe (A.) [1 [غلبه] baskın çıkma, ağır basma. 2.kalabalık.	[غلبه]
2647	galeyân (A.) [غليان] kaynama.	[غليان]
2648	gâlib (A.) [1 [غالب] ağır basan. 2.galip.	[غالب]
2649	gâliba (A.) [غالباً] sanırım, belki.	[غالباً]
2650	gâlibiyet (A.) [غالبیت] zafer, ağır basma, yenme.	[غالبیت]
2651	galîz (A.) [غليظ] koyu, yoğun, kaba.	[غليظ]
2652	galle (A.) [غله] tahıl.	[غله]
2653	gam (A.) [غم] keder, üzüntü.	[غم]
2654	gâm (F.) [1 [گام] adım. 2.ayak.	[گام]
2655	gâmız (A.) [غامض] çapraşık, güç anlaşılır.	[غامض]
2656	gammâz (A.) [غماز] ispiyoncu.	[غماز]
2657	gamnâk (A.-F.) [غمناک] kederli, üzgün.	[غمناک]
2658	gamze (A.) [1 [غمزه] yanak çukuru. 2.çene çukuru. 3.süzgün bakış.	[غمزه]
2659	ganâim (A.) [غنائم] ganimetler.	[غنائم]
2660	ganem (A.) [غنم] koyun.	[غنم] .

2661	ganî (A.) [غنى] zengin.	[غنى]
2662	ganîmet (A.) [1 غنيمت .savaşta düşmandan alınan her türlü eşya. 2.bedelsiz kazanç.	[غنيمت]
2663	gâr (A.) [غار] mağara.	[غار]
2664	garâbet (A.) [غرابت] gariplik.	[غرابت]
2665	garâib (A.) [غرائب] gariplikler.	[غرائب]
2666	garâm (A.) [غرام] tutku, aşk.	[غرام]
2667	garaz (A.) [غرض] maksat.	[غرض]
2668	garazâlûd (A.-F.) [غرض آلود] maksatlı.	[غرض آلود]
2669	garazkâr (A.-F.) [غرضكار] garazlı, maksatlı.	[غرضكار]
2670	garb (A.) [1 غرب .batı. 2.Batı dünyası.	[غرب]
2671	garben (A.) [غربا] batıdan.	[غربا]
2672	garbî (A.) [غربى] garbî batı, batı ile ilgili.	[غربى]
2673	garbiyyûn (A.) [غربيون] batılılar, Avrupalılar.	[غربيون]
2674	gâret (A.) [غارت] yağma.	[غارت]
2675	gâretger (A.-F.) [غارتگر] yağmacı.	[غارتگر]
2676	garîb (A.) [1 غريب .gurbette yaşayan. 2.yabancı. 3.kimsesiz. 4.tuhaf.	[غريب]
2677	garibü'd-diyâr (A.) [غريب الديار] gurbette.	[غريب الديار]
2678	garîk (A.) [غريق] boğulmuş.	[غريق]
2679	garîze (A.) [غريزه] içgüdü.	[غريزه]
2680	garizî (A.) [غريزى] içgüdüsel.	[غريزى]

2681	gark (A.) [1 [غرق .boğulma, suda boğulma. 2.batırma.	[غرق]
2682	garrâ (A.) [غرا] parlak.	[غرا]
2683	gars (A.) [غرس] ağaç dikme.	[غرس]
2684	gasb (A.) [غصب] el koyma, zorla elinden alma.	[غصب]
2685	gaseyan (A.) [1 [غصيان .kusma. 2.kusmuk.	[غصيان]
2686	gâsıb (A.) [غصیب] gasp edici.	[غصیب]
2687	gasl (A.) [غسل].lü yıkama.	[غسل]
2688	gassâl (A.) [غسل].lü yıkayıcı.	[غسل]
2689	gâşiye (A.) [1 [غاشيه .perde,.rtü. 2.zar.	[غاشيه]
2690	gaşy (A.) [غشى] bayılma, kendinden geçme.	[غشى]
2691	gâv (F.) [1 [گاو .inek. 2.küz.	[گاو]
2692	gavgâ (F.) [1 [غوغا .kavga. 2.savaş.	[غوغا]
2693	gavvâs (A.) [غواص] dalgıç.	[غواص]
2694	gâyât (A.) [غايات] gayeler.	[غايات]
2695	gayb (A.) [1 [غايب .gzle grülmeyen, gizli. 2.kayıp.	[غايب]
2696	gaybûbet (A.) [غيبوبت] bulunmama, yokluk.	[غيبوبت]
2697	gâye (A.) [غايه] amaç.	[غايه]
2698	gâyet (A.) [1 [غايت .son. 2.çok. 3.son derece.	[غايت]
2699	gayr -i mahsûs [غير محسوس] hissedilmeyecek şekilde.	[غير محسوس]
2700	gayr (A.) [1 [غير .başka. 2.yabancı. 2.olmayan, değil.	[غير]

2701	gayr -i idrakî [غير ادراكى] idrak dışı.	[غير ادراكى]
2702	gayr -i ihtiyarî [غير اختيارى] elinde olmadan.	[غير اختيارى]
2703	gayr -i kâbil [غير قابل] mümkün olmayan, imkansız.	[غير قابل]
2704	gayr -i kâbil-i fehm [غير قابل فهم] anlaşılmaz.	[غير قابل فهم]
2705	gayr -i kâbil-i izâle [غير قابل ازاله] yok edilemez, giderilemez.	[غير قابل ازاله]
2706	gayr -i kâbil-i mukavemet [غير قابل مقاومت] karşı konulmaz.	[غير قابل مقاومت]
2707	gayr -i kâbil-i tebdil [غير قابل تبديل] deđiŝtirilmez.	[غير قابل تبديل]
2708	gayr -i kâbil-i tefrik [غير قابل تفريق] ayırđedilmez.	[غير قابل تفريق]
2709	gayr -i kâbil-i telif [غير قابل تاليف] birleŝtirilemez, uzlaŝtırılmaz.	[غير قابل تاليف]
2710	gayr -i mahdûd [غير محدود] sınırsız.	[غير محدود]
2711	gayr -i mer'û [غير مرئى] grölmez.	[غير مرئى]
2712	gayr -i meşrû [غير مشروع] yasal olmayan.	[غير مشروع]
2713	gayr -i muayyen [غير معين] belirsiz.	[غير معين]
2714	gayr -i muhtemel [غير محتمل] ihtimal verilmeyen.	[غير محتمل]
2715	gayr -i muntazam [غير منتظم] düzgün olmayan, düzenli olmayan, düzensiz.	[غير منتظم]
2716	gayr -i müslim [غير مسلم] müslüman olmayan.	[غير مسلم]
2717	gayrendîŝ (A.-F.) [غير اندیش] başkalarını düşünen.	[غير اندیش]
2718	gayret (A.) [1 .çaba. 2.kıskançlık] غيرت	[غيرت]
2719	gayretkeŝ (A.-F.) [1 .gayretli. 2.kıskanç. غيرتكش]	[غيرتكش]

2720	gayretmend (A.-F.) [غيرتمند] gayretli.	[غيرتمند]
2721	gayriyyet (A.) [غيريت] gayrılık.	[غيريت]
2722	gayyâ (A.) [غيا] cehennemdeki kuyulardan birinin adı.	[غيا]
2723	gayz (A.) [غيظ] fke.	[غيظ]
2724	gazâ (A.) [غزا] savaş.	[غزا]
2725	gazab (A.) [غضب] hiddet, kızgınlık.	[غضب]
2726	gazâl (A.) [غزال] ceylan.	[غزال]
2727	gazanfer (A.) [غضنفر] arslan.	[غضنفر]
2728	gazavât (A.) [غزوات] savaşlar, harpler.	[غزوات]
2729	gazel (A.) [غزل] lirik şiir.	[غزل]
2730	gazelhân (A.-F.) [غزل خوان] gazel okuyan.	[غزل خوان]
2731	gazeliyyât (A.) [غزليات] gazeller.	[غزليات]
2732	gazelserâ (A.-F.) [غزل سرا] gazel şairi.	[غزل سرا]
2733	gazî (A.) [غازى] savaşmış, gaza yapmış.	[غازى]
2734	gazve (A.) [غزوه] savaş, din savaşı.	[غزوه]
2735	gebr (F.) [گبر] ateşperest, ateşe tapan.	[گبر]
2736	gedâ (F.) [گدا] 1 .dilenci. 2.yoksul.	[گدا]
2737	geh (F.) [گه] kimi zaman, bazı.	[گه]
2738	gehvâre (F.) [گهواره] beşik.	[گهواره]
2739	gele (F.) [گله] sürü.	[گله]

2740	gelû (F.) [گلو] boğaz.	[گلو]
2741	genc (F.) [گنج] hazine.	[گنج]
2742	gencîne (F.) [گنجینه] hazine.	[گنجینه]
2743	gendîde (F.) [گندیده] kokuşmuş, ktü kokmuş.	[گندیده]
2744	gendûmgûn (F.) [گندمگون] buğday rengi.	[گندمگون]
2745	gendüm (F.) [گندم] buğday.	[گندم]
2746	ger (F.) [گر] eğer.	[گر]
2747	gerçi (F.) [گرچه] her ne kadar, ise de, gerçi.	[گرچه]
2748	gerd (F.) [گرد] toz.	[گرد]
2749	gerdâlûd (F.) [گرد آلود] tozlu.	[گرد آلود]
2750	gerdân (F.) [گردان] dnen.	[گردان]
2751	gerden (F.) [گردن] boyun.	[گردن]
2752	gerdenbend (F.) [گردن بند] kolye, gerdanlık.	[گردن بند]
2753	gerdenferâz (F.) [گردن فراز] mağrur.	[گردن فراز]
2754	gerdenkeş (F.) [گردن کش] başkaldıran, asi, dikbaşlı.	[گردن کش]
2755	gerdiş (F.) [گردش] dnüş.	[گردش]
2756	gerdûn (F.) [گردون] 1 .felek. 2.dünya.	[گردون]
2757	gerdûne (F.) [گردونه] at arabası.	[گردونه]
2758	germ (F.) [گرم] sıcak.	[گرم]
2759	germâ (F.) [گرما] 1 .sıcak. 2.sıcaklık.	[گرما]

2760	germâbe (F.) [1 [گرمابه .hamam. 2.kaplıca.	[گرمابه]
2761	germî (F.) [گرمی] sıcaklık.	[گرمی]
2762	geşt (F.) [گشت] dolaşma, gezinti.	[گشت]
2763	geştügüzâr (F.) [گشت و گزار] dolaşma, gezinti, gezip tozma.	[گشت و گزار]
2764	gevher (F.) [1 [گوهر .elmas. 2.mücevher. 3.z.	[گوهر]
2765	gevherî (F.) [گوهری] mücevherci.	[گوهری]
2766	geviz (F.) [گوز] ceviz.	[گوز]
2767	gezend (F.) [1 [گزند .zarar. 2.bela.	[گزند]
2768	gıbtâ (A.) [غبته] imrenme.	[غبته]
2769	gıdâ (A.) [غذا] besin, gıda.	[غذا]
2770	gılâf (A.) [غلاف] kın, kılıf.	[غلاف]
2771	gıllüğüş (A.) [غل و غش] kin.	[غل و غش]
2772	gılmân (A.) [1 [غلمان .kle. 2.genç, yeni yetme.	[غلمان]
2773	gılzet (A.) [1 [غلظت .yoğunluk. 2.kabalık. 3.kalınlık.	[غلظت]
2774	gınâ (A.) [1 [غنا .zenginlik. 2.bıkkınlık.	[غنا]
2775	gırbâl (A.) [غربال] elek, kalbur.	[غربال]
2776	gırîv (F.) [گریو] haykırış, çığlık.	[گریو]
2777	gışâ (A.) [1 [غشا .tü. 2.perde. 3.zar.	[غشا]
2778	gışş (A.) [غش] hile, ktülük.	[غش]
2779	gıyâb (A.) [غیاب] bulunmama, yokluk.	[غیاب]

2780	gıyâben (A.) [غیابا] yokluğunda, yokken, ardından.	[غیابا]
2781	gıyâs (A.) [غیاث] yardım.	[غیاث]
2782	gıybet (A.) [1 [غیبت .çekiştirme. 2.bulunmama, yokluk.	[غیبت]
2783	gil (F.) [1 [گل .çamur, balçık. 2.kil.	[گل]
2784	gile (F.) [گله] sızlanma, yanıp yakılma.	[گله]
2785	gilemend (F.) [گله مند] şikayetçi, sızlanan.	[گله مند]
2786	girâmî (F.) [گرامی] değerli, kıymetli, saygın, sayın.	[گرامی]
2787	girân (F.) [1 [گران .ağır. 2.pahalı. 3.kokuşmuş. 4.katı.	[گران]
2788	giranbehâ (F.) [گران بها] değerli, kıymetli.	[گران بها]
2789	girankadr (F.-A.) [گران قدر] kıymetli.	[گران قدر]
2790	girankıymet (F.-A.) [گران قیمت] kıymetli, değerli, pahalı.	[گران قیمت]
2791	girân mâye (F.) [گران مایه] değerli.	[گران مایه]
2792	girânser (F.) [گران سر] mağrur, kendini beğenmiş, kasıntı.	[گران سر]
2793	gird (F.) [گرد] yuvarlak.	[گرد]
2794	girdâb (F.) [گرداب] anafor, girdap.	[گرداب]
2795	girdâgird (F.) [گرداگرد] çepeçevre, firdolayı.	[گرداگرد]
2796	girdbâd (F.) [گردباد] kasırga.	[گردباد]
2797	girdû (F.) [گردو] ceviz.	[گردو]
2798	girîbân (F.) [گریبان] yaka.	[گریبان]
2799	girift (F.) [گرفت] karmaşık, çapraşık.	[گرفت]

2800	giriftâr (F.) [گرفتار] yakalanmış, tutulmuş, müptela.	[گرفتار]
2801	giriş (F.) [گره] düğüm.	[گره]
2802	girişgîr (F.) [گره گیر] dolaşık.	[گره گیر]
2803	girişgüşâ (F.) [1 [گره گشا] düğüm çzen. 2.sorunları halleden.	[گره گشا]
2804	girîve (F.) [1 [گریوه] çıkmaz, sorun. 2.geçit.	[گریوه]
2805	gîrûdâr (F.) [گيرودار] kargaşa, kavga.	[گيرودار]
2806	giryân (F.) [گريان] ağlayan.	[گريان]
2807	giryân etmek ağlatmak.-giryân olmak ağlamak.	
2808	girye (F.) [گريه] ağlama, ağlayış.	[گريه]
2809	giryeengîz (F.) [گريه انگيز] ağlatıcı.	[گريه انگيز]
2810	giryenâk (F.) [گريه ناک] ağlamaklı, ağlayan.	[گريه ناک]
2811	gîsû (F.) [گيسو] saç.	[گيسو]
2812	gîsûbend (F.) [گيسوبند] saç bağı.	[گيسوبند]
2813	gîtî (F.) [گيتي] dünya.	[گيتي]
2814	giyâh (F.) [گياه] bitki.	[گياه]
2815	gonca (F.) [غنجه] açmamış tomurcuk, gonca.	[غنجه]
2816	goncaruhsâr (F.) [غنجه رخسار] yanağı goncaya benzeyen.	[غنجه رخسار]
2817	gonce (F.) [غنجه] gonca.	[غنجه]
2818	goncedehân (F.) [غنجه دهان] küçük ağızlı, gonca ağızlı.	[غنجه دهان]
2819	gubâr (A.) [غبار] toz.	[غبار]
2820	gubârâlûd (A.-F.) [غبار آلود] tozlu.	[غبار آلود]

2821	gudde (A.) [غده] bez, salğı bezi.	[غده]
2822	guded (A.) [غدد] salğı bezleri.	[غدد]
2823	gufrân (A.) [غفران] bağışlama.	[غفران]
2824	gûgerd (F.) [گوگرد] kükürt.	[گوگرد]
2825	gûk (F.) [غوك] kurbağa.	[غوك]
2826	gûl (A.) [گول] gulyabani.	[گول]
2827	gulâm (A.) [1 غلام .kle. 2.genç.]	[غلام]
2828	gulât (A.) [غلات] dinde aşırıya kaçanlar.	[غلات]
2829	gulgule (F.) [غلغله] kaynaşma.	[غلغله]
2830	gumûm (A.) [غموم] gamlar, kederler.	[غموم]
2831	gûnâgûn (F.) [گوناگون] rengarenk.	[گوناگون]
2832	gûne (F.) [گونه] biçim, tarz.	[گونه]
2833	gunûde (F.) [1 غنوده .uyumuş. 2.lü.]	[غنوده]
2834	gûr (F.) [1 گور .mezar. 2.yaban eşeği.]	[گور]
2835	gurâb (A.) [غراب] karga.	[غراب]
2836	gurbet (A.) [1 غربت .gariplik. 2.yabancı diyar.]	[غربت]
2837	gurbetzedede (A.-F.) [غربت زده] gurbet elde yaşayan.	[غربت زده]
2838	gurebâ (A.) [غربا] garipler.	[غربا]
2839	gûristân (F.) [گورستان] mezarlık.	[گورستان]
2840	gûrken (F.) [گوركن] mezarıcı.	[گوركن]

2841	gurrân (F.) [1 [غران .kükreyen. 2.gürleyen.	[غران]
2842	gurre (A.) [1 [غره .arap aylarının ilk günü. 2.akıtma.	[غره]
2843	gurûb (A.) [غروب] batış.	[غروب]
2844	gurûr (A.) [1 [غرور .mağrurluk. 2.aldanış.	[. غرور]
2845	gûsâle (F.) [گوساله] buzağı.	[گوساله]
2846	gûsâle (F.) [گوساله] dana.	[گوساله]
2847	gûsfend (F.) [گوسفند] koyun.	[گوسفند]
2848	gusl (A.) [غسل] yı_____kanma.	[غسل]
2849	gusn (A.) [غصن] dal.	[غصن]
2850	gussa (A.) [غصه] üzüntü, keder.	[غصه]
2851	gûş (F.) [گوش] kulak.	[گوش]
2852	gûşe (F.) [گوشه] kşe.	[گوشه]
2853	gûşenişîn (F.) [گوشه نشین] kşesine çekilen, inziva hayatı süren.	[گوشه نشین]
2854	gûşt (F.) [گوشت] et.	[گوشت]
2855	gûşvâre (F.) [گوشواره] küpe.	[گوشواره]
2856	gûy (F.) [گوی] çevgen topu, polo topu.	[گوی]
2857	gûyâ (F.) [گویا] szümona.	[گویا]
2858	güdâhte (F.) [گداخته] erimiş.	[گداخته]
2859	güftâr (F.) [گفتار] sz.	[گفتار]
2860	güfte (F.) [1 [گفته .sz. 2.şarkı szü.	[گفته]

2861	güftügû (F.) [گُفت و گو] dedikodu.	[گُفت و گو]
2862	güher (F.) [1 [گهر] .elmas. 2.mücevher.	[گهر]
2863	güherfurûş (F.) [گهر فروش] mücevheratçı.	[گهر فروش]
2864	güi (F.) [1 [گل] .çiçek. 2.gül.	[گل]
2865	gülâb (F.) [گلاب] gül suyu.	[گلاب]
2866	gülabdan (F.) [گلابدان] gülüptan.	[گلابدان]
2867	gülbang (F.) [گلبانگ] ilahi.	[گلبانگ]
2868	gülbang -ı muhammedî [گلبانگ محمدی] ezan.	[گلبانگ محمدی]
2869	gülberg (F.) [گلبرگ] gül yaprağı.	[گلبرگ]
2870	gülbün (F.) [1 [گلبن] .gül ağacı. 2.güllük.	[گلبن]
2871	gülçehre (F.) [گل چهره] gül yüzlü.	[گل چهره]
2872	gülçin (F.) [گلچین] gül deren.	[گلچین]
2873	güldan (F.) [گلدان] vazo.	[گلدان]
2874	güldeste (F.) [گلدسته] çiçek demeti.	[گلدسته]
2875	gülendâm (F.) [گل اندام] gül boylu.	[گل اندام]
2876	gülfâm (F.) [گلفام] gül renkli.	[گلفام]
2877	gülgonce (F.) [گل غنجه] gül goncası.	[گل غنجه]
2878	gülgün (F.) [1 [گلگون] .gül renkli. 2.pembe.	[گلگون]
2879	gülistân (F.) [گلستان] gül bahçesi, güllük.	[گلستان]
2880	gülizar (F.-A.) [گل‌عذار] gül yanaklı, pembe yanaklı.	[گل‌عذار]

2881	güllaç (F.) [گلاچ] güllaç.	[گلاچ]
2882	gülmih (F.) [گل میخ] kabara.	[گل میخ]
2883	gülnâr (F.) [گلنار] nar çiçeği.	[گلنار]
2884	gülnihal (F.) [گل نهال] gül fidanı.	[گل نهال]
2885	gülreng (F.) [گل رنگ] gül rengi, pembe.	[گل رنگ]
2886	gülriz (F.) [گلریز] gül saçan.	[گلریز]
2887	gülrû (F.) [گل رو] gül yüzlü.	[گل رو]
2888	gülrüh (F.) [گل رخ] gül yüzlü.	[گل رخ]
2889	gülşen (F.) [گلشن] gül bahçesi.	[گلشن]
2890	gültên (F.) [گل تن] gül vücudlu.	[گل تن]
2891	gülüptan (F.) [گلابدان] gülsuyu kabı.	[گلابدان]
2892	gülzâr (F.) [گلزار] güllük, gül bahçesi.	[گلزار]
2893	gümân (F.) [گمان] zan, sanı.	[گمان]
2894	gümnâm (F.) [گمنام] adı unutulmuş.	[گمنام]
2895	gümrâh (F.) [گمراه] yoldan çıkmış.	[گمراه]
2896	günah (F.) [گناه] 1 .suç, kabahat. 2.dinî suç.	[گناه]
2897	günahkâr (F.) [گناهکار] günah sahibi, suçlu.	[گناهکار]
2898	günbed (F.) [گنبد] kümbet.	[گنبد]
2899	güncişk (F.) [گنجشک] serçe.	[گنجشک]
2900	güneh (F.) [گنه] günah.	[گنه]

2901	gürbe (F.) [گربه] kedi.	[گربه]
2902	gürbüz (F.) [گریز] 1 .yiğit. 2.kahraman.	[گریز]
2903	gürg (F.) [گرگ] kurt.	[گرگ]
2904	güriz (F.) [گریز] kaçış.	[گریز]
2905	gürîzân (F.) [گریزان] kaçan.	[گریزان]
2906	gürûh (F.) [گروه] topluluk, zümre, blük.	[گروه]
2907	güstâh (F.) [گستاخ] 1 .küstah. 2.cesur.	[گستاخ]
2908	güşâderû (F.) [گشاده رو] güleç, güleryüzlü.	[گشاده رو]
2909	güşâyiş (F.) [گشایش] açılış.	[گشایش]
2910	güvâh (F.) [گواه] tanık, şahit.	[گواه]
2911	güzâf (F.) [گزاف] saçma sapan, ipe sapa gelmez, boş, beyhude.	[گزاف]
2912	güzergâh (F.) [گذرگاه] geçit.	[گذرگاه]
2913	güzeşt (F.) [گذشت] 1 .geçiş. 2.hoşgrü.	[گذشت]
2914	güzîde (F.) [گزیده] seçkin.	[گزیده]
2915	güzîn (F.) [گزین] 1 .seçen. 2.seçilmiş.	[گزین]
2916	güzîr (F.) [گزیر] 1 .çare. 2.derman.	[گزیر]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

H

2917	h [ح خ] 1 . Osmanlı alfabesinin sekizinci harfi. 2.Ebcded alfabesine gre sayısal değeri: 8.	[ح خ]
2918	hâ (F.) [خا] çığneyen.	[خا]
2919	hâ (F.) [ها] çoğul eki: -ler, -lar.	[ها]

2920	hâb (F.) [1 [خواب .uyku. 2.rüya.	[خواب]
2921	habâb (A.) [حباب] hava kabarcığı.	[حباب]
2922	habâbe (A.) [حبابه] hava kabarcığı.	[حبابه]
2923	habâis (A.) [خبائث] ktülükler.	[خبائث]
2924	hâbâlûd (F.) [خواب آلود] uykulu.	[خواب آلود]
2925	hâbâlûde (F.) [خواب آلوده] uykulu.	[خواب آلوده]
2926	habâset (A.) [خبائت] ktülük, alçaklık.	[خبائت]
2927	habb (A.) [1 [حب .çekirdek, tohum. 2.hap.	[حب]
2928	habbât (A.) [1 [حبات .hava kabarcıkları. 2.haplar.	[حبات]
2929	habbâz (A.) [خباز] ekmekçi.	[خباز]
2930	habbe (A.) [حبه] taneler.	[حبه]
2931	habbe-i hadrâ [حبهء حضرا] çitlembik.	[حبهء حضرا]
2932	habbe-i sevdâ [حبهء سودا] çrekotu.	[حبهء سودا]
2933	habbezâ (A.) [حبذا] ne güzel.	[حبذا]
2934	habbülbülûğ (A.) [حب البلوغ] ergenlik sivilcesi.	[حب البلوغ]
2935	hâbcâme (F.) [1 [خواب جامه .gecelik. 2.pijama.	[خواب جامه]
2936	haber (A.) [خبر] haber.	[خبر]
2937	haberdar (A.-F.) [خبردار] haberli.	[خبردار]
2938	habeşe (A.) [1 [حبشه .Habeşistan. 2.Habeş.	[حبشه]
2939	hâbgâh (F.) [خوابگاه] yatak odası.	[خوابگاه]

2940	habîb (A.) [1 [حبيب .sevgili. 2.dost. 3.Hz. Muhammed	[حبيب]
2941	habîr (A.) [خبير] haberli.	[خبير]
2942	habis (A.) [خبيث] ktü, pis.	[خبيث]
2943	habl (A.) [حبل] ip.	[حبل]
2944	hablülmesâkin (A.) [حبل المساكن] sarmaşık.	[حبل المساكن]
2945	hâbnâk (F.) [خوابناک] uykulu.	[خوابناک]
2946	hâbnâme (F.) [خواب نامه] rüya tabiri kitabı.	[خواب نامه]
2947	habr (A.) [حبر] bilgin.	[حبر]
2948	habs (A.) [1 [حبس .hapis. 2.tutma.	[حبس]
2949	habshâne (A.-F.) [حبس خانه] hapishane, tutukevi.	[حبس خانه]
2950	habt (A.) [خبط] yanlış hareket.	[خبط]
2951	habtühata (A.) [خبط و خطا] yanlış yapma.	[خبط و خطا]
2952	hac (A.) [حاج] hacı.	[حاج]
2953	hacâlet (A.) [خجالت] utanma.	[خجالت]
2954	hacâletâver (A.) [خجالت آور] utanç verici.	[خجالت آور]
2955	hacamat (A.) [حجامت] kan alma.	[حجامت]
2956	hacamat yapmak kan almak.	
2957	hacâmet (A.) [حجامت] kan alma, hacamat.	[حجامت]
2958	hâcât (A.) [1 [حاجات .ihtiyaçlar. 2.istekler.	[حاجات]
2959	haccâm (A.) [حجام] hacamatçı.	[حجام]
2960	haccar (A.) [حجار] taş işçisi, taşçı.	[حجار]

2961	hâcce (A.) [حاجه] bayan hacı.	[حاجه]
2962	hâce (F.) [1 [خواجه .hoca. 2.efendi. 3.ağa. 4.sahip. 5.vezir.	[خواجه]
2963	hâcegân (F.) [1 [خواجهگان .hocalar. 2.efendiler.	[خواجهگان]
2964	hâcegî (F.) [1 [خواجهگی .hocalık. 2.efendilik. 3.ağalık. 4.sahiplik. 5.tüccar.	[خواجهگی]
2965	hacel (A.) [خجل] utanma.	[خجل]
2966	hacer (A.) [حجر] taş.	[حجر]
2967	hacer-i esved [حجر اسود] karataş.	[حجر اسود]
2968	hacer-i semâî [حجر سمائی] gktaş.	[حجر سمائی]
2969	hâceserâ (F.) [خواجه سرا] harem ağası.	[خواجه سرا]
2970	hâcet (A.) [حاجت] ihtiyaç.	[حاجت]
2971	hâcetmend (A.-F.) [حاجتمند] muhtaç.	[حاجتمند]
2972	hacı (A.) [حاجی] hacı.	[حاجی]
2973	hacıyân (A.-F.) [حاجیان] hacılar.	[حاجیان]
2974	hâcî (A.) [حاجی] hicveden, yeren.	[حاجی]
2975	hâcib (A.) [1 [حاجب .kapıcı. 2.perdedar. 3.engel. 4.kaş.	[حاجب]
2976	hacîl (A.) [خجیل] utangaç.	[خجیل]
2977	hâcir (A.) [هاجر] gçmen.	[هاجر]
2978	hâciz (A.) [1 [حاجز .ayıran. 2.haczeden.	[حاجز]
2979	hacle (A.) [حجله] gerdek odası.	[حجله]
2980	haclegâh (A.-F.) [حجله گاه] gerdek odası.	[حجله گاه]

2981	haclet (A.) [خجلت] utanma.	[خجلت]
2982	hacletâver (A.-F.) [خجلت آور] utanç verici.	[خجلت آور]
2983	hacm (A.) [حجم] hacim.	[حجم]
2984	hacmen (A.) [حجما] hacimce.	[حجما]
2985	hacz (A.) [حجز] haciz.	[حجز]
2986	hadâik (A.) [حدائق] bahçeler.	[حدائق]
2987	hâdd (A.) [حد] 1 .keskin. 2.sivri. 3.dar.	[حد]
2988	hadd (A.) [حد] 1 .sınır. 2.şer'î ceza.	[حد]
2989	hadd (A.) [حد] yanak.	[حد]
2990	haddâ' (A.) [خداع] düzenbaz.	[خداع]
2991	haddâd (A.) [حداد] demirci.	[حداد]
2992	haddâdî (A.-F.) [حدادی] demircilik.	[حدادی]
2993	hadd-i asgarî [حد اصغرى] en az.	[حد اصغرى]
2994	hadd-i azamî [حد اعظمى] en çok.	[حد اعظمى]
2995	hadd-i tabîf [حد طبيعى] normal hal.	[حد طبيعى]
2996	hadd-i zâtında aslında.	
2997	hadëb (A.) [حدب] kamburluk.	[حدب]
2998	hadem (A.) [خدم] hizmetçiler.	[خدم]
2999	hademe (A.) [خدمه] hizmetçiler.	[خدمه]
3000	hadeng (F.) [خدنگ] ok.	[خدنگ]
3001	hader (A.) [خدر] uyuşma.	[خدر]

3002	hades (A.) [حدس] sezi, tahmin.	[حدس]
3003	hâdî (A.) [هادى] doğru yolu gösteren.	[هادى]
3004	hâdi' (A.) [خادع] düzenbaz.	[خادع]
3005	hadîka (A.) [حديقة] bahçe.	[حديقة]
3006	hâdim (A.) [خادم] hizmetçi.	[خادم]
3007	hâdim olmak hizmet etmek.	
3008	hâdime (A.) [خادمه] bayan hizmetçi.	[خادمه]
3009	hâdis (A.) [1 [حادث] meydana gelen. 2.yeni.	[حادث]
3010	hadîs (A.) [حديث] hadis, Peygamber szü.	[حديث]
3011	hâdisat (A.) [حادثات] olaylar.	[حادثات]
3012	hâdise (A.) [حادثه] olay.	[حادثه]
3013	hadnâşinas (A.-F.) [حدناشناس] haddini bilmez.	[حدناشناس]
3014	hadrâ (A.) [حضرا] yeşil.	[حضرا]
3015	hads (A.) [1 [حدس] tahmin. 2.seziş.	[حدس]
3016	hadşe (A.) [خدشه] ürküntü.	[خدشه]
3017	hadşeâver (A.-F.) [خدشه آور] ürküntü verici.	[خدشه آور]
3018	hafâ (A.) [خفا] gizlilik.	[خفا]
3019	hafâfiş (A.) [خفافيش] yarasalar.	[خفافيش]
3020	hafâgâh (A.-F.) [خفاگاه] gizlenilecek yer.	[خفاگاه]
3021	hafâir (A.) [1 [حفائر] çukurlar. 2.oyuklar.	[حفائر]
3022	hafakan (A.) [خفقان] yürek çarpıntısı.	[خفقان]

3023	hafâyâ (A.) [خفايا] gizli şeyler.	[خفايا]
3024	hafız (A.) [1 [حافظ].koruyan. 2.ezberleyen. 3.Kur'ân hafızı.	[حافظ]
3025	hafıza (A.) [حافظه] bellek.	[حافظه]
3026	hâfız-ı kütüb [حافظ کتب] kütüphaneci.	[حافظ کتب]
3027	hâfî (A.) [حافی] yalınayak koşan.	[حافی]
3028	hafî (A.) [خفی] gizli	[خفی]
3029	hafîd (A.) [حفید] torun.	[حفید]
3030	hafîde (A.) [حفیده] kız torun.	[حفیده]
3031	hafif (A.) [خفیف] hafif.	[خفیف]
3032	hâfir (A.) [حافر] kazan, kazıcı.	[حافر]
3033	hafîr (A.) [1 [حفیر].çukur. 2.mezar.	[حفیر]
3034	hafıyyât (A.) [خفیات] gizli şeyler.	[خفیات]
3035	hafıyye (A.) [خفیہ] gizli polis.	[خفیہ]
3036	hafıyyen (A.) [خفیا] gizlice.	[خفیا]
3037	hafr (A.) [حفر] kazma.	[حفر]
3038	hafriyyât (A.) [حفریات] kazı.	[حفریات]
3039	haftân (A.) [خفتان] kaftan.	[خفتان]
3040	hâh (F.) [خواه] isteyen.	[خواه]
3041	hâhân (F.) [خواهان] isteyen, istekli.	[خواهان]
3042	hâher (F.) [خواهر] kızkardeş.	[خواهر]

3043	hâherzâde (F.) [خواهرزاده] yeğen, kızkardeşin çocuğu.	[خواهرزاده]
3044	hâhiş (F.) [خواهش] rica, istek.	[خواهش]
3045	hâhişger (F.) [خواهشگر] istekli.	[خواهشگر]
3046	hâhişkâr (F.) [خواهشکار] istekli.	[خواهشکار]
3047	hâhişkerde (F.) [خواهش کرده] istekli.	[خواهش کرده]
3048	hâhnâhâh (F.) [خواه ناخواه] ister istemez.	[خواه ناخواه]
3049	hâif (A.) [خائف] korkak.	[خائف]
3050	hâifen (A.) [خائفا] korkarak.	[خائفا]
3051	hâil (A.) [هائل] korkunç.	[هائل]
3052	hâin (A.) [1 خائن .hain. 2.acımasız.	[خائن]
3053	hâinâne (A.-F.) [خائنانه] haince.	[خائنانه]
3054	hâiz (A.) [حائز] sahip, bulunduran.	[حائز]
3055	hâiz olmak bulundurmak, sahip olmak.	
3056	hâiz-i ehemmiyet [حائز اهمیت].nemli.	[حائز اهمیت]
3057	hak (A.) [1 حق .Tanrı. 2.doğru. 3.pay.	[حق]
3058	hâk (F.) [خاک] toprak.	[خاک]
3059	hak etmek kazanmak.	
3060	hâk ile yeksân edilmek yerle bir edilmek.	
3061	hâk ile yeksân etmek yerle bir etmek.	
3062	hâk ile yeksân olmak yerle bir olmak.	
3063	Hak Teâlâ (A.) [حق تعالی] Yüce Tanrı.	[حق تعالی]
3064	hakâik (A.) [حقائق] gerçekler.	[حقائق]
3065	hakâret (A.) [حقارت] aşağılama, hakaret.	[حقارت]

3066	hakaretâmiz (A.-F.) [حقارت آميز] aşağılayıcı.	[حقارت آميز]
3067	hakâyık (A.) [حقایق] gerçekler.	[حقایق]
3068	hâkbîz (F.) [خاک بيز] kalbur.	[خاک بيز]
3069	hakem (A.) [حکم] hakem.	[حکم]
3070	hâkezâ (A.) [هکذا] aynı şekilde.	[هکذا]
3071	hagû (A.-F.) [حق گو] doğru szlü.	[حق گو]
3072	hâkî (A.) [حاکی] hikaye eden.	[حاکی]
3073	hâkî (F.) [1 [حاکی].hâki, toprak rengi. 2.toprak ile ilgili.	[حاکی]
3074	hakikat (A.) [حقیقت] gerçek.	[حقیقت]
3075	hakikaten (A.) [حقیقة] gerçekten.	[حقیقة]
3076	hakikat-ı halde aslında, gerçekte, işin aslında.	
3077	hakikatperver (A.-F.) gerçekçi.	
3078	hakikî (A.) [حقیقی] gerçek.	[حقیقی]
3079	hakikiye (A.) [حقیقیه] gerçek.	[حقیقیه]
3080	hakîm (A.) [1 [حکيم].Tanrı. 2.hakim, yargıç.	[حکيم]
3081	hâkimiyet (A.) [حاکمیت] egemenlik.	[حاکمیت]
3082	hakîr (A.) [1 [حقير].değersiz. 2.küçük. 3.bendeniz, ben.	[حقير]
3083	hâkister (F.) [خاکستر] kül.	[خاکستر]
3084	hâkisterî (F.) [خاکستری] kül rengi.	[خاکستری]
3085	hakk (A.) [1 [حق].Tanrı. 2.doğru. 3.hak.	[حق]
3086	hakk (A.) [حک] kazıma.	[حک]
3087	hakkâ [حقا] gerçekten.	[حقا]

3088	hakkâk (A.) [1 [حكاك .mühürücü. 2.kazıyıcı.	[حكاك]
3089	hakkanîyet (A.) [حقانيت] doğruluk.	[حقانيت]
3090	hâkkedilmek kazılmak.	
3091	hâkketmek kazımak.	
3092	hâkrûb (F.) [خاكروب] süpürge.	[خاكروب]
3093	hakşinas (A.-F.) [حق شناس] haktanır.	[حق شناس]
3094	hakşinâsî (A.-F.) [حق شناسی] haktanırlık.	[حق شناسی]
3095	hâl (A.) [1 [حال .hal, durum. 2.şimdiki durum, şimdiki zaman.	[حال]
3096	hâl (A.) [خال] dayı.	[خال]
3097	hâl (F.) [1 [خال .ben. 2.benek.	[خال]
3098	hal' (A.) [خلع] tahttan indirme.	[خلع]
3099	hal'edilmek tahttan indirilmek.	
3100	hal'etmek tahttan indirmek.	
3101	hâlâ (A.) [حالا] şimdi, hâlâ.	[حالا]
3102	halâ (A.) [1 [خلا .tuvalet. 2.boş.	[خلا]
3103	halâik (A.) [1 [خلایق .yaratıklar. 2.halayık.	[خلایق]
3104	halâl (A.) [خلال] mesafe, aralık, açıklık.	[خلال]
3105	halâs (A.) [خلاص] kurtuluş, kurtulma.	[خلاص]
3106	halâs bulmak kurtulmak.	
3107	halâs olmak kurtulmak.	
3108	halaskâr (A.-F.) [خلاصكار] kurtarıcı.	[خلاصكار]
3109	hâlâşına (A.-F.) [حال آشنا] halden anlayan.	[حال آشنا]
3110	hâlât (A.) [حالات] haller.	[حالات]
3111	halâvet (A.) [حلاوت] tatlılık.	[حلاوت]

3112	haldâr (F.) [خالدار] benli.	[خالدار]
3113	hâle (A.) [1 [خاله .hala. 2.teyze.	[خاله]
3114	hâle (A.) [هاله] ayça, hâle.	[هاله]
3115	halecan (A.) [خلجان] çarpıntı.	[خلجان]
3116	halef (A.) [1 [خلف .evlat, oğul. 2.halef, yerine geçen, arkadan gelen	[خلف]
3117	halel (A.) [خلل] bozukluk.	[خلل]
3118	halel gelmek bozulmak, lekelenmek, glge düşmek.	
3119	haleldâr (A.-F.) [خللدار] bozulmuş, bozuk.	[خللدار]
3120	haleldâr etmek bozmak, halel getirmek.	
3121	haleldâr olmak bozulmak, halel gelmek.	
3122	halen (A.) [حالا] şimdilik, henüz.	[حالا]
3123	hâlet (A.) [1 [حالت .hal. 2.nitelik.	[حالت]
3124	hâlet-i ruhiye [حالت روحیه] ruhsal durum.	[حالت روحیه]
3125	halhal (A.) [خلخال] ayak bileziği, halhal.	[خلخال]
3126	hâlık (A.) [خالق] Yaratan, Tanrı.	[خالق]
3127	hâlî (A.) [خالی] boş.	[خالی]
3128	hâlî kalmak geri durmak.	
3129	halîb (A.) [حليب] süt.	[حليب]
3130	halîc (A.) [خليج] krfez.	[خليج]
3131	hâlid (A.) [خالد] sonsuz, ebedî.	[خالد]
3132	halîfe (A.) [1 [خليفه .halife. 2.kalfa.	[خليفه]
3133	halihazır (A.-F.) [حال حاضر] şimdiki durum.	[حال حاضر]
3134	hâlik (A.) [1 [خالق .Tanrı. 2.yaratan.	[خالق]

3135	hâlikiyet (A.) [خالقیت] yaratıcılık.	[خالقیت]
3136	halîm (A.) [حلیم] yumuşak huylu.	[حلیم]
3137	hâlis (A.) [1 [خالص] katışıksız, saf, som.	[خالص]
3138	hâlisâne (A.-F.) [خالصانه] içtenlikle.	[خالصانه]
3139	halîta (A.) [1 [خلیطه] .karışım. 2.alaşım.	[خلیطه]
3140	hâliyâ (A.) [حالیا] şimdi, şu anda.	[حالیا]
3141	halk (A.) [حلق] boğaz.	[حلق]
3142	halk (A.) [1 [خلق] .yaratma. 2.yaratılma. 3.halk.	[خلق]
3143	halk etmek yaratmak.	
3144	halka (A.) [حلقه] halka.	[حلقه]
3145	halkabegûş (A.-F.) [حلقه بگوش] kle.	[حلقه بگوش]
3146	halkiyat (A.) [خلقیات] folklor, halk bilimi.	[خلقیات]
3147	hall (A.) [1 [حل] .çzülme, erime. 2.çzme.	[حل]
3148	hallâc (A.) [حلاج] halaç.	[حلاج]
3149	hallâk (A.) [خلاق] yaratıcı.	[خلاق]
3150	hallâl (A.) [حلال] çzen.	[حلال]
3151	hallüfasl (A.) [حل و فصل] halletme, yoluna koyma.	[حل و فصل]
3152	halt (A.) [خلط] karıştırma.	[خلط]
3153	halûk (A.) [خلوق] iyi huylu.	[خلوق]
3154	halvet (A.) [1 [خلوت] .tenha. 2.başbaşa kalma.	[خلوت]
3155	halvetgâh (A.-F.) [خلوتگاه] başbaşa kalınacak yer.	[خلوتگاه]

3156	ham (F.) [خام] çığ, ham.	[خام]
3157	ham (F.) [1 [خم] eğik eğri, bükük.	[خم]
3158	hamâil (A.) [حمائل] kılıç kayışı.	[حمائل]
3159	hamâkat (A.) [حماقت] ahmaklık.	[حماقت]
3160	hamâme (A.) [حمامه] güvercin.	[حمامه]
3161	hamâse (A.) [حماسه] kahramanlık şiiri.	[حماسه]
3162	hamâset (A.) [حماست] kahramanlık şiiri, hamase.	[حماست]
3163	hamd (A.) [حمد] şükür.	[حمد]
3164	hâme (F.) [خامه] kalem.	[خامه]
3165	hamel (A.) [حمل] kuzu.	[حمل]
3166	hamelât (A.) [حملات] saldırılar, hamleler.	[حملات]
3167	hâmî (A.) [حامى] gzeten, himaye eden.	[حامى]
3168	hâmid (A.) [حامد] hamd eden, şükreden.	[حامد]
3169	hamîde (F.) [خميده] eğik, eğri.	[خميده]
3170	hâmil (A.) [1 [حامل] taşıyan. 2.hamile. 3.sahip.	[حامل]
3171	hâmil olmak taşımak.	
3172	hâmile (A.) [حامله] gebe, hamile.	[حامله]
3173	hamîr (A.) [حمير] hamur.	[حمير]
3174	hâmis (A.) [خامس] beşinci.	[خامس]
3175	hâmisen (A.) [خامسا] beşincisi.	[خامسا]
3176	hâmiş (A.) [هامش] mektup ilavesi.	[هامش]

3177	hâmiz (A.) [1 [حامض .ekşi. 2.kekre.	[حامض]
3178	haml (A.) [1 [حمل .taşıma. 2.gebelik. 3.yükleme.	[حمل]
3179	hamle (A.) [1 [حملة .saldırı. 2.atak.	[حملة]
3180	hamletmek yüklemek.	
3181	hammâl (A.) [حمال] hamal.	[حمال]
3182	hammâm (A.) [1 [حمام .banyo. 2.hamam.	[حمام]
3183	hammâr (A.) [خمار] meyhaneci.	[خمار]
3184	hamr (A.) [خمر] şarap.	[خمر]
3185	hamrâ (A.) [خمر ا] kırmızı, kızıl.	[خمر ا]
3186	hamrâlanmak kızarmak, kırmızılaşmak, al al olmak.	
3187	hams (A.) [خمس] beş.	[خمس]
3188	hamse (A.) [خمسه] beş mesnevîlik eser.	[خمسه]
3189	hamsin (A.) [خمسين] elli.	[خمسين]
3190	hamûl (A.) [حمول] dayanıklı.	[حمول]
3191	hamûle (A.) [حموله] yük.	[حموله]
3192	hâmûn (F.) [هامون] çl.	[هامون]
3193	hâmûş (F.) [خاموش] suskun, sessiz.	[خاموش]
3194	hamyâze (F.) [خميازه] esneme.	[خميازه]
3195	hamz (A.) [حمض] ekşilik.	[حمض]
3196	hân (F.) [خوان] okuyan.	[خوان]
3197	hân (F.) [خوان] sofrası.	[خوان]
3198	hanâzir (A.) [خنازير] domuzlar.	[خنازير]

3199	hancer (A.) [خنجر] hançer.	[خنجر]
3200	hancere (A.) [حنجره] gırtlak, hançere.	[حنجره]
3201	handan (F.) [خندان] güleç, gülen.	[خندان]
3202	handan etmek güldürmek.	
3203	hande (F.) [خنده] gülüş.	[خنده]
3204	handek (A.) [خندق] hendek.	[خندق]
3205	handerûy (F.) [خنده روی] güleryüzlü.	[خنده روی]
3206	hâne (F.) [خانه] ev.	[خانه]
3207	hanedan (F.) [خاندان] sülale, hanedan.	[خاندان]
3208	hâneharâb (F.) [1 [خانه خراب] .perişan. 2.evsiz yurtsuz. 3.cahil.	[خانه خراب]
3209	hânende (F.) [1 [خواننده] .şarkıcı. 2.okuyucu.	[خواننده]
3210	hanif [حنیف] İslâmiyetten.nce Tanrı'ya inanan.	[حنیف]
3211	hânkah (A.) [خانقاه] tekke.	[خانقاه]
3212	hânman (F.) [خانمان] ev bark, yurt.	[خانمان]
3213	hannas (A.) [خناس] şeytan.	[خناس]
3214	hânsâlar (F.) [خوان سالار] kilerci.	[خوان سالار]
3215	hânüman (F.) [خانمان] ev bark, yurt.	[خانمان]
3216	hapis (A.) [حبس] bir yere kapatma veya kapanma.	[حبس]
3217	hapishane (A.-F.) [حبس خانه] tutukevi, mahpushane.	[حبس خانه]
3218	hâr (F.) [خار] diken.	[خار]
3219	har (F.) [خر] eşek.	[خر]

3220	hâr (F.) [خوار] aşığılık, adi.	[خوار]
3221	hâr (F.) [خوار] yiyen.	[خوار]
3222	harâb (A.) [1 [خراب .yıkık, harap. 2.fitil gibi sarhoş.	[خراب]
3223	harâb etmek yıkmak, bozmak, tahrip etmek.	
3224	harâb olmak yıkılmak, bozulmak, kırılmak.	
3225	harâbat (A.) [خرابات] meyhane.	[خرابات]
3226	harâbe (A.) [خرابه] yıkıntı, harabe.	[خرابه]
3227	harâc (A.) [خراج] haraç.	[خراج]
3228	haram (A.) [حرام] haram.	[حرام]
3229	harâmi (A.) [حرامی] eşkıya.	[حرامی]
3230	haramzâde (A.-F.) [حرام زاده] piç.	[حرام زاده]
3231	harâret (A.) [1 [حرارت .sıcaklık.	[حرارت]
3232	harâtin (A.) [خراطین] solucan.	[خراطین]
3233	harb (A.) [حرب] harp, savaş.	[حرب]
3234	harbe (A.) [حربه] süngü.	[حربه]
3235	harb-i umûmî [حرب عمومی] Birinci Dünya Savaşı.	[حرب عمومی]
3236	harbiye (A.) [حربیه] harp okulu.	[حربیه]
3237	harbiye nezareti savunma bakanlığı.	
3238	harbiyeli Harp Okulu öğrencisi.	
3239	harbüze (F.) [خربزه] kavun.	[خربزه]
3240	harc (A.) [1 [خرج .vergi. 2.masraf.	[خرج]
3241	harcîâlem [خرج عالم] herkese açık, herkese uygun.	[خرج عالم]
3242	harcırah [خرج راه] yol parası.	[خرج راه]

3243	harçeng (F.) [خرچنگ] yengeç.	[خرچنگ]
3244	hardal (A.) [خردل] hardal.	[خردل]
3245	hâre (F.) [خارہ] granit, sert taş.	[خارہ]
3246	harekât (A.) [حرکات] hareketler.	[حرکات]
3247	hareket (A.) [حرکت] 1 .hareket. 2.davranış.	[حرکت]
3248	hareketsizlik hareket etmeme.	
3249	harem (A.) [حرم] harem, herkesin giremeyeceği yer.	[حرم]
3250	haremlik (A.-T.) harem dairesi, evde harem kısmı, herkesin uluorta giremeyeceği yer.	
3251	haremserrây (A.-F.) [حرم سرای] harem dairesi.	[حرم سرای]
3252	harf (A.) [حرف] 1 .harf. 2.sz.	[حرف]
3253	hargâh (F.) [خرگاه] otağ.	[خرگاه]
3254	hargûş (F.) [خرگوش] tavşan.	[خرگوش]
3255	hârî (F.) [خواری] düşkünlük.	[خواری]
3256	hârib (A.) [هارب] kaçan.	[هارب]
3257	hâric (A.) [خارج] dış, dışarı.	[خارج]
3258	hâricen (A.) [خارجا] dıştan, dışarıdan.	[خارجا]
3259	hâricî (A.) [خارجى] dış ile ilgili.	[خارجى]
3260	hariciye (A.) [خارجيه] 1 .dışa bağlı, dışarıya ilişkin. 2.dışişleri bakanlığı.	[خارجيه]
3261	harîd (F.) [خرید] satın alma.	[خرید]
3262	harîdâr (F.) [خریدار] müşteri, alıcı.	[خریدار]
3263	harîf (A.) [حریف] 1 .rakip. 2.meslektaş.	[حریف]
3264	harîk (A.) [حریق] yangın.	[حریق]

3265	hârika (A.) [خارقة] harika.	[خارقة]
3266	hârikulâde (A.) [خارق العاده] olağanüstü.	[خارق العاده]
3267	harîm (A.) [1 حریم .kutsal. 2.harem. 3.avlu.	[حریم]
3268	harîm-i ismet (F.) [حریم عصمت] kutsal saha.	[حریم عصمت]
3269	harîr (A.) [حریر] ipek.	[حریر]
3270	harîrî (A.) [حریری] ipekli.	[حریری]
3271	hâris (A.) [حارث] çiftçi.	[حارث]
3272	hâris (A.) [حارس] bekçi.	[حارس]
3273	harîs (A.) [حریص] hırslı.	[حریص]
3274	hâristan (F.) [خارستان] dikenlik.	[خارستان]
3275	harita (A.) [خریطه] harita.	[خریطه]
3276	harmen (F.) [خرمن] harman.	[خرمن]
3277	harmengâh (F.) [خرمنگاه] harman yeri.	[خرمنگاه]
3278	harmühre (F.) [خرمهره] katır boncuğu.	[خرمهره]
3279	harnub (A.) [خرنوب] keçi boynuzu.	[خرنوب]
3280	hârpuş (F.) [خارپشت] kirpi.	[خارپشت]
3281	hârr (A.) [حار] kızgın, yakıcı.	[حار]
3282	harrât (A.) [خراط] doğramacı.	[خراط]
3283	hars (A.) [حرث] kültür.	[حرث]
3284	harsî (A.) [حرثی] kültürel.	[حرثی]

3285	harvâr (F.) [خروار] eşek yükü.	[خروار]
3286	hârzâr (F.) [خارزار] dikenlik.	[خارزار]
3287	hâs (A.) [1 [خاصzgü, has. 2.saf. 3.zel.	[خاص]
3288	has (F.) [خس] çp.	[خس]
3289	hasâdet (A.) [حسادت] kıskançlık.	[حسادت]
3290	hasâil (A.) [خصائل] hasletler, tabiatlar.	[خصائل]
3291	hasâis (A.) [خصائص] nitelikler, zellikler.	[خصائص]
3292	hasâr (A.) [خسار] zarar, hasar.	[خسار]
3293	hasarât (A.) [خسرات] zararlar.	[خسرات]
3294	hasardîde (A.-F.) [خسارديده] hasarlı.	[خسارديده]
3295	hasâret (A.) [خسارت] zarar, hasar.	[خسارت]
3296	hasâset (A.) [حساست] pintilik.	[حساست]
3297	hasb (A.) [حسب] gre.	[حسب]
3298	hasbe (A.) [حصبه] kızamık.	[حصبه]
3299	hasbelkader (A.) [حسب القدر] kaderden ileri gelen, kadere bak.	[حسب القدر]
3300	hasbetenlillah (A.) [حسبة لله] Allah rızası için.	[حسبة لله]
3301	hasbihal (A.-F.) [حسب حال] halleşme, dertleşme.	[حسب حال]
3302	hasbihal etmek halleşmek, dertleşmek.	
3303	hasbü'l-mâhiye (A.) [حسب الماهيه] yapı bakımından.	[حسب الماهيه]
3304	hasebe (A.) [حصبه] kızamık.	[حصبه]
3305	hased (A.) [حسد] kıskançlık.	[حسد]
3306	hased etmek kıskanmak.	

3307	hasen (A.) [حسن] güzel.	[حسن]
3308	hasenât (A.) [حسنات] iyilikler.	[حسنات]
3309	hasene (A.) [حسنه] güzel, iyi.	[حسنه]
3310	hasenülhulk (A.) [حسن الخلق] huyu güzel.	[حسن الخلق]
3311	hasf (A.) [خسف] ay tutulması.	[خسف]
3312	hâsıd (A.) [حاصد] ekin biçen, hasatçı.	[حاصد]
3313	hâsıl (A.) [حاصل] ortaya çıkan, var olan.	[حاصل]
3314	hasıl etmek meydana getirmek, ortaya çıkarmak.	
3315	hâsıl olmak ortaya çıkmak, var olmak.	
3316	hâsılat (A.) [حاصلات] kazanç, gelir.	[حاصلات]
3317	hâsılât-ı gayr-i sâfiye [حاصلات غير صافيه] brüt gelir.	[حاصلات غير صافيه]
3318	hâsılât-ı sâfiye [حاصلات صافيه] net gelir.	[حاصلات صافيه]
3319	hasıl-ı kelâm [حاصل كلام] szün kıtası.	[حاصل كلام]
3320	hâsılı kısacası, sonuç olarak.	
3321	hasım (A.) [خصم] düşman.	[خصم]
3322	hasîb (A.) [حسيب] 1 .değerli. 2.muhasibeci.	[حسيب]
3323	hâsid (A.) [حاسد] kıskanç.	[حاسد]
3324	hasîn (A.) [حصين] sağlam, müstahkem.	[حصين]
3325	hasîr (A.) [حصير] hasır.	[حصير]
3326	hâsir (A.) [خاسر] zarar eden, hüsrana uğrayan.	[خاسر]
3327	hasis (A.) [خسيس] pinti.	[خسيس]

3328	hasîsa (A.) [خصيصه] karakter.	[خصيصه]
3329	hasiy (A.) [خصى] iğdiş, hadım edilmiş.	[خصى]
3330	haslet (A.) [خصلت] tabiat, yaratılıştan gelen huy.	[خصلت]
3331	hasm (A.) [خصم] düşman, hasım.	[خصم]
3332	hasmâne (A.-F.) [خصمانه] düşmanca.	[خصمانه]
3333	hasmî (A.-F.) [خصمى] düşmanlık.	[خصمى]
3334	hasnâ (A.) [حسنا] güzel kız, güzel kadın.	[حسنا]
3335	hasr (A.) [حصر] tahsis etme, ayırma, vakfetme, adama.	[حصر]
3336	hasret (A.) [حسرت].zlem.	[حسرت]
3337	hasret çekmek.zlem duymak.	
3338	hasretkeş (A.-F.) [حسرت کش] hasret çeken.	[حسرت کش]
3339	hasretmek adamak, ayırmak, tahsis etmek.	
3340	hassa (A.) [خاصه].zellik.	[خاصه]
3341	hassâd (A.) [حصاد] orakçı.	[حصاد]
3342	hassas (A.) [حساس] duygulu, hassas.	[حساس]
3343	hassâsiyyet (A.) [حساسيت] hassaslık.	[حساسيت]
3344	hâsse (A.) [خاصه] duyu.	[خاصه]
3345	hâsseten (A.) [خاصة].zellikle, hele hele.	[خاصة]
3346	hâssuâmm [خاص و عام] herkes.	[خاص و عام]
3347	hâste (F.) [خاسته] kalkmış, ayağa kalkmış.	[خاسته]
3348	haste (F.) [خسته] hasta.	[خسته]
3349	hâste (F.) [خواسته] 1 .istemiş. 2.istek.	[خواسته]

3350	hastegî (F.) [خستگی] hastalık.	[خستگی]
3351	hâstgâr (F.) [خواستگار] grücü.	[خواستگار]
3352	hâstgârî (F.) [خواستگاری] grücülük.	[خواستگاری]
3353	hasûd (A.) [حسود] kıskanç.	[حسود]
3354	hasûdâne (A.-F.) [حسودانه] kıskanarak, kıskançlıkla.	[حسودانه]
3355	hasûdî (A.-F.) [حسودی] kıskançlık.	[حسودی]
3356	hâşâ (A.) [حاشا] uzak dursun, hâşa.	[حاشا]
3357	hâşâk (F.) [خاشاک] çerçp.	[خاشاک]
3358	haşeb (A.) [خشب] odun.	[خشب]
3359	haşem (A.) [حشم] maiyet.	[حشم]
3360	haşerat (A.) [حشرات] haşereler, brtü bcek.	[حشرات]
3361	haşere (A.) [حشره] bcek, haşere.	[حشره]
3362	haşhaş (A.) [خشخاش] haşhaş.	[خشخاش]
3363	haşîn (A.) [خشین] kaba, sert.	[خشین]
3364	hâşiye (A.) [1 حاشیه .kenar. 2.şerh kitabı.	[حاشیه]
3365	haşmet (A.) [1 حشمت .grkem. 2.hiddet.	[حشمت]
3366	haşmetmeab (A.) [حشمت مآب] grkemli, haşmetli.	[حشمت مآب]
3367	haşmgîn (F.) [خشمگین]fkeli, hışımlı.	[خشمگین]
3368	haşr (A.) [حشر] kıyamet, haşır.	[حشر]
3369	haşv (A.) [1 حشو .doldurulmuş, yararsız sz. 2.kuru ot.	[حشو]

3370	haşyet (A.) [خشیت] korkma.	[خشیت]
3371	haşyetengiz (A.-F.) [خشیت انگیز] korku salan, korkunç.	[خشیت انگیز]
3372	hatâ (A.) [1 [خطأ] yanlış, hata. 2.kusur.	[خطأ]
3373	hataâlûd (A.-F.) [خطأ آلود] hatalı, yanlış dolu.	[خطأ آلود]
3374	hatab (A.) [حطب] odun.	[حطب]
3375	hatâbahş (A.-F.) [خطأ بخش] hataları affeden.	[خطأ بخش]
3376	hatâen (A.) [خطاء] yanlışlıkla.	[خطاء]
3377	hatâiyyât (A.) [خطائيات] hatalar, yanlışlıklar.	[خطائيات]
3378	hatakâr (A.-F.) [خطاكار] hatalı, hata yapan.	[خطاكار]
3379	hatâpûş (A.-F.) [خطاپوش] hataları rten.	[خطاپوش]
3380	hatar (A.) [خطر] tehlike.	[خطر]
3381	hatarât (A.) [خطرات] tehlikeler.	[خطرات]
3382	hatarnâk (A.-F.) [خطرناك] tehlikeli.	[خطرناك]
3383	hatâyâ (A.) [خطايا] yanlışlar, hatalar.	[خطايا]
3384	hâtem (A.) [1 [خاتم] mühür. 2.yüzük.	[خاتم]
3385	hâtif (A.) [هاتف] gaipden gelen ses.	[هاتف]
3386	hâtır (A.) [خاطر] hatır, gnül.	[خاطر]
3387	hâtıra (A.) [خاطره] hatıra, hatıra gelen.	[خاطره]
3388	hatıra getirmek aklına getirmek, düşünmek.	
3389	hâtıra hutûr etmek hatırlamak, anımsamak.	
3390	hâtırat (A.) [1 [خاطرات] hatıralar. 2.anı kitabı.	[خاطرات]
3391	hâtırâzâr (A.-F.) [خاطر آزار] gnül inciten, hatır kıran.	[خاطر آزار]

3392	hâtirâzürde (A.-F.) [خاطر آزرده] kalbi kırık.	[خاطر آزرده]
3393	hâtirşinâs (A.-F.) [خاطرشناس] hatırbilir.	[خاطرشناس]
3394	hatîa (A.) [خطیئه] kabahat.	[خطیئه]
3395	hatîb (A.) [خطیب] hatip.	[خطیب]
3396	hâtîme (A.) [خاتمه] son.	[خاتمه]
3397	hâtîme vermek son vermek.	
3398	hatîr (A.) [1 [خطیر .tehlikeli. 2.yüce.	[خطیر]
3399	hatm (A.) [1 [ختم .hatim, hatim indirme. 2.mühürleme.	[ختم]
3400	hatn (A.) [ختن] sünnet.	[ختن]
3401	hatt (A.) [1 [خط .çizgi. 2.yol. 3.yeni terlemiş bıyık.	[خط]
3402	hattâ (A.) [حتى] üstelik, hatta.	[حتى]
3403	hattâb (A.) [خطاب] oduncu.	[خطاب]
3404	hattat (A.) [خطاط] hattat, güzel yazı yazar.	[خطاط]
3405	hatve (A.) [خطوه] adım.	[خطوه]
3406	havâ (A.) [هوا] hava.	[هوا]
3407	havadar (F.) [هوادار] açık mekanlı	[هوادار]
3408	havâdis (A.) [1 [حوادث .yeni haberler. 2.olaylar.	[حوادث]
3409	havaî (A.) [هوائى] havaya ait.	[هوائى]
3410	havâkin (T.>A.) [خواقين] hakanlar.	[خواقين]
3411	havale (A.) [حواله] ısmarlama, havale.	[حواله]
3412	havalî (A.) [حوالى] yre.	[حوالى]

3413	havârik (A.) [خوارق] harikalar.	[خوارق]
3414	havâss (A.) [1 [خواص .seçkin kişiler. 2.nitelikler.	[خواص]
3415	havâtîn (T.>A.) [خواتین] hatunlar, saygın hanımlar.	[خواتین]
3416	havâyic (A.) [حوایج] ihtiyaçlar, gereksinimler.	[حوایج]
3417	hâven (A.) [هاون] havan.	[هاون]
3418	hâver (F.) [خاور] doğu.	[خاور]
3419	hâveran (F.) [خاوران] doğu ve batı.	[خاوران]
3420	hâverşinas (F.) [خاورشناس] doğubilimci, oryantalist, müsteşrik.	[خاورشناس]
3421	havf (A.) [خوف] korku.	[خوف]
3422	havf eylemek korkmak.	
3423	havfnâk (A.-F.) [خوفناک] korkulu.	[خوفناک]
3424	hâvî (A.) [حاوی] içeren, ihtiva eden.	[حاوی]
3425	havl (A.) [1 [حول .güç. 2.çevre.	[حول]
3426	havsala (A.) [حوصله] kavrama gücü, havsala.	[حوصله]
3427	havz (A.) [حوض] havuz.	[حوض]
3428	hayâ (A.) [حیا] utanma, haya, ar.	[حیا]
3429	hayâl (A.) [خیال] hayal, düş.	[خیال]
3430	hayâlât (A.) [خیالات] hayaller, düşler.	[خیالات]
3431	hayâlen (A.) [خیالا] hayali olarak.	[خیالا]
3432	hayâlet (A.) [خیالت] hayalet.	[خیالت]
3433	hayalî (A.) [1 [خیالی .hayalî, hayal ürünü. 2.Karagz oynatan.	[خیالی]

3434	hayalperest (A.-F.) [خیال پرست] hayalci.	[خیال پرست]
3435	hayat (A.) [حیات] yaşam.	[حیات]
3436	hayatbahş (A.-F.) [حیات بخش] hayat veren.	[حیات بخش]
3437	hayât-ı cinsiye [حیات جنسیه] cinsel yaşam.	[حیات جنسیه]
3438	hayât-ı diniye [حیات دینیہ] dinsel yaşam.	[حیات دینیہ]
3439	hayât-ı rûz-i merre [حیات روز مره] gündelik yaşam.	[حیات روز مره]
3440	hayatî (A.) [حیاتی] hayatla ilgili, yaşamsal.	[حیاتی]
3441	hayâtiyyât (A.) [حیاتیات] biyoloji, yaşambilim.	[حیاتیات]
3442	haydud (Macarca>A.) [حیدود] eşkiya, haydut, yolkesen.	[حیدود]
3443	hâye (F.) [خایه] yumurta, haya.	[خایه]
3444	hayf (A.) [حیف] yazık, vah vah.	[حیف]
3445	hayır (A.) [خیر] iyilik, hayır.	[خیر]
3446	hayırhah (A.-F.) [خیرخواه] iyiliksever.	[خیرخواه]
3447	hayız bk. hayz.	
3448	hayl (A.) [خیل] 1 [خیل] .yılkı, at sürüsü. 2.zümre.	[خیل]
3449	hayli (F.) [خیلی] çok, fazla.	[خیلی]
3450	hayme (A.) [خیمه] çadır.	[خیمه]
3451	haymegâh (A.-F.) [خیمه گاه] çadır kurulan yer.	[خیمه گاه]
3452	haymenişin (A.-F.) [خیمه نشین] gçebe, çadırda yaşayan.	[خیمه نشین]
3453	hayr (A.) [خیر] iyilik, hayır.	[خیر]

3454	hayran (A.) [حيران] 1 [.şaşkın. 2.hayran, tutkun.	[حيران]
3455	hayrendiş (A.-F.) [خيراندیش] iyi düşünceli.	[خير اندیش]
3456	hayret (A.) [حيرت] şaşkınlık.	[حيرت]
3457	hayretbahş (A.-F.) [حيرت بخش] hayret verici.	[حيرت بخش]
3458	hayretkâr (A.-F.) [حيرت کار] hayret eden.	[حيرت کار]
3459	hayretzede (A.-F.) [حيرت زده] şaşkın.	[حيرت زده]
3460	haysiyet (A.) [حيثيت] şeref, onur.	[حيثيت]
3461	hayvan (A.) [حيوان] 1 [canlı. 2.hayvan.	[حيوان]
3462	hayvanî (A.) [حيوانى] hayvansal.	[حيوانى]
3463	hayvaniye (A.) [حيوانيه] hayvana.zgü, hayvansal.	[حيوانيه]
3464	hayy (A.) [حى] diri.	[حى]
3465	hayyât (A.) [خياط] terzi.	[خياط]
3466	hayye (A.) [حيه] yılan.	[حيه]
3467	hayyir (A.) [خير] çok iyilik eden.	[خير]
3468	hayz (A.) [خيض] regl, aybaşı.	[خيض]
3469	hazâin (A.) [خزائن] hazineler.	[خزائن]
3470	hazân (F.) [خزان] güz, sonbahar.	[خزان]
3471	hazar (A.) [حضر] güvenlik.	[حضر]
3472	hazer (A.) [حذر] sakınma.	[حذر]
3473	hazerat (A.) [حضرات] hazretler.	[حضرات]

3474	hazf (A.) [حذف] silme, kaldırıp atma.	[حذف]
3475	hâzık (A.) [حاذق] usta, yetenekli, ehil.	[حاذق]
3476	hazır (A.) [1 حاضر .huzurda. 2.hazır, mevcut.	[حاضر]
3477	hâzırûn (A.) [حاضرین] bulunanlar, hazır olanlar.	[حاضرین]
3478	hâzi (A.) [خاضع] alçakgünlü.	[خاضع]
3479	hazîn (A.) [حزين] hüznü dolu.	[حزين]
3480	hâzin (A.) [خازن] haznedar.	[خازن]
3481	hazine (A.) [خزينه] hazine.	[خزينه]
3482	hazinedar (A.-F.) [خزينه دار] haznedar, hazinenin birinci derecede sorumlusu.	[خزينه دار]
3483	hazîre (A.) [حظيره] etrafı çevrili yer (mezarlık vs.)	[حظيره]
3484	hazm (A.) [حضم] sindirim.	[حضم]
3485	hazret (A.) [حضرت] sayın, hazret.	[حضرت]
3486	hazz (A.) [حظ] sevinç, haz.	[حظ]
3487	hebâ (A.) [هبا] boş.	[هبا]
3488	hebâ etmek yitirmek, yazık etmek, elden kaçırmak.	
3489	hebâ olmak yitmek, yazık olmak, yok olmak.	
3490	hebâya gitmek boşa gitmek, yazık olmak.	
3491	hecâ (A.) [1 هجا .hece. 2.yerme, hiciv.	[هجا]
3492	hecâgû (A.-F.) [هجاگو] hicveden, yeren.	[هجاگو]
3493	hecîn (A.) [هجين] iki hrgüçlü deve.	[هجين]
3494	hecr (A.) [هجر] ayrılık.	[هجر]
3495	hedâyâ (A.) [هدايا] armağanlar, hediyeler.	[هدايا]

3496	hedef (A.) [هدف] amaç, hedef.	[هدف]
3497	heder (A.) [هدر] yazık olma, boşa gitme.	[هدر]
3498	heder etmek yazık etmek, yitirmek, boşa harcamak.	
3499	heder olmak yazık olmak, yitmek, kaybolmak.	
3500	hediyeye (A.) [هدیه] armağan, hediye.	[هدیه]
3501	heft (F.) [هفت] yedi.	[هفت]
3502	heftâd (F.) [هفتاد] yetmiş.	[هفتاد]
3503	hefte (F.) [هفته] hafta.	[هفته]
3504	heftevrenge (F.) [هفت اورنگ] yedi yıldız.	[هفت اورنگ]
3505	helâhil (A.) [هلاهل] zehir, ağrı, boğanotu.	[هلاهل]
3506	helâk (A.) [1 [هلاک] .yok olma. 2.lme.	[هلاک]
3507	helâk etmek 1.yok etmek, ortadan kaldırmak. 2.ldürmek.	
3508	helâk olmak 1.yok olmak, ortadan kalkmak. 2.lmek. 3.çırpınmak.	
3509	helal (A.) [1 [حلال] .helal. 2.eş, hanım.	[حلال]
3510	helalzâde (A.-F.) [1 [حلال زاده] .helal süt emmiş. 2.evli anne babanın çocuğu.	[حلال زاده]
3511	helezon (A.) [1 [حلزون] .sümüklübcek. 2.yılankavî.	[حلزون]
3512	helva (A.) [حلوا] helva.	[حلوا]
3513	helvafurûş (A.-F.) [حلوا فروش] helvacı.	[حلوا فروش]
3514	helvâyî (A.) [حلوائی] helvacı.	[حلوائی]
3515	hem (F.) [1 [هم] . -deş, -daş anlamını verecek şekilde kelimeye türetmeye	[هم]
3516	yarayan.n ek. 2.hem, üstelik.	
3517	hemâgûş (F.) [هم آگوش] sarmaş dolaş, kucak kucağa.	[هم آگوش]
3518	hemâgûş olmak sarmaş dolaş olmak, kucaklaşmak.	
3519	hemâheng (F.) [هم آهنگ] uyumlu.	[هم آهنگ]

3520	hemâhenk bk. hemâheng.	
3521	heman (F.) [همان] derhal, hemen.	[همان]
3522	hemânâ (F.) [همانا] adeta, tıpkı.	[همانا]
3523	hemandem (F.) [هماندم] o anda.	[هماندم]
3524	hemânend (F.) [همانند] gibi.	[همانند]
3525	hemasr (F.-A.) [هم عصر] çağdaş.	[هم عصر]
3526	hemâvâz (F.) [هم آواز] bir ağız.	[هم آواز]
3527	hembâz (F.) [همباز] ortak.	[همباز]
3528	hemcevherlik (F.-T.) aynı cevherden olma, aynı asıldan gelme.	
3529	hemcins (F.-A.) [هم جنس] aynı cinsten.	[هم جنس]
3530	hemcivâr (F.-A.) [هم جوار] komşu.	[هم جوار]
3531	hemçü (F.) [همچو] gibi.	[همچو]
3532	hemdem (F.) [همدم] arkadaş, yakın dost, sohbet arkadaşı.	[همدم]
3533	hemderd (F.) [هم درد] dert ortağı.	[هم درد]
3534	hemdîger (F.) [همدیگر] birbiri.	[همدیگر]
3535	heme (F.) [همه] tümü, hepsi.	[همه]
3536	hemegân (F.) [همگان] tümü, hepsi, herkes.	[همگان]
3537	hemfikir bk. hemfikir.	
3538	hemfikir (F.-A.) [همفکر] aynı düşüncede, hemfikir.	[همفکر]
3539	hemfikir olmak aynı fikri paylaşmak.	
3540	hemginân (F.) [همگنان] herkes.	[همگنان]
3541	hemhudûd (F.-A.) [هم حدود] sınırdaş.	[هم حدود]
3542	hemhudut bk. hemhudûd.	

3543	hemîn (F.) [همين] bu, işte bu.	[همين]
3544	hemîşe (F.) [هميشه] daima, her zaman.	[هميشه]
3545	hemkadd (F.-A.) [هم قد] boydaş, aynı boyda.	[هم قد]
3546	hemkâr (F.) [همكار] meslektaş.	[همكار]
3547	hemkîş (F.) [همكيش] dindaş.	[همكيش]
3548	hemm (A.) [هم] kaygı.	[هم]
3549	hemnâm (F.) [همنام] adaş.	[همنام]
3550	hempâ (F.) [همپا] arkadaş, kafadar.	[همپا]
3551	hemrâh (F.) [همراه] yoldaş, yol arkadaşı.	[همراه]
3552	hemrâz (F.) [همراز] sırdaş.	[همراز]
3553	hemrîş (F.) [همريش] bacanak.	[همريش]
3554	hemsâl (F.) [همسال] yaşıtlı.	[همسال]
3555	hemsâye (F.) [همسايه] komşu.	[همسايه]
3556	hemsefer (F.-A.) [همسفر] yoldaş.	[همسفر]
3557	hemser (F.) [همسر] eş, karı kocadan her biri.	[همسر]
3558	hemsinn (F.-A.) [هم سن] yaşıtlı.	[هم سن]
3559	hemsohbet (F.-A.) [هم صحبت] sohbet arkadaşı.	[هم صحبت]
3560	hemşehrî (F.-A.) [هم شهری] 1 .hemşeri. 2.yurttaş.	[هم شهری]
3561	hemşeri bk. hemşehrî.	
3562	hemşîre (F.) [همشيره] kızkardeş.	[همشيره]
3563	hemtâ (F.) [همتا] eş, benzer, denk.	[همتا]

3564	hemvâr (F.) [هموار] düz.	[هموار]
3565	hemvâre (F.) [همواره] daima.	[همواره]
3566	hemyân (F.) [همیان] heybe.	[همیان]
3567	hemzâd (F.) [1 [همزاد] doğuşla birlikte gelen. 2.birlikte doğan.	[همزاد]
3568	hemzebân (F.) [همزبان] aynı dili konuşan.	[همزبان]
3569	henâzir (A.) [خنازیر] domuzlar.	[خنازیر]
3570	hendese (Peh.>A.) [هندسه] geometri.	[هندسه]
3571	hendesî (A.) [هندسی] geometrik.	[هندسی]
3572	hengâm (F.) [هنگام] vakit, zaman.	[هنگام]
3573	hengâme (F.) [هنگامه] kargaşa.	[هنگامه]
3574	henüz (F.) [هنوز] ancak, daha.	[هنوز]
3575	her (F.) [هر] her.	[هر]
3576	her halde 1.mutlaka, her durumda.	
3577	her vakit her zaman, daima.	
3578	herâyîne (F.) [هر آینه] mutlaka.	[هر آینه]
3579	herbâr (F.) [هر بار] her defasında.	[هر بار]
3580	hercâî (F.) [1 [هر جائی] şıpsavdi. 2.kararsız.	[هر جائی]
3581	hercâyî bk. hercâî.	
3582	hercümerc (F.) [هر ج و مرج] kargaşa, dağınıklık, düzensizlik.	[هر ج و مرج]
3583	herçend (F.) [هر چند] ise de, her ne kadar.	[هر چند]
3584	herçibâdâbâd (F.) [هر چه بادا باد] ne olursa olsun.	[هر چه بادا باد]
3585	herdem (F.) [هر دم] her an, daima.	[هر دم]

3586	herem (A.) [هرَم] ehram.	[هرَم]
3587	hergele (F.) [خرگله] 1. sürünün başında giden kılavuz eşek. 2. eşek sürüsü.	[خرگله]
3588	3. haylaz, yaramaz adam.	
3589	hergiz (F.) [هرگز] asla.	[هرگز]
3590	herze (F.) [هرزه] saçma.	[هرزه]
3591	herzegû (F.) [هرزه گو] saçmalayan.	[هرزه گو]
3592	herzegûyî (F.) [هرزه گوئی] saçmalama.	[هرزه گوئی]
3593	hesâb (A.) [حساب] hesap.	[حساب]
3594	hestî (F.) [هستی] varlık.	[هستی]
3595	heşt (F.) [هشت] sekiz.	[هشت]
3596	heştâd (F.) [هشتاد] seksen.	[هشتاد]
3597	hetk (A.) [هتک] yırtma.	[هتک]
3598	hettâk (A.) [هتاک] yırtan.	[هتاک]
3599	hevâ (A.) [هوا] istek, nefis isteği.	[هوا]
3600	hevâdâr (A.-F.) [هوادار] istekli, taraftar.	[هوادار]
3601	hevâdâr (F.) [هوادار] havalı, havadar.	[هوادار]
3602	hevâperest (A.-F.) [هوپرست] nefsinin istekleri peşinde koşan.	[هوپرست]
3603	heves (A.) [هوس] istek, heves.	[هوس]
3604	hevesât (A.) [هوسات] istekler, hevesler.	[هوسات]
3605	hevesdâr (A.-F.) [هوسدار] hevesli.	[هوسدار]
3606	heveskâr (A.-F.) [هوسکار] hevesli, istekli.	[هوسکار]

3607	hevl (A.) [هول] korku.	[هول]
3608	hevlînâk (A.-F.) [هولناک] korkunç.	[هولناک]
3609	hey'et (A.) [1 [هیئت . ekip. 2.dış grünüş. 3.kurul. 4.topluluk. 5.astronomi.	[هیئت]
3610	hey'etşinâs (A.-F.) [هیئت شناس] astronom.	[هیئت شناس]
3611	heyâkil (A.) [هیاکل] heykeller.	[هیاکل]
3612	heyecân (A.) [1 [هیجان . coşku. 2.heyecan.	[هیجان]
3613	heyelân (A.) [هیلان] toprak kayması, heyelan.	[هیلان]
3614	heyet bk. hey'et	
3615	heyet-i ictimâiye [هیئت اجتماعی] toplum.	[هیئت اجتماعی]
3616	heyet-i mecmua [هیئت مجموعه] genel, tüm.	[هیئت مجموعه]
3617	heyet-i muallimîn [هیئت معلمین] öğretmenler kurulu	[هیئت معلمین]
3618	heyhât (A.) [هیهات] yazık.	[هیهات]
3619	heykel (A.) [1 [heykel. 2.gvde.]	[heykel]
3620	heykeltıraş (A.-F.) [heykel تراش] heykelci, heykeltıraş.	[heykel تراش]
3621	heyûlâ (A.) [1 [heyûlâ . ana madde. 2.zihinde tasarlanmış varlık.	[heyûlâ]
3622	heyzüm (F.) [heyzüm] odun.	[heyzüm]
3623	hezâr (F.) [1 [هزار . bin. 2.bülbül.	[هزار]
3624	hezârân (F.) [هزاران] binlerce.	[هزاران]
3625	hezârân (F.) [هزاران] bülbül.	[هزاران]
3626	hezârdestân (F.) [هزاردستان] bülbül.	[هزاردستان]
3627	hezârpâ (F.) [هزارپا] kırkayak.	[هزارپا]

3628	hezeyân (A.) [1 [هزیان .sayıklama. 2.saçmalama.	[هزیان]
3629	hezîmet (A.) [هزیمت] bozgun.	[هزیمت]
3630	hezîmete uğramak bozguna uğramak.	
3631	hezl (A.) [هزل] şaka, şakalaşma.	[هزل]
3632	hezlgû (A.-F.) [هزل گو] şakacı.	[هزل گو]
3633	hıdiv (F.) [خدیو] Mısır valisi.	[خدیو]
3634	hıfz (A.) [1 [حفظ .koruma. 2.ezberleme.	[حفظ]
3635	hıfzetmek 1.ezberlemek. 2.korumak.	
3636	hıfzıssihha (A.) [حفظ الصحه] sağlık koruma.	[حفظ الصحه]
3637	hılt (A.) [خلط] safra, sevda, dem (kan) ve balgam olmak üzere insan	[خلط]
3638	vücudundaki drt ana maddenin herbiri.	
3639	hınâ (A.) [حنا] kına.	[حنا]
3640	hinzîr (A.) [خنزیر] domuz.	[خنزیر]
3641	hırâmân (F.) [1 [خرامان .salınan. 2.salınarak.	[خرامان]
3642	hired (F.) [خرد] akıl.	[خرد]
3643	hiredmend (F.) [خردمند] akıllı.	[خردمند]
3644	hırka (A.) [خرقه] hırka.	[خرقه]
3645	hırkapûş (A.-F.) [1 [خرقه پوش .hırka giyen. 2.derviş.	[خرقه پوش]
3646	hırkapûş olmak 1.hırka giymek. 2.derviş olmak.	
3647	hırmân (A.) [حرمان] mahrumluk.	[حرمان]
3648	hırs (A.) [حرص] hırs.	[حرص]
3649	hırs (F.) [خرس] ayı.	[خرس]
3650	hırz (A.) [1 [حرز .sığınak. 2.nazar boncuğu.	[حرز]

3651	hısâl (A.) [خصال] huy, haslet.	[خصال]
3652	hısn (A.) [حصن] kale.	[حصن]
3653	hışım (F.) [خشم]fke.	[خشم]
3654	hışımlanmak.fkelenmek.	
3655	hışım (F.) [خشم]fke, hışım.	[خشم]
3656	hışmgîn (F.) [خشمگین]fkeli, hışımlı.	[خشمگین]
3657	hışt (F.) [1 [خشت]kerpiç. 2.tuğla.	[خشت]
3658	hıtat (A.) [خطط] ülkeler, diyarlar.	[خطط]
3659	hıtta (A.) [خطه] ülke, diyar.	[خطه]
3660	hıyâbân (F.) [خیابان] cadde.	[خیابان]
3661	hıyânet (A.) [خیانت] hainlik.	[خیانت]
3662	hıyânetkâr (A.-F.) [خیانتکار] hain.	[خیانتکار]
3663	hıyâr (A.) [خیار] seçme hakkı.	[خیار]
3664	hıyre (F.) [1 [خیره]kamaşmış. 2.fersiz.	[خیره]
3665	hıyreçeşm (F.) [1 [خیره چشم]arsız, hayasız. 2.cesur, güzüpek.	[خیره چشم]
3666	hıyreser (F.) [خیره سر] serser.	[خیره سر]
3667	hibâb (A.) [1 [حباب]haplar. 2.tohumlar.	[حباب]
3668	hibâle (A.) [1 [حباله]bağ. 2.tuzak.	[حباله]
3669	hibe (A.) [هبه] bağışlama, hibe.	[هبه]
3670	hibr (A.) [1 [حبر]Yahudi bilgini. 2.mürekkep.	[حبر]
3671	hibre (A.) [خبره] deneyim.	[خبره]

3672	hicâ (A.) [هجا] yerme.	[هجا]
3673	hicâb (A.) [1 [حجاب .perde. 2.utanma.	[حجاب]
3674	hicaz (A.) [1 [حجاز .Arabistan'da Hicaz blgesi. 2.hicaz makamı.	[حجاز]
3675	hiciv (A.) [هجو] yergi, taşlama.	[هجو]
3676	hicr (A.) [هجر] ayrılık.	[هجر]
3677	hicrân (A.) [1 [هجران .ayrılık. 2.ayrılık acısı.	[هجران]
3678	hicret (A.) [هجرت] gç.	[هجرت]
3679	hicv (A.) [هجو] yergi, taşlama.	[هجو]
3680	hicviye bk. hicviyye.	
3681	hicviyye (A.) [هجویه] taşlama, hicivle ilgili şiir veya düzyazı.	[هجویه]
3682	hîç (F.) [هیچ] hiç.	[هیچ]
3683	hîçkes (F.) [هیچکس] hiç kimse.	[هیچکس]
3684	hidâ' (A.) [خداع] düzen, komplo.	[خداع]
3685	hidayet (A.) [هدایت] doğru yolu gsterme.	[هدایت]
3686	hidâyet etmek doğru yolu gstermek.	
3687	hiddet (A.) [1 [.حدهتke. 2.keskinlik.	[حدت]
3688	hiddetlenmek.fkelenmek.	
3689	hidemat (A.) [خدمات] hizmetler.	[خدمات]
3690	hidiv (F.) [خدیو] Mısır valisi.	[خدیو]
3691	hidmet (A.) [خدمت] hizmet.	[خدمت]
3692	hidmetkâr (A.-F.) [خدمتکار] hizmetçi.	[خدمتکار]
3693	hiffet (A.) [1 [خفت .hafiflik. 2.hoppalık.	[خفت]

3694	hijdeh (F.) [هژده] onsekiz.	[هژده]
3695	hîk (F.) [خیک] tulum.	[خیک]
3696	hikâyât (A.) [حکایات] hikayeler,.yküler.	[حکایات]
3697	hikâyet (A.) [حکایت] .ykü, hikaye.	[حکایت]
3698	hikem (A.) [حکم] hikmetler.	[حکم]
3699	hikmet (A.) [1 [حکمت] .bilgelik. 2.sebep.	[حکمت]
3700	hikmetşinâs (A.-F.) [حکمت شناس] hakîm, felsefeci.	[حکمت شناس]
3701	hil'at (A.) [خلعت] kaftan.	[خلعت]
3702	hilâf (A.) [خلاف] aykırı, zıt.	[خلاف]
3703	hilâfına aykırı olarak.	
3704	hilafında aykırı olarak.	
3705	hilâl (A.) [1 [خلال] .aralık. 2.kürdan.	[خلال]
3706	hilâl (A.) [هلال] yeni ay, ilkay.	[هلال]
3707	hîle (A.) [حيله] düzen, oyun, hile.	[حيله]
3708	hîlebaz (A.-F.) [حياز] hilekâr, düzenbaz.	[حياز]
3709	hîlekâr (A.-F.) [حيله كار] düzenbaz, hileci.	[حيله كار]
3710	hilkat (A.) [1 [خلقت] .yaratılış. 2.Tanrı.	[خلقت]
3711	hilm (A.) [حلم] yumuşaklık.	[حلم]
3712	hilye (A.) [1 [حليه] .süs. 2.güzel yüz. 3.güzel.zellikler.	[حليه]
3713	himâr (A.) [حمار] eşek.	[حمار]
3714	himaye (A.) [حمايه] koruma, esirgeme.	[حمايه]
3715	himayekârlık (A.-F.-T.) himaye etme.	

3716	hîme (F.) [هيمه] odun.	[هيمه]
3717	himem (A.) [همم] himmetler, çabalar.	[همم]
3718	himmet (A.) [همت] çaba.	[همت]
3719	himmet etmek çaba göstermek.	
3720	hîn (A.) [حين] zaman, vakit, esna.	[حين]
3721	hinduvâne (F.) [هندوانه] karpuz.	[هندوانه]
3722	hîn-i hâcette ihtiyaç duyulduğu zaman.	
3723	hirâs (F.) [هراس] korku.	[هراس]
3724	hired (F.) [خرد] akıl.	[خرد]
3725	hiref (A.) [حرف] meslekler.	[حرف]
3726	hirem (A.) [هرم] piramit.	[هرم]
3727	hirfet (A.) [حرفت] meslek.	[حرفت]
3728	hirmân (A.) [حرمان] mahrumluk.	[حرمان]
3729	his bk. hiss.	
3730	hisâb (A.) [حساب] hesap.	[حساب]
3731	hisân (A.) [حصان] at, aygır.	[حصان]
3732	hisar (A.) [حصار] kale, hisar.	[حصار]
3733	hiss (A.) [حس] duygu.	[حس]
3734	hisse (A.) [حصه] pay.	[حصه]
3735	hissedar (A.-F.) [حصه دار] pay sahibi.	[حصه دار]
3736	hissedar olmak payını almak.	
3737	hisset (A.) [خست] pintilik.	[خست]
3738	hissetmek duymak, algılamak.	

3739	hisseyâb (A.-F.) [حصه ياب] pay alan.	[حصه ياب]
3740	hisseyâb olmak payını almak.	
3741	hissî (A.) [حسى] duygulu.	[حسى]
3742	hiss-i kablelvukû (F.-A.) [حس قبل الوقوع].nsezi.	[حس قبل الوقوع]
3743	hissiyât (A.) [حسيات] duygular.	[حسيات]
3744	hissiye (A.) [حسيه] duygu.	[حسيه]
3745	hissolunmak duyulmak, hissedilmek.	
3746	hîş (F.) [خویش] 1 [1] kendi. 2.akraba.	[خویش]
3747	hitâb (A.) [خطاب] konuşma, hitap etme.	[خطاب]
3748	hitâb etmek muhatap alıp konuşmak.	
3749	hitâbe (A.) [خطابه] konuşma.	[خطابه]
3750	hitabet (A.) [خطابت] hatiplik.	[خطابت]
3751	hitâm (A.) [ختام] son. 2.son bulma.	[ختام]
3752	hitam bulmak son bulmak, bitmek.	
3753	hitâma erdirmek bitirmek, sona erdirmek.	
3754	hitâma ermek sona ermek.	
3755	hitan (A.) [ختان] sünnet, sünnet etme.	[ختان]
3756	hiyel (A.) [حيل] hileler.	[حيل]
3757	hizâ (A.) [حذا] sıra.	[حذا]
3758	hizâb (F.) [خيزاب] dalga.	[خيزاب]
3759	hizâne (A.) [خزانة] hazine.	[خزانة]
3760	hizâya gelmek 1.boyun eğmek, itaat etmek, kabullenmek. 2.sırayı bozmadan durmak.	
3761	hizâya girmek sıra olmak.	
3762	hizb (A.) [حزب] 1 [1] parti. 2.grup.	[حزب]
3763	hizmet (A.) [خدمت] hizmet, grev yapma.	[خدمت]
3764	hizmet etmek grev yapmak.	

3765	hizmet-i vataniye [1 خدمت وطنیه . askerlik. 2.vatan hizmeti, vatan borcu.	[خدمت وطنیه]
3766	hoca (F.) [1 خواجه . hoca. 2.sahip. 3.efendi. 4.üstad.	[خواجه]
3767	hod (F.) [خود] kendi.	[خود]
3768	hodbehod (F.) [خودبخود] kendi kendine.	[خودبخود]
3769	hodbin (F.) [خودبین] bencil.	[خودبین]
3770	hodkâm (F.) [خودکام] kendini beğenmiş, kendini düşünen.	[خودکام]
3771	hodkâmlık (F.-T.) kendini düşünme.	
3772	hodrey (F.-A.) [خودرای] başınabuyruk.	[خودرای]
3773	hodsitâ (F.) [خودستا] vüngen.	[خودستا]
3774	hokka (A.) [1 حقه . mürekkep kabı. 2.tükürük kabı.	[حقه]
3775	hokkabaz (A.-F.) [حقه باز] düzenbaz.	[حقه باز]
3776	hoşab (F.) [خوشاب] hoşaf, komposto.	[خوشاب]
3777	hoşaf (F.) [خوشاب] hoşaf, komposto.	[خوشاب]
3778	hoşâmedgû (F.) [خوش آمد گو] hoşgeldiniz diyen.	[خوش آمد گو]
3779	hoşâvâz (F.) [خوش آواز] tatlıses, güzelses.	[خوش آواز]
3780	hoşbû (F.) [خوشبو] hoş kokulu.	[خوشبو]
3781	hoşgüvâr (F.) [1 خوش گوار] .leziz. 2.hazmy kolay.	[خوش گوار]
3782	hoşlanmak hoşuna gitmek, sevmek.	
3783	hoşnûd (F.) [خشنود] memnun, razı.hoşnut bk. hoşnûd.	[خشنود]
3784	hoşrû (F.) [خوش رو] sevimli.	[خوش رو]

3785	hoşsohbet (F.-A.) [خوش صحبت] tatlı szû, sohbeti tatlı.	[خوش صحبت]
3786	hû (A.) [هو] Tanrı.	[هو]
3787	hûb (F.) [1 [خوب .güzel. 2.iyi.	[خوب]
3788	hubb (A.) [حب] sevgi.	[حب]
3789	hubbü'l-vatan mine'l-îmân (A.) [حب الوطن من الايمان] vatan sevgisi imandan gelir.	[حب الوطن من الایمان]
3790	hubeb (A.) [حبه] taneler.	[حبه]
3791	hûbî (F.) [خوبی] güzellik.	[خوبی]
3792	hûbrûy (F.) [خوب روی] güzel yüzlü.	[خوب روی]
3793	hûbter (F.) [خوبتر] daha güzel.	[خوبتر]
3794	hubûb (A.) [1 [حبوب .taneler. 2.haplar.	[حبوب]
3795	hububat (A.) [حبوبات] tahıl.	[حبوبات]
3796	hubz (A.) [خبز] ekmek.	[خبز]
3797	huccâc (A.) [حجاج] hacılar.	[حجاج]
3798	huccet (A.) [حجت] delil, kanıt.	[حجت]
3799	huceste (F.) [خجسته] kutlu, uğurlu.	[خجسته]
3800	hûd (F.) [خود] miğfer.	[خود]
3801	hud'a (A.) [خدعه] düzen, dalavere.	[خدعه]
3802	hudâ (F.) [خدا] Tanrı.	[خدا]
3803	hudâdâd (F.) [1 [خداداد .Allah verdi. 2.Allah vergisi.	[خداداد]

3804	hudânekerde (F.) [خداکرده] Allah göstermesin, Allah etmesin.	[خداکرده]
3805	hudârâ (F.) [خودآرا] Allah aşkına.	[خودآرا]
3806	hudâşinas (F.) [خداشناس] tanrıtanır.	[خداشناس]
3807	hudâvend (F.) [1 خداوند .Tanrı. 2.padişah. 3.efendi.	[خداوند]
3808	hudâvendigâr (F.) [خداوندگار] padişah.	[خداوندگار]
3809	hudâyâ (F.) [خدایا] Tanrım.	[خدایا]
3810	huddâm (A.) [خدام] hizmetçiler.	[خدام]
3811	hudperest (F.) [خودپرست]encil.	[خودپرست]
3812	hudperestlik (F.-T.) bencillik, kendini düşünme.	
3813	hudûd (A.) [حدود] sınırlar.	[حدود]
3814	hudûs (A.) [حدوس] meydana gelme, vukubulma.	[حدوس]
3815	huffâş (A.) [خفاش] yarasa.	[خفاش]
3816	huffâz (A.) [حفاظ] hafızlar.	[حفاظ]
3817	hufre (A.) [1 حفره .çukur. 2.oyuk, delik.	[حفره]
3818	hufte (F.) [خفته] uyuyan, uyumuş.	[خفته]
3819	hûk (F.) [خوک] domuz.	[خوک]
3820	hukne (A.) [حقنه] şırınga.	[حقنه]
3821	hukuk (A.) [1 حقوق .hukuk. 2.haklar.	[حقوق]
3822	hukuk-i siyasiye [حقوق سیاسیة] siyasal hukuk.	[حقوق سیاسیة]
3823	hukukşinas (A.-F.) [حقوق شناس] hukukçu.	[حقوق شناس]
3824	hulâsa (A.) [خلاصه]zet.	[خلاصه]

3825	hulâsa-i kelâm [خلاصهء كلام] kısacası, szün kısası.	[خلاصهء كلام]
3826	hulâsaten (A.) [خلاصة].zette, kısaca.	[خلاصة]
3827	huld (A.) [خلد] cennet.	[خلد]
3828	hulefa (A.) [خلفا] halifeler.	[خلفا]
3829	hulk (A.) [خلق] huy.	[خلق]
3830	hulkum (A.) [حلقوم] boğaz.	[حلقوم]
3831	hulûl (A.) [حلول] gelme, gelip çatma.	[حلول]
3832	hulûl etmek gelmek, gelip çatmak.	
3833	hulûs (A.) [خلوص] içtenlik.	[خلوص]
3834	hulûskâr (A.-F.) [خلوصكار] yağcı, dalkavuk.	[خلوصكار]
3835	hulyâ (Yun.>A.) [خوليا] hülya, hayal.	[خوليا]
3836	hum (F.) [خم] küp.	[خم]
3837	humâr (A.) [خمار] mahmurluk.	[خمار]
3838	humekâ (A.) [حمقا] ahmaklar.	[حمقا]
3839	humhâne (F.) [1 خم خانه .şarap mahzeni. 2.meyhane.	[خم خانه]
3840	humk (A.) [حمق] ahmaklık.	[حمق]
3841	hummâ (A.) [1 حما .nbet, ateş nbeti. 2.sıtma.	[حما]
3842	humret (A.) [حمرة] kırmızılık, kızılık.	[حمرة]
3843	hums (A.) [خمس] beşte biri.	[خمس]
3844	humûzet (A.) [حموضت] ekşilik.	[حموضت]
3845	hûn (F.) [خون] kan.	[خون]

3846	hûnâlûd (F.) [خون آلود] kanlı, kana bulanmış.	[خون آلود]
3847	hunbehâ (F.) [خون بها] diyet.	[خون بها]
3848	hunhâr (F.) [خونخوار] kan içen.	[خونخوار]
3849	hunnâk (A.) [خناق] boğmaca.	[خناق]
3850	hunrîz (F.) [خونریز] kan dkücü.	[خونریز]
3851	hunyâger (F.) [خنیاگر] şarkıcı.	[خنیاگر]
3852	hûr (A.) [حور] huri.	[حور]
3853	hurâfât (A.) [خرافات] hurafeler, batıl inançlar.	[خرافات]
3854	hurafe (A.) [خرافه] batıl inanç.	[خرافه]
3855	hurafeperver (A.-F.) [خرافه پرور] hurafelere inanan.	[خرافه پرور]
3856	hurafeperverlik (A.-F.-T.) hurafelere inanış.	
3857	hurd (F.) [خرد] küçük, ufak.	[خرد]
3858	hurdebin (F.) [1 [خرده بین] 2.mikroskop.]	[خرده بین]
3859	hurdegîr (F.) [خرده گیر] kusur bulan.	[خرده گیر]
3860	hûri (A.) [حوری] huri, cennet kızı.	[حوری]
3861	hurûc (A.) [1 [خروج] 2.ayaklanma.]	[خروج]
3862	hurûş (F.) [خروش] coşku, coşma.	[خروش]
3863	husemâ (A.) [خصما] düşmanlar, hasımlar.	[خصما]
3864	husûf (A.) [خسوف] ay tutulması.	[خسوف]
3865	husûl (A.) [حصول] ortaya çıkma, gerçekleşme, var olma.	[حصول]
3866	husûle getirmek meydana getirmek, gerçekleştirmek.	
3867	husûmet (A.) [خصومت] düşmanlık.	[خصومت]

3868	husûs (A.) [خصوص] konu.	[خصوص]
3869	husûsat (A.) [خصوصات] hususlar, konular.	[خصوصات]
3870	hususî (A.) [خصوصى].zel.	[خصوصى]
3871	husûsiyet (A.) [خصوصيت].zellik.	[خصوصيت]
3872	husûsiyetle (A.-T.).zellikle, hele hele.	
3873	husûsiyle (A.-T.).zellikle, hele hele.	
3874	hûş (F.) [هوش] akıl.	[هوش]
3875	hûşe (F.) [خوشه] 1 .salkım. 2.başak.	[خوشه]
3876	huşk (F.) [خشک] kuru.	[خشک]
3877	huşksâlî (F.) [خشک سالى] kuraklık.	[خشک سالى]
3878	huşû (A.) [خشوع] 1 .alçakgnüllülük. 2.Tanrı'ya karşı korku ve saygı duyma.	[خشوع]
3879	huşûnet (A.) [خشونت] haşinlik, sertlik.	[خشونت]
3880	huşyâr (F.) [هشيار] akıllı.	[هشيار]
3881	hutût (A.) [خطوط] 1 .hatlar, yollar. 2.çizgiler.	[خطوط]
3882	hûy (F.) [حوى] huy.	[حوى]
3883	huzme (A.) [حزمه] demet.	[حزمه]
3884	huzûr(A.) [حضور] 1 .hazır olma, bulunma. 2.rahatlık.	[حضور]
3885	huzzâr (A.) [حزار] hazır olanlar, bulunanlar.	[حزار]
3886	hüccet (A.) [حجت] delil, belge.	[حجت]
3887	hücec (A.) [حجج] deliller, belgeler.	[حجج]
3888	hüceyrat (A.) [حجيرات] hürecikler.	[حجيرات]

3889	hüceyre (A.) [حجيره] hücrecik.	[حجيره]
3890	hücre (A.) [1 حجره .odacık. 2.hücre, canlı organizmaların en küçük yapıtaşı.	[حجره]
3891	hücum (A.) [هجوم] saldırı, akın.	[هجوم]
3892	hücürât (A.) [حجرات] hücreler.	[حجرات]
3893	hüdhüd (A.) [هدهد] çavuşkuşu, ibibik.	[هدهد]
3894	hükemâ (A.) [حكما] bilgeler, hakîmler.	[حكما]
3895	hükkâm (A.) [حكام] hakimler.	[حكام]
3896	hükm (A.) [حكم] hüküm, emir, kesin karar.hükmünde yerinde, gibi.	[حكم]
3897	hükmünü almak yerine geçmek, gibi olmak.	
3898	hüküm vermek kesin karar vermek.	
3899	hükümat (A.) [حكومات] hükümetler.	[حكومات]
3900	hükümdar (A.-F.) [حكامدار] padişah, sultan, hüküm sahibi.	[حكامدار]
3901	hükümdârî (A.-F.) hükümdarlık.	
3902	hükümet (A.) [1 حكومت .hükümet. 2.hakimiyet. 3.devlet.	[حكومت]
3903	hükümet sürmek hakim olmak, hükmetmek, hüküm sürmek.	
3904	hükümet-i müstebide [حكومت مستبده] istibdat hükümeti.	[حكومت مستبده]
3905	hükümran (A.-F.) [حكامران] hüküm süren, hakim olan.	[حكامران]
3906	hükümran olmak hakim olmak.	
3907	hükümrânî (A.-F.) [حكامرانی] hüküm sürme, padişahlık.	[حكامرانی]
3908	hülâsa (A.) [خلاصه].zet.	[خلاصه]
3909	hülâsa etmek.zetlemek.	
3910	hülâsatan (A.) [خلاصة].zetle, kısaca.	[خلاصة]
3911	hümâ (F.) [1 هما .zümrütüanka. 2.devletkuşu.	[هما]
3912	hümâyûn (F.) [1 همایون .kutlu. 2.padişah ile ilgili.	[همایون]

3913	hüner (F.) [هنر] sanat, ustalık, beceri.	[هنر]
3914	hünermend (F.) [هنرمند] marifetli, becerili, hüner sahibi.	[هنرمند]
3915	hünkâr (F.) [خنکار] padişah.	[خنکار]
3916	hünsâ (A.) [1 [خنثى] erkek ve dişi organları üstünde bulunduran. 2.ntr.	[خنثى]
3917	hür (A.) [حر]zgür.	[حر]
3918	hürmet (A.) [حرمت] saygı.	[حرمت]
3919	hürmetkâr (A.-F.) [حرمتکار] saygı duyan.	[حرمتکار]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

|

3920	ihlamur (Yun.>A.) [اخلامور] ihlamur.	[اخلامور]
3921	ık'âd (A.) [اقعاد] oturtma.	[اقعاد]
3922	ıkd (A.) [1 [عقد] dizi. 2.kolye, gerdanlık.	[عقد]
3923	ıklîm (A.) [اقليم] iklim.	[اقليم]
3924	ıktidâ (A.) [اقتدا] uyma.	[اقتدا]
3925	irdâ (A.) [ارضاع] emzirme, süt verme.	[ارضاع]
3926	ırk (A.) [1 [عرق] soy, ırk. 2.damar. 3.kk.	[عرق]
3927	ırk -ı ahmer [عرق احمر] kızılderili ırkı.	[عرق احمر]
3928	ırk -ı ebyaz [عرق ابيض] beyaz ırk.	[عرق ابيض]
3929	ırken (A.) [عرقا] ırk bakımından.	[عرقا]

3930	ırkî (A.) [عرقى] ırk ile ilgili.	[عرقى]
3931	ırz (A.) [عرض] namus, iffet.	[عرض]
3932	ırzâ (A.) [ارضاع] emzirme, süt verme.	[ارضاع]
3933	ısdâr (A.) [اصدار] çıkartma.	[اصدار]
3934	ısfırâr (A.) [اصفرار] sararma.	[اصفرار]
3935	ıskât (A.) [اسقاط] düşürme.	[اسقاط]
3936	ıslâh (A.) [اصلاح] düzeltme, iyileştirme, reform.	[اصلاح]
3937	ıslâh etmek düzeltmek, iyileştirmek.	
3938	ıslâhât (A.) [اصلاحات] düzeltmeler, iyileştirmeler, reformlar.	[اصلاحات]
3939	ıslâhpezîr (A.-F.) [اصلاح پذیر] ıslah edilebilir, iyileştirilebilir.	[اصلاح پذیر]
3940	ısrar (A.) [اصرار] diretme, üsteleme.	[اصرار]
3941	ıstıbâr (A.) [اصطبار] sabretme.	[اصطبار]
3942	ıstifâ (A.) [اصطفا] seçme, ayıklama.	[اصطفا]
3943	ıstıfâî (A.) [اصطفاى] seçimle ilgili.	[اصطفاى]
3944	ıstılâh (A.) [اصطلاح] terim, tabir.	[اصطلاح]
3945	ıstılâhât (A.) [اصطلاحات] terimler, tabirler.	[اصطلاحات]
3946	ıstinâ' (A.) [اصطناع] seçme.	[اصطناع]
3947	ıstırab (A.) [اضطراب] acı, ızdırıp.	[اضطراب]
3948	ışk (A.) [عشق] aşk.	[عشق]
3949	ışka (A.) [عشقه] sarmaşık.	[عشقه]

3950	ıtk (A.) [عتق] âzâd etme, kle âzâd etme.	[عتق]
3951	ıtknâme (A.-F.) [عتق نامه] âzâdlık belgesi.	[عتق نامه]
3952	ıtlak (A.) [اطلاق] bırakma, salma.	[اطلاق]
3953	ıtnâb (A.) [اطناب] szü uzatma.	[اطناب]
3954	ıtr (A.) [عطر] koku, ıtır.	[عطر]
3955	ıtrî (A.) [عطری] ıtırlı, kokulu.	[عطری]
3956	ıtrıyyât (A.) [عطریات] kokular, ıtırlar, parfömler.	[عطریات]
3957	ıttılâ' (A.) [اطلاع] bilgi sahibi olma.	[اطلاع]
3958	ıttılâât (A.) [اطلاعات] bilgiler.	[اطلاعات]
3959	ıttırad (A.) [اطراد] ritm.	[اطراد]
3960	ıyâdet (A.) [عیادت] hasta ziyareti.	[عیادت]
3961	ıyâl (A.) [عیال] eş, hanım.	[عیال]
3962	ız'âf (A.) [اضعاف] zayıf düşürme, zayıflatma.	[اضعاف]
3963	ızdırap (A.) [اضطراب] acı.	[اضطراب]
3964	ızlâl (A.) [اضلال] yoldan çıkarma.	[اضلال]
3965	ızlâl (A.) [اضلال] gıgede bırakma.	[اضلال]
3966	ızrâr (A.) [اضرار] zarar verme, zarara sokma.	[اضرار]
3967	ızrâr etmek zarar vermek, zarara sokmak.	
3968	ıztırâb (A.) [اضطراب] ızdırap, acı.	[اضطراب]
3969	ıztırâbâver (A.) [اضطراب آور] acı verici.	[اضطراب آور]
3970	ıztırâr (A.) [اضطرار] zorunluluk.	[اضطرار]

3971 ıztırârî (A.) [اضطراری] zorunlu.

[اضطراری]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

İ - J

3972 i'câz (A.) [1 [اعجاز .aciz bırakma. 2.şaşırtma.

[اعجاز]

3973 i'dâdî (A.) [اعدادی] lise.

[اعدادی]

3974 i'dâm (A.) [اعدام] yok etme,.ldürme.

[اعدام]

3975 i'lâ (A.) [اعلا] yükseltme, yüceltme.

[اعلا]

3976 i'lâ edilmek yükseltilmek, yüceltilmek.

3977 i'lâm (A.) [اعلام] bildirme.

[اعلام]

3978 i'lâm edilmek bildirilmek.

3979 i'lân (A.) [اعلان] ilan.

[اعلان]

3980 i'mâl (A.) [اعمال] yapma, işleme.

[اعمال]

3981 i'mâr (A.) [اعمار] bayındırlaştırma, mamûr etme.

[اعمار]

3982 i'râz (A.) [1 [اعراض .yüz çevirme. 2.uzak durma.

[اعراض] [1]

3983 i'tâ (A.) [1 [اعطا .verme. 2.verilme. 3.deme. 4.denme.

[اعطا]

3984 i'tâ edilmek 1.verilmek. 2.denmek.

3985 i'tâ etmek 1.vermek. 2.demek.

3986 i'tâ olunmak verilmek.

3987 i'tâk (A.) [اعتاق] âzâd etme,.zgür bırakma.

[اعتاق]

3988 i'tikâf (A.) [اعتكاف] bir yere kapanma, kşesine çekilerek yaşama.

[اعتكاف]

3989 i'tilâ (A.) [1 [اعتلا .yükselme. 2.yüksek rütbeye ulaşma.

[اعتلا]

3990 i'tizâl (A.) [اعتزال] kşesine çekilme.

[اعتزال]

3991	i'tizâr (A.) [اعتذار].zür dileme.	[اعتذار]
3992	i'vicâc (A.) [اعوجاج] eğrilme, burkulma.	[اعوجاج]
3993	i'zâm (A.) [اعزام].gnderme. 2.gnderilme.	[اعزام]
3994	i'zâm edilmek gnderilmek, yollanmak.	
3995	i'zâm etmek gndermek, yollamak.	
3996	i'zâz (A.) [اعزاز].değer verme. 2.ağırlama.	[اعزاز]
3997	iâde (A.) [اعاده] geri verme, geri gnderme.	[اعاده]
3998	iâde edilmek geri verilmek, geri gnderilmek,	
3999	iâde etmek geri vermek, geri gndermek.	
4000	iâde eylemek geri vermek.	
4001	iâde -i âfiyet etmek sağlığına kavuşmak.	
4002	iâde -i itibâr edilmek itibarı geri verilmek.	
4003	iâde -i ziyâret etmek ziyarete karşılık vermek.	
4004	iâdeten (A.) [اعادة] geri verilmek üzere.	[اعادة]
4005	iânât (A.) [اعانات] yardımlar, bağışlar.	[اعانات]
4006	iâne (A.) [اعانه] yardım, bağış.	[اعانه]
4007	iâşe (A.) [اعاشه] geçindirme.	[اعاشه]
4008	ib'âd (A.) [ابعاد] uzaklaştırma.	[ابعاد]
4009	ibâ' (A.) [اباء] çekinme, uzak durma, kaçınma.	[اباء]
4010	ibâ' etmek çekinmek, uzak durmak, kaçınmak.	
4011	ibâd (A.) [عباد] kullar.	[عباد]
4012	ibâdât (A.) [عبادات] ibadetler.	[عبادات]
4013	ibâdet (A.) [عبادت] kluk, tapınma.	[عبادت]
4014	ibâdet etmek kulluk etmek, tapınmak.	
4015	ibadetgâh (A.-F.) [عبادتگاه] ibadet yeri, mabet.	[عبادتگاه]
4016	ibâdethâne (A.-F.) [عبادت خانه] ibadet edilecek yer.	[عبادت خانه]

4017	ibâdullah (A.) [1 [عبادالله .Tanrı'nın kulları. 2.çok, bol.	[عبادالله]
4018	ibâhat (A.) [اباحت] helal sayma, mübah grme.	[اباحت]
4019	ibâhî (A.) [اباحى] helal sayan, mübah gren.	[اباحى]
4020	ibârât (A.) [1 [عبارات .cümleler. 2.paragraflar.	[عبارات]
4021	ibâre (A.) [1 [عباره .cümle. 2.paragraf.	[عباره]
4022	ibâret (A.) [عبارت] meydana gelen, oluşan.	[عبارت]
4023	ibâte (A.) [اباته] gece yatırma, geceyi geçirtme, barındırma.	[اباته]
4024	ibdâ' (A.) [ابداع] yeni bir şey getirme, yaratma, geliştirme.	[ابداع]
4025	ibdâ' etmek yeni bir şey getirmek, yaratmak, geliştirmek.	
4026	ibdâ'kâr (A.-F.) [ابداعكار] yaratıcı, yenilik getiren.	[ابداعكار]
4027	ibhâm (A.) [ابهام] belirsizlik.	[ابهام]
4028	ibhâmât (A.) [ابهامات] belirsizlikler.	[ابهامات]
4029	ibkâ (A.) [1 [ابقا .devamlılık kazandırma. 2.sınıfta bırakma.	[ابقا]
4030	ibkâ etmek devamlılık kazandırmak, yaşatmak.	
4031	ibkâen (A.) [ابقاء] eski yerinde bırakarak.	[ابقاء]
4032	ibl (A.) [ابل] deve.	[ابل]
4033	iblâğ (A.) [1 [ابلاغ .bildirme. 2.ulaştırma.	[ابلاغ]
4034	iblîs (A.) [1 [ابليس .şeytan. 2.hileci.	[ابليس]
4035	iblîsâne (A.-F.) [ابليسانه] şeytanca.	[ابليسانه]
4036	ibn (A.) [ابن] oğul.	[ابن]
4037	ibrâ' (A.) [ابراء] aklanma.	[ابراء]
4038	ibrâ' etmek aklanmak.	

4039	ibrâm (A.) [ابرام] zorlama.	[ابرام]
4040	ibrânâme (A.-F.) [ابرانامه] aklanma belgesi.	[ابرانامه]
4041	ibrâz (A.) [ابراز] gsterme.	[ابراز]
4042	ibrâz edilmek gsterilmek.	
4043	ibrâz etmek gstermek.	
4044	ibre (A.) [ابره] 1 .iğne. 2.gsterge.	[ابره]
4045	ibret (A.) [عبرت] hayat dersi.	[عبرت]
4046	ibretâmîz (A.-F.) [عبرت آميز] ibret verici, ders verici.	[عبرت آميز]
4047	ibretbahş (A.-F.) [عبرت بخش] ibret verici.	[عبرت بخش]
4048	ibreten (A.) [عبرة] ibret olsun diye, ibret olarak.	[عبرة]
4049	ibrîk (A.) [ابريق] ibrik, ıbrık, su, şarap gibi sıvı konulan kap.	[ابريق]
4050	ibrişim (F.) [ابريشم] ipek, ibrişim.	[ابريشم]
4051	ibtâl (A.) [ابطال] geçersiz kılma, kaldırma, bozma.	[ابطال]
4052	ibtâl edilmek geçersiz kılınmak, kaldırılmak, bozulmak.	
4053	ibtâl etmek geçersiz kılmak, kaldırmak, bozmak.	
4054	ibtidâ (A.) [ابتدا] 1 .ilk, nce. 2.başlangıç. 3.başlama.	[ابتدا]
4055	ibtidâ' etmek başlamak.	
4056	ibtidâ'î (A.) [ابتدائی] 1 .ilkel. 2.ilkokul.	[ابتدائی]
4057	ibtidâr (A.) [ابتدار] başlama, girişme.	[ابتدار]
4058	ibtidâr edilmek başlanmak, girişilmek.	
4059	ibtidâr etmek başlamak, girişmek.	
4060	ibtihâc (A.) [ابتهاج] sevinme.	[ابتهاج]
4061	ibtîlâ (A.) [ابتلا] tutkunluk, müptelalık, düşkünlük.	[ابتلا]
4062	ibtinâ (A.) [ابتنا] 1 .bina etme. 2.dayanma. 3.bina edilme.	[ابتنا]
4063	ibtinâ etmek 1.kurmak. 2.dayanmak.	

4064	ibtinâ'en (A.) [ابتناء] dayanarak.	[ابتناء]
4065	ibzâr (A.) [ابزار] gsterme.	[ابزار]
4066	îcâb (A.) [ايجاب] gerekme, gerek.	[ايجاب]
4067	îcâbât (A.) [ايجابات] gereklilikler, gerekler.	[ايجابات]
4068	icâbet (A.) [1 [اجابت] . kabul edilme. 2.uyma.	[اجابت]
4069	icâbet etmek uymak, muvafakat etmek.	
4070	îcâd (A.) [1 [ايجاد] . var etme, yaratma. 2.icat.	[ايجاد]
4071	îcâd edilmek 1.var edilmek, yaratılmak. 2.icat edilmek, buluş yapılmak.	
4072	îcâd etmek 1.var etmek, yaratmak. 2.icat etmek, buluş yapmak.	
4073	icâleten (A.) [عجلة] aceleyle, acele olarak.	[عجلة]
4074	îcâr (A.) [1 [ايجار] . kiralama. 2.kiraya verme. 3.kira.	[ايجار]
4075	îcâr edilmek kiraya verilmek.	
4076	îcâr etmek kiraya vermek.	
4077	icâre (A.) [اجاره] kira geliri.	[اجاره]
4078	îcâz (A.) [ايجاز] veciz anlatma, özlü söyleme.	[ايجاز]
4079	icâzet (A.) [1 [اجازت] . izin. 2.mezuniyet belgesi, diploma.	[اجازت]
4080	icâzetnâme (A.-F.) [اجازت نامه] diploma.	[اجازت نامه]
4081	icbâr (A.) [اجبار] zorlama.	[اجبار]
4082	icbâr edilmek zorlanmak.	
4083	icbâr etmek zorlamak.	
4084	iclâl (A.) [اجلال] ululama.	[اجلال]
4085	icmâ' (A.) [اجماع] bir araya getirme.	[اجماع]
4086	icmâl (A.) [1 [اجمال] . zetleme. 2.zet. 3.toplam.	[اجمال]
4087	icmâl edilmek çetlenmek.	
4088	icmâl etmek zetlemek.	
4089	icmâlen (A.) [اجمالا] . zetle, zetleyerek.	[اجمالا]

4090	icmâlî (A.) [اجمالى] derli toplu, zet halinde.	[اجمالى]
4091	icrâ (A.) [1 اجرا] yürütme, yapma, yerine getirme. 2.yapılma, yerine getirilme, yürütülme.	[اجرا]
4092	icrâ edilmek yürütülmek, yapılmak, yerine getirilmek.	
4093	icrâ etmek yürütmek, yapmak, yerine getirmek.	
4094	icrâât (A.) [اجراءات] yapılanlar.	[اجراءات]
4095	ictihâd (A.) [1 اجتهاد] çalışma, çabalama. 2.grüş. 3.dinî kaynaklar ışığında grüş bildirme.	[اجتهاد]
4096	ictimâ' (A.) [1 اجتماع] toplanma, bir araya gelme, toplantı. 2.toplum.	[اجتماع]
4097	ictimâ' etmek toplanmak, bir araya gelmek.	
4098	ictimâât (A.) [اجتماعات] toplantılar, bir araya gelişler.	[اجتماعات]
4099	ictimâî (A.) [اجتماعى] toplumsal, sosyal, toplumbilimsel.	[اجتماعى]
4100	ictimâîleşme (A.-T.) sosyalleşme, sosyalizasyon.	
4101	ictimâîleşmek sosyalleşmek.	
4102	ictimâiyyât (A.) [اجتماعيات] sosyoloji, toplumbilim.	[اجتماعيات]
4103	ictimâiyyâtçı (A.-T.) sosyolog, toplumbilimci.	
4104	ictimâiyyûn (A.) [اجتماعيون] sosyologlar, toplumbilimciler.	[اجتماعيون]
4105	ictinâb (A.) [اجتناب] kaçınma, uzak durma, çekinme.	[اجتناب]
4106	ictinâb etmek kaçınmak, uzak durmak, çekinmek.	
4107	ictisâr (A.) [اجتسار] yüreklenme, cesaret bulma.	[اجتسار]
4108	ictisâr etmek cesaretlenmek, cesaret bulmak.	
4109	îd (A.) [عيد] bayram.	[عيد]
4110	îd -i adhâ [عيد اضحى] kurban bayramı.	[عيد اضحى]
4111	îd -i fitr [عيد فطر] ramazan bayramı, şeker bayramı.	[عيد فطر]
4112	idâme (A.) [ادامة] devam ettirme, sürdürme.	[ادامة]
4113	idâme edilmek sürdürülmek, devam edilmek.	
4114	idâre (A.) [1 اداره] dndürme. 2.çekip çevirme, ynetme. 3.devlet dairesi. 4.yönetim.	[اداره]
4115	idâre -i maslahat etmek işleri.yle veya byle idare etmek.	

4116	idâre -i.rfiyye [اداره عرفیه] sı_____kıynetim.	[اداره عرفیه]
4117	idârehâne (A.-F.) [اداره خانه] ynetim bürosu.	[اداره خانه]
4118	idârî (A.) [اداری] ynetimsel.	[اداری]
4119	idbâr (A.) [ادبار] talihsizlik.	[ادبار]
4120	iddiâ (A.) [ادعا] 1 [ادعا] .düşüncesinde ısrar etme. 2.dava etme. 3.inat.	[ادعا]
4121	idhâl (A.) [ادخال] 1 [ادخال] .içeri alma, sokma. 2.yurt dışından getirme, dışalım, ithal.	[ادخال]
4122	idhâl edilmek 1.içeri alınmak, sokulmak. 2.dışalım yapılmak.	
4123	idhâl etmek 1.içeri almak, sokmak. 2.yurt dışından getirmek, dışalım yapmak,ithal etmek.	
4124	idhâlât (A.) [ادخالات] ithalat, dışalım malları.	[ادخالات]
4125	îdiyye (A.) [عیدیه] bayramlık, bayram bahşışı.	[عیدیه]
4126	idmân (A.) [ادمان] 1 [ادمان] .alıştırma. 2.spor, egzersiz.	[ادمان]
4127	idrâk (A.) [ادراک] 1 [ادراک] .kavrama, anlama. 2.erişme.	[ادراک]
4128	idrâk edilmek 1.kavranmak, anlaşılmak. 2.yaşanmak.	
4129	idrâk etmek 1.kavramak, anlamak. 2.yaşamak, grmek.	
4130	idrâr (A.) [ادرار] sidik.	[ادرار]
4131	îfâ (A.) [ایفا] 1 [ایفا] .yapma, yerine getirme. 2.deme.	[ایفا]
4132	îfâ edilmek 1.yapılmak, yerine getirilmek. 2.denmek.	
4133	îfâ etmek 1.yapmak, yerine getirmek. 2.demek.	
4134	îfâ -yı vazife [ایفای وظیفه] grev yapma.	[ایفای وظیفه]
4135	îfâ -yı vazife etmek grev yapmak, grevini yerine getirmek.	
4136	ifâdât (A.) [افادات] ifadeler.	[افادات]
4137	ifâde (A.) [افاده] sylem, anlatım, dile getirme.	[افاده]
4138	ifâde edilmek anlatılmak, belirtilmek, dile getirilmek.	
4139	ifâde etmek anlatmak, belirtmek, dile getirmek.	
4140	ifâkat (A.) [افاقت] iyileşme.	[افاقت]
4141	ifâkat bulmak iyileşmek.	

4142	ifâze (A.) [1 [افاضه .taşma. 2.bereketlendirme.	[افاضه]
4143	iffet (A.) [عفت] namusluluk, namus düşkünlüğü.	[عفت]
4144	ifhâm (A.) [افهام] anlatma.	[افهام]
4145	ifhâm etmek anlatmak.	
4146	iflâh (A.) [افلاح] rahata erme, kurtulma.	[افلاح]
4147	iflâh etmek ondurmak, dertten kurtarmak.	
4148	iflâh olmak iyileşmek, kurtulmak.	
4149	iflâs (A.) [افلاس] her şeyini yitirme, bitip tükenme.	[افلاس]
4150	ifnâ (A.) [افنا] yok etme.	[افنا]
4151	ifrâğ (A.) [افراغ] dkme, boşaltma.	[افراغ]
4152	ifrât (A.) [افراط] aşırıya kaçma.	[افراط]
4153	ifrâtkâr (A.-F.) [افراطكار] aşırıya kaçan.	[افراطكار]
4154	ifratperestî (A.) [افراط پرستی] aşırıcılık.	[افراط پرستی]
4155	ifrâz (A.) [1 [افراز .parçalara blme. 2.parselleme. 3.salgı.	[افراز]
4156	ifraz edilmek salgılanmak, çıkarılmak.	
4157	ifrâzât (A.) [1 [افراضات .salgılar. 2.parsellemeler.	[افراضات]
4158	ifrit (A.) [عفريت] mitolojik canavar.	[عفريت]
4159	ifsâd (A.) [1 [افساد .bozma. 2.bozgunculuk yapma.	[افساد]
4160	ifsâd etmek bozmak, fesada sürüklemek.	
4161	ifşâ (A.) [افشا] açığa vurma.	[افشا]
4162	ifşâ edilmek açığa vurulmak.	
4163	ifşâ etmek açığa vurma.	
4164	ifşâât (A.) [افشآت] açığa vurmalar.	[افشآت]
4165	iftâr (A.) [1 [افطار .oruç açma. 2.Ramazan ayında verilen akşam yemeği.	[افطار]
4166	iftâr etmek oruç açmak.	

4167	iftâriyye (A.) [افطاريه] iftarlık, iftar için hazırlanan yiyecek.	[افطاریه]
4168	iftihâr (A.) [افتخار] vünme, kıvanma, kıvanç.	[افتخار]
4169	iftihar etmek.vünmek, gurur duymak.	
4170	iftihâr etmek.vünmek, kıvanç duymak.	
4171	iftikâr (A.) [افتقار] yoksulluk çekme.	[افتقار]
4172	iftirâ (A.) [افترا] birine işlemediği suçu yıkma.	[افترا]
4173	iftirâk (A.) [افتراق] ayrılık.	[افتراق]
4174	iftirâs (A.) [افتراس] parçalama.	[افتراس]
4175	iftitâh (A.) [افتتاح] 1 .açılış. 2.başlama.	[افتتاح]
4176	iftizâh (A.) [افتضاح] rezillik, skandal.	[افتضاح]
4177	iğbirâr (A.) [اغبرار] kırılma, alınma, gücenme.	[اغبرار]
4178	iğfâl (A.) [اغفال] 1 .aldatma, kandırma. 2.ırza geçme.	[اغفال]
4179	iğfâl edilmek 1.aldatılmak, kandırılmak. 2.ırzına geçilmek.	
4180	iğfâl etmek 1.aldatmak, kandırmak. 2.ırzına geçmek.	
4181	iğlâk (A.) [اغلاق] üstü kapalı konuşma.	[اغلاق]
4182	iğlât (A.) [اغلاط] yanıltma.	[اغلاط]
4183	iğmâz (A.) [اغماض] grmezden gelme, gz yumma.	[اغماض]
4184	iğnâ (A.) [اغنا] zengin etme, kimseye muhtaç olmayacak hale getirme.	[اغنا]
4185	iğrâk (A.) [اغراق] 1 .boğma. 2.abartma.	[اغراق]
4186	iğtinâm (A.) [اغتنام] 1 .ganimet bilme. 2.ganimet alma.	[اغتنام] 1
4187	iğtişâş (A.) [اغتشاش] karışıklık, kargaşa, anarşi.	[اغتشاش]
4188	iğtişâşât (A.) [اغتشاشات] karışıklıklar, anarşiler.	[اغتشاشات]
4189	iğvâ (A.) [اغوا] azdırma, ayartma.	[اغوا]

4190	iğvâ etmek azdırmak, ayartmak.	
4191	ihâle (A.) [احواله] havale etme, bırakma.	[احواله]
4192	ihâm (A.) [ايهام] iki anlama gelen kelimenin uzak anlamını kasetme.	[ايهام]
4193	ihânet (A.) [اهانت] hainlik.	[اهانت]
4194	ihâta (A.) [احاطه] 1 .kavrama. 2.kuşatma, sarma.	[احاطه]
4195	ihâta edilmek çevrelenmek, sarılmak, kuşatılmak.	
4196	ihâta etmek 1.kavramak. 2.kuşatmak, sarmak.	
4197	ihbâr (A.) [اخبار] bildirme, haber verme.	[اخبار]
4198	ihbar etmek bildirmek, haber vermek.	
4199	ihbârnâme (A.-F.) [اخبارنامه] bildiri kağıdı.	[اخبارنامه]
4200	ihdâ (A.) [اهدا] hediye etme.	[اهدا]
4201	ihdâ edilmek hediye edilmek.	
4202	ihdâ etmek hediye etmek.	
4203	ihdâs (A.) [احداث] kurma, oluşturma, meydana getirme.	[احداث]
4204	ihdâs edilmek kurulmak, oluşturulmak, meydana getirilmek.	
4205	ihdâs etmek kurmak, oluşturmak, meydana getirmek.	
4206	ihdas olunmak kurulmak, oluşturulmak, konulmak.	
4207	ihfâ (A.) [اخفا] gizleme, saklama.	[اخفا]
4208	ihfâf (A.) [اخفاف] hafife alma.	[اخفاف]
4209	ihkâk (A.) [احقاق] hakkını verme.	[احقاق]
4210	ihkâk -ı hak [احقاق حق] hakkını verme.	[احقاق حق]
4211	ihlâ (A.) [اخلا] boşaltma.	[اخلا]
4212	ihlâk (A.) [اهلاک] helak etme, yok etme, ldürme.	[اهلاک]
4213	ihlâl (A.) [اخلال] bozma, lekeleme, hanel getirme.	[اخلال]
4214	ihlâl edilmek bozulmak, hanel getirilmek.	
4215	ihlâl etmek bozmak, hanel getirmek.	
4216	ihlâs (A.) [اخلاص] içtenlik, dürüstlük.	[اخلاص]

4217	ihmâl (A.) [اهمال].nemsememe, savsaklatma.	[اهمال]
4218	ihmâlkâr (A.-F.) [اهمالكار] ihmalcî.	[اهمالكار]
4219	ihrâc (A.) [1 [اخراج].çıkartma. 2.dışsatım, yurt dışına gnderme.	[اخراج]
4220	ihrâc edilmek 1.çıkartılmak. 2.dışsatım yapılmak, ihraç edilmek.	
4221	ihrâc etmek 1.çıkarmak. 2.dışsatım yapmak, ihraç etmek.	
4222	ihrac olunmak çıkartılmak.	
4223	ihrâcât (A.) [1 [اخراجات].çıkarmalar. 2.dışsatımlar.	[اخراجات]
4224	ihrâk (A.) [احراق] yakma.	[احراق]
4225	ihrak edilmek yakılmak.	
4226	ihrak olunmak yakılmak.	
4227	ihrâm (A.) [احرام] hac zamanı giyilen beyaz giysi.	[احرام]
4228	ihrâz (A.) [احراز] kazanma, elde etme.	[احراز]
4229	ihraz etmek kazanmak, elde etmek.	
4230	ihsâ (A.) [احصا] sayma.	[احصا]
4231	ihsâî (A.) [احصائى] sayım ile ilgili, istatistik.	[احصائى]
4232	ihsâiyyât (A.) [احصائيات] istatistik.	[احصائيات]
4233	ihsâiyye (A.) [احصائيه] istatistik.	[احصائيه]
4234	ihsân (A.) [1 [احسان].bağış. 2.iyilik.	[احسان]
4235	ihsâs (A.) [احساس] hissettirme.	[احساس]
4236	ihtâr (A.) [اخطار] uyarı, hatırlatma.	[اخطار]
4237	ihtâr edilmek uyarılmak, hatırlatılmak.	
4238	ihtâr etmek uyarmak, hatırlatmak.	
4239	ihticâc (A.) [احتجاج] kanıt gsterme.	[احتجاج]
4240	ihtidâ (A.) [اهتدا] hidayete erme, müslüman olma.	[اهتدا]
4241	ihtidâ etmek hidayete ermek, müslüman olmak.	
4242	ihtifâ (A.) [اختفا] gizlenme.	[اختفا]

4243	ihtifâl (A.) [احتفال] anma treni.	[احتفال]
4244	ihtikâr (A.) [احتكار] vurgun.	[احتكار]
4245	ihtilâc (A.) [1 [اختلاج] .çırpınma. 2.seğirme.	[اختلاج]
4246	ihtilâf (A.) [اختلاف] uyuşmazlık.	[اختلاف]
4247	ihtilâfat (A.) [اختلافات] uyuşmazlıklar.	[اختلافات]
4248	ihtilâl (A.) [1 [اختلال] .bozukluk, arıza. 2.ihtilal.	[اختلال]
4249	ihtilâlat (A.) [1 [اختلالات] .bozukluklar. 2.ihtilaller.	[اختلالات]
4250	ihtilâm (A.) [احتلام] düşazma, şeytan aldatması.	[احتلام]
4251	ihtilâs (A.) [اختلاس] zimmetine para geçirme, para çalma.	[اختلاس]
4252	ihtilât (A.) [1 [اختلاط] .karışma. 2.grüşme, kaynaşma.	[اختلاط]
4253	ihtilât etmek karışmak.	
4254	ihtimâl (A.) [1 [احتمال] .olasılık. 2.yüklenme. 3.belki.	[احتمال]
4255	ihtimal ki (A.-F.) [احتمال كه] belki de, muhtemelen.	[احتمال كه]
4256	ihtimal vermek sanmak, tahmin etmek.	
4257	ihtimâlât (A.) [احتمالات] olasılıklar.	[احتمالات]
4258	ihtimâm (A.) [اهتمام] .zen.	[اهتمام]
4259	ihtinâk (A.) [اختناق] boğulma.	[اختناق]
4260	ihtirâ (A.) [اختراع] icat, buluş.	[اختراع]
4261	ihtirâat (A.) [اختراعات] buluşlar.	[اختراعات]
4262	ihtirak (A.) [احتراق] yanma.	[احتراق]
4263	ihtirâm (A.) [احترام] saygı duyma, hürmet etme.	[احترام]
4264	ihtirâmen (A.) [احتراماً] saygıyla, saygı duyarak.	[احتراماً]

4265	ihtirâs (A.) [احتراص] aşırı hırs.	[احتراص]
4266	ihtirâz (A.) [احتراز] kaçınma, çekinme, uzak durma, geri durma.	[احتراز]
4267	ihtirâz etmek kaçınmak, çekinmek, uzak durmak, geri durmak.	
4268	ihtisâr (A.) [اختصار] kısaltma, zetleme.	[اختصار]
4269	ihtisâr edilmek kısaltılmak, zetlenmek.	
4270	ihtisâr etmek kısaltmak, zetlemek.	
4271	ihtisâren (A.) [اختصارا] zetle, kısaltarak, kısaca.	[اختصارا]
4272	ihtisâs (A.) [اختصاص] uzmanlık.	[اختصاص]
4273	ihtişâm (A.) [احتشام] grkem.	[احتشام]
4274	ihtitâm (A.) [اختتام] sona erme.	[اختتام]
4275	ihtivâ (A.) [احتوا] içirme.	[احتوا]
4276	ihtivâ etmek içermek.	
4277	ihtiyâc (A.) [احتياج] 1 .gereksinim2.yoksulluk.	[احتياج]
4278	ihtiyâcât (A.) [احتياجات] gereksinimler.	[احتياجات]
4279	ihtiyâl (A.) [احتيال] hile yapma.	[احتيال]
4280	ihtiyâr (A.) [اختيار] 1 .seçme. 2.seçilme. 3.seçme hakky. 4.yaşlı.	[اختيار]
4281	ihtiyârî (A.) [اختياری] kişisel seçime bağlı, isteğe bağlı.	[اختياری]
4282	ihtiyât (A.) [احتياط] 1 .tedbirli davranış. 2.yedek.	[احتياط]
4283	ihtiyâten (A.) [احتياطا] tedbirli davranarak, ihtiyatlı olarak.	[احتياطا]
4284	ihtiyatkâr (A.-F.) [احتياط كار] tedbirli, ihtiyatlı.	[احتياط كار]
4285	ihtizâr (A.) [احتضار] can çekişme.	[احتضار]
4286	ihtizâz (A.) [اهتزاز] titreme, titreyiş.	[اهتزاز]
4287	ihvân (A.) [اخوان] dostlar.	[اخوان]

4288	ihyâ (A.) [1 [احيا] .diriltme, yaşatma. 2.canlılık kazandırma. 3.geceyi ibadet ederek geçirme.	[احيا]
4289	ihyâ olunmak yaşatılmak, canlandırılmak.	
4290	ihzâr (A.) [1 [احضار] .çağırma, huzura getirme. 2.hazırlama. 3.hazırlanma.	[احضار]
4291	ihzar etmek 1.hazırlamak. 2.getirmek.	
4292	ihzârî (A.) [احضاری] hazırlayıcı.	[احضاری]
4293	ik'âd (A.) [اقعاد] oturtma.	[اقعاد]
4294	îkâ (A.) [ایقا] yapma.	[ایقا]
4295	îka etmek vermek, bırakmak.	
4296	ikâb (A.) [عقاب] ceza.	[عقاب]
4297	ikâl (A.) [1 [عقال] .bağ. 2.kstek, pranga.	[عقال]
4298	ikâme (A.) [1 [اقامه] .kaldırma. 2.oturma. 3.yerine koyma.	[اقامه]
4299	ikâme etmek yerine koymak.	
4300	ikâmet (A.) [1 [اقامت] .oturma. 2.namaza durma.	[اقامت]
4301	ikâmetgah (A.-F.) [اقامتگاه] oturma yeri.	[اقامتگاه]
4302	îkâz (A.) [1 [ایقاظ] .uyandırma. 2.uyarma.	[ایقاظ]
4303	îkâz edilmek uyarılmak.	
4304	îkâz etmek uyarmak.	
4305	ikbâl (A.) [1 [اقبال] .talih. 2.mutluluk.	[اقبال]
4306	ikdâm (A.) [اقدام] girişim.	[اقدام]
4307	iklîm (A.) [1 [اقليم] .ülke, yer, diyar. 2.coğrâfi yaşam koşulları.	[اقليم]
4308	ikmâl (A.) [1 [اكمال] .tamamlama, bitirme. 2.bütünleme.	[اكمال]
4309	ikmâl edilmek tamamlanmak, bitirilmek.	
4310	ikmâl etmek tamamlamak, bitirmek.	
4311	iknâ (A.) [اقناع] razı etme.	[اقناع]
4312	iknâ etmek razı etmek.	

4313	ikrâh (A.) [اكره] tikslenme, öğrenme.	[اكره]
4314	ikrâh etmek tiksilmek, öğrenmek.	
4315	ikrâhen (A.) [اكرها] tiksinerek, öğrenerek.	[اكرها]
4316	ikrâm (A.) [1 [اكرام .cmertlik. 2.sunma, armağan etme.	[اكرام]
4317	ikrâmiyye (A.) [1 [اكراميه .bahşiş. 2.ikrâm olarak verilen para veya eşya.	[اكراميه]
4318	ikrâr (A.) [1 [اقرار .itiraf. 2.dile getirme. 3.kabullenme.	[اقرار]
4319	ikrâr etmek 1.itiraf etmek. 2.dile getirmek. 3.kabullenmek.	
4320	ikrâz (A.) [اقرض] borçlandırma, borç verme.	[اقرض]
4321	iksîr (A.) [اكثر] olağanüstü etkileri olan şurup.	[اكثر]
4322	iktibâs (A.) [اقتباس] alıntı.	[اقتباس]
4323	iktibâs edilmek alınmak.	
4324	iktibâs etmek alıntı yapmak, düşünmek.	
4325	iktibâsât (A.) [اقتباسات] alıntılar.	[اقتباسات]
4326	iktidâ (A.) [اقتدا] uyma.	[اقتدا]
4327	iktidâ etmek uymak.	
4328	iktidâr (A.) [1 [اقتدار .güçlülük, kudret. 2.grev başındaki yönetim.	[اقتدار]
4329	iktifâ (A.) [اكتفا] yetinme.	[اكتفا]
4330	iktifâ edilmek yetinilmek.	
4331	iktifâ etmek yetinmek.	
4332	iktihâl (A.) [اکتحال] sürme çekme.	[اکتحال]
4333	iktirâh (A.) [اقتراه] içinden gelerek konuşma.	[اقتراه]
4334	iktirân (A.) [اقتران] yakınlaşma, yaklaşma.	[اقتران]
4335	iktisâ (A.) [اكتسا] giyinme, bürünme.	[اكتسا]
4336	iktisâ etmek giymek	
4337	iktisâb (A.) [اكتساب] kazanma, çalışarak kazanma.	[اكتساب]
4338	iktisâb etmek kazanmak.	

4339	iktisâb eylemek kazanmak.	
4340	iktisâd (A.) [1 [اقتصاد .tutum. 2.ekonomi.	[اقتصاد]
4341	iktisâdî (A.) [اقتصادى] ekonomik.	[اقتصادى]
4342	iktisâdiyyât (A.) [اقتصاديات] ekonomi.	[اقتصاديات]
4343	iktisâdiyyûn (A.) [اقتصاديون] iktisatçılar, ekonomistler.	[اقتصاديون]
4344	iktisâr (A.) [اقتصار] kısaltma.	[اقتصار]
4345	iktitâf (A.) [اقتطاف] derme, devşirme, seçme.	[اقتطاف]
4346	iktizâ (A.) [1 [اقتضا] .gerekme. 2.ihtiyaç.	[اقتضا]
4347	iktizâ etmek gerekme.	
4348	ilâ (A.) [الى] –e kadar.	[الى]
4349	ilâc (A.) [1 [علاج] .ilaç. 2.tedavi. 3.çare.	[علاج]
4350	ilâcnâpezîr (A.-F.) [علاج ناپذير] tedavi edilmez.	[علاج ناپذير]
4351	ilâh (A.) [الخ] ve benzerleri, ve diğerleri.	[الخ]
4352	ilâh (A.) [اله] tanrı, ilah.	[اله]
4353	ilâhe (A.) [الهه] tanrıça.	[الهه]
4354	ilâhî (A.) [1 [الهى] .tanrısâl. 2.ilahî, dinî şarkı.	[الهى]
4355	ilâhî (A.) [الهى] Tanrım.	[الهى]
4356	ilâhiyyât (A.) [الهيات] tanrıbilim, teoloji.	[الهيات]
4357	ilânihâye (A.) [الى نهايه] sonuna kadar.	[الى نهايه]
4358	ilâvât (A.) [علاوات] ilaveler, ekler.	[علاوات]
4359	ilâve (A.) [علاوه] ek.	[علاوه]

4360	ilave etmek eklemek.	
4361	ilâveten (A.) [علاوة] ek olarak, yanı sıra.	[علاوة]
4362	ilel (A.) [1 [علل] .hastalıklar. 2.sebepler.	[علل]
4363	ilelebed (A.) [الى الابد] sonsuza dek.	[الى الابد]
4364	ilgâ (A.) [الغا] lağvetme, kaldırma.	[الغا]
4365	ilgâ eylemek lağvetmek, kaldırmak.	
4366	ilhâd (A.) [الحاد] dinden çıkma, dinsizlik.	[الحاد]
4367	ilhâk (A.) [1 [الحاق] .katma, karıştırma. 2.katılma.	[الحاق]
4368	ilhak olunmak katılmak.	
4369	ilhâm (A.) [الهام] esin.	[الهام]
4370	ilhâmât (A.) [الهامات] ilhamlar, esinler.	[الهامات]
4371	ilim (A.) [علم] ilim.	[علم]
4372	ilkâ (A.) [القا] atma, bırakma.	[القا]
4373	ilkâ etmek atmak.	
4374	ilkâh (A.) [القاح] aşılama, dilleme.	[القاح]
4375	illâ (A.) [1 [الا] .-den başka. 2.ille de, mutlaka. 3.yoksa, aksi takdirde.	[الا]
4376	illet (A.) [1 [علت] .hastalık. 2.sebep.	[علت]
4377	illî (A.) [على] nedensel.	[على]
4378	illiyet (A.) [عليت] nedensellik.	[عليت]
4379	ilm (A.) [علم] bilim.	[علم]
4380	ilmî (A.) [علمى] bilimsel.	[علمى]
4381	ilmiyye (A.) [علميه] din bilginleri.	[علميه]
4382	ilsâk (A.) [الصاق] bitleştirme, yapıştırma, kavuşturma.	[الصاق]

4383	iltibâs (A.) [التباس] benzerlik.	[التباس]
4384	ilticâ (A.) [التجا] sığınma.	[التجا]
4385	ilticâgâh (A.-F.) [التجاه] sığınak, sığınma yeri.	[التجاه]
4386	iltifat (A.) [1 [التفات .dnme. 2.ilgi gsterme. 2.gnül alma.	[التفات]
4387	iltihâb (A.) [1 [التهاب .alevlenme. 2.yangı.	[التهاب]
4388	iltihak (A.) [التحاق] katılma.	[التحاق]
4389	iltihak etmek katılmak.	
4390	iltihâm (A.) [التهام] yara kapanması.	[التهام]
4391	iltimâs (A.) [التماس] kayırma.	[التماس]
4392	iltisâk (A.) [التصاق] kavuşma, yapışma.	[التصاق]
4393	iltisak etmek kavuşmak.	
4394	iltiyâm (A.) [التيام] yara iyileşmesi.	[التيام]
4395	iltizâm (A.) [1 [التزام .gerekli grme. 2.taraf tutma.	[التزام]
4396	iltizâz (A.) [التذاذ] lezzet alma.	[التذاذ]
4397	ilzâm (A.) [الزام] susturma.	[الزام]
4398	îmâ (A.) [ايما] dolaylı anlatım, işaret.	[ايما]
4399	îmâ etmek işaret etmek, gstermek.	
4400	imâd (A.) [عماد] direk.	[عماد]
4401	imâl etmek yapmak.	
4402	imâle (A.) [اماله] kısa heceyi uzun okuma.	[اماله]
4403	imâm (A.) [1 [امام .namaz kıldırın. 2.nder, lider. 3.Hz. Ali'nin soyundan gelen.	[امام]
4404	îmân (A.) [ايمان] inanma.	[ايمان]
4405	iman etmek inanmak.	

4406	imâret (A.) [1 [عمارت .aşevi. 2.bayındırlık.	[عمارت]
4407	imdâd (A.) [امداد] yardım isteme, imdat.	[امداد]
4408	imhâ (A.) [1 [امحا .yok etme. 2.yok edilme.	[امحا]
4409	imhâ edilmek yok edilmek.	
4410	imhâ etmek yok etmek.	
4411	imkân (A.) [امکان] olanak.	[امکان]
4412	imlâ (A.) [1 [املا .doldurma. 2.yazı bilgisi. 3.yazı	[املا]
4413	imrâr (A.) [امرار] geçirme.	[امرار]
4414	imsâk (A.) [امساک] orucun başlangıç saati.	[امساک]
4415	imsâkiyye (A.) [امساکیه] oruca başlama ve oruç açma saatlerini gösteren çizelge.	[امساکیه]
4416	imtidad etmek uzanmak.	
4417	imtihân (A.) [1 [امتحان .sınav. 2.deneme.	[امتحان]
4418	imtinâ (A.) [امتناع] kaçınma.	[امتناع]
4419	imtinâ etmek kaçınmak, geri durmak.	
4420	imtisâl (A.) [1 [امثال .boyun eğme. 2.verilen işi yapma.	[امثال]
4421	imtiyâz (A.) [1 [امتیاز .ayrıcılık. 2.kapitülasyon.	[امتیاز]
4422	imtizâc (A.) [امتزاج] uyuşma, uzlaşma.	[امتزاج]
4423	imtizâc etmek uyuşmak, uzlaşmak.	
4424	în (F.) [این] bu.	[این]
4425	in'âm (A.) [1 [انعام .bağış, ihsan. 2.bahşiş.	[انعام]
4426	in'ikâd (A.) [1 [انعقاد .bağlanma. 2.toplanma.	[انعقاد]
4427	in'ikâs (A.) [انعكاس] yanıyma.	[انعكاس]
4428	in'itâf (A.) [1 [انعطاف .bükülme. 2.dnme.	[انعطاف]
4429	in'itâf etmek çevrilmek, dnmek.	

4430	inâd (A.) [عناد] inat.	[عناد]
4431	inân (A.) [عنان] dizgin.	[عنان]
4432	inâre (A.) [اناره] aydınlatma.	[اناره]
4433	inâyât (A.) [عنایات] iyilikler.	[عنایات]
4434	inâyet (A.) [عنایت] iyilik.	[عنایت]
4435	incizâb (A.) [انجذاب] cazibeye kapılma.	[انجذاب]
4436	ind (A.) [عند] 1 .kat. 2.grüş. 3.yan.	[عند]
4437	indî (A.) [عندی] kişisel, kişinin kendi kanısına dayanan.	[عندی]
4438	indifâ (A.) [اندفاع] püskürme.	[اندفاع]
4439	indifâ etmek püskürmek.	
4440	ineb (A.) [عنب] üzüm.	[عنب]
4441	infâk (A.) [انفاق] geçindirme, nafakalandırma.	[انفاق]
4442	infâz (A.) [انفاذ] uygulama, yerine getirme, yapma.	[انفاذ]
4443	infiâl (A.) [انفعال] kırılma, gücenme.	[انفعال]
4444	infikâk (A.) [انفکاک] ayrılış.	[انفکاک]
4445	infilâk (A.) [انفلاق] patlama.	[انفلاق]
4446	infirâd (A.) [انفراد] bir başına kalma.	[انفراد]
4447	infirâd ettirmek bir başına bırakılmak.	
4448	infisâl (A.) [انفصال] ayrılma.	[انفصال]
4449	inhibât (A.) [انهباط] düşüş.	[انهباط]
4450	inhidâm (A.) [انهدام] yıkılma.	[انهدام]
4451	inhilâl (A.) [انحلال] 1 .çözülme, ayrışma. 2.dağılma.	[انحلال]

4452	inhimâk (A.) [انهماك] aşırı düşkünlük.	[انهماك]
4453	inhinâ (A.) [انحنأ] 1 eğri, yay. 2.kıvrılma, bükülme, yay şeklini alma.	[انحنأ]
4454	inhirâf (A.) [انحراف] sapma.	[انحراف]
4455	inhiraf olunmak dnülmek.	
4456	inhisâf (A.) [انخساف] 1 ay tutulması. 2.gelişimini yitirmek, parlaklığını kaybetmek.	[انخساف]
4457	inhisâr (A.) [انحصار] tekel.	[انحصار]
4458	inhitat (A.) [انحطاط] çküş, düşüş.	[انحطاط]
4459	inhizâm (A.) [انهزام] bozguna uğrama.	[انهزام]
4460	inkâr (A.) [انكار] yadsıma, reddetme.	[انكار]
4461	inkâr edilmek yadsınmak.	
4462	inkâr etmek yadsımak.	
4463	inkılâb (A.) [انقلاب] 1 devrim. 2.değişim, dnüşüm.	[انقلاب]
4464	inkılâb etmek dnüşmek.	
4465	inkırâz bulmak tükenmek, çkmek.	
4466	inkitâ (A.) [انقطاع] kesilme, kesintiye uğrama.	[انقطاع]
4467	inkıyâd (A.) [انقياد] bağlanma, boyun eğme.	[انقياد]
4468	inkızâ (A.) [انقضا] geçip gitme.	[انقضا]
4469	inkibâz (A.) [انقباض] kabızlık.	[انقباض]
4470	inkirâz (A.) [انقراض] çkme, tükeniş.	[انقراض]
4471	inkisâm (A.) [انقسام] blünme.	[انقسام]
4472	inkisâm etmek blünmek.	
4473	inkisâr (A.) [انكسار] 1 ilenme, beddua etme. 2.kırılma.	[انكسار]
4474	inkişâf (A.) [انكشاف] 1 ortaya çıkma. 2.gelişim, gelişme.	[انكشاف]
4475	inkişaf bulmak gelişmek.-inkişaf etmek gelişmek.	
4476	insâf (A.) [انصاف] acıma.	[انصاف]

4477	insânî (A.) [1 [انسانی] .insanlık. 2.insan ile ilgili.	[انسانی]
4478	insaniyu'l-merkez (A.) [انسانی المركز] insan merkezli.	[انسانی المركز]
4479	insâniyyet (A.) [انسانیت] insanlık.	[انسانیت]
4480	insibab etmek dkûlmek.	
4481	insicâm (A.) [انسجام] düzen, sıra.	[انسجام]
4482	insiyâk (A.) [انسیاق] içgüdü.	[انسیاق]
4483	insiyâkî (A.) [انسیاقی] içgüdüsel.	[انسیاقی]
4484	insücin (A.) [انس و جن] insanlar ve cinler.	[انس و جن]
4485	inşâ (A.) [1 [انشا] .yapma. 2.güzel yazı yazma. 3.kompozisyon.	[انشا]
4486	inşiâb (A.) [1 [انشعاب] .blünme. 2.dallanma.	[انشعاب]
4487	inşikâk (A.) [انشقاق] yarılma, blünme.	[انشقاق]
4488	inşikâk etmek yarılmak, blünmek.	
4489	inşirâh (A.) [انشراح] açılma, ferahlama.	[انشراح]
4490	intâc (A.) [1 [انتاج] .sonuçlandırma. 2.doğurma.	[انتاج]
4491	intâc etmek 1.sonuçlandırmak. 2.doğurmak.	
4492	intâk (A.) [انطاق] konuşurma.	[انطاق]
4493	intânî (A.) [انتانی] mikroplu.	[انتانی]
4494	intibâ (A.) [1 [انطباع] .izlenim. 2.basılma.	[انطباع]
4495	intibâh (A.) [انتباه] uyanış.	[انتباه]
4496	intibâk (A.) [انطباق] uyum.	[انطباق]
4497	intifâ (A.) [انطفاء] ateşin snmesi.	[انطفاء]
4498	intifâ' (A.) [انتفاع] yararlanma.	[انتفاع]

4499	intihâ (A.) [1 [انتها] .son. 2.sona erme.	[انتها]
4500	intihâb (A.) [1 [انتخاب] .seçme. 2.seçilme. 3.seçim.	[انتخاب]
4501	intihâb edilmek seçilmek.-intihab eylemek seçmek.	
4502	intihâbât (A.) [انتخابات] seçimler.	[انتخابات]
4503	intihâl (A.) [انتحال] bir başkasının eserini sahiplenme.	[انتحال]
4504	intihâr (A.) [انتحار] kendini.İdürme, canına kıyma.	[انتحار]
4505	intihâr etmek kendini.İdürmek, canına kıymak.	
4506	intikâd (A.) [انتقاد] eleştiri, tenkit.	[انتقاد]
4507	intikâl (A.) [1 [انتقال] .gçme, taşınma. 2.kavrama. 3.miras geçmesi.	[انتقال]
4508	intikal etmek geçmek	
4509	intikâm (A.) [انتقام] .c.	[انتقام]
4510	intikam almak.c almak.	
4511	intikâmcû (A.-F.) [انتقام جو] intikamcı.	[انتقام جو]
4512	intisâb (A.) [1 [انتساب] .bir yere mensup olma. 2.bir yere bağlanma, bir yerde çalışmaya başlama.	[انتساب]
4513	intişâr (A.) [1 [انتشار] .yayıma. 2.yayınlanma. 3.üreme.	[انتشار]
4514	intişâr etmek 1.yayılmak. 2.yayınlanmak.	
4515	intizâ' (A.) [انتزاع] sküp alma.	[انتزاع]
4516	intizâm (A.) [انتظام] düzen.	[انتظام]
4517	intizamperver (A.-F.) [انتظام پرور] düzeni seven, düzenli, tertipli.	[انتظام پرور]
4518	intizâr (A.) [انتظار] bekleme, bekleyiş.	[انتظار]
4519	intizâr etmek beklemek.	
4520	inzâl (A.) [انزال] indirme.	[انزال]
4521	inzibât (A.) [انضباط] zapturapt altında bulunma, düzen.	[انضباط]

4522	inzimâm (A.) [انضمام] eklenme.	[انضمام]
4523	inzivâ (A.) [انزوا] kşesine çekilme, tek başına yaşama.	[انزوا]
4524	inzivagâh (A.-F.) [انزواگاه] kşeye çekilme yeri, inziva yeri.	[انزواگاه]
4525	irâ'e (A.) [ارائه] gösterme.	[ارائه]
4526	irâ'e etmek göstermek.	
4527	îrâd (A.) [ایراد] 1 .getirme, söyleme. 2.gelir, kazanç.	[ایراد]
4528	irâde (A.) [اراده] 1 .istek. 2.buyruk.	[اراده]
4529	irâdet (A.) [ارادت] isteme, istek.	[ارادت]
4530	îrânî (F.) [ایرانی] İranlı.	[ایرانی]
4531	ircâ' (A.) [ارجاع] eski haline döndürme, çevirme.	[ارجاع]
4532	ircâ' etmek döndürmek, çevirmek.	
4533	irfân (A.) [عرفان] 1 .bilme. 2.kültür.	[عرفان]
4534	irfanperver (A.-F.) [عرفان پرور] kültürlü.	[عرفان پرور]
4535	irs (A.) [ارث] 1 .miras. 2.soyaçekim, kalıtım.	[ارث]
4536	irsâl (A.) [ارسال] gönderme.	[ارسال]
4537	irsen (A.) [ارثا] kalıtımsal, miras yoluyla.	[ارثا]
4538	irsî (A.) [ارثی] kalıtımsal.	[ارثی]
4539	irsiyyet (A.) [ارثیت] kalıtımsallık, irsîlik.	[ارثیت]
4540	irşâd (A.) [ارشاد] hidayete erdirmeye, doğru yolu gösterme.	[ارشاد]
4541	irşâd etmek hidayete erdirmek, doğru yolu göstermek.	
4542	irtiâş (A.) [ارتعاش] titreme.	[ارتعاش]
4543	irtibât (A.) [ارتباط] bağlantı, ilişki, ilgi.	[ارتباط]

4544	irticâ (A.) [ارتجاع] .geriye dönüş. 2.gericilik.	[ارتجاع]
4545	irticakâr (A.-F.) [ارتجاعكار] gerici.	[ارتجاعكار]
4546	irticâlen (A.) [ارتجالا] düşünmeden söyleyerek.	[ارتجالا]
4547	irtidâd (A.) [ارتداد] dinden çıkma.	[ارتداد]
4548	irtifâ (A.) [ارتفاع] yükseklik.	[ارتفاع]
4549	irtihâl (A.) [ارتحال] 1 [ارتحال] .gçme. 2.lüm.	[ارتحال]
4550	irtihâl etmek , ölmek.	
4551	irtikâ (A.) [ارتقا] 1 [ارتقا] .yükselme. 2.yüksek mevkiye gelme.	[ارتقا]
4552	irtikâb (A.) [ارتكاب] suç işleme.	[ارتكاب]
4553	irtisam etmek resmedilmek, izi düşmek.	
4554	irtişâ (A.) [ارتشا] rüşvet yeme.	[ارتشا]
4555	irtizâk (A.) [ارتزاق] rızıklanma.	[ارتزاق]
4556	irzâ (A.) [ارضا] ikna etme, razı etme.	[ارضا]
4557	irzâ' (A.) [ارضاع] emzirme, süt verme.	[ارضاع]
4558	is'âd (A.) [اصعاد] yükseltme.	[اصعاد]
4559	is'âd etmek yükseltmek, çıkartmak.-is'âd olunmak yükseltilmek.-is'af olunmak yerine getirilmek.	
4560	is'âr (A.) [اسعار] fiyat belirleme.	[اسعار]
4561	isâbet (A.) [اصابت] rastgelme. 2.tutarlılık.	[اصابت]
4562	isâet (A.) [اسائت] ktülük etme.	[اسائت]
4563	îsâl (A.) [ايصال] kavuşturma, ulaştırma.	[ايصال]
4564	isâl etmek ulaştırmak.	
4565	isâle (A.) [اساله] akıtma.	[اساله]
4566	isbât (A.) [اثبات] kanıtlama.	[اثبات]

4567	isbât -ı vücûd etmek bir yerde bulunmak, varlığını gstermek.	
4568	îsevî (A.) [عيسوى] Hıristiyan.	[عيسوى]
4569	îseviyyet (A.) [عيسويت] Hıristiyanlık.	[عيسويت]
4570	isfenc (F.) [اسفنج] sünger.	[اسفنج]
4571	ishâl (A.) [اسهال] sürgün, cırcır olma.	[اسهال]
4572	iskân (A.) [1 [اسكان] .yerleştirme. 2.yerleştirilme.	[اسكان]
4573	iskân edilmek yerleştirilmek.-iskân etmek yerleştirmek.	
4574	iskat (A.) [اسقاط] düşürme.	[اسقاط]
4575	iskât (A.) [اسكات] susturma.	[اسكات]
4576	iskât etmek susturmak.	
4577	islâm (A.) [1 [اسلام] .müslümanlık. 2.müslüman.	[اسلام]
4578	islâmiyyet (A.) [اسلاميت] müslümanlık.	[اسلاميت]
4579	ism (A.) [اسم] ad.	[اسم]
4580	ismet (A.) [1 [عصمت] .masumluk. 2.haramdan kaçınma.	[عصمت]
4581	isnâ'aşer (A.) [اثنى عشر] oniki.	[اثنى عشر]
4582	isnâd (A.) [1 [اسناد] .dayama, yükleme. 2.iftira.	[اسناد]
4583	isneyn (A.) [اثنين] pazartesi.	[اثنين]
4584	isrâf (A.) [اسراف] savurganlık.	[اسراف]
4585	istî'âb (A.) [استيعاب] kapasite, alım gücü, sığıdırma.	[استيعاب]
4586	isti'câl (A.) [استعجال] aceleci davranış.	[استعجال]
4587	isti'fâ (A.) [1 [استعفا] .affını isteme. 2.grevinden ayrılma.	[استعفا]
4588	isti'kâf (A.) [اسعكاف] bir yere kapanma.	[اسعكاف]

4589	isti'lâm (A.) [استعمال] bilgi isteme.	[استعمال]
4590	isti'mâl (A.) [1 [استعمال] kullanma. 2.kullanılma. 3.yapılma.	[استعمال]
4591	isti'mâl edilmek kullanılmak.	
4592	isti'mâl etmek kullanmak.	
4593	istiâne (a.) [استعانه] yardım isteme.	[استعانه]
4594	istiâne olunmak yardım istenmek.	
4595	istib'âd (A.) [استبعاد] uzak grme.	[استبعاد]
4596	istibdâd (A.) [استبداد] baskı rejimi.	[استبداد]
4597	istibdâdkâr (A.-F.) [استبدادكار] baskıcı.	[استبدادكار]
4598	isticâbet (A.) [استجابت] kabul edilme.	[استجابت]
4599	isticvâb etmek sorgulamak.	
4600	istid'â (A.) [1 [استدعا] dilekçe. 2.yalvararak isteme.	[استدعا]
4601	istid'ânâme (A.-F.) [استدعاناامه] dilekçe.	[استدعاناامه]
4602	istîdâd (A.) [استعداد] yetenek.	[استعداد]
4603	istidlâl (A.) [استدلال] delil ile hüküm çıkarma, akıl yürütme, delillerin ışığında yargıda bulunma.	[استدلال]
4604	istifâdebahş (A.-F.) [استفاده بخش] yararlı.	[استفاده بخش]
4605	istifhâm (A.) [1 [استفهام] sorma. 2.soru işareti.	[استفهام]
4606	istifrâğ (A.) [استفراغ] kusma.	[استفراغ]
4607	istifrâğ etmek kusmak.	
4608	istifsâr etmek açıklama istemek.	
4609	istigâse (A.) [استغاثه] yardım isteme.	[استغاثه]
4610	istiğnâ (A.) [1 [استغنا] kimseye muhtaç olmama. 2.eyvallah etmeme. 3.tokgzlülük.	[استغنا]
4611	istiğrâk (A.) [1 [استغراق] dalma, gmülme. 2.boğulma. 3.kendinden geçme.	[استغراق]
4612	istihâle (A.) [1 [استحاله] başkalaşım, değişim. 2.imkansızlık.	[استحاله]

4613	istihâre (A.) [استخاره] bir işin nasıl sonuçlanacağını anlamak için ibadetten sonra uykuya yatma.	[استخاره]
4614	istihâse (A.) [استحاثه] fosilleşme.	[استحاثه]
4615	istihbâr (A.) [استخبار] duyum, haber alma.	[استخبار]
4616	istihbârât (A.) [استخبارات] duyumlar, haber almalar.	[استخبارات]
4617	istihdâf (A.) [استهداف] hedef edinme.	[استهداف]
4618	istihdaf eylemek hedef edinmek.	
4619	istihdâm (A.) [استخدام] hizmete alma.	[استخدام]
4620	istihfâf (A.) [استخفاف] hafife alma, küçümseme.	[استخفاف]
4621	istihfâfkâr (A.-F.) [استخفافكار] hafife alan, küçümseyen.	[استخفافكار]
4622	istihfâfkârlık (A.-F.-T.) küçümseme, hafife alma.	
4623	istihkak (A.) [1 استحقاق] hak etme. 2.hak edilmiş şey.	[استحقاق]
4624	istihkâm (A.) [1 استحکام] sağlamlık. 2.siper.	[استحکام]
4625	istihkâr (A.) [استحقار] aşağılama.	[استحقار]
4626	istihlâk (A.) [استهلاك] tüketim.	[استهلاك]
4627	istihlâk etmek tüketmek, harcamak.	
4628	istihmâm (A.) [استحمام] banyo yapma, yıkanma.	[استحمام]
4629	istihrâc (A.) [1 استخراج] çıkarma. 2.hüküm çıkarma. 3.anket.	[استخراج]
4630	istihrâc etmek çıkarmak.	
4631	istihsâl (A.) [1 استحصال] elde etme. 2.elde edilme. 3.üretim.	[استحصال]
4632	istihsân (A.) [استحسان] güzel bulma, beğenme.	[استحسان]
4633	istihyâ (A.) [استحيا] utanma.	[استحيا]
4634	istihzâ (A.) [استهزا] alay.	[استهزا]
4635	istihzâ etmek alay etmek.	

4636	istihzâr (A.) [1 [استحضار .hazırlama. 2.hazırlanma. 2.huzura çağırma.	[استحضار]
4637	istikâmet (A.) [1 [استقامت .doğruluk. 2.dürüstlük. 3.yn.	[استقامت]
4638	istikamet vermek, yön vermek.	
4639	istikbâh (A.) [استقباح] ayıplama.	[استقباح]
4640	istikbâl (A.) [1 [استقبال .karşılama. 2.gelecek. 3.kibleye dnme.	[استقبال]
4641	istikbal etmek karşılamak.	
4642	istikbâr (A.) [استكبار] büyülenme.	[استكبار]
4643	istikfâf (A.) [استكفاف] yetinme.	[استكفاف]
4644	istiklâl (A.) [استقلال] bağımsızlık.	[استقلال]
4645	istikmâl (A.) [استكمال] tamamlama.	[استكمال]
4646	istikrâh (A.) [استكراه] iğrenme, tikslenme.	[استكراه]
4647	istikrâh etmek iğrenmek, tikslenmek.	
4648	istikrâr (A.) [استقرار] kararlılık.	[استقرار]
4649	istikrâz (A.) [استقراض] borçlanma.	[استقراض]
4650	istikşâf (A.) [استكشاف] keşif çalışması yapma.	[استكشاف]
4651	istîlâ (A.) [استيلا] yayılma, ele geçirme.	[استيلا]
4652	istîlâ etmek yayılmak, ele geçirmek.	
4653	istilzâm (A.) [استلزام] gerekme, gerektirme.	[استلزام]
4654	istilzâm etmek gerekme, gerektirmek.	
4655	istilzâm eylemek gerektirmek.	
4656	istimâ' (A.) [استماع] dinleme, kulak verme.	[استماع]
4657	istimâ' etmek kulak vermek, dinlemek.	
4658	istimdâd (A.) [استمداد] yardım isteme.	[استمداد]
4659	istimhâl (A.) [استمهال] ek süre isteme.	[استمهال]
4660	istimlâk (A.) [استملاك] kamulaştırma.	[استملاك]

4661	istimlâk edilmek kamulaştırılmak.	
4662	istimlâk etmek kamulaştırmak.	
4663	istimnâ' (A.) [استمناء] mastürbasyon.	[استمناء]
4664	istimrâr (A.) [استمرار] süreklilik.	[استمرار]
4665	istinâd (A.) [1 [استناد] dayanma. 2.güvenme.	[استناد]
4666	istinâd etmek dayanmak.	
4667	istinâden (A.) [1 [استنادا] dayanarak. 2.güvenerek.	[استنادا]
4668	istinadgâh (A.-F.) [استنادگاه] dayanak.	[استنادگاه]
4669	istînâf (A.) [استیناف] üst mahkemeye başvurarak alt mahkemenin kararının feshini isteme.	[استیناف]
4670	istinbât (A.) [استنباط] anlam çıkarma, hüküm çıkarma.	[استنباط]
4671	istinkâf (A.) [استتكاف] çekimserlik.	[استتكاف]
4672	istinkâf etmek çekimser kalmak.	
4673	istinşâk (A.) [استنشاق] buruna su çekme.	[استنشاق]
4674	istintâk (A.) [استتطاق] sorgulama.	[استتطاق]
4675	istintâk etmek sorgulamak, sorguya çekmek.	
4676	istirâhat (A.) [استراحت] dinlenme.	[استراحت]
4677	istirâhat etmek dinlenmek.	
4678	istirâk-ı sem' etmek kulak misafiri olmak.	
4679	istirdâd (A.) [استرداد] geri isteme, geri alma.	[استرداد]
4680	istirdâd edilmek geri alınmak.	
4681	istirdâd etmek geri almak.	
4682	istirhâm (A.) [استرحام] rica etme, yalvararak isteme.	[استرحام]
4683	istirhâm etmek rica etmek, yalvararak istemek.	
4684	istirhamkâr (A.-F.) [استرحامکار] yalvarırcasına.	[استرحامکار]
4685	istirkab etmek çekememek.	
4686	istiskâ (A.) [1 [استسقا] yağmur duasına çıkma. 2.vücutta su toplanması.	[استسقا]
4687	istiskâl (A.) [استتقال] hoş karşılamama, yüz vermeme.	[استتقال]

4688	istisnâ (A.) [استثناء] kural dışı.	[استثناء]
4689	istisnâ'î (A.) [استثنائي] kural dışı.	[استثنائي]
4690	istişâre (A.) [استشارة] danışma.	[استشارة]
4691	istişâre etmek danışmak.	
4692	istişhâd (A.) [1 [استشهاد].kanıt gösterme. 2.rnek verme.	[استشهاد]
4693	istişhâd yapmak.rnek vermek.	
4694	istitâat (A.) [استطاعت] güç.	[استطاعت]
4695	istitâr (A.) [استتار].rtünme.	[استتار]
4696	istitrâden (A.) [استطرادا] sırası gelmişken.	[استطرادا]
4697	istivâ (A.) [1 [استوا].eşitlik. 2.düzlük.	[استوا]
4698	istiz'âf (A.) [استضعاف] zayıf düşürme, zayıf grme.	[استضعاف]
4699	istîzâh (A.) [استيضاح] gensoru.	[استيضاح]
4700	istîzân (A.) [استيزان] izin isteme.	[استيزان]
4701	isyân (A.) [عصيان] başkaldırı.	[عصيان]
4702	îş (A.) [1 [عيش].yaşama. 2.eğlenme, gününü gün etme.	[عيش]
4703	iş'âr (A.) [اشعار] bildirme, gösterme.	[اشعار]
4704	işâa (A.) [اشاعة] duyurma, yayma.	[اشاعة]
4705	işârât (A.) [اشارات] işaretler.	[اشارات]
4706	işâret (A.) [1 [اشارت].gsterme. 2.alamet. 3.iz.	[اشارت]
4707	işâreten (A.) [اشارة] işaret ederek.	[اشارة]
4708	işbâ' (A.) [1 [اشباع].doyurma. .doldurma.	[اشباع]
4709	işgâl (A.) [1 [اشغال].meşgul etme. 2.ele geçirme.	[اشغال]

4710	işgal etmek 1.meşgul etmek. 2.ele geçirmek.	
4711	işhâd (A.) [اشهاد] tanık getirme.	[اشهاد]
4712	işkence (F.) [اشكنجه] acı verme, eziyet etme.	[اشكنجه]
4713	işmi'zâz (A.) [1 [اشمزاز] .surat ekşitme. 2.ürperme.	[اشمزاز]
4714	işrâk (A.) [1 [اشراق] .doğma. 2.aydınlatma.	[اشراق]
4715	işrâkî (A.) [اشراقى] Pisagorcü.	[اشراقى]
4716	işret (A.) [1 [عشرت] .içki. 2.içki alemi.	[عشرت]
4717	işrîn (A.) [عشرين] yirmi.	[عشرين]
4718	iştiâl (A.) [اشتعال] alevlenme, yalazlanma, parlama, tutuşma.	[اشتعال]
4719	iştibâh (A.) [اشتباه] kuşkuya düşme.	[اشتباه]
4720	iştigâl (A.) [اشتغال] uğraşı.	[اشتغال]
4721	iştigâl etmek uğraşmak, meşgul olmak.	
4722	iştihâ (A.) [اشتها] iştah.	[اشتها]
4723	iştihâengîz (A.) [اشتها انگيز] iştah açıcı, iştah verici.	[اشتها انگيز]
4724	iştihâr (A.) [اشتهار] meşhur olma.	[اشتهار]
4725	iştihâr etmek meşhur olmak.	
4726	iştikâk (A.) [اشتقاق] türeme.	[اشتقاق]
4727	iştimâl (A.) [اشتمال] kapsama.	[اشتمال]
4728	iştirâ (A.) [اشترا] satın alma.	[اشترا]
4729	iştirâ etmek satın almak.	
4730	iştirâk (A.) [1 [اشتراك] .katılım. 2.ortaklık.	[اشتراك]
4731	iştirâkiyye (A.) [اشتراكيه] komünizm.	[اشتراكيه]
4732	iştîyâk (A.) [اشتياق] şevklenme, şevk duyma.	[اشتياق]

4733	îşü nûş etmek yiyip içmek, gününü gün etmek.	
4734	işve (A.) [عشوه] cilve, naz, eda.	[عشوه]
4735	işvebâz (A.-F.) [عشوه باز] işveli.	[عشوه باز]
4736	işveger (A.-F.) [عشوه گر] işveli.	[عشوه گر]
4737	işvekâr (A.-F.) [عشوه کار] işveli, şivekâr.	[عشوه کار]
4738	it'âm (A.) [اطعام] doyurma, yemek verme.	[اطعام]
4739	itâat (A.) [اطاعت] uyma, boyun eğme.	[اطاعت]
4740	itâat etmek uymak, boyun eğmek.	
4741	itâb (A.) [عتاب] azarlama, paylama, çıkışma.	[عتاب]
4742	itâle (A.) [اطاله] uzatma.	[اطاله]
4743	itbâ (A.) [اتباع] tabi kılma.	[اتباع]
4744	itfâ (A.) [اطفاء] söndürme.	[اطفاء]
4745	itfâ etmek söndürmek.	
4746	itfâiyye (A.) [اطفائية] yangın söndürme teşkilatı.	[اطفائية]
4747	ithâf (A.) [اتحاف] 1. hediye etme. 2. eser sahibinin eserini birine veya bir	[اتحاف]
4748	kuruluşa manen hediye etmesi.	
4749	ithâm (A.) [اتهام] suçlama, thmet altında bırakma.	[اتهام]
4750	itham etmek suçlamak.	
4751	itibâr (A.) [اعتبار] saygınlık.	[اعتبار]
4752	itibar etmek 1.değerlendirmek, dikkate almak.	
4753	itibâren (A.) [اعتبارا] –den beri.	[اعتبارا]
4754	itibârî (A.) [اعتباری] 1. gz kararı. 2.var sayılan.	[اعتباری]
4755	itibariyle (A.-T.) bakımından.	
4756	itudâl (A.) [اعتدال] denge, içölü olma.	[اعتدال]
4757	itikâd (A.) [اعتقاد] inanç.	[اعتقاد]

4758	itikâd etmek inanmak.	
4759	itikâdât (A.) [اعتقادات] inançlar.	[اعتقادات]
4760	itikadiyât (A.) [اعتقاديات] inançla ilgili şeyler.	[اعتقاديات]
4761	itikadperverlik (A.-F.-T.) inanç besleme.	
4762	itilâf (A.) [1 ائتلاف .uzlaşma, grüş birliğine varma. 2.alışma.	[ائتلاف]
4763	itilafkâr (A.-F.) [ائتلافكار] uzlaştırıcı, birleştirici.	[ائتلافكار]
4764	itimâd (A.) [اعتماد] güven.	[اعتماد]
4765	itimâd edilmek güvenilmek.	
4766	itimâd etmek güvenmek.	
4767	itimâden (A.) [اعتمادا] güvenerek.	[اعتمادا]
4768	itimâdnâme (A.-F.) [اعتمادنامه] güven mektubu.	[اعتمادنامه]
4769	itinâ (A.) [اعتنا]zen.	[اعتنا]
4770	itinâ edilmek.zen gösterilmek.	
4771	itinâ etmek.zen göstermek.	
4772	itinakâr (A.-F.) [اعتناكار]zen gsteren, itinalı.	[اعتناكار]
4773	itirâf (A.) [1 اعتراف .sakladığı şeyi syleme. 2.hakkın verme.	[اعتراف]
4774	itisâf (A.) [اعتساف] yolsuzluk.	[اعتساف]
4775	itiyâd (A.) [اعتياد] alışkanlık.	[اعتياد]
4776	itiyâd kesb etmek alışkanlık kazanmak.	
4777	itizâm -ı mâ lâ yelzem [التزام ما لا يلزم] abesle işğal etmek.	[التزام ما لا يلزم]
4778	itkân (A.) [1 اتقان .emin olma. 2.sağlamlaştırma.	[اتقان]
4779	itlâf (A.) [ائتلاف].İdürme, telef etme, ortadan kaldırma.	[ائتلاف]
4780	itmâm (A.) [اتمام] tamamlama, bitirme.	[اتمام]
4781	itmâm edilmek tamamlanmak, bitirmek.	
4782	itmâm etmek tamamlamak, bitirmek.	

4783	itmînân (A.) [اطمینان] emin olma, kendine güvenme.	[اطمینان]
4784	ittibâ (A.) [اتباع] uyma, izleme.	[اتباع]
4785	ittibâ etmek uymak, izlemek.	
4786	ittibâen (A.) [اتباعا] uyarak, izleyerek, ardından giderek.	[اتباعا]
4787	ittifâk (A.) [اتفاق] birleşme.	[اتفاق]
4788	ittifâken (A.) [اتفاقا] tesadüfen, rastgele.	[اتفاقا]
4789	ittifâkî (A.) [اتفاقى] tesadüfî.	[اتفاقى]
4790	ittihâd (A.) [اتحاد] birlik.	[اتحاد]
4791	ittihâd -ı islâm [اتحاد اسلام] panislamizm.	[اتحاد اسلام]
4792	ittihâm (A.) [اتهام] thmet altında kalma.	[اتهام]
4793	ittihâz (A.) [1 اتخاذ] alma. 2.kabul etme. 3.kullanma. 4.değerlendirme.	[اتخاذ]
4794	ittihâz edilmek 1.alınmak. 2.kabul edilmek. 3.kullanılmak. 4.değerlendirilmek.	
4795	ittihâz etmek 1.almak. 2.kabul etmek. 3.kullanmak. 4.değerlendirmek.	
4796	ittikâ (A.) [اتكا] dayanma, yaslanma.	[اتكا]
4797	ittikâ etmek dayanmak, yaslanmak.	
4798	ittisâ (A.) [1 اتساع] genişlik. 2.genişleme.	[اتساع]
4799	ittisâl (A.) [1 اتصال] birleşme, kavuşma. 2.bitişik.	[اتصال]
4800	ityân (A.) [اتيان] getirme.	[اتيان]
4801	ivaz (A.) [عوض] karşılık, bedel.	[عوض]
4802	ivazan (A.) [عوضا] karşılığında, karşılık olarak.	[عوضا]
4803	iyâbüzhâb (A.) [عياب و ذهاب] gidiş geliş.	[عياب و ذهاب]
4804	iyâl (A.) [عيال] hanım, eş.	[عيال]

4805	iyân (A.) [عيان] açık, ayan beyan.	[عيان]
4806	iz'âc etmek rahatsız etmek.	
4807	iz'âf (A.) [اضعاف] zayıflatma.	[اضعاف]
4808	iz'ân (A.) [1 [اذعان] .kavrayış. 2.terbiye.	[اذعان]
4809	iz'ân etmek akıl etmek.	
4810	izâbe (A.) [اذابه] eritme.	[اذابه]
4811	izâe (A.) [اضاءه] aydınlatma.	[اضاءه]
4812	izâfe (A.) [اضافة] ekleme.	[اضافة]
4813	izâfet (A.) [1 [اضافة] .ilgi, bağ. 2.tamlama.	[اضافة]
4814	izâfeten (A.) [اضافة] ek olarak, yanı sıra.	[اضافة]
4815	izâfî (A.) [اضافى] greceli.	[اضافى]
4816	izâfiyyet (A.) [اضافيت] grecelilik.	[اضافيت]
4817	îzâh (A.) [ايضاح] açıklama.	[اىضاح]
4818	îzâh edilmek açıklanmak.	
4819	îzâh etmek açıklamak.	
4820	îzâhât (A.) [ايضاحات] açıklamalar.	[اىضاحات]
4821	îzâhât vermek açıklamada bulunmak, açıklama yapmak.	
4822	îzâhen (A.) [ايضاحا] açıklayarak.	[اىضاحا]
4823	izâle (A.) [1 [ازاله] .yok etme. 2.giderme.	[ازاله]
4824	izâle edilmek 1.yok edilmek. 2.giderilmek.	
4825	izâle etmek 1.yok etmek. 2.gidermek.	
4826	izâm (A.) [عظام] büyükler, ulular.	[عظام]
4827	izâr (A.) [ازار] peştemal.	[ازار]
4828	izâr (A.) [عذار] yanak.	[عذار]
4829	izdihâm (A.) [ازدحام] aşırı kalabalık, aşırı yığılma.	[ازدحام]

4830	izdivâc (A.) [ازدواج] evlilik.	[ازدواج]
4831	izdiyâd (A.) [ازدیاد] artış, çoğalma.	[ازدیاد]
4832	îzed (F.) [ایزد] Tanrı.	[ایزد]
4833	izhâr (A.) [اظهار] gösterme.	[اظهار]
4834	izhâr etmek göstermek, belli etmek, açığa vurmak.	
4835	izin (A.) [اذن] izin.	[اذن]
4836	izkâr (A.) [اذکار] zikretme, dile getirme, hatırlatma.	[اذکار]
4837	izlâl (A.) [اذلال] alçaltma.	[اذلال]
4838	izmihlâl (A.) [اضمحلال] yok olma.	[اضمحلال]
4839	izn (A.) [اذن] izin.	[اذن]
4840	izz (A.) [عز] 1 [değer. 2.yücelik.	[عز]
4841	izzet (A.) [عزت] 1 [değer. 2.yücelik. 3.saygı.	[عزت]
J		
4842	jâj (F.) [ژاژ] anlamsız sz, zırva.	[ژاژ]
4843	jâjhây (F.) [ژاژخای] boşboğaz, zevzek.	[ژاژخای]
4844	jâle (F.) [ژاله] çiy, şebnem.	[ژاله]
4845	jeng (F.) [ژنگ] pas.	[ژنگ]
4846	jengâr (F.) [ژنگار] pas.	[ژنگار]
4847	jerf (F.) [ژرف] derin.	[ژرف]
4848	jerfâ (F.) [ژرفا] derinlik.	[ژرفا]
4849	jerfbîn (F.) [ژرف بین] ayrıntılı düşünen, dikkatli.	[ژرف بین]

4850	jinde (F.) [1 [ژنده .yırtık, eski. 2.yamalı hırka.	[ژنده]
4851	jindepûş (F.) [1 [ژنده پوش .yamalı hırka giyen. 2.derviş.	[ژنده پوش]
4852	jiyân (F.) [1 [ژیان .kükremiş. 2.kızgın.	[ژیان]
4853	jülîde (F.) [ژولیده] dağınık, karışık.	[ژولیده]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

K

4854	ka'b (A.) [1 [كعب .aşık kemiği. 2.tavla zarı. 3.küp.	[كعب]
4855	ka'r (A.) [1 [قعر .derinlik. 2.çukur. 3.dip.	[قعر]
4856	kabâ (A.) [قبا] cübbe.	[قبا]
4857	kabahat (A.) [قباح] suç, kusur.	[قباح]
4858	kabâih (A.) [قبائح] suçlular, kabahatlılar.	[قبائح]
4859	kabâil (A.) [قبائل] kâbileler.	[قبائل]
4860	kabîh (A.) [قبيح] çirkin, hoş olmayan.	[قبيح]
4861	kâbil (A.) [1 [قابل .mümkün. 2.yetenekli.	[قابل]
4862	kabîl (A.) [قبيل] gibi, benzeri.	[قبيل]
4863	kâbil olmak mümkün olmak, elvermek.	
4864	kâbile (A.) [قابله] ebe.	[قابله]
4865	kabîle (A.) [قبيله] boy, kâbile.	[قبيله]
4866	kâbil-i kıyas [قابل قیاس] kıyaslanabilir, karşılaştırılabilir.	[قابل قیاس]
4867	kâbiliyet (A.) [قابلیت] yetenek.	[قابلیت]
4868	kâbiliyyât (A.) [قابلیات] yetenekler.	[قابلیات]

4869	kâbin (F.) [كابين] mehir.	[كابين]
4870	kabir (A.) [قبر] mezar.	[قبر]
4871	kabl (A.) [قبل].nce.	[قبل]
4872	kablemîlad (A.) [قبل الميلاد] milattan.nce.	[قبل الميلاد]
4873	kablettârih (A.) [قبل التاريخ] tarih.ncesi.	[قبل التاريخ]
4874	kablettarihî (A.) [صبل التاريخ] tarih.ncesi.	[صبل التاريخ]
4875	kabr (A.) [قبر] mezar kabir.	[قبر]
4876	kabristan (A.-F.) [قبرستان] mezarlık.	[قبرستان]
4877	kabul (A.) [1 قبول]. kabul etme. 2.alma.	[قبول]
4878	kâbûs (A.) [كابوس] karabasan.	[كابوس]
4879	kabz (A.) [قبض] tutma, kavrama.	[قبض]
4880	kabza (A.) [قبضه] sap.	[قبضه]
4881	kâc (F.) [كاج] çam.	[كاج]
4882	kad (A.) [قد] boy.	[قد]
4883	kadd (A.) [قد] boy.	[قد]
4884	kadeh (A.) [1 قدح]. bardak. 2.içki kadehi.	[قدح]
4885	kadem (A.) [1 قدم]. adım. 2.ayak.	[قدم]
4886	kademe (A.) [1 قدمه]. basamak. 2.derece.	[قدمه]
4887	kader (A.) [قدر] ilahî takdir.	[قدر]
4888	kadh (A.) [قدح] ktüleme, kınama.	[قدح]

4889	kadı (A.) [قاضى] dinî yargıç.	[قاضى]
4890	kadid (A.) [1 [قديد .kurutulmuş et, kadit. 2.canlı cenaze.	[قدىد]
4891	kâdilkudât (A.) [قاضى القضاة] başkadı.	[قاضى القضاة]
4892	kadim (A.) [قديم] eski.	[قدىم]
4893	kadîmen (A.) [قديما] eskiden.	[قدىما]
4894	kâdir (A.) [قادر] güçlü.	[قادر]
4895	kadîr (A.) [قدير] çok güçlü.	[قدىر]
4896	kadirdân (A.-F.) [قدردان] değerbilir.	[قدردان]
4897	kadirşinâs (A.-F.) [قدرشناس] değerbilir.	[قدرشناس]
4898	kadirşinaslık (A.-F.-T.) değerbilirlik.	
4899	kadr (A.) [1 [قدر .değer. 2.şeref. 3.derece.	[قدر]
4900	kardân (A.-F.) [قدردان] değerbilir.	[قدردان]
4901	kadrşinâs (A.-F.) [قدرشناس] değerbilir.	[قدرشناس]
4902	kafâ (A.) [قفا] baş.	[قفا]
4903	kafes (F.) [1 [قفس .kafes. 2.pencere kafesi.	[قفس]
4904	kâffe (A.) [كافه] tümü, hepsi.	[كافه]
4905	kâfi (A.) [كافى] yeterli.	[كافى]
4906	kâfile (A.) [1 [قافلة .kervan. 2.topluluk, kafele.	[قافله]
4907	kafiyeperdâz (A.-F.) [قافيه پرداز] şair.	[قافيه پرداز]
4908	kâğıd (F.) [كاغد] kağıt.	[كاغد]
4909	kâh (F.) [كاخ] kşk, kasır.	[كاخ]

4910	kâh (F.) [كاه] saman.	[كاه]
4911	kahbe (A.) [1 [قحبه .fahişe, 2.alçak, namussuz.	[قحبه]
4912	kâhgil (F.) [كاهگل] siva.	[كاهگل]
4913	kahhar (A.) [قهار] kahredici.	[قهار]
4914	kahır (A.) [1 [قهر .yok etme. 2.çok üzülme.	[قهر]
4915	kâhil (A.) [كاهل] tembel.	[كاهل]
4916	kâhin (A.) [كاهن] gaipten haber veren, kehanette bulunan.	[كاهن]
4917	kâhir (A.) [قاهر] kahreden, yok eden.	[قاهر]
4918	kahpe (A.) [1 [قحبه .fahişe. 2.alçak, namussuz.	[قحبه]
4919	kahr (A.) [1 [قهر .yok etme. 2.çok üzülme.	[قهر]
4920	kahraman (F.) [قهرمان] yiğit	[قهرمان]
4921	kahrübâ (A.) [كاهربا] kehribar.	[كاهربا]
4922	kaht (A.) [قحط] kıtlık.	[قحط]
4923	kahve (A.) [قهوه] kahve.	[قهوه]
4924	kâid (A.) [قائد] komutan.	[قائد]
4925	kâide (A.) [1 [قاعده .kural. 2.temel, esas.	[قاعده]
4926	kâideten (A.) [قاعدة] kural olarak, esas itibarıyla.	[قاعدة]
4927	kâil (A.) [1 [قائل .syleyen. 2.razı olan.	[قائل]
4928	kâil olmak razı olmak.	
4929	kâim (A.) [1 [قائم .ayakta. 2.yerine geçen. 3.dik.	[قائم]
4930	kâim olmak (A.-T.) yerine geçmek.	
4931	kâime (A.) [1 [قائمه .kağıt para. 2.ferman.	[قائمه]

4932	kâimmakam (A.) [قائم مقام] .kaymakam. 2.yerine geçen.	[قائم مقام]
4933	kâin (A.) [كائن] bulunan, yer alan.	[كائن]
4934	kâinât (A.) [كائنات] .evren. 2.dünya.	[كائنات]
4935	kâkü (F.) [كاكل] perçem.	[كاكل]
4936	kâl (A.) [قال] sz, laf.	[قال]
4937	kal' (A.) [قلع] koparma, skme.	[قلع]
4938	kal'a (A.) [قلعه] kale	[قلعه]
4939	kâlâ (F.) [كالا] .mal. 2.kumaş.	[كالا]
4940	kalb (A.) [قلب] .yürek. 2.gnül.	[قلب]
4941	kalb (A.) [قلب] değiştirme.	[قلب]
4942	kalb etmek dnüştürmek, değiştirmek.	
4943	kalbî (A.) [قلبى] .yürekten. 2.kalp ile ilgili.	[قلبى]
4944	kalbüd (F.) [كالبد] .beden. 2.kalıp. 3.kireç kalıpı.	[كالبد]
4945	kalbzen (A.-F.) [قلب زن] kalpazan.	[قلب زن]
4946	kalem (A.) [قلم] .kalem. 2.keski. 3.büro.	[قلم]
4947	kalemkârî (A.-F.) [قلمكارى] .nakkaşlık. 2.kalem işi.	[قلمكارى]
4948	kalemrev (A.-F.) [قلمرو] ülke, diyar, topraklar.	[قلمرو]
4949	kâlîb (A.) [قالب] .kalıp. 2.beden.	[قالب]
4950	kalil (A.) [قليل] az.	[قليل]
4951	kallâş (A.) [قلاش] kalleş.	[قلاش]
4952	kalyân (F.) [قليان] nargile.	[قليان]

4953	kâm (F.) [1 [کام .damak. 2.arzu.	[کام]
4954	kamer (A.) [قمر] ay.	[قمر]
4955	kameriyye (A.) [قمریه] çardak.	[قمریه]
4956	kâmet (A.) [قامت] boy.	[قامت]
4957	kâmil (A.) [1 [کامل .tam. 2.olgun. 3.bilgili.	[کامل]
4958	kâmilên (A.) [كاملا] tamamen, büsbütün, tümüyle.	[كاملا]
4959	kamîs (A.) [قميص] gılek.	[قميص]
4960	kâmkâr (F.) [کامکار] mutlu.	[کامکار]
4961	kamus (A.) [قاموس] szlük.	[قاموس]
4962	kâmyâb (F.) [کامیاب] mutlu.	[کامیاب]
4963	kân (F.) [1 [كان .maden ocağı. 2.yurt, ocak.	[كان]
4964	kanâat (A.) [قناعت] yetinme.	[قناعت]
4965	kanaat etmek yetinmek.	
4966	kanât (A.) [قنات] yeraltı su kanalı.	[قنات]
4967	kand (A.) [قند] şeker.	[قند]
4968	kâni (A.) [قانع] yetinen, kanaat eden.	[قانع]
4969	kâni etmek ikna etmek.	
4970	kâni olmak ikna olmak.	
4971	kannâd (A.) [قناد] şekerçi.	[قناد]
4972	kantar (A.) [قنطار] baskül.	[قنطار]
4973	kanun (A.) [1 [قانون .yasa. 2.yol yordam.	[قانون]
4974	kânûn (A.) [1 [كانون .ocak. 2.mangal. 3.Aralık ve Ocak ayları.	[كانون]

4975	kanunî (A.) [قانونى] 1 [yasal. 2.kanun çalan. 3.yasa koyucu.	[قانونى]
4976	kâr (F.) [كار] iş.	[كار]
4977	kâr etmek işlemek, tesir etmek.	
4978	karâbet (A.) [قرابت] yakınlık, akrabalık.	[قرابت]
4979	karâin (A.) [قرائن] ipuçları, karineler.	[قرائن]
4980	karar (A.) [قرار] 1 [durma. 2.devamlılık. 3.yeterli.İçü.	[قرار]
4981	karargîr (A.-F.) [قرارگیر] karar verilmiş.	[قرارگیر]
4982	karargîr olmak karara bağlanmak.	
4983	kârbân (F.) [كاربان] kervan.	[كاربان]
4984	kârd (F.) [كارد] bıçak.	[كارد]
4985	kârdân (F.) [كاردان] işbilir.	[كاردان]
4986	kârgâh (F.) [كارگاه] işlik, iş yeri.	[كارگاه]
4987	kârger (F.) [كارگر] işçi.	[كارگر]
4988	karha (A.) [قرحه] yara.	[قرحه]
4989	kârhane (F.) [كارخانه] 1 [fabrika. 2.işlik.	[كارخانه]
4990	kâr-ı kadim [كار قدیم] eski el işi.	[كار قدیم]
4991	kâri' (A.) [قارئ] okuyucu.	[قارئ]
4992	kâri'în (A.) [قارئین] okuyucular.	[قارئین]
4993	kâria (A.) [قارئه] bayan okuyucu.	[قارئه]
4994	karîb (A.) [قریب] yakın.	[قریب]
4995	karîben (A.) [قریبا] yakında.	[قریبا]
4996	karîha (A.) [قریحه] düşünme gücü.	[قریحه]

4997	karin (A.) [1 [قرين .yakın. 2.eş dost.	[قرين]
4998	karîne (A.) [قرينه] ipucu.	[قرينه]
4999	kâriz (F.) [کاریز] yeraltı su kanalı.	[کاریز]
5000	karn (A.) [1 [قرن .boynuz. 2.yüzyıl.	[قرن]
5001	kârşinâs (F.) [کارشناس] uzman, işten anlayan.	[کارشناس]
5002	karûre (A.) [قاروره] idrar şişesi, rdek.	[قاروره]
5003	kârvan (F.) [کاروان] kervan.	[کاروان]
5004	karvanserây (A.) [کاروان سرای] kervansaray.	[کاروان سرای]
5005	karye (A.) [قریه] ky.	[قریه]
5006	karz (A.) [قرض] borç.	[قرض]
5007	kârzâr (F.) [کارزار] savaş.	[کارزار]
5008	kasab (A.) [1 [قصب .şeker kamışı. 2.nefes borusu. 3.ince keten.	[قصب]
5009	kasaba (A.) [قصبه] kasaba.	[قصبه]
5010	kasâid (A.) [قصائد] kasideler.	[قصائد]
5011	kasâvet (A.) [1 [قساوت .katılık, sertlik. 2.keder.	[قساوت]
5012	kasd (A.) [1 [قصد .kasıt. 2.dvme.	[قصد]
5013	kasden (A.) [قصدا] kasıtlı olarak.	[قصدا]
5014	kâse (F.) [1 [کاسه .çanak, kâse.	[کاسه]
5015	kâse-i ser [کاسهء سر] kafatası.	[کاسهء سر]
5016	kâselîs (F.) [کاسه لیس] çanak yalayıcı.	[کاسه لیس]

5017	kasem (A.) [قسم] yemin.	[قسم]
5018	kasır (A.) [قصر] kşk.	[قصر]
5019	kâsib (A.) [كاسب] kazanan.	[كاسب]
5020	kâsid (A.) [1 [قاصد .ulak. 2.kasteden.	[قاصد]
5021	kaside (A.) [قصیده] kaside.	[قصیده]
5022	kasîdeserâ (A.-F.) [قصیده سرا] kaside şairi.	[قصیده سرا]
5023	kasîr (A.) [قصير] kısa.	[قصير]
5024	kasr (A.) [قصر] kasır, kşk.	[قصر]
5025	kassab (A.) [قصاب] kasap.	[قصاب]
5026	kassar (A.) [قصار] çamaşırıcı, çırpıcı.	[قصار]
5027	kasvet (A.) [1 [قسوت .katılık. 2.gnül darlığı.	[قسوت]
5028	kasvet basmak gnlü daralmak.	
5029	kâş (F.) [كاش] keşke.	[كاش]
5030	kâşâne (F.) [1 [كاشانه .yuva. 2.mâlikâne.	[كاشانه]
5031	kâşî (F.) [كاشی] çini, fayans.	[كاشی]
5032	kâşif (A.) [كاشف] keşfeden.	[كاشف]
5033	kâşki (F.) [كاشکی] keşke.	[كاشکی]
5034	kat' (A.) [1 [قطع .kesme. 2.kesilme.	[قطع]
5035	kat'an (A.) [قطعا] kesinlikle.	[قطعا]
5036	kat'en (A.) [قطعا] kesinlikle.	[قطعا]
5037	kat'î (A.) [قطعی] kesin.	[قطعی]

5038	kat'î sûrette kesin olarak, kesinlikle.	
5039	kat'iyet (A.) [قطعت] kesinlik.	[قطعت]
5040	kat'iyyen (A.) [قطعيًا] kesinlikle. 2.asla.	[قطعيًا]
5041	katarât (A.) [قطرات] damlalar.	[قطرات]
5042	katf (A.) [قطف] devşirme.	[قطف]
5043	kâtıbeten (A.) [قاطبة] asla, kesinlikle.	[قاطبة]
5044	kâti' (A.) [قاطع] kesen, kesici.	[قاطع]
5045	kâtib (A.) [كاتب] yazıcı.	[كاتب]
5046	kâtil (A.) [قاتل].İdüren.	[قاتل]
5047	katil (A.) [قتل]İdürme.	[قتل]
5048	kâtip (A.) [كاتب] yazıcı.	[كاتب]
5049	katl (A.) [قتل]İdürme, katil.	[قتل]
5050	katre (A.) [قطره] damla.	[قطره]
5051	kavâfil (A.) [قوافل] kabileler.	[قوافل]
5052	kavâid (A.) [قواعد] kurallar, kâideler.	[قواعد]
5053	kavânîn (A.) [قوانين] kanunlar.	[قوانين]
5054	kavî (A.) [قوى] güçlü.	[قوى]
5055	kavim (A.) [قوم] topluluk, ulus.	[قوم]
5056	kavis (A.) [قوس] yay.	[قوس]
5057	kaviyü'l-bünye (A.) [قوى البنية] sağlam yapılı.	[قوى البنية]
5058	kavl (A.) [قول] sz.	[قول]

5059	kavm (A.) [قوم] kavim, topluluk.	[قوم]
5060	kavmî (A.) [قومی] kavme dayalı.	[قومی]
5061	kavmiyet (A.) [قومیت] kavimlik.	[قومیت]
5062	kavs (A.) [قوس] yay.	[قوس]
5063	kay' (A.) [قیء] kusma.	[قیء]
5064	kayd (A.) [1 [قید] bağ. 2.zincir. 3.kayıt.	[قید]
5065	kazâ (A.) [1 [قضا] ilahî takdir. 2.kadılık. 3.kaza. 4.ilçe.	[قضا]
5066	kazâî (A.) [قضائی] yargı ile ilgili.	[قضائی]
5067	kazârâ (A.-F.) [قضارا] tesadüfen.	[قضارا]
5068	kazâyâ (A.) [قضایا] meseleler, problemler.	[قضایا]
5069	kâzî (A.) [قاضی] kadı.	[قاضی]
5070	kâzib (A.) [کاذب] yalancı.	[کاذب]
5071	kaziyye (A.) [1 [قضیه] mesele. 2.nerme.	[قضیه]
5072	ke'enlemyekün (A.) [کأن لم یکن] olmamışçasına, yok sayarak.	[کأن لم یکن]
5073	ke's (A.) [1 [کأس] çanak. 2.kadeh.	[کأس]
5074	kebed (A.) [کبد] karaciğer.	[کبد]
5075	kebîr (A.) [کبیر] büyük.	[کبیر]
5076	keş (A.) [کبش] koç.	[کبش]
5077	kebûd (F.) [کبود] mavi.	[کبود]
5078	kebûter (F.) [کبود] güvercin.	[کبود]

5079	kec (F.) [كج] eğri.	[كج]
5080	kecbîn (F.) [كجبين] şaşı.	[كجبين]
5081	keçel (F.) [كچل] kel.	[كچل]
5082	kedd (A.) [كد] emek.	[كد]
5083	keder (A.) [1 [كدر] .üzüntü. 2.bulanıklık.	[كدر]
5084	kedernâk (A.-F.) [كدرناك] üzüntülü, kederli.	[كدرناك]
5085	kedhüda (F.) [كدخدا] kâhya.	[كدخدا]
5086	kedû (F.) [كدو] kabak.	[كدو]
5087	kef (F.) [كف] kpük.	[كف]
5088	kefâlet (A.) [كفالت] kefillik.	[كفالت]
5089	kefçe (F.) [كفچه] kepçe.	[كفچه]
5090	kefel (A.) [كفل] kalça.	[كفل]
5091	kefere (A.) [كفره] kafirler.	[كفره]
5092	keff (A.) [1 [كف] .aya. 2.avuç.	[كف]
5093	keffe (A.) [كفه] kefe.	[كفه]
5094	kefgîr (F.) [كفگیر] kevgir.	[كفگیر]
5095	kefil (A.) [كفيل] kefil, kefalet eden.	[كفيل]
5096	kefş (F.) [كفش] ayakkabı.	[كفش]
5097	keftâr (F.) [كفتار] sırtlan.	[كفتار]
5098	kefter (F.) [كفتر] güvercin.	[كفتر]

5099	kehânet (A.) [كهانت] falcılık, kahinlik.	[كهانت]
5100	kehene (A.) [كهنه] kahinler.	[كهنه]
5101	kehf (A.) [كهف] mağara.	[كهف]
5102	kehhâl (A.) [1 [كحال] gze sürme çeken. 2.gz hekimi.	[كحال]
5103	kehkeşan (F.) [كهكشان] samanyolu.	[كهكشان]
5104	kej (F.) [كز] eğik, eğri.	[كز]
5105	kejdüm (F.) [كزدم] akrep.	[كزدم]
5106	kelâğ (F.) [كلاغ] karakarga, kuzgun.	[كلاغ]
5107	kelâm (A.) [كلام] sz.	[كلام]
5108	kelâm-ı kadim [كلام قديم] Kur'ân.	[كلام قديم]
5109	kelâm-ı kibâr [كلام كبار] büyük insanların.özlü szleri.	[كلام كبار]
5110	kelb (A.) [كلب] kpek.	[كلب]
5111	kelimât (A.) [کلمات] kelimeler, szcükler.	[کلمات]
5112	kelime (A.) [كلمه] szcük.	[كلمه]
5113	kelle (F.) [كله] baş.	[كله]
5114	kem (F.) [کم] az, eksik.	[کم]
5115	kemâbîş (F.) [کمابیش] az çok, aşağı yukarı.	[کمابیش]
5116	kemâfissâbık (A.) [كما فى السابق] eskiden olduğu gibi.	[كما فى السابق]
5117	kemâkân (A.) [کماکان] eskiden olduğu gibi.	[کماکان]
5118	kemâl (A.) [کمال] olgunluk, mükemmellik.	[کمال]
5119	kemal-i dikkatle (A.-F.-T.) büyük bir dikkatle.	

5120	kemâl-i ihtimâm ile büyük bir zenle.	
5121	kemân (F.) [1 [کمان .yay. 2.keman.	[کمان]
5122	kemânebrû (F.) [کمان ابرو] kaşı yay gibi olan sevgili.	[کمان ابرو]
5123	kemankeş (F.) [کمانکش] okçu, yay çeken.	[کمانکش]
5124	kemâyenbağî (A.) [کما ینبغی] gerektiği gibi.	[کما ینبغی]
5125	kemend (F.) [کمند] kement.	[کمند]
5126	kemend-i zülf (F.) [کمند زلف] saçlarının kemendi.	[کمند زلف]
5127	kemer (F.) [کمر] bel.	[کمر]
5128	kemberbend (F.) [کمر بند] bel kayışı.	[کمر بند]
5129	kemîn (F.) [کمین] pusu, tuzak.	[کمین]
5130	kemmiyet (A.) [کمیت] nicelik.	[کمیت]
5131	kemmiyet (A.) [کمیت] nicelik.	[کمیت]
5132	kemter (F.) [1 [کمتر .daha az. 2.değersiz.	[کمتر]
5133	kemyâb (F.) [کمیاب] az bulunur.	[کمیاب]
5134	kenâr (F.) [1 [کنار .kıyı. 2.kenar, yan.	[کنار]
5135	kenef (A.) [1 [کنف .çevre. 2.sığınacak yer.	[کنف]
5136	kenîse (A.) [کنیسه] kilise.	[کنیسه]
5137	kenîz (F.) [کنیز] cariye.	[کنیز]
5138	kenz (A.) [کنز] hazine.	[کنز]
5139	ker (F.) [کر] sağır.	[کر]
5140	kerâhet (A.) [کراهت] iğrenme tikslenme.	[کراهت]

5141	kerâmet (A.) [1 [كرامت .cmertlik, kerem. 2.velîlerin gsterdikleri olağandığı hal.	[كرامت]
5142	kerân (F.) [کران] uç, kıyı.	[کران]
5143	kere (A.) [کره] kez.	[کره]
5144	kerefs (F.) [کرفس] kereviz.	[کرفس]
5145	kerem (A.) [کرم] cmertlik.	[کرم]
5146	kerem kılmak kerem etmek, iyilik etmek.	
5147	keremkâr (A.-F.) [کرمکار] cmert.	[کرمکار]
5148	kerhen (A.) [کرها] istemeyerek, iğrenerek.	[کرها]
5149	kerîh (A.) [کریه] iğrenç.	[کریه]
5150	kerîm (A.) [1 [کریم .cmert. 2.yüce.	[کریم]
5151	kerîme (A.) [کریمه] kız çocuk.	[کریمه]
5152	kerkes (A.) [کرکس] akbaba.	[کرکس]
5153	kerrât (A.) [کرات] defalar.	[کرات]
5154	kerre (A.) [کره] defa.	[کره]
5155	kerûbî (A.) [کروی] büyük melek.	[کروی]
5156	kervan (F.) [کروان] kafil, kervan.	[کروان]
5157	kervansaray bk. karvanserây.	
5158	kes (F.) [کس] kiği, kimse.	[کس]
5159	kesâd (A.) [کساد] sürümsüz, kesat.	[کساد]
5160	kesâfet (A.) [1 [کثافت .yoğunluk. 2.çokluk.	[کثافت]
5161	kesâlet (A.) [کسالت] tembellik, gevşeklik.	[کسالت]
5162	kesb (A.) [کسب] çalışarak kazanma.	[کسب]

5163	kesbî (A.) [كسبى] çalışarak elde edilen.	[كسبى]
5164	kese (F.) [كيسه] torba, küçük torba.	[كيسه]
5165	kesîf (A.) [كثيف] 1 [كثيف] yoğun. 2.kalın. 3.koyu.	[كثيف]
5166	kesîr (A.) [كثير] çok, bol.	[كثير]
5167	kesîrü'l-istimâl (A.) [كثير الاستعمال] çok kullanılan.	[كثير الاستعمال]
5168	kesret (A.) [كثرت] çokluk, bolluk.	[كثرت]
5169	kesretle :(A.-T.) çokça, bolca.	
5170	kesretli (A.-T.) çok, fazla.	
5171	keşf (A.) [كشف] keşif, bulma, ortaya çıkarma.	[كشف]
5172	keşif (A.) [كشف] keşfetme, bulma.	[كشف]
5173	keşkûl (F.) [كشكول] 1 [كشكول] dilenci çanağı. 2.keşkûl, bir tür tatlı.	[كشكول]
5174	keşmekeş (F.) [كشمكش] kargaşa, çekişme.	[كشمكش]
5175	keştî (F.) [كشتى] gemi.	[كشتى]
5176	keştîbân (F.) [كشتيان] kaptan.	[كشتيان]
5177	ketif (A.) [كتف] 1 [كتف] omuz. 2.kürek kemiği.	[كتف]
5178	ketm (A.) [كتم] gizleme, saklama.	[كتم]
5179	kettân (A.) [كتان] keten.	[كتان]
5180	ketûm (A.) [كتوم] sır saklayan, ağzı sıkı.	[كتوم]
5181	kevâkib (A.) [كواكب] yıldızlar.	[كواكب]
5182	kevkeb (A.) [كوكب] yıldız.	[كوكب]
5183	kevkebe (A.) [كوكبه] gösteriş.	[كوكبه]
5184	kevn (A.) [كون] varlık.	[كون]

5185	kevser (A.) [كوثر] 1 .cennet. 2.cennetteki bir havuz.	[كوثر]
5186	keyd (A.) [كيد] hile, düzen.	[كيد]
5187	keyf (A.) [كيف] keyif, afiyet.	[كيف]
5188	keyfe mâ ittafak (A.) [كيف ما اتفق] rastgele.	[كيف ما اتفق]
5189	keyfiyet (A.) [کیفیت] nitelik	[کیفیت]
5190	keyfiyyet (A.) [کیفیت] nitelik.	[کیفیت]
5191	keyhân (F.) [کیهان] dünya.	[کیهان]
5192	keyvan (F.) [کیوان] Satürn, Zuhâl.	[کیوان]
5193	kezâ (A.) [کذا] aynı şekilde, böylece.	[کذا]
5194	kezâlik (A.) [کذالک] aynı şekilde.	[کذالک]
5195	kezzâb (A.) [کذاب] çok yalancı.	[کذاب]
5196	kıbâb (A.) [قباب] kubbeler.	[قباب]
5197	kıbel (A.) [قبل] taraf, yn.	[قبل]
5198	kible (A.) [قبله] 1 .Kâbe tarafı. 2.güney. 3.güney rüzgarı.	[قبله]
5199	kıbtî (A.) [قبطی] çingene.	[قبطی]
5200	kıdem (A.) [قدم] eskilik.	[قدم]
5201	kıdve (A.) [قدوه] nder.	[قدوه]
5202	kılâ' (A.) [قلاع] kaleler.	[قلاع]
5203	killet (A.) [قلت] azlık.	[قلت]
5204	kırâat (A.) [قرائت] okuma.	[قرائت]
5205	kırâat etmek okumak.	

5206	kırâathâne (A.-F.) [1 قرائت خانه . kahvehane. 2.okuma salonu.	[قرائت خانه]
5207	kıran (A.) [1 قران .yakınlaşma. 2.iki gezegenin aynı burçta birbirine yaklaşması.	[قران]
5208	kırba (A.) [1 قربه] deriden yapılmış su kabı.	[قربه]
5209	kirtâsiye (A.) [1 قرطاسیه] kağıt işleri.	[قرطاسیه]
5210	kısas (A.) [1 قصه] kıssalar, hikayeler.	[قصه]
5211	kısm (A.) [1 قسم] kısım, blüm.	[قسم]
5212	kısmen (A.) [1 قسما] bir kısmı.	[قسما]
5213	kısmet (A.) [1 قسمت .nasip, pay. 2.blme.	[قسمت]
5214	kıssa (A.) [1 قصه . kü, fıkrâ. 2.olay.	[قصه]
5215	kıst (A.) [1 قسط . taksit. 2.parça.	[قسط]
5216	kıstas (A.) [1 قسطاس . 2.terazi.	[قسطاس]
5217	kışr (A.) [1 قشر] kabuk.	[قشر]
5218	kıt'a (A.) [1 قطعه] parça.	[قطعه]
5219	kıtâl (A.) [1 قتال . savaş. 2.birbirini ldürme.	[قتال]
5220	kıyâfet (A.) [1 قیافت] kılık, grünüm.	[قیافت]
5221	kıyâm (A.) [1 قیام . kalkma. 2.ayaklanma.	[قیام]
5222	kıyam etmek başkaldırmak, isyan etmek, ayaklanmak.	
5223	kıyamet (A.) [1 قیامت . mahşer günü. 2.gürültü patırtı.	[قیامت]
5224	kıyas (A.) [1 قیاس] karşılaştırma, mukayese.	[قیاس]
5225	kıymet (A.) [1 قیمت] değer.	[قیمت]
5226	kıymet vermek değer vermek.	
5227	kıymetbilmez (A.-T.) değer bilmeyen.	

5228	kıymetdar (A.-F.) [قیمتدار] değerli.	[قیمتدار]
5229	kıyr (A.) [قیر] katran, zift.	[قیر]
5230	kıyye (A.) [قیه] okka.	[قیه]
5231	kibar (A.) [کبار] büyükler.	[کبار]
5232	kibr (A.) [کبر] büyüklük taslama, şişinme.	[کبر]
5233	kifayet (A.) [کفایت] 1 [کفایت] yeterli olma. 2.yararlılık.	[کفایت]
5234	kifâyetsizlik (A.-T.) yetersizlik.	
5235	kihâlet (A.) [کحالت] 1 [کحالت] gz hekimliği. 2.sürmecilik.	[کحالت]
5236	kîl (A.) [قیل] sz.	[قیل]
5237	kilâb (A.) [کلاب] kpekler.	[کلاب]
5238	kîle (A.) [کیله] kile.	[کیله]
5239	kilîsa (F.) [کلیسا] kilise.	[کلیسا]
5240	kilk (F.) [کلک] kemiş kalem.	[کلک]
5241	kîlûkâl (A.) [قیل و قال] dedikodu.	[قیل و قال]
5242	kilye (A.) [کلیه] bbrek.	[کلیه]
5243	kimyâger (A.-F.) [کیمیاگر] kimyacı.	[کیمیاگر]
5244	kimyevî (A.) [کیمیوی] kimyasal.	[کیمیوی]
5245	kinâyeâmîz (A.-F.) [کنایه آمیز] kinayeli.	[کنایه آمیز]
5246	kindar (F.) [کیندار] kinci.	[کیندار]
5247	kînecû (F.) [کینه جو] kinci.	[کینه جو]
5248	kirâm (A.) [کرام] 1 [کرام] yüce kişiler. 2.cmertler.	[کرام]

5249	kirâren (A.) [کرارا] defalarca.	[کرارا]
5250	kirbâs (A.) [کرباس] bez.	[کرباس]
5251	kirm (F.) [کرم] kurt, kurtçuk.	[کرم]
5252	kirm-i ebrîşem [کرم ابریشم] ipek bceği.	[کرم ابری شم]
5253	kirm-i şebefruz [کرم شب افروز] ateş bceği.	[کرم شب افروز]
5254	kîse (F.) [1 [کیسه] .torba, kese. 2.para kesesi.	[کیسه]
5255	kisve (A.) [کسوه] giysi.	[کسوه]
5256	kisvet (A.) [1 [کسوت] .giysi. 2.güreşçi kisbeti.	[کسوت]
5257	kîş (F.) [کیش] din.	[کیش]
5258	kişt (F.) [کشت] ekin.	[کشت]
5259	kiştzar (F.) [کشتزار] tarla.	[کشتزار]
5260	kişver (F.) [کشور] ülke.	[کشور]
5261	kişverküşâ (F.) [کشورکشا] fatih, ülkeler alan.	[کشورکشا]
5262	kitâb (A.) [کتاب] kitap.	[کتاب]
5263	kitâbe (A.) [1 [کتابه] .mezar taşı yazısı. 2.yazıt.	[کتابه]
5264	kitabhâne (A.-F.) [کتابخانه] kütüphane.	[کتابخانه]
5265	kitmân (A.) [کتمان] sır saklama, ketumluk.	[کتمان]
5266	kitmân etmek saklamak.	
5267	kiyâset (A.) [کیاست] zekilik, uyanıklık.	[کیاست]
5268	kizb (A.) [کذب] yalan.	[کذب]
5269	khne (F.) [کهنه] eski.	[کهنه]

5270	kubh (A.) [قبح] çirkinlik.	[قبح]
5271	kubûr (A.) [قبور] mezarlar.	[قبور]
5272	kûçe (F.) [کوچه] sokak.	[کوچه]
5273	kudât (A.) [قضاات] kadılar.	[قضاات]
5274	kûdek (F.) [کودک] çocuk.	[کودک]
5275	kudemâ (A.) [قدما] eskiler.	[قدما]
5276	kudret (A.) [قدرت] güç.	[قدرت]
5277	kudsî (A.) [قدسی] kutsal.	[قدسی]
5278	kudsiyân (A.-F.) [قدسیان] melekler.	[قدسیان]
5279	kudsiyet (A.) [قدسیت] kutsallık.	[قدسیت]
5280	kudsiyetşiken (A.-F.) [قدسیت شکن] kutsallığı bozan; kutsal olan şeylere karşı saygısız.	[قدسیت شکن]
5281	kudûm (A.) [1 [قدوم].gelme. 2.kudüm.	[قدوم]
5282	kudûmzen (A.-F.) [قدوم زن] kudüm çalan.	[قدوم زن]
5283	kûfe (F.) [کوفه] küfe.	[کوفه]
5284	kufi (A.) [قفل] kilit.	[قفل]
5285	kûfte (F.) [1 [کوفته].ezik. 2.kfte.	[کوفته]
5286	kûh (F.) [کوه] dağ.	[کوه]
5287	kûhân (F.) [کوهان] hrgüç.	[کوهان]
5288	kûhistan (F.) [کوهستان] dağlık.	[کوهستان]
5289	kuhl (A.) [کحل] göz sürmesi.	[کحل]

5290	kulel (A.) [1 [قلال .kuleler. 2.doruklar.	[قلال]
5291	kullâb (A.) [قلاب] kanca, çengel.	[قلاب]
5292	kulle (A.) [1 [قلله .kule. 2.doruk.	[قلله]
5293	kulûb (A.) [قلوب] kalpler.	[قلوب]
5294	kumâr (A.) [قمار] kumar.	[قمار]
5295	kumâş (A.) [قماش] kumaş.	[قماش]
5296	kumrî (A.) [قمرى] kumru.	[قمرى]
5297	kûr (F.) [كور] kr.	[كور]
5298	kur'a (A.) [قرعه] kur'a, ad çekme.	[قرعه]
5299	kurâ (A.) [قراء] kyer.	[قراء]
5300	kurâze (A.) [قراضه] kırıntı, dküntü.	[قراضه]
5301	kurb (A.) [1 [قرب .yakınlık. 2.yakın.	[قرب]
5302	kûre (F.) [كوره] kuyumcu ocağı.	[كوره]
5303	kûrî (F.) [كورى] krlük.	[كورى]
5304	kurrâ (A.) [قراء] Kur'ân okuyucular.	[قراء]
5305	kurs (A.) [قرص] yuvarlak.	[قرص]
5306	kurûn (A.) [1 [قرون .yüzyıllar. 2.çağlar.	[قرون]
5307	kurûn-i kadîme (F.) [قرون قديمه] eski çağlar.	[قرون قديمه]
5308	kurûn-i ûlâ [قرون اولى] ilkçağ.	[قرون اولى]
5309	kurûn-i vüstâ [قرون وسطى] ortaçağ.	[قرون وسطى]

5310	kûs (F.) [کوس] ks, büyük davul.	[کوس]
5311	kûse (F.) [کوسه] kse.	[کوسه]
5312	kusûr (A.) [قصور] 1 [قصور].kasırlar. 2.eksiklik, hata, ihmal.	[قصور]
5313	kusur eylemek ihmalde bulunmak, hata yapmak.	
5314	kûşe (F.) [کوشه] köşe.	[کوشه]
5315	kûşîş (F.) [کوشش] çaba.	[کوشش]
5316	kûşk (F.) [کوشک] kşk.	[کوشک]
5317	kût (A.) [قوت] azık, yiyecek.	[قوت]
5318	kûtah (F.) [کوتاه] kısa.	[کوتاه]
5319	kûtahnazar (F.-A.) [کوتاه نظر] kıt grüşlü, basiretsiz.	[کوتاه نظر]
5320	kutb (A.) [قطب] kutup.	[قطب]
5321	kutn (A.) [قطن] pamuk.	[قطن]
5322	kuatr (A.) [قطر] çap.	[قطر]
5323	kuûd (A.) [قعود] oturma.	[قعود]
5324	kuvâ (A.) [قوا] güçler, kuvvetler.	[قوا]
5325	kuvve (A.) [قوه] güç, kuvvet.	[قوه]
5326	kuvve-i muhayyile [قوه مخيله] hayal gücü.	[قوه مخيله]
5327	kuvve-i müeyyide [قوه مؤيده] yaptırım gücü.	[قوه مؤيده]
5328	kuvvet (A.) [قوت] 1 [قوت].güç. 2. askerî güç.	[قوت]
5329	kûy (F.) [کوی] 1 [کوی].ky. 2.sokak. 3.sevgilinin evinin bulunduğu yer.	[کوی]

5330	kuyûd (A.) [قيود .bağlar. 2.kayıtlar.]	[قيود]
5331	kuyûdat (A.) [قيودات] kayıtlar.	[قيودات]
5332	kuzât (A.) [فضات] kadılar.	[فضات]
5333	kûze (F.) [كوزه] testi.	[كوزه]
5334	kübrâ (A.) [كبرا] en büyük.	[كبرا]
5335	küdûr (A.) [كدور] kederler.	[كدور]
5336	küdûret (A.) [كدورت] 1 [bulanıklık. 2.tasa.]	[كدورت]
5337	küffar (A.) [كفار] kafirler.	[كفار]
5338	küfr (A.) [كفر] 1 [kafirlik. 2.küfür.]	[كفر]
5339	küfrbâz (A.-F.) [كفرباز] küfürbaz.	[كفرباز]
5340	kühen (F.) [كهن] eski.	[كهن]
5341	külah (F.) [كلاه] şapka.	[كلاه]
5342	külbe (F.) [كلبه] kulübe.	[كلبه]
5343	küleh (F.) [كله] külah, şapka.	[كله]
5344	külfet (A.) [كلفت] 1 [zahmet. 2.merasim.]	[كلفت]
5345	küll (A.) [كل] tüm, bütün.	[كل]
5346	küllî (A.) [كلی] 1 [genel. 2.çok.]	[كلی]
5347	küllîyyen (A.) [كلياً] tamamen, tümü.	[كلياً]
5348	künc (F.) [كنج] kşe.	[كنج]
5349	küngüre (F.) [كنگره] şerefe.	[كنگره]

5350	künh (A.) [کنه] asıl,.z.	[کنه]
5351	künûn (F.) [کنون] şimdi.	[کنون]
5352	künûz (A.) [کنوز] hazineler.	[کنوز]
5353	küre (A.) [کره] küre.	[کره]
5354	küre-i arz [کرهء ارض] yerküre, dünya.	[کرهء ارض]
5355	kürevî (A.) [کروی] küresel.	[کروی]
5356	kürre (F.) [کره] 1 .sıpa. 2.tay.	[کره]
5357	kürsî (A.) [کرسی] 1 .kürsü, taht. 2.başkent.	[کرسی]
5358	küsûf (A.) [کثوف] 1 .güneş tutulması. 2.tutulma.	[کثوف]
5359	küsûr (A.) [کسور] 1 .kesirler. 2.parçalar.	[کسور]
5360	küşad (F.) [کشاد] 1 .açma. 2.açılma, açılış.	[کشاد]
5361	küşâd etmek açılış yapmak, açmak.	
5362	küşti (F.) [کشتی] güreş.	[کشتی]
5363	küttâb (A.) [کتاب] kâtipler, yazıcılar.	[کتاب]
5364	kütüb (A.) [کتب] kitaplar.	[کتب]
5365	kütübhâne (A.-F.) [کتبخانه] kütüphane.	[کتبخانه]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

L

5366	lâ (A.) [لا] 1 .hayır. 2.yoktur.	[لا]
5367	la'l (A.) [لعل] 1 .al. 2.lal taşı. 3.kırmızı dudak.	[لعل]
5368	lâakal (A.) [لااقل] en azından, hiç olmazsa.	[لااقل]

5369	lâbe (F.) [لابه] yalvarma.	[لابه]
5370	lâbis (A.) [لابس] giyen.	[لابس]
5371	lâbis olmak giymek.	
5372	lâbüd (A.) [لابد] gerekli, lazım.	[لابد]
5373	lâcerem (A.) [لاجرم] kuşkusuz.	[لاجرم]
5374	lâcverd (F.) [لاجورد] lacivert.	[لاجورد]
5375	lâdînî (A.) [لادينى] laik, din dışı.	[لادينى]
5376	lâf (F.) [لاف] sz.	[لاف]
5377	lafazan (F.) [لافزن] geveze.	[لافزن]
5378	lafız (A.) [لفظ] sz.	[لفظ]
5379	lâfügüzâf (F.) [لاف و گزاف] boş sz, zırva.	[لاف و گزاف]
5380	lafz (A.) [لفظ] sz, lafız.	[لفظ]
5381	lafzî (A.) [لفظى] lafız ile ilgili, sz ile ilgili.	[لفظى]
5382	lâgar (F.) [لاغر] zayıf, cılız.	[لاغر]
5383	lağv (A.) [لغو] 1 .kaldırma. 2.boşuna.	[لغو]
5384	lağvedilmek (A.-T.) 1.kaldırılmak. 2.hükümsüz kılınmak.	
5385	lağvetmek (A.-T.) 1.kaldırmak. 2.hükümsüz kılmak.	
5386	lağvolmak (A.-T.) 1.kaldırılmak. 2.hükümsüz kalmak.	
5387	lağvolunmak (A.-T.) 1.kaldırılmak. 2.hükümsüz kılınmak.	
5388	lağz (A.) [لغز] sürçme.	[لغز]
5389	lağziş (F.) [لغزش] sürçme, kayma.	[لغزش]
5390	lahd (A.) [لحد] mezar, lahit.	[لحد]
5391	lahika (A.) [لاحقه] ek.	[لاحقه]

5392	lahm (A.) [لحم] et.	[لحم]
5393	lahn (A.) [1 [لحن .uyum. 2.tavır. 3.dil.	[لحن]
5394	laht (F.) [لخت] parça.	[لخت]
5395	lâhûfî (A.) [لاهوتى] ilahî.	[لاهوتى]
5396	lahza (A.) [لحظه] an, lahza.	[لحظه]
5397	laîn (A.) [لعین] lanetlenmiş.	[لعین]
5398	lakab (A.) [لقب] lakap.	[لقب]
5399	lâkayd (A.) [لاقید] kayıtsız.	[لاقید]
5400	lâkaydî (A.) [لاقیدی] kayıtsızlık.	[لاقیدی]
5401	lâkin (A.) [لكن] ancak, ne var ki.	[لكن]
5402	lâklâk (A.) [لقلاق] leylek.	[لقلاق]
5403	lâklaka (A.) [لقلقه] boş laf.	[لقلقه]
5404	lâl (F.) [لال] dilsiz.	[لال]
5405	lâle (F.) [لاله] lale çiçeği.	[لاله]
5406	lâlekâ (F.) [1 [لالكا .pabuç. 2.taç, ibik.	[لالكا]
5407	lâlettayin (A.) [لا على التعيين] gelişigüzel.	[لا على التعيين]
5408	lâlezar (F.) [لاله زار] lale bahçesi.	[لاله زار]
5409	lâmehâle (A.) [لامحاله] ister istemez, çaresiz.	[لامحاله]
5410	lâmekan (A.) [لامكان] mekansızlık.	[لامكان]
5411	lâmi' (A.) [لامع] parlayan.	[لامع]

5412	lâmia (A.) [لامعه] parlayan.	[لامعه]
5413	lâmise (A.) [لامسه] dokunma duyusu.	[لامسه]
5414	lâne (F.) [لانه] yuva.	[لانه]
5415	lanet (A.) [لعنت] lanet, beddua.	[لعنت]
5416	lâsiyyema (A.) [لاسيما] zellikle.	[لاسيما]
5417	lâşe (F.) [لاشه] leş.	[لاشه]
5418	lâşehâr (F.) [لاشه خوار] leş yiyen.	[لاشه خوار]
5419	latif (A.) [لطيف] hoş, yumuşak.	[لطيف]
5420	latife (A.) [لطيفه] şaka.	[لطيفه]
5421	latife etmek (A.-T.) şaka yapmak.	
5422	latifegû (A.-F.) [لطيفه گو] şakacı.	[لطيفه گو]
5423	latme (A.) [لطمه] tokat.	[لطمه]
5424	lâubali (A.) [لاابالي] kayıtsız, gamsız.	[لاابالي]
5425	lâubalîlik (A.-T.) kayıtsızlık, gamsızlık.	
5426	lây (F.) [لای] 1 .çamur. 2.tortu.	[لای]
5427	lâya'kil (A.) [لايعقل] kendinde olmayan.	[لای عقل]
5428	lâyemut (A.) [لايموت] lümsüz.	[لای موت]
5429	lâyenkatı (A.) [لاينقطع] kesintisiz, sürekli.	[لای نقطع]
5430	lâyetecezza (A.) [لايتجزا] parçalanmaz, ayrılmaz.	[لای تجزا]
5431	lâyetegayyer (A.) [لايتغير] değişmez.	[لای تغير]
5432	lâyetenâhi (A.) [لايتناهي] sonsuz.	[لای تناهي]
5433	lâyetezelzül (A.) [لايتزلزل] sarsılmaz.	[لای تزلزل]

5434	lâyiha (A.) [لا يحه] tasarı.	[لا يحه]
5435	lâyüad (A.) [لا يعد] sayısız.	[لا يعد]
5436	lâzevâl (A.) [لازوال] yok olmaz, lümsüz.	[لازوال]
5437	lâzım (A.) [لازم] 1 [لازم]. gerekli. 2. geçişsiz.	[لازم]
5438	lâzıme (A.) [لازمه] gerekli.	[لازمه]
5439	leâli (A.) [لئالی] inciler.	[لئالی]
5440	leb (F.) [لب] dudak.	[لب]
5441	lebâleb (F.) [لبالب] ağızına kadar dolu.	[لبالب]
5442	leben (A.) [لبن] süt.	[لبن]
5443	leb-i derya (F.) [لب دریا] sahil, deniz kenarı.	[لب دریا]
5444	lecâcet (A.) [لجاجت] inat.	[لجاجت]
5445	lecûc (A.) [لجوج] inatçı.	[لجوج]
5446	ledünnî (A.) [لدنی] Tanrı sırlarıyla ilgili.	[لدنی]
5447	leffen (A.) [لفا] ilişkide.	[لفا]
5448	leh (A.) [له] yan, yana, yararına.	[له]
5449	lehv (A.) [لهو] 1 [لهو]. oyun. 2. yararı olmayan işler.	[لهو]
5450	leîm (A.) [لئيم] alçak.	[لئيم]
5451	leîmâne (A.-F.) [لئيمانه] alçakça.	[لئيمانه]
5452	leked (F.) [لكد] 1 [لكد]. tekme. 2. çifte.	[لكد]
5453	lekedâr (F.) [لكه دار] lekeli.	[لكه دار]

5454	lem'a (A.) [لمعه] parıldı.	[لمعه]
5455	lemeân (A.) [لمعان] parıldama.	[لمعان]
5456	lemeât (A.) [لمعات] parılılar.	[لمعات]
5457	lems (A.) [لمس] dokunma.	[لمس]
5458	lemyezel (A.) [لم يزل] 1 [لم يزل] .yok olmayan, kalıcı. 2.Tanrı.	[لم يزل]
5459	leng (F.) [لنگ] aksak, topal.	[لنگ]
5460	lerzân (F.) [لرزان] titrek.	[لرزان]
5461	lerziş (F.) [لرزش] titreme.	[لرزش]
5462	leşker (F.) [لشكر] 1 [لشكر] .asker. 2.ordu.	[لشكر]
5463	letâfet (A.) [لطافت] 1 [لطافت] .hoşluk. 2.yumuşaklık. 3.güzellik.	[لطافت]
5464	letâif (A.) [لطائف] şakalar, fıkralar, latifeler.	[لطائف]
5465	levâhık (A.) [لواحق] ekler.	[لواحق]
5466	levâyih (A.) [لوايح] tasarılar.	[لوايح]
5467	levâzım (A.) [لوازم] gereçler, gerekli şeyler.	[لوازم]
5468	levend (F.) [لوند] 1 [لوند] .Osmanlı deniz eri. 2.ayyaş. 3.zampara. 4.kabadayı.	[لوند]
5469	levh (A.) [لوح] levha.	[لوح]
5470	levha (A.) [لوحه] plaka, tabela.	[لوحه]
5471	levn (A.) [لون] 1 [لون] .renk. 2.tür.	[لون]
5472	levs (A.) [لوث] pislik.	[لوث]
5473	levze (A.) [لوزه] 1 [لوزه] .badem. 2.bademcik.	[لوزه]

5474	leyâfî (A.) [ليالى] geceler.	[ليالى]
5475	leyl (A.) [ليل] gece.	[ليل]
5476	leyle (A.) [ليله] gece.	[ليله]
5477	leylî (A.) [ليلى] yatılı.	[ليلى]
5478	leylünehâr (A.) [ليل و نهار] gece gündüz.	[ليل و نهار]
5479	leyyin (A.) [لين] yumuşak.	[لين]
5480	lezâiz (A.) [لذات] lezzetler.	[لذات]
5481	lezîz (A.) [لذیذ] lezzetli.	[لذیذ]
5482	lezzât (A.) [1 لذات .lezzetler. 2.zevkler.	[لذات]
5483	lezzet (A.) [1 لذت .lezzet, tad. 2.zevk.	[لذت]
5484	libas (A.) [لباس] giysi.	[لباس]
5485	licâm (F.) [لجام] gem.	[لجام]
5486	lifâfe (A.) [لفافه] sargı.	[لفافه]
5487	ligâm (F.) [1 لگام .gem. 2.dizgin.	[لگام]
5488	lihâf (A.) [لحاف] yorgan.	[لحاف]
5489	lihye (A.) [لحيه] sakal.	[لحيه]
5490	lîk (F.) [ليک] ama ancak.	[ليک]
5491	likâ (A.) [1 لقا .buluşma. 2.yüz.	[لقا]
5492	lîme (F.) [ليمه] parça.	[ليمه]
5493	lîmû (F.) [ليمو] limon.	[ليمو]

5494	lisân (A.) [لسان] dil.	[لسان]
5495	lisanî (A.) [لسانی] dil ile ilgili.	[لسانی]
5496	lisâniyyat (A.) [لسانیات] dilbilim.	[لسانیات]
5497	lise (A.) [لئه] diş eti.	[لئه]
5498	livâ (A.) [لوا] sancak, bayrak.	[لوا]
5499	livata (A.) [لواطه] kulamparalık, oğlancılık.	[لواطه]
5500	liyakat (A.) [لیاقت] yaraşma.	[لیاقت]
5501	lu'bet (A.) [لعبت] oyuncak.	[لعبت]
5502	lu'betbaz (A.-F.) [لعبت باز] kuklacı.	[لعبت باز]
5503	luâb (A.) [لعاب] salya.	[لعاب]
5504	lugât (A.) [لغات] 1 [szlük. 2.kelimeler.	[لغات]
5505	lugat (A.) [لغت] 1 [sz. 2.szlük. 3.kelime.	[لغت]
5506	lugaz (A.) [لغز] bilmece.	[لغز]
5507	lukme (A.) [لقمه] lokma.	[لقمه]
5508	lûle (F.) [لوله] 1 [boru. 2.lüle, kağıt külah.	[لوله]
5509	lutf (A.) [لطف] 1 [iyilik, lütuf. 2.güzellik.	[لطف]
5510	lutfeylemek ilgi göstermek, iyilik etmek.	
5511	lutfkâr (A.-F.) [لطفکار] lütuf sahibi.	
5512	lutufdîde (A.-F.) [لطف دیده] iyilik grmüş, lütuf grmüş.	[لطف دیده]
5513	lutufkâr (A.-F.) [لطفکار] lütuf sahibi.	[لطفکار]
5514	lü'lü (A.) [لؤلؤ] inci.	[لؤلؤ]
5515	lübb (A.) [لب] z.	[لب]

5516	lücce (A.) [1 [لجه .kalabalık. 2.gümüş. 3.deniz, engin su.	[لجه]
5517	lüknet (A.) [لكنت] dil tutukluğu.	[لكنت]
5518	lüle (F.) [1 [لوله .boru. 2.lüle, kağıt külah.	[لوله]
5519	lüzum (A.) [لزوم] gereklilik, lazım olma.	[لزوم]
5520	lüzum görmek gerekli bulmak.	

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

M

5521	mâ (A.) [ما] su.	[ما]
5522	mâ (F.) [ما] biz.	[ما]
5523	ma'âyib (A.) [معايب] kusurlar, ayıplar.	[معايب]
5524	ma'ber (A.) [معبر] geçit.	[معبر]
5525	ma'ni (A.) [معنى] anlam.	[معنى]
5526	ma'raz (A.) [معرض] sergi.	[معرض]
5527	ma'reke (A.) [معركة] savaş alanı.	[معركة]
5528	ma'şerî (A.) [معشرى] kolektif.	[معشرى]
5529	maâbid (A.) [معابد] mabetler, ibadet yerleri.	[معابد]
5530	maâbir (A.) [معابر] geçitler.	[معابر]
5531	maâd (A.) [1 [معاد .dnüş yeri. 2.ahiret.	[معاد]
5532	mâadâ (A.) [ماعدا] dışında, -den başka, başka, te, yanı sıra.	[ماعدا]
5533	maâdin (A.) [معادن] madenler.	[معادن]

5534	maalesef (A.) [مع الأسف] ne yazık ki.	[مع الأسف]
5535	maalmemnûniye (A.) [مع الممنونيه] seve seve.	[مع الممنونيه]
5536	maânî (A.) [معانى] anlamlar.	[معانى]
5537	maârif (A.) [1 [معارف .bilimler. 2.kültür. 3.Millî Eğitim Bakanlığı.	[معارف]
5538	maarif nezareti millî eğitim bakanlığı.	
5539	maâş (A.) [1 [معاش .geçim. 2.aylık.	[معاش]
5540	maatteessüf (A.) [مع التأسف] ne yazık ki, üzülerək, maalesef.	[مع التأسف]
5541	maazâlik (A.) [مع ذلك] bununla birlikte.	[مع ذلك]
5542	maâzallah (A.) [معاذ الله] Allah esirgesin.	[معاذ الله]
5543	mâba'dut-tabîa (A.) [مابعدالطبيعه] fizik.tesi, doğa.tesi.	[مابعدالطبيعه]
5544	mâba'duttabiyye (A.) [مابعدالطبيعيه] metafizik, doğa.tesi.	[مابعدالطبيعيه]
5545	mâbad (A.) [مابعد] sonraki.	[مابعد]
5546	mâbadı var (A.-T.) devam edecek, sürecek, arkası var.	
5547	mabed (A.) [1 [معبد .tapınak. 2.ibadethane.	[معبد]
5548	mâbeyn (A.) [1 [مابين .arası. 2.padişah sarayı.	[مابين]
5549	mabud (A.) [معبود] ibadet edilen,	[معبود]
5550	mâcera (A.) [1 [ماجرا .cereyan eden. 2.serüven.	[ماجرا]
5551	mâceraperest (A.-F.) [ماجر اپرست] maceracı.	[ماجر اپرست]
5552	maceraperestî (A.-F.) [ماجر اپرستى] maceracılık, maceraperestlik.	[ماجر اپرستى]
5553	mâdâmülhayat (A.) [مادامالحيات]mür boyu.	[مادامالحيات]
5554	madde be madde (A.-F.) [ماده بماده] madde madde.	[ماده بماده]
5555	maddî (A.) [1 [مادى .madde ile ilgili. 2.materyalist.	[مادى]

5556	maddiyet (A.) [مادیت] maddîlik.	[مادیت]
5557	maddiyye (A.) [1 [ماده .madde ile ilgili. 2.matetaryalist.	[ماده]
5558	mâde (F.) [ماده] dişi.	[ماده]
5559	mâdelet (A.) [معدلت] adalet.	[معدلت]
5560	madeniyyât (A.) [معدنيات] madencilik bilimi, mineraloji.	[معدنيات]
5561	mâder (F.) [مادر] anne.	[مادر]
5562	maderî (F.) [مادری] anne ile ilgili, ana tarafı.	[مادری]
5563	mâderzâd (F.) [مادرزاد] anadan doğma.	[مادرزاد]
5564	mâdiyân (F.) [مادیان] kısarak.	[مادیان]
5565	madûd (A.) [معدود] sayılı.	[معدود]
5566	madûd olmak sayılmak.	
5567	mâdum (A.) [معدوم] yok olmuş.	[معدوم]
5568	mâdumiyet (A.) [معدومیت] yokluk.	[معدومیت]
5569	mâdun (A.) [مادون] ast, aşağıda, alt.	[مادون]
5570	mâfevk (A.) [مافوق] üst, üstü, yukarısı.	[مافوق]
5571	mafsal (A.) [مفصل] eklem.	[مفصل]
5572	magâre (A.) [مغاره] mağara.	[مغاره]
5573	mağâk (F.) [1 [مغاک .çukur. 2.mezar.	[مغاک]
5574	mağâzî (A.) [1 [مغازی .savaşlar, gazalar. 2.savaş ykûleri.	[مغازی]
5575	mağbûn (A.) [مغبون] aldatılmış.	[مغبون]
5576	mağdûr (A.) [مغدور] haksızlığa uğramış.	[مغدور]
5577	mağdur etmek haksızlığa uğratarak zor durumda bırakmak.	

5578	mağdur olmak haksızlığa uğramayarak zor durumda kalmak.	
5579	mağduriyet (A.) [مغدوریت] haksızlığa uğrama, mağdur olma.	[مغدوریت]
5580	mağfiret (A.) [مغفرت] yarlıgama.	[مغفرت]
5581	mağfiret etmek yarlıgamak.	
5582	mağfur (A.) [مغفور] yarlıganmış.	[مغفور]
5583	mağlata (A.) [مغلطه] laf salatası, yanıltmaca.	[مغلطه]
5584	mağlub (A.) [مغلوب] yenik.	[مغلوب]
5585	mağmûm (A.) [مغموم] gamlı, kederli.	[مغموم]
5586	mağrib (A.) [مغرب] 1 .batı. 2.akşam namazı. 3.Kuzeybatı Afrika. 4.Fas.	[مغرب]
5587	mağrur (A.) [مغرور] gururlu, kendini beğenmiş.	[مغرور]
5588	mağrûr olmak gururlanmak.	
5589	mağrûrane (A.-F.) [مغرورانه] gururlanarak, kendini beğenerek.	[مغرورانه]
5590	mağsub (A.) [مغضوب] gaspedilmiş.	[مغضوب]
5591	mağşuş (A.) [مغشوش] karışmış.	[مغشوش]
5592	mağz (F.) [مغز] 1 .beyin. 2.iç, z. 3.ilk.	[مغز]
5593	mağzûb (A.) [مغضوب] gazaba uğratılmış.	[مغضوب]
5594	mâh (F.) [ماه] ay.	[ماه]
5595	mahabbet (A.) [محبت] sevgi.	[محبت]
5596	mahabbet eylemek sevmek.	
5597	mahâfil (A.) [محافل] 1 .mahfiller. 2.toplantı yerleri.	[محافل]
5598	mahâkim (A.) [محاكم] mahkemeler.	[محاكم]
5599	mahal (A.) [محل] yer.	[محل]
5600	mahall (A.) [محل] yer.	[محل]

5601	mahallî (A.) [1 [محلى .yerel. 2.yerli.	[محلى]
5602	mahalliye (A.) [محليه] yerel.	[محليه]
5603	mâhâne (F.) [ماهانه] aylık.	[ماهانه]
5604	mahâret (A.) [مهارت] beceri.	[مهارت]
5605	mâhasal (A.) [ماحصل] sonuç.	[ماحصل]
5606	mahâsin (A.) [محاسن] iyilikler, güzellikler.	[محاسن]
5607	mâhazar (A.) [ماحضر] hazırda olan.	[ماحضر]
5608	mahâzin (A.) [مخازن] mahzenler.	[مخازن]
5609	mahâzîr (A.) [محاذير] sakıncalar.	[محاذير]
5610	mahbes (A.) [محبس] hapislane.	[محبس]
5611	mahbûb (A.) [1 [محبوب .sevilen. 2.sevgili.	[محبوب]
5612	mahbus (A.) [1 [محبوس .hapsedilmiş. 2.hapislane.	[محبوس]
5613	mahcûb (A.) [1 [محجوب .tûlmüş. 2.utangaç.	[محجوب]
5614	mahcûb etmek utandırmak.	
5615	mahcûb olmak utanmak.	
5616	mahcûbiyet (A.) [محجوبيت] utangaçlık.	[محجوبيت]
5617	mahcûz (A.) [محجوظ] hacizli.	[محجوظ]
5618	mahcûz olmak haczedilmek.	
5619	mahdud (A.) [محدود] sınırlı, kasıtlı.	[محدود]
5620	mahdum (A.) [مخدوم] oğul.	[مخدوم]
5621	mâhe (F.) [ماهه] matkap.	[ماهه]
5622	mahfaza (A.) [محفظه] kutu, kap.	[محفظه]

5623	mahfî (A.) [مخفى] gizli.	[مخفى]
5624	mahfil (A.) [1 [محفل] toplantı yeri. 2.cami mahfili.	[محفل]
5625	mahfiyyen (A.) [مخفيا] gizlice.	[مخفيا]
5626	mahfuz (A.) [محفوظ] korunmuş, saklanmış.	[محفوظ]
5627	mâh-ı nev (F.) [ماه نو] hilal, ay.	[ماه نو]
5628	mâh-ı sipîhr [ماه سپهر] ay, gkyüzündeki ay.	[ماه سپهر]
5629	mâhî (F.) [ماهی] balık.	[ماهی]
5630	mahir (A.) [ماهر] becerili, maharetli.	[ماهر]
5631	mahiyet (A.) [ماهیت] asıl, esas, içyüzü.	[ماهیت]
5632	mahkûk (A.) [محکوک] kazılmış, kazılarak yazılmış, yontulmuş.	[محکوک]
5633	mahkum (A.) [محکوم] hüküm giymiş.	[محکوم]
5634	mahkûm etmek hüküm giydirmek.	
5635	mahkum olmak hüküm giymek.	
5636	mahlas (A.) [مخلص] takma ad.	[مخلص]
5637	mahlû (A.) [مخلوع] tahttan indirilmiş.	[مخلوع]
5638	mahluk (A.) [مخلوق] yaratık.	[مخلوق]
5639	mahlul (A.) [محلول] erimiş, çözülmüş, hallolmuş.	[محلول]
5640	mahlut (A.) [مخلوط] karışık.	[مخلوط]
5641	mahmûd (A.) [1 [محمود] vülmüş. 2.hamd edilmiş.	[محمود]
5642	mahmul (A.) [محمول] yüklü.	[محمول]
5643	mahmur (A.) [مخمور] uykulu, baygın.	[مخمور]
5644	mâhpâre (F.) [1 [ماه پاره] ay parçası. 2.çok güzel.	[ماه پاره]

5645	mahrec (A.) [مخرج] çıkış yeri.	[مخرج]
5646	mahrem (A.) [1 [محرم .nikah düşmeyen. 2.gizli.	[محرم]
5647	mâhru (F.) [ماهرو] ay yüzlü, güzel yüzlü.	[ماهرو]
5648	mahruk (A.) [محروق] yanık, yanmış.	[محروق]
5649	mahrûkat (A.) [محروقات] yakacak.	[محروقات]
5650	mahrum (A.) [محروم] yoksun.	[محروم]
5651	mahrum etmek yoksun bırakmak.	
5652	mahrum olmak yoksun kalmak.	
5653	mahrumiyet (A.) [محرومیت] yoksunluk, mahrumluk.	[محرومیت]
5654	mahrut (A.) [مخروط] koni.	[مخروط]
5655	mahsûb (A.) [محسوب] hesap edilen.	[محسوب]
5656	mahsûl (A.) [محصول] ürün, sonuç.	[محصول]
5657	mahsur (A.) [محصور] kuşatılmış.	[محصور]
5658	mahsus (A.) [1 [مخصص .zgü, ayrılmış. 2.bilerek.	[مخصوص]
5659	mahsûs (A.) [مخصوص] hissedilen, hissedilir.	[مخصوص]
5660	mahşer (A.) [1 [محشر .kıyamet yeri. 2.aşırı kalabalık.	[محشر]
5661	mâhtâb (F.) [ماهتاب] mehtap.	[ماهتاب]
5662	mahtûm (A.) [مختوم] mühürlü.	[مختوم]
5663	mahtût (A.) [1 [مخطوط .yazılı. 2.çizili.	[مخطوط]
5664	mahv (A.) [1 [محو .yok etme. 2.yok olma.	[محو]
5665	mahvetmek (A.-T.) yok etmek.	
5666	mahz (A.) [محض] sırf, sade, tam.	[محض]

5667	mahzar (A.) [1 [محضر .huzur, kat. 2.grünüş.	[محضر]
5668	mahzun (A.) [محزون] hüzünlü.	[محزون]
5669	mahzun etmek hüzünlendirmek.	
5670	mahzun olmak hüzünlenmek.	
5671	mahzûnane (A.-F.) [محزونانه] hüzünlü bir halde.	[محزونانه]
5672	mahzur (A.) [محذور] sakınca.	[محذور]
5673	mahzur grmek sakıncalı bulmak.	
5674	mahzûzat (A.) [محظوظات] hoşça gidecek şeyler.	[محظوظات]
5675	mâî (A.) [1 [مائى .su ile ilgili. 2.mavi.	[مائى]
5676	mâ-i mukattar [ماء مقطر] damıtık su.	[ماء مقطر]
5677	mâide (A.) [مائده] sofrâ.	[مائده]
5678	mâil (A.) [1 [مائل .eğilimli, istekli. 2.eğimli, meyilli. 3.çalan.	[مائل]
5679	mâil olmak eğilim gstermek.	
5680	maîşet (A.) [معيشت] geçim, dirlik.	[معيشت]
5681	maiyyet (A.) [معيت] birlik, beraberlik, yanında bulunma.	[معيت]
5682	mak'ad (A.) [1 [مقعد .makat, kıç. 2.minder.	[مقعد]
5683	makâbir (A.) [مقابر] mezarlar, kabirler.	[مقابر]
5684	mâkabl (A.) [ماقبل].nceki, nü.	[ماقبل]
5685	mâkablettârih (A.) [ماقبل التاريخ] tarih. ncesi.	[ماقبل التاريخ]
5686	makâl (A.) [مقال] sz.	[مقال]
5687	makam (A.) [1 [مقام .yer. 2.kat, huzur. 3.musikî makamı	[مقام]
5688	makâmat (A.) [مقامات] makamlar.	[مقامات]

5689	makarr (A.) [مقر] başkent. 2.merkez.	[مقر]
5690	makâsîd (A.) [مقاصد] maksatlar.	[مقاصد]
5691	makber (A.) [مقبر] mezar.	[مقبر]
5692	makbere (A.) [مقبره] mezar.	[مقبره]
5693	makbul (A.) [مقبول] kabul edilen, beğenilen.	[مقبول]
5694	makbuz (A.) [مقبوض] alınmış. 2.alındı belgesi.	[مقبوض]
5695	makdem (A.) [مقدم] gelme, geliş.	[مقدم]
5696	makdur (A.) [مقدور] güç. 2.elden gelen.	[مقدور]
5697	makes (A.) [معكس] yansıma yeri.	[معكس]
5698	makes bulmak (A.-T.) yansımak, yansıyacak yer bulmak.	
5699	makes olmak (A.-T.) yansıtmak, yansıma yeri olmak.	
5700	makhûr (A.) [مقهور] kahrolmuş, yenilmiş. 2.gazaba uğramış.	[مقهور]
5701	mâkiyan (F.) [ماكيان] tavuk.	[ماكيان]
5702	makrun (A.) [مقرون] yakın.	[مقرون]
5703	maksad (A.) [مقصد] amaç.)	[مقصد]
5704	maksûd (A.) [مقصود] istenilen, maksat.	[مقصود]
5705	makta (A.) [مقطع] kesim yeri. 2.kesit.)	[مقطع]
5706	maktel (A.) [مقتل] öldürme yeri. 2.ünlü birinin.lümü üzerine yazılan şiir.	[مقتل]
5707	maktû (A.) [مقطوع] kesilmiş, kesik. 2.pazarlık yapılmaz.	[مقطوع]
5708	maktül (A.) [مقتول] öldürülen.	[مقتول]
5709	maktül olmak. öldürülmek.	
5710	mâkul (A.) [معقول] akla uygun.	[معقول]

5711	makûlat (A.) [معقولات] aklî bilgiler.	[معقولات]
5712	makûle (A.) [مقوله] kategori.	[مقوله]
5713	makûs (A.) [1 [معكوس .ters. 2.uğursuz.	[معكوس]
5714	mal (A.) [1 [مال .mal. 2.servet.	[مال]
5715	mâlâmâl (F.) [مالا مال] dopdolu.	[مالا مال]
5716	mâlî (A.) [1 [مالی .mal ile ilgili. 2.maliye ile ilgili.	[مالی]
5717	mâlihulya (Yun.-A.) [مالی خولیا] melankoli.	[مالی خولیا]
5718	mâlik (A.) [مالک] sahip.	[مالک]
5719	mâlikiyet (A.) [مالکیت] sahip olma.	[مالکیت]
5720	maliye (A.) [مالییه] devletin gelir ve gider işlerini takip eden bakanlık ve ona bağlı daireler.	[مالییه]
5721	malûl (A.) [معلول].zürlü, hastalıklı.	[معلول]
5722	malûlen (A.) [معلولا] sakatlanmış olarak, zürlü olarak.	[معلولا]
5723	malûlîn (A.) [معلولین] hastalar, sakatlar.	[معلولین]
5724	malûm (A.) [معلوم] bilinen.	[معلوم]
5725	malûm olmak anlaşılmaq, bilinmek.	
5726	malûmat (A.) [معلومات] bilgi.	[معلومات]
5727	malûmatfurûş (A.-F.) [معلومات فروش] bilgiçlik taslayan.	[معلومات فروش]
5728	malûmatfurûşluk (A.-F.-T.) bilgiçlik taslama.	
5729	malûmatfurûşluk etmek bilgiçlik taslamak.	
5730	mâmafih (A.) [مع مافیه] bununla birlikte.	[مع مافیه]
5731	mâmelek (A.) [ماملک] sahip olunan.	[ماملک]

5732	mamûl (A.) [1 [معمول .yapılmış, imal edilmiş. 2.alışılmış.	[معمول]
5733	mamûlat (A.) [معمولات] imal edilenler.	[معمولات]
5734	mamûlün fevkinde alışılmışın tesinde.	
5735	mamûr (A.) [معمور] bayındır, imar edilmiş.	[معمور]
5736	mamûr edilmek bayındırlaştırılmak, imar edilmek.	
5737	mamûr etmek bayındırlaştırmak.	
5738	mamûr olmak bayındır olmak.	
5739	mamûre (A.) [معموره] bayındır yer.	[معموره]
5740	mamûriyet (A.) [معموریت] bayındırlık.	[معموریت]
5741	mana (A.) [معنی] anlam.	[معنی]
5742	manalandırmak anlam kazandırmak.	
5743	manen (A.) [1 [معنا .mana yolu ile. 2.gnülden.	[معنا]
5744	mânend (F.) [مانند] gibi.	[مانند]
5745	manevî (A.) [1 [معنوی .anlam ile ilgili. 2.ruh ile ilgili.	[معنوی]
5746	maneviyat (A.) [1 [معنویات .manaya dayalı şeyler. 2.moral değerler.	[معنویات]
5747	mani (A.) [معنی] engel.	[معنی]
5748	mani olmak engel olmak.	
5749	mânia (A.) [مانعه] engel.	[مانعه]
5750	manidar (A.-F.) [معنی دار] anlamlı.	[معنی دار]
5751	mansıb (A.) [منصب] devlet memuriyetindeki makam.	[منصب]
5752	mansıbdar (A.-F.) [منصبدار] makam sahibi devlet memuru.	[منصبدار]
5753	mansur (A.) [منصور] Tanrı'nın yardımıyla zafer kazanan.	[منصور]
5754	mantıkan (A.) [منطقا] mantık bakımından.	[منطقا]
5755	mantıkî (A.) [منطقی] mantıklı.	[منطقی]

5756	mantıkiyyûn (A.) [منطقیون] mantıkçılar, mantık bilginleri.	[منطقیون]
5757	manzar (A.) [1 [منظر] .seyir yeri. 2.grünüş. 3.yüz.	[منظر]
5758	manzara (A.) [منظره] grünü.	[منظره]
5759	manzum (A.) [منظوم] nazmedilmiş.	[منظوم]
5760	manzûmât (A.) [منظومات] manzumeler.	[منظومات]
5761	manzûme (A.) [1 [منظومه] .dizilmiş. 2.vezinli sz, şiir. 3.sistem.	[منظومه]
5762	manzur (A.) [1 [منظور] .bakılan. 2.dikkat çeken.	[منظور]
5763	manzur olmak grülmek, gze çarpmak.	
5764	mâr (F.) [مار] yılan.	[مار]
5765	maraz (A.) [مرض] hastalık.	[مرض]
5766	marazî (A.) [مرضی] hastalıklı, hastalıkla ilgili.	[مرضی]
5767	mârgîr (F.) [مارگیر] yılanca, yılan tutan.	[مارگیر]
5768	marifet (A.) [1 [معرفت] .bilme. 2.ustalık, beceri. 3.aracı.	[معرفت]
5769	mariz (A.) [مریض] hasta.	[مریض]
5770	mârpîç (F.) [مارپیچ] marpuç, nargile marpucu.	[مارپیچ]
5771	maruf (A.) [1 [معروف] .bilinen. 2.ünlü, tanınmış.	[معروف]
5772	marûf olmak tanınmak, bilinmek.	
5773	maruz (A.) [1 [معروض] .arzedilen, sunulan. 2.karşı karşıya kalma, tutulma.	[معروض]
5774	maruz olmak karşı karşıya kalmak.	
5775	maruzat (A.) [معروضات] sunulanlar, arzedilecek şeyler.	[معروضات]
5776	mâsabak (A.) [ماسبق] geçen, geçmiş.	[ماسبق]
5777	masâri (A.) [مصارع] dizeler, mısralar.	[مصارع]

5778	masârif (A.) [مصارف] harcamalar.	[مصارف]
5779	masdar (A.) [1 [مصدر] .çıkış yeri, kaynak. 2.masdar.	[مصدر]
5780	mâsebak (A.) [ماسبق] geçen, geçmiş.	[ماسبق]
5781	mashara (A.) [مسخره] soytarı.	[مسخره]
5782	mâsiva (A.) [1 [ماسوی] .Tanrı'nın dışındaki varlıklar. 2.dünyaya.zgü her şey.	[ماسوی]
5783	masiyet (A.) [1 [معصیت] .günah. 2.isyan.	[معصیت]
5784	maskat (A.) [1 [مسقط] .düşüş yeri.	[مسقط]
5785	maskat-ı re's [مسقط رأس] doğum yeri.	[مسقط رأس]
5786	maslahat (A.) [1 [مصلحت] .iş. 2.dirlik düzenlik.	[مصلحت]
5787	maslahatgüzar (A.-F.) [مصلحت گزار] elçi adına devlet işlerini yürüten.	[مصلحت گزار]
5788	masnû (A.) [1 [مصنوع] .yapma, yapay. 2.sanatlı.	[مصنوع]
5789	masraf (A.) [مصرف] harcama, gider.	[مصرف]
5790	masrû (A.) [مصروع] saralı.	[مصروع]
5791	masrûf (A.) [مصروف] harcanmış.	[مصروف]
5792	masruf olmak harcanmak.	
5793	mass (A.) [مص] emme.	[مص]
5794	massetmek emmek, çekmek.	
5795	mâst (F.) [ماست] yoğurt.	[ماست]
5796	mastaba (A.) [1 [مصطبه] .meyhane. 2.sedir.	[مصطبه]
5797	masum (A.) [1 [معصوم] .suçsuz, günahsız. 2.küçük çocuk.	[معصوم]
5798	masumane (A.-F.) [معصومانه] masumca.	[معصومانه]
5799	masume (A.) [1 [معصومه] .suçsuz, günahsız. 2.küçük kız çocuğu.	[معصومه]

5800	masumiyet (A.) [معصومیت] masumluk, suçsuzluk.	[معصومیت]
5801	masûn (A.) [مصون] korunmuş, saklanmış.	[مصون]
5802	masûn kalmak korunmak, zarar gelmemek.	
5803	mâşe (F.) [ماشه] maşa.	[ماشه]
5804	maşer (A.) [معشر] toplum.	[معشر]
5805	maşerî (A.) [معشرى] kollektif, ortaklaşa.	[معشرى]
5806	mâşita (A.) [ماشطه] kadın makyajcısı, kadın kuafrü.	[ماشطه]
5807	mâşî (A.) [ماشى] yürüyen.	[ماشى]
5808	mâşiyen (A.) [ماشيا] yürüyerek.	[ماشيا]
5809	maşrık (A.) [مشرق] doğu.	[مشرق]
5810	maşûk (A.) [معشوق] (erkek) sevgili.	[معشوق]
5811	maşuka (A.) [معشوقه] (bayan) sevgili.	[معشوقه]
5812	matbaa (A.) [مطبعه] basımevi.	[مطبعه]
5813	matbah (A.) [مطبخ] mutfak.	[مطبخ]
5814	matbû (A.) [مطبوع] 1 .basılı. 2.hoşa giden, hoş.	[مطبوع]
5815	matbûat (A.) [مطبوعات] 1 .basın. 2.basılı şeyler.	[مطبوعات]
5816	mâtem (A.) [ماتم] yas.	[ماتم]
5817	mâtem tutmak yas tutmak.	
5818	mâtemdar (A.-F.) [ماتمدار] yaslı.	[ماتمدار]
5819	mâtemî (A.-F.) [ماتمى] yaslı.	[ماتمى]
5820	mâtemli (A.-T.) yaslı.	
5821	mâtemserâ (A.-F.) [ماتمسرا] yas tutulan ev.	[ماتمسرا]

5822	mâtemzede (A.-F.) [ماتم زده] yaslı.	[ماتم زده]
5823	matla (A.) [1 [مطلع .doğuş yeri. 2.kaside ve gazelin ilk beyti.	[مطلع]
5824	matlab (A.) [1 [مطلب .konu. 2.istek.	[مطلب]
5825	matlub (A.) [1 [مطلوب .istenilen, aranan. 2.alacak.	[مطلوب]
5826	matlûb etmek istemek.	
5827	matrûd (A.) [مطرود] kovulmuş.	[مطرود]
5828	matrûş (A.) [1 [مطروش .sakalsız. 2.tıraşlanmış.	[مطروش]
5829	matuf (A.) [معطوف] ynelik, çevrili.	[معطوف]
5830	matûh (A.) [معتوه] bunak, bunamış.	[معتوه]
5831	matûhe (A.) [معتوهه] bunak, bunamış (bayan).	[معتوهه]
5832	mâvaka (A.) [ماوقع] olup biten.	[ماوقع]
5833	mâverâ (A.) [1 [ماورا .te, tesinde. 2.ahiret, bür dünya.	[ماورا]
5834	mavtın (A.) [موطن] yurt tutulan yer.	[موطن]
5835	mâye (F.) [1 [مایه .maya. 2.para. 3.mal. 4.güç.	[مایه]
5836	mâyedar (F.) [1 [مایه دار .mayalı. 2.paralı. 3.mal sahibi. 4.güçlü.	[مایه دار]
5837	mâyi (A.) [مایع] sıvı.	[مایع]
5838	mayûb (A.) [1 [معیوب .kusurlu. 2.ayıplanmış.	[معیوب]
5839	mazanna (A.) [1 [مظنه .ermiş sanılan.2.zan altındaki.	[مظنه]
5840	mazarrat (A.) [1 [مضرت .zarar verme. 2.zarar.	[مضرت]
5841	mazarrât (A.) [مضرات] zararlar.	[مضرات]
5842	mazbata (A.) [مضبطه] tutanak.	[مضبطه]
5843	mazbata tanzim etmek tutanak düzenlemek.	

5844	mazbut (A.) [1 [مضبوط .zaptedilmiş. 2.kayda geçirilmiş. 3.derli toplu. 4.sağlam.	[مضبوط]
5845	mazbutat (A.) [مضبوطات] kayda geçirilenler.	[مضبوطات]
5846	mazeret (A.) [معذرت].zür.	[معذرت]
5847	mazerethâh (A.-F.) [معذرت خواه].zür dileyen.	[معذرت خواه]
5848	mazhar (A.) [1 [مظهر .ortaya çıkış yeri. 2.şereflenme, nail olma.	[مظهر]
5849	mazhar olmak karşılaşmak, nail olmak.	
5850	mâzi (A.) [ماضى] geçmiş, geçmiş zaman.	[ماضى]
5851	mazlum (A.) [1 [مظلوم .zulme uğramış. 2.sesiz sedasız.	[مظلوم]
5852	mazlumâne (A.-F.) [مظلومانه] mazlumca.	[مظلومانه]
5853	mazlûmiyet (A.) [1 [مظلوميت .mazumluk, zulme uğramışlık. 2.sesiz sedasız olma.	[مظلوميت]
5854	mazmaza (A.) [مضمضه] gargara.	[مضمضه]
5855	mazmaza yapmak gargara yapmak, ağızda su çalkalamak.	
5856	mazmun (A.) [1 [مضمون .kavram. 2.ince sz.	[مضمون]
5857	maznun (A.) [مذنون] zanlı.	[مذنون]
5858	maznun olmak zan altında kalmak.	
5859	mazrub (A.) [1 [مضروب .dvülen. 2.çarpılan.	[مضروب]
5860	mazruf (A.) [1 [مطروف .kaba konulan. 2.zarflı.	[مطروف]
5861	mâzu (F.) [مازو] mazi.	[مازو]
5862	mazûl (A.) [معزول] grevden alınmış, azledilmiş.	[معزول]
5863	mazul olmak grevden alınmak, azledilmek.	
5864	mazur (A.) [معذور].zürlü.	[معذور]
5865	me'vâ (A.) [مأوا] sığınma yeri.	[مأوا]
5866	me'yûs (A.) [مأیوس] umutsuz.	[مأیوس]

5867	me'yûs etmek umutsuz bırakmak.	
5868	me'yûs olmak umudunu yitirmek.	
5869	meâb (A.) [مآب] sığınma yeri.	[مآب]
5870	meâd (A.) [1 [معاد .dnüş yeri. 2.ahiret.	[معاد]
5871	meâhiz (A.) [مأخذ] kaynaklar.	[مأخذ]
5872	meâl (A.) [مآل] anlam.	[مآل]
5873	meâric (A.) [معارج] merdivenler.	[معارج]
5874	meâsî (A.) [1 [معاصى . isyanlar. 2.günahlar.	[معاصى]
5875	meâyib (A.) [معایب] kusurlar, ayıplar.	[معایب]
5876	mebâd (F.) [مباد] sakın, aman sakın, olmaya.	[مباد]
5877	mebâdâ (F.) [مبادا] sakın, aman sakın, olmaya.	[مبادا]
5878	mebâdî (A.) [مبادئ] ilkeler, prensipler.	[مبادئ]
5879	mebâhis (A.) [مباحث] konular, bahisler.	[مباحث]
5880	mebânî (A.) [1 [مبانى .temeller. 2.yapılar, binalar.	[مبانى]
5881	mebde' (A.) [1 [مبدأ .başlangıç noktası.	[مبدأ]
5882	mebde-i tarih [مبدأ تاریخ] tarih başlangıcı.	[مبدأ تاریخ]
5883	mebhas (A.) [1 [مبحث .blüm, fasıl. 2.bilim.	[مبحث]
5884	mebhûs (A.) [مبحوث] bahsedilen.	[مبحوث]
5885	mebhût (A.) [مبهوت] şaşkın.	[مبهوت]
5886	meblağ (A.) [1 [مبلغ .tutar. 2.para.	[مبلغ]
5887	mebnâ (A.) [مبنى] bina.	[مبنى]
5888	mebnî (A.) [1 [مبنى .dayanan. 2.bina edilmiş.	[مبنى]

5889	mepsût (A.) [مبسوط] yaygın, açık.	[مبسوط]
5890	mepsûten (A.) [مبسوطا] yaygın olarak.	[مبسوطا]
5891	mebus (A.) [مبعوث] 1 [مبعوث] gnderilmiş. 2.milletvekili. 3.lümden sonra dirilen.	[مبعوث]
5892	mebzûl (A.) [مبذول] bol.	[مبذول]
5893	mebzûlen (A.) [مبذولا] bolca.	[مبذولا]
5894	mebzûliyet (A.) [مبذوليت] bolluk.	[مبذوليت]
5895	mec'ûl (A.) [مجعول] yapay.	[مجعول]
5896	mecâl (A.) [مجال] 1 [مجال] güç, kuvvet. 2.fırsat.	[مجال]
5897	mecâlis (A.) [مجالس] meclisler.	[مجالس]
5898	mecâmi (A.) [مجامع] toplantı yerleri.	[مجامع]
5899	mecânîn (A.) [مجانين] mecnunlar, çılgınlar.	[مجانين]
5900	mecbûr (A.) [مجبور] 1 [مجبور] zorunlu. 2.zora koşulmuş.	[مجبور]
5901	mecbûrî (A.) [مجبوري] zorunlu.	[مجبوري]
5902	mecbûriyet (A.) [مجبورييت] zorunluluk.	[مجبورييت]
5903	meccânen (A.) [مجاننا] parasız olarak.	[مجاننا]
5904	meccânî (A.) [مجاني] parasız.	[مجاني]
5905	mecd (A.) [مجد] ululuk.	[مجد]
5906	mecelle (A.) [مجله] dergi.	[مجله]
5907	mechûl (A.) [مجهول] bilinmeyen.	[مجهول]
5908	mechûlât (A.) [مجهولات] bilinmeyenler.	[مجهولات]

5909	mechûliyet (A.) [مجهوليت] bilinmezlik.	[مجهوليت]
5910	mechûlünne seb (A.) [مجهول النسب] onun bunun çocuğu.	[مجهول النسب]
5911	mecîd (A.) [مجيد] ulu.	[مجيد]
5912	meclis (A.) [مجلس] toplantı yeri.	[مجلس]
5913	meclisefrûz (A.-F.) [مجلس افروز] meclisi aydınlatan, meclisi şenlendiren.	[مجلس افروز]
5914	meclûb (A.) [1 [محبوب] .celbedilmiş. 2.aşık, tutkun.	[محبوب]
5915	mecma' (A.) [مجمع] toplantı yeri.	[مجمع]
5916	mecmû' (A.) [مجموع] toplam, tümü.	[مجموع]
5917	mecmûa (A.) [1 [مجموعه] .dergi. 2.küçük risale veya farklı kitapların bir araya getirildiği eser.	[مجموعه]
5918	mecmûan (A.) [مجموعا] toplam olarak.	[مجموعا]
5919	mecnûn (A.) [1 [مجنون] .delice seven. 2.cinli. 3.Leyla'nın aşığı.	[مجنون]
5920	mecnûnâne (A.-F.) [مجنونانه] çılğınca, delicesine.	[مجنونانه]
5921	mecrâ (A.) [1 [مجرا] .su yatağı. 2.yol, güzergah.	[مجرا]
5922	mecrûh (A.) [مجروح] yaralı.	[مجروح]
5923	mecrûhîn (A.) [مجروحين] yaralılar.	[مجروحين]
5924	mecûsî (A.) [مجوسى] ateşperest, ateşe tapan.	[مجوسى]
5925	meczûb (A.) [1 [مجذوب] .cezbedilmiş. 2.Tanrı sevgisiyle cezbeyle kapılan. 2.deli.	[مجذوب]
5926	med'uv (A.) [مدعو] davetli.	[مدعو]
5927	med'uvvîn (A.) [مدعوين] davetliler.	[مدعوين]
5928	medâfin (A.) [مدافن] mezarlar.	[مدافن]

5929	medâr (A.) [1 [مدار .yrünge 2.dnence. 3.vesile, vasıta. 4.yardımcı.	[مدار]
5930	medâric (A.) [مدارج] merdivenler.	[مدارج]
5931	medâris (A.) [مدارس] medreseler.	[مدارس]
5932	medd (A.) [1 [مد .uzatma. 2.çekme.	[مد]
5933	meddâh (A.) [1 [مداح .çok.ven. 2.meddah.	[مداح] [1]
5934	meded (A.) [مدد] yardım, medet.	[مدد]
5935	mededhâh (A.-F.) [مددخواه] yardım isteyen.	[مددخواه]
5936	mededkâr (A.-F.) [مددکار _____] yardım eden, yardımcı.	[مددکار]
5937	mededres (A.-F.) [مدرّس] yardıma koşan, imdada koşan.	[مدرّس]
5938	medenî (A.) [1 [مدنی .şehirli. 2.uygar. 3.grgülü. 4.Medineli.	[مدنی]
5939	medenîleşmek uygarlaşmak.	
5940	medeniyet (A.) [مدنیت] uygarlık.	[مدنیت]
5941	medfa (A.) [مدفع] top.	[مدفع]
5942	medfen (A.) [مدفن] mezar, defin yeri.	[مدفن]
5943	medfû (A.) [1 [مدفوع .çıkarılmış. 2.dışkı. 3.para kasesından çıkmış.	[مدفوع]
5944	medfûn (A.) [مدفون] gmülü, defnedilmiş.	[مدفون]
5945	medfûn edilmek gmülmek.	
5946	medh (A.) [مدح]vgü.	[مدح]
5947	medhal (A.) [1 [مدخل .giriş. 2.giriş yeri. 3.başlangıç. 4.dehalet.	[مدخل]
5948	medhaldâr (A.-F.) [مدخلدار] parmağı olan, müdahale etmiş olan.	[مدخلدار]
5949	medhaldar bulunmak (A.-F.-T.) parmağı olmak; müdahalesi bulunmak.	
5950	medhedilmek övülmek.	
5951	medhetmek övmek.	

5952	medhiye (A.) [مدحيه].vgü.	[مدحيه]
5953	medhiyyât (A.) [مدحيات].vgüler.	[مدحيات]
5954	medhûş (A.) [مدهوش] dehşete kapılmış.	[مدهوش]
5955	medîd (A.) [مدى] 1 [مديد].uzun. 2.çekilmiş.	[مدى]
5956	medîde (A.) [مدیده] 1 [مدیده].uzun. 2.çekilmiş.	[مدیده]
5957	medîha (A.) [مدیحه].vgü şiiiri, kaside.	[مدىحه]
5958	medîhagû (A.-F.) [مدیحه گو].vgü şairi, kaside şairi.	[مدىحه گو]
5959	medîne (A.) [مدینه] 1 [مدینه].şehir. 2.Medine.	[مدینه]
5960	medînetünnebî (A.) [مدینة النبى] Medine.	[مدینة النبى]
5961	medînetüsselam (A.) [مدینة السلام] Bağdat.	[مدینة السلام]
5962	medlûl (A.) [مدلول] kanıt olarak gsterilen.	[مدلول]
5963	medresevî (A.) [مدرسوى] medrese ile ilgili.	[مدرسوى]
5964	medrûs (A.) [مدروس] 1 [مدروس].eski, yırtık pırtık. 2.ders olarak verilen.	[مدروس]
5965	medyûn (A.) [مدیون] borçlu.	[مدىون]
5966	mefâhîm (A.) [مفاهيم] mefhumlar.	[مفاهيم]
5967	mefâhir (A.) [مفاخر].vünülecek şeyler.	[مفاخر]
5968	mefâsıl (A.) [مفاصل] eklemler.	[مفاصل]
5969	mefâtih (A.) [مفاتيح] anahtarlar.	[مفاتيح]
5970	mefhar (A.) [مفخر].vünç kaynağı.	[مفخر]
5971	mefhum (A.) [مفهوم] kavram.	[مفهوم]
5972	mefhûm olmak anlaşılmak.	

5973	mefkûd (A.) [1 [مفقود .kayıp. 2.yok olmuş.	[مفقود]
5974	mefkûd olmak 1.kaybolmak. 2.yok olmak.	
5975	mefkûre (A.) [مفكوره] ülkü, ideal.	[مفكوره]
5976	mefkûrevî (A.) [مفكوروى] ülkü ile ilgili.	[مفكوروى]
5977	meflûc (A.) [مفلوج] felçli.	[مفلوج]
5978	meflûc olmak felç olmak, kımıldayamaz hale gelmek.	
5979	meflûciyet (A.) [1 [مفلوجيت .felçlilik. 2.kıpırdayamama.	[مفلوجيت]
5980	mefrûş (A.) [مفروش] dşenmiş.	[مفروش]
5981	mefrûşat (A.) [مفروشات] dşeme.	[مفروشات]
5982	mefrûz (A.) [مفروز] ayırılmış.	[مفروز]
5983	mefrûz (A.) [مفروض] farzedilmiş.	[مفروض]
5984	meftûh (A.) [1 [مفتوح .açık. 2.fethedilmiş. 3.fethalı.	[مفتوح]
5985	meftûn (A.) [مفتون] tutkun, aşık.	[مفتون]
5986	meftûn etmek aşık etmek.	
5987	meftûn olmak aşık olmak, tutulmak.	
5988	meftûniyet (A.) [مفتونيت] tutkunluk.	[مفتونيت]
5989	meger (F.) [1 [مگر .meğer. 2.oysa.	[مگر]
5990	meges (F.) [مگس] sinek.	[مگس]
5991	meğâk (F.) [1 [مغاک .çukur. 2.mezar.	[مغاک]
5992	meh (F.) [مه] ay.	[مه]
5993	mehâbet (A.) [مهابت] heybetlilik.	[مهابت]
5994	mehâlik (A.) [مهالك] tehlikeli yerler.	[مهالك]
5995	mehâr (F.) [مهار] yular, dizgin.	[مهار]

5996	mehaz (A.) [مأخذ] kaynak.	[مأخذ]
5997	mehbil (A.) [مهبل] rahim yolu.	[مهبل]
5998	mehd (A.) [مهد] beşik.	[مهد]
5999	mehekk (A.) [محك] mihenk taşı.	[محك]
6000	mehîb (A.) [مهيب] heybetli.	[مهيب]
6001	mehl (A.) [مهل] süre tanıma.	[مهل]
6002	mehleke (A.) [مهلكه] tehlikeli yer.	[مهلكه]
6003	mehlikâ (F.-A.) [مه لقا] ay yüzlü, güzel yüzlü.	[مه لقا]
6004	mehpare (F.) [1 مه پاره .ay parçası. 2.güzel yüzlü.	[مه پاره]
6005	mehpeyker (F.) [مه پيكر] güzel yüzlü, parlak yüzlü.	[مه پيكر]
6006	mehr (A.) [مهر] mehir.	[مهر]
6007	mehrû (F.) [مهرو] ay yüzlü, güzel yüzlü.	[مهرو]
6008	mehtâb (F.) [مهتاب] mehtap, ay ışığı.	[مهتاب]
6009	mehûz (A.) [مأخوذ] alınmış.	[مأخوذ]
6010	mehveş (F.) [1 مهوش .ay gibi, ay kadar güzel. 2.güzel yüzlü.	[مهوش]
6011	mekân (A.) [1 مكان .yer. 2.ev.	[مكان]
6012	mekâre (A.) [مكاره] kiralık binek veya yük hayvanı.	[مكاره]
6013	mekâreci (A.-T.) binek veya yük hayvanı kiralayan.	
6014	mekârim (A.) [مكارم] cmertlikler.	[مكارم]
6015	mekâtîb (A.) [مكاتيب] mektuplar.	[مكاتيب]
6016	mekâtib (A.) [مكاتب] okullar.	[مكاتب]

6017	mekâtib-i âliye [مكاتب عاليه] yüksekokullar.	[مكاتب عاليه]
6018	mekâtib-i askeriye [مكاتب عسكريه] askerî okullar.	[مكاتب عسكريه]
6019	mekhûl (A.) [مكحول] sürmeli.	[مكحول]
6020	meknûn (A.) [1 [مكنون] dizili. 2.gizli.	[مكنون]
6021	mekr (A.) [مكر] hile.	[مكر]
6022	mekrûh (A.) [مكروه] iğrenç.	[مكروه]
6023	meks (A.) [مكث] duralama, duraklama.	[مكث]
6024	meksur (A.) [مكسور] kırık.	[مكسور]
6025	mekşûf (A.) [مكشوف] keşfedilmiş.	[مكشوف]
6026	mekteb (A.) [1 [مكتب] okul. 2.ekol.	[مكتب]
6027	mekteb-i âlî [مكتب عالي] yüksekokul.	[مكتب عالي]
6028	mekteb-i harbiye [مكتب حربيه] harp okulu.	[مكتب حربيه]
6029	mekteb-i i'dâdî [مكتب اعدادى] lise.	[مكتب اعدادى]
6030	mekteb-i ibtidâî [مكتب ابتدائى] ilkokul.	[مكتب ابتدائى]
6031	mekteb-i rüşdî [مكتب رشدى] ortaokul.	[مكتب رشدى]
6032	mekteb-i sultânî [مكتب سلطانى] Galatasaray Lisesi.	[مكتب سلطانى]
6033	mektep (A.) [مكتب] okul.	[مكتب]
6034	mektub (A.) [1 [مكتوب] yazılı. 2.mektup.	[مكتوب]
6035	mektûbat (A.) [مكتوبات] mektuplar.	[مكتوبات]

6036	mektûbî (A.) [مكتوبى] valilik.zel kalem müdürü.	[مكتوبى]
6037	mektûm (A.) [مكتوم] gizli.	[مكتوم]
6038	melabe (A.) [ملعبه] oyuncak.	[ملعبه]
6039	melâbis (A.) [ملابس] giysiler.	[ملابس]
6040	melah (F.) [ملح] çekirge.	[ملح]
6041	melahat (A.) [ملاحه] yüz güzelliği.	[ملاحه]
6042	melâhide (A.) [ملاحده] dinsizler, tanrıtanımazlar.	[ملاحده]
6043	melâik (A.) [ملائك] melekler.	[ملائك]
6044	melâike (A.) [ملائكه] melekler.)	[ملائكه]
6045	melâl (A.) [ملال] sıkıntı, usanma.	[ملال]
6046	melalli (A.-T.) sıkıntılı.	
6047	melanet (A.) [ملعنت] melunluk.	[ملعنت]
6048	melce (A.) [ملجأ] sığınak, sığınacak yer.	[ملجأ]
6049	melekât (A.) [ملكات] yetiler.	[ملكات]
6050	meleke (A.) [ملكه] yeti.	[ملكه]
6051	meleksîmâ (A.) [ملك سيما] melek yüzlü güzel.	[ملك سيما]
6052	melekût (A.) [ملكوت] ruhlar alemi.	[ملكوت]
6053	melfûfen (A.) [ملفوفا] ilişkide.	[ملفوفا]
6054	melhûz (A.) [ملحوظ] düşünülen, ngrülen.	[ملحوظ]
6055	melik (A.) [ملك] padişah.	[ملك]
6056	mellah (A.) [ملاح] gemici.	[ملاح]

6057	melsûk (A.) [ملصوق] yapışık.	[ملصوق]
6058	melûf (A.) [مألوف] alışık.	[مألوف]
6059	melun (A.) [ملعون] lanet olası.	[ملعون]
6060	memâlik (A.) [1 ممالك .ülkeler. 2.topraklar, diyarlar.	[ممالك]
6061	memât (A.) [ممات].lüm.	[ممات]
6062	memduh (A.) [ممدوح].vülmüş.	[ممدوح]
6063	memer (A.) [ممر] geçit.	[ممر]
6064	memhûr (A.) [ممهور] mühürlü.	[ممهور]
6065	memleket (A.) [1 مملكت .ülke. 2.şehir.	[مملكت]
6066	memlûk (A.) [مملوك] kle.	[مملوك]
6067	memnû (A.) [ممنوع] yasak.	[ممنوع]
6068	memnûa (A.) [ممنوعه] yasak.	[ممنوعه]
6069	memnûiyet (A.) [منوعيت] yasak olma hali.	[منوعيت]
6070	memnûn (A.) [1 ممنون .mutlu, razı. 2.sevinçli.	[ممنون]
6071	memnun etmek 1.mutlu edilmek, razı edilmek. 2.sevindirmek.	
6072	memnuniyet (A.) [ممنونيت] memnunluk.	[ممنونيت]
6073	memûl (A.) [مأمول] umulan, beklenen.	[مأمول]
6074	memur (A.) [1 مأمور .grevli. 2.devlet memuru.	[مأمور]
6075	memurîn (A.) [مأمورين] memurlar, grevliler.	[مأمورين]
6076	memûriyet (A.) [مأموريت] memurluk.	[مأموريت]
6077	memzuc (A.) [ممزوج] karışık.	[ممزوج]

6078	men (F.) [من] ben.	[من]
6079	men' (A.) [1 [منع .engel olma, alıkoyma. 2.engel olunma, alıkonulma.	[منع]
6080	3.yasaklama. 4.yasaklanma.	
6081	men' edilmek yasaklanmak.	
6082	men' etmek 1.engel olmak, alıkoymak. 2.yasaklamak.	
6083	men' olunmak yasaklanmak.	
6084	menâbi' (A.) [منابع] kaynaklar.	[منابع]
6085	menâfi' (A.) [منافع] menfaatler, çıkarlar, yararlar.	[منافع]
6086	menâkıb (A.) [مناقب] menkıbeler, vüğe değer zellikler.	[مناقب]
6087	menâm (A.) [1 [منام .uyku. 2.rüya.	[منام]
6088	menâre (A.) [مناره] minare.	[مناره]
6089	menâsıb (A.) [مناصب] makamlar.	[مناصب]
6090	menâtık (A.) [مناطق] blgeler.	[مناطق]
6091	menâzır (A.) [مناظر] manzaralar.	[مناظر]
6092	menâzil (A.) [1 [منازل .konaklar. 2.aşamalar.	[منازل]
6093	menba (A.) [1 [منبع .kaynak. 2.pınar.	[منبع]
6094	menfâ (A.) [منفى] sürgün.	[منفى]
6095	menfaat (A.) [منفعت] çıkar, yarar.	[منفعت]
6096	menfaatperest (A.-F.) [منفعت پرست] çıkarıcı.	[منفعت پرست]
6097	menfâlık (A.-T.) sürgün hayatı.	
6098	menfez (A.) [منفذ] nüfuz etme yeri, delik, yarık, giriş veya çıkış yolu.	[منفذ]
6099	menfî (A.) [1 [منفى .olumsuz. 2.hep olumsuz düşünen, her şeye olumsuz	[منفى]
6100	yaklaşan. 3.sürgüne gnderilmiş.	
6101	menfur (A.) [منفور] nefret edilen.	[منفور]

6102	menhî (A.) [منهى] yasaklanmış.	[منهى]
6103	menhiyat (A.) [منهيات] yasaklar.	[منهيات]
6104	menhus (A.) [منحوس] uğursuz.	[منحوس]
6105	meni (A.) [منى] sperma.	[منى]
6106	menî (F.) [منى] benlik.	[منى]
6107	menî' (A.) [منيع] aşılmaz, sarp, geçit vermez.	[منيع]
6108	menkabe (A.) [منقبه] ünlü kişilerin yaşamlarına ilişkin ve çoğu gerçeğe bağdaşmaz. öyküler.	[منقبه]
6109	menkûha (A.) [منكوحة] nikahlı hanım, eş.	[منكوحة]
6110	menkul (A.) [1 [منقول] nakledilen. 2.anlatılan, rivayet edilen.	[منقول]
6111	menkûş (A.) [منقوش] nakışlı, işlemeli, desenli.	[منقوش]
6112	mensûb (A.) [منصوب] nispet edilen, ait, bağlı.	[منصوب]
6113	mensûbîn (A.) [منصوبين] mensuplar.	[منصوبين]
6114	mensubiyet (A.) [منصوبيت] mensup olma, bağlı olma.	[منصوبيت]
6115	mensûc (A.) [منسوج] dokunmuş.	[منسوج]
6116	mensûcât (A.) [1 [منسوجات] dokumalar. 2.dokuma sektrü.	[منسوجات]
6117	mensûh (A.) [منسوخ] hükümsüz.	[منسوخ]
6118	mensûr (A.) [منثور] düzyazı.	[منثور]
6119	menşe (A.) [منشا] kken..	[منشا]
6120	menşur (A.) [1 [منشور] ferman. 2.prizma.	[منشور]
6121	menus (A.) [1 [مأنوس] alışılmış. 2.alışkın.	[مأنوس]

6122	menût (A.) [منوط] bağlı.	[منوط]
6123	menzil (A.) [1 [منزل] .konak. 2.ev. 3.bir günde gidilebilen yol.	[منزل]
6124	menzil alınmak yol alınmak.	
6125	menzil almak yol almak.	
6126	menzilgâh (A.-F.) [منزلگاه] konak yeri.	[منزلگاه]
6127	mer'î (A.) [مرئى] yürürlükte, geçerli.	[مرئى]
6128	mera (A.) [مرعى] otlak.	[مرعى]
6129	merâkiz (A.) [مراكز] merkezler.	[مراكز]
6130	merâm (A.) [مرام] amaç, anlatılmak istenen şey.	[مرام]
6131	merâret (A.) [مرات] acılık.	[مرات]
6132	merâsî (A.) [مراتى] ağıtlar, mersiyeler.	[مراتى]
6133	merâsim (A.) [1 [مراسم] .trenler. 2.tren.	[مراسم]
6134	merâtib (A.) [مراتب] rütbeler, mertebeler.	[مراتب]
6135	merbut (A.) [مربوط] bağlı.	[مربوط]
6136	merbûtiyet (A.) [1 [مربوطیت] .bağlılık. 2.düşkünlük, aşırı ilgi.	[مربوطیت]
6137	mercân (A.) [مرجان] mercan.	[مرجان]
6138	merci (A.) [مرجع] başvuru yeri.	[مرجع]
6139	merd (F.) [1 [مرد] .adam. 2.yiğit.	[مرد]
6140	merdâne (F.) [مردانه] yiğitçe.	[مردانه]
6141	merdiven (F.) [نردبان] merdiven.	[نردبان]
6142	merdûd (A.) [مردود] reddedilmiş, kabul edilmemiş.	[مردود]
6143	merdum (F.) [1 [مردم] .insan. 2.halk. 3.gzbebeği.	[مردم]

6144	merdumharlık (F.-T.) insan eti yeme, yamyamlık..	
6145	merdüm (F.) [1 [مردم .insan. 2.halk. 3.gzbebeği.	[مردم]
6146	merdümek (F.) [مردمک] gzbebeği.	[مردمک]
6147	merdümgiriz (F.) [مرمگریز] insanlardan kaçan.	[مرمگریز]
6148	merdümhar (F.) [مردم خوار] insan yiyen, yamyam.	[مردم خوار]
6149	merdümî (F.) [1 [مردمی .insanlık. 2.yiğitlik.	[مردمی]
6150	meremmet (A.) [مرمت] onarım.	[مرمت]
6151	meremmet etmek onarmak.	
6152	merg (F.) [مرگ].lüm.	[مرگ]
6153	mergub (A.) [مرغوب] rağbet edilen, aranan, istenilen.	[مرغوب]
6154	merhale (A.) [1 [مرحله .aşama. 2.konak, menzil.	[مرحله]
6155	merhamet (A.) [مرحمت] acıma.	[مرحمت]
6156	merhamet etmek acımak.	
6157	merhametli (A.-T.) acıyan.	
6158	merhametsiz (A.-T.) acımasız.	
6159	merhem (A.) [مرهم] pomad, yara kremi.	[مرهم]
6160	merhemsâz olmak çare bulmak.	
6161	merhûm (A.) [مرحوم] (erkek).lü.	[مرحوم]
6162	merhûme (A.) [مرحومه] (bayan).lü.	[مرحومه]
6163	merhun (A.) [1 [مرهون .rehinli, ipotekli. 2.zamana bağlı, bir şeye bağlı.	[مرهون]
6164	merih (A.) [مریخ] Mars.	[مریخ]
6165	merkad (A.) [مرقد] mezar.	[مرقد]
6166	merkeb (A.) [1 [مرکب .binit. 2.eşek.	[مرکب]
6167	merkum (A.) [مرقوم] adı geçen, anılan; yazılmış.	[مرقوم]

6168	merkûz (A.) [مرکوز] dikili, dikilmiş.	[مرکوز]
6169	mermi (A.) [مرمى] kurşun.	[مرمى]
6170	mermûz (A.) [1 [مرموز .gizemli. 2.rumuzlu.	[مرموز]
6171	merrât (A.) [مرات] defalar.	[مرات]
6172	merre (A.) [مره] defa.	[مره]
6173	mersiye (A.) [مرثیه] ağıt, mersiye.	[مرثیه]
6174	mertebe (A.) [1 [مرتبه .derece. 2.miktar.	[مرتبه]
6175	merzagî (A.) [مرزغی] bataklık.	[مرزغی]
6176	merzüban (F.) [1 [مرزبان .sınır muhafızı. 2.sınır beyi.	[مرزبان]
6177	mesâ (A.) [مسا] akşam.	[مسا]
6178	mesâcid (A.) [مساجد] mesçitler.	[مساجد]
6179	mesafe (A.) [مسافه] uzaklık.	[مسافه]
6180	mesâha (A.) [مساحه].İçüm.	[مساحه]
6181	mesai (A.) [مساعی] çalışma, çalışmalar.	[مساعی]
6182	mesâib (A.) [مصائب] musibetler.	[مصائب]
6183	mesâil (A.) [مسائل] meseleler.	[مسائل]
6184	mesâkîn (A.) [1 [مساکن .yoksullar. 2.miskinler.	[مساکن]
6185	mesâkin (A.) [مساکن] konutlar.	[مساکن]
6186	mesâme (A.) [مسامه] derideki küçük delikler.	[مسامه]
6187	mesârif (A.) [مصارف] harcamalar.	[مصارف]

6188	mesâvî (A.) [مساوى] ktülükler.	[مساوى]
6189	mescid (A.) [مسجد] mesçit.	[مسجد]
6190	mesdûd (A.) [مسدود] kapalı, set çekili, tıkalı.	[مسدود]
6191	mesel (A.) [1 [مثل . 2.zlû sz. 3.ğretici hikaye.	[مثل]
6192	meselâ (A.) [مثلا]rneğın.	[مثلا]
6193	mesele (A.) [1 [مسئله . mesele, konu. 2.sorun. 3.problem.	[مسئله]
6194	meserrât (A.) [مسرات] sevinçler.	[مسرات]
6195	meserret (A.) [مسرت] sevinç.	[مسرت]
6196	mesh (A.) [مسح] silme, sıvama.	[مسح]
6197	meshetmek silmek, sıvamak.	
6198	meshûr (A.) [مسحور] büyülenmiş.	[مسحور]
6199	meshûr etmek büyülemek.	
6200	meshûr olmak büyülenmek.	
6201	mesîh (A.) [مسیح] İsa.	[مسیح]
6202	mesîhî (A.) [مسیحی] Hıristiyan.	[مسیحی]
6203	mesîhiyyet (A.) [مسیحیت] Hıristiyanlık.	[مسیحیت]
6204	mesîr (A.) [1 [مسیر .seyir yeri. 2.güzergah.	[مسیر]
6205	mesîre (A.) [مسیره] gezinti yeri.	[مسیره]
6206	mesken (A.) [مسکن] konut.	[مسکن]
6207	mesken etmek yurt tutmak.	
6208	mesken itihaz etmek (A.-T.) yurt tutmak, mesken edinmek.	
6209	meskenet (A.) [مسكنت] miskinlik.	[مسكنت]
6210	meskûkât (A.) [مسكوكات] madenî paralar, sikkeler.	[مسكوكات]

6211	meskûn (A.) [مسكون] yerleşilmiş, iskan edilmiş.	[مسكون]
6212	meslah (A.) [مسلخ] mezbaha.	[مسلخ]
6213	meslek (A.) [1 [مسلک] .yol, tarz. 2.sistem. 3.uğraşı, meslek.	[مسلک]
6214	meslûl (A.) [مسلول] veremli.	[مسلول]
6215	mesmû (A.) [مسموع] duyulan, işitilen.	[مسموع]
6216	mesmûat (A.) [مسموعات] duyulanlar, işitilenler.	[مسموعات]
6217	mesmûm (A.) [مسموم] zehirli.	[مسموم]
6218	mesned (A.) [1 [مسند] .dayanak. 2.makam.	[مسند]
6219	mesnevîhan (A.-F.) [مثنوی خوان] mesnevi okuyan.	[مثنوی خوان]
6220	mesruk (A.) [مسروق] çalı_____nmiş.	[مسروق]
6221	mesrûr (A.) [مسرور] sevinçli.	[مسرور]
6222	mesrûrane (A.-F.) [مسرورانه] sevinçle.	[مسرورانه]
6223	messah (A.) [مساح] .İçümcü.	[مساح]
6224	mest (F.) [مست] sarhoş, mest.	[مست]
6225	mestâne (F.) [مستانه] sarhoşça.	[مستانه]
6226	mestî (F.) [مستی] sarhoşluk.	[مستی]
6227	mest-i harâb (F.-A.) [مست خراب] krkütük sarhoş.	[مست خراب]
6228	mest-i harâb olmak krkütük sarhoş olmak.	
6229	mestûr (A.) [مستور] .rtülü, gizli, kapalı.	[مستور]
6230	mestûr (A.) [مسطور] yazılı.	[مسطور]
6231	mesud (A.) [1 [مسعود] .mutlu, saadetli. 2.kutlu.	[مسعود]

6232	mesûdâne (A.-F.) [مسعودانه] mesutça, bahtiyarlıkla.	[مسعودانه]
6233	mesuliyet (A.) [مسئولیت] sorumluluk.	[مسئولیت]
6234	meş'al (A.) [مشعل] meşale.	[مشعل]
6235	meş'um (A.) [مشئوم] uğursuz, şom.	[مشئوم]
6236	meş'ûr (A.) [مشعور] bilinçli, şuurlu.	[مشعور]
6237	meşâgil (A.) [مشاغل] uğraşlar.	[مشاغل]
6238	meşâhîr (A.) [مشاهير] ünlüler.	[مشاهير]
6239	meşâil (A.) [مشاعل] meşaleler.	[مشاعل]
6240	meşakkat (A.) [مشقت] sıkıntı, güçlük.	[مشقت]
6241	meşakkat çekmek sıkıntı çekmek, güçlüğe katlanmak.	
6242	meşâmm (A.) [مشام] burun.	[مشام]
6243	meşârik (A.) [مشارق] doğular.	[مشارق]
6244	meşâyih (A.) [مشايخ] şeyhler.	[مشايخ]
6245	meşbû (A.) [مشبوع] 1 .dolu. 2.tok, doygun.	[مشبوع]
6246	meşcer (A.) [مشجر] ağaçlık.	[مشجر]
6247	meşcere (A.) [مشجره] ağaçlık.	[مشجره]
6248	meşgale (A.) [مشغله] uğraşı.	[مشغله]
6249	meşgûliyet (A.) [مشغولیت] iş güç.	[مشغولیت]
6250	meşhed (A.) [مشهد] şehit düşülen yer.	[مشهد]
6251	meşher (A.) [مشهر] sergi, sergilenen yer.	[مشهر]

6252	meşhûd (A.) [مشهود] grülmüş, gzlenmiş.	[مشهود]
6253	meşhûd olmak grülmek, gzlenmek.	
6254	meşhûn (A.) [مشحون] dolu.	[مشحون]
6255	meşhûr (A.) [مشهور] ünlü, tanınmış, bilinen.	[مشهور]
6256	meşîhat (A.) [مشيخت] 1.şeyhlik. 2.şeyhlik makamı.	[مشيخت]
6257	meşk (A.) [مشق] 1.yazı.rneği. 2.temrin.	[مشق]
6258	meşk (F.) [مشك] kırba.	[مشك]
6259	meşkûk (A.) [مشكوك] şüphe gtürür.	[مشكوك]
6260	meşkûkiyyet (A.) [مشكوكيت] şüphe gtürme.	[مشكوكيت]
6261	meşkûr (A.) [مشكور] vülen, beğenilen.	[مشكور]
6262	meşreb (A.) [مشرب] 1.yaratılış, tabiat. 2.içme yeri.	[مشرب]
6263	meşrebe (A.) [مشربه] maşrapa.	[مشربه]
6264	meşrû (A.) [مشروع] yasal.	[مشروع]
6265	meşrûbât (A.) [مشروبات] içilecek şeyler.	[مشروبات]
6266	meşrûh (A.) [مشروح] açıklanmış, şerhedilmiş.	[مشروح]
6267	meşrûhât (A.) [مشروحات] açıklamalar.	[مشروحات]
6268	meşrûiyyet (A.) [مشروعيت] yasallık.	[مشروعيت]
6269	meşrût (A.) [مشروط] koşullu.	[مشروط]
6270	meşrut olunmak şart koşulmak.	
6271	meşşâte (A.) [مشاطه] gelin süsleyen.	[مشاطه]
6272	meşveret (A.) [مشورت] danışma.	[مشورت]

6273	meşveret etmek danışmak.	
6274	metâ (A.) [متاع] mal, eşya.	[متاع]
6275	metâli (A.) [مطالع] doğuş yerleri.	[مطالع]
6276	metânet (A.) [متانت] dayanıklılık.	[متانت]
6277	metbû (A.) [متبوع] uyulan, izinden gidilen, tâbi olunan.	[متبوع]
6278	metin (A.) [متين] sağlam, dayanıklı.	[متين]
6279	metn (A.) [متن] yazıya dkülmüş bilgi.	[متن]
6280	metremik'ab (A.) [مترو مكعب] metreküp.	[مترو مكعب]
6281	metrûk (A.) [متروك] terkedilmiş.	[متروك]
6282	metrûkat (A.) [متروكات] miras olarak bırakılanlar, geride bırakılanlar.	[متروكات]
6283	metrûkiyete uğramak (A.-T.) terkedilmek, metruk bırakılmak.	
6284	mev'ize (A.) [موعظه] ğüt.	[موعظه]
6285	mev'ûd (A.) [موعود] 1 .vaat edilmiş. 2.vadeli.	[موعود]
6286	mevâd (A.) [مواد] maddeler.	[مواد]
6287	mevârid (A.) [موارد] konular, hususlar, yerler.	[موارد]
6288	mevc (A.) [موج] dalga.	[موج]
6289	mevce (A.) [موجة] dalga.	[موجة]
6290	mevcûd (A.) [موجود] 1 .var. 2.hazır. 3.varlık.	[موجود]
6291	mevcûdât (A.) [موجودات] varlıklar.	[موجودات]
6292	mevcûdiyet göstermek varlık göstermek.	
6293	mevcûdiyyet (A.) [موجودیت] var olma, varlık.	[موجودیت]
6294	meveddet (A.) [مودت] sevgi.	[مودت]

6295	mevhibe (A.) [موهبه] bağış.	[موهبه]
6296	mevhûm (A.) [موهوم] vehmedilmiş, asılsız, kuruntuya dayalı.	[موهوم]
6297	mevki (A.) [1 [موقع .durum, konum. 2.yer.	[موقع]
6298	mevkib (A.) [موكب] alay, kabile.	[موكب]
6299	mevkif (A.) [1 [موقف .durak. 2.istasyon.	[موقف]
6300	mevki-i rüchan (A.-F.) [موقع رجحان] tercih mevkii.	[موقع رجحان]
6301	mevkûf (A.) [موقوف] vakfedilmiş.	[موقوف]
6302	mevkufleh (A.) [موقوف له] vakfeden.	[موقوف له]
6303	mevlâ (A.) [1 [مولى .Tanrı. 2.efendi. 3.velî. 4.kle azat eden.	[مولى]
6304	mevlid (A.) [1 [مولد .doğum yeri, doğuş yeri. 2.mevlüt.	[مولد]
6305	mevsuk (A.) [موثوق] güvenilir, belgeye dayanan.	[موثوق]
6306	mevsûkiyet (A.) [موثوقيت] güvenilirlik, belgeye dayanma.	[موثوقيت]
6307	mevsûm (A.) [موسوم] adlandırılmış.	[موسوم]
6308	mevt (A.) [موت]lüm.	[موت]
6309	mevtâ (A.) [موتا]lüler.	[موتا]
6310	mevtâî (A.) [موتائى]lümcül.	[موتائى]
6311	mevtın (A.) [موطن] yurt.	[موطن]
6312	mevzi (A.) [موضع] yer.	[موضع]
6313	mevzi'î (A.) [موضعى] yerel.	[موضعى]
6314	mevzû (A.) [موضوع] konu.	[موضوع]

6315	mevzu-i bahis (A.-F.) [موضوع بحث] szkonusu.	[موضوع بحث]
6316	mevzun (A.) [1 [موزون .biçimli, düzgün. 2.vezinli.	[موزون]
6317	mey (F.) [1 [می .şarap. 2.içki.	[می]
6318	meyânında (F.-T.) arasında.	
6319	mevdân (A.) [میدان] alan.	[میدان]
6320	meygûn (F.) [میگون] şarap rengi.	[میگون]
6321	meyhâne (F.) [میخانه] şarap içilen yer, içkievi.	[میخانه]
6322	meyhâr (F.) [میخوار] içkici.	[میخوار]
6323	meyil (A.) [میل] istek, eğilim.	[میل]
6324	meyil vermek eğilim göstermek.	
6325	meykede (F.) [میکده] meyhane.	[میکده]
6326	meyl (A.) [1 [میل .eğim. 2.eğilim, istek. 3.yatkınlık.	[میل]
6327	meyl etmek (A.-T.) eğilmek.	
6328	meymene (A.) [میمنه] sağ kanat.	[میمنه]
6329	meymûn (A.) [میمون] uğurlu.	[میمون]
6330	meysere (A.) [میسره] sol kanat.	[میسره]
6331	meyt (A.) [میت]lü.	[میت]
6332	meyus (A.) [مأیوس] umutsuz, üzgün.	[مأیوس]
6333	meyvedâr (F.) [میوه دار] meşveli.	[میوه دار]
6334	meyyâl (A.) [1 [میال .eğimli. 2.eğilimli.	[میال]
6335	meyyit (A.) [میت]lü.	[میت]
6336	mezâhib (A.) [مذاهب] mezhepler.	[مذاهب]

6337	mezâlim (A.) [مظالم] zulümlerr.	[مظالم]
6338	mezâmin (A.) [1 [مضامن .kavramlar. 2.incelikler. 3.semboller.	[مضامن]
6339	mezargâh (A.-F.) [مزارگاه] mezar yeri.	[مزارگاه]
6340	mezâri (A.) [مزارع] tarlalar.	[مزارع]
6341	mezâyâ (A.) [مزایا] meziyetler, üstünlükler.	[مزایا]
6342	mezbele (A.) [مزبله] çplük, dküntü alanı.	[مزبله]
6343	mezbuah (A.) [مذبوح] boğazlanmış.	[مذبوح]
6344	mezbûr (A.) [مزبور] anılan, belirtilen.	[مزبور]
6345	mezc (A.) [مزج] karıştırma.	[مزج]
6346	mezcetmek (A.-T.) karıştırmak.	
6347	mezellet (A.) [مذلت] düşkünlük.	
6348	mezheb (A.) [1 [مذهب .yol. 2.mezhep. 3.ekol.	[مذهب]
6349	mezîd etmek (A.-T.) arttırmak, çoğaltmak.	
6350	meziyyât (A.) [مزیات] meziyetler, üstünlükler.	[مزیات]
6351	meziyyet (A.) [مزیت] üstünlük.	[مزیت]
6352	mezkûr (A.) [مذکور] zikredilen, belirtilen, adı geçen.	[مذکور]
6353	mezmûm (A.) [مذموم] ktülenmiş, ayıplanmış.	[مذموم]
6354	mezra (A.) [مزرع] tarla.	[مزرع]
6355	mezra'a (A.) [مزرعه] tarla.	[مزرعه]
6356	mezrû (A.) [مزروع] ekili.	[مزروع]
6357	mezun (A.) [1 [مأذون .izinli. 2.diplomalı.	[مأذون]
6358	mezunen (A.) [مأذونا] izin alarak, izinli olarak.	[مأذونا]

6359	mıkraz (A.) [مقراض] makas.	[مقراض]
6360	mıntaka (A.) [1 منطقه .blge, mıntıka. 2.iklim kuşağı.	[منطقه]
6361	mısbah (A.) [مصباح] kandil.	[مصباح]
6362	mısdak (A.) [مصداق].İçüt, kriter.	[مصداق]
6363	mısra (A.) [مصراع] dize.	[مصراع]
6364	mıtrak (A.) [1 مطرق .değnek. 2.tokmak. 3.çekiç.	[مطرق]
6365	mızrab (A.) [مضرب] mızrap.	[مضرب]
6366	mızrak (A.) [مزراق] kargı.	[مزراق]
6367	miâd (A.) [ميعاد] buluşma yeri.	[ميعاد]
6368	micmer (A.) [مجمر] buhurdan.	[مجمر]
6369	midevî (A.) [معدوی] mideyi yormayan.	[معدوی]
6370	midhat (A.) [مدحت].vgü.	[مدحت]
6371	mie (A.) [مائه] yüz.	[مائه]
6372	miftah (A.) [مفتاح] anahtar.	[مفتاح]
6373	miğfer (A.) [مغفر] tulga.	[مغفر]
6374	mîh (F.) [میخ] çivi.	[میخ]
6375	mihekk (A.) [محک] mihenk taşı.	[محک]
6376	mihen (A.) [محن] sıkıntılar.	[محن]
6377	mihmân (F.) [مهمان] konuk.	[مهمان]
6378	mihmannevaz (F.) [مهمان نواز] misafirseven.	[مهمان نواز]
6379	mihmannevazlık (F.-T.) misavirseverlik.	

6380	mihmannüvaz (F.) [مهمان نواز] misafirseven.	[مهمان نواز]
6381	mihmânsērâ (F.) [مهمان سرا] misafirhane.	[مهمان سرا]
6382	mihnet (A.) [محنت] sıkıntı, acı, dert.	[محنت]
6383	mihr (F.) [1 [مهر] .sevgi. 2.güneş.	[مهر]
6384	mihrak (A.) [محراق] odak.	[محراق]
6385	mihrbân (F.) [مهربان] sevgi dolu, şefkatli.	[مهربان]
6386	mihter (F.) [1 [مهتر] .daha büyük. 2.büyük insan.	[مهتر]
6387	mihver (A.) [محور] eksen.	[محور]
6388	mik'ab (A.) [مكعب] küp.	[مكعب]
6389	mîkat (A.) [1 [میقات] .buluşma yeri. 2.buluşma zamanı.	[میقات]
6390	mikdar (A.) [1 [مقدار] .miktar. 2.değer. 3.derece.	[مقدار]
6391	mikraz (A.) [مقراض] makas.	[مقراض]
6392	mikyas (A.) [[مقیاس].lçek, lçü.	[مقیاس]
6393	mil (A.) [1 [میل] .şiş. 2.yol işareti.	[میل]
6394	mîlâd (A.) [میلاد] doğum günü.	[میلاد]
6395	milel (A.) [1 [ملل] .milletler. 2.dinler.	[ملل]
6396	milhafe (A.) [ملحفه] yorgan.	[ملحفه]
6397	milk (A.) [ملک] mülk.	[ملک]
6398	millet (A.) [1 [ملت] .din. 2.ulus.	[ملت]
6399	millî (A.) [ملی] ulusal.	[ملی]

6400	milliyetperver (A.-F.) [مایت پرور] milliyetçi, nasyonalist.	[مایت پرور]
6401	milliyetperverlik (A.-F.-T.) milliyetçilik, nasyonalizm.	
6402	milliyye (A.) [ملیه] ulusal.	[ملیه]
6403	mîna (F.) [مینا] mine.	[مینا]
6404	minba'd (A.) [من بعد] bundan sonra.	[من بعد]
6405	minelkadim (A.) [من القديم] eskiden beri.	[من القدی م]
6406	minen (A.) [ممن] minnetler.	[ممن]
6407	minkale (A.) [منقله] illetki.	[منقله]
6408	minkar (A.) [منقار] gaga.	[منقار]
6409	minkaş (A.) [منقاش] cımbız.	[منقاش]
6410	minnetdâr (A.-F.) [منتداری] minnet altında kalan.	[منتداری]
6411	minşâr (A.) [منشار] bıçkı.	[منشار]
6412	minvâl (A.) [منوال] tarz, yol.	[منوال]
6413	mir'ât (A.) [مرآت] ayna.	[مرآت]
6414	mirâc (A.) [معراج] miraç, gğe ağma.	[معراج]
6415	mîrahur (A.-F.) [میرآخور] imrahor.	[میرآخور]
6416	miralay (F.-T.) [میرآلای] albay.	[میرآلای]
6417	mirâren (A.) [مرارا] defalarca, birçok kez.	[مرارا]
6418	mirashâr (A.-F.) [میراث خوار] mirasyedi.	[میراث خوار]
6419	mirliva (F.-A.) [میرلوا] tuğgeneral.	[میرلوا]
6420	mirsâd (A.) [مرصاد] gzlemevi, gzlem yeri.	[مرصاد]

6421	mirvaha (A.) [مروحه] yelpaze.	[مروحه]
6422	mirza (F.) [ميرزا] beyzade.	[ميرزا]
6423	mîsak (A.) [ميثاق] sözleşme.	[ميثاق]
6424	miskîn (A.) [1 [مسكين .zavallı, uyuşuk. 2.cüzzamlı.	[مسكين]
6425	miskîn (F.) [مسكين] misk sürülmüş, miskli.	[مسكين]
6426	misl (A.) [1 [مثل .gibi. 2.kat.	[مثل]
6427	mîşîn (F.) [ميشين] meşin.	[ميشين]
6428	mithara (A.) [مطهره] matara.	[مطهره]
6429	mîvedar (F.) [میوه دار] meyvalı.	[میوه دار]
6430	miyâh (A.) [میاه] sular.	[میاه]
6431	miyân (F.) [1 [میان .orta. 2.bel. 3.ara.	[میان]
6432	miyâr (A.) [معيار] ölçü.	[معيار]
6433	mizâc (A.) [مزاج] huy, tabiat, mizaç.	[مزاج]
6434	mîzan (A.) [1 [میزان .terazi. 2.ölçü. 3.terazi burcu. 4.mahşer günü, kıyamet günü.	[میزان]
6435	mû (F.) [مو] kıl.	[مو]
6436	muhafazakâr (A.-F.) [محافظه کار] tutucu.	[محافظه کار]
6437	mu'arrif (A.) [1 [معرف .tanıtan, sunan, bildiren. 2.hayır sahiplerinin adlarını okuyan müezzin.	[معرف]
6438	mu'cizât (A.) [معجزات] mucizeler.	[معجزات]
6439	mu'cizegû (A.-F.) [1 [معجزه گو .mucizeler anlatan. 2.mucize gibi söyleyen.	[معجزه گو]
6440	mu'tâ (A.) [1 [معطى .veri. 2.verilen, verilmiş.	[معطى]

6441	mu'tâd (A.) [معتاد] alışılmış.	[معتاد]
6442	mu'tâde (A.) [معتاده] alışılmış.	[معتاده]
6443	mu'tiyat (A.) [معطيات] veri.	[معطيات]
6444	muabbir (A.) [معبر] rüya yorumcusu.	[معبر]
6445	muaccel (A.) [1 [معجل] .peşin. 2.acele edilmiş.	[معجل]
6446	muaddil (A.) [معدل] denk.	[معدل]
6447	muâdele (A.) [معادله] denklem.	[معادله]
6448	muâdelet (A.) [معادلت] denklik.	[معادلت]
6449	muâdil (A.) [معادل] denk, eşdeğer.	[معادل]
6450	muâfiyet (A.) [1 [معافیت] .muaf tutulma. 2.bağışıklık.	[معافیت]
6451	muâhede (A.) [معاهده] ahitleşme, antlaşma.	[معاهده]
6452	muâhede yapmak antlaşma yapmak.	
6453	muâhedenâme (A.-F.) [معاهده نامه] antlaşma metni.	[معاهده نامه]
6454	muâheze (A.) [مؤاخذه] çıkışma, azarlama, paylama.	[مؤاخذه]
6455	muahhar (A.) [مؤخر] sonraki, daha sonraki, geç.	[مؤخر]
6456	muakkib (A.) [معقب] takip eden, izleyen.	[معقب]
6457	mualla (A.) [معلى] yüce, yüksek.	[معلى]
6458	muallak (A.) [معلق] asılı, havada.	[معلق]
6459	muallakiyet (A.) [معلقیت] havada kalma, asılı kalma, hükümsüz olma.	[معلقیت]
6460	muallim (A.) [معلم] öğretmen.	[معلم]
6461	muallimât (A.) [معلمات] bayan öğretmenler.	[معلمات]

6462	muallime (A.) [معلمه] bayan.ğretmen.	[معلمه]
6463	muallimîn (A.) [معلمين]ğretmenler.	[معلمين]
6464	muamelat (A.) [معاملات] işlemler.	[معاملات]
6465	muamele (A.) [1 [معامله] işlem. 2.davranış.	[معامله]
6466	muamma (A.) [معما] bilmece.	[معما]
6467	muanber (A.) [معنبر] hoş kokulu, amberli.	[معنبر]
6468	muânid (A.) [معاند] inatçı.	[معاند]
6469	muannid (A.) [معند] inatçı.	[معند]
6470	muâraza (A.) [معارضة] çatışkı.	[معارضة]
6471	muâriz (A.) [معارض] karşıt, itirazcı.	[معارض]
6472	muarrâ (A.) [معرى] arınmış.	[معرى]
6473	muâsır (A.) [معاصر] çağdaş.	[معاصر]
6474	muasırlaşmak çağdaşlaşmak.	
6475	muâşaka (A.) [معايشه] sevişme.	[معايشه]
6476	muâvaza (A.) [معاوضه] değıştokuş.	[معاوضه]
6477	muavenet (A.) [معاونت] yardım.	[معاونت]
6478	muavenet etmek yardım etmek.	
6479	muavin (A.) [معاون] yardımcı.	[معاون]
6480	muayede (A.) [معاينه] bayramlaşma.	[معاينه]
6481	muayyen (A.) [معين] belirli.	[معين]
6482	muazzam (A.) [معظم] azametli, ulu.	[معظم]

6483	muazzeb (A.) [معذب] acı çeken, azap çeken.	[معذب]
6484	muazzez (A.) [معزز] değerli, aziz.	[معزز]
6485	mubassır (A.) [مبصر] okul düzenini sağlayan grevli.	[مبصر]
6486	mûcez (A.) [موجز] derli toplu, zlü.	[موجز]
6487	mûcib (A.) [موجب] 1 . gereken. 2. sebep.	[موجب]
6488	mûcib olmak sebep olmak.	
6489	mûcid (A.) [موجد] icat eden, mucit.	[موجد]
6490	mudhike (A.) [مضحكه] gülünç.	[مضحكه]
6491	mufassalan (A.) [مفصلا] ayrıntılı olarak.	[مفصلا]
6492	mugâlata (A.) [مغالطه] yanıltmaca.	[مغالطه]
6493	mugannî (A.) [مغنى] şarkıcı.	[مغنى]
6494	muganniye (A.) [مغنيه] bayan şarkıcı.	[مغنيه]
6495	mugâyeret (A.) [مغايرت] zıtlık, aykırılık.	[مغايرت]
6496	mugayir (A.) [مغاير] aykırı, zıt.	[مغاير]
6497	mugîlân (A.>F.) [مغيلان] deve dikenli.	[مغيلان]
6498	muğber (A.) [مغبر] kırgın, gücenik.	[مغبر]
6499	muğber olmak kırılmak, gücenmek.	
6500	muğfil (A.) [مغفل] aldatan, aldatıcı.	[مغفل]
6501	muğlak (A.) [مغلق] karmaşık, çapraşık.	[مغلق]
6502	muğlakiyet (A.) [مغلقية] karmaşıklık, çapraşıklık.	[مغلقية]
6503	muhabbet (A.) [محبت] sevgi.	[محبت]
6504	muhabere (A.) [مخابره] haberleşme.	[مخابره]

6505	muhabir (A.) [مخابر] haberci.	[مخابر]
6506	muhâceret (A.) [مهاجرت] gç.	[مهاجرت]
6507	muhacim (A.) [1 [مهاجم .saldıran. 2.saldırgan.	[مهاجم]
6508	muhacir (A.) [مهاجر] gçmen.	[مهاجر]
6509	muhaddir (A.) [مخدر] uyuşturucu.	[مخدر]
6510	muhaddis (A.) [محدث] hadis bilgini.	[محدث]
6511	muhafaza (A.) [محافظه] koruma.	[محافظه]
6512	muhafaza etmek korumak, saklamak.	
6513	muhafaza olunmak korunmak, saklanmak.	
6514	muhafazakâr (A.-F.) [محافظه كار] tutucu.	[محافظه كار]
6515	muhafazakârlık (A.-F.-T.) tutuculuk.	
6516	muhaffef (A.) [مخفف] hafifletilmiş.	[مخفف]
6517	muhaffif (A.) [مخفف] hafifletici.	[مخفف]
6518	muhâfız (A.) [محافظ] koruyucu.	[محافظ]
6519	muhâkemat (A.) [1 [محاکمات .hüküm yürütmeler. 2.yargılamalar.	[محاکمات]
6520	muhakeme (A.) [1 [محاکمه .hüküm yürütme. 2.yargılama.	[محاکمه]
6521	muhakkak (A.) [1 [محقق .doğru. 2.kesin. 3.mutlaka.	[محقق]
6522	muhakkık (A.) [محقق] araştırmacı, tahkik edici.	[محقق]
6523	muhâl (A.) [محال] imkansız.	[محال]
6524	muhalefet (A.) [مخالفت] karşı düşüncede olma.	[مخالفت]
6525	muhallil (A.) [محلل] hülleci.	[محلل]
6526	muhammen (A.) [مخمن] tahmin edilen.	[مخمن]

6527	muhammer (A.) [مخمر] mayalı.	[مخمر]
6528	muhammes (A.) [1 [خمس] .beşli. 2.beşgen. 3.beş dizeli şiir.	[مخمس]
6529	muhammens (A.) [مخنث] kalleş.	[مخنث]
6530	muhamnet (A.) [محنط] kalleş.	[محنط]
6531	muhamnetlik etmek kalleşlik etmek, edilik etmek.	
6532	muharebat (A.) [محاربات] harpler, muharebeler.	[محاربات]
6533	muharebe (A.) [محاربه] harbetme, savaş.	[محاربه]
6534	muharib (A.) [محارب] savaşçı.	[محارب]
6535	muharremât (A.) [محرمات] dinî yasaklar.	[محرمات]
6536	muharrer (A.) [محرر] yazılı.	[محرر]
6537	muharrib (A.) [مخرب] tahrip edici, yıkıcı.	[مخرب]
6538	muharrik (A.) [محرق] yakıcı.	[محرق]
6539	muharrir (A.) [محرر] yazar.	[محرر]
6540	muhasara (A.) [محاصره] sarma, kuşatma.	[محاصره]
6541	muhasara etmek sarmak, kuşatmak.	
6542	muhasib (A.) [محاسب] muhasebeci.	[محاسب]
6543	muhassala (A.) [محصله] sonuç.	[محصله]
6544	muhassas (A.) [مخصص] tahsis edilmiş, zgü.	[مخصص]
6545	muhât (A.) [محاط] çevrili, kuşatılmış.	[محاط]
6546	muhatarâ (A.) [1 [مخاطره] .tehlike. 2.zarar, ziyan.	[مخاطره]
6547	muhavere (A.) [محاوره] konuşma.	[محاوره]
6548	muhayyel (A.) [مخيل] hayal edilen.	[مخيل]

6549	muhayyile (A.) [مخيله] hayal gücü.	[مخيله]
6550	muhayyirülükûl (A.) [محير العقول] akıllara durgunluk veren.	[محير العقول]
6551	muhbir (A.) [مخبر] haber veren, haberci.	[مخبر]
6552	muhık (A.) [محق] haklı.	[محق]
6553	muhib (A.) [محب] seven.	[محب]
6554	mûhiş (A.) [موحش] korkunç, korkutucu.	[موحش]
6555	muhit (A.) [1 محیط .çevre. 2.saran, kuşatan.	[محیط]
6556	muhtâc (A.) [1 محتاج .ihtiyaç sahibi. 2.yoksul.	[محتاج]
6557	muhtariyet (A.) [مختاريت] zerklik.	[مختاريت]
6558	muhtasar (A.) [مختصر] kısa, zlü.	[مختصر]
6559	muhtasaran (A.) [مختصرا] kısaca.	[مختصرا]
6560	muhtekir (A.) [محتكر] vurguncu.	[محتكر]
6561	muhtelefünfih (A.) [مختلف فيه] ihtilaflı.	[مختلف فيه]
6562	muhtelif (A.) [مختلف] türlü.	[مختلف]
6563	muhtelit (A.) [مختلط] karışık.	[مختلط]
6564	muhterem (A.) [محترم] saygın, saygıdeğer.	[محترم]
6565	muhterik olmak yanmak.	
6566	muhteriz (A.) [محترز] kaçınan, uzak duran.	[محترز]
6567	muhteşem (A.) [محتشم] grkemli, ihtişamlı.	[محتشم]
6568	muhteva (A.) [محتوا] içerik.	[محتوا]
6569	muhtevî (A.) [محتوى] içeren, içine alan.	[محتوى]

6570	muhtevî olmak içermek, içine almak.	
6571	muhteviyat (A.) [محتويات] içindekiler.	[محتويات]
6572	muhyî (A.) [محيى] hayat veren.	[محيى]
6573	mukâbil (A.) [1 [مقابل] karşılığında. 2.karşılık.	[مقابل]
6574	mukaddem (A.) [1 [مقدم] . 2.nce,.nceki.	[مقدم]
6575	mukaddemâ (A.) [مقدا]nceden.	[مقدا]
6576	mukadderat (A.) [مقدرات] yazgı.	[مقدرات]
6577	mukaddes (A.) [مقدس] kutsal.	[مقدس]
6578	mukaddesat (A.) [مقدسات] kutsal değerler.	[مقدسات]
6579	mukaddime (A.) [1 [مقدمه] .giriş. 2.nsz.	[مقدمه]
6580	mukallid (A.) [مقلد] taklitçi.	[مقلد]
6581	mukanna (A.) [مقنع] peçeli.	[مقنع]
6582	mukannin (A.) [مقنن] yasa koyucu.	[مقنن]
6583	mukarreb (A.) [مقرب] yakın.	[مقرب]
6584	mukarrer (A.) [1 [مقرر] .kararlaştırılmış. 2.kesin.	[مقرر]
6585	mukarrerat (A.) [مقررات] kararlar.	[مقررات]
6586	mukassır (A.) [مقصر] kusurlu.	[مقصر]
6587	mukattar (A.) [مقطر] damıtılmış.	[مقطر]
6588	mukavelat (A.) [مقاولات] sözleşmeler.	[مقاولات]
6589	mukavele (A.) [مقاوله] sözleşme.	[مقاوله]

6590	mukavelename (A.-F.) [مقاوله نامه] szleşme metni.)	[مقاوله نامه]
6591	mukavemet (A.) [مقاومت] karşı koyma, direnme.	[مقاومت]
6592	mukavemet etmek karşı koymak, direnmek.	
6593	mukavim (A.) [مقاوم] karşı koyan, direnen, dirençli.	[مقاوم]
6594	mukavî (A.) [مقوی] güç veren.	[مقوی]
6595	mukâyese (A.) [مقایسه] kıyaslama, karşılaştırma.	[مقایسه]
6596	mukayyed (A.) [مقید] 1 .bağlı, zincire vurulmuş. 2.kayıtlı.	[مقید]
6597	mukayyi (A.) [مقیء] kusturucu.	[مقیء]
6598	mukırr (A.) [مقر] itirafçı.	[مقر]
6599	mukîm (A.) [مقیم] oturan, yerleşik.	[مقیم]
6600	mukni (A.) [مقنع] ikna edici.	[مقنع]
6601	muktebes (A.) [مقتبس] alıntı yapılmış.	[مقتبس]
6602	muktedâ (A.) [مقتدا] uyulan.	[مقتدا]
6603	muktedî (A.) [مقتدی] uyan.	[مقتدی]
6604	muktedî olmak uymak.	
6605	muktedir (A.) [مقتدر] güçlü, iktidarlı.	[مقتدر]
6606	muktesid (A.) [مقتصد] tutumlu, iktisatlı.)	[مقتصد]
6607	muktezî (A.) [مقتضی] gereken.	[مقتضی]
6608	mûmâileyh (A.) [مومی الیه] anılan, adı geçen.	[مومی الیه]
6609	mûmâileyhim (A.) [مومی الیهم] adı geçenler.	[مومی الیهم]
6610	mumza (A.) [ممضی] imzalı, imzalanmış.	[ممضی]
6611	munfasıl (A.) [منفصل] ayrı.	[منفصل]

6612	munis (A.) [مونس] cana yakın, alışılmış.	[مونس]
6613	munkalib (A.) [منقلب] değişen, dönüşen.	[منقلب]
6614	munkalib olmak değişmek, dönüşmek.	
6615	munkarız (A.) [منقرض] yıkılan, çken, snen.	[منقرض]
6616	munkarız olmak yıkılmak, çkmek, snmek.	
6617	munsarif (A.) [منصرف] vazgeçen.	[منصرف]
6618	munsarif olmak vazgeçmek.	
6619	munsif (A.) [منصف] insafılı.	[منصف]
6620	muntabık (A.) [منطبق] uygun, uyumlu.	[منطبق]
6621	muntazam (A.) [منتظم] düzenli, düzgün, intizamlı.	[منتظم]
6622	muntazaman (A.) [منتظما] düzenli olarak.	[منتظما]
6623	muntazır (A.) [منتظر] bekleyen.	[منتظر]
6624	munzam (A.) [منضم] ek.	[منضم]
6625	mûr (F.) [مور] karınca.	[مور]
6626	murabba (A.) [مربع] 1 .drtgen. 2.kare.	[مربع]
6627	murabbauşşekl (A.) [مربع الشكل] drtgen şeklinde, kare şeklinde.	[مربع الشكل]
6628	murâd (A.) [مراد] istek, arzu.	[مراد]
6629	murâfaa (A.) [مرافعه] duruşma.	[مرافعه]
6630	murahas (A.) [مرخص] delege.	[مرخص]
6631	murakabe (A.) [مراقبه] 1 .denetim. 2.kendi iç dünyasına dalma.	[مراقبه]
6632	murakıb (A.) [مراقب] denetçi.	[مراقب]
6633	murakka (A.) [مرقع] yamalı.	[مرقع]

6634	murassa (A.) [مرصع] değerli taşlarla süslenmiş.	[مرصع]
6635	murg (F.) [مرغ] kuş.	[مرغ]
6636	murûr etmek geçmek.	
6637	murzia (A.) [مرضعه] sütanne.	[مرضعه]
6638	musâb (A.) [مصاب] yakalanmış, tutulmuş, uğramış.	[مصاب]
6639	musâb olmak yakalanmak, tutulmak.	
6640	musadif (A.) [مصادف] rastlayan.	[مصادف]
6641	musâfaha (A.) [مصافحه] tokalaşma.	[مصافحه]
6642	musâfaha etmek tokalaşmak, el sıkışmak.	
6643	musahabe (A.) [مصاحبه] konuşma, sohbet etme.	[مصاحبه]
6644	musahhah (A.) [مصحح] düzeltilmiş.	[مصحح]
6645	musahib (A.) [1 [مصاحب] arkadaş, sohbet arkadaşı. 2.padişahın.zel işlerine bakan.	[مصاحب]
6646	musalaha (A.) [مصالحة] barış.	[مصالحة]
6647	musanna 1.gsterişli. 2.usta elinden çıkmış.	
6648	musannif (A.) [مصنف] yazar, kitap yazarı.	[مصنف]
6649	musarra (A.) [مصرع] iki mısraı birbiriyle kafiyelendirilmiş beyit.	[مصرع]
6650	musattah (A.) [مسطح] düz.	[مسطح]
6651	musavver (A.) [1 [مصور] resimli. 2.tasvir edilmiş.	[مصور]
6652	musavvir (A.) [مصور] ressam.	[مصور]
6653	mushaf (A.) [مصحف] Kur'ân.	[مصحف]
6654	musîbet (A.) [1 [مصيبت] bela. 2.şirret, uğursuz.	[مصيبت]
6655	mûsikîşinas (A.-F.) [موسيقى شناس] müzisyen.	[موسيقى شناس]
6656	musir (A.) [مصر] ısrarcı, ısrar eden.	[مصر]

6657	musirrane (A.-F.) [مصرانه] ısrarla, ısrar ederek.	[مصرانه]
6658	mustakim (A.) [مستقیم] doğru, düz, dosdoğru.	[مستقیم]
6659	mûş (F.) [موش] fare.	[موش]
6660	muşamma (A.) [مشمع] muşamba.	[مشمع]
6661	mûşikâfâne (F.) [موشكافانه] kılı kırk yarararak.	[موشكافانه]
6662	muşt (F.) [1 [yumruk. 2.avuç. مشت]	[مشت]
6663	muta'assıb (A.) [متعصب] taassup gsteren, aşırı tutucu, yobaz.	[متعصب]
6664	mutabık (A.) [مطابق] uyan, uyumlu.	[مطابق]
6665	mutâlebât (A.) [مطالبات] istekler.	[مطالبات]
6666	mutâlebe (A.) [1 [istek. 2.isteme, talep. مطالبه]	[مطالبه]
6667	mutâlebe etmek istemek, talep etmek.	
6668	mutantan (A.) [1 [tantanalı. 2.gsterişli. مظنن]	[مظنن]
6669	mutarriden (A.) [مطردا] biteviye.	[مطردا]
6670	mutasarıf (A.) [متصرف] sancak beyi.	[متصرف]
6671	mutasavvifâne (A.-F.) [متصوفانه] sûfice.	[متصوفانه]
6672	mutâva'at (A.) [مطاوعت] baş eğme, boyun eğme, itaat.	[مطاوعت]
6673	mutavattın (A.) [متوطن] yurt tutmuş.	[متوطن]
6674	mutayebe (A.) [مطايبه] şakalaşma, birbirine fıkra anlatma.	[مطايبه]
6675	mutazammin (A.) [متضمن] içeren.	[متضمن]
6676	mutazarrır (A.) [متضرر] zarar gren.	[متضرر]
6677	mutazarrır olmak zarar grmek.	

6678	muteber (A.) [1 [معتبر .itibarlı. 2.geçerli.	[معتبر]
6679	mutedil (A.) [1 [معتدل .ylıman. 2.mülayim, hoşgrülü.	[معتدل]
6680	mutekid (A.) [معتقد] inanan, inancında olan.	[معتقد]
6681	mutemed (A.) [معتمد] güvenilir.	[معتمد]
6682	mutî (A.) [مطيع] itaat eden, boyun eğen.	[مطيع]
6683	mutî olmak itaat etmek, boyun eğmek.	
6684	mutlak (A.) [مطلق] kesin.	[مطلق]
6685	mutlaka (A.) [مطلقا] kesinlikle, zorunlu olarak, kayıtsız şartsız.	[مطلقا]
6686	mutrib (A.) [1 [مطرب .çalgıcı. 2.şarkıcı.	[مطرب]
6687	muttasıl (A.) [متصل] sürekli, durmadan.	[متصل]
6688	muvacehe (A.) [مواجهه] karşı, yüzyüze.	[مواجهه]
6689	muvaffak (A.) [موفق] başarılı.	[موفق]
6690	muvaffak olmak başarmak, başarılı olmak.	
6691	muvaffakiyet (A.) [موفقیت] başarı.	[موفقیت]
6692	muvaffakiyet ihraz etmek başarı gstermek.	
6693	muvafık gelmek uygun olmak.	
6694	muvahhiş (A.) [موحش] korkutucu.	[موحش]
6695	muvakkar (A.) [موقر] ağırbaşlı.	[موقر]
6696	muvakkat (A.) [مؤقت] geçici.	[مؤقت]
6697	muvakkaten (A.) [مؤقتا] geçici olarak.	[مؤقتا]
6698	muvâsalat (A.) [موصلات] varma, ulaşma.	[موصلات]
6699	muvâsalat etmek ulaşmak, varmak.	
6700	muvâzaten (A.) [موازاتا] paralel olarak.	[موازاتا]

6701	muvazene (A.) [موازنه] denge.	[موازنه]
6702	muvazene-i umûmiye kanunu bütçe kanunu.	
6703	muvazenesiz (A.-T.) dengesiz.	
6704	muvazi (A.) [موازی] paralel.	[موازی]
6705	muvazzaf (A.) [موظف] grevli.	[موظف]
6706	muzaffer olmak zafer kazanmak.	
6707	muzafferiyet (A.) [مظفریت] zafer kazanma.	[مظفریت]
6708	muzdarip (A.) [مضطرب] ızdıraplı, acı çeken.	[مضطرب]
6709	muzdarip etmek ızdırap vermek, üzmek.	
6710	muzır (A.) [مضر] zararlı, muzur.	[مضر]
6711	muzlim (A.) [مظلم] karanlık.	[مظلم]
6712	muztarib (A.) [مضطرب] acı çeken, ızdıraplı.	[مضطرب]
6713	mübadele (A.) [مبادلہ] değiştokuş, alışveriş.	[مبادلہ]
6714	mübaheşat (A.) [مباحثات] tartışmalar.	[مباحثات]
6715	mübahese (A.) [مباحثه] tartışma.	[مباحثه]
6716	mübahese olunmak tartışılmak.	
6717	mübalağa (A.) [1 .abartma. 2.abartı. مبالغه]	[مبالغه]
6718	mübalağa edilmek abartılmak.	
6719	mübalağa etmek abartmak.	
6720	mübarek (A.) [مبارک] kutlu, bereketli.	[مبارک]
6721	mübareze (A.) [1 .uğraşı, mücadele. 2.savaş. مبارزه]	[مبارزه]
6722	mübareze etmek mücadele etmek.	
6723	mübaşeret olunmak girişilmek, işe başlanmak.	
6724	mübâyaa (A.) [مبیاعه] satın alma.	[مبیاعه]
6725	mübâyaa edilmek alınmak, satın alınmak.	
6726	mübâyaa etmek almak, satın almak.	
6727	mübdi (A.) [مبدع] yenilik getiren, yeni bir şey bulan.	[مبدع]

6728	mübeşşir (A.) [مبشر] müjdeci, müjdeleyen.	[مبشر]
6729	mübhem (A.) [مبهم] belirsiz.	[مبهم]
6730	mübin (A.) [مبين] açıklayan, açıklayıcı.	[مبين]
6731	mübrem (A.) [مبرم] kaçınılmaz, zorunlu.	[مبرم]
6732	mübremleşmek kaçınılmaz bir hal almak.	
6733	mübtedi (A.) [1 [مبتدى] .başlayan. 2.ilkokula başlayan öğrenci.	[مبتدى]
6734	mübtela (A.) [مبتلا] uğramış, tutulmuş, yakalanmış.	[مبتلا]
6735	mübtela olmak uğramak, tutulmak, yakalanmak.	
6736	mübtenî (A.) [مبتنى] dayanan.	[مبتنى]
6737	mübtezel (A.) [1 [مبتذل] .ele ayağa düşmüş. 2.orta malı. 3.çok bulunan.	[مبتذل]
6738	mücadele (A.) [مجادله] savaşım.	[مجادله]
6739	müjavir (A.) [مجاور] komşu.	[مجاور]
6740	mücazat (A.) [1 [مجازات] .cezalandırma. 2.karşılık verme.	[مجازات]
6741	mücbir (A.) [مجبر] zorlayıcı.	[مجبر]
6742	müceddid (A.) [مجدد] yenilikçi.	[مجدد]
6743	mücehhez (A.) [مجهز] donanmış.	[مجهز]
6744	mücellâ (A.) [مجلا] cilalı.	[مجلا]
6745	mücellid (A.) [مجلد] ciltçi.	[مجلد]
6746	mücerreb (A.) [مجرب] deneyimli.	[مجرب]
6747	mücerred (A.) [1 [مجرد] .bekar. 2.soyut.	[مجرد]
6748	mücmelen (A.) [مجملا] .zetle.	[مجملا]

6749	mücrim (A.) [مجرم] suçlu.	[مجرم]
6750	müctemi' (A.) [مجتمع] derli toplu.	[مجتمع]
6751	müdafaa (A.) [مدافعه] savunma.	[مدافعه]
6752	müdahale (A.) [مداخله] karışma.	[مداخله]
6753	müdahene (A.) [مداهنه] yağcılık, yordakçılık.	[مداهنه]
6754	müdevim (A.) [مداوم] devam eden.	[مداوم]
6755	müddeî (A.) [مدعى] 1 .davacı. 2.inatçı.	[مدعى]
6756	müddet (A.) [مدت] süre.	[مدت]
6757	müddet-i muvakkata [مدت موقته] geçici süre.	[مدت موقته]
6758	müddet-i tahsiliye [مدت تحصیلیه] öğrenim süresi.	[مدت تحصیلیه]
6759	müdevver (A.) [مدور] yuvarlak.	[مدور]
6760	müdhiş (A.) [مدهش] dehşet verici.	[مدهش]
6761	müdhişe (A.) [مدهشه] dehşet verici.	[مدهشه]
6762	müdrık (A.) [مدرک] idrak eden.	[مدرک]
6763	müdrık olmak idrak etmek.	
6764	müebbeden (A.) [مؤبدا] mür boyu.	[مؤبدا]
6765	müellefat (A.) [مؤلفات] telif edilmiş yapıtlar.	[مؤلفات]
6766	müellif (A.) [مؤلف] yazar.	[مؤلف]
6767	müesses (A.) [مؤسس] kurulu, kurulmuş.	[مؤسس]
6768	müessesat (A.) [مؤسسات] kurumlar, kuruluşlar, müesseseler.	[مؤسسات]
6769	müessese (A.) [مؤسسه] kurum, kuruluş.	[مؤسسه]

6770	müessif (A.) [مؤسف] üzücü.	[مؤسف]
6771	müessir (A.) [مؤثر] etkileyici, etkili.	[مؤثر]
6772	müessiriyet (A.) [مؤثريت] etkileme gücü.	[مؤثريت]
6773	müessis (A.) [مؤسس] kurucu.	[مؤسس]
6774	müeyyide (A.) [مؤيده] yaptırım.	[مؤيده]
6775	müfekkire (A.) [مفكره] düşünme gücü.	[مفكره]
6776	müfid (A.) [مفيد] yararlı.	[مفيد]
6777	müflis (A.) [مفلس] iflas etmiş. 2.sefil.	[مفلس]
6778	müfreze (A.) [مفرزه] askerî birlik.	[مفرزه]
6779	müfrit (A.) [مفرط] aşırı.	[مفرط]
6780	müfsid (A.) [مفسد] bozucu.	[مفسد]
6781	müftehir (A.) [مفتخر] iftihar eden.	[مفتخر]
6782	müftekir (A.) [مفتقر] yoksul. 2.bağlı, muhtaç.	[مفتقر]
6783	müfteri (A.) [مفتري] iftiracı.	[مفتري]
6784	müheyya (A.) [مهيا] hazır.	[مهيا]
6785	müheyyc (A.) [مهيج] heyecan verici.	[مهيج]
6786	mühim (A.) [مهم]nemli.	[مهم]
6787	mühimmat (A.) [مهمات] savaş malzemesi.	[مهمات]
6788	mühimme (A.) [مهمه]nemli.	[مهمه]
6789	mühlet (A.) [مهلت] tanınmış süre.	[مهلت]
6790	mühlet vermek süre tanımak.	

6791	mühlik (A.) [مهلك].Idürücü.	[مهلك]
6792	mühr (F.) [مهر] mühür.	[مهر]
6793	mühtedî (A.) [مهتدى] islam dinini kabul etmiş.	[مهتدى]
6794	mühtez (A.) [مهتز] titrete.	[مهتز]
6795	mühürdar (F.) [مهردار].zel kalem müdürü.	[مهردار]
6796	müje (F.) [مژه] kirpik.	[مژه]
6797	müjgan (F.) [1 [مژگان . kirpik. 2.kirpikler.	[مژگان]
6798	mükâfat (A.) [مكافات].dül.	[مكافات]
6799	mükâleme (A.) [مکالمه] konuşma.	[مکالمه]
6800	mükâtebe (A.) [مكاتبه] yazışma.	[مكاتبه]
6801	mükedder (A.) [مكدر] kederli.	[مكدر]
6802	mükemmelen (A.) [مكمل] tam olarak, mükemmel olarak.	[مكمل]
6803	mükemmeliyet (A.) [مكمليت] mükemmellik.	[مكمليت]
6804	mükerrer (A.) [مكرر] tekrarlanmış, yinelenmiş.	[مكرر]
6805	mükerreren (A.) [مكررا] tekrar tekrar.	[مكررا]
6806	mükeyyif (A.) [مكيف] keyif verici.	[مكيف]
6807	mükteseb (A.) [مكتسب] kazanılmış.	[مكتسب]
6808	müktesebat (A.) [مكتسبات] bilgi birikimi.	[مكتسبات]
6809	müktesebe (A.) [مكتسبه] kazanılmış.	[مكتسبه]
6810	mülakat (A.) [1 [ملاقات .buluşma. 2.grüşme.	[ملاقات]
6811	mülâki olmak 1.karşılaşmak. 2.grüşmek.	

6812	mülayim (A.) [ملایم] yumuşak.	[ملایم]
6813	mülazemet etmek 1.devam etmek. 2.staj yapmak. 3.bir işle ilgilenmek.	
6814	mülazım (A.) [ملازم] teğmen.	[ملازم]
6815	mülazım-ı evvel [ملازم اول] üsteğmen.	[ملازم اول]
6816	mülazım-ı sâni [ملازم ثانى] teğmen.	[ملازم ثانى]
6817	mülevven (A.) [ملون] rengarenk.	[ملون]
6818	mülevves (A.) [ملوث] kirli.	[ملوث]
6819	mülga (A.) [ملغا] kaldırılmış.	[ملغا]
6820	mülhakat (A.) [ملحقات] 1 .ekler. 2.bir yere bağlı olan başka yerler.	[ملحقات]
6821	mülk (A.) [ملک] 1 .yurt. 2.kazanç getiren taşınmaz.	[ملک]
6822	mülteci (A.) [ملتجى] sığınmacı.	[ملتجى]
6823	mültefit (A.) [ملتفت] iltifat eden, güleryüzlü.	[ملتفت]
6824	mülûk (A.) [ملوک] melikler.	[ملوک]
6825	mümane'et (A.) [ممانعت] engelleme.	[ممانعت]
6826	mümaselet (A.) [مماثلت] benzerlik.	[مماثلت]
6827	mümasil (A.) [مماثل] benzer, andıran.	[مماثل]
6828	mümasil olmak birbirine benzemek.	
6829	mümâşat (A.) [مماشات] uysallık, suyuna gitme, alttan alma.	[مماشات]
6830	mümessil (A.) [ممثل] 1 .temsilci. 2.sınıf temsilcisi.	[ممثل]
6831	mümeyyiz (A.) [ممیز] 1 .katip. 2.sınava giren öğretmen.	[ممیز]
6832	mümeyyize (A.) [ممیزه] tırnak işareti.	[ممیزه]
6833	mümin (A.) [مؤمن] inanan, iman eden.	[مؤمن]

6834	müminîn (A.) [مؤمنين] inananlar, iman edenler.	[مؤمنين]
6835	mümkîn (A.) [ممكن] mümkün.	[ممكن]
6836	mümsik (A.) [ممسك] elisiki.	[ممسك]
6837	mümtaz (A.) [ممتاز] seçkin.	[ممتاز]
6838	mümtehin (A.) [ممتحن] sınav yapan, sınavan.	[ممتحن]
6839	mümteni (A.) [ممتنع] imkansız.	[ممتنع]
6840	mümzâ (A.) [ممضى] imzalı, imzalanmış.	[ممضى]
6841	mün'adim olmak yok olmak.	
6842	mün'akid (A.) [منعقد] yapılmış, imzalanmış, kabul edilmiş.	[منعقد]
6843	mün'akis (A.) [منعكس] yansıtan.	[منعكس]
6844	mün'im (A.) [1 .Tanrı. 2.vel'inimet. منعم]	[منعم]
6845	münâcat (A.) [مناجات] Tanrı'ya yakarma.	[مناجات]
6846	münâdi (A.) [1 .müezzin. 2.tellal, çığırktan. منادى]	[منادى]
6847	münafık (A.) [منافق] ikiyüzlü, nifak sokucu.	[منافق]
6848	münâkalat (A.) [مناقلات] taşımacılık.	[مناقلات]
6849	münâkasa (A.) [مناقصه] açık eksiltme.	[مناقصه]
6850	münâkaşa [1 .tartışma. 2.irdeleme. مناقشه]	[مناقشه]
6851	münâkız olmak (A.-T.) çelişmek.	
6852	münakkaş (A.) [منقش] nakışlı, işlemeli, desenli.	[منقش]
6853	münasebat (A.) [مناسبات] münasebetler.	[مناسبات]
6854	münatif (A.) [منعطف] çevrilmiş, ynelik.	[منعطف]

6855	münatif olmak çevrilmek.	
6856	münâvebeten (A.) [مناوبة] dnüşümlü olaram.	[مناوبة]
6857	münaza'ât (A.) [منازعات] çatışmalar, çekişmeler.	[منازعات]
6858	münbais (A.) [منبعث] ileri gelen, kaynaklanan.	[منبعث]
6859	münbit (A.) [منبت] verimli.	[منبت]
6860	müncemid (A.) [منجمد] donuk.	[منجمد]
6861	müncer olmak sonuçlanmak.	
6862	mündemic (A.) [مندمج] içinde yer alan, içinde bulunan.	[مندمج]
6863	mündericât (A.) [مندرجات] içindekiler.	[مندرجات]
6864	münderis olmak izi kalmamak.	
6865	münebbih (A.) [منبه] uyarıcı, uyandırıcı.	[منبه]
6866	münekkid (A.) [منقذ] eleştirmen.	[منقذ]
6867	münevver (A.) [1 [منور] aydınlanmış, parlak. 2.aydın fikirli.	[منور]
6868	münevver eylemek aydınlatmak.	
6869	münfail olmak gücenmek, alınmak.	
6870	münferid (A.) [1 [منفرد] ayrı, tek başına. 2.tektük.	[منفرد]
6871	münhal (A.) [1 [منحل] boş, açık. 2.çölmüş.	[منحل]
6872	münhasır (A.) [منحصر] dnük, ait, ynelik.	[منحصر]
6873	münhasıran (A.) [منحصرا] sırf, sadece.	[منحصرا]
6874	münhedim olmak yıkılmak, yok olmak.	
6875	münhezim (A.) [منهزم] bozguna uğramış.	[منهزم]
6876	münhezim olmak bozguna uğramak.	
6877	müneccim (A.) [منجم] yıldızbilimci, astrolog.	[منجم]
6878	münkasım (A.) [منقسم] blünmüş.	[منقسم]
6879	münkasım olmak blünmek, blünmüş olmak.	

6880	münker (A.) [منكر] inkâr edilen.	[منكر]
6881	münkesir (A.) [منكسر] kırık.	[منكسر]
6882	münkesir olmak kırılmak.	
6883	münkir (A.) [منكر] inkâr eden.	[منكر]
6884	münselib olmak kalmamak.	
6885	müntahab (A.) [منتخب] seçilmiş, seçkin.	[منتخب]
6886	müntahabat (A.) [منتخبات] seçki, antoloji.	[منتخبات]
6887	müntakim (A.) [منتقم] intikam alan.	[منتقم]
6888	münteha (A.) [منتها] son.	[منتها]
6889	müntehi olmak sona ermek, son bulmak.	
6890	müntesib (A.) [منتسب] mensup, intisab etmiş.	[منتسب]
6891	müntesip bk. müntesib.	
6892	münteşir (A.) [منتشر] yaygın.	[منتشر]
6893	müphem (A.) [مبهم] belirsiz, belli belirsiz.	[مبهم]
6894	müptelâ (A.) [مبتلا] uğramış, tutulmuş, yakalanmış.	[مبتلا]
6895	müptelâ olmak tutulmak, yakalanmak, uğramak.	
6896	mürâat (A.) [مراعات] gzetme.	[مراعات]
6897	müracaat (A.) [مراجعت] başvuru. 2.geri dnüş.	[مراجعت]
6898	müracaat etmek 1.başvurmak. 2.geri dnmek.	
6899	müradif (A.) [مرادف] eşanlamlı.	[مرادف]
6900	mürai (A.) [مرأى] ikiyüzlü.	[مرأى]
6901	müraselât (A.) [مراسلات] mektuplaşmalar.	[مراسلات]
6902	mürasele (A.) [مراسله] mektuplaşma.	[مراسله]
6903	mürde (F.) [مرده].lü.	[مرده]

6904	mürebbî (A.) [مربى] eğitmen, eğitici.	[مربى]
6905	müreccah (A.) [مرجح] tercih sebebi, tercih edilir.	[مرجح]
6906	müreffeh (A.) [مرفه] refah içinde, bolluk içinde.	[مرفه]
6907	mürekkeb (A.) [1 [مركب] oluşan, bileşen. 2.mürekkep.	[مركب]
6908	müretteb (A.) [1 [مرتب] düzenlenmiş, tertip edilmiş. 2.dizilmiş.	[مرتب]
6909	mürettib (A.) [مرتب] dizgici.	[مرتب]
6910	mürevvic (A.) [مروج] revaç veren, propagandasını yapan.	[مروج]
6911	mürg (F.) [مرغ] kuş.	[مرغ]
6912	mürgâb (F.) [1 [مرغاب] . 2.kurbağa.	مرغاب
6913	mürîd (A.) [1 [مرید] buyuran. 2.şeyhe bağlı kişi, mürit.	[مرید]
6914	mürîd bk. murid.	
6915	mürşîd (A.) [1 [مرشد] şeyh. 2.doğru yolu gösteren, irşad eden.	[مرشد]
6916	mürteci (A.) [مرتجع] gerici.	[مرتجع]
6917	mürted (A.) [مرتد] islam dininden çıkan.	[مرتد]
6918	mürtefi (A.) [مرتفع] yüksek.	[مرتفع]
6919	mürtehen (A.) [مرتهن] rehinli, ipotekli.	[مرتهن]
6920	mürteiş (A.) [مرتعش] titrek.	[مرتعش]
6921	mürtekib (A.) [مرتكب] ktü bir iş yapan, işleyen.	[مرتكب]
6922	mürteşî (A.) [مرتشى] rüşvetçi, rüşvet yiyen.	[مرتشى]
6923	mürûr (A.) [مرور] geçme, geçip gitme, geçiş.	[مرور]
6924	mürûr -i zaman [مرور زمان] zamanın akışı.	[مرور زمان]
6925	mürûr etmek geçmek.	

6926	mürûr eylemek 1.geçmek. 2.uğramak.	
6927	mürüvvet (A.) [1 [مروت .insanlık. 2.iyilik.	[مروت]
6928	müsaade (A.) [1 [مساعدة .izin. 2.yardım.	[مساعده]
6929	müsaade edilmek izin verilmek.	
6930	müsaade etmek izin vermek.	
6931	müsaadekâr (A.-F.) [مساعدة كار] yardımcı, izin verici.	[مساعده كار]
6932	müsaadekârlık (A.-F.-T.) yardımcı olma, izin verme.	
6933	müsabaka (A.) [مسابقه] yarışma.	[مسابقه]
6934	müsabık (A.) [مسابق] yarışmacı.	[مسابق]
6935	müsademe (A.) [1 [مصادمه .çarpışma. 2.çatışma.	[مصادمه]
6936	müsadere (A.) [مصادرہ] mal varlığına el koyma.	[مصادرہ]
6937	müsadere edilmek mal varlığına el konulmak.	
6938	müsadere etmek mal varlığına el koymak.	
6939	müsâdif (A.) [مصادف] rastlar, rastlayan.	[مصادف]
6940	müsafir (A.) [1 [مسافر .yolcu. 2.konuk.	[مسافر]
6941	müsâhelekârlık (A.-F.-T.) kolaylık gsterme.	
6942	müsaid (A.) [مساعد] uygun.	[مساعد]
6943	müsalaha (A.) [مصالحه] barış yapma.	[مصالحه]
6944	müsalemetkâr (A.-F.) [مسالمت كار] barışçıl.	[مسالمت كار]
6945	müsâmaha (A.) [مسامحه] hoşgrü.	[مسامحه]
6946	müsâmahakâr (A.-F.) [مسامحه كار] hoşgrülü.	[مسامحه كار]
6947	müsamere (A.) [1 [مسامرہ .gece eğlencesi. 2.okul piyesi.	[مسامرہ]
6948	müsâvat (A.) [مساوات] eşitlik.	[مساوات]
6949	müsâvatsızlık (A.-T.) eşitsizlik.	
6950	müsbet (A.) [مثبت] olumlu, pozitif.	[مثبت]

6951	müsebbib (A.) [مسبب] yol açan, sebep olan.	[مسبب]
6952	müseccel (A.) [مسجل] tescilli.	[مسجل]
6953	müsekin (A.) [مسكن] sakinleştirici, yatıştırıcı.	[مسكن]
6954	müsekkit (A.) [مسكت] susturucu.	[مسكت]
6955	müsellah (A.) [مسلح] silahlı.	[مسلح]
6956	müselleme (A.) [مسلمه] herkes tarafından kabul edilmiş.	[مسلمه]
6957	müselles (A.) [مثلث] üçgen.	[مثلث]
6958	müsellesat (A.) [مثلثات] trigonometri.	[مثلثات]
6959	müsellesüşşekl (A.) [مثلث الشكل] üçgen şeklinde.	[مثلث الشكل]
6960	müselmân (A.) [مسلمان] müslüman.	[مسلمان]
6961	müselzel (A.) [مسلسل] zincirleme.	[مسلسل]
6962	müsemma (A.) [مسمى] adlandırılmış.	[مسمى]
6963	müşhil (A.) [1 [مسهل] kolaylaştıran. 2.ishal edici.	[مسهل]
6964	müsin (A.) [مسن] yaşlı.	[مسن]
6965	müskirat (A.) [مسكرات] sarhoş edici şeyler.	[مسكرات]
6966	müslim (A.) [مسلم] müslüman.	[مسلم]
6967	müsmir (A.) [1 [مثمر] verimli. 2.iyi sonuç veren.	[مثمر]
6968	müsmiriyet (A.) [مثمريت] verimlilik.	[مثمريت]
6969	müsrif (A.) [مسرف] savurgan.	[مسرف]
6970	müsta'mere (A.) [مستعمره] smürge.	[مستعمره]

6971	müstab'ed (A.) [مستبعد] uzak.	[مستبعد]
6972	müsta'fî (A.) [مستغفى] istifa etmiş, istifa eden.	[مستغفى]
6973	müstağnî (A.) [مستغنى] doygun, eyvallah etmeyen.	[مستغنى]
6974	müstahak (A.) [مستحق] hak kazanmış.	[مستحق]
6975	müstahdem (A.) [مستخدم] çalışan, hizmet eden.	[مستخدم]
6976	müstahdemîn (A.) [مستخدمين] çalışanlar, hizmet edenler.	[مستخدمين]
6977	müstaid (A.) [مستعد] yetenekli.	[مستعد]
6978	müstakil (A.) [مستقل] bağımsız.	[مستقل]
6979	müstakillen (A.) [مستقلا] bağımsız olarak, ayrıca.	[مستقلا]
6980	müstakraza (A.) [مستقرضه] borç alınan.	[مستقرضه]
6981	müstamel (A.) [1 [مستعمل] kullanılmış. 2.kullanılan.	[مستعمل]
6982	müstantık (A.) [مستنطق] sorgu yargıcı.	[مستنطق]
6983	müste'cir (A.) [مستأجر] kiracı.	[مستأجر]
6984	müstebân olmak anlaşılmak.	
6985	müstebid (A.) [مستبد] despot.	[مستبد]
6986	müstefid olmak yararlanmak.	
6987	müstehlik (A.) [مستهلك] tüketici.	[مستهلك]
6988	müstehzi (A.) [مستهزى] alaycı.	[مستهزى]
6989	müstemleke (A.) [مستملكة] smürge, koloni.	[مستملكة]
6990	müstenid (A.) [مستند] dayanan.	[مستند]
6991	müsteniden (A.) [مستندا] dayanarak.	[مستندا]
6992	müsterih (A.) [مستريح] gnü rahat.	[مستريح]

6993	müstesnâ (A.) [1 [مستثنى .apayrı. 2.dışında haricinde.	[مستثنى]
6994	müsteşar (A.) [مستشار] danışman.	[مستشار]
6995	müsteşrik (A.) [مستشرق] doğubilimci, oryantalist.	[مستشرق]
6996	müsvedde (A.) [مسوده] taslak.	[مسوده]
6997	müşa'şsa (A.) [مشعشع] gsterişli, şaşaalı.	[مشعشع]
6998	müşabehet (A.) [مشابهت] benzerlik.	[مشابهت]
6999	müşabih (A.) [مشابه] benzer.	[مشابه]
7000	müşahedât (A.) [مشاهدات] gözlemler.	[مشاهدات]
7001	müşâhede (A.) [مشاهده] gözlem.	[مشاهده]
7002	müşâhede edilmek gözlemlenmek.	
7003	müşâhede olunmak gözlemlenmek.	
7004	müşahhas (A.) [مشخص] somut.	[مشخص]
7005	müşarik (A.) [مشارك] ortak.	[مشارك]
7006	müşarünileyh (A.) [مشار اليه] anılan, adı geçen.	[مشار اليه]
7007	müşavere (A.) [مشاوره] danışma.	[مشاوره]
7008	müşavere etmek danışmak.	
7009	müşekkel (A.) [مشكل] biçimli, kalıplı.	[مشكل]
7010	müşerref olmak şeref kazanmak.	
7011	müşevveş (A.) [مشوش] karışık.	[مشوش]
7012	müşfik (A.) [مشفق] şefkatli.	[مشفق]
7013	müşir (A.) [مشير] mareşal.	[مشير]
7014	müşkil (A.) [مشكل] güç, zor.	[مشكل]
7015	müşkilât (A.) [مشكلات] güçlükler, zorluklar.	[مشكلات]

7016	müşkilat çekmek zorluk çekmek, sıkıntı çekmek.	
7017	müşkilpesend (A.-F.) [مشکل پسند] güç beğenen.	[مشکل پسند]
7018	müşt (F.) [1 [مشتت .yumruk. 2.avuç.]	[مشتت]
7019	müştail (A.) [مشتعل] alevli.	[مشتعل]
7020	müştak (A.) [مشتاق] çok isteyen, can atan.	[مشتاق]
7021	müştehir (A.) [مشتهر] ünlü.	[مشتهر]
7022	müşteki (A.) [مشتكى] şikayetçi.	[مشتكى]
7023	müştemilat (A.) [مشتملات] eklentiler, ek yapılar.	[مشتملات]
7024	müştereken (A.) [مشتركا] ortaklaşa.	[مشتركا]
7025	mütalaa (A.) [1 [مطالعه .okuma. 2.grüş. 3.inceleme.]	[مطالعه]
7026	mütareke (A.) [متارکه] bırakışma, karşılıklı silah bırakma.	[متارکه]
7027	müteaddid (A.) [متعدد] birçok.	[متعدد]
7028	müteaffin (A.) [متعفن] kokuşmuş.	[متعفن]
7029	müteahhid (A.) [متعهد] taahhüt eden, üstlenen.	[متعهد]
7030	müteakib (A.) [متعاقب] ardından.	[متعاقب]
7031	müteallik (A.) [متعلق] ilgili, ilişkin.	[متعلق]
7032	müteallim (A.) [متعلم] öğrenci.	[متعلم]
7033	müteammim (A.) [متعمم] yaygın.	[متعمم]
7034	müteannid (A.) [متعند] inatçı.	[متعند]
7035	müteârife (A.) [متعارفه] kanıtlanmak gerektirmeyecek kadar açık.	[متعارفه]
7036	müteassıb (A.) [متعصب] taassup gsteren.	[متعصب]

7037	mütebahhir (A.) [متبحر] derin bilgi sahibi.	[متبحر]
7038	mütebahhirane (A.-F.) [متبحرانه] derinlemesine.	[متبحرانه]
7039	mütebaki (A.) [متباقى] kalan, geriye kalan.	[متباقى]
7040	mütebariz (A.) [متبارز] açık seçik, belirgin.	[متبارز]
7041	mütebasbıs (A.) [متبصبص] yaltakçı, yarıdakçı.	[متبصبص]
7042	mütebessim (A.) [متبسم] gülümseyen, tebessüm eden.	[متبسم]
7043	mütecânis (A.) [متجانس] aynı cinsten, homojen.	[متجانس]
7044	mütecâviz (A.) [1 [متجاوز] aşkın. 2.saldırgan, tecavüzkâr. 3.sarkıntılık eden, tecavüzcü.	[متجاوز]
7045	müteceddid (A.) [1 [متجدد] yenilikçi. 2.yenileşen.	[متجدد]
7046	mütecellî (A.) [متجلى] grünen, tecelli eden.	[متجلى]
7047	mütecessis (A.) [متجسس] meraklı, merak eden.	[متجسس]
7048	mütecessisâne (A.-F.) [متجسسانه] merak ederek, meraklı.	[متجسسانه]
7049	mütedair (A.) [متدائر] ilişkin.	[متدائر]
7050	mütedeyyin (A.) [متدين] dindar, dinine düşkün.	[متدين]
7051	müteehhil (A.) [متأهل] evli.	[متأهل]
7052	müteellim (A.) [متألم] elemli.	[متألم]
7053	müteessif (A.) [متأسف] üzgün.	[متأسف]
7054	müteessif olmak üzölmek.	
7055	müteessifâne (A.-F.) [متأسفانه] üzgün, esefli.	[متأسفانه]
7056	müteessir (A.) [1 [متأثر] üzgün. 2.etkilenen.	[متأثر]
7057	müteessir olmak 1.üzölmek. 2.etkilenmek.	
7058	müteezzî (A.) [متأذى] eziyet çekmiş, eza görmüş.	[متأذى]

7059	müteezzi etmek acı çektirmek.	
7060	mütefekkir (A.) [1 [متفكر .düşünür. 2.düşünceli.	[متفكر]
7061	mütefekkirane (A.-F.) [متفكرانه] düşünceli düşünceli.	[متفكرانه]
7062	mütefelsifâne (A.-F.) [متفلسفانه] bir filozof gibi.	[متفلسفانه]
7063	mütefennin (A.) [متفنن] fen bilimleri ile uğraşan, teknik ile uğraşan.	[متفنن]
7064	müteferrik (A.) [متفرق] dağınık.	[متفرق]
7065	mütefessih (A.) [متفسخ] bozulmuş, kokuşmuş, çürümüş.	[متفسخ]
7066	mütegalib (A.) [متغلب] zorba.	[متغلب]
7067	müteğâyir (A.) [متغایر] birbirine zıt.	[متغایر]
7068	mütehaccir (A.) [متحجر] taşlaşmış, fosilleşmiş.	[متحجر]
7069	mütehalif (A.) [متخالف] birbirine uymayan.	[متخالف]
7070	mütehammil (A.) [متحمل] dayanan.	[متحمل]
7071	müteharrî (A.) [متحرى] araştırmacı, araştıran.	[متحرى]
7072	müteharrik (A.) [متحرك] hareket eden, kıpırdayan.	[متحرك]
7073	mütehassis (A.) [متخصص] uzman.	[متخصص]
7074	mütehassir (A.) [متحسر].zlem duyan.	[متحسر]
7075	mütehassis (A.) [متحسس] duygulu.	[متحسس]
7076	mütehâşi (A.) [متحاشى] çekingen.	[متحاشى]
7077	mütehavvil (A.) [متحول] değişken.	[متحول]
7078	mütehayyir (A.) [متحیر] şaşkın, şaşırmış.	[متحیر]
7079	mütekâbil (A.) [متقابل] karşılıklı.	[متقابل]

7080	mütekâbile (A.) [متقابله] karşılıklı.	[متقابله]
7081	mütekâbilin (A.) [متقابلا] karşılıklı olarak.	[متقابلا]
7082	mütekaddim (A.) [متقدم] geçmiş, eski.	[متقدم]
7083	mütekaid (A.) [متقاعد] emekli.	[متقاعد]
7084	mütekamil (A.) [متكامل] olgun, tam, gelişmiş.	[متكامل]
7085	mütekebbir (A.) [متكبر] kendini beğenmiş, şişinen, büyüklenen.	[متكبر]
7086	mütekeddir (A.) [متكدر] kederli.	[متكدر]
7087	mütekellim (A.) [متكلم] 1 .konuşan. 2.birinci tekil şahıs.	[متكلم]
7088	mütelebbis (A.) [متلبس] giyinmiş, kuşanmış.	[متلبس]
7089	mütelevvin (A.) [متلون] renkten renge giren, yanar dner.	[متلون]
7090	mütemadi (A.) [متمادي] sürekli.	[متمادي]
7091	mütemadiyen (A.) [متماديا] sürekli olarak.	[متماديا]
7092	mütemayil (A.) [متمایل] 1 .eğimli. 2.eğilimli, ynelik.	[متمایل]
7093	mütemeddin (A.) [متمدن] uygar.	[متمدن]
7094	mütemellik (A.) [متملك] dalkavuk, yardakçı.	[متملك]
7095	mütemerkiz (A.) [متمركز] bir merkezde toplanma.	[متمركز]
7096	mütemevvic (A.) [متموج] dalgalı.	[متموج]
7097	mütemevvil (A.) [متمول] varlıklı, zengin.	[متمول]
7098	mütemmim (A.) [متمم] 1 .tamamlayıcı. 2.tümleç.	[متمم]
7099	mütenâhi (A.) [متناهي] sona eren.	[متناهي]

7100	mütenasib (A.) [متناسب] uygun, uyumlu.	[متناسب]
7101	mütenavib (A.) [متناوب] dnüşümlü.	[متناوب]
7102	mütenâzır (A.) [متناظر] 1 .birbirine bakan. 2.simetrik.	[متناظر]
7103	müteneffizân (A.-F.) [متنفذان] etkili kişiler, nüfuz sahipleri, szü geçenler.	[متنفذان]
7104	mütenevvi (A.) [متنوع] çeşitli, türlü türlü.	[متنوع]
7105	müteradif (A.) [مترادف] eşanlamlı.	[مترادف]
7106	müterafik (A.) [مترافق] 1 .refakat eden. 2.karışık, bir arada.	[مترافق]
7107	mütercem (A.) [مترجم] çevrilmiş, tercüme edilmiş.	[مترجم]
7108	mütercim (A.) [مترجم] çevirmen.	[مترجم]
7109	mütesadif (A.) [متصادف] rastlayan, tesadüf eden.	[متصادف]
7110	mütesâvi (A.) [متساوی] eşit.	[متساوی]
7111	mütesâviyen (A.) [متساویا] eşit olarak.	[متساویا]
7112	müteselli (A.) [متسلی] teselli bulan, avunan.	[متسلی]
7113	müteselli olmak teselli bulmak, avunmak.	
7114	müteselsil (A.) [متسلسل] zincirleme.	[متسلسل]
7115	müteselsilen (A.) [متسلسلا] zincirleme olarak, birbirinin ardı sıra.	[متسلسلا]
7116	müteşâir (A.) [متشاعر] şair geçinen, şair müsveddesi.	[متشاعر]
7117	müteşebbis (A.) [متشبث] 1 .girişen, teşebbüs eden. 2.girişimci.	[متشبث]
7118	müteşekkî (A.) [متشکى] şikayetçi.	[متشکى]
7119	müteşekkil (A.) [متشکل] oluşmuş, teşekkül etmiş.	[متشکل]
7120	müteşekkir (A.) [متشکر] şükran borçlu.	[متشکر]

7121	müteşettit (A.) [متشئت] karışık, dağınık.	[متشئت]
7122	mütetebbi (A.) [متتبع] araştırmacı.	[متتبع]
7123	mütevakkıf (A.) [متوقف] bağlı.	[متوقف]
7124	mütevaliyen (A.) [متواليا] sürekli olarak.	[متواليا]
7125	mütevattın (A.) [متوطن] yerleşik, yurt tutmuş.	[متوطن]
7126	mütevâzı (A.) [متواضع] alçakgnüllü.	[متواضع]
7127	mütevâzıyâne (A.-F.) [متواضيانه] alçakgnüllülükle.	[متواضيانه]
7128	mütevazın (A.) [متوازن] oranlı, uyumlu, dengeli.	[متوازن]
7129	müteveccih (A.) [متوجه] dnük, ynelik.	[متوجه]
7130	müteveccihen (A.) [متوجهها] 1 dnük olarak. 2.bir yere gitmek üzere.	[متوجهها]
7131	müteveffâ (A.) [متوفا] .lmüş,.lü.	[متوفا]
7132	mütevekkil (A.) [متوكل] tevekkül eden her işini Tanrı'nın iradesine bırakan.	[متوكل]
7133	mütevellî (A.) [متولى] bir vakfın üst yneticisi.	[متولى]
7134	mütevellid (A.) [متولد] 1 doğan. 2.ileri gelen, kaynaklanan.	[متولد]
7135	müteverrim (A.) [متورم] veremli, verem hastası.	[متورم]
7136	müteyakkız (A.) [متيقظ] uyanık, teyakkuz durumunda olan.	[متيقظ]
7137	mütezâyid (A.) [متزايد] artan, çoğalan.	[متزايد]
7138	mütezelzil (A.) [متزلزل] sarsılan.	[متزلزل]
7139	mütezelzil olmak 1.sarsılmak. 2.bozulmak.	
7140	müttefik (A.) [متفق] birlik olmuş, ittifak yapmış.	[متفق]
7141	müttehid (A.) [متحد] birleşik.	[متحد]

7142	müvekkil (A.) [موكل] vekalet veren.	[موكل]
7143	müverrah (A.) [مورخ] tarihli.	[مورخ]
7144	müverrih (A.) [مورخ] tarihçi, tarih yazarı.	[مورخ]
7145	müverrihin (A.) [مورخين] tarihçiler.	[مورخين]
7146	müyesser olmak gerçekleşmek.	
7147	müzaheret (A.) [مظاهرت] destek, yardım, arka çıkma.	[مظاهرت]
7148	müzahrefat (A.) [1 [مزخرفات .pislikler, süprüntüler, dküntüler.	[مزخرفات]
7149	müzakere (A.) [مذاكره] grüşme.	[مذاكره]
7150	müzayede (A.) [مزايده] açık arttırma.	[مزايده]
7151	müzehheb (A.) [مذهب] altın yaldızlı.	[مذهب]
7152	müzekker (A.) [مذكر] eril.	[مذكر]
7153	müzevir (A.) [مزور] arabozucu.	[مزور]
7154	müzeyyen (A.) [مزين] süslü, ziynetli.	[مزين]
7155	müzmin (A.) [مزمين] kronik, süreğen.	[مزمين]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

N

7156	nâ (F.) [نا] olumsuzluk eki.	[نا]
7157	na'l (A.) [نعل] nal.	[نعل]
7158	na'lbend (A.-F.) [نعلبند] nalbant.	[نعلبند]
7159	na'lbur (A.-F.) [نعلبر] nalbur.	[نعلبر]
7160	na'lçe (A.-F.) [نعلچه] nalça.	[نعلچه]

7161	na'nâ' (A.) [نعناع] nane.	[نعناع]
7162	na're (A.) [نعره] nara, haykırma.	[نعره]
7163	na's (A.) [نعش] naaş, cenaze.	[نعش]
7164	na't (A.) [1 [نعت] me. 2.Hz. Muhammed'i.vücü şiir.	[نعت]
7165	nââşnâ (F.) [نا آشنا] yabancı.	[نا آشنا]
7166	naat (A.) [1 [نعت] me. 2.Hz. Muhammed'i.vücü şiir.	[نعت]
7167	nâb (F.) [ناب] saf, halis, katışıksız.	[ناب]
7168	nâbecâ (F.) [نابجا] yersiz.	[نابجا]
7169	nâbehre (F.) [1 [نابهره] .nasipsiz. 2.soysuz.	[نابهره]
7170	nâbekâr (F.) [1 [نابکار] .hayırsız. 2.işe yaramaz.	[نابکار]
7171	nâbîna (F.) [نابینا] kr.	[نابینا]
7172	nâbûd (F.) [1 [نابود] .yok. 2.yokluk. 3.perişan.	[نابود]
7173	nabz (A.) [نبض] nabız.	[نبض]
7174	nabzgîr (A.-F.) [نبض گیر] nabza gre şerbet veren.	[نبض گیر]
7175	nâcî (A.) [ناجی] kurtulan.	[ناجی]
7176	nâcîns (F.-A.) [ناجنس] soysuz, cinsi bozuk.	[ناجنس]
7177	nâçâr (F.) [1 [ناچار] .çaresiz, sorunda. 2.ister istemez.	[ناچار]
7178	nâçîz (F.) [ناچیز] değersiz, nemsiz.	[ناچیز]
7179	nâdân (F.) [1 [نادان] .cahil. 2.hdük.	[نادان]
7180	nâdânlık (F.-T.) 1.cahillik. 2.hdüklük.	
7181	nâdî (A.) [نادى] seslenen, çağırın.	[نادى]

7182	nâdim (A.) [نادم] pişman.	[نادم]
7183	nâdim etmek pişman etmek.	
7184	nâdim olmak pişman olmak.	
7185	nâdir (A.) [نادر] az bulunur.	[نادر]
7186	nâdirât (A.) [نادرات] az bulunur şeyler.	[نادرات]
7187	nâdire (A.) [نادره] az bulunur.	[نادره]
7188	nâdiren (A.) [نادرا] nadir olarak.	[نادرا]
7189	nâehl (F.-A.) [ناهل] ehil olmayan, ehliyetli olmayan.	[ناهل]
7190	nâf (F.) [ناف] gbek.	[ناف]
7191	nafaka (A.) [نفقه] geçim parası.	[نفقه]
7192	nâfe (F.) [1 [ناهه .ceylanın gbeğinden çıkan misk. 2.sevgilinin saçı.	[ناهه]
7193	nâfercâm (F.) [نافر جام] sonu iyi olmayan, yararsız.	[نافر جام]
7194	nâfia (A.) [نافعہ] bayındırlık işleri.	[نافعہ]
7195	nâfia müdüriyeti bayındırlık müdürlüğü.	
7196	nâfia nâzırı bayındırlık bakanı.	
7197	nâfia nezareti bayındırlık bakanlığı.	
7198	nâfia vekâleti bayındırlık bakanlığı.	
7199	nâfile (A.) [1 [نافله .boşuna. 2.nafile namazı, farz dışında kılınan namaz.	[نافله]
7200	nâfiz (A.) [نافذ] etkileyici, nüfuz edici, işleyici.	[نافذ]
7201	nâgâh (F.) [ناگاه] ansızın.	[ناگاه]
7202	nâgehan (F.) [ناگهان] ansızın.	[ناگهان]
7203	nağamât (A.) [نغمات] nağmeler.	[نغمات]
7204	nağme (A.) [نغمه] ezgi, melodi.	[نغمه]
7205	nağz (F.) [نغز] güzel, hoş.	[نغز]

7206	nâhak (F.-A.) [ناحق] haksız.	[ناحق]
7207	nâhalef (F.-A.) [ناخلف] hayırsız evlat.	[ناخلف]
7208	nahçîr (F.) [نخچیر] av hayvanı.	[نخچیر]
7209	nâhencâr (F.) [ناهنجار] doğru olmayan, uygun olmayan.	[ناهنجار]
7210	nâhid (F.) [ناهید] Venüs, Iulpan, Zühre.	[ناهید]
7211	nahif (A.) [نحيف] cılız.	[نحيف]
7212	nâhiye (A.) [1 [ناحیه] .yre, blge. 2.bucak. 3.taraf.	[ناحیه]
7213	nahl (A.) [نخل] hurma ağacı.	[نخل]
7214	nahl (A.) [نحل] bal arısı.	[نحل]
7215	nahlistan (A.-F.) [نخلستان] hurmalık.	[نخلستان]
7216	nâhoş (F.) [ناخوش] hoş olmayan.	[ناخوش]
7217	nahs (A.) [نحس] uğursuzluk.	[نحس]
7218	nâhudâ (F.) [ناخدا] kaptan.	[ناخدا]
7219	nâhudâ (F.) [ناخدا] Allahsız.	[ناخدا]
7220	nâhun (F.) [ناخن] tırnak.	[ناخن]
7221	nahv (A.) [1 [نحو] .szdizimi. 2.taraf. 3.gibi.	[نحو]
7222	nahvet (A.) [نخوت] bbürlenme.	[نخوت]
7223	nahvî (A.) [نحوی] gramerci, nahiv uzmanı.	[نحوی]
7224	nâib (A.) [1 [نائب] .vekil. 2.kadı, yargıç.	[نائب]
7225	nâil (A.) [نائل] erişen, kavuşan, murada eren.	[نائل]
7226	nail olmak muradına ermek, kavuşmak, erişmek.	

7227	nâim (A.) [نائم] uyuyan.	[نائم]
7228	nâka (A.) [ناقه] dişi deve.	[ناقه]
7229	nakd (A.) [1 [نقد .nakit. 2.madeni para.	[نقد]
7230	nakden (A.) [نقدا] peşin olarak.	[نقدا]
7231	nâkes (F.) [1 [ناكس .soysuz, işe yaramaz. 2.pinti, nekes.	[ناكس]
7232	nâkıs (A.) [1 [ناقص .eksik. 2.eksi.	[ناقص]
7233	nakış (A.) [نقش] desen.	[نقش]
7234	nakib (A.) [1 [نقیب .şeyh yardımcısı. 2.reis vekili.	[نقیب]
7235	nâkil (A.) [1 [ناقل .taşıma, nakil. 2.anlatan, nakleden.	[ناقل]
7236	nakîsa (A.) [نقیصه] kusur.	[نقیصه]
7237	nakîse (A.) [نقیصه] kusur.	[نقیصه]
7238	nakkad (A.) [نقاد] eleştirmen.	[نقاد]
7239	nakkal (A.) [نقال] nakleden,,yükü veya masal anlatan.	[نقال]
7240	nakkare (A.) [1 [نقاره .davul. 2.dümbelek.	[نقاره]
7241	nakl (A.) [1 [نقل .nakil, anlatma. 2.taşıma.	[نقل]
7242	nakledilmek 1.anlatılmak. 2.taşınmak.	
7243	naklen (A.) [نقلا] naklederek, nakil yolu ile.	[نقلا]
7244	nakletmek 1.anlatmak. 2.taşımak.	
7245	nakliyat (A.) [نقلیات] taşımacılık.	[نقلیات]
7246	nakliye (A.) [نقلیه] taşıma.	[نقلیه]
7247	nakş (A.) [1 [نقش .nakış, desen. 2.resim. 3.duvar resmi.	[نقش]
7248	nakşedilmek işlenmek.	
7249	nakş etmek işlemek.	

7250	nâkus (A.) [ناقوس] çan.	[ناقوس]
7251	nakz (A.) [1 [نقض] .yok sayma. 2.bozma, çzme.	[نقض]
7252	nâlân (F.) [نالان] inleyen.	[نالان]
7253	nâlân etmek inlemek.	
7254	nâlân olmak inlemek.	
7255	nâle (F.) [ناله] inilti.	[ناله]
7256	nâlende (F.) [نالنده] inleyen.	[نالنده]
7257	nâm (F.) [1 [نام] .ad. 2.adında, adlı. 3.ün, şhret.	[نام]
7258	nam vermek ad vermek, adlandırmak.	
7259	nâmahdud (F.-A.) [نامحدود] sınırsız.	[نامحدود]
7260	nâmahrem (F.-A.) [1 [نامحرم] .mahrem olmayan. 2.nikah düşmeyen kişi.3.yabancı.	[نامحرم]
7261	nâmahsus (F.-A.) [نامحسوس] hissedilmeyen.	[نامحسوس]
7262	nâmakbul (F.-A.) [نامقبول] makbul olmayan.	[نامقبول]
7263	nâmakul (F.-A.) [نامعقول] makul olmayan.	[نامعقول]
7264	nâmalûm (F.-A.) [نامعلوم] bilinmeyen.	[نامعلوم]
7265	nâmâver (F.) [نام آور] ünlü, sanlı.	[نام آور]
7266	namaz (F.) [نماز] namaz.	[نماز]
7267	namazgâh (F.) [نمازگاه] namazlık, üstü açık mesçit.	[نمازگاه]
7268	nâंबरdar (F.) [نامبردار] ünlü, sanlı.	[نامبردار]
7269	nâmcû (F.) [نامجو] yiğit.	[نامجو]
7270	nâmdar (F.) [نامدار] ünlü, namlı.	[نامدار]
7271	nâme (F.) [1 [نامه] .mektup. 2.kitap.	[نامه]

7272	nâme'mûl (F.-A.) [نامأمول] umulmayan, beklenmedik.	[نامأمول]
7273	nâmfêhûm (F.-A.) [نامفهوم] anlaşılmaz.	[نامفهوم]
7274	nâmer'î (F.-A.) [نامرئی] grülmeyen, grülmez.	[نامرئی]
7275	nâmerd (F.) [نامرد] alçak, aşağılık, namert.	[نامرد]
7276	nâmesbûk (F.-A.) [نامسبق] olmamış, geçmemiş, cereyan etmemiş.	[نامسبق]
7277	nâmina (F.-T.) adına.	
7278	nâmî (F.) [نامی] ünlü, namlı.	[نامی]
7279	nâmurad (F.-A.) [نامراد] muradına ermemiş.	[نامراد]
7280	nâmus (A.<Yun.) [ناموس] 1 [ناموس] 1.rz. 2.dürüstlük. 3.yasa.	[ناموس]
7281	nâmuskâr (A.-F.) [ناموسکار] namuslu.	[ناموسکار]
7282	namuskârane (A.-F.) [ناموسکارانه] namusluca, namuslulara yakışır.	[ناموسکارانه]
7283	nâmüsaid (F.-A.) [نامساعد] uygun olmayan.	[نامساعد]
7284	nâmütenahi (F.-A.) [نامتناهی] sonsuz, engin.	[نامتناهی]
7285	nâmver (F.) [نامور] ünlü.	[نامور]
7286	namzed (F.) [نامزد] 1 [نامزد] 1.aday. 2.nişanlı.	[نامزد]
7287	nân (F.) [نان] ekmek.	[نان]
7288	nâpâyidar (F.) [ناپایدار] kalıcı olmayan.	[ناپایدار]
7289	nâpervâ (F.) [ناپروا] korkusuz, pervasız.	[ناپروا]
7290	nâr (A.) [نار] ateş.	[نار]
7291	nâr (F.) [نار] nar.	[نار]
7292	nârencî (F.) [نارنجی] turuncu.	[نارنجی]

7293	nâres (F.) [نارس] ham, olgunlaşmamış.	[نارس]
7294	nâresâ (F.) [1 نارسا .ham. 2.uygun olmayan.	[نارسا]
7295	nârevâ (F.) [ناروا] yakışık almaz.	[ناروا]
7296	narh (F.) [نرخ] nark.	[نرخ]
7297	nâs (A.) [ناس] insanlar.	[ناس]
7298	nasâra (A.) [نصارا] Hıristiyanlar.	[نصارا]
7299	nasâyih (A.) [نصايح]ğütler.	[نصايح]
7300	nasib (A.) [1 نصيب .pay. 2.Tanrı'nın kula verdiği.	[نصيب]
7301	nasihat (A.) [نصيحت]ğüt.	[نصيحت]
7302	nâsipas (F.) [ناسپاس] nankr.	[ناسپاس]
7303	nâsiye (A.) [ناصيه] alın.	[ناصيه]
7304	nasrâni (A.) [نصرانى] Hıristiyan.	[نصرانى]
7305	nass (A.) [نص] kesinlik.	[نص]
7306	nâsûtî (A.) [ناسوتى] insanlık ile ilgili.	[ناسوتى]
7307	nâşî (A.) [ناشى] ileri gelen, kaynaklanan, dolayı.	[ناشى]
7308	nâşinas (F.) [ناشناس] yabancı.	[ناشناس]
7309	nâşir (A.) [ناشر] yayıncı.	[ناشر]
7310	nâtamam (F.-A.) [ناتمام] tamamlanmamış, yarım kalmış.	[ناتمام]
7311	nâtik (A.) [ناطق] konuşan.	[ناطق]
7312	nâtika (A.) [ناطقه] konuşma gücü.	[ناطقه]

7313	nâtıkaperdâz (A.-F.) [ناطقه پرداز] düzgün ve etkili konuşan.	[ناطقه پرداز]
7314	nats (A.) [نطس] nadas.	[نطس]
7315	natûk (A.) [نطوق] düzgün konuşan.	[نطوق]
7316	nâtüvân (F.) [ناتوان] güçsüz, zayıf.	[ناتوان]
7317	nâv (F.) [ناو] 1 .gemi. 2.kayık.	[ناو]
7318	nâvdan (F.) [ناودان] oluk.	[ناودان]
7319	nâvek (F.) [ناوک] ok.	[ناوک]
7320	nây (F.) [نای] 1 .ney. 2.kamış.	[نای]
7321	nâyçe (F.) [نایچه] küçük ney.	[نایچه]
7322	nâyî (F.) [نایی] neyzen.	[نایی]
7323	nâyzen (F.) [نایزن] neyzen.	[نایزن]
7324	naz (F.) [ناز] 1 .işve, cilve. 2.kapris. 3.naz.	[ناز]
7325	naza çekmek nazlanmak.	
7326	nâzan (F.) [نازان] nazlı.	[نازان]
7327	nazar (A.) [نظر] 1 .bakış. 2.ilgi gösterme, iltifat etme. 3. bakış açısı.	[نظر]
7328	nazaran (A.) [نظرا] gre, nispetle, bakılırsa.	[نظرا]
7329	nazargâh (A.-F.) [نظرگاه] 1 .bakış yeri. 2.bakılan yer.	[نظرگاه]
7330	nazar-ı şübhe [نظر شبه] şüpheli gz, şüpheli bakış.	[نظر شبه]
7331	nazarında (A.-T.) gre, fikrince, gözünde.	
7332	nazarî (A.) [نظری] teorik.	[نظری]
7333	nazariyat (A.) [نظریات] teoriler, nazariyeler.	[نظریات]
7334	nazariye (A.) [نظریه] teori.	[نظریه]

7335	nazariyyat (A.) [نظريات] teoriler, nazariyeler.	[نظريات]
7336	nâzende (F.) [نازنده] nazlı.	[نازنده]
7337	nâzenin (F.) [نازنين] 1 [nazlı. 2.narin.	[نازنين]
7338	nâzım (A.) [ناظم] 1 [düzenleyen. 2.nazmeden.	[ناظم]
7339	nâzır (A.) [ناظر] 1 [bakan. 2.nezaret eden.	[ناظر]
7340	nâzırlık (A.-T.) bakanlık.	
7341	nazif (A.) [نظيف] temiz.	[نظيف]
7342	nâzik (F.) [نازك] 1 [ince. 2.kibar.	[نازك]
7343	nâzikâne (F.) [نازكانه] kibarca, nazikçe.	[نازكانه]
7344	nâzil (A.) [نازل] inen.	[نازل]
7345	nâzil olmak inmek.	
7346	nazile (A.) [نازله] 1 [nezle. 2.inmiş. 3.sıkıntı.	[نازله]
7347	nazîr (A.) [نظير] benzer.	[نظير]
7348	nazm (A.) [نظم] 1 [dizme. 2.düzenleme, tertip etme. 3.vezinli ve kafiyeli söz söyleme.	[نظم]
7349	nazmen (A.) [نظما] manzum olarak.	[نظما]
7350	nâzperver (F.) [نازپرور] nazlı, naz eden.	[نازپرور]
7351	nâzperverde (F.) [نازپرورده] nazlı, naz içinde büyümüş.	[نازپرورده]
7352	nebât (A.) [نبات] bitki.	[نبات]
7353	nebat (F.) [نبات] nbat şekeri.	[نبات]
7354	nebâtât (A.) [نباتات] 1 [bitkiler. 2.botanik.	[نباتات]
7355	nebatî (A.) [نباتی] bitkisel.	[نباتی]
7356	neberd (F.) [نبرد] savaş.	[نبرد]

7357	nebî (A.) [نبى] peygamber.	[نبى]
7358	nebîre (A.) [نبیره] torun.	[نبیره]
7359	necabet (A.) [نجابت] soyluluk.	[نجابت]
7360	necâset (A.) [نجاست] pislik.	[نجاست]
7361	necîb (A.) [نجیب] soylu, asil, kişizade.	[نجیب]
7362	necîs (A.) [نجیس] pis.	[نجیس]
7363	necm (A.) [نجم] yıldız.	[نجم]
7364	nedâmet (A.) [ندامت] pişmanlık.	[ندامت]
7365	nedâmet getirmek pişman olmak.	
7366	nedim (A.) [ندیم] 1 .padişahların ve yüksek rütbeli devlet ricalinin sohbet	[ندیم]
7367	arkadaşı. 2.güzel hikaye anlatan.	
7368	nedret (A.) [ندرت] azlık.	[ندرت]
7369	nef (A.) [نفع] çıkar, yarar.	[نفع]
7370	nefâis (A.) [نفائس] değerli ve nefis eserler.	[نفائس]
7371	nefâset (A.) [نفاست] nefislik.	[نفاست]
7372	nefer (A.) [نفر] 1 .kişi. 2. asker.	[نفر]
7373	nefh etmek nefes vermek, kazandırmak.	
7374	nefha (A.) [نفحه] üfürme.	[نفحه]
7375	nefir (A.) [نفیر] boynuzdan yapılmış boru.	[نفیر]
7376	nefrin (F.) [نفرین] lanet, ilenç.	[نفرین]
7377	nefs (A.) [نفس] 1 .nefis, can. 2.kendi. 3.iç.	[نفس]
7378	nefs- i emmâre [نفس اماره] ktülükleri emreden nefis.	[نفس اماره]

7379	nefs-i (A.-F.) [نفس] içinde.	[نفس]
7380	nefsî (A.) [1 [نفسى .nefis ile ilgili. 2.subjektif.	[نفسى]
7381	neftî (F.) [نفتى] petrol yeşili.	[نفتى]
7382	nefy (A.) [] sürgün.	
7383	nehâr (A.) [نهار] gündüz.	[نهار]
7384	nehârî (A.) [نهارى] yatılı olmayan okul.	[نهارى]
7385	nehc (A.) [1 [نهج .yol. 2.kast teşkilatı.	[نهج]
7386	neheng (F.) [نهنگ] timsah.	[نهنگ]
7387	nehiy (A.) [1 [نهى .olumsuzluk. 2.yasaklama.	[نهى]
7388	nehr (A.) [نهر] ırmak, nehir.	[نهر]
7389	nehy (A.) [1 [نهى .olumsuzluk. 2.yasaklama.	[نهى]
7390	nehy etmek yasaklamak.	
7391	nejad (F.) [نژاد] soy, ırk.	[نژاد]
7392	nekahet (A.) [نقاهت] hastalıktan sonraki tehlikeli geçiş dnemi.	[نقاهت]
7393	nekbet (A.) [1 [نکبت .talihsizlik. 2.felaket.	[نکبت]
7394	nekes (F.) [1 [نکس .hayırsız. 2.elisıkı.	[نکس]
7395	nem (F.) [نم] rutubet.	[نم]
7396	nemâ (A.) [1 [نما .gelişme, büyüme, serpilme. 2.faz.	[نما]
7397	nemed (F.) [نمد] keçe.	[نمد]
7398	nemedpûş (F.) [نمدپوش] derviş.	[نمدپوش]
7399	nemek (F.) [نمک] tuz.	[نمک]
7400	neml (A.) [نمل] karınca.	[نمل]

7401	nemnâk (F.) [نمناک] nemli.	[نمناک]
7402	neng (F.) [ننگ] ar, utanma.	[ننگ]
7403	nerd (F.) [نرد] tavla.	[نرد]
7404	nerm (F.) [نرم] yumuşak.	[نرم]
7405	nermin (F.) [نرمین] yumuşak.	[نرمین]
7406	nesc (A.) [نسج] doku.	[نسج]
7407	neseb (A.) [نسب] soy.	[نسب]
7408	nesh (A.) [نسخ] 1. hükümsüz kılma. 2. nesih yazı.	[نسخ]
7409	nesîm (F.) [نسیم] meltem, esinti.	[نسیم]
7410	nesl (A.) [نسل] kuşak, nesil.	[نسل]
7411	nesr (A.) [نثر] düzyazı.	[نثر]
7412	nesren (A.) [نثرا] düzyazı ile.	[نثرا]
7413	nesrin (F.) [نسرین] yaban gülü.	[نسرین]
7414	nessac (A.) [نساج] dokumacı.	[نساج]
7415	nesteren (F.) [نسترن] yaban gülü.	[نسترن]
7416	neş'et (A.) [نشئت] kaynaklanma, ileri gelme, doğma, doğuş.	[نشئت]
7417	neş'et etmek kaynaklanmak, ileri gelmek.	
7418	neşat (A.) [نشاط] sevinç.	[نشاط]
7419	neşîde (A.) [نشیده] 1. şiir. 2. besteli ve güfteli eser.	[نشیده]
7420	neşr (A.) [نشر] 1. yayma. 2. yayınlama. 3. yayınlanma.	[نشر]
7421	neşr etmek 1. yaymak. 2. yayınlamak.	
7422	neşr olunmak yayınlanmak.	

7423	neşriyat (A.) [نشریات] yayın.	[نشریات]
7424	neşv ü nemâ (A.) [نشو و نما] serpilme, gelişme, büyüme.	[نشو و نما]
7425	neşv ü nemâ bulmak gelişmek, yayılmak.	
7426	neşve (A.) [نشوه] sevinç.	[نشوه]
7427	neşvedâr (A.-F.) [نشوه دار] neşeli.	[نشوه دار]
7428	neşveyâb olmak neşelenmek.	
7429	netâic (A.) [نتایج] sonuçlar.	[نتایج]
7430	netîce (A.) [نتیجه] sonuç.	[نتیجه]
7431	netice çıkarmak sonuç çıkarmak, sonuca varmak.	
7432	netîcepezîr olmak sonuçlanmak.	
7433	nev (F.) [نو] 1.yeni. 2.taze, krpe.	[نو]
7434	nev' (A.) [نوع] tür, nevi, çeşit.	[نوع]
7435	nev'an mâ (A.) [نوعا ما] bir bakıma.	[نوعا ما]
7436	nevâ (F.) [نوا] ses.	[نوا]
7437	nevâde (F.) [نواده] torun.	[نواده]
7438	nevâdir (A.) [نوادر] nadir olan değerli eşyalar.	[نوادر]
7439	nevâle (A.) [نواله] 1.kısmet. 2.azık.	[نواله]
7440	nevâz (F.) [نواز] okşayan.	[نواز]
7441	nevâziş (F.) [نوازش] okşama.	[نوازش]
7442	nevâziş eylemek okşamak.	
7443	nevbahar (F.) [نوبهار] ilkbahar.	[نوبهار]
7444	nevbet (A.) [نوبت] sıra, nbet.	[نوبت]
7445	nevcivan (F.) [نوجوان] delikanlı, genç.	[نوجوان]

7446	nevdevlet (F.-A.) [نودولت] sonradan grme.	[نودولت]
7447	neve (F.) [نوه] torun.	[نوه]
7448	nevha (A.) [نوحه] ağıt.	[نوحه]
7449	nevi (A.) [نوع] tür, çeşit.	[نوع]
7450	nevid (F.) [نوید] müjde.	[نوید]
7451	nevin (F.) [نوین] yeni.	[نوین]
7452	nevm (A.) [نوم] uyku.	[نوم]
7453	nevmîd (F.) [نومید] umutsuz.	[نومید]
7454	nevmîd etmek umutsuzluğa düşürmek.	
7455	nevmîd olmak umutsuzluğa kapılmak.	
7456	nevnihal (F.) [نونهال] genç fidan.	[نونهال]
7457	nevres (F.) [نورس] yeti yetişmiş.	[نورس]
7458	nevruz (F.) [1 [نوروز] yeni gün. 2.nevruz.	[نوروز]
7459	nevruziye (F.-A.) [نوروزیه] nevruz için yazılan kaside.	[نوروزیه]
7460	nevzad (F.) [1 [نوزاد] yeni doğmuş. 2.bebek.	[نوزاد]
7461	neyistan (F.) [نیستان] sazlık, kamışlık.	[نیستان]
7462	neyzâr (F.) [نیزار] sazlık, kamışlık.	[نیزار]
7463	neyzen (F.) [نیزن] ney üfleyen.	[نیزن]
7464	nez' edilmek (A.-T.) ayırmak, çekip atılmak, skülmek.	
7465	nez' (A.) [1 [نزع] can çekişme. 2.skme, koparma, zorla alma.	[نزع]
7466	nez' eylemek ayırmak, çekip atmak, skmek, koparmak.	
7467	nezâfet (A.) [نظافت] temizlik.	[نظافت]
7468	nezâket (Osmanlıca>A.) [1 [نزاکت] incelik. 2.hassaslık.	[نزاکت]

7469	nezâret (A.) [1 [نظارت .nazırlık. 2.gzetme.	[نظارت]
7470	nezd (F.) [1 [نزد .yan, yanı. 2.kat.	[نزد]
7471	nezih (A.) [نزیه] temiz.	[نزیه]
7472	nezr (A.) [نذر] adak.	[نذر]
7473	nezr etmek adamak.	
7474	nısf (A.) [نصف] yarı, yarım.	[نصف]
7475	nısf -ı ahîr [نصف اخیر] son yarısı.	[نصف اخیر]
7476	nısfunnehâr (A.) [نصف النهار] meridyen.	[نصف النهار]
7477	niam (A.) [نعم] nimetler.	[نعم]
7478	nida etmek seslenmek.	
7479	nidâ eylemek seslenmek, duyurmak.	
7480	nidâ' (A.) [نداء] ses.	[نداء]
7481	nifâk (A.) [نفاق] ikiyüzlülük.	[نفاق]
7482	nigâh (F.) [نگاه] bakış.	[نگاه]
7483	nigâh eylemek bakmak.	
7484	nigâr (F.) [1 [نگار .sevgili. 2.resim.	[نگار]
7485	nigeh (F.) [نگه] bakış.	[نگه]
7486	nigîn (F.) [1 [نگین .yüzük. 2.yüzük kaşı. 3.mühür.	[نگین]
7487	nihâd (F.) [نهاد] yaratılış, tabiat.	[نهاد]
7488	nihâl (F.) [نهال] fidan.	[نهال]
7489	nihân (F.) [1 [نهان .gizli. 2.gizlice.	[نهان]
7490	nihan olmak gizlenmek, saklanmak, kaybolmak.	
7491	nihayet (A.) [نهایت] son.	[نهایت]
7492	nihayet bulmak sona ermek.	

7493	nijâd (F.) [نژاد] soy.	[نژاد]
7494	nîk (F.) [نیک] iyi, güzel.	[نیک]
7495	nikab (A.) [نقاب] peçe.	[نقاب]
7496	nikbin (F.) [نیکبین] iyimser.	[نیکبین]
7497	nilgun (F.) [نیلگون] lacivert.	[نیلگون]
7498	nîm (F.) [نیم] 1 [yarı. 2.yarım. 3.buçuk.	[نیم]
7499	nîm muzlim (F.-A.) [نیم مظلّم] loş.	[نیم مظلّم]
7500	nîm cahilî (F.-A.) [نیم جاهلی] yarıcahil, yarı cahilî.	[نیم جاهلی]
7501	nimet (A.) [نعمت] 1 [iyilik. 2.yiyecek.	[نعمت]
7502	nîm resmî (F.-A.) [نیم رسمی] yarı resmî.	[نیم رسمی]
7503	nîreng (F.) [نیرنگ] 1 [afsun. 2.hile, düzen.	[نیرنگ]
7504	nisâ (A.) [نسا] kadınlar.	[نسا]
7505	nisâb (A.) [نصاب] 1 [aranan sınır. 2.sermaye.	[نصاب]
7506	nisâr (A.) [نثار] saçma.	[نثار]
7507	nisâr etmek saçmak.	
7508	nisbet (A.) [نسبت] 1 [oran. 2.oranla.	[نسبت]
7509	nisbî (A.) [نسبی] greceli.	[نسبی]
7510	nisvân (A.) [نسوان] kadınlar.	[نسوان]
7511	nisyân (A.) [نسیان] 1 [unutma. 2.unutulma.	[نسیان]
7512	nişan (F.) [نشان] 1 [iz. 2.belirti. 3.nişan yeri. 4.devlet madalyası.	[نشان]
7513	nişâne (F.) [نشانه] belirti, işaret.	[نشانه]

7514	nişangâh (F.) [نشانگاه] nişan tahtası.	[نشانگاه]
7515	nişîn (F.) [نشین] oturan.	[نشین]
7516	niyâbet (A.) [نیابت] naiplik, vekillik.	[نیابت]
7517	niyâm (F.) [نیام] kın.	[نیام]
7518	niyâz (F.) [نیاز] 1 .yalvarma. 2.dua.	[نیاز]
7519	niyâz etmek 1.yalvarmak. 2.rica etmek.	
7520	niyâzmend (F.) [نیازمند] muhtaç.	[نیازمند]
7521	niyyet (A.) [نیت] niyet.	[نیت]
7522	nizâ (A.) [نزاع] kavga, çekişme.	[نزاع]
7523	nizâm (A.) [نظام] düzen.	[نظام]
7524	nizâm bulmak düzene girmek.	
7525	nizâmname (A.-F.) [نظام نامه] tüzük.	[نظام نامه]
7526	nîze (F.) [نیزه] 1 .mızrak. 2.süngü.	[نیزه]
7527	nohudî (F.) [نخودی] nohut rengi.	[نخودی]
7528	noksân (A.) [نقصان] 1 .eksiklik. 2.kusur. 3.eksik.	[نقصان]
7529	nokta-i nazar [نقطه نظر] grüş açısı, bakım.	[نقطه نظر]
7530	nuhbe (A.) [نخبه] seçkin.	[نخبه]
7531	nukât (A.) [نقاط] noktalar, hususlar.	[نقاط]
7532	nukud (A.) [نقود] nakitler.	[نقود]
7533	nukûş (A.) [نقوش] nakışlar, işlemler.	[نقوش]
7534	nur (A.) [نور] ışık.	[نور]
7535	nuranî (A.) [نورانی] nurlu, ışıklı.	[نورانی]

7536	nush (A.) [نصح]ğüt, nasihat.	[نصح]
7537	nusrat vermek üstünlük vermek.	
7538	nusret (A.) [نصرت] 1 [نصرت .Tanrı'nın yardımı. 2.üstünlük.	[نصرت]
7539	nûş etmek içmek.	
7540	nûşin (F.) [نوشين] tatlı.	[نوشين]
7541	nutfe (A.) [نطفه] sperma.	[نطفه]
7542	nutk (A.) [نطق] 1 [نطق .nutuk, sylev. 2.konuşma.	[نطق]
7543	nuzzâr (A.) [نظار] nazırlar.	[نظار]
7544	nübüvvet (A.) [نبوت] peygamberlik.	[نبوت]
7545	nücüm (A.) [نجوم] 1 [نجوم .yıldızlar. 2.astoroloji.	[نجوم]
7546	nüfus (A.) [نفوس] 1 [نفوس .nefisler. 2.insanlar.	[نفوس]
7547	nüfuz (A.) [نفوذ] 1 [نفوذ .etki etme, işleme. 2.etki gücü.	[نفوذ]
7548	nüfuz etmek işlemek, etki etmek.	
7549	nükhet (A.) [نكهت] koku.	[نكهت]
7550	nükte (A.) [نكته] ince anlam.	[نكته]
7551	nüktedan (A.-F.) [نكته دان] zarif insan, nükteli szler bilen.	[نكته دان]
7552	nümayan (F.) [نمايان] grünen.	[نمايان]
7553	nümayan olmak grünenek.	
7554	nümayiş (F.) [نمايش] gsteri.	[نمايش]
7555	nümüne (F.) [نمونه] rnek.	[نمونه]
7556	nüsah (A.) [نسخ] nüshalar.	[نسخ]
7557	nüşa (A.) [نسخه] 1 [نسخه .yazılı belge. 2.muska. 3.sürelî yayın sayısı.	[نسخه]
7558	nüve (A.) [نوه] çekirdek.	[نوه]

7559	nüvid (F.) [نوید] müjde.	[نوید]
7560	nüzhet (A.) [نزهت] gezinti, gezip dolaşma.	[نزهت]
7561	nüzul (A.) [نزول] 1 [inme. 2.felç. 3.konaklama.	[نزول]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

Ö

7562	ömr (A.) [عمر].mür.	[عمر]
7563	örf (A.) [عرف] gelenek, âdet.	[عرف]
7564	örfen (A.) [عرفا] geleneğe gre.	[عرفا]
7565	örfî (A.) [عرفى] geleneksel.	[عرفى]
7566	örfî idare [عرفى اداره] sıkıyönetim.	[عرفى اداره]
7567	örfiyyât (A.) [عرفيات] gelenekle ilgili şeyler.	[عرفيات]
7568	öşr (A.) [عشر] 1 [onda bir. 2.şür vergisi.	[عشر]
7569	özr (A.) [عذر] 1 [zür. 2.bahane. 3.engel.	[عذر]
7570	özrhâh (A.-F.) [عذرخواه].zür dileyen	[عذرخواه]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

P

7571	pâ (F.) [پا] ayak.	[پا]
7572	pâbend (F.) [پابند] ayak bağı.	[پابند]
7573	pâbercâ (F.) [پابرجا] yerinde, duran, ayakta duran.	[پابرجا]
7574	pâberikâb (F.-A.) [پابركاب] gitmek üzere, hareket etmek üzere.	[پابركاب]

7575	pâbeste (F.) [پابسته] ayağı bağı.	[پابسته]
7576	pâbirehne (F.) [پابرهنه] yalınayak.	[پابرهنه]
7577	pâbûsî (F.) [پابوسی] ayak.pme.	[پابوسی]
7578	pâcâme (F.) [پاجامه] pijama.	[پاجامه]
7579	pâçe (F.) [پاچه] paça.	[پاچه]
7580	pâdşâh (F.) [پادشاه] padişah.	[پادشاه]
7581	pâdşâhî (F.) [پادشاهی] padişahlık.	[پادشاهی]
7582	pâdzehr (F.) [پادزهر] panzehir.	[پادزهر]
7583	paha (F.) [بها] değer, kıymet.	[بها]
7584	pâk (F.) [پاک] temiz.	[پاک]
7585	pâkbâz (F.) [پاکباز] 1 .fedai. 2.canını hiçe sayan aşık.	[پاکباز]
7586	pâkdâmen (F.) [پاکدامن] iffetli.	[پاکدامن]
7587	pâkîze (F.) [پاکیزه] temiz.	[پاکیزه]
7588	paklanmak temizlenmek.	
7589	pâlân (F.) [پالان] semer, palan.	[پالان]
7590	pâlânduz (F.) [پالان دوز] semerci.	[پالان دوز]
7591	pâmâl (F.) [پامال] ezilmek, çiğnenmek.	[پامال]
7592	pâmâl olmak ezilmek, çiğnenmek, ayaklar altında kalmak.	
7593	pâpûş (F.) [پاپوش] pabuç.	[پاپوش]
7594	paralamak parçalamak, parça parça etmek.	
7595	paralanmak parça parça olmak.	
7596	pârçe (F.) [پارچه] parça.	[پارچه]
7597	pâre (F.) [پاره] parça.	[پاره]

7598	pâre pâre (F.) 1.parça parça. 2.paramparça.	
7599	pârelenmek parça parça olmak.	
7600	pars (F.) [پارس] İran, Pers ülkesi.	[پارس]
7601	pars (F.) [پارس] panter.	[پارس]
7602	pârsâ (F.) [پارسا] sofû.	[پارسا]
7603	pârsî (F.) [پارسی] farsça.	[پارسی]
7604	pâsban (F.) [پاسبان] bekçi, gece bekçisi.	[پاسبان]
7605	pâş (F.) [پاش] saçan, serpen.	[پاش]
7606	pây (F.) [پای] 1 .ayak. 2.dip.	[پای]
7607	pâyân (F.) [پایان] son.	[پایان]
7608	pâyânsız (F.-T.) sonsuz, bitmez tükenmez, engin.	
7609	pâyband (F.) [پایبند] 1 .ayak bağı. 2.engel.	[پایبند]
7610	pâybûsî (F.) [پایبوسی] ayak pme.	[پایبوسی]
7611	pâydar (F.) [پایدار] kalıcı, sağlam, sürekli, devamlı.	[پایدار]
7612	pâye (F.) [پایه] 1 .rütbe, derece. 2.basamak.	[پایه]
7613	pâyende (F.) [پاینده] 1 .kalıcı, sürekli. 2.payanda, destek.	[پاینده]
7614	pâyidar (F.) [پایدار] kalıcı, sağlam, sürekli, devamlı.	[پایدار]
7615	pâyin (F.) [پایین] aşağı.	[پایین]
7616	pâyitaht (F.) [پایتخت] başkent.	[پایتخت]
7617	pâyîz (F.) [پاییز] güz.	[پاییز]
7618	pâykûb (F.) [پایکوب] dans eden.	[پایکوب]
7619	pâzâr (F.) [بازار] 1 .çarşı, pazar. 2.alışveriş.	[بازار]
7620	pazar eylemek alışveriş yapmak.	

7621	peder (F.) [پدر] baba.	[پدر]
7622	pederâne (F.) [پدرانہ] babaca.	[پدرانہ]
7623	pederî (F.) [1 [پدری] .babalık. 2.babaya ait, baba tarafı.	[پدری]
7624	pederşâhî (F.) [پدرشاهی] ataerkil.	[پدرشاهی]
7625	pehlevân (F.) [1 [پهلوان] .yiğit. 2.pehlivan.	[پهلوان]
7626	pehlivan bk. pehlevân.	
7627	pehlû (F.) [پهلوی] bgür, yan.	[پهلوی]
7628	pehn (F.) [پهن] geniş.	[پهن]
7629	pehnâver (F.) [1 [پهناور] .engin. 2.geniş.	[پهناور]
7630	pejmürde (F.) [1 [پژمرده] .solgun. 2.dağınık. 3.yırtık.	[پژمرده]
7631	pelas (F.) [1 [پلاس] .kilim. 2.çul.	[پلاس]
7632	peleng (F.) [1 [پلنگ] .leopar. 2.kaplan.	[پلنگ]
7633	pelîd (F.) [پلیدی] kirli.	[پلیدی]
7634	penah (F.) [پناه] sığınma.	[پناه]
7635	penahgâh (F.) [پناهگاه] sığınacak yer, sığınak.	[پناهگاه]
7636	penâhî (F.) [پناهی] sığınma.	[پناهی]
7637	penbe (F.) [1 [پناهی] .pamuk. 2.pembe.	[پناهی]
7638	penc (F.) [پنج] beş.	[پنج]
7639	pence (F.) [پنجه] pençe.	[پنجه]
7640	pencidü bk. pencüdü.	
7641	pencise bk. pencüse.	
7642	penciyek bk. pencüyek.	
7643	pencüdü (F.) [پنج و دو] beş ve iki.	[پنج و دو]

7644	percüse (F.) [پنج و سه] beş ve üç.	[پنج و سه]
7645	percüyek (F.) [پنج و یک] beş ve bir.	[پنج و یک]
7646	pençe (F.) [پنجه] pençe.	[پنجه]
7647	pend (F.) [پند]-ğüt.	[پند]
7648	pendname (F.) [پندنامه]-ğüt kitabı.	[پندنامه]
7649	penîr (F.) [پنیر] peynir.	[پنیر]
7650	per (F.) [پر] 1 .kanat. 2.kuşların iri tüyü, yelek.	[پر]
7651	perakende (F.) [پراکنده] 1 .dağınık. 2.toptan olmayan.	[پراکنده]
7652	perçem (F.) [پرچم] 1 .kakül. 2.yele. 3.bayrak. 4.bayrak püskülü.	[پرچم]
7653	perdedar (F.) [پرده دار] kapı grevlisi.	[پرده دار]
7654	perend (F.) [پرند] atlas.	[پرند]
7655	perende (F.) [پرنده] 1 .kuş. 2.takla.	[پرنده]
7656	perest (F.) [پرست] tapan.	[پرست]
7657	perestâr (F.) [پرستار] 1 .tapan. 2.besleme. 3.dalkavuk.	[پرستار]
7658	perestîde (F.) [پرستیده] 1 .tapınılan. 2.taparcasına sevilen, sevgili.	[پرستیده]
7659	perestiş (F.) [پرستش] 1 .tapınma. 2.taparcasına sevme.	[پرستش]
7660	perestişgâh (F.) [پرستش] mabet, tapınak.	[پرستش]
7661	perestişkâr (F.) [پرستشکار] 1 .tapan. 2.taparcasına seven.	[پرستشکار]
7662	perestişkârâne (F.) [پرستشکارانه] taparcasına.	[پرستشکارانه]
7663	perestû (F.) [پرستو] kırlangıç.	[پرستو]

7664	pergâl (F.) [پرگال] pergel.	[پرگال]
7665	pergâr (F.) [پرگار] pergel.	[پرگار]
7666	perhizkâr (F.) [پرہیزکار] sakınan.	[پرہیزکار]
7667	perîçihre (F.) [1 [پری چہرہ] .peri kadar güzel yüzlü.	[پری چہرہ]
7668	perihan (F.) [پری خان] peri padişahı.	[پری خان]
7669	perîpeyker (F.) [پری پیکر] peri kadar güzel yüzlü.	[پری پیکر]
7670	perîşan (F.) [1 [پریشان] .dağınık. 2.ktü durumda, perîşan.	[پریشان]
7671	perîşan olmak darmadağın olmak.	
7672	perîşanhal (F.-A.) [پریشان حال] hali perîşan olan.	[پریشان حال]
7673	perîveş (F.) [پری وش] peri gibi güzel.	[پری وش]
7674	perniyân (F.) [پرنيان] işlemeli atlas.	[پرنيان]
7675	pertavsız (F.) büyüteç.	
7676	pertev (F.) [پرتو] ışık.	[پرتو]
7677	pertevsuz (F.) [پرتوسوز] büyüteç.	[پرتوسوز]
7678	pervâ (F.) [1 [پروا] .çekinme. 2.korku.	[پروا]
7679	pervâne (F.) [1 [پروانه] .pervane bceği. 2.fırıldak, pervane. 3.ulak.	[پروانه]
7680	pervâneveş (F.) [پروانه وش] pervane gibi.	[پروانه وش]
7681	pervâsız (F.-T.) [1 [پرواسز] .çekinmeyen. 2.korkmayan.	[پرواسز]
7682	pervaz (F.) [1 [پرواز] .uçma. 2.saçak.	[پرواز]
7683	perver (F.) [پرور] yetiştiren, eğiten, büyüten, besleyen.	[پرور]
7684	perverde etmek beslemek, gütmek.	
7685	perverdigâr (F.) [پروردگار] Tanrı.	[پروردگار]

7686	pervin (F.) [پروین]- lker, Süreyya.	[پروین]
7687	pes (F.) [پس] arka.	[پس]
7688	pesend (F.) [پسند] beğenen.	[پسند]
7689	pesendîde (F.) [پسندیده] beğenilmiş, makbul.	[پسندیده]
7690	pesmânde (F.) [پس مانده] arta kalan.	[پس مانده]
7691	pezinde (F.) [پس زنده] geriye kalan, yaşayan son rnekler.	[پس زنده]
7692	peşîman (F.) [پشیمان] pişman.	[پشیمان]
7693	peşin (F.) [پیشین] nceden.	[پیشین]
7694	peşm (F.) [پشم] yün.	[پشم]
7695	peşşe (F.) [پشه] sivrisinek.	[پشه]
7696	peşşebend (F.) [پشه بند] cibinlik.	[پشه بند]
7697	peştemal (F.) [پشتمال] peştemal, hamam havlusu.	[پشتمال]
7698	peyâm (F.) [پیام] haber.	[پیام]
7699	peyamber (F.) [پیامبر] peygamber.	[پیامبر]
7700	peydâ (F.) [پیدا] ortada, açıkta.	[پیدا]
7701	peyderpey (F.) [پی در پی] peşpeşe, ardy sıra.	[پی در پی]
7702	peygam (F.) [پیغام] haber.	[پیغام]
7703	peygamber (F.) [پیغمبر] 1 .peygamber. 2.haberci.	[پیغمبر]
7704	peyk (F.) [پیک] ulak.	[پیک]
7705	peykân (F.) [پیکان] temren.	[پیکان]

7706	peyke (F.) [بیکه] sedir, kanepa.	[بیکه]
7707	peyker (F.) [بیکر] yüz.	[بیکر]
7708	peymâ (F.) [پیما] yol alan, kateden, lçen.	[پیما]
7709	peymâne (F.) [پیمانہ] kadeh.	[پیمانہ]
7710	pîl (F.) [پیل] fil.	[پیل]
7711	pinhan (F.) [پنہان] gizli, saklı.	[پنہان]
7712	pîr (F.) [1 [پیر] yaşlı. 2.tarikat kurucusu.	[پیر]
7713	pîrahen (F.) [پیراهن] gmlek, mintan.	[پیراهن]
7714	pîrâye (F.) [پیرایہ] süs.	[پیرایہ]
7715	pîrezen (F.) [پیره زن] yaşlı kadın.	[پیره زن]
7716	pistan (F.) [پستان] meme.	[پستان]
7717	piste (F.) [پسته] fıstık.	[پسته]
7718	pîş (F.) [1 [پیش] . 2.yan. 3.huzur. 4.nce.	[پیش]
7719	pîşânî (F.) [پیشانی] alın.	[پیشانی]
7720	pîşdar (F.) [پیشدار] ncü.	[پیشدار]
7721	pîşe (F.) [1 [پیشہ] .meslek. 2.sanat. 3.huy.	[پیشہ]
7722	pîşekâr (F.) [1 [پیشہ کار] .sanatçı. 2.meslek sahibi. 3.ortaoyununda oyunu başlatan sanatçı.	[پیشہ کار]
7723	pîşgâh (F.) [1 [پیشگاه] . 2.huzur.	[پیشگاه]
7724	pîşgîr (F.) [پیشگیر] peşkir.	[پیشگیر]
7725	pîşîn (F.) [پیشین] peşin.	[پیشین]

7726	pîşva (F.) [پیشوا] nder, lider.	[پیشوا]
7727	piyâde (F.) [پیاده] 1 [پیاده .yaya, yürüyen. 2.askerlikte piyade sınıfı. 3.satranç taşlarından paytak.	[پیاده]
7728	piyâle (F.) [پیاله] 1 [پیاله .kadeh. 2.şarap kadehi.	[پیاله]
7729	post (F.) [پست] 1 [پست .hayvan derisi. 2.post. 3.makam.	[پست]
7730	postîn (F.) [پستین] kürk.	[پستین]
7731	postnişin (F.) [پست نشین] 1 [پست نشین .postta oturan. 2.pîre vekaletle postta oturan, tekke şeyhi.	[پست نشین]
7732	pûd (F.) [پود] argaç, dokumada enine dokunulan ip.	[پود]
7733	puhte (F.) [پخته] pişmiş, pişkin, olgun.	[پخته]
7734	pul (F.) [پول] para.	[پول]
7735	pûlâd (F.) [پولاد] çelik, polat.	[پولاد]
7736	pulat (F.) [پولاد] çelik, polat.	[پولاد]
7737	pur (F.) [پر] dolu.	[پر]
7738	pûr (F.) [پور] oğul.	[پور]
7739	pûş (F.) [پوش] giyen, rten.	[پوش]
7740	pûşide (F.) [پوشیده] 1 [پوشیده . 2.gizli. 3.kapalı. 4.rtü.	[پوشیده]
7741	pûte (F.) [پوته] pota.	[پوته]
7742	pûyân (F.) [پویان] 1 [پویان .koşan, hızla giden. 2.geçip giden.	[پویان]
7743	pûyân olmak geçip gitmek.	
7744	pûziş (F.) [پوشش] zür.	[پوشش]
7745	pür (F.) [پر] dolu.	[پر]
7746	pürhûn (F.) [پر خون] kan dolu, kanlı.	[پر خون]

7747	pürsükût (F.-A.) [پرسکوت] derin sessizlik içinde.	[پرسکوت]
7748	pürz (F.) [پرز] hav, kumaş havı.	[پرز]
7749	püser (F.) [پسر] oğul.	[پسر]
7750	püşt (F.) [پشت] 1 [پشت] arka. 2.sirt. 3.homoseksüel erkek.	[پشت]
7751	püştfban (F.) [پشتیان] 1 [پشتیان] destek. 2.destek veren.	[پشتیان]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

R

7752	ra'd (A.) [رعد] gkgürültüsü.	[رعد]
7753	ra'nâ (A.) [رعنا] güzel, hoş.	[رعنا]
7754	ra'şe (A.) [رعشه] titreme.	[رعشه]
7755	ra'şe vermek titretmek.	
7756	ra'şedâr (A.-F.) [رعشه دار] titrete, titreyen.	[رعشه دار]
7757	rabb (A.) [رب] 1 [رب] Tanrı, Allah. 2.efendi.	[رب]
7758	rabbânî (A.) [ربانى] 1 [ربانى] tanrısal, ilahî. 2.Tanrı'dan başka bir şey düşünmeyen.	[ربانى]
7759	rabbî (A.) [ربى] Tanrım.	[ربى]
7760	râbita (A.) [رابطه] 1 [رابطه] bağ, ilişki, temas. 2.sıra, düzen.	[رابطه]
7761	râbitadar (A.-F.) [رابطه دار] bağlantılı, ilintili.	[رابطه دار]
7762	râbi (A.) [رابع] drdüncü.	[رابع]
7763	râbian (A.) [رابعا] drdüncüsü.	[رابعا]
7764	rabt (A.) [ربط] bağlama.	[ربط]
7765	rabt edilmek bağlanmak, tutturulmak.	

7766	rabt etmek bağlamak, tutturmak.	
7767	rabt olunmak bağlanmak, tutturulmak, ilişkilendirilmek.	
7768	râci (A.) [1 [راجى .rica eden. 2.ümitli.	[راجى]
7769	raci olmak (A.-T.) ait olmak, dnük olmak, ynelik olmak.	
7770	râci' (A.) [1 [راجع .hakkında. 2.dnen.	[راجع]
7771	racîm (A.) [رحيم] taşlanmış, recmedilmiş.	[رحيم]
7772	radde (A.) [1 [راده .derece. 2.civar.	[راده]
7773	rağbet (A.) [1 [رغبت .istek. 2.ilgi duyma.	[رغبت]
7774	rağbet etmek ilgi duymak.	
7775	râh (F.) [راه] yol.	[راه]
7776	râhib (A.) [راهب] rahip.	[راهب]
7777	rahîm (A.) [1 [رحيم .merhametli. 2.merhamet eden Tanrı.	[رحيم]
7778	rahl (A.) [رحل] semer.	[رحل]
7779	rahm (A.) [رحم] acıma, merhamet.	[رحم]
7780	rahm etmek acımak, merhamet etmek.	
7781	rahm (A.) [رحم] rahim, dl yatağı.	[رحم]
7782	rahman (A.) [رحمان] merhametli Tanrı.	
7783	rahmet (A.) [1 [رحمت .acıma, merhamet. 2.yağmur.	[رحمت]
7784	râhname (F.) [راهنما] yol haritası.	[راهنما]
7785	rahne (F.) [1 [رخنه .yarık, gedik. 2.bozukluk.	[رخنه]
7786	rahnedar etmek 1.gedik açmak. 2.zarar vermek.	
7787	rahnedar olmak 1.yarılmak, gedik açılmak. 2.bozulmak, zarar grmek.	
7788	rahnüma (F.) [راهنما] yol gsteren, kılavuz.	[راهنما]
7789	rahşan (F.) [رخشان] parlak.	[رخشان]
7790	rahşende (F.) [رخشنده] parlayan.	[رخشنده]

7791	raht (F.) [1 [رخت .ev eşyası. 2.koşum takımı.	[رخت]
7792	rahvar (F.) [راهوار] atın eşkin yürümesi.	[راهوار]
7793	râhzen (F.) [راهزن] yol kesen, haydut.	[راهزن]
7794	raiyyet (A.) [رعيت] halk, hükümdar tebası.	[رعيت]
7795	râkım (A.) [1 [راقم .yazan. 2.deniz seviyesinden yükseklik.	[راقم]
7796	rakîb (A.) [رقيب] rakip.	[رقيب]
7797	râkib (A.) [1 [ركب .binen. 2.binici.	[ركب]
7798	râkib olmak binmek.	
7799	râkiben (A.) [راکبا] binerek.	[راکبا]
7800	râkid (A.) [راکد] durgun.	[راکد]
7801	rakik (A.) [1 [رقيق .ince. 2.hassas. 3.kle.	[رقيق]
7802	rakkas (A.) [1 [رقص .dansçı. 2.sarkaç.	[رقص]
7803	rakkase (A.) [رقصه] dansz, çengi.	[رقصه]
7804	raks (A.) [رقص] dans.	[رقص]
7805	raks etmek dans etmek.	
7806	râm (F.) [رام] itaat eden, boyun eğen.	[رام]
7807	râm etmek boyun eğdirmek, itaat ettirmek.	
7808	râm olmak boyun eğmek, itaat etmek.	
7809	ramak (A.) [1 [رمق .çok az. 2.son nefeslik hayat.	[رمق]
7810	ramak kalmak çok az bir şey kalmak.	
7811	ramazaniye (A.) [رمضانیه] ramazan kasidesi.	[رمضانیه]
7812	raptetmek (A.-T.) bağlamak, tutturmak, ilişkilendirmek.	
7813	rasad (A.) [1 [رصد .gzlem. 2.gzetleme.	[رصد]
7814	rasad edilmek gzlemlenmek.	
7815	rasad etmek 1.gzlem yapmak. 2.gzetlemek.	

7816	rasadhane (A.-F.) [رصدخانه] gzlemevi.	[رصدخانه]
7817	rasadî (A.) [رصدی] gzlemle ilgili.	[رصدی]
7818	râsih (A.) [1 [راسخ] .derin din bilgisi olan. 2.temeli sağlam olan.	[راسخ]
7819	rassad (A.) [رصد] gzlemci, gzlem yapan.	[رصد]
7820	râst (F.) [1 [راست] .doğru. 2.düz. 3.sağ.	[راست]
7821	râstbin (F.) [راست بین] gerçekçi, doğruları gren.	[راست بین]
7822	râstgû (F.) [راست گو] doğru szlü.	[راست گو]
7823	râstperverâne (F.) [راست پرورانه] doğruluktan yana.	[راست پرورانه]
7824	ratbüyâbis (A.) [1 [رطب و یابس] .yaş ve kuru. 2.düşünmeden konuşan, boşboğaz.	[رطب و یابس]
7825	râtib (A.) [راطب] nemli, rutubetli.	[راطب]
7826	râtibe (A.) [راتبه] aylık, maaş.	[راتبه]
7827	ratl (A.) [1 [رطل] .hemen hemen bir litrelik sıvı. İçeceği. 2.kadeh.	[رطل]
7828	rauf (A.) [رؤف] esirgeyici.	[رؤف]
7829	râvi (A.) [1 [راوی] .rivayet eden. 2.anlatan, hikaye eden.	[راوی]
7830	ravza (A.) [روضه] bahçe.	[روضه]
7831	ravza-i mutahhara [روضهء مطهره] Hz. Muhammedin mezarının bulunduğu yer.	[روضهء مطهره]
7832	rây (A.) [1 [رای] .fikir. 2.oy.	[رای]
7833	râyât (A.) [رایات] sancaklar.	[رایات]
7834	rayb (A.) [ریب] kuşku, şüph.	[ریب]
7835	râyet (A.) [رایت] sancak.	[رایت]

7836	râygân (F.) [رایگان] parasız, bedava.	[رایگان]
7837	râyic (A.) [رایج] yaygın, revaçta.	[رایج]
7838	râyiha (A.) [رایحه] koku.	[رایحه]
7839	râyihadar (A.-F.) [رایحه دار] kokulu.	[رایحه دار]
7840	râz (F.) [راز] sır.	[راز]
7841	râzık (A.) [رازق] rızık veren Tanrı.	[رازق]
7842	râzi (A.) [راضی] rıza gsteren.	[راضی]
7843	re'fet (A.) [رأفت] esirgeme.	[رأفت]
7844	re's (A.) [1 [رأس].baş. 2.başkan.	[رأس]
7845	re'sen (A.) [رأسا] doğrudan doğruya, danışmaksızın.	[رأسا]
7846	re'sülmal (A.) [رأس المال] sermaye, anapara, kapital.	[رأس المال]
7847	re'y (A.) [رأى] görüş.	[رأى]
7848	reâya (A.) [رعایا] halk.	[رعایا]
7849	rebî' (A.) [ربیع] bahar.	[ربیع]
7850	recâ (A.) [1 [رجا].ümit. 2.rica.	[رجا]
7851	recm (A.) [رجم] taşlama, taşa tutma.	[رجم]
7852	recm edilmek taşlanarak.İdürülmek.	
7853	recül (A.) [رجل] erkek.	[رجل]
7854	recül-i siyasî [رجل سیاسی] politikacı.	[رجل سیاسی]
7855	recüliyyet (A.) [رجلیت] erkeklik.	[رجلیت]
7856	redd (A.) [1 [رد].geri çevirme. 2.inkar etme.	[رد]
7857	redd ü cerh etmek reddedip çürütmek.	

7858	ref' (A.) [1 [رفع .kaldırma. 2.giderme. 3.yüceltme.	[رفع]
7859	refâh (A.) [رفاه] bolluk.	[رفاه]
7860	refâkat (A.) [رفاقت] eşlik.	[رفاقت]
7861	refâkat etmek eşlik etmek.	
7862	refakatinde eşliğinde, beraberinde.	
7863	reff (A.) [رف] raf.	[رف]
7864	refî' (A.) [رفيع] yüksek, yüce.	[رفيع]
7865	refik (A.) [رفيق] arkadaş, yoldaş.	[رفيق]
7866	refîka (A.) [رفيقه] eş, zevce, hayat arkadaşı.	[رفيقه]
7867	reft (F.) [رفت] gidiş.	[رفت]
7868	reftâr (F.) [1 [رفتار .gidiş. 2.davranış.	[رفتار]
7869	reg (F.) [رگ] damar.	[رگ]
7870	regzen (F.) [رگ زن] hacamatçı.	[رگ زن]
7871	reh (F.) [ره] yol.	[ره]
7872	rehâ (F.) [رها] kurtuluş.	[رها]
7873	rehâkâr (F.) [رهاکار] kurtarıcı.	[رهاکار]
7874	rehavet (A.) [1 [رخاوت .gevşeklik. 2.tembellik.	[رخاوت]
7875	rehavetkâr (A.-F.) [رخاوتکار] rehavet verici.	[رخاوتکار]
7876	rehber (F.) [رهبر] kılavuz.	[رهبر]
7877	rehgüzâr (F.) [رهگذار] geçit.	[رهگذار]
7878	rehîn (A.) [رهين] rehinli, ipotekli.	[رهين]
7879	rehn (A.) [رهن] rehin.	[رهن]

7880	rehnüma (F.) [رهنما] yol gsterici.	[رهنما]
7881	reis (A.) [رئيس] başkan.	[رئیس]
7882	rekâket (A.) [رکاکت] 1 .kekemelik. 2.sz kusuru.	[رکاکت]
7883	rekz (A.) [ركز] dikme.	[ركز]
7884	rekz edilmek dikilmek.	
7885	rekz etmek dikmek.	
7886	remîde (F.) [رمیده] ürkmüş.	[رمیده]
7887	remiz (A.) [رمز] 1 .sembol, işaret, rumuz.	[رمز]
7888	reml (A.) [رمل] 1 .kum. 2.remil, falcılık.	[رمل]
7889	remmal (A.) [رمال] falcı.	[رمال]
7890	remz (A.) [رمز] 1 .sembol, işaret. 2.imalı konuşma.	[رمز]
7891	renc (F.) [رنج] sıkıntı, zahmet, meşakkat.	[رنج]
7892	rencber (F.) [رنجبر] 1 .sıkıntı çeken. 2.amele, yrgat.	[رنجبر]
7893	rencîde (F.) [رنج دیده] incinmiş.	[رنج دیده]
7894	rencîde etmek incitmek.	
7895	rencîde olmak incinmek.	
7896	rencûr (F.) [رنجور] hasta.	[رنجور]
7897	reng (F.) [رنگ] renk.	[رنگ]
7898	rengâreng (F.) [رنگارنگ] renkli, renk renk.	[رنگارنگ]
7899	rengin (F.) [رنگین] 1 .renkli. 2.hoş, havalı.	[رنگین]
7900	resâ (F.) [رسا] olgun.	[رسا]
7901	resâil (A.) [رسائل] 1 .risaleler. 2.dergiler.	[رسائل]
7902	resm (A.) [رسم] 1 .resim. 2.çizme. 3.fotoğraf. 4.tren. 5.usûl. 6.vergi.	[رسم]

7903	resm -i geçit geçit treni.	
7904	resm-i küşâd [رسم کشاد] açılış treni.	[رسم کشاد]
7905	resmen (A.) [1 [رسما] .resmî olarak.. 2.kesinlikle.	[رسما]
7906	resmiyet bk. resmiyyet.	
7907	resmiyete dkmek resmîleştirmek, resmîlik kazandırmak.	
7908	resmiyyet (A.) [رسمیت] resmîlik.	[رسمیت]
7909	resul (A.) [1 [رسول] .elçi. 2.peygamber.	[رسول]
7910	reşehat (A.) [رشحات] sızıntılar.	[رشحات]
7911	reşid (A.) [1 [رشید] .ergin, bülüğa ermiş. 2.doğru yolda giden.	[رشید]
7912	reşk (F.) [رشک] kıskançlık.	[رشک]
7913	reşkâver (F.) [رشک آور] kıskandırıcı.	[رشک آور]
7914	retküfetk (A.) [رتق و فتق] bir işi iyi idare etme.	[رتق و فتق]
7915	revâ (F.) [روا] uygun, layık.	[روا]
7916	revâbit (A.) [روابط] bağlar, ilgiler, ilişkiler.	[روابط]
7917	revac (A.) [رواج] yaygınlık, revaç, sürüm.	[رواج]
7918	revaç bk. revac.	
7919	revak (A.) [1 [رواق] .sundurma. 2.çardak.	[رواق]
7920	revân (F.) [1 [روان] .giden. 2.akan. 3.ruh.	[روان]
7921	revan olmak gitmek, yola koyulmak.	
7922	revgan bk. rугan	
7923	reviş (F.) [1 [روش] .gidiş. 2.tarz, yntem.	[روش]
7924	revnak (A.) [رونق] parlaklık.	[رونق]
7925	revnak vermek canlılık kazandırmak.	
7926	revnakbahş (A.-F.) [رونق بخش] parlaklık veren, canlılık kazandıran.	[رونق بخش]
7927	revnakdar (A.-F.) [رونقدار] revnaklı.	[رونقدار]

7928	revzen (F.) [روزن] pencere.	[روزن]
7929	re'y (A.) [رأى] 1 [grüş. 2.oy.	[رأى]
7930	reyhan (A.) [ريحان] fesleğen.	[ريحان]
7931	rez (F.) [رز] asma.	[رز]
7932	rezâil (A.) [رذائل] rezaletler.	[رذائل]
7933	rezâlet (A.) [رذالت] rezillik.	[رذالت]
7934	rezzak (A.) [رزاق] rızıklandırıcı.	[رزاق]
7935	rıdvân (A.) [رضوان] 1 [cennet. 2.cennetin kapıcısı.	[رضوان]
7936	rıhlet (A.) [رحلت] 1 [gçüş. 2.lme.	[رحلت]
7937	rızâ (A.) [رضا] 1 [razılık, memnunluk. 2.istek.	[رضا]
7938	rızık (A.) [رزق] rızık.	[رزق]
7939	riâyet (A.) [رعایت] 1 [uyma. 2.sayma.	[رعایت]
7940	riâyet etmek 1.uymak. 2.saymak.	
7941	riâyetkâr (A.-F.) [رعایتكار] saygılı.	[رعایتكار]
7942	ribâ (A.) [ربا] tefecinin aldığı aşırı faiz.	[ربا]
7943	ribâhar (F.-A.) [رباخوار] tefeci.	[رباخوار]
7944	ribat (A.) [رباط] 1 [konak. 2.han, kervansaray. 3.tekke.	[رباط]
7945	ric'at (A.) [رجعت] 1 [geri dnüş. 2.geri çekilme.	[رجعت]
7946	ricakâr (A.-F.) [رجاكار] ricası, yalvarırcasına.	[رجاكار]
7947	ricâl (A.) [رجال] 1 [erkekler. 2.üst düzeyde bulunanlar.	[رجال]

7948	ridâ (A.) [1 [ردا . 2.hırka. 3.derviş postu.	[ردا]
7949	rie (A.) [رئه] akciğer.	[رئه]
7950	rihlet (A.) [1 [رحلت .gç. 2.lme.	[رحلت]
7951	rihlet etmek 1.gçmek. 2.lmek.	
7952	rikâb (A.) [1 [ركاب .üzengi. 2.huzur, kat.	[ركاب]
7953	rikkat (A.) [1 [رقت .incelik, hassaslık. 2.acıma.	[رقت]
7954	rind (F.) [رند] dünyayı umursamayan.	[رند]
7955	rîş (F.) [1 [ریش .yara. 2.sakal. 3.kk.	[ریش]
7956	rîşe (F.) [ریشه] kk, saçaklı kk.	[ریشه]
7957	rîşhand (F.) [ریشخند] bıyık altından gülüş.	[ریشخند]
7958	rişvet (A.) [رشوت] rüşvet.	[رشوت]
7959	rivâyât (A.) [روایات] rivayetler, sylentiler.	[روایات]
7960	rivâyet (A.) [1 [روایت .nakletme, hikaye etme. 2.sylenti.	[روایت]
7961	riyâ (A.) [ریا] ikiyüzlü.	[ریا]
7962	riyâkâr (A.-F.) [ریاکار] ikiyüzlü.	[ریاکار]
7963	riyâkârâne (A.-F.) [ریاکارانه] ikiyüzlüce.	[ریاکارانه]
7964	riyakarlık (A.-F.-T.) ikiyüzlülük.	
7965	riyâset (A.) [ریاست] başkanlık.	[ریاست]
7966	riyâset etmek başkanlık yapmak.	
7967	riyâz (A.) [ریاض] bahçeler.	[ریاض]
7968	riyâzet (A.) [ریاضت] nefsinin isteklerine boyun eğmeden yaşama.	[ریاضت]
7969	riyâzî (A.) [1 [ریاضی .matematikçi. 2.matematiksel.	[ریاضی]

7970	riyâziyat (A.) [رياضيات] matematik.	[رياضيات]
7971	riyâziyatçı (A.-T.) matematikçi.	
7972	riyâziyyûn (A.) [رياضيون] matematikçiler.	[رياضيون]
7973	rû (F.) [رو] yüz.	[رو]
7974	rub' (A.) [ربع] çeyrek, dtrte bir.	[ربع]
7975	rûbah (F.) [روباه] tilki.	[روباه]
7976	rubaiyat (A.) [رباعيات] rubailer.	[رباعيات]
7977	rûbeh (F.) [روبه] tilki.	[روبه]
7978	rûberû (F.) [روبرو] yüzyüze.	[روبرو]
7979	rugan (F.) [روغن] yağ.	[روغن]
7980	rûh (A.) [روح] can, ruh.	[روح]
7981	ruh (F.) [رخ] yanak, yüz.	[رخ]
7982	ruham (A.) [رخام] mermer.	[رخام]
7983	ruhbân (A.) [رهبان] papazlar.	[رهبان]
7984	ruhbâniyyet (A.) [رهبانیت] ruhbanlık.	[رهبانیت]
7985	rûhefza (A.-F.) [روح افزا] cana can katan.	[روح افزا]
7986	rûhî (A.) [1 [روحی] ruh ile ilgili. 2.ruhsal.	[روحی]
7987	rûhiyyat (A.) [روحيات] psikoloji.	[روحيات]
7988	ruhsâr (F.) [رخسار] yüz.	[رخسار]
7989	ruhsat (A.) [رخصت] izin.	[رخصت]
7990	ruk'a (A.) [1 [رقعه] .pusula. 2.dilekçe. 3.yama.	[رقعه]

7991	rumûz (A.) [رموز] işaretler, semboller.	[رموز]
7992	rûşen (F.) [روشن] 1 .aydınlık. 2.açık, aşikar.	[روشن]
7993	rûşen kılmak açıklamak, sylemek.	
7994	rutûbet (A.) [رطوبت] nem.	[رطوبت]
7995	rûy (F.) [روی] yüz.	[روی]
7996	rûy-i zemin (F.) [روی زمین] 1 .yeryüzü. 2.yer.	[روی زمین]
7997	rûz (F.) [روز] 1 .gün. 2.gündüz.	[روز]
7998	rûz -i cezâ [روز جزا] kıyamet günü.	[روز جزا]
7999	rûze (F.) [روزه] oruç.	[روزه]
8000	rûzgâr (F.) [روزگار] zaman.	[روزگار]
8001	rûznâmçe (F.) [روزنامه] yevmiye defteri.	[روزنامه]
8002	rûzüşeb (F.) [روز و شب] gündüz gece.	[روز و شب]
8003	rû'yet (A.) [رؤیت] grme.	[رؤیت]
8004	rûbab (A.) [رباب] rebap.	[رباب]
8005	rûbai (A.) [رباعی] drtlük, rubai.	[رباعی]
8006	rûchan (A.) [رجحان] üstünlük.	[رجحان]
8007	rücû (A.) [رجوع] geri dnme.	[رجوع]
8008	rüesâ (A.) [رؤسا] başkanlar, reisler.	[رؤسا]
8009	rüfekâ (A.) [رفقا] arkadaşlar.	[رفقا]
8010	rükn (A.) [ركن] 1 .direk, sütun. 2.esas.	[ركن]
8011	rüsum (A.) [رسوم] 1 .vergi. 2.tren.	[رسوم]

8012	rüsûmat (A.) [رسومات] gümrük idaresi.	[رسومات]
8013	rüsvâ /y (F.) [رسواى] rezil.	[رسواى]
8014	rüşd (A.) [1 [رشد . gelişme. 2.erginlik. 3.doğru yolda gidiş.	[رشد]
8015	rüşvet (A.) [رشوت] rüşvet.	[رشوت]
8016	rüya (A.) [رويا] düş.	[رويا]
8017	rüzgâr (F.) [1 [روزگار . zaman. 2.devir.	[روزگار]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

S

8018	sâ'î (A.) [ساعى] çalışan, gayret eden.	[ساعى]
8019	sâ'î olmak çalışmak, gayret etmek.	
8020	sa'leb (A.) [ثعلب] tilki.	[ثعلب]
8021	sa'y (A.) [سعى] çalışma, çaba gösterme.	[سعى]
8022	saâdet (A.) [سعادت] mutluluk.	[سعادت]
8023	saâdetbahş (A.-F.) [سعادت بخش] mutluluk veren.	[سعادت بخش]
8024	saâdetmend (A.-F.) [سعادت مند] mutlu, bahtiyar.	[سعادت مند]
8025	sabâ (A.) [1 [صبا . meltem, gündoğusunden esen yel. 2.sabâ makamı.	[صبا]
8026	sabâvet (A.) [صباوت] çocukluk.	[صباوت]
8027	sâbık (A.) [1 [سابق . eski. 2.bir. nceki.	[سابق]
8028	sâbıka (A.) [1 [سابقه . geçmişte kalan suç. 2.bir insanın geçmişteki hali.	[سابقه]
8029	sâbıküzzikr (A.) [سابق الذكر] anılan, zikredilen.	[سابق الذكر]
8030	sabır (A.) [صبر] dayanma, kendini tutma.	[صبر]

8031	sabî (A.) [صبى] 1 [صبی .bebek. 2.küçük çocuk.	[صبى]
8032	sâbi' (A.) [سابع] yedinci.	[سابع]
8033	sâbi'an (A.) [سابعا] yedincisi, yedinci olarak.	[سابعا]
8034	sâbi'î (A.) [صابئى] yıldıza tapan.	[صابئى]
8035	sâbir (A.) [صابر] sabırlı.	[صابر]
8036	sâbit (A.) [ثابت] 1 [ثابت .kanıtlanmış. 2.yerinde duran.	[ثابت]
8037	sabr (A.) [صبر] sabır.	[صبر]
8038	sabûh (A.) [صبوح] sabah içilen şarap.	[صبوح]
8039	sabun (A.) [صابون] sabun.	[صابون]
8040	sabûr (A.) [صبور] çok sabırlı.	[صبور]
8041	sâcid (A.) [ساجد] secde eden.	[ساجد]
8042	sad (F.) [صد] yüz.	[صد]
8043	sadâ (A.) [صدا] ses.	[صدا]
8044	sadâkat (A.) [صداقت] bağlılık.	[صداقت]
8045	sadâret (A.) [صدارت] sadrazamlık.	[صدارت]
8046	sadâretpenah (A.-F.) [صدارت پناه] sadrazam.	[صدارت پناه]
8047	sâdât (A.) [سادات] seyyitler.	[سادات]
8048	sâde (F.) [ساده] 1 [ساده .basit. 2.yalın. 3.süssüz. 4.sadece.	[ساده]
8049	saded (A.) [صدد] konu, asıl mesele.	[صدد]
8050	sâdedil (F.) [ساده دل] 1 [ساده دل .saf, temiz yürekli. 2.ebleh, bn.	[ساده دل]

8051	sâdedilâne (F.) [ساده دلانه] safça.	[ساده دلانه]
8052	sadef (A.) [صدف] sedef.	[صدف]
8053	sâdelevh (F.-A.) [ساده لوح] saf, temiz yürekli.	[ساده لوح]
8054	sademat (A.) [1 [صدمات .sadmeler, çarpmalar, darbeler. 2.musibetler.	[صدمات]
8055	sâdık (A.) [1 [صادق .yürekten bağlı olan. 2.doğru.	[صادق]
8056	sâdikülkavl (A.) [صادق القول] doğru szlü.	[صادق القول]
8057	sâdır (A.) [صادر] çıkan.	[صادر]
8058	sâdır olmak 1.çıkmaq, meydana gelmek. 2.imzadan çıkmak.	
8059	sâdire (A.) [صادره] çıkan.	[صادره]
8060	sâdis (A.) [سادس] altıncı.	[سادس]
8061	sâdisen (A.) [سادسا] altıncısı, altıncı olarak.	[سادسا]
8062	sadme (A.) [1 [صدمه .çarpma, vurma, tokuşma. 2.musibet.	[صدمه]
8063	sadpâre (F.) [صدپاره] yüz parça.	[صدپاره]
8064	sadr (A.) [1 [صدر .gğüs. 2.baş. 3.başkşe. 4.sadrazam.	[صدر]
8065	sadra şifa vermek işe yaramak, rahatlatmak.	
8066	sadr-ı a'zam [صدر اعظم] sadrazam.	[صدر اعظم]
8067	sadr-ı esbak [صدر اسبق] eski sadrazam.	[صدر اسبق]
8068	sadsâl (F.) [صدسال] yüzyıl.	[صدسال]
8069	sâf (A.) [1 [صاف .temiz, arı, halis. 2.açık.	[صاف]
8070	saf (A.) [صف] sıra.	[صف]
8071	safâ (A.) [1 [صفا .saflık. 2.gnül rahatlığı, gnün şen olması.	[صفا]
8072	safâ eylemek şenlenmek.	

8073	safâbahş (A.-F.) [صفابخش] gnüle rahatlık veren.	[صفابخش]
8074	safahât (A.) [صفحات] aşamalar.	[صفحات]
8075	safbeste (A.-F.) [صف بسته] sıralanmış, sıra olmuş.	[صف بسته]
8076	safder (A.-F.) [صدف] düşman saflarını yaran, savaşçı.	[صدف]
8077	safderûn (A.-F.) [1 [صاف درون] saf, yüreği temiz. 2.ebleh, bn.	[صاف درون]
8078	safderûnâne (A.-F.) [صاف درونانه] safça.	[صاف درونانه]
8079	safdil (A.-F.) [1 [صاف دل] yüreği temiz. 2.saf.	[صاف دل]
8080	safdilâne (A.-F.) [1 [صاف دلانه] yürek temizliği ile. 2.safça.	[صاف دلانه]
8081	safdillik (A.-F.-T.) 1.yürek temizliği. 2.saflık.	
8082	saff (A.) [صف] sıra, dizi, saf.	[صف]
8083	safha (A.) [1 [صفحه] aşama. 2.düz olan yüz. 3.sayfa.	[صفحه]
8084	sâfî (A.) [صافی] temiz, arı, halis.	[صافی]
8085	sâfil (A.) [سافل] aşağı, aşağıda.	[سافل]
8086	safîr (A.) [صفير] ıslık.	[صفير]
8087	safrâ (A.) [1 [صفره] . 2.sarı.	[صفره]
8088	safsâf (A.) [صفصاف] sğüt.	[صفصاف]
8089	safsata (A.) [سفسطه] doğru olmadığı halde doğru gibi gösterilen düşünce veya	[سفسطه]
8090	sz.	S_Z.
8091	safşikâf (A.-F.) [صف شكاف] düşman saflarını yaran savaşçı.	[صف شكاف]
8092	safşiken (A.-F.) [صاف شکن] düşman saflarını yaran savaşçı.	[صاف شکن]
8093	safvet (A.) [صفوت] saflık, temizlik, arılık.	[صفوت]

8094	sâgar (A.) [ساغر] kadeh, içki kadehi.	[ساغر]
8095	sagîr (A.) [1 [صغير .küçük. 2.küçük çocuk.	[صغير]
8096	sağr (A.) [ثغر] sınır, hudut.	[ثغر]
8097	sahâ (A.) [ساخه] cmertlik, eliaçıklık.	[ساخه]
8098	sâha (A.) [ساحه] alan.	[ساحه]
8099	sahâbe (A.) [صحابه] Hz. Muhammed'in sohbetlerine katılan müslüman.	[صحابه]
8100	sahâbî (A.) [صحابى] Hz. Muhammed'in sohbetlerini katılan müslüman.	[صحابى]
8101	sahâif (A.) [صحائف] sayfalar.	[صحائف]
8102	sahâkâr bk. sehâkâr.	
8103	sahâra (A.) [1 [صحارى .çller. 2.kırlar.	[صحارى]
8104	sahâvet bk. sehâvet.	
8105	sahbâ (A.) [سهبا] şarap.	[سهبا]
8106	sahhaf (A.) [صحاف] kitapçı.	[صحاف]
8107	sahî (A.) [سخى] cmert, eliaçık.	[سخى]
8108	sâhib (A.) [صاحب] sahip.	[صاحب]
8109	sâhibcemâl (A.-F.) [صاحب جمال] güzel yüzlü, güzel.	[صاحب جمال]
8110	sâhibe (A.) [صاحبه] bayan sahip.	[صاحبه]
8111	sâhibkemal (A.-F.) [صاحب كمال] olgun insan.	[صاحب كمال]
8112	sâhibkerâmet (A.-F.) [صاحب كرامت] keramet sahibi.	[صاحب كرامت]
8113	sâhibkıran (A.-F.) [صاحب قران] muzaffer hükümdar.	[صاحب قران]
8114	sâhibnazar (A.-F.) [صاحب نظر] grüş sahibi, deneyimli.	[صاحب نظر]
8115	sahife (A.) [صحيفه] sayfa.	[صحيفه]

8116	sahih (A.) [1 [صحيح .doğru. 2.gerçek.	[صحيح]
8117	sâhil (A.) [ساحل] kıyı.	[ساحل]
8118	sâhilhane (A.-F.) [ساحل خانه] yalı.	[ساحل خانه]
8119	sâhir (A.) [1 [ساحر .büyücü. 2.büyüleyici.	[ساحر]
8120	sahleb (A.) [ثعلب] sâlep.	[ثعلب]
8121	sahn (A.) [1 [صحن .avlu. 2.boşluk. 3.sahne. 4.üstü kubbeli alan.	[صحن]
8122	sahr (A.) [صخر] kaya.	[صخر]
8123	sahra (A.) [1 [صحرا .çl. 2.kır.	[صحرا]
8124	sahre (A.) [صخره] kaya.	[صخره]
8125	saht (F.) [1 [سخت .çok. 2.katı. 3.şiddetli. 4.güç.	[سخت]
8126	sahte (F.) [1 [ساخته .yapay, yapma. 2.düzmece. 3.kalp, sahte.	[ساخته]
8127	sahtekâr (F.) [1 [ساخته کار .sahteci. 2.kalpazan.	[ساخته کار]
8128	sahtıyan (F.) [سختیان] işlenmiş cilalı deri.	[سختیان]
8129	sahûr (A.) [ساحور] sahur.	[ساحور]
8130	sâib (A.) [صائب] isabetli.	[صائب]
8131	sâibî (A.) [صائبی] yıldıza tapan.	[صائبی]
8132	sâid (A.) [ساعد] kol, bilek ile dirsek arası.	[ساعد]
8133	sâik (A.) [سائق] sevk eden.	[سائق]
8134	sâika (A.) [سائقه] yıldırım.	[سائقه]
8135	sâil (A.) [1 [سائل .dilenci. 2.soran. 3.akan.	[سائل]

8136	sâim (A.) [صائم] oruçlu.	[صائم]
8137	sâir (A.) [1 [سائر .diğer. 2.gezen.	[سائر]
8138	sâirfilmenâm (A.) [سائر فى المنام] uyurgezer.	[سائر فى المنام]
8139	saiy (A.) [سعى] çalışma, çaba.	[سعى]
8140	sâk (A.) [1 [ساق .baldır. 2.sap.	[ساق]
8141	sakâmet (A.) [1 [سقامت .sakatlık. 2.yanlışlık.	[سقامت]
8142	sâkeyn (A.) [ساقين] ikizkenar.	[ساقين]
8143	sâkeyn-i şibh-i münharif [ساقين _____ شبه منحرف] yamuk.	[ساقين شبه منحرف]
8144	sakf (A.) [1 [سقف .tavan. 2.çatı.	[سقف]
8145	sâkıb (A.) [1 [ثاقب .delici. 2.parlak yıldız.	[ثاقب]
8146	sâkıt (A.) [1 [ساقط .düşük, düşük cenin. 2.düşen.	[ساقط]
8147	sâkit olmak düşmek.	
8148	sâkî (A.) [1 [ساقى .içki sunan. 2.saka.	[ساقى]
8149	sakil (A.) [1 [ثقیل .ağır. 2.hoş olmayan, yakışmayan.	[ثقیل]
8150	sakim (A.) [سقیم] hastalıklı, sakat.	[سقیم]
8151	sâkin (A.) [1 [ساکن .yerleşik. 2.kendi halinde.	[ساکن]
8152	sâkit (A.) [ساکت] suskun.	[ساکت]
8153	sakka (A.) [سقا] saka.	[سقا]
8154	sâl (F.) [سال] yıl.	[سال]
8155	salâbet (A.) [صلابت] sağlamlık.	[صلابت]

8156	salâh (A.) [1 [صلاح] düzgünlük, yolunda gitme. 2.bariş. 3.dine bağlılık.	[صلاح]
8157	salâhiyet (A.) [صلاحیت] yetki..	[صلاحیت]
8158	salâhiyetdâr (A.-F.) [صلاحیت دار] yetkili.	[صلاحیت دار]
8159	salât (A.) [صلات] namaz.	[صلات]
8160	sâldîde (F.) [1 [سال دیدہ] yaşlı. 2.deneyimli.	[سال دیده]
8161	salib (A.) [صلیب] haç.	[صلیب]
8162	salîbî (A.) [صلیبی] haçlı.	[صلیبی]
8163	sâlifüzzikr (A.) [سالف الذکر] zikredilen, anılan.	[سالف الذکر]
8164	sâlih (A.) [صالح] dinin kurallarına uyan.	[صالح]
8165	sâlik (A.) [سالک] tarikat mensubu.	[سالک]
8166	sâlim (A.) [1 [سالم] sağ, esenlik içinde. 2.sağlam.	[سالم]
8167	sâlimen (A.) [سالما] sağ salim.	[سالما]
8168	sâlis (A.) [ثالث] üçüncü.	[ثالث]
8169	sâlisen (A.) [ثالثا] üçüncüsü, üçüncü olarak.	[ثالثا]
8170	sâlnâme (F.) [سالنامه] yıllık.	[سالنامه]
8171	sâlûs (F.) [سالوس] iki yüzlü.	[سالوس]
8172	sâmân (F.) [1 [سامان] zenginlik. 2.huzur. 3.düzen.	[سامان]
8173	sâmî (A.) [سامی] yüce.	[سامی]
8174	sâmî' (A.) [سامع] dinleyen.	[سامع]
8175	sâmia (A.) [سامعه] işitme duyusu.	[سامعه]

8176	samîmâne (A.-F.) [صمیمانه] içtenlikle.	[صمیمانه]
8177	samîmî (A.) [صمیمی] içten.	[صمیمی]
8178	samimiyet (A.) [صمیمیت] içtenlik.	[صمیمیت]
8179	sâmin (A.) [ثامن] sekezinci.	[ثامن]
8180	sâminen (A.) [ثامننا] sekizincisi, sekizinci olarak.	[ثامننا]
8181	sanâyi (A.) [صنایع] sanatlar.	[صنایع]
8182	sanâyi -i nefîse [صنایع نفیسه] güzel sanatlar.	[صنایع نفیسه]
8183	sandûk (A.) [صندوق] sandık.	[صندوق]
8184	sandukdar (A.-F.) [صندوقدار] veznedar.	[صندوقدار]
8185	sanem (A.) [صنم] 1 [صنم] put. 2.put kadar güzel.	[صنم]
8186	sânevî (A.) [ثانوی] ikinci.	[ثانوی]
8187	sânî (A.) [ثانی] ikinci.	[ثانی]
8188	sânî' (A.) [صانع] 1 [صانع] yaratıcı, Tanrı. 2.yapan.	[صانع]
8189	saniye (A.) [ثانیه] ikinci.	[ثانیه]
8190	sâniyen (A.) [ثانییا] ikincisi, ikinci olarak.	[ثانییا]
8191	sâr (A.) [ثار] öc.	[ثار]
8192	sarâhat (A.) [صراحت] açıklık.	[صراحت]
8193	sarâhaten (A.) [صراحة] açıkça.	[صراحة]
8194	sârban (F.) [ساریبان] kervancı.	[ساریبان]
8195	sarf (A.) [صرف] 1 [صرف] harcama. 2.gramer.	[صرف]
8196	sarf olunmak harcanmak.	

8197	sarfiyat (A.) [1 [صرفیات .harcamalar. 2.salgılar.	[صرفیات]
8198	sârî (A.) [ساری] bulaşıcı.	[ساری]
8199	sarîh (A.) [صریح] açık, kuşku götürmeyen.	[صریح]
8200	sarîhan (A.) [صریحا] açıkça.	[صریحا]
8201	sârik (A.) [سارق] hırsız.	[سارق]
8202	sârim (A.) [صارم] keskin.	[صارم]
8203	sarsar (A.) [صرصر] fırtına.	[صرصر]
8204	sath (A.) [سطح] yüzey, satıh.	[سطح]
8205	sathî (A.) [سطحی] yüzeysel, üstünkörü.	[سطحی]
8206	satl (A.) [سطل] kova.	[سطل]
8207	satvet (A.) [سطوت] güçlülük.	[سطوت]
8208	savâb (A.) [1 [ثواب .doğru. 2.dürüstlük.	[ثواب]
8209	savb (A.) [صوب] yön.	[صوب]
8210	savlet (A.) [صولت] akın, saldırı.	[صولت]
8211	savm (A.) [صوم] oruç.	[صوم]
8212	savmaa (A.) [1 [صومعه .manastır. 2.mabet.	[صومعه]
8213	savt (A.) [صوت] ses.	[صوت]
8214	sayd (A.) [صید] av.	[صید]
8215	saydgâh (A.-F.) [صیدگاه] avlak.	[صیدگاه]
8216	sâye (F.) [سایه] gölge.	[سایه]

8217	sâyeban (F.) [سایبان] gölgelik. 2.çadır.	[سایبان]
8218	sâyedar (F.) [سایه دار] gölgeli.	[سایه دار]
8219	sayf (A.) [صيف] yaz.	[صيف]
8220	sayfiye (A.) [صيفيه] yazlık.	[صيفيه]
8221	sayha (A.) [صيحه] haykırış.	[صيحه]
8222	sâyis (A.) [سايس] seyis.	[سايس]
8223	saykal (A.) [صيقل] cila.	[صيقل]
8224	saykalkâr (A.-F.) [صيقلدار] yıldızcı.	[صيقلدار]
8225	sayyad (A.) [صياد] avcı.	[صياد]
8226	saz (F.) [ساز] enstrüman, saz.	[ساز]
8227	se (F.) [سه] üç.	[سه]
8228	seb' (A.) [سبع] yedi.	[سبع]
8229	seb'in (A.) [سبعين] yetmiş.	[سبعين]
8230	seb'ûn (A.) [سبعون] yetmiş.	[سبعون]
8231	sebak (A.) [سبق] ders.	[سبق]
8232	sebât (A.) [ثبات] yerinden kımıldamama, kararından vazgeçmeme.	[ثبات]
8233	sebâtkâr (A.-F.) [ثباتكار] sebat eden.	[ثباتكار]
8234	sebâyidü (F.) [سه با دو] üç ve iki.	[سه با دو]
8235	sebbâbe (A.) [سبابه] işaret parmağı, şehadet parmağı.	[سبابه]
8236	sebeb (A.) [سبب] sebep, neden.	[سبب]

8237	sebebiyet (A.) [سببیت] sebep olma.	[سببیت]
8238	sebebiyet vermek sebep olmak.	
8239	sebed (A.) [سبد] sepet.	[سبد]
8240	sebîke (A.) [سبیکه] külçe.	[سبیکه]
8241	sebil (A.) [1 [سیل] .yol. 2.su dağıtım yeri, sebil.	[سیل]
8242	sebk (A.) [سبک] üslup.	[سبک]
8243	sebkat (A.) [سبقت] geçme.	[سبقت]
8244	seblâ (A.) [سبلا] uzun kirpikli göz.	[سبلا]
8245	sebt (A.) [ثبت] kayda geçirme.	[ثبت]
8246	sebt edilmek kayda geçirilmek.	
8247	sebt etmek kayda geçirmek.	
8248	sebû (F.) [سبو] testi.	[سبو]
8249	sebük (F.) [1 [سبک] .hafif. 2.kıvrak, çevik. 3.çabuk.	[سبک]
8250	sebükmağz (F.) [سبک مز] dangalak.	[سبک مز]
8251	sebükmezac (F.-A.) [سبک مزاج] hoppa.	[سبک مزاج]
8252	sebükpây (F.) [سبک پای] ayağına çabuk.	[سبک پای]
8253	sebükser (F.) [1 [سبک سر] .dangalak. 2.aşağılık.	[سبک سر]
8254	sebz (F.) [سبز] yeşil.	[سبز]
8255	sebze (F.) [1 [سبزه] .çimenlik. 2.sebze.	[سبزه]
8256	sec' (A.) [سجع] seci sanatı. Düzyazıda kafiyeleştirme sanatı.	[سجع]
8257	secâyâ (A.) [سجایا] karakterler.	[سجایا]
8258	secdegâh (A.-F.) [سجده گاه] secde edilen yer.	[سجده گاه]

8259	seciyevî (A.) [سجیوی] karakter ile ilgili.	[سجیوی]
8260	seciyye (A.) [سجه] karakter.	[سجه]
8261	seciyyesiz (A.-T.) karakersiz.	
8262	sedâ (A.) [صدا] ses.	[صدا]
8263	sedânüvis (A.-F.) [1 صدا نویس .teyp. 2.gramofon.	[صدا نویس]
8264	sedâyâ (A.) [ثدایا] memeler.	[ثدایا]
8265	sedd (A.) [1 سد .set. 2.baraj. 3.engel. 3.kapama, tıkama. 4.kapatılma.	[سد]
8266	sedd edilmek örtülmek, örülmek, kapatılmak.	
8267	seddâd (A.) [1 سداد .tıkaç. 2.tampon.	[سداد]
8268	sedefî (A.) [1 صدفی .sedefli. 2.sedef ile ilgili. 3.sedef rengi.	[صدفی]
8269	sedy (A.) [ثدی] meme.	[ثدی]
8270	sefâhat (A.) [سفاحت] sefihlik, zevk ve eğlence düşkünlüğü.	[سفاحت]
8271	sefâin (A.) [سفائن] gemiler.	[سفائن]
8272	sefâlet (A.) [سفالت] sefillik.	[سفالت]
8273	sefâret (A.) [سفارت] elçilik, büyükelçilik.	[سفارت]
8274	sefârethâne (A.-F.) [سفارت خانه] elçilik binası, elçilik.	[سفارت خانه]
8275	sefer (A.) [1 سفر .yolculuk. 2.savaş. 3.kez.	[سفر]
8276	seferber (A.-F.) [1 سفربر .savaşa gönderilmiş. 2.savaşa hazırlanmış.	[سفربر]
8277	seferberlik (A.-F.-T.) savaşa hazırlanma hali, savaş hali.	
8278	seferî (A.) [1 سفری .yolcu. 2.savaş ile ilgili.	[سفری]
8279	seffâh (A.) [1 سفاح .kandökücü. 2.cömert.	[سفاح]
8280	seffâk (A.) [سفاک] kandökücü.	[سفاک]

8281	sefid (F.) [سفید] beyaz, ak.	[سفید]
8282	sefih (A.) [سفیه] zevk ve eğlence düşkünü.	[سفیه]
8283	sefil (A.) [1 [سفیل] .aşağılık. 2.yoksul.	[سفیل]
8284	sefile (A.) [1 [سفيله] .aşağılık kadın. 2.yoksul kadın. 3.orospu.	[سفيله]
8285	sefine (A.) [1 [سفينه] .gemi. 2.şiir mecmuası.	[سفينه]
8286	sefir (A.) [سفیر] elçi.	[سفیر]
8287	sefirikebir (A.-F.) [سفیرکبیر] büyükelçi.	[سفیرکبیر]
8288	seg (F.) [سگ] köpek.	[سگ]
8289	segâbi (F.) [سگ آبی] kunduz.	[سگ آبی]
8290	sehâ (A.) [سخا] cömertlik, eli açıklık.	[سخا]
8291	sehâb (A.) [سحاب] bulut.	[سحاب]
8292	sehâbâlûd (A.-F.) [سحاب آلود] bulutlu.	[سحاب آلود]
8293	sehâkâr (A.-F.) [سخاکار] cömert, eliaçık.	[سخاکار]
8294	sehâkârlık (A.-F.-T.) cömertlik, eliaçıklık.	
8295	sehâvet (A.) [سخاوت] cömertlik, eliaçıklık.	[سخاوت]
8296	sehergâh (A.-F.) [سحرگاه] seher vakti.	[سحرگاه]
8297	seherhîz (A.-F.) [سحرخیز] seher vakti kalkan.	[سحرخیز]
8298	sehhâr (A.) [سحار] büyüleyici.	[سحار]
8299	sehî (F.) [1 [سهی] .fidan gibi. 3.düz, doğru.	[سهی]
8300	sehîkad (F.-A.) [سهی قد] servi boylu, düzgün boylu.	[سهی قد]
8301	sehîkâmet (F.-A.) [سهی قامت] servi boylu, düzgün boylu.	[سهی قامت]

8302	sehîm (A.) [سهيم] pay sahibi.	[سهيم]
8303	sehl (A.) [سهل] kolay.	[سهل]
8304	sehm (A.) [1 [سهم .pay. 2.ok.	[سهم]
8305	sehm (F.) [سهم] korkunç.	[سهم]
8306	sehmî (F.) [سهمگين] korkunç.	[سهمگين]
8307	sehmî (F.) [سهمناك] korkunç.	[سهمناك]
8308	sehv (A.) [سهو] yanılğı.	[سهو]
8309	sehven (A.) [سهوا] yanlışlıkla.	[سهوا]
8310	sehviyyât (A.) [1 [سهويات .yanlışlıklar. 2.yanılgılar.	[سهويات]
8311	sekene (A.) [سكنه] oturanlar, sâkinler.	[سكنه]
8312	sekiz zılı'lı (T.-A.) sekizgen, sekiz kenarlı.	
8313	sekr (A.) [سكر] sarhoşluk.	[سكر]
8314	sekrâver (A.-F.) [سكر آور] sarhoşluk veren.	[سكر آور]
8315	sekte (A.) [1 [سكته .durma. 2.kesilme.	[سكته]
8316	sekte vermek durgunluk vermek, sekteye uğratmak.	
8317	sektedâr etmek durdurmak, sekteye uğratmak.	
8318	selâmet (A.) [سلامت] esenlik.	[سلامت]
8319	selâs (A.) [ثلاث] üç.	[ثلاث]
8320	selâse (A.) [ثلاثه] üç.	[ثلاثه]
8321	selâset (A.) [سلاست] akıcılık.	[سلاست]
8322	selâsil (A.) [سلاسل] zincirler.	[سلاسل]
8323	selâsîn (A.) [ثلثين] otuz.	[ثلثين]

8324	selâsûn (A.) [ثلثون] otuz.	[ثلثون]
8325	selâtîn (A.) [سلاطين] sultanlar.	[سلاطين]
8326	selb (A.) [1 [سلب] .kapma, kendine çekme. 2.inkâr etme.	[سلب]
8327	selb etmek 1.kapmak, çekmek, almak. 2.inkâr etmek. 3.yok etmek.	
8328	selcûkî (A.) [سلجوقى] Selçuklu.	[سلجوقى]
8329	selef (A.) [سلف] öncekiler, önceki görevliler.	[سلف]
8330	selh (A.) [سلخ] deri yüzme.	[سلخ]
8331	selhhâne (A.-F.) [سلخ خانه] kesim yeri, mezbaha, salhane.	[سلخ خانه]
8332	selîka (A.) [سليقه] güzel konuşma ve yazma yeteneği.	[سليقه]
8333	selim (A.) [سليم] sağlam.	[سليم]
8334	selîmülkalb (A.) [سليم القلب] temiz yürekli.	[سليم القلب]
8335	selîs (A.) [سليس] akıcı.	[سليس]
8336	selle (A.) [سله] sele.	[سله]
8337	sellebâf (A.-F.) [سله باف] sepetçi.	[سله باف]
8338	sem (A.) [سم] zehir.	[سم]
8339	sem' (A.) [1 [سمع] .işitme. 2.kulak.	[سمع]
8340	semâ (A.) [سما] gökyüzü.	[سما]
8341	semâcet (A.) [سماجت] çirkinlik.	[سماجت]
8342	semâhâne (A.-F.) [سماع خانه] mevlevî dervişlerinin semâ ettikleri özel mekan.	[سماع خانه]
8343	semahat (A.) [سماحت] iyilikseverlik.	[سماحت]
8344	semân (A.) [ثمان] sekiz.	[ثمان]

8345	semânun (A.) [ثمانون] seksen.	[ثمانون]
8346	semâvât (A.) [سموات] gökler.	[سموات]
8347	semâvî (A.) [1 [سماوى .gök ile ilgili. 2.tanrısal.	[سماوى]
8348	semdâr (A.-F.) [سمدار] zehirli.	[سمدار]
8349	semek (A.) [سمك] balık.	[سمك]
8350	semen (A.) [ثمن] değer, kıymet.	[ثمن]
8351	semen (A.) [سمن] semizlik.	[سمن]
8352	semen (F.) [سمن] yasemin.	[سمن]
8353	semenber (F.) [سمندر] yasemin göğüslü.	[سمندر]
8354	semend (F.) [سمند] güzel ve çevik at.	[سمند]
8355	semer (A.) [1 [ثمر .meyva. 2.ürün. 3.sonuç.	[ثمر]
8356	semerât (A.) [1 [ثمرات .meyvalar. 2.ürünler. 3.sonuçlar.	[ثمرات]
8357	semere (A.) [1 [ثمره .meyva. 2.ürün. 3.sonuç.	[ثمره]
8358	semere vermek 1.meyva vermek. 2.sonuç vermek.	
8359	semere dâr (A.-F.) [1 [ثمره دار .meyvalı. 2.ürün veren. 3.sonuç veren.	[ثمره دار]
8360	semî (A.) [سمیع] çok iyi işiten.	[سمیع]
8361	semîn (A.) [ثمين] değerli.	[ثمين]
8362	semin (A.) [سمین] semirmiş, semiz.	[سمین]
8363	semmûr (A.) [سمور] samur.	[سمور]
8364	semra (A.) [سمرا] esmer.	[سمرا]
8365	semt (A.) [1 [سمت .taraf. 2.yöre. 3.mahalle.	[سمت]

8366	senâ (A.) [ثنا] övgü.	[ثنا]
8367	senâ etmek övmek.	
8368	senâgû (A.-F.) [ثناگو] öven.	[ثناگو]
8369	senâhân (A.-F.) [ثناخوان] öven.	[ثناخوان]
8370	senâkâr (A.-F.) [ثناکار] öven.	[ثناکار]
8371	senâya (A.) [ثنایا] ön dişler.	[ثنایا]
8372	sencîde (F.) [سنجیده] tartılı.	[سنجیده]
8373	sene (A.) [سنه] yıl.	[سنه]
8374	sene -i hicriyye [سنهء هجریه] hicrî yıl.	[سنهء هجریه]
8375	sene -i kameriyye [سنهء قمریه] kamerî yıl.	[سنهء قمریه]
8376	sene -i mîlâdiyye [سنهء میلادیه] miladî yıl.	[سنهء میلادیه]
8377	sene -i şemsiyye [سنهء شمسیه] şemsî yıl.	[سنهء شمسیه]
8378	senebesene (A.-F.) [سنه بسنه] yıldan yıla.	[سنه بسنه]
8379	sened (A.) [1 [سند .belge. 2.tapu.]	[سند]
8380	senedât (A.) [سندات] belgeler.	[سندات]
8381	senevât (A.) [سنوات] yıllar.	[سنوات]
8382	senevî (A.) [سنوی] yıllık.	[سنوی]
8383	seng (F.) [سنگ] taş.	[سنگ]
8384	sengdil (F.) [سنگ دل] taş yürekli, acımasız.	[سنگ دل]
8385	sengdilâne (F.) [سنگ دلانه] acımasızca.	[سنگ دلانه]
8386	sengîn (F.) [1 [سنگین .ağır. 2.taştan.]	[سنگین]

8387	senglâh (F.) [سنگلاخ] taşlık arazi.	[سنگلاخ]
8388	sengtıraş (F.) [سنگ تراش] taş ustası.	[سنگ تراش]
8389	seniyye (A.) [سنیه] ulu, yüce.	[سنیه]
8390	sepîd (F.) [سپید] beyaz, ak.	[سپید]
8391	sepîdedem (F.) [سپیده دم] tan ağartısı.	[سپیده دم]
8392	ser (F.) [سر] 1 [سر].baş. 2.başkan. 3.uç.	[سر]
8393	serâ (A.) [ثرا] toprak.	[ثرا]
8394	serâ (F.) [سرا] saray.	[سرا]
8395	serâb (A.) [سراب] serap.	[سراب]
8396	serâğâz (F.) [سرآغاز] başlangıç.	[سرآغاز]
8397	serâir (A.) [سرائر] sırlar.	[سرائر]
8398	serâmed (F.) [سرآمد] ileri gelen, önde gelen.	[سرآمد]
8399	serâmedân (F.) [سر آمدان] ileri gelenler, önde gelenler.	[سر آمدان]
8400	serâpâ (F.) [سراپا] baştan ayağa, bir baştan bir başa, tüm.	[سراپا]
8401	serâperde (F.) [ساراپرده] 1 [ساراپرده].saray perdesi. 2.otağ.	[ساراپرده]
8402	serâser (F.) [سراسر] bir baştan bir başa.	[سراسر]
8403	serâsîme (F.) [سراسیمه] afallamış, sersemleşmiş.	[سراسیمه]
8404	serasker (F.-A.) [سرعسکر] 1 [سرعسکر].başkomutan. 2.savunma bakanı, harbiye nazırı.	[سرعسکر]
8405	seraskerî (F.-A.) [سرعسکری] 1 [سرعسکری].başkomutanlık. 2.savunma bakanlığı, harbiye nazırlığı.	[سرعسکری]
8406	serây (F.) [سرای] saray.	[سرای]

8407	serbeser (F.) [سر بسر] bir baştan bir başa.	[سر بسر]
8408	serbest (F.) [1 [سر بست].özgür. 2.kayıtsız.	[سر بست]
8409	serbestî (F.) [سر بستى] serbestlik.	[سر بستى]
8410	serbesücûd (F.-A.) [سر بسجود] alını secdede.	[سر بسجود]
8411	serbürend (F.) [سر بلند] başı yüce, yücebaşı..	[سر بلند]
8412	serçeşme (F.) [1 [سر چشمه].kaynak. 2.pınarbaşı. 3.önder.	[سر چشمه]
8413	serd (A.) [سرد] düzgün dile getirme.	[سرد]
8414	serd (F.) [1 [سرد].soğuk. 2.sert, haşin.	[سرد]
8415	serd etmek dile getirmek.	
8416	serdâr (F.) [1 [سردار].önder. 2.komutan, başkomutan.	[سردار]
8417	serden geçmek başından vazgeçmek, ölümü göze almak.	
8418	serefrâz (F.) [1 [سرافراز].başı yüce. 2.başta gelen.	[سرافراز]
8419	serencâm (F.) [1 [سرانجام].son. 2.başa gelen olay.	[سر انجام]
8420	seretân (A.) [سرطان] yengeç.	[سرطان]
8421	serfirâz (F.) [سرفراز] başı yüce.	[سرفراز]
8422	serfürû (F.) [سرفرو] başı önde, başı eğik, itaat eden.	[سرفرو]
8423	serfürû etmek 1.itaat etmek. 2.başını eğmek. 3.düşünceye dalmak.	
8424	sergerdân (F.) [1 [سرگردان].avare, aylak. 2.şaşkın.	[سرگردان]
8425	sergüzeşt (F.) [سرگذشت] macera, serüven.	[سرگذشت]
8426	serhad (F.-A.) [سرحد] sınır.	[سرحد]
8427	serheng (F.) [سرهنگ] çavuş.	[سرهنگ]
8428	serî (A.) [سریع] hızlı.	[سریع]

8429	serîr (A.) [سریر] taht.	[سریر]
8430	serûlintikal (A.) [سریع الانتقال] kıvrak zekalı.	[سریع الانتقال]
8431	seriyye (A.) [سریه] müfreze.	[سریه]
8432	serkâtib (F.-A.) [سرکاتب] başkâtib.	[سرکاتب]
8433	serkerde (F.) [1 [سرکرده] lider, baş. 2.elebaşı.	[سرکرده]
8434	serkeş (F.) [سرکش] dikkafalı, inatçı.	[سرکش]
8435	serkeşî (F.) [سرکشی] dikkafalılık, inatçılık.	[سرکشی]
8436	serkûy (F.) [سرکوی] sokak başı, mahalle başı.	[سرکوی]
8437	serlevha (F.-A.) [سرلوحه] başlık.	[سرلوحه]
8438	sermâ (F.) [1 [سرما] soğuk. 2.kış.	[سرما]
8439	sermâye (F.) [1 [سرمایه] anapara. 2.genelev kadını.	[سرمایه]
8440	sermâyedâr (F.) [سرمایه دار] sermaye sahibi, kapitalist.	[سرمایه دار]
8441	sermed (F.) [سرمد] ebedî, sürekli.	[سرمد]
8442	sermest (F.) [سرمست] sarhoş.	[سرمست]
8443	sermestî (F.) [سرمستی] sarhoşluk.	[سرمستی]
8444	sermuharrir (F.-A.) [سرمحرر] başyazar.	[سرمحرر]
8445	sermüneccim (F.-A.) [سرمنجم] müneccimbaşı.	[سرمنجم]
8446	sernâme (F.) [سرنامه] mektup başlığı.	[سرنامه]
8447	sernigun (F.) [سرنگون] başaşağı, tepetakla.	[سرنگون]
8448	sernigûn olmak tepetakla olmak, başaşağı gelmek, yenilmek.	
8449	sernüvişt (F.) [سرنوشت] yazgı, alın yazısı.	[سرنوشت]

8450	serpuş (F.) [سرپوش] başlık.	[سرپوش]
8451	serrâc (A.) [سراج] saraç.	[سراج]
8452	serrâchâne (A.-F.) [سراج خانه] saraçhane.	[سراج خانه]
8453	serserî (F.) [1 [سرسری] aylak. 2.anlamsız.	[سرسری]
8454	serşâr (F.) [سرشار] dolu, ağzına kadar dolu.	[سرشار]
8455	sertâpâ (F.) [سرتاپا] baştan ayağa, baştanbaşa.	[سرتاپا]
8456	sertâser (A.) [سرتاسر] baştanbaşa.	[سرتاسر]
8457	serv (F.) [سرو] servi, selvi.	[سرو]
8458	serv -i bülend [سرو بلند] boyu servi gibi düzgün ve uzun olan sevgili.	[سرو بلند]
8459	serv -i hirâmân [سرو خرامان] salınarak yürüyen sevgili.	[سرو خرامان]
8460	serv -i nihâl [1 [سرو نهال] fidan gibi düz servi. 2.servi boylu güzel.	[سرو نهال]
8461	serv -i revân [1 [سرو روان] yürüyen servi. 2.yürüyen servi boylu güzel.	[سرو روان]
8462	servendâm (F.) [سرواندام] servi boylu.	[سرواندام]
8463	server (F.) [سرور] önder, lider, baş.	[سرور]
8464	serverân (F.) [سروران] önderler, liderler, başlar.	[سروران]
8465	servet (A.) [1 [ثروت] zenginlik, varlık. 2.ekonomi.	[ثروت]
8466	servistân (F.) [سروستان] servilik.	[سروستان]
8467	servkadd (F.-A.) [سروقد] servi boylu.	[سروقد]
8468	serzeniş (F.) [سرزنش] sitem, başa kakma.	[سرزنش]
8469	serzenişkâr (F.) [سرزنشکار] sitem edici.	[سرزنشکار]

8470	setr (A.) [ستر] örtme, gizleme.	[ستر]
8471	setr etmek örtmek, gizlemek, kamufle etmek.	
8472	settâr (A.) [1 [ستار .örten. 2.günahları örten Tanrı.	[ستار]
8473	sevâb (A.) [1 [ثواب .sevap. 2.hayır, iyilik.	[ثواب]
8474	sevâbit (A.) [ثوابت] yıldızlar.	[ثوابت]
8475	sevâd (A.) [1 [سواد .karalık. 2.karalama, yazma.	[سواد]
8476	sevâhil (A.) [سواحل] kıyıları.	[سواحل]
8477	sevb (A.) [ثوب] giysi.	[ثوب]
8478	sevdâ (A.) [1 [سودا .kara, siyah. 2.insan yapısında bulunan dört maddeden biri.	[سودا]
8479	sevdâzede (F.) [سودازده] sevdalı.	[سودازده]
8480	seviyye (A.) [سويه] düzey.	[سويه]
8481	sevk (A.) [سوق] gönderme.	[سوق]
8482	sevk -i tabi'î [سوق طبيعى] içgüdü.	[سوق طبيعى]
8483	sevk etmek göndermek, yönlendirmek, götürmek.	
8484	sevkülceyş (A.) [سوق الجيش] strateji.	[سوق الجيش]
8485	sevkülceyşî (A.) [سوق الجيشى] stratejik.	[سوق الجيشى]
8486	sevr (A.) [1 [ثور .boğa. 2.öküz. 3.boğa burcu.	[ثور]
8487	seyâhat (A.) [سياحت] gezi.	[سياحت]
8488	seyelân (A.) [سيلان] akış, akma.	[سيلان]
8489	seyf (A.) [سيف] kılıç.	[سيف]
8490	seyfiyye (A.) [سيفيه] asker kesimi.	[سيفيه]
8491	seyl (A.) [سيل] sel.	[سيل]

8492	seylâb (A.-F.) [سيلاب] sel suyu.	[سيلاب]
8493	seylâbe (A.-F.) [سيلابه] sel suyu.	[سيلابه]
8494	seylhîz (A.-F.) [سيلخيز] su taşkını, taşkın.	[سيلخيز]
8495	seyr (A.) [1 [سير] .seyir. 2.yürüme. 3.gezi. 4.izleme.	[سير]
8496	seyr etmek izlemek.	
8497	seyrân (A.) [سيران] gezinme.	[سيران]
8498	seyrangâh (A.-F.) [سيرانگاه] gezinti yeri.	[سيرانگاه]
8499	seyrfilmenâm (A.) [سير فى المنام] uyurgezer.	[سير فى المنام]
8500	seyrüsefer (A.) [سير و سفر] trafik, gidişgeliş.	[سير و سفر]
8501	seyyâh (A.) [1 [سياح] .gezgin. 2.turist.	[سياح]
8502	seyyâhin (A.) [1 [سياحين] .gezginler. 2.turistler.	[سياحين]
8503	seyyâl (A.) [سيال] akışkan.	[سيال]
8504	seyyâle (A.) [1 [سياله] .akıntı. 2.sıvı.	[سياله]
8505	seyyar (A.) [1 [سيار] .taşınabilir. 2.gezen.	[سيار]
8506	seyyârât (A.) [سيارات] gezegenler.	[سيارات]
8507	seyyâre (A.) [سياره] gezegen.	[سياره]
8508	seyyîât (A.) [1 [سيئات] .günahlar. 2.kötülükler. 3.olumsuzluklar.	[سيئات]
8509	seyyib (A.) [ثيب] dul kadın.	[ثيب]
8510	seyyibât (A.) [ثيبات] dul kadınlar.	[ثيبات]
8511	seyyibe (A.) [ثيبه] dul kadın.	[ثيبه]
8512	seyyid (A.) [1 [سيد] .Hz. Hasan'ın soyundan gelen. 2.efendi. 3.ağa. 4.başkan.	[سيد]

8513	seyyie (A.) [1 [سيئه .günah. 2.kötülük.	[سيئه]
8514	sezâ (F.) [سزا] layık, yaraşır.	[سزا]
8515	sezâvar (F.) [سزاوار] layık, yaraşır.	[سزاوار]
8516	sıbt (A.) [سبط] torun.	[سبط]
8517	sıbyân (A.) [صبيان] çocuklar.	[صبيان]
8518	sıddık (A.) [صديق] sözünün eri.	[صديق]
8519	sıdk (A.) [1 [صدق .doğruluk. 2.kalp temizliği.	[صدق]
8520	sıfat (A.) [صفت] özellik, vasıf.	[صفت]
8521	sıfât (A.) [صفات] özellikler, vasıflar.	[صفات]
8522	sıfr (A.) [صفر] sıfır.	[صفر]
8523	sıġâr (A.) [صغار] küçükler.	[صغار]
8524	sıġar (A.) [صغر] küçüklük.	[صغر]
8525	sıhhat (A.) [1 [صحت .doğruluk. 2.sağlık.	[صحت]
8526	sıhhî (A.) [صحى] sağılıkla ilgili.	[صحى]
8527	sıhhiye (A.) [صحيه] sağılık işleri dairesi.	[صحيه]
8528	sıhr (A.) [صهر] evlilikten doğan akrabalık.	[صهر]
8529	sıhriyet (A.) [صهریت] evlilikten doğan akrabalık, kan bağı.	[صهریت]
8530	sıklet (A.) [1 [ثقلت .ağırlık. 2.sıkıntı.	[ثقلت]
8531	sıklet vermek ağırlık vermek, rahatsız etmek, sıkıntı vermek.	
8532	sıla (A.) [صله] yakınlarını ziyarete gitme özlemi.	[صله]
8533	sıla -i rahm [صلء رحم] yakınlarını ziyaret edip özlem gidermek.	[صلء رحم]

8534	sile (A.) [صله] şaire verilen para ödülü.	[صله]
8535	sımt (A.) [سمط] dizi.	[سمط]
8536	sınâî (A.) [1 [صناعى .sanatla ilgili. 2.sanayi ile ilgili.	[صناعى]
8537	sınâat (A.) [1 [صناعت .sanat. 2.sanayi.	[صناعت]
8538	sınâât (A.) [صناعات] sanatlar.	[صناعات]
8539	sınâât -ı edebî [صناعات ادبى] edebî sanatlar.	[صناعات ادبى]
8540	sımf (A.) [صنف] sınıf.	[صنف]
8541	sırâc (A.) [سراج] kandil.	[سراج]
8542	sırât (A.) [صراط] yol.	[صراط]
8543	sırât -ı müstakîm [1 [صراط مستقيم .doğru yol. 2.sırat köprüsü.	[صراط مستقيم]
8544	sırf (A.) [صرف] sadece, yalnız.	[صرف]
8545	sırr (A.) [سر] giz, sır.	[سر]
8546	sıyâm (A.) [صيام] oruç.	[صيام]
8547	sıyânet (A.) [صيانة] koruma.	[صيانة]
8548	sî (F.) [سى] otuz.	[سى]
8549	siâyet (A.) [سعایت] çekiştirme, dedikodu.	[سعایت]
8550	sîb (F.) [سيب] elma.	[سيب]
8551	sicill (A.) [سجل] kayıt kütüğü.	[سجل]
8552	sidrenişin (A.-F.) [سدره نشین] sidretülmünthehâda oturan melek.	[سدره نشین]
8553	sidretülmünthehâ (A.) [سدرة المنتها] uzayda bulunduğu varsanılan ve ötesine geçilemeyen bir ağaç.	[سدرة المنتها]

8554	sifâl (F.) [سفال] çanak çömlek.	[سفال]
8555	sifâlîn (F.) [سفالين] topraktan yapılmış.	[سفالين]
8556	sih (F.) [سيخ] şiş.	[سيخ]
8557	sihâm (A.) [1 [سهام .oklar. 2.paylar.	[سهام]
8558	sihir (A.) [سحر] büyü.	[سحر]
8559	sihr (A.) [سحر] sihir, büyü.	[سحر]
8560	sihrâmîz (A.-F.) [سحر آميز] büyüleyici.	[سحر آميز]
8561	sihrbâz (A.-F.) [1 [سحر باز .sihirbaz. 2.büyücü.	[سحر باز]
8562	sika (A.) [ثقه] güvenilir kişi.	[ثقه]
8563	sikke (A.) [1 [سكه .madenî para. 2.mevlevî külahı.	[سكه]
8564	sikkîn (A.) [سكين] bıçak.	[سكين]
8565	silâhdâr (A.-F.) [سلاحدار] silahtar.	[سلاحدار]
8566	sîlî (F.) [سيلى] tokat, sille.	[سيلى]
8567	silk (A.) [1 [سلک .dizi. 2.iplik. 3.meslek.	[سلک]
8568	sill (A.) [سل] verem.	[سل]
8569	sillürrie (A.) [سل الرئه] akciğer veremi.	[سل الرئه]
8570	silsile (A.) [1 [سلسله .zincir. 2.hanedan. 3.sıradağ. 4.dizi.	[سلسله]
8571	silsile -i merâtib [سلسلهء مراتب] hiyerarşi.	[سلسلهء مراتب]
8572	sîm (F.) [1 [سيم .gümüş. 2.gümüş tel. 3.gümüş para.	[سيم]
8573	sîmâ (F.) [1 [سيما .yüz. 2.kişi.	[سيما]

8574	sîmâb (F.) [سیماب] cıva.	[سیماب]
8575	simât (A.) [1 [سماط .sofra. 2.ziyafet.	[سماط]
8576	sîmber (F.) [سیمبر] gümüş gibi beyaz göğüslü.	[سیمبر]
8577	sîmîn (F.) [1 [سیمین .gümüştên. 2.gümüş gibi beyaz.	[سیمین]
8578	simsâr (A.) [سمسار] komisyoncu.	[سمسار]
8579	simsâriyye (A.) [سمساریه] komisyon ücreti.	[سمساریه]
8580	sîmtên (F.) [سیم تن] gümüş tenli.	[سیم تن]
8581	sîmurg (F.) [سیمرغ] zümrütüanka.	[سیمرغ]
8582	sin (A.) [1 [سن .yaş. 2.diş.	[سن]
8583	sinan (A.) [سنان] mızrak.	[سنان]
8584	sindân (F.) [سندان] örs.	[سندان]
8585	sîne (A.) [1 [سینه .göğüs. 2.yürek.	[سینه]
8586	sine (A.) [سنه] uyuklama.	[سنه]
8587	sînebend (A.-F.) [سینه بند] sütyen.	[سینه بند]
8588	sîneçâk (A.-F.) [سیه چاک] göğsü parçalanmış, göğsü yaralı.	[سیه چاک]
8589	sînezen (A.-F.) [سینه زن] göğsünü döven.	[سینه زن]
8590	sînî (F.) [سینی] tepsi.	[سینی]
8591	sinîn (A.) [سنین] yıllar.	[سنین]
8592	sinn (A.) [1 [سن .yaş. 2.diş.	[سن]
8593	sinnen (A.) [سنا] yaşça.	[سنا]

8594	sipâh (F.) [1 [سپاه .ordu. 2.asker.	[سپاه]
8595	sipâriş (F.) [سپارش] ismarlama.	[سپارش]
8596	sipâs (F.) [سپاس] şükür.	[سپاس]
8597	sipasgüzâr (F.) [سپای گزار] şükreden.	[سپای گزار]
8598	sipeh (F.) [1 [سپه .ordu. 2.asker.	[سپه]
8599	sipehsâlâr (F.) [سپه سالار] başkomutan.	[سپه سالار]
8600	sipih (F.) [سپهر] gökyüzü.	[سپهر]
8601	sîr (F.) [سير] sarmısak.	[سير]
8602	sîr (F.) [سير] tok.	[سير]
8603	sirâyet (A.) [سرایت] bulaşma, geçme.	[سرایت]
8604	sirâyet etmek geçmek, bulaşmak.	
8605	sîret (A.) [1 [سيرت .hal ve gidiş. 2.biyografi.	[سيرت]
8606	sirişk (F.) [سرشک] gözyaşı.	[سرشک]
8607	sirişt (F.) [سرشت] yaratılış.	[سرشت]
8608	sirkat (A.) [سرقت] hırsızlık.	[سرقت]
8609	sirkat edilmek çalınmak.	
8610	sitâre (F.) [ستاره] yıldız.	[ستاره]
8611	sitâyiş (F.) [ستایش] övgü.	[ستایش]
8612	sitâyişkâr (F.) [1 [ستایشکار .övücü. 2.öven.	[ستایشکار]
8613	sitebr (F.) [1 [ستبر .kalın. 2.yoğun. 3.kaba.	[ستبر]
8614	sitem (F.) [1 [ستم .zulüm. 2.haksızlık.	[ستم]
8615	sitemdîde (F.) [ست دیده] zulme uğramış.	[ست دیده]

8616	sitemger (F.) [ستمگر] zalim.	[ستمگر]
8617	sitemkâr (F.) [ستمکار] zalim.	[ستمکار]
8618	sitfz (F.) [1 [ستیز] .kavga. 2.çekişme.	[ستیز]
8619	sitfze (F.) [1 [ستیره] .kavga. 2.çekişme.	[ستیره]
8620	sitt (A.) [ست] altı.	[ست]
8621	sitte (A.) [ستته] altı.	[ستته]
8622	sittîn (A.) [ستین] altmış.	[ستین]
8623	sittin sene [1 [ستتين سنه] .altmış sene. 2.belirlenemeyecek kadar uzun bir zaman.	[ستتين سنه]
8624	sivâ (A.) [سوا] öte, başka, gayrı.	[سوا]
8625	siyâb (A.) [ثياب] giysiler.	[ثياب]
8626	siyâdet (A.) [1 [سيادت] .seyyidlik. 2.efendilik.	[سيادت]
8627	siyâh (F.) [سياه] kara.	[سياه]
8628	siyâhbaht (F.) [سياه بخت] karatalihli.	[سياه بخت]
8629	siyâhî (F.) [1 [سياهی] .siyahlık. 2.zenci.	[سياهی]
8630	siyâk u sibak (A.) [سباق و سباق] sözün gelişi.	[سباق و سباق]
8631	siyâset (A.) [1 [سياست] .politika. 2.idam cezası.	[سياست]
8632	siyasî (A.) [1 [سياسی] .siyasal. 2.politikacı.	[سياسی]
8633	siyasiyat (A.) [سياسيات] politika.	[سياسيات]
8634	siyasiyûn (A.) [سياسيون] siyasetçiler, politikacılar.	[سياسيون]
8635	siyeh (F.) [سیه] kara, siyah.	[سیه]

8636	siyyânen (A.) [سيانا] eşit olarak.	[سيانا]
8637	sôfî (A.) [صوفى] tasavvufila ilgilenen, mutasavvîf.	[صوفى]
8638	sohbet (A.) [صحبت] konuşma.	[صحبت]
8639	sû (F.) [سو] yön, taraf.	[سو]
8640	sû' (A.) [سوء] kötülük.	[سوء]
8641	su'âl (A.) [سؤال] soru.	[سؤال]
8642	su'âl eylemek soru sormak.	
8643	su'âl olunmak soru sorulmak.	
8644	su'âlât (A.) [سؤالات] sorular.	[سؤالات]
8645	su'bân (A.) [ثعبان] ejderha.	[ثعبان]
8646	su'ûbet (A.) [صعوبت] güçlük.	[صعوبت]
8647	suâl îrad edilmek soru yöneltmek.	
8648	sûbesû (F.) [سوبسو] her taraf, her tarafta.	[سوبسو]
8649	subh (A.) [صبح] sabah.	[صبح]
8650	subh ü mesâ [صبح و مسا] sabah akşam.	[صبح و مسا]
8651	subhdem (A.-F.) [صبح دم] sabah vakti, sabahleyin.	[صبح دم]
8652	subhgâh (A.-F.) [صبحگاه] sabah vakti, sabahleyin.	[صبحگاه]
8653	sûd (F.) [سود] 1 . kâr, kazanç. 2.yarar.	[سود]
8654	sudâ' (A.) [صداع] baş ağrısı.	[صداع]
8655	sûdâger (F.) [سوداگر] tüccar.	[سوداگر]
8656	sûdmend (F.) [سودمند] yararlı.	[سودمند]
8657	sudûr (A.) [صدور] 1 . çıkış. 2.göğüsler.	[صدور]

8658	sûf (A.) [صوف] yün.	[صوف]
8659	suffe (A.) [صفه] sofa.	[صفه]
8660	sûfî (A.) [1 [صوفى .mutasavvîf. 2.sofu.]	[صوفى]
8661	sûfiyye (A.) [صوفيه] mutasavvîflar, tasavvufufla uğraşanlar.	[صوفيه]
8662	sufûf (A.) [صفوف] sıralar, saflar.	[صفوف]
8663	sugrâ (A.) [صغرا] küçük.	[صغرا]
8664	suhan (F.) [سخن] söz.	[سخن]
8665	sûhân (F.) [سوهان] törpü.	[سوهان]
8666	suhen (F.) [سخن] söz.	[سخن]
8667	sûhte (F.) [سوخته] yanık.	[سوخته]
8668	suhuf (A.) [صحف] sayfalar.	[صحف]
8669	sûikasd (A.-F.) [سوء قصد] suikast, cana kıyma.	[سوء قصد]
8670	sûinazar (A.-F.) [سوء نظر] kötü gözle bakış.	[سوء نظر]
8671	sûiniyet (A.-F.) [سوء نيت] kötü niyet.	[سوء نيت]
8672	sûizan (A.-F.) [سوء ظن] kötü kaniya düşme.	[سوء ظن]
8673	sûk (A.) [سوق] çarşı.	[سوق]
8674	sukût (A.) [سقوط] düşüş.	[سقوط]
8675	sulb (A.) [1 [صلب] .döl, soy. 2.katı.]	[صلب]
8676	sulehâ (A.) [صلحا] salih kişiler, iyi amelli kullar.	[صلحا]
8677	sulh (A.) [صلح] barış.	[صلح]

8678	sulhâmîz (A.-F.) [صلح آمیز] barışçıl.	[صلح آمیز]
8679	sulhen (A.) [صلحا] barış yoluyla.	[صلحا]
8680	sulta (A.) [سلطه] baskı.	[سلطه]
8681	sultân (A.) [1 [سلطان]. hükümdar. 2.hükümdar eşi ve kız çocuğu. 3.sevgili.	[سلطان]
8682	sun' (A.) [1 [صنع]. yapma. 2.yaratma. 3.güç.	[صنع]
8683	sun'î (A.) [صنعى] yapay.	[صنعى]
8684	sunûf (A.) [صنوف] sınıflar.	[صنوف]
8685	sûr (A.) [سور] hisar.	[سور]
8686	sûr (A.) [1 [صور]. boru. 2.kıyamette üflenecek boru.	[صور]
8687	sûr (F.) [1 [سور]. düğün. 2.şenlik.	[سور]
8688	sûrâh (F.) [سوراخ] delik.	[سوراخ]
8689	surahî (A.) [صراحی] sürahi.	[صراحی]
8690	sûret (A.) [1 [صورت]. yüz. 2.çare. 3.biçim. 4.tarz.	[صورت]
8691	sûretâ (A.) [صورتا] görünüşte.	[صورتا]
8692	sûretger (A.-F.) [صورتگر] ressam.	[صورتگر]
8693	sûrnâ (F.) [سورنا] zurna.	[سورنا]
8694	surre (A.) [1 [صره]. para kesesi. 2.hükümdar tarafından Mekke'ye gönderilen paralar ve armağanlar.	[صره]
8695	sûsen (F.) [سوسن] susam.	[سوسن]
8696	sûsmâr (F.) [سوسمار] kertenkele.	[سوسمار]
8697	sutûh (A.) [سطوح] yüzeyler, satırlar.	[سطوح]

8698	sutûr (A.) [سطور] satırlar.	[سطور]
8699	suver (A.) [1 [صور .yüzler. 2.çareler. 3.biçimler. 4.tarzlar.	[صور]
8700	sûy (F.) [سوى] yön, taraf.	[سوى]
8701	sûz (F.) [1 [سوز .yanma. 2.yakma. 3.ateş. 4.yakan.	[سوز]
8702	sûzân (F.) [1 [سوزان .yakıcı. 2.yanııcı.	[سوزان]
8703	sûzen (F.) [سوزن] iğne.	[سوزن]
8704	sûzende (F.) [سوزنده] yakıcı.	[سوزنده]
8705	sûziş (F.) [سوزش] yanma, yangı.	[سوزش]
8706	sûznâk (F.) [سوزناک] yakıcı.	[سوزناک]
8707	sübhan (A.) [سبحان] Tanrı.	[سبحان]
8708	sübhânî (A.) [سبحانى] tanrısal.	[سبحانى]
8709	sübût (A.) [1 [ثبوت .sabitleşme. 2.gerçekleşme. 3.kanıtlanma.	[ثبوت]
8710	sübût bulmak gerçekleşmek, olmak.	
8711	sücûd (A.) [سجود] secde etme, yere kapanma.	[سجود]
8712	südde (A.) [1 [سده .kapı. 2.eşik.	[سده]
8713	süedâ (A.) [سُودَا] kutlu kişiler.	[سُودَا]
8714	süfehâ (A.) [سفها] alçaklar, sefipler.	[سفها]
8715	süferâ (A.) [سفرا] elçiler, büyükelçiler.	[سفرا]
8716	süflî (A.) [1 [سفلى .aşağı, aşağıda. 2.adi, bayağı.	[سفلى]
8717	süfte (F.) [سفته] delinmiş.	[سفته]
8718	süfün (A.) [سفن] gemiler.	[سفن]

8719	sügur (A.) [ثغور] sınırlar.	[ثغور]
8720	sühan (F.) [سخن] söz.	[سخن]
8721	sühandan (F.) [سخندان] söz bilen, sözden anlayan.	[سخندان]
8722	sühanperdaz (F.) [سخن پرداز] ağız laf yapan.	[سخن پرداز]
8723	sühûlet (A.) [سهولت] kolaylık.	[سهولت]
8724	sühûnet (A.) [سخونت] sıcaklık.	[سخونت]
8725	sükkân (A.) [سكان] oturanlar, sakinler.	[سكان]
8726	sükker (A.) [سكر] şeker.	[سكر]
8727	sükûn (A.) [سکون] sakinlik, hareketsizlik.	[سکون]
8728	sükûnet (A.) [سکونت] sakinlik, hareketsizlik. 2.rahatlık.	[سکونت]
8729	sükûnet bulmak yatışmak, sakinleşmek.	
8730	sükût (A.) [سکوت] sessizlik.	[سکوت]
8731	sülâle (A.) [سلالة] soy sop.	[سلالة]
8732	sülâsâ (A.) [ثلثا] salı.	[ثلثا]
8733	süllem (A.) [سلم] merdiven.	[سلم]
8734	süls (A.) [ثلث] üçtebir.	[ثلث]
8735	sülûk (A.) [سلوك] 1 .yola girme. 2.tarikata girme.	[سلوك]
8736	sülüsân (A.) [ثلثان] üçte iki.	[ثلثان]
8737	süm (F.) [سم] toynak.	[سم]
8738	sümpâre (F.) [سم پاره] zımpara.	[سم پاره]
8739	sümûm (A.) [سموم] zehirler.	[سموم]

8740	sünbâde (F.) [سنباده] zımpara.	[سنباده]
8741	sünbül (F.) [سنبل] sümbül.	[سنبل]
8742	sünbüle (A.) [سنبله] başak.	[سنبله]
8743	sünen (A.) [سنن] sünnetler.	[سنن]
8744	sünûhat (A.) [سنوحات] akla gelenler, içe doğanlar.	[سنوحات]
8745	sürâdık (A.) [سرادق] saray perdesi.	[سرادق]
8746	sürb (F.) [1 [سرب].kurşun. 2.kalay.	[سرب]
8747	süreyya (A.) [ثریا] Ülker, Pervin.	[ثریا]
8748	sürfe (F.) [سرفه] öksürük.	[سرفه]
8749	sürh (F.) [1 [سرخ].kırmızı, kızıl. 2.kırmızı mürekkep.	[سرخ]
8750	sürmedan (T.-F.) [سرمه دان] sürmelik.	[سرمه دان]
8751	sürûd (F.) [سرود] şarkı, melodi.	[سرود]
8752	sürur (A.) [سرور] sevinç.	[سرور]
8753	sürûrengîz (A.-F.) [سرور انگیز] sevinçli.	[سرور انگیز]
8754	sürûş (F.) [سروش] melek.	[سروش]
8755	süst (F.) [1 [سست].gevşek. 2.tembel, uyuşuk.	[سست]
8756	sütire (A.) [1 [ستیره].örtü. 2.perde.	[ستیره]
8757	sütûde (F.) [ستوده] övülmüş.	[ستوده]
8758	sütûn (F.) [ستون] direk.	[ستون]
8759	sütur (F.) [1 [ستور].binek hayvanı. 2.yük hayvanı.	[ستور]

8760	süvar (F.) [1 [سوار .binmiş. 2.binen.	[سوار]
8761	süvârî (F.) [1 [سواری .binici. 2.atlı asker. 3.gemi kaptanı.	[سواری]
8762	süyûf (A.) [سیوف] kılıçlar.	[سیوف]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

Ş

8763	ş'a'r (A.) [شعر] kıl.	[شعر]
8764	ş'a'riyye (A.) [شعریه] şehriye.	[شعریه]
8765	ş'a'ş'a'a (A.) [1 [شمشعه .gösteriş. 2.parlaklık.	[شمشعه]
8766	ş'a'ş'a'adâr (A.-F.) [1 [شمشعه دار .gösterişli. 2.parlak.	[شمشعه دار]
8767	şâd (F.) [شاد] sevinçli.	[شاد]
8768	şâd etmek sevindirmek, mutlu etmek.	
8769	şâd olmak sevinmek, mutlu olmak.	
8770	şâdân (F.) [شادان] sevinçli.	[شادان]
8771	şâdî (F.) [شادی] sevinç.	[شادی]
8772	şâdmân (F.) [شادمان] sevinçli.	[شادمان]
8773	şâdmânî (F.) [شادمانی] sevinç.	[شادمانی]
8774	şâdurvan (F.) [شادروان] şadırvan.	[شادروان]
8775	şafak (A.) [شفق] güneşin doğacağı sıradaki aydınlık.	[شفق]
8776	şâfi' (A.) [شافع] şefaathçi.	[شافع]
8777	şâgird (F.) [1 [شاگرد .öğrenci. 2.çırak.	[شاگرد]
8778	şâgirdân (F.) [1 [شاگردان .öğrenciler. 2.çıraklar.	[شاگردان]

8779	şâh (F.) [1 [شاخ .dal. 2.boynuz.	[شاخ]
8780	şâh (F.) [1 [شاه .padişah. 2.iran şahı.	[شاه]
8781	şahâdet (A.) [1 [شهادت .tanıklık, şahitlik. 2.şehadet getirme. 3.şehitlik.	[شهادت]
8782	şahâdetname (A.-F.) [شهادت نامه] diploma.	[شهادت نامه]
8783	şâhân (F.) [شاهان] şahlar.	[شاهان]
8784	şâhâne (F.) [1 [شاهانه .şahlara yakışır. 2.şahlarla ilgili.	[شاهانه]
8785	şahbal (F.) [شاهبال] kanattaki en uzun tüy.	[شاهبال]
8786	şâhenşâh (F.) [شاهنشاه] şahlar şahı.	[شاهنشاه]
8787	şâheser (F.-A.) [شاه اثر] üstün nitelikli eser.	[شاه اثر]
8788	şâhî (F.) [شاهى] şahlık.	[شاهى]
8789	şâhid (A.) [1 [شاهد .tanık. 2.güzel. 3.sevgili.	[شاهد]
8790	şâhika (A.) [شاهقه] doruk.	[شاهقه]
8791	şahin (F.) [شاهين] şahin.	[شاهين]
8792	şâhkâr (F.) [شاهكار] şaheser, başyapıt.	[شاهكار]
8793	şahne (A.) [شحنة] güvenlik görevlisi, polis.	[شحنة]
8794	şâhnişin (F.) [شاهنشين] cumba.	[شاهنشين]
8795	şâhrah (F.) [شاهراه] anayol.	[شاهراه]
8796	şâhreg (F.) [شاهرگ] atardamar.	[شاهرگ]
8797	şahs (A.) [شخص] kişi, şahıs.	[شخص]
8798	şâhsâr (F.) [شاخسار] çalılık.	[شاخسار]

8799	şahsen (A.) [شخصاً] bizzet, kendisi.	[شخصاً]
8800	şahsî (A.) [شخصى] kişisel.	[شخصى]
8801	şahsiyet (A.) [شخصيت] kişilik.	[شخصيت]
8802	şahsüvar (F.) [شاه سوار] usta binici.	[شاه سوار]
8803	şahvar (F.) [1 شاهوار] .şah gibi. 2.büyük inci.	[شاهوار]
8804	şâhzade (F.) [شاهزاده] şehzade.	[شاهزاده]
8805	şâibe (A.) [شائبه] leke, kötü iz.	[شائبه]
8806	şâîr (A.) [شعير] arpa.	[شعير]
8807	şâir (A.) [شاعر] ozan, şair.	[شاعر]
8808	şâiran (A.-F.) [شاعران] şairler.	[شاعران]
8809	şâirâne (A.-F.) [شاعرانه] romantik, şairce.	[شاعرانه]
8810	şâire (A.) [شاعره] bayan şair.	[شاعره]
8811	şakâikünnumân A.) [شقائق النعمان] gelincik.	[شقائق النعمان]
8812	şakî (A.) [شقى] haydut.	[شقى]
8813	şâkî (A.) [شاكى] şikayetçi.	[شاكى]
8814	şâkir (A.) [شاکر] şükr eden.	[شاکر]
8815	şâkird (F.) [1 شاگرد] .öğrenci. 2.çırak.	[شاگرد]
8816	şakk (A.) [شق] yarı, çatlak.	[شق]
8817	şâkûl (A.) [شاکول] çekül.	[شاکول]
8818	şâl (F.) [شال] şal.	[شال]

8819	şâm (F.) [شام] akşam.	[شام]
8820	şâme (F.) [شامه] başörtüsü.	[شامه]
8821	şâmgâh (F.) [شامگاه] akşam vakti, akşamüstü.	[شامگاه]
8822	şâmî (A.) [شامى] şamlı.	[شامى]
8823	şâmih (A.) [شامخ] yüksek, yüce.	[شامخ]
8824	şâmil (A.) [شامل] kapsayan.	[شامل]
8825	şâmil olmak kapsamak.	
8826	şâmme (A.) [شامه] koku alma duyusu.	[شامه]
8827	şân (A.) [شان] 1 [شان] .şöhret, şan. 2.durum. 3.gösteriş.	[شان]
8828	şâne (F.) [شانه] tarak.	[شانه]
8829	şarâb (A.) [شراب] şarap.	[شراب]
8830	şarâbî (A.) [شرابى] 1 [شرابى] .şarapçı. 2.şarap rengi.	[شرابى]
8831	şâri' (A.) [شارع] yasa koyucu.	[شارع]
8832	şâribülleyli vennehâr (A.) [شارب الليل والنهار] ayaş, gece demez gündüz demez içki içen.	[شارب الليل والنهار]
8833	şârih (A.) [شارح] şerh eden.	[شارح]
8834	şark (A.) [شرق] 1 [شرق] .doğu. 2.Doğu, Doğu dünyası.	[شرق]
8835	şarkan (A.) [شرقا] 1 [شرقا] .doğudan. 2.doğusunda.	[شرقا]
8836	şarkî (A.) [شرقى] doğu, doğu ile ilgili.	[شرقى]
8837	şarkiyat (A.) [شرقيات] doğubilim.	[شرقيات]
8838	şarkiyatçı (A.-T.) doğubilimci, oryantist, müsteşrik.	
8839	şarkiyîûn (A.) [شرقيون] doğulular.	[شرقيون]

8840	şart (A.) [1 [شرط .koşul. 2.yemin. 3.durum.	[شرط]
8841	şartiyet (A.) [شرطیت] koşulluluk.	[شرطیت]
8842	şartnâme (A.-F.) [شرط نامه] şart mektubu.	[شرط نامه]
8843	şast (F.) [شست] altmış.	[شست]
8844	şathiyyat (A.) [شطحيات] ince anlamlı ve eğlendirici manzume.	[شطحيات]
8845	şâtır (A.) [شاطر] neşeli.	[شاطر]
8846	şatranc (A.) [شطرنج] satranç.	[شطرنج]
8847	şatt (A.) [شط] ırmak, büyük nehir.	[شط]
8848	şâyân (F.) [شایان] layık, yaraşır, yakışık alır.	[شایان]
8849	şâyed (F.) [شاید] belki, şayet.	[شاید]
8850	şâyeste (F.) [شایسته] yaraşır, layık.	[شایسته]
8851	şâyestegî (F.) [شایستگی] yaraşma.	[شایستگی]
8852	şâygân (F.) [شایگان] yaraşır, yakışık alır.	[شایگان]
8853	şâyi' (A.) [شایع] yayılmış.	[شایع]
8854	şâyia (A.) [شایعه] söylenti.	[شایعه]
8855	şâz (A.) [شاذ] kural dışı.	[شاذ]
8856	şe'n (A.) [شأن] iş.	[شأن]
8857	şe'niyet (A.) [شأنیت] gerçeklik, realite.	[شأنیت]
8858	şeâmet (A.) [شامت] uğursuzluk.	[شامت]
8859	şeb (F.) [شب] gece.	[شب]

8860	şeb -i arûs [1 شب عروس .dügün gecesi. 2.Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin ölüm gecesi.	[شب عروس]
8861	şeb -i yeldâ [شب یلدا] yılın en uzun gecesi.	[شب یلدا]
8862	şebâb (A.) [شباب] gençlik.	[شباب]
8863	şebâhet (A.) [شباهت] benzerlik.	[شباهت]
8864	şebân (F.) [شبان] geceler.	[شبان]
8865	şebangâh (F.) [شبانگاه] geceleyin, gece vakti.	[شبانگاه]
8866	şebâviz (F.) [شباویز] ishak kuşu.	[شباویز]
8867	şebbûy (F.) [شب بوی] şebboy.	[شب بوی]
8868	şebefrûz (F.) [شب افروز] geceyi aydınlatan.	[شب افروز]
8869	şebeke (A.) [1 شبکه .ağ. 2.balık ağı. 3.dokular.	[شبکه]
8870	şebgerd (F.) [شبگرد] bekçi.	[شبگرد]
8871	şebgîr (F.) [شبگیر] geceleri uyuyamayan, uykusuzluk çeken. 2.sabah.	[شبگیر]
8872	şebîh (A.) [شبیه] benzer, benzeyen.	[شبیه]
8873	şebîhûn (F.) [شبیخون] gece baskını.	[شبیخون]
8874	şebistan (F.) [1 شبستان .yatak odası. 2.harem dairesi.	[شبستان]
8875	şebnem (F.) [شبنم] çiçy.	[شبنم]
8876	şebpere (F.) [شب پره] yarasa.	[شب پره]
8877	şebreng (F.) [1 شب رنگ .siyah. 2.gece rengi.	[شب رنگ]
8878	şebtâb (F.) [شبتاب] ateş böceği.	[شبتاب]
8879	şeburûz (F.) [شب و روز] gece gündüz.	[شب و روز]

8880	şebzindedâr (F.) [شب زنده دار] geceleri ibadet eden.	[شب زنده دار]
8881	şecâat (A.) [شجاعت] cesaret, yiğitlik.	[شجاعت]
8882	şecer (A.) [شجر] ağaç.	[شجر]
8883	şecere (A.) [شجره] soyağacı.	[شجره]
8884	şecî (A.) [شجیع] cesur, yiğit.	[شجیع]
8885	şedîd (A.) [شدید] şiddetli.	[شدید]
8886	şefâat (A.) [شفاعة] af için aracılık etme.	[شفاعة]
8887	şefafet (A.) [شفافت] saydamlık.	[شفافت]
8888	şefakat (A.) [شفقت] şefkat.	[شفقت]
8889	şeffaf (A.) [شفاف] saydam.	[شفاف]
8890	şefî' (A.) [شفیع] şefaathçi, şefaath eden.	[شفیع]
8891	şefik (A.) [شفیق] müşfik, şefkatli.	[شفیق]
8892	şeftâlû (F.) [شفتالو] şeftali.	[شفتالو]
8893	şegal (F.) [شغال] çakal.	[شغال]
8894	şeh (F.) [شه] şah, padişah.	[شه]
8895	şehâ (F.) [شها] ey şah.	[شها]
8896	şehâdet (A.) [1 .tanıklık. 2.şehitlik. شهادت]	[شهادت]
8897	şehâdetnâme (A.-F.) [شهادت نامه] diploma, mezuniyet belgesi.	[شهادت نامه]
8898	şehâmet (A.) [شهامت] yiğitlik.	[شهامت]
8899	şehbâl (F.) [شهبال] kanattaki en uzun tüy.	[شهبال]

8900	şehbender (F.) [شهبندر] konsolos.	[شهبندر]
8901	şehbenderhâne (F.) [شهبندر خانه] konsolosluk.	[شهبندر خانه]
8902	şehd (A.) [شهد] bal.	[شهد]
8903	şehenşâh (F.) [شهنشاه] büyük şah, şahlar şahı.	[شهنشاه]
8904	şehevât (A.) [شهوات] şehvetler.	[شهوات]
8905	şehîd (A.) [شهيد] şehit.	[شهيد]
8906	şehîr (A.) [شهر] ünlü, meşhur.	[شهر]
8907	şehlâ (A.) [1 [شهلا] hafif şaşı. 2.ela gözlü.	[شهلا]
8908	şehnişin (F.) [شهنشین] cumba.	[شهنشین]
8909	şehper (F.) [شهرپر] kuş kanadındaki en uzun tüy.	[شهرپر]
8910	şehir (A.) [شهر] ay.	[شهر]
8911	şehir (Pehlevî>F.) [شهر] kent, şehir.	[شهر]
8912	şehrâşûb (F.) [شهر آشوب] şehir karıştıran.	[شهر آشوب]
8913	şehremâneti (F.-A.-T.) 1.belediye. 2.belediye başkanlığı.	
8914	şehremini (F.-A.-T.) belediye başkanı.	
8915	şehrî (F.) [شهری] şehirli, kentli.	[شهری]
8916	şehristan (F.) [شهرستان] kent, büyük şehir.	[شهرستان]
8917	şehryâr (F.) [شهریار] hükümdar, şah.	[شهریار]
8918	şehryârî (F.) [شهریارى] hükümdarlık, şahlık.	[شهریارى]
8919	şehsüvar (F.) [شہسوار] binici, usta binici.	[شہسوار]
8920	şehvânî (A.) [1 [شهوانى] şehvetle ilgili. 2.şehvet düşkünü.	[شهوانى]
8921	şehvât (A.) [شهوات] şehvetler.	[شهوات]

8922	şehvet (A.) [1 [شهوت .aşırı cinsel istek. 2.aşırı istek.	[شهوت]
8923	şehvetengîz (A.-F.) [شهوت انگیز] şehvet verici.	[شهوت انگیز]
8924	şehvetperest (A.-F.) [شهوت پرست] şehvet düşkünü.	[شهوت پرست]
8925	şehzâde (F.) [شهزاده] şah çocuğu, şehzade.	[شهزاده]
8926	şehzâdegân (F.) [شهزادگان] şehzadeler.	[شهزادگان]
8927	şekâvet (A.) [شقاوت] haydutluk.	[شقاوت]
8928	şeker (F.) [شکر] şeker.	[شکر]
8929	şekerâb (F.) [شکراب] tatsızlık, kırgınlık.	[شکراب]
8930	şekerhand (F.) [شکرخند] tatlı gülüş, sevgilinin tatlı gülüşü.	[شکرخند]
8931	şekerleb (F.) [1 [شکرلب .tatlı dudaklı. 2.şirin sözlü.	[شکرلب]
8932	şekîbâ (F.) [شکیبا] sabırlı.	[شکیبا]
8933	şekk (A.) [شک] kuşku, şüphe.	[شک]
8934	şekl (A.) [1 [شکل .şekil. 2.tür. 3.resim, çizim, kroki.	[شکل]
8935	şeklen (A.) [شکلا] şekilce.	[شکلا]
8936	şeklî (A.) [شکلی] şekle dayanan, biçimsel.	[شکلی]
8937	şekvâ (A.) [شکوا] şikayet, sızlanma.	[شکوا]
8938	şekvâ etmek şikayet etmek.	
8939	şekvâ eylemek şikayet etmek, sızlanmak.	
8940	şekvâlanmak sızlanmak, şikayetçi olmak.	
8941	şelgam (F.) [شلغم] şalgam.	[شلغم]
8942	şellâle (A.) [شلاله] çağlayan, şelale.	[شلاله]
8943	şelvâr (F.) [1 [شلوار .pantolon. 2.şalvar.	[شلوار]

8944	şelvârbend (F.) [شلواربند] uçkur.	[شلواربند]
8945	şem' (A.) [1 [شمع .mum. 2.balmumu.	[شمع]
8946	şem'dan (A.-F.) [شمعدان] mumluk, şamdan.	[شمعدان]
8947	şemâil (A.) [شمائل] huylar, tavırlar.	[شمائل]
8948	şemâte (A.) [شماطه] şamata.	[شماطه]
8949	şemîm (A.) [1 [شمیم .güzel koku. 2.güzel kokulu.	[شمیم]
8950	şemme (A.) [شمه] çok az.	[شمه]
8951	şems (A.) [شمس] güneş.	[شمس]
8952	şemsî (A.) [1 [شمسی .güneşle ilgili. 2.güneş takvimi.	[شمسی]
8953	şemsiye (A.) [1 [شمسیه .güneşlik. 2.şemsiye.	[شمسیه]
8954	şemşîr (F.) [شمشير] kılıç.	[شمشير]
8955	şenâat (A.) [شناعت] kötülük.	[شناعت]
8956	şenbe (F.) [شنبه] cumartesi.	[شنبه]
8957	şenî' (A.) [شنيع] kötü, çirkin.	[شنيع]
8958	şer (A.) [شر] kötülük.	[شر]
8959	şer' (A.) [شرع] din kuralları.	[شرع]
8960	şer'an (A.) [شرعا] şer'î olarak, şeriat hükümlerine göre.	[شرعا]
8961	şer'î (A.) [شرعى] şeriat ile ilgili, şeriata uyan.	[شرعى]
8962	şer'îye (A.) [شرعيه] şeriat ile ilgili, şeriata uyan.	[شرعيه]
8963	şerâbhâr (A.-F.) [شرابخوار] şarap içen.	[شرابخوار]

8964	şerâfet (A.) [1 [شرافت .şerefllilik. 2.soyluluk.	[شرافت]
8965	şerâit (A.) [شرائط] koşullar.	[شرائط]
8966	şerâket (A.) [شراكت] ortaklık.	[شراكت]
8967	şerâre (A.) [شراره] kıvılcım.	[شراره]
8968	şerâret (A.) [شرارت] kötülük, şerlilik.	[شرارت]
8969	şerâyi' (A.) [شرايع] şeriat hükümleri.	[شرايع]
8970	şerbet (A.) [شربت] şurup.	[شربت]
8971	şeref (A.) [1 [شرف .şeref. 2.üstünlük. 3.kıvanç.	[شرف]
8972	şerefbahş (A.-F.) [شرفبخش] şeref veren.	[شرفبخش]
8973	şerefsâdır olmak padişahın emriyle çıkmak.	
8974	şerefsudûr olmak padişahın emriyle çıkmak.	
8975	şerefvârid olmak şerefle gelmek.	
8976	şerefvusûl olmak şerefle gelmek.	
8977	şerefzâhir olmak şerefle çıkmak.	
8978	şerefzuhûr olmak şerefle çıkmak.	
8979	şerer (A.) [شرر] kıvılcımlar.	[شرر]
8980	şerh (A.) [1 [شرح .açma. 2.açılama.	[شرح]
8981	şerha (A.) [شرحه] dilim dilim olmuş.	[شرحه]
8982	şerha şerha dilim dilim, parçamparça.	
8983	şeriat (A.) [1 [شريعت .din hükümleri. 2.doğru yol.	[شريعت]
8984	şerif (A.) [1 [شريف .şerefli. 2.Hz. Hüseyin soyundan gelen.	[شريف]
8985	şerik (A.) [1 [شريك .ortak. 2.okul arkadaşı.	[شريك]
8986	şerîr (A.) [شرير] kötü, şirret.	[شرير]
8987	şerîta (A.) [شريطه] koşul.	[شريطه]
8988	şerm (F.) [شرم] utanç, utanma.	[شرم]

8989	şermende (F.) [شرمنده] utangaç.	[شرمنده]
8990	şermendegî (F.) [شرمندگی] utangaçlık.	[شرمندگی]
8991	şermgîn (F.) [شرمگین] utangaç.	[شرمگین]
8992	şermnâk (F.) [شرمناک] utangaç.	[شرمناک]
8993	şermsâr (F.) [شرمسار] utangaç.	[شرمسار]
8994	şerr (A.) [شر] 1 .kötülük. 2.kötü davranış.	[شر]
8995	şerîr (A.) [شریر] kötü insan, kötülük eden insan.	[شریر]
8996	şest (F.) [شست] 1 .okçu yüksüğü. 2.olta.	[شست]
8997	şeş (F.) [شش] altı.	[شش]
8998	şeşbeş (F.-T.) [شش بش] altı ve beş.	[شش بش]
8999	şeşcihar (F.) [شش چهار] altı ve dört.	[شش چهار]
9000	şeşise (F.) [شش و سه] altı ve üç.	[شش و سه]
9001	şeşiyek (F.) [شش و یک] altı ve bir.	[شش و یک]
9002	şeşper (F.) [شش پر] topuz.	[شش پر]
9003	şeşüdü (F.) [شش و دو] altı ve iki.	[شش و دو]
9004	şeşüm (F.) [ششم] altıncı.	[ششم]
9005	şeşüse (F.) [شش و سه] altı ve üç.	[شش و سه]
9006	şeşüyek (F.) [شش و یک] altı ve bir.	[شش و یک]
9007	şetâret (A.) [شطارت] neşe.	[شطارت]
9008	şetm (A.) [شتم] küfür, sövğu.	[شتم]
9009	şetm etmek küfretmek, sövmek.	

9010	şevâgil (A.) [شواغل] uğraşlar.	[شواغل]
9011	şevher (F.) [شوهر] koca.	[شوهر]
9012	şevk (A.) [1 [شوق] çok isteme. 2.sevinç.	[شوق]
9013	şevket (A.) [شوکت] ululuk.	[شوکت]
9014	şevketmeâb (A.) [شوکت مآب] yüce padişah.	[شوکت مآب]
9015	şevketpenâh (A.-F.) [شوکت پناه] yüce padişah.	[شوکت پناه]
9016	şey' (A.) [شىء] şey.	[شىء]
9017	şey'î (A.) [شىئى] nesnel, objektif.	[شىئى]
9018	şey'iyet (A.) [شىئيت] nesnellik, objektiflik.	[شىئيت]
9019	şeyâtin (A.) [شىاطين] şeytanlar.	[شىاطين]
9020	şeyb (A.) [شيب] yaşlılık, ihtiyarlık.	[شيب]
9021	şeydâ (F.) [شيدا] mecnun.	[شيدا]
9022	şeyh (A.) [1 [شيخ] yaşlı, ihtiyar. 2.tarikat şeyhi.	[شيخ]
9023	şeyhûhet (A.) [شىخوخت] yaşlılık.	[شىخوخت]
9024	şeytanet (A.) [شىطنت] şeytanlık, hilekârlık.	[شىطنت]
9025	şeytânî (A.) [1 [شىطانى] şeytanlık. 2.şeytanca.	[شىطانى]
9026	şihne (A.) [شحنة] güvenlik görevlisi, inzibat görevlisi.	[شحنة]
9027	şık (A.) [شق] ikiye bölünmüş bir şeyin her parçası.	[شق]
9028	şi'r (A.) [شعر] şiir.	[شعر]
9029	şîa (A.) [شيعه] şîa.	[شيعه]

9030	şîâr (A.) [1 [شعار .slogan. 2.işaret.	[شعار]
9031	şîâr edinmek slogan haline getirmek, meslek edinmek.	
9032	şîbh (A.) [1 [شبه .benzeme. 2.benzer.	[شبه]
9033	şîbh-i cezîre (A.-F.) [شبه جزیره] yarımada.	[شبه جزیره]
9034	şîbh-i münharif (A.-F.) [شبه منحرف] yamuk.	[شبه منحرف]
9035	şicâ' (A.) [شجاع] cesurlar.	[شجاع]
9036	şiddet (A.) [1 [شدت .sertlik. 2.aşırılık, fazlalık.	[شدت]
9037	şiddetle (A.-T.) kesin olarak.	
9038	şifa bahşetmek şifa vermek, iyileştirmek.	
9039	şifa bulmak iyileşmek.	
9040	şifâ' (A.) [شفاء] şifa, iyileşme.	[شفاء]
9041	şifâbahş (A.-F.) [شفابخش] şifa verme, iyileştirme.	[شفابخش]
9042	şifâbahş olmak şifa vermek, iyileştirmek.	
9043	şifâhane (A.-F.) [شفاخانه] hastane.	[شفاخانه]
9044	şifâhen (A.) [شفاها] sözlü olarak.	[شفاها]
9045	şifâhî (A.) [شفاهی] sözlü olarak.	[شفاهی]
9046	şifakâr (A.-F.) [شفاکار] şifa veren, iyileştiren.	[شفاکار]
9047	şifânâpezîr (A.-F.) [شفاناپذیر] iyileşmez, onulmaz, şifa bulmaz.	[شفاناپذیر]
9048	şifâresân (A.-F.) [شفاارسان] şifa veren, iyileştiren.	[شفاارسان]
9049	şifâyâb (A.-F.) [شفایاب] şifa bulan.	[شفایاب]
9050	şifâyâb olmak şifa bulmak, iyileşmek.	
9051	şifte (F.) [شیفته] delicesine aşık.	[شیفته]
9052	şiftedil (F.) [شیفته دل] gönlünü kaptırmış, delicesine aşık.	[شیفته دل]
9053	şihâb (A.) [1 [شهاب .akan yıldız, kayan yıldız. 2.kıvılcım.	[شهاب]

9054	şîhe (F.) [شيهه] kişneme.	[شيهه]
9055	şîî (A.) [شيعى] şîî, şîa mezhebine mensup.	[شيعى]
9056	şiiirâlud (A.-F.) [شعر آلود] şiiirli.	[شعر آلود]
9057	şîiyyet (A.) [شيعيت] şîîlik.	[شيعيت]
9058	şikâf (F.) [] 1 .şakaf 2.yaran.	[شكاف]
9059	şikâr (F.) [1 [شكار .av. 2.av hayvanı.	[شكار]
9060	şikâr etmek avlamak.	
9061	şikâr olmak avlanmak, av olmak.	
9062	şikârgah (F.) [شكارگاه] avlak.	[شكارگاه]
9063	şikârî (F.) [1 [شكارى .avcı. 2.av ile ilgili.	[شكارى]
9064	şikâyât (A.) [شكايات] şikayetler.	[شكایات]
9065	şikâyet (A.) [شكایت] sızlanma, şikayet.	[شكایت]
9066	şikâyetnâme (A.-F.) [1 [شكایت نامه .şikayet mektubu. 2.şikayeti konu alan yapıt.	[شكایت نامه]
9067	şikem (F.) [1 [شکم .karın. 2.mide.	[شکم]
9068	şikembe (F.) [شکمبه] işkembe.	[شکمبه]
9069	şikemderd (F.) [شکم درد] karın ağrısı.	[شکم درد]
9070	şikemperest (F.) [شکم پرست] obur.	[شکم پرست]
9071	şikemperver (F.) [شکم پرور] obur.	[شکم پرور]
9072	şiken (F.) [1 [شکن .kıran. 2.kıvrım, büklüm.	[شکن]
9073	şikence (F.) [شکنجه] işkence.	[شکنجه]
9074	şikest (F.) [1 [شکست .kırık. 2.yenilgi. 3.kırma. 4.kırılma.	[شکست]
9075	şikest bulmak kırılmak.	
9076	şikest olmak kırılmak.	

9097	şîrinzeban (F.) [شیرین زبان] tatlı dilli.	[شیرین زبان]
9098	şirk (A.) [شرک] Tanrı'ya ortak koşma.	[شرک]
9099	şirket (A.) [شرکت] ortaklık.	[شرکت]
9100	şîrmerd (F.) [شیرمرد] yürekli, yiğit.	[شیرمرد]
9101	şîrpençe (F.) [شیرپنجه] 1 .arslan pençesi. 2.sırtta ve boyunda çıkan bir tür kan çıbanı.	[شیرپنجه]
9102	şirret (A.) [شرت] 1 .kötülük. 2.kötü insan.	[شرت]
9103	şiryân (A.) [شریان] atardamar.	[شریان]
9104	şîşe (F.) [شیشه] şişe.	[شیشه]
9105	şitâ (A.) [شتا] kış.	[شتا]
9106	şitâbân (F.) [شتابان] koşan, seğirten.	[شتابان]
9107	şitâbân olmak koşmak, seğirtmek.	
9108	şitâiyye (A.) [شتائیه] 1 .kışlık. 2.kış için yazılan şiir.	[شتائیه]
9109	şîve (F.) [شیوه] 1 .tarz, usûl. 2.naz, işve. 3.aksan.	[شیوه]
9110	şîvebaz (F.) [شیوه باز] işveli.	[شیوه باز]
9111	şîvekâr (F.) [شیوه کار] işveli, cilveli.	[شیوه کار]
9112	şîven (F.) [شیون] ağıt.	[شیون]
9113	şöhre (A.) [شهره] ünlü.	[شهره]
9114	şöhret (A.) [شهرت] ün.	[شهرت]
9115	şöhretşiâr (A.) [شهرت شعار] ünlü.	[شهرت شعار]
9116	şu'le (A.) [شعله] alev, şule.	[شعله]
9117	şu'ledar (A.-F.) [شعله دار] alevli, şuleli.	[شعله دار]

9118	şu'lereng (A.-F.) [شعله رنگ] alev rengi.	[شعله رنگ]
9119	şu'lever (A.-F.) [1 [شعله ور] .alevli. 2.parlak, aydınlık.	[شعله ور]
9120	şuâ (A.) [شعاع] ışın.	[شعاع]
9121	şuâât (A.) [شعاعات] ışınlar.	[شعاعات]
9122	şuabât (A.) [شعبات] şubeler.	[شعبات]
9123	şuarâ (A.) [شعرا] şairler.	[شعرا]
9124	şube (A.) [شعبه] kol, dal, şube.	[شعبه]
9125	şubede (F.) [شعبده] hokkabazlık.	[شعبده]
9126	şubedebâz (F.) [شعبده باز] hokkabaz.	[شعبده باز]
9127	şuebât (A.) [شعبات] şubeler.	[شعبات]
9128	şugl (A.) [شغل] iş, uğraşı.	[شغل]
9129	şugûl (A.) [شغول] uğraşilar.	[شغول]
9130	şûh (F.) [1 [شوخ] oynak ve neşeli. 2.hareketlerinde serbest olan. 3. neşeli güzel.	[شوخ]
9131	şûhmeşreb (F.-A.) [شوخ مشرب] şen şakrak.	[شوخ مشرب]
9132	şûm (F.) [شوم] uğursuz, şom.	[شوم]
9133	şûr (F.) [1 [شور] .heyecan, coşku. 2.tuzlu. 3.gürültü.	[شور]
9134	şûrâ (A.) [شورا] danışma.	[شورا]
9135	şûrbaht (F.) [شوربخت] talihsiz.	[شوربخت]
9136	şûre (F.) [شوره] çorak.	[شوره]
9137	şûrezâr (F.) [شوره زار] çorak arazi.	[شوره زار]

9138	şûrîde (F.) [1 شوریده .perişan. 2.karasevdalı.	[شوریده]
9139	şûrîdebahıt (F.) [شوریده بخت] talihsiz.	[شوریده بخت]
9140	şûrîdehâtır (F.-A.) [شوریده خاطر] gönlü perişan, akılı karışık.	[شوریده خاطر]
9141	şûristân (F.) [شورستان] çorak arazi.	[شورستان]
9142	şûriş (F.) [شورش] kargaşa.	[شورش]
9143	şurta (A.) [شرطه] öncü asker.	[شرطه]
9144	şurûb (A.) [شروب] şurup.	[شروب]
9145	şurût (A.) [شروط] koşullar.	[شروط]
9146	şuûbiyye (A.) [شعوبیه] şuşûbîlik.	[شعوبیه]
9147	şuûn (A.) [1 شئون .işler. 2.olaylar.	[شئون]
9148	şuur (A.) [شعور] bilinç.	[شعور]
9149	şûy (F.) [شوی] koca.	[شوی]
9150	şübhe (A.) [شبه] şüphesiz.	[شبهه]
9151	şübhedar (A.-F.) [شبه دار] şüpheli, kuşku.	[شبهه دار]
9152	şücâ' (A.) [شجاع] cesur.	[شجاع]
9153	şücâ'at (A.) [شجاعت] cesurluk, yiğitlik.	[شجاعت]
9154	şüfeâ (A.) [شفاع] şefaathçılar.	[شفعا]
9155	şühedâ (A.) [شهدا] şehitler.	[شهدا]
9156	şühud (A.) [1 شهود .görme. 2.görünme. 3.tanıklar.	[شهود]
9157	şühûr (A.) [شهر] aylar.	[شهور]

9158	şükr (A.) [شكر] şükür, teşekkür.	[شكر]
9159	şükrân (A.) [شكران] teşekkür borcu, iyiliğin bilinmesi.	[شكران]
9160	şükrâne (A.-F.) [شكرانه] teşekkür borcu olarak, teşekkür alameti.	[شكرانه]
9161	şükrüzar (A.-F.) [شكرگزار] teşekkür eden.	[شكرگزار]
9162	şükûfe (F.) [شكوفه] çiçek.	[شكوفه]
9163	şükûfezar (F.) [شكوفه زار] çiçeği çok olan yer, çiçek bahçesi.	[شكوفه زار]
9164	şükûh (F.) [شكوه] görkem, ululuk.	[شكوه]
9165	şükûfte (F.) [شكفته] açılmış, çiçek açmış.	[شكفته]
9166	şükür (A.) [شكر] teşekkür, iyilik bilme.	[شكر]
9167	şümâr (F.) [شمار] 1 .sayı. 2.sayan.	[شمار]
9168	şümûl (A.) [شمول] 1 .kapsam. 2.kapsama.	[شمول]
9169	şümürde (F.) [شمردہ] sayılı.	[شمردہ]
9170	şüpüş (F.) [شپش] bit.	[شپش]
9171	şürb (A.) [شرب] içme.	[شرب]
9172	şürefâ (A.) [شرفا] şerifler, Hz. Muhammed soyundan gelenler.	[شرفا]
9173	şürekâ (A.) [شرکا] ortaklar.	[شرکا]
9174	şürû (A.) [شروع] başlama.	[شروع]
9175	şürûh (A.) [شروح] şerhler, açıklamalar.	[شروح]
9176	şürûr (A.) [شرور] kötülükler.	[شرور]
9177	şürut (A.) [شروط] koşullar.	[شروط]

9178	şüs (F.) [شس] akciğer.	[شس]
9179	şüst (F.) [شست] yıkama.	[شست]
9180	şüstüşû (F.) [1 [شو و شست] yıkama. 2.yıkanma.	[شست و شو]
9181	şüş (F.) [شش] karaciğer.	[شش]
9182	şütür (F.) [شتر] deve.	[شتر]
9183	şütürban (F.) [شتربان] deveci.	[شتربان]
9184	şütürdil (F.) [شتردل] kinci.	[شتردل]
9185	şütürhâr (F.) [شترخوار] deve dikenî.	[شترخوار]
9186	şütürmürg (F.) [شترمرغ] devekuşu.	[شترمرغ]
9187	şüün (A.) [1 [شئون] işler. 2.olaylar.	[شئون]
9188	şüünât (A.) [شئونات] olaylar.	[شئونات]
9189	şüyû (A.) [1 [شيوع] yayılma. 2.dağılma. 3.duyulma.	[شيوع]
9190	şüyûh (A.) [1 [شيوخ] şeyhler. 2.ihtiyarlar, yaşlılar.	[شيوخ]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

T

9191	tâ (F.) [1 [تا] kat. 2.büklüm. 3.tane.	[تا]
9192	tâ (F.) [تا] kadar.	[تا]
9193	ta'biye (A.) [1 [تعبیه] yerine koyma. 2.kurulu düzen.	[تعبیه]
9194	ta'biyetülceyş (A.) [تعبیه الجيش] strateji.	[تعبیه الجيش]
9195	ta'cîl (A.) [تعجيل] acele ettirme.	[تعجيل]
9196	ta'dâd (A.) [1 [تعداد] sayma. 2.sayım. 3.sayı.	[تعداد]

9197	ta'dâd etmek 1.saymak. 2.değerlendirmek, kabul etmek.	
9198	ta'dîl (A.) [1 [تعديل .değiştirme. 2.doğrulama.	[تعدىل]
9199	ta'dîlat (A.) [تعديلات] değiştirmeler, değişiklik.	[تعديلات]
9200	ta'dilât yapmak değişiklik yapmak.	
9201	ta'dîlen (A.) [تعديلا] değiştirilerek, değişiklik yapılarak.	[تعدىلا]
9202	ta'kîb (A.) [تعقيب] takip, ardına düşme.	[تعقيب]
9203	ta'kîbât (A.) [تعقبیات] kovuşturma.	[تعقبیات]
9204	ta'kîbat yapmak kovuşturmak.	
9205	ta'kîben (A.) [تعقبيا] takip ederek, ardına düşerek.	[تعقبيا]
9206	ta'lîk (A.) [1 [تعليق .askıya alma. erteleme.	[تعليق]
9207	ta'lîk edilmek asılmak, iliştilmek, tutturulmak.	
9208	ta'lîl (A.) [1 [تعليل .sebeup gösterme. 2.tümdengelim.	[تعليل]
9209	ta'lîm (A.) [1 [تعليم .öğretme. 2.öğrenme. 3.meşuk. 4.idman, egzersiz.	[تعليم]
9210	ta'lîmât (A.) [تعليمات] direktif.	[تعليمات]
9211	ta'lîmât vermek direktif vermek.	
9212	ta'lîmatname (A.-F.) [تعليمات نامه] yönetmelik.	[تعليمات نامه]
9213	ta'lîmhâne (A.-F.) [تعليم خانه] eğitim alanı.	[تعليم خانه]
9214	ta'lîmî (A.) [تعليمى] öğretici, didaktik.	[تعليمى]
9215	ta'mîk (A.) [1 [تعميق .derinleştirme. 2.derinlemesine inceleme.	[تعميق]
9216	ta'mîm (A.) [1 [تعميم .genelleştirme. 2.genelge.	[تعميم]
9217	ta'mîmen (A.) [1 [تعميما .genelleştirerek. 2.genelge ile.	[تعميما]
9218	ta'mîr (A.) [تعمیر] onarım.	[تعمیر]
9219	ta'mîr edilmek onarılmak.	
9220	ta'mîr etmek onarmak.	
9221	ta'mîrât (A.) [تعمیرات] onarım, onarımlar.	[تعمیرات]

9222	ta'mîren (A.) [تعمیر] tamir ederek, onararak.	[تعمیر]
9223	ta'n (A.) [طعن] ayıplama, kınama, kötüleme, suçlama.	[طعن]
9224	ta'n edilmek ayıplanmak, kınanmak, kötülenmek, suçlanmak.	
9225	ta'n etmek ayıplamak, kınamak, kötölemek, suçlamak.	
9226	ta'ne (A.) [طعنه] ayıplama, kınama, kötüleme, suçlama.	[طعنه]
9227	ta'nezen (A.-F.) [طعنه] ayıplayan, kınayan, kötöleyen, suçlayan.	[طعنه]
9228	ta'rîb (A.) [تعريب] arapçalaştırma.	[تعريب]
9229	ta'rîb edilmek arapçalaştırılmak.	
9230	ta'rîb etmek arapçalaştırmak.	
9231	ta'rîf (A.) [1 [تعريف] .anlatma. 2.tanımlama, tanım.	[تعريف]
9232	ta'rîf edilmek 1.anlatılmak. 2.tanımlanmak.	
9233	ta'rîf etmek 1.anlatmak. 2.tanımlamak.	
9234	ta'rife (A.) [تعرفه] çizelge.	[تعرفه]
9235	ta'rîz (A.) [تعريض] laf çarpma, dokundurma, taşlama.	[تعريض]
9236	ta'tîl (A.) [1 [تعطيل] .durdurma. 2.kapatma. 3.faaliyete son verme.	[تعطيل]
9237	ta'tîlât (A.) [تعطيلات] tatiller.	[تعطيلات]
9238	ta'vîk (A.) [تعويق] askıya alma, geciktirme, erteleme, oyalama.	[تعويق]
9239	ta'vîk edilmek geciktirilmek, ertelenmek, askıya alınmak.	
9240	ta'vîk etmek geciktirmek, ertelemek, askıya almak.	
9241	ta'vîz (A.) [تعويد] muska.	[تعويد]
9242	ta'vîz (A.) [1 [تعويض] .ödün. 2.değiştirme.	[تعويض]
9243	ta'yîb (A.) [تعيب] ayıplama.	[تعيب]
9244	ta'yîn (A.) [1 [تعيين] .belirleme. 2.belirlenme. 3.atama. 4.atanma. 5.tayın.	[تعيين]
9245	ta'zîb (A.) [تعذيب] azap verme.	[تعذيب]
9246	ta'zîm (A.) [1 [تعظيم] .saygı gösterme. 2.ululama, yüceltme.	[تعظيم]
9247	ta'zîm etmek 1.saygı göstermek. 2.ululamak.	

9248	ta'zîmen (A.) [1 [تعظيما .saygı göstererek. 2.ululayarak, yücelterek.	[تعظيما]
9249	ta'zîr (A.) [تعذير] özrünü bildirme.	[تعذير]
9250	ta'ziye (A.) [1 [تعزيه .başsağlığı dileme. 2.şifilikte yas töreni.	[تعزيه]
9251	ta'ziyet (A.) [تعزيت] başsağlığı dileme.	[تعزيت]
9252	ta'ziyetnâme (A.-F.) [تعزيت نامه] başsağlığı mektubu.	[تعزيت نامه]
9253	ta'zîz (A.) [تعزير] aziz tutma, değer verme.	[تعزير]
9254	taab (A.) [1 [تعب .sıkıntı, zahmet. 2.yorgunluk.	[تعب]
9255	taabbüd (A.) [تعبد] kulluk, ibadet, tapınma.	[تعبد]
9256	taabbüd etmek kulluk etmek, tapınmak.	
9257	taaccüb (A.) [تعجب] şaşırma.	[تعجب]
9258	taaccüb etmek şaşırma.	
9259	taaddî (A.) [1 [تعدى .zulüm. 2.haksızlık.	[تعدى]
9260	taaddî etmek 1.zulmetmek. 2.haksızlık etmek.	
9261	taaddüd (A.) [1 [تعدد .çokluk. 2.çoğalma.	[تعدد]
9262	taadiyât (A.) [1 [تعديات .zulümler. 2.haksızlıklar.	[تعديات]
9263	taaffün (A.) [تعفن] kokuşma.	[تعفن]
9264	taaffün etmek kokuşmak.	
9265	taahhüd (A.) [تعهد] üstlenme.	[تعهد]
9266	taahhüd etmek üstlenmek.	
9267	taahhüdname (A.-F.) [تعهد نامه] taahhüt belgesi.	[تعهد نامه]
9268	taakkul (A.) [1 [تعقل .akıl erdirme. 2.akıl etme.	[تعقل]
9269	taakkul etmek 1.akıl erdirmek. 2.akıl etmek.	
9270	taalluk (A.) [1 [تعلق .ilgili olma. 2.ait olma.	[تعلق]
9271	taallukât (A.) [1 [تعلقات .ilgili olanlar. 2.akraba, yakınlar.	[تعلقات]

9272	taâm (A.) [طعام] yemek.	[طعام]
9273	taâm etmek yemek yemek.	
9274	taâmhane (A.-F.) [طعام خانه] yemekhane.	[طعام خانه]
9275	taammuk (A.) [تعمق] derinleşme.	[تعمق]
9276	taammuk etmek derinleşmek.	
9277	taammüd (A.) [تعمد] bilerek yapma.	[تعمد]
9278	taammüden (A.) [تعمدا] bilerek, kasıtlı olarak.	[تعمدا]
9279	taammüm (A.) [تعمم] genelleşme, yayılma.	[تعمم]
9280	taammüm etmek genelleşmek, yayılmak.	
9281	taannüd (A.) [تعند] inat etme.	[تعند]
9282	taannüd etmek inat etmek.	
9283	taarruz (A.) [1 [تعرض .saldırı. 2.sataşma.	[تعرض]
9284	taarrüb (A.) [تعرب] araplaşma.	[تعرب]
9285	taassub (A.) [1 [تعصب .fanatiklik, katı yandaşlık. 2.yobazlık.	[تعصب]
9286	taassubkâr (A.-F.) [تعصبكار] fanatik, mutaassıp.	[تعصبكار]
9287	taassubkârî (A.-F.) [تعصبكارى] fanatiklik, mutaassıplık, taassup.	[تعصبكارى]
9288	taassür (A.) [تعسر] güçleşme.	[تعسر]
9289	taaşşuk (A.) [تعشق] aşık olma.	[تعشق]
9290	tâat (A.) [1 [طاعت .ibadet. 2.itaat.	[طاعت]
9291	tâat kılmak ibadet etmek.	
9292	taavvuk (A.) [تعوق] gecikme, oyalanma.	[تعوق]
9293	taayYün (A.) [تعين] ortaya çıkma, belirme.	[تعين]
9294	taayYüş (A.) [تعيش] yaşama.	[تعيش]
9295	taayYüş etmek yaşamak.	

9296	taazzuv (A.) [تعضو] şekillenme, biçim alma, organ oluşturma.	[تعضو]
9297	tâb (F.) [تاب] 1 [güç. 2.sıcaklık. 3.parlaklık. 4.kıvrım. 5.eğen, büken.6.aydınlatan.	[تاب]
9298	tab' (A.) [طبع] 1 [huy. 2.basım, baskı.	[طبع]
9299	tab' edilmek basılmak.	
9300	tab' etmek basmak.	
9301	tab' olunmak basılmak.	
9302	tab'an (A.) [طبعاً] doğal olarak, tabiatıyla.	[طبعاً]
9303	tab'âniyye (A.) [طبعانيه] natüralizm.	[طبعانيه]
9304	tabâbet (A.) [طبابت] doktorluk.	[طبابت]
9305	tabâhat (A.) [طباخت] aşçılık.	[طباخت]
9306	tabak (A.) [طبق] tabak.	[طبق]
9307	tabaka (A.) [طبقه] 1 [kat. 2.katman. 3.sınıf.	[طبقه]
9308	tabakât (A.) [طبقات] 1 [katlar. 2.katmanlar. 3.sınıflar.	[طبقات]
9309	tabakâtülarz (A.) [طبقة الارض] jeoloji.	[طبقة الارض]
9310	tabakhâne (A.-F.) [طبق خانه] derilerin sepilendiği yer, tabakhane.	[طبق خانه]
9311	tâbân (F.) [تابان] parlak, aydınlık.	[تابان]
9312	tabasbus (A.) [تبصص] yordakçılık, yaltaklanma.	[تبصص]
9313	tabasbus etmek yaltaklanmak.	
9314	tâbâver (F.) [تاب آور] dayanıklı.	[تاب آور]
9315	tabâyi' (A.) [طبایع] tabiatler, huylar.	[طبایع]
9316	tabbâh (A.) [طباح] aşçı.	[طباح]
9317	tabbâl (A.) [طبال] davulcu.	[طبال]

9318	tâbdar (F.) [1 [تابدار .kivrim kivrim, kıvrık. 2.parlak.	[تابدار]
9319	tâbe (F.) [تابه] tava.	[تابه]
9320	tâbende (F.) [تابنده] parlak, ışık veren.	[تابنده]
9321	tabh (A.) [طبخ] pişirme.	[طبخ]
9322	tabhâne (A.-F.) [طبع خانه] basımevi.	[طبع خانه]
9323	tâbi (A.) [1 [تابع .uyan, tabi olan. 2.boyun eğen.	[تابع]
9324	tâbi' (A.) [طابع] kitap basan.	[طابع]
9325	tabiat (A.) [1 [طبیعت .doğa. 2.huy, yaratılış.	[طبیعت]
9326	tabib (A.) [طبیب] doktor.	[طبیب]
9327	tabîban (A.-F.) [طبیبان] doktorlar.	[طبیبان]
9328	tabîi (A.) [1 [طبیعی .doğal. 2.doğal olarak.	[طبیعی]
9329	tabîyyât (A.) [طبیعیات] doğa bilimleri.	[طبیعیات]
9330	tâbiyyet (A.) [تابعیت] uyruk.	[تابعیت]
9331	tabîyyûn (A.) [طبیعیون] natüralistler.	[طبیعیون]
9332	tabir (A.) [1 [تعبیر .yorumlama. 2.terim.	[تعبیر]
9333	tâbirat (A.) [1 [تعبيرات .yorumlar. 2.terimler. 3.deyişler.	[تعبيرات]
9334	tâbistan (F.) [تابستان] yaz.	[تابستان]
9335	tâbistânî (F.) [تابستانی] yazlık.	[تابستانی]
9336	tâbiş (F.) [تابش] parlama.	[تابش]
9337	tabl (A.) [طبل] davul.	[طبل]

9338	tablzen (A.-F.) [طبل زن] davulcu.	[طبل زن]
9339	tâbnâk (F.) [تابناک] parlak.	[تابناک]
9340	tâbut (A.) [تابوت] tabut.	[تابوت]
9341	tâc (A.) [1 [تاج] 2.sorguç.]	[تاج]
9342	tâcdâr (A.-F.) [تاجدار] taç sahibi, padişah.	[تاجدار]
9343	tâciser (A.-F.) [تاج سر] baştaç.	[تاج سر]
9344	tacidar (A.-F.) [تاجدار] taç sahibi, padişah.	[تاجدار]
9345	tacir (A.) [تاجر] tüccar, ticaret yapan.	[تاجر]
9346	taciz (A.) [تعجيز] rahatsız etme.	[تعجيز]
9347	taciz etmek rahatsız etmek.	
9348	tâcser (A.-F.) [تاجسر] baştaç.	[تاجسر]
9349	tâcver (A.-F.) [تاجور] taçlı, taç sahibi, padişah.	[تاجور]
9350	tadâd (A.) [1 [تعداد] 2.sayma.]	[تعداد]
9351	tafazzul (A.) [تفضل] bilgiçlik taslama.	[تفضل]
9352	tafra (A.) [طفره] atıp tutma.	[طفره]
9353	tafraturûş (A.-F.) [طفده فروش] atıp tutan.	[طفده فروش]
9354	tafraturûşluk (A.-F.-T.) atıp tutma.	
9355	tafsil (A.) [تفصيل] ayrıntılı açıklama.	[تفصيل]
9356	tafsilât (A.) [1 [تفصیلات] 2.ayrıntı.]	[تفصیلات]
9357	tafsilât vermek ayrıntılı açıklamada bulunmak.	
9358	tafsilâtıyla (A.-T.) bütün ayrıntılarıyla.	
9359	tafsilatlı (A.-T.) ayrıntılı.	
9360	tafsîlen (A.) [تفصیلا] ayrıntılı olarak.	[تفصیلا]

9361	tagaddî (A.) [تغدى] beslenme.	[تغدى]
9362	tagaddî etmek beslenmek.	
9363	tagallüb (A.) [تغلب] zorbalık.	[تغلب]
9364	tagannî (A.) [1 [تغنى].zenginlik. 2.makamına göre şarkı söyleme.	[تغنى]
9365	tagannî etmek şarkı söylemek.	
9366	tagayyür (A.) [تغير] değişme, başkalaşma.	[تغير]
9367	tagazzî (A.) [تغذى] beslenme.	[تغذى]
9368	tagazzî etmek beslenmek.	
9369	tağdiye (A.) [تغذيه] besleme.	[تغذيه]
9370	tağdiye etmek beslemek.	
9371	tâğî (A.) [طاغى] isyancı.	[طاغى]
9372	tağlik (A.) [1 [تغليق].kilit vurma. 2.kapama.	[تغليق]
9373	tağlît (A.) [تغليط] yanıltma.	[تغليط]
9374	tağrîb etmek uzaklaştırmak.	
9375	tâğun (A.) [طاغون] azıllılar.	[طاغون]
9376	tâğût (A.) [1 [طاغوت].büyücü. 2.şeytan.	[طاغوت]
9377	tağyîr (A.) [تغيير] değiştirme, başkalaştırma.	[تغيير]
9378	tağyîr edilmek değiştirilmek.	
9379	tağyîr etmek değiştirmek.	
9380	tağyîrât (A.) [تغييرات] değişiklikler.	[تغييرات]
9381	tağziye (A.) [1 [تغذيه].besleme. 2.beslenme.	[تغذيه]
9382	tahaccür (A.) [تحجر] taşlaşma.	[تحجر]
9383	tahaccür etmek taşlaşmak.	
9384	tahaddüb (A.) [تحذب] tümsekleşme.	[تحذب]
9385	tahaddüb etmek tümsekleşmek, kamburlaşmak.	
9386	tahaddüs (A.) [1 [تحدى].sezgi. 2.meydana gelme.	[تحدى]

9387	tahaddüs etmek meydana gelmek, ortaya çıkmak.	
9388	tahaddüsiyye (A.) [تحديسه] sezgicilik.	[تحديسه]
9389	tahakkuk (A.) [تحقق] gerçekleşme.	[تحقق]
9390	tahakkuk etmek gerçekleşmek.	
9391	tahakküm (A.) [تحكم] hükmetme, hükmü altında tutma.	[تحكم]
9392	tahakküm etmek hükmetmek, hükmü altında tutmak.	
9393	tahallüs (A.) [1 [تخلص] kurtulma. 2.şiiirde mahlas kullanma.	[تخلص]
9394	tahammur etmek mayalanmak.	
9395	tahammül (A.) [تحمل] dayanma, katlanma.	[تحمل]
9396	tahammül etmek dayanmak, katlanmak.	
9397	tahammülfersâ (A.-F.) [تحمل فرسا] dayanılmaz, takat kesici.	[تحمل فرسا]
9398	tahammür (A.) [تخمر] mayalaşma.	[تخمر]
9399	tahâret (A.) [1 [طهارت] temizlik. 2.temizlenme.	[طهارت]
9400	tahâret etmek temizlenmek.	
9401	taharrî (A.) [1 [تحرى] arama. 2.araştırma.	[تحرى]
9402	taharrî edilmek 1.aranmak. 2.araştırılmak.	
9403	taharrî etmek 1.aramak. 2.arştirmek.	
9404	taharriyât (A.) [تحريات] araştırmalar.	[تحريات]
9405	taharriyatçı (A.-T.) araştırmacı.	
9406	tahassür (A.) [1 [تحسر] özlem duyma. 2.üzülme.	[تحسر]
9407	tahassüs (A.) [تحسس] duygulanma, hislenme.	[تحسس]
9408	tahaşşî (A.) [تخشى] ürperme.	[تخشى]
9409	tahattî (A.) [تخطى] haddini bilmeme, sınırı geçme, çizgiyi geçme.	[تخطى]
9410	tahattur (A.) [تخطر] anımsama, hatırlama.	[تخطر]
9411	tahattur etmek anımsamak, hatırlamak.	
9412	tahavvül (A.) [تحول] değişim.	[تحول]
9413	tahavvül etmek değişmek.	

9414	tahavvülât (A.) [تحولات] değişimler.	[تحولات]
9415	tahayyül (A.) [تخيل] hayal etme.	[تخيل]
9416	tahayyül etmek hayal etmek.	
9417	tahayyülât (A.) [تخیلات] hayal etmeler, hayale dalışlar.	[تخیلات]
9418	tahayyülf (A.) [تخیلی] hayalî.	[تخیلی]
9419	tahayyür (A.) [تحیر] hayranlık.	[تحیر]
9420	tahayyür etmek hayran kalmak, şaşakalmak.	
9421	tahcîr (A.) [تحجیر] çit çekme.	[تحجیر]
9422	tahdîd (A.) [تحدید] sınırlandırma.	[تحدید]
9423	tahdîd edilmek sınırlandırılmak.	
9424	tahdîd etmek sınırlandırmak.	
9425	tahdîdât (A.) [تحدیدات] sınırlandırmalar, kısıtlamalar.	[تحدیدات]
9426	tahfîf (A.) [تخفیف] hafifletme.	[تخفیف]
9427	tahfîf etmek hafifletmek.	
9428	tâhir (A.) [طاهر] temiz.	[طاهر]
9429	tahkik (A.) [تحقیق] araştırma, gerçeği arama.	[تحقیق]
9430	tahkik edilmek araştırılmak.	
9431	tahkik etmek araştırmak.	
9432	tahkîkat (A.) [تحقیقات] araştırmalar.	[تحقیقات]
9433	tahkim (A.) [تحکیم] sağlamaştırma.	[تحکیم]
9434	tahkim edilmek sağlamaştırılmak.	
9435	tahkim etmek sağlamaştırmak.	
9436	tahkîmât (A.) [تحکیمات] 1. sağlamaştırmalar. 2. sağlamaştırılmış yer.	[تحکیمات]
9437	tahkîr (A.) [تحقیر] küçümseme, aşığılama.	[تحقیر]
9438	tahkîr edilmek aşığılanmak.	
9439	tahkîr etmek aşığılamak.	
9440	tahkîrâmiz (A.-F.) [تحقیر آمیز] aşığılayıcı.	[تحقیر آمیز]
9441	tahkiye etmek anlatmak, hikaye etmek.	

9442	tahlîf (A.) [1 [تحليف .and içirme. 2.and içme.	[تحليف]
9443	tahlîf etmek halef bırakmak.	
9444	tahlîl (A.) [تحليل] ayırıştırma, çözümlenme, analiz.	[تحليل]
9445	tahlil etmek değerlendirme yapmak, analiz yapmak.	
9446	tahlîlât (A.) [تحليلات] analizler, tahliller.	[تحليلات]
9447	tahlîs (A.) [تخلص] kurtarma.	[تخلص]
9448	tahlit (A.) [تخليط] karıştırma.	[تخليط]
9449	tahliye (A.) [1 [تخلية .boşaltma. 2.salıverme.	[تخلية]
9450	tahliye edilmek 1.boşaltılmak. 2.salıverilmek.	
9451	tahliye etmek 1.boşaltmak. 2.salıvermek.	
9452	tahmîl (A.) [1 [تحميل .yükleme. 2.sorumluluk verme.	[تحميل]
9453	tahmînen (A.) [تخميناً] tahminle, aşağı yukarı.	[تخميناً]
9454	tahmînî (A.) [تخمينى] tahmin edilen.	[تخمينى]
9455	tahmîr (A.) [1 [تخمير .mayalandırma. 2.yoğurma.	[تخمير]
9456	tahmis (A.) [1 [تخميس .beşleme. 2.beş dizeye çıkarma.	[تخميس]
9457	tahnit (A.) [تحنيط] ilaçlama.	[تحنيط]
9458	tahrîb (A.) [تخریب] yıkma, harap etme.	[تخریب]
9459	tahrîb edilmek yıkılmak, bozulmak, harap edilmek.	
9460	tahrîb etmek yıkmak, bozmak, harap etmek.	
9461	tahrîbât (A.) [تخریبات] yıkmalar, yıkımlar.	[تخریبات]
9462	tahrîbkâr (A.-F.) [تخریبکار] tahrip edici, yıkıcı, bozucu.	[تخریبکار]
9463	tahrîf (A.) [تحريف] üstünde kalem oynatarak bozma, asıl anlamını bozma.	[تحريف]
9464	tahrîfat (A.) [تحريفات] anlamından uzaklaştıracak şekilde üstünde kalem oynatmalar.	[تحريفات]
9465	tahrîk (A.) [1 [تحريك .hareket ettirme, oynatma. 2.kışkırtma.	[تحريك]

9466	tahrîkâmiz (A.-F.) [تحریک آمیز] tahrik edici, kıskırtıcı.	[تحریک آمیز]
9467	tahrim (A.) [1 [تحریم] .yasaklama. 2.yasaklanma.	[تحریم]
9468	tahrir (A.) [1 [تحریر] .yazma. 2.yazılma. 3.kitap yazma. 4.serbest bırakma.	[تحریر]
9469	tahrîr edilmek yazılmak.	
9470	tahrîr etmek yazmak.	
9471	tahrîr ettirmek yazdırılmak.	
9472	tahrîrî (A.) [تحریری] yazılı.	[تحریری]
9473	tahris (A.) [تحریص] hırslandırma.	[تحریص]
9474	tahrîs etmek hırslandırmak.	
9475	tahriş (A.) [تخریش] tırmalama, kazıma.	[تخریش]
9476	tahriş etmek tırmalamak.	
9477	tahsil (A.) [1 [تحصیل] .elde etme. 2.öğrenim.	[تحصیل]
9478	tahsîlat (A.) [تحصیلات] para ve vergi toplama.	[تحصیلات]
9479	tahsildar (A.-F.) [تحصیلدار] vergi memuru.	[تحصیلدار]
9480	tahsin (A.) [تحسین] beğenme, güzel bulma, takdir etme.	[تحسین]
9481	tahsis (A.) [تخصیص] özgü kılma, ayırma.	[تخصیص]
9482	tahsis edilmek ayrılmak.	
9483	tahsis etmek ayırmak.	
9484	tahsisat (A.) [تخصیصات] ödenek.	[تخصیصات]
9485	taşhiye (A.) [تحشیه] haşhiye yazma.	[تحشیه]
9486	taşhiye edilmek haşhiye yazılmak.	
9487	taşhiye etmek haşhiye yazmak.	
9488	taht (A.) [تحت] alt, aşağı.	[تحت]
9489	taht (F.) [1 [تخت] .saltanat koltuğu. 2.saltanat makamı.	[تخت]
9490	tahtânî (A.) [تحتانی] alttaki.	[تحتانی]
9491	tahte (F.) [تخته] tahta.	[تخته]

9492	tahtelarz (A.) [تحت الارض] yeraltı.	[تحت الارض]
9493	tahtelbahir (A.) [تحت البحر] denizaltı.	[تحت البحر]
9494	tahteşşuur (A.) [تحت الشعور] bilinçaltı.	[تحت الشعور]
9495	tahtgâh (F.) [تختگاه] başkent.	[تختگاه]
9496	tahtie (A.) [تخطئه] hata bulma.	[تخطئه]
9497	tahtîf-i arazi (A.-F.) [تخطيط اراضى] topoğrafya.	[تخطيط اراضى]
9498	tahtnişin (F.) [تخت نشين] tahtta oturan, hükümdar.	[تخت نشين]
9499	tahtüşşuûr (A.) [تحت الشعور] bilinçaltı.	[تحت الشعور]
9500	tahvil (A.) [1 [تحويل] .değiştirme. 2.borç senedi.	[تحويل]
9501	tahvil edilmek 1.değiştirilmek, dönüştürülmek.2.teslim edilmek.	
9502	tahvil etmek 1.değiştirmek. 2.teslim etmek.	
9503	tahvîlât (A.) [تحويلات] tahviller, borç senetleri.	[تحويلات]
9504	tahzîr (A.) [تحذير] sakındırma.	[تحذير]
9505	tahzîr etmek sakındırmak.	
9506	tâib (A.) [تائب] tövbe eden.	[تائب]
9507	tâife (A.) [1 طائفه] .zümre. 2.tayfa. 3.kavim.	[طائفه]
9508	tâir (A.) [طائر] kuş.	[طائر]
9509	tâk (A.) [طاق] kemer.	[طاق]
9510	tâk (F.) [تاك] asma, asma kütüğü.	[تاك]
9511	takabbül (A.) [1 [تقبل] .kabul etme. 2.benimseyiş.	[تقبل]
9512	takaddüm (A.) [1 [تقدم] .öncelik. 2.öne geçme.	[تقدم]
9513	takaddüm etmek öne geçmek.	
9514	takallüs (A.) [تقلص] kasılma.	[تقلص]

9515	takallüs etmek kasılmak.	
9516	takarrüb (A.) [تقرب] yaklaşma, yakınlaşma.	[تقرب]
9517	takarrüb etmek yaklaşmak, yakınlaşmak.	
9518	takarrür (A.) [1 [تقرر] karar kılma. 2.yerleşme.	[تقرر]
9519	takarrür etmek 1.karar kılmak. 2.kararlaştırılmak. 3.yerleşmek.	
9520	tâkat (A.) [طاقت] dayanma gücü.	[طاقت]
9521	tâkatfersâ (A.-F.) [طاقت فرسا] takat tüketici, dayanılmaz.	[طاقت فرسا]
9522	takattur (A.) [تقطر] damlama.	[تقطر]
9523	takâvim (A.) [تقاویم] takvimler.	[تقاویم]
9524	takayyüd (A.) [1 [تقيد] bağlanma. 2.özen gösterme.	[تقيد]
9525	takbîh (A.) [تقبيح] ayıplama, çirkin görme.	[تقبيح]
9526	takbîh etmek ayıplamak, kınamak.	
9527	tâkçe (A.-F.) [1 [طاچه] küçük kemer. 2.küçük pencere.	[طاچه]
9528	takdim (A.) [1 [تقديم] sunma, sunuş. 2.öne alma.	[تقديم]
9529	takdim edilmek sunulmak.	
9530	takdim etmek sunmak.	
9531	takdime (A.) [1 [تقدمه] sunuş. 2.armağan.	[تقدمه]
9532	takdir (A.) [1 [تقدير] değerlendirme. 2.beğenme. 3.Tanrı'nın isteği.	[تقدير]
9533	takdîr edilmek 1.değerlendirilmek. 2.beğenilmek. 3.değer biçilmek.	
9534	takdîr etmek 1.değerlendirmek. 2.beğenmek. 3.değer biçmek.	
9535	takdîren (A.) [تقديرًا] takdir ederek.	[تقديرًا]
9536	takdîrname (A.-F.) [تقديرنامه] başarı belgesi.	[تقديرنامه]
9537	takdîs (A.) [تقدیس] kutsama, ululama.	[تقدیس]
9538	takıyye (A.) [1 [تقيه] gizleme. 2.sakınma.	[تقيه]
9539	tâkıyye (A.) [طاقيه] takke.	[طاقيه]
9540	takıyye yapmak 1.mezhebini gizlemek. 2.amacını gizlemek.	

9541	takîb etmek izlemek.	
9542	takiben (A.) [تعقيا] takip ederek, izleyerek.	[تعقيا]
9543	taklîd (A.) [1 [تقليد .taklit, öykünme. 2.sahte.	[تقليد]
9544	taklîden (A.) [تقليدا] öykünerek, taklit ederek.	[تقليدا]
9545	taklîl (A.) [1 [تقليل .azaltma, kısma. 2.azaltılma, kısılma.	[تقليل]
9546	takrîb (A.) [تقريب] yaklaştırma.	[تقريب]
9547	takrîben (A.) [تقريبا] yaklaşık olarak.	[تقريببا]
9548	takrîbî (A.) [تقريبى] yaklaşık olarak.	[تقريبى]
9549	takrîr (A.) [1 [تقرير .yerleştirme. 2.anlatma. 3.önerge. 4.sağlama.	[تقرير]
9550	takrîren (A.) [تقريرا] anlatarak.	[تقريرا]
9551	takrîz (A.) [تقریظ] eleştiri.	[تقریظ]
9552	takrîz (A.) [1 [تقریض .borç verme. 2.kitaba beğeni yazısı yazma.	[تقریض]
9553	taksîm (A.) [1 [تقسيم .bölme. 2.bölüm. 3.bölü.	[تقسيم]
9554	taksîm edilmek bölünmek.	
9555	taksîm etmek bölmek.	
9556	taksimât (A.) [تقسيمات] bölümlendirme, bölme.	[تقسيمات]
9557	taksîr (A.) [1 [تقصير .kısaltma. 2.kusur.	[تقصير]
9558	taksîrât (A.) [تقصيرات] kusurlar.	[تقصيرات]
9559	taksît (A.) [تقسيط] borç parçası, taksit.	[تقسيط]
9560	taktî' (A.) [1 [تقطيع .kesme. 2.şiiri veznine göre parçalara ayırma.	[تقطيع]
9561	taktîr (A.) [تقطير] damıtma.	[تقطير]
9562	takvâ (A.) [تقوا] haramdan kaçınma.	[تقوا]

9563	takviye (A.) [تقويه] kuvvetlendirme.	[تقويه]
9564	takviye edilmek kuvvetlendirilmek, desteklenmek.	
9565	takviye etmek kuvvetlendirmek, desteklemek.	
9566	takviyet (A.) [تقويت] kuvvetlendirme.	[تقويت]
9567	tal'at (A.) [طلعت] 1 [yüz. 2.güzellik.	[طلعت]
9568	talâk (A.) [طلاق] 1 [boşama. 2.boşanma.	[طلاق]
9569	talâknâme (A.-F.) [طلاق نامه] boşanma belgesi.	[طلاق نامه]
9570	tâlân (F.) [تالان] talan, yağma.	[تالان]
9571	taleb (A.) [طلب] 1 [isteme. 2.istek.	[طلب]
9572	taleb edilmek istenmek.	
9573	taleb etmek istemek.	
9574	talebdar (A.-F.) [طلبدار] alacaklı.	[طلبدار]
9575	talebe (A.) [طلبه] 1 [öğrenci. 2.istekliler.	[طلبه]
9576	talebkâr (A.-F.) [طلبكار] 1 [istekli. 2.alacaklı.	[طلبكار]
9577	tâlî (A.) [تالى] ikincil.	[تالى]
9578	tâli' (A.) [طالع] 1 [doğan. 2.talih.	[طالع]
9579	talîa (A.) [طليعه] öncü.	[طليعه]
9580	tâlib (A.) [طالب] istekli.	[طالب]
9581	taltif (A.) [تلطيف] 1 [ödüllendirme. 2.gönlünü alma.	[تلطيف]
9582	tama' (A.) [طمع] tamah, açgözlülük.	[طمع]
9583	tama'kâr (A.-F.) [طمعكار] açgözlü.	[طمعكار]
9584	tamâm (A.) [تمام] 1 [tam. 2.bitiş, sona erme. 3.bütün.	[تمام]
9585	tamâmen (A.) [تماما] tümüyle.	[تماما]

9586	tamâmıyla (A.-T.) tümüyle, tamamen.	
9587	ta'mîm (A.) [1 [تعميم .genelleştirme, yayma. 2.genelleştirilme, yayılma.	[تعميم]
9588	tâmm (A.) [تام] tam, eksiksiz.	[تام]
9589	tâmm (A.) [تامه] tam, eksiksiz.	[تامه]
9590	tanbûr (A.) [طنبور] tambur.	[طنبور]
9591	tanbûrî (A.) [طنبورى] tanbur virtüözü.	[طنبورى]
9592	tanîn (A.) [طنين] tınlama, tını.	[طنين]
9593	tanînendâz (A.-F.) [طنين انداز] tınlayan, tını veren, çınlayan.	[طنين انداز]
9594	tannâz (A.) [طنناز] alaya alan, eğlenen.	[طنناز]
9595	tantana (A.) [طنطنه] gürültü patırtı ile gösteriş yapma.	[طنطنه]
9596	tanz (A.) [طنز] alaya alma, eğlenme.	[طنز]
9597	tanzîf (A.) [تنظيف] temizleme.	[تنظيف]
9598	tanzîfât (A.) [تنظيفات] temizlik işleri.	[تنظيفات]
9599	tanzîm (A.) [تنظيم] düzenleme, tertipleme.	[تنظيم]
9600	tanzim edilmek düzenlenmek, tertip edilmek.	
9601	tanzim etmek düzenlemek, tertip etmek.	
9602	tanzîr (A.) [1 [تنظير .benzetme. 2.nazire yazma.	[تنظير]
9603	tanzîr edilmek 1.benzetilmek. 2.nazire yazılmak.	
9604	tanzîr etmek 1.benzetmek. 2.nazire yazmak.	
9605	târ (F.) [1 [تار .tel. 2.saç teli. 3.enstrüman teli. 3.karanlık. 4.tepe. 5.karanlık. târ olmak kararmak.	
9606	tarab (A.) [طرب] şenlik, neşelenme.	[طرب]
9607	tarabengîz (A.-F.) [طرب انگيز] neşe veren.	[طرب انگيز]
9608	tarabgâh (A.-F.) [طربگاه] neşelenme yeri, eğlence yeri.	[طربگاه]
9609	târâc (F.) [تاراج] yağma.	[تاراج]

9610	taraf (A.) [1 [طرف .yön. 2.ülke. 3.muhatap iki kişiden her biri. 4.yer.	[طرف]
9611	tarafdâr (A.-F.) [طرفدار] yandaş.	[طرفدار]
9612	tarafdârân (A.-F.) [طرفداران] yandaşlar, taraftarlar.	[طرفداران]
9613	tarafdârî (A.-F.) [طرفداری] yandaşlık.	[طرفداری]
9614	tarafeyn (A.) [طرفین] iki taraf.	[طرفین]
9615	tarafgîr (A.) [طرفگیر] yan tutan, yandaş.	[طرفگیر]
9616	tarafgîrlik etmek yan tutmak, taraf tutmak.	
9617	tarassud (A.) [ترصد] gözleme.	[ترصد]
9618	tarassud edilmek gözlenmek.	
9619	tarassud etmek gözlemek.	
9620	tarâvet (A.) [طراوت] tazelik.	[طراوت]
9621	tard (A.) [1 [طرد .kovma. 2.görevden uzaklaştırma.	[طرد]
9622	tard etmek kovmak.	
9623	târem (F.) [تارم] kubbe.	[تارم]
9624	tarf (A.) [طرف] akış.	[طرف]
9625	tarfe (A.) [طرفه] göz açıp kapayış.	[طرفه]
9626	tarfetülayn (A.) [طرفة العين] göz açıp kapayıncaya dek, bir anda.	[طرفة العين]
9627	tarh (A.) [1 [طرح .atma. 2.düzenleme. 3.desen. 4.plan.	[طرح]
9628	târik (A.) [طارق] Çulpan, Zühre, Venüs.	[طارق]
9629	târihnüvis (A.-F.) [تاریخ نویس] tarihçi, tarih yazarı.	[تاریخ نویس]
9630	târihşinâs (A.-F.) [تاریخ شناس] tarihçi.	[تاریخ شناس]
9631	tarîk (A.) [1 [طریق .yol. 2.yöntem. 3.meslek. 4.tarikat.	[طریق]
9632	târîk (F.) [تاریک] karanlık.	[تاریک]

9633	tarrâr (A.) [طرار] yankesici.	[طرار]
9634	târümâr (F.) [1 [تارومار .dağınık. 2.perişan.	[تارومار]
9635	târümâr etmek 1.dağıtmak, karıştırmak. 2.perişan etmek.	
9636	tarümâr olmak 1.dağılmak, karışmak. 2.perişan olmak.	
9637	târüpûd (F.) [1 [تار و پود .kumaşın çözüğü ve atkısı. 2.doku.	[تار و پود]
9638	tarz (A.) [1 [طرز] .şekil, biçim. 2.yöntem.	[طرز]
9639	tâs (F.) [تاس] tas.	[تاس]
9640	tasaddî (A.) [تصدى] girişme, başlama, el atma.	[تصدى]
9641	tasaddî etmek girişmek, başlamak, el atmak.	
9642	tasallut (A.) [تسلط] musallat olma.	[تسلط]
9643	tasannu (A.) [تصنع] yapmacık.	[تصنع]
9644	tasarruf (A.) [1 [تصرف] .tutum. 2.elinde bulundurma. 3.para arttırma.	[تصرف]
9645	tasâvîr (A.) [تصاویر] resimler.	[تصاویر]
9646	tasavvufî (A.) [تصوفى] tasavvuf ile ilgili.	[تصوفى]
9647	tasavvur (A.) [تصور] zihinde kurma.	[تصور]
9648	tasavvurât (A.) [تصورات] tasavvurlar.	[تصورات]
9649	tasdî' (A.) [تصديع] baş ağrıtmak, rahatsız etme.	[تصديع]
9650	tasdî' etmek baş ağrıtmak, rahatsız etmek.	
9651	tasdîk (A.) [تصديق] onay, doğrulama.	[تصديق]
9652	tasdîk etmek onaylamak.	
9653	tâse (F.) [تاسه] tasa.	[تاسه]
9654	tasfiye (A.) [1 [تصفيه] .arıtma. 2.temizleme.	[تصفيه]
9655	tasfiye edilmek 1.arıtılmak. 2.temizlenmek.	
9656	tasfiye etmek 1.arıtmak. 2.temizlemek.	
9657	tasfiyehane (A.-F.) [تصفيه خانه] rafineri.	[تصفيه خانه]

9658	tasgîr (A.) [تصغير] küçültme.	[تصغير]
9659	tashîf (A.) [تصحيف] kelimeyi yanlış yazma.	[تصحيف]
9660	tashih (A.) [تصحيح] düzelti.	[تصحيح]
9661	tashih edilmek düzeltilmek.	
9662	tashih etmek düzeltmek.	
9663	tâsi' (A.) [تاسع] dokuzuncu.	[تاسع]
9664	tâsi'an (A.) [تاسعا] dokuzuncusu.	[تاسعا]
9665	tâsme (F.) [تاسمه] tasma.	[تاسمه]
9666	tasmîm (A.) [تصميم] kesin karar.	[تصميم]
9667	tasmîm ittihaz etmek karar almak.	
9668	tasmîmât (A.) [تصميمات] kesin kararlar.	[تصميمات]
9669	tasnî' (A.) [تصنيع] 1 [تصنيع] yapma. 2.uydurma.	[تصنيع]
9670	tasnî' olunmak yapılmak, oluşturulmak.	
9671	tasnîf (A.) [تصنيف] sınıflandırma.	[تصنيف]
9672	tasrîf (A.) [تصریف] fiil çekimi.	[تصریف]
9673	tasrîf etmek fiil çekmek.	
9674	tasrîh (A.) [تصریح] açıkça belirtme.	[تصریح]
9675	tasrîh etmek açıkça belirtmek.	
9676	tasrîhen (A.) [تصریحا] açıkça bildirerek.	[تصریحا]
9677	tasvib (A.) [تصویب] uygun görme.	[تصویب]
9678	tasvîb edilmek uygun görülmek.	
9679	tasvîb etmek uygun görmek.	
9680	tasvîb olunmak uygun görülmek.	
9681	tasvîr (A.) [تصویر] 1 [تصویر] resmetme. 2.resim. 3.niteleme.	[تصویر]
9682	tasvirkâr (A.-F.) [تصویرکار] tasvir edici, tasvir eden.	[تصویرکار]
9683	taş (F.) [طشت] leğen.	[طشت]

9684	tatbîk (A.) [تطبيق] uygulama.	[تطبيق]
9685	tatbîkan (A.) [تطبيقا] uygulayarak.	[تطبيقا]
9686	tatbîkat (A.) [1 تطبيقات .uygulamalar. 2.tatbikat.	[تطبيقات]
9687	tatbîkat yapmak uygulama yapmak.	
9688	tatbîkî (A.) [تطبيقى] uygulamalı.	[تطبيقى]
9689	tathîr (A.) [تطهير] temizleme.	[تطهير]
9690	tathîrat (A.) [تطهيرات] temizlik.	[تطهيرات]
9691	tatlîk (A.) [تطلق] boşama.	[تطلق]
9692	tatmin (A.) [1 تطمين .doyurma. 2.doyma.	[تطمين]
9693	tatvîl (A.) [تطويل] uzatma.	[تطويل]
9694	tâûn (A.) [طاعون] veba.	[طاعون]
9695	tav' (A.) [طوع] boyun eğme, itaat.	[طوع]
9696	tav'an (A.) [طوعا] isteyerek.	[طوعا]
9697	tav'î (A.) [طوعى] kendiliğinden.	[طوعى]
9698	tavâf (A.) [طواف] etrafında dönme.	[طواف]
9699	tavâf etmek etrafında dönmek.	
9700	tavâif (A.) [1 طوائف .zümreler. 2.tayfalar. 3.kavimler.	[طوائف]
9701	tavassut (A.) [توسط] aracılık.	[توسط]
9702	tavassut etmek aracılık etmek, aracı olmak.	
9703	tavattun (A.) [توطن] yerleşme, yurt tutma.	[توطن]
9704	tavattun etmek yerleşmek, yurt tutmak.	
9705	tavîl (A.) [1 طويل .uzun. 2.uzun süreli.	[طويل]

9706	tavk (A.) [1 [طوق .kolye, gerdanlık. 2.tasma.	[طوق]
9707	tavr (A.) [طور] tavr.	[طور]
9708	tavsîf (A.) [توصيف] vasıflandırma, niteleme.	[توصيف]
9709	tavsîf edilmek vasıflandırılmak, nitelenmek.	
9710	tavsîf etmek vasıflandırmak, nitelemek.	
9711	tavsiye (A.) [1 [توصيه .vasiyet etme. 2.ısmarlama. 3.öğüt verme.	[توصيه]
9712	tâvus (A.) [طاوس] tavus kuşu.	[طاوس]
9713	tavzîf (A.) [توظيف] görevlendirme.	[توظيف]
9714	tavzîh (A.) [توضيح] açıklama.	[توضيح]
9715	tavzîh etmek açıklamak, açıklığa kavuşturmak.	
9716	tavzîhat (A.) [توضيحات] açıklamalar.	[توضيحات]
9717	tây (F.) [تاي] denk, eşit.	[تاي]
9718	taylasan (A.) [طيلسان] sarığın sarkan ucu.	[طيلسان]
9719	tayr (A.) [طير] kuş.	[طير]
9720	tayy (A.) [1 [طی .geçip gitme. 2.katlama, dürme. 3.silme. 4.yok etme.	[طی]
9721	tayyâr (A.) [طيار] uçucu.	[طيار]
9722	tayyâre (A.) [طياره] uçak.	[طياره]
9723	tayyib (A.) [طيب] güzel, hoş.	[طيب]
9724	tayyibe (A.) [طيبة] iyi davranış.	[طيبة]
9725	tâz (F.) [تاز] koşma, koşuşturma.	[تاز]
9726	taz'îf (A.) [1 [تضعيف .zayıf düşürme. 2.iki kat yapma.	[تضعيف]
9727	tazallüm (A.) [تظلم] sızlanma, yakınma.	[تظلم]
9728	tazallüm etmek sızlanmak, yakınmak.	

9729	tazammun (A.) [1 [تضمن .içinde bulundurma. 2.kefil olma.	[تضمن]
9730	tazammun etmek 1.içinde bulundurmak. 2.kefil olmak.	
9731	tazarru' (A.) [تضرع] yalvarıp yakarma.	[تضرع]
9732	tazarru'ât (A.) [تضرعات] yalvarıp yakarmalar.	[تضرعات]
9733	tazarrur (A.) [تضرر] zarar görme, zarar etme.	[تضرر]
9734	tâze (F.) [1 [تازه .körpe, taze. 2.genç. 3.yeni.	[تازه]
9735	tâzegî (F.) [1 [تازگی .körpelik, tazelik. 2.gençlik. 3.yenilik.	[تازگی]
9736	tâzî (F.) [1 [تازی .Arapça. 2.tazı.	[تازی]
9737	tâziyân (F.) [تازیان] araplar.	[تازیان]
9738	tâziyâne (F.) [1 [تازیانه .kırbaç. 2.tezene.	[تازیانه]
9739	tazmîn (A.) [1 [تضمین .zarar ödeme, tazminat verme, zarar karşılama. 2.bir	[تضمین]
9740	başka şaire ait beyti sahibinin adını da bildirerek kendi şiirinde kullanma.	
9741	tazmîn edilmek tazminat verilmek, zarar karşılanmak.	
9742	tazmîn etmek 1.tazminat vermek, zararı karşılamak. 2.içinde bulundurmak,içermek.	
9743	tazmînât (A.) [تضمينات] zarar ödemeleri, tazminat.	[تضمينات]
9744	tazmînât vermek zarar ödemesinde bulunmak.	
9745	tazyîk (A.) [1 [تضيق .sıkıştırma, daraltma. 2.basınç yapma, bastırma	[تضيق]
9746	tehâsum (A.) [تخاصم] birbirine düşmanlık gütme.	[تخاصم]
9747	te'hîrli (A.-T.) gecikmeli.	
9748	te'cîl (A.) [تأجيل] geciktirme, erteleme.	[تأجيل]
9749	te'cîl edilmek geciktirilmek, ertelenmek.	
9750	te'cîl etmek geciktirmek, ertelemek.	
9751	te'dîb (A.) [1 [تأديب .eğitme, terbiye etme. 2.cezalandırma.	[تأديب]
9752	te'dîb etmek 1.eğitmek, terbiye etmek. 2.cezalandırmak.	
9753	te'dîb olunmak 1.eğitilmek, terbiye edilmek. 2.cezalandırılmak.	
9754	te'diyât (A.) [تأديات] ödemeler.	[تأديات]

9755	te'diye (A.) [تأديه] ödeme.	[تأديه]
9756	te'diye edilmek ödenmek.	
9757	te'diye etmek ödemek.	
9758	te'hîr (A.) [تأخير] 1. geciktirme. 2. gecikme.	[تأخير]
9759	te'hîr edilmek geciktirilmek.	
9760	te'hîr etmek geciktirmek.	
9761	te'kîd (A.) [تأكيد] pekiştirme, sağlamlaştırma.	[تأكيد]
9762	te'kîd etmek 1.pekiştirmek, sağlamlaştırmak. 2.önceki yazıyı tekrarlamak.	
9763	te'lîf (A.) [تأليف] 1. yanyana getirme, alıştıma. 2.kaleme alma, yazma.	[تأليف]
9764	te'lîf edilmek 1.bir araya getirilmek, birleştirilmek. 2.kaleme alınmak, yazılmak.	
9765	te'lîf etmek 1.bir araya getirmek. 2.kaleme almak, yazmak.	
9766	te'lîf olunmak 1.bir araya getirilmek, birleştirilmek. 2.kaleme alınmak.	
9767	te'lîfât (A.) [تأليفات] kaleme alınmış eserler.	[تأليفات]
9768	te'libîn (A.-F.) [تأليف بين] uzlaştırıcı, birleştirici.	[تأليف بين]
9769	te'lîfkerde (F.) [تأليف کرده] biri tarafından kaleme alınmış.	[تأليف کرده]
9770	te'nîs (A.) [تأنيس] alıştıma.	[تأنيس]
9771	te'sîr (A.) [تأثير] 1. iz bırakma. 2.etkileme. 3.etki.	[تأثير]
9772	te'sîrât (A.) [تأثيرات] etkiler.	[تأثيرات]
9773	te'sîs (A.) [تأسيس] 1. kurma. 2.temel atma. 3.kuruluş.	[تأسيس]
9774	te'sîs edilmek kurulmak.	
9775	te'sîs etmek kurmak.	
9776	te'sîsât (A.) [تأسيسات] 1. kuruluşlar. 2.düzenek.	[تأسيسات]
9777	te'vîl (A.) [تأويل] başka bir yorum getirme.	[تأويل]
9778	te'vîl etmek başka bir yorum getirmek.	
9779	te'yîd (A.) [تأييد] pekiştirme.	[تأييد]
9780	te'yîd edilmek pekiştirilmek.	
9781	te'yîd etmek pekiştirmek.	
9782	teâdül (A.) [تعادل] denklik.	[تعادل]

9783	teâkub (A.) [تعاقب] birbirini izleme.	[تعاقب]
9784	teâkub etmek birbirini izlemek.	
9785	teâkud etmek karşılıklı akitleşmek.	
9786	teâîf (A.) [تعالی] yükselme.	[تعالی]
9787	teâmül (A.) [1 [تعامل] alışıl gelmiş uygulama. 2.iş. 3.tepkime.	[تعامل]
9788	teâmülât (A.) [تعاملات] alışıl gelmiş uygulamalar.	[تعاملات]
9789	tearrî (A.) [1 [تعری] arınma. 2.çıplaklaşma.	[تعری]
9790	teâruz (A.) [تعارض] karşılıklı zıtlık, çelişme.	[تعارض]
9791	teâruz etmek çelişmek.	
9792	teârûf (A.) [1 [تعارف] birbirini bilme. 2.herkesçe bilinme.	[تعارف]
9793	teâtî (A.) [تعاطی] birbirine verme.	[تعاطی]
9794	teâtî edilmek birbirine verilmek.	
9795	teâvün (A.) [تعاون] yardımlaşma.	[تعاون]
9796	teb (F.) [1 [تب] ateş, hastalık harareti. 2.sıtma.	[تب]
9797	teb'îd (A.) [1 [تبعيد] uzaklaştırma. 2.sürgün etme.	[تبعيد]
9798	teb'îd edilmek 1.uzaklaştırılmak. 2.sürgün edilmek.	
9799	teb'îd etmek 1.uzaklaştırmak. 2.sürgün etmek.	
9800	tebaa (A.) [تبعه] uyruk, teba.	[تبعه]
9801	tebâh (F.) [1 [تباه] yok olmuş. 2.yıkılmış. 3.bozulmuş, çürümüş.	[تباه]
9802	tebâh etmek 1.yok etmek. 2.yıkmaq. 3.bozmaq, çürütmek.	
9803	tebâh olmak 1.yok olmak. 2.yıkılmak. 3.bozulmak, çürüme.	
9804	tebahhur (A.) [تبخر] buharlanma.	[تبخر]
9805	tebahhur (A.) [1 [تبخر] göllenme. 2.derin bilgi sahibi olma, uzmanlaşma.	[تبخر]
9806	tebahhur etmek buharlanmak.	
9807	tebâhkâr (F.) [تباهكار] yok eden, mahveden, yıkan.	[تباهكار]
9808	tebahtur (A.) [تبختر] kibirlenerek yürüme.	[تبختر]

9809	tebaiyyet (A.) [تبعيت] uyrukluuk.	[تبعيت]
9810	tebaiyyeten (A.) [تبعية] uyarak.	[تبعية]
9811	tebâr (F.) [تبار] soy.	[تبار]
9812	tebâşîr (F.) [تباشير] tebeşir.	[تباشير]
9813	tebâüd (A.) [تباعد] uzaklaşma.	[تباعد]
9814	tebâüd etmek uzaklaşmak.	
9815	tebâyün (A.) [تباين] zıtlık, aykırılık.	[تباين]
9816	tebcîl (A.) [تبجيل] ululama.	[تبجيل]
9817	tebcîl edilmek ululanmak.	
9818	tebcîl etmek ululamak.	
9819	tebcilkârlık (A.-F.-T.) yüceltme, ululama.	
9820	tebdîl (A.) [تبديل] değiştirme, dönüştürme, değişiklik.	[تبديل]
9821	tebdîl edilmek değiştirilmek, dönüştürülmek.	
9822	tebdîl etmek değiştirmek, dönüştürmek.tebdîl olmak dönüştürmek.	
9823	tebdîlen (A.) [1 تبديلا .değiştirerek, dönüştürerek. 2.değiştirilerek,dönüştürülerek.	[تبديلا]
9824	tebe'a (A.) [تبعه] tebalar, uyruklar.	[تبعه]
9825	tebe'an (A.) [تبعاً] uyarak.	[تبعاً]
9826	tebeddül (A.) [تبدل] değişim.	[تبدل]
9827	tebeddül etmek değişmek.	
9828	tebeddülât (A.) [تبدلات] değişimler, değişiklikler.	[تبدلات]
9829	tebellüğ (A.) [تبلغ] alma.	[تبلغ]
9830	tebellüğ etmek bizzat almak.	
9831	teber (F.) [تبر] balta.	[تبر]
9832	teberdâr (F.) [تبردار] baltacı.	[تبردار]
9833	teberrâ (A.) [تبراً] uzak durma.	[تبراً]

9834	teberru (A.) [تبرع] bağış.	[تبرع]
9835	teberruan (A.) [تبرعا] bağışlayarak.	[تبرعا]
9836	teberruât (A.) [تبرعات] bağışlar.	[تبرعات]
9837	teberrüd (A.) [تبرد] soğuma.	[تبرد]
9838	teberrüd etmek soğumak.	
9839	teberrük (A.) [تبرک] mübarek görme, kutlu sayma.	[تبرک]
9840	teberrüken (A.) [تبرکا] mübarek görerek,uğur sayarak.	[تبرکا]
9841	teberzin (F.) [تبرزین] savaş baltası.	[تبرزین]
9842	tebessüm (A.) [تبسم] gülümseme.	[تبسم]
9843	tebessüm etmek gülümsemek.	
9844	tebettül (A.) [تبتل] köşesine çekilme.	[تبتل]
9845	tebettül etmek köşesine çekilmek.	
9846	tebevül (A.) [تبول] idrar yapma, işeme.	[تبول]
9847	tebeyyün (A.) [تبیین] ortaya çıkma, anlaşılma.	[تبیین]
9848	tebeyyün etmek ortaya çıkmak, anlaşılmak.	
9849	tebhâl (A.) [تبخال] uçuk.	[تبخال]
9850	tebhîr (A.) [تبخیر] buharlaştırma.	[تبخیر]
9851	teblerze (F.) [تب لرزه] sıtma nöbeti.	[تب لرزه]
9852	teblîğ (A.) [تبلیغ] 1 .bildiri. 2.yetiştirme.	[تبلیغ]
9853	teblîğât (A.) [تبلیغات] bildiriler.	[تبلیغات]
9854	tebrîd (A.) [تبرید] soğutma.	[تبرید]
9855	tebrîe (A.) [تبرئه] arındırma, temize çıkarma.	[تبرئه]
9856	tebrîe etmek temize çıkarmak.	

9857	tebrîk (A.) [تبریک] kutlama.	[تبریک]
9858	tebrîk edilmek kutlanmak.	
9859	tebrîk etmek kutlamak.	
9860	tebrîkât (A.) [تبریکات] kutlamalar.	[تبریکات]
9861	tebrîkname (A.-F.) [تبریک نامه] kutlama yazısı.	[تبریک نامه]
9862	tebşîr (A.) [تبشیر] müjdeleme.	[تبشیر]
9863	tebşîr etmek müjdelemek.	
9864	tebyîn etmek açıklığa kavuşturmak.	
9865	tebyîz etmek temize çekmek.	
9866	tebzîr etmek savurganlık etmek, israf etmek.	
9867	tecâhül (A.) [تجاهل] bilmezlikten gelme.	[تجاهل]
9868	tecârib (A.) [تجارب] tecrübeler, denemeler.	[تجارب]
9869	tecâsür (A.) [تجاسر] yüreklenme.	[تجاسر]
9870	tecâvüz (A.) [تجاوز] 1.haddini aşma, sınırı geçme. 2.sarkıntılık etme.	[تجاوز]
9871	tecâvüz etmek 1.sınırı geçmek, başkasının haklarını hiçe saymak. 2.irza geçmek.	
9872	tecavüzkâr (A.-F.) [تجاوزکار] 1.sınırı geçen, saldırgan. 2.sarkıntılık eden.	[. تجاوزکار]
9873	tecdîd (A.) [تجدید] 1.yenileme. 2.yenilenme.	[تجدید]
9874	tecdîd edilmek yenilenmek.	
9875	tecdîd etmek yenilemek.	
9876	tecdîd olunmak yinelenmek.	
9877	teceddüd (A.) [تجدد] yenilenme, yenilik.	[تجدد]
9878	teceddüdât (A.) [تجددات] yenilenmeler, yenilikler.	[تجددات]
9879	tecellî (A.) [تجلی] 1.görünme, ortaya çıkma. 2.kader.	[تجلی]
9880	tecellî etmek görünmek.	
9881	tecellîgâh (A.-F.) [تجلیگاه] görünme yeri, zuhur yeri, ortaya çıkış yeri.	[تجلیگاه]
9882	tecemmu (A.) [تجمع] toplanma, bir araya gelme.	[تجمع]
9883	tecemmu etmek toplanmak, bir araya gelmek.	
9884	tecemmül (A.) [تجمل] süslenme.	[تجمل]

9885	tecennün (A.) [تجنن] cinnet geçirme.	[تجنن]
9886	tecerru' (A.) [تجرع] yudumlama.	[تجرع]
9887	tecerru' etmek yudumlamak.	
9888	tecerrüd (A.) [1 [تجرد] .bekarlık. 2.çıplaklık. 3.soyutlanma.	[تجرد]
9889	tecerrüd etmek 1.çıplak kalmak. 2.soyutlanmak.	
9890	tecessüm (A.) [تجسم] cisimleşme, şekillenme.	[تجسم]
9891	tecessüm etmek cisim halinde ortaya çıkmak.	
9892	tecessüs (A.) [1 [تجسس] .araştırma. 2.merak.,tecessüs etmek araştırmak.	[تجسس]
9893	tecessüskâr (A.-F.) [تجسسكار] meraklı, mütecessis.	[تجسسكار]
9894	tecevvüf (A.) [تجوف] kofluk.	[تجوف]
9895	tecezzî (A.) [تجزى] bölünme, parçalanma, ayrışma.	[تجزى]
9896	techîl (A.) [تجهيل] bilgisizliğini çıkarma.	[تجهيل]
9897	techîz (A.) [تجهيز] donatım.	[تجهيز]
9898	techîz edilmek donatılmak.	
9899	techîz etmek donatmak.	
9900	techîzât (A.) [تجهيزات] donatım.	[تجهيزات]
9901	tecnîs (A.) [تجنيس] cinas yapma, iki anlamlı söz kullanma.	[تجنيس]
9902	tecribe (A.) [1 [تجربه] .deneme, sınama. 2.deneyim.	[تجربه]
9903	tecribî (A.) [تجربى] deneysel, tecrübî.	[تجربى]
9904	tecrîd (A.) [تجريد] soyutlama.	[تجريد]
9905	tecrîd edilmek soyutlanmak.	
9906	tecrîd etmek soyutlamak.	
9907	tecrîden (A.) [تجريدا] soyutlayarak.	[تجرىدا]
9908	tecrübe (A.) [1 [تجربه] .deneme, sınama. 2.deneyim.	[تجربه]
9909	tecrübe edilmek denemek, sınanmak.	
9910	tecrübe etmek denemek, sınamak.	

9911	tecvîd (A.) [تجويد] Kur'ân'ı usûlüne göre okuma.	[تجويد]
9912	tecvîz (A.) [تجویز] 1. uygun görme. 2. izin verme.	[تجویز]
9913	teczie (A.) [تجزئه] parçalara ayırma, bölme.	[تجزئه]
9914	teczîr (A.) [تجذیر] karekök alma.	[تجذیر]
9915	tecziye (A.) [تجزیه] cezalandırma.	[تجزیه]
9916	tecziye edilmek cezalandırılmak.	
9917	tecziye etmek cezalandırmak.	
9918	tecziye olunmak cezalandırılmak.	
9919	tedâbir (A.) [تدابیر] çareler, tedbirler.	[تدابیر]
9920	tedâfû (A.) [تدافع] savunma.	[تدافع]
9921	tedâfûî (A.) [تدافعی] savunma ile ilgili.	[تدافعی]
9922	tedâhül (A.) [تداخل] 1. karışma. 2. yığılışma.	[تداخل]
9923	tedâî (A.) [تداعی] çağrışım.	[تداعی]
9924	tedarikât (A.) [تدارکات] hazırlıklar.	[تدارکات]
9925	tedârukât (A.) [تدارکات] hazırlıklar.	[تدارکات]
9926	tedârük (A.) [تدارک] hazırlama, temin etme.	[تدارک]
9927	tedâvül (A.) [تداول] dolaşım.	[تداول]
9928	tedbîr (A.) [تدبیر] çare, önlem.	[تدبیر]
9929	tedbîrûlmenzil (A.) [تدبیر المنزل] ekonomi.	[تدبیر المنزل]
9930	tedennî (A.) [تدنی] gerileme, alçalma, düşüş.	[تدنی]
9931	tedennî etmek gerilemek, alçalmak.	
9932	tederrüs (A.) [تدریس] ders alma.	[تدریس]
9933	tedfîn (A.) [تدفین] gömme.	[تدفین]

9934	tedfîn edilmek gömülmek.	
9935	tedfîn etmek gömmek.	
9936	tedhîn (A.) [1 [تدخين .dumanlama. 2.tütsüleme.	[تدخين]
9937	tedhîn (A.) [تدهين] yağ sürme.	[تدهين]
9938	tedhîş (A.) [تدهيش] dehşet salma, dehşete düşürme.	[تدهيش]
9939	tedkîk (A.) [تدقيق] inceleme, tetkik.	[تدقيق]
9940	tedkîk edilmek incelenmek.	
9941	tedkîk etmek incelemek.	
9942	tedkîk olunmak incelenmek.	
9943	tedkîkât (A.) [تدقيقات] incelemeler, tetkikler.	[تدقيقات]
9944	tedrîcen (A.) [تدريجا] gitgide, adım adım, yavaş yavaş.	[تدريجا]
9945	tedrîcî (A.) [تدريجي] yavaş yavaş, azar azar, gittikçe.	[تدريجي]
9946	tedrîs (A.) [تدريس] ders verme.	[تدريس]
9947	tedrîs etmek ders vermek.	
9948	tedrîsât (A.) [تدريسات] öğretim.	[تدريسات]
9949	tedvîn edilmek kitap haline getirilmek.	
9950	tedvîr (A.) [1 [تدوير .döndürme. 2.idare etme.	[تدوير]
9951	tedviye etmek ilaç vermek.	
9952	teeddüb (A.) [تأدب] utanma, terbiye ile çekinme.	[تأدب]
9953	teeddüb etmek utanmak.	
9954	teeddüben (A.) [تأدبا] terbiye ile çekinerek, utanarak.	[تأدبا]
9955	teehhül (A.) [1 [تأهل .evlenme. 2.evcilleşme.	[تأهل]
9956	teehhül etmek evlenmek.	
9957	teehhür (A.) [تأخر] gecikme.	[تأخر]
9958	teehhür etmek gecikmek.	
9959	teekküd etmek (A.-T.) pekişmek, tekid edilmek.	
9960	teemmül (A.) [تأمل] enikonu düşünme.	[تأمل]

9961	teemmül etmek enikonu düşünmek.	
9962	teennî (A.) [1 [تأنى] .yavaşlama, duraksama. 2.dikkat gösterme.	[تأنى]
9963	teessüf (A.) [تأسف] üzülme, hayıflanma.	[تأسف]
9964	teessüf etmek üzölmek, hayıflanmak.	
9965	teessür (A.) [1 [تأثر] .üzölme, üzüntü. 2.etkilenme.	[تأثر]
9966	teessüs (A.) [تأسس] kurulma.	[تأسس]
9967	teessüs etmek kurulmak.	
9968	teeyyüd etmek pekişmek.	
9969	tefahhur (A.) [تفخر] şişinme, övünme.	[تفخر]
9970	tefahhus (A.) [تفحص] derinlemesine araştırma.	[تفحص]
9971	tefâhür (A.) [تفاخر] övünme.	[تفاخر]
9972	tefakkud (A.) [تفقد] arkasını arayıp sorma.	[تفقد]
9973	tefâsîl (A.) [تفاصيل] ayrıntılar.	[تفاصيل]
9974	tefâsîr (A.) [تفاسير] tefsirler, yorumlar.	[تفاسير]
9975	tefâvüt (A.) [تفاوت] farklılık.	[تفاوت]
9976	tefavvuk (A.) [تفوق] üstünlük.	[تفوق]
9977	tefazzul (A.) [تفضل] üstünlük taslama.	[تفضل]
9978	tefe'ül (A.) [1 [تفأل] .fal açma. 2.hayra yorma, uğur sayma.	[تفأل]
9979	tefe'ül etmek 1.fal açmak. 2.hayra yormak, uğur saymak.	
9980	tefehhüm (A.) [تفهم] anlama.	[تفهم]
9981	tefehhüm etmek anlamak, farkına varmak.	
9982	tefekkür (A.) [تفكر] düşünme, kafa yorma.	[تفكر]
9983	tefekkür etmek düşünmek, kafa yormak.	
9984	tefekkürât (A.) [تفكرات] düşünceler, düşünceler.	[تفكرات]
9985	tefelsüf (A.) [تفلسف] felsefe yapma.	[تفلسف]

9986	teferru'ât (A.) [تفرعات] ayrıntılar.	[تفرعات]
9987	teferrüc (A.) [تفرج] gezinti.	[تفرج]
9988	teferrücgâh (A.-F.) [تفرجگاه] gezinti yeri.	[تفرجگاه]
9989	teferrüd (A.) [1 [تفرّد] yalnızlık. 2.benzersizlik.	[تفرّد]
9990	tefessüh (A.) [تفسخ] çürüme, çürüyerek dağılma.	[تفسخ]
9991	tefessüh etmek çürümek, çürüyerek dağılmak.	
9992	tefevvuh (A.) [تفوه] dile getirme.	[تفوه]
9993	tefevvuk (A.) [تفوق] üstünlük.	[تفوق]
9994	tefhîm (A.) [تفخيم] yüceltme, ululama.	[تفخيم]
9995	tefhîm (A.) [تفهيم] anlatma.	[تفهيم]
9996	tefhîm etmek anlatmak.	
9997	tefrîh (A.) [تفریح] ferahlık verme.	[تفریح]
9998	tefrîk (A.) [تفریق] ayırma, ayırdetme.	[تفریق]
9999	tefrîk edilmek ayrılmak, ayırt edilmek.	
10000	tefrîk etmek ayırmak, ayırt etmek.	
10001	tefrîk olunmak ayrılmak.	
10002	tefrika (A.) [1 [تفرقه] bölücülük. 2.ayırma. 3.bölüm bölüm yayınlama.	[تفرقه]
10003	tefriş (A.) [تفریش] döşeme.	[تفریش]
10004	tefriş edilmek döşenmek.	
10005	tefriş etmek döşemek.	
10006	tefrişat (A.) [تفریسات] döşemeler.	[تفریسات]
10007	tefrît (A.) [تفریط] aşırılık.	[تفریط]
10008	tefsir (A.) [تفسیر] yorum.	[تفسیر]
10009	tefsir edilmek yorumlanmak.	
10010	tefsir etmek yorumlamak.	
10011	tefsirât (A.) [تفسیرات] yorumlar.	[تفسیرات]

10012	tefte (F.) [تفته] kızgın.	[تفته]
10013	teffîn (A.) [1 [تفتين .fitne sokma. 2.meftun etme.	[تفتين]
10014	teftiş (A.) [تفتيش] denetleme.	[تفتيش]
10015	teftiş edilmek denetlenmek.	
10016	teftiş etmek denetlemek.	
10017	tefviz (A.) [1 [تفويض .birine bırakma. 2.ihale etme.	[تفویض]
10018	tefviz edilmek 1.birine bırakılmak. 2.ihale edilmek.	
10019	tegaddî etmek beslenmek.	
10020	tegafül (A.) [تغافل] bilmezlikten gelme, anlamazlıktan gelme.	[تغافل]
10021	tegafül etmek anlamazlıktan gelmek.	
10022	tegayür (A.) [تغاير] zıtlık.	[تغاير]
10023	tegayyür (A.) [تغير] değişme, başkalaşma.	[تغير]
10024	tegayyür etmek değişmek, başkalaşmak.	
10025	tegazzî etmek beslenmek.	
10026	tegazzül (A.) [تغزل] gazel söyleme.	[تغزل]
10027	teh (F.) [ته] dip.	[ته]
10028	tehâcî (A.) [تهاجى] hicivleşme.	[تهاجى]
10029	tehâcüm (A.) [1 [تهاجم .saldırı. 2.üşüşme.	[تهاجم]
10030	tehâcüm etmek üşüşmek.	
10031	tehallüf (A.) [تخلف] uygunsuzluk, uymama.	[تخلف]
10032	tehallüs (A.) [تخلص] mahlas kullanma.	[تخلص]
10033	tehâlûf (A.) [1 [تخالف .uygunsuzluk, uymama. 2.farklılık.	[تخالف]
10034	tehâlük (A.) [تهالك] can atış, can atma, atılma, çok arzu etme.	[تهالك]
10035	tehâsum (A.) [تخاصم] birbirine düşmanlık gütme.	[تخاصم]
10036	tehâşî (A.) [تحاشى] çekinme.	[تحاشى]

10037	tehâvün (A.) [تهاون] hafife alma.	[تهاون]
10038	tehcîr (A.) [تهجير] göç zorlama, göç ettirme.	[تهجير]
10039	tehcîr etmek göç ettirmek.	
10040	tehdîd (A.) [تهديد] gözdağı.	[تهديد]
10041	tehdîd edilmek gözdağı verilmek.	
10042	tehdîd etmek gözdağı vermek.	
10043	tehdîdâmîz (A.-F.) [تهديد آميز] gözdağı vererek, tehdit edici.	[تهديد آميز]
10044	tehdîden (A.) [تهديدا] gözdağı vererek tehdit ederek.	[تهديدا]
10045	tehdîdkâr (A.-F.) [تهديدار] gözdağı verici, tehdit edici.	[تهديدار]
10046	tehdîdkârâne (A.-F.) [تهديدارانه] tehdit ederek.	[تهديدارانه]
10047	teheccî (A.) [تهجي] heceleme.	[تهجي]
10048	teheccî etmek heceleme.	
10049	tehevû (A.) [تهوع] kusma.	[تهوع]
10050	tehevû etmek kusmak.	
10051	tehevûr (A.) [تهور] küplere binme, köpürme.	[تهور]
10052	tehevûr etmek küplere binmek, köpürmek.	
10053	teheyyüc (A.) [تهيج] heyecanlanma.	[تهيج]
10054	tehî (F.) [1 [تهى].boş. 2.anlamsız, yararsız.	[تهى]
10055	tehîdest (F.) [1 [تهى دست].yoksul. 2.eli boş.	[تهى دست]
10056	tehîdestî (F.) [1 [تهيدستى].yoksulluk. 2.eli boşluk.	[تهيدستى]
10057	tehîmağz (F.) [تهى مغز] samankafalı, boşkafalı.	[تهى مغز]
10058	tehîmiyân (F.) [1 [تهى ميان].içi boş. 2.kof.	[تهى ميان]
10059	tehiyye (A.) [تهيه] hazırlama.	[تهيه]
10060	tehiyye edilmek hazırlanmak.	
10061	tehiyye etmek hazırlamak.	

10062	tehniyet (A.) [تهنييت] kutlama.	[تهنييت]
10063	tehyie (A.) [تهيه] hazırlama.	[تهيه]
10064	tehzi'b (A.) [تهذيب] süsleme.	[تهذيب]
10065	tehzil (A.) [تهزيل] alaya alış.	[تهزيل]
10066	tehziz (A.) [تهزيز] titretme.	[تهزيز]
10067	tekabül (A.) [تقابل] karşılama.	[تقابل]
10068	tekabül etmek karşılamak.	
10069	tekâlf (A.) [1 تكاليف .öneriler, teklifler. 2.vergiler. 3.ibadetler.	[تكاليف]
10070	tekâmül (A.) [1 تكامل .olgunlaşma. 2.evrım.	[تكامل]
10071	tekâmül etmek olgunlaşmak, gelişmek.	
10072	tekâpu (F.) [1 تكاپو .telaş, koşuşturma. 2.dalkavukluk.	[تكاپو]
10073	tekârîr (A.) [تقارير] önergeler.	[تقارير]
10074	tekârub (A.) [تقارب] yakınlaşma.	[تقارب]
10075	tekâsüf (A.) [1 تكاثف .yoğunlaşma. 2.koyulaşma.	[تكاثف]
10076	tekâsüf etmek yoğunlaşmak.	
10077	tekâsül (A.) [تكاسل] üşengeçlik, tembellik.	[تكاسل]
10078	tekâsür (A.) [تكاثر] çoğalma.	[تكاثر]
10079	tekâtu' (A.) [تقاطع] kesişme.	[تقاطع]
10080	tekâüd (A.) [تقاعد] emeklilik.	[تقاعد]
10081	tekâüd olmak emekliye ayrılmak, emekli olmak.	
10082	tekâüdiye (A.) [تقاعديه] emekli aylığı.	[تقاعديه]
10083	tekâvîm (A.) [تقاويم] takvimler.	[تقاويم]
10084	tekâyâ (A.) [تكايا] tekkeler.	[تكايا]

10085	tekbîr (A.) [تكبير] Allahuekber deme.	[تكبير]
10086	tekbîr getirmek Allahuekber demek.	
10087	tekdîr (A.) [1 [تكدير .azarlama. 2.bulandırma.	[تكدير]
10088	tekebbür (A.) [تكبر] büyüklük taslama.	[تكبر]
10089	tekeffül (A.) [تكفل] kefil olma.	[تكفل]
10090	tekeffül etmek kefil olmak.	
10091	tekellüm (A.) [تكلم] konuşma.	[تكلم]
10092	tekemmül (A.) [1 [تكمل .tamamlanma. 2.olgunlaşma.	[. تكمل]
10093	tekemmül etmek 1.tamamlanmak. 2.olgunlaşmak.	
10094	tekerrür (A.) [تكرر] tekrarlanma.	[تكرر]
10095	tekerrür etmek tekrarlanmak.	
10096	tekessur (A.) [تكسر] kırılma.	[تكسر]
10097	tekessür (A.) [تكثر] çoğalma.	[تكثر]
10098	tekevvün (A.) [تكون] oluşum, oluşma.	[تكون]
10099	tekevvün etmek 1.oluşmak. 2.meydana gelmek, olmak.	
10100	tekevvünât (A.) [تكونات] oluşumlar, oluşmalar.	[تكونات]
10101	tekeyyüf (A.) [تكيف] keyiflenme.	[تكيف]
10102	tekfîl (A.) [تكفيل] kefil etme, kefil gösterme.	[تكفيل]
10103	tekfîn (A.) [تكفين] kefenleme.	[تكفين]
10104	tekfîr (A.) [تكفير] kafirlikle suçlama.	[تكفير]
10105	teklîf (A.) [1 [تكليف .öneri. 2.vergi.	[تكليف]
10106	teklîfât (A.) [تكليفات] öneriler.	[تكليفات]
10107	tekmîl (A.) [1 [تکميل .tamamlama. 2.bütün, tüm.	[. تکميل]

10108	tekmile (A.) [تکمله] ek.	[تکمله]
10109	tekrâr (A.) [تکرار] yine.	[تکرار]
10110	tekrâren (A.) [تکرارا] tekrar tekrar.	[تکرارا]
10111	tekrîm (A.) [تکریم] saygı gösterme.	[تکریم]
10112	tekrîr (A.) [تکریر] tekrarlama.	[تکریر]
10113	teksîf (A.) [1 [تکثیف .yoğunlaştırma. 2.toplama.	[تکثیف]
10114	teksîf etmek yoğunlaştırmak.	
10115	teksîr (A.) [تکثیر] çoğaltma.	[تکثیر]
10116	teksîr edilmek çoğaltılmak.	
10117	teksîr etmek çoğaltmak.	
10118	tekvîn (A.) [تکوین] yaratma, var etme.	[تکوین]
10119	tekye (A.) [تکیه] tekke.	[تکیه]
10120	tekzîb (A.) [تکذیب] yalanlama.	[تکذیب]
10121	tekzîb edilmek yalanlanmak.	
10122	tekzîb etmek yalanlamak.	
10123	tel'în (A.) [تلعین] lanetleme.	[تلعین]
10124	tel'în edilmek lanetlenmek.	
10125	tel'în etmek lanetlemek.	
10126	telâfî (A.) [تلافی] zarar karşılama.	[تلافی]
10127	telâkî (A.) [تلاقى] buluşma, görüşme.	[تلاقى]
10128	telakkî (A.) [تلقى] anlayış, görüş, değerlendirme.	[تلقى]
10129	telakkî etmek anlamak, değerlendirmek.	
10130	telakkiyât (A.) [تلقیات] görüşler, anlayışlar, değerlendirmeler.	[تلقیات]
10131	telâmîz (A.) [تلامیذ] öğrenciler.	[تلامیذ]
10132	telâsuk (A.) [تلاصق] bitişme, yapışma.	[تلاصق]

10133	telâşî (A.) [تلاشى] dağılma.	[تلاشى]
10134	telattuf (A.) [تطف] yumuşak davranma.	[تطف]
10135	telâtum (A.) [تلاطم] çalkantı.	[تلاطم]
10136	telbîs (A.) [تلبیس] hile yaparak aldatma.	[تلبیس]
10137	tele (A.) [تله _____] kapan, tuzak.	[تله]
10138	tele'lu (A.) [تلالو] ışıldama.	[تلالو]
10139	telebbüs (A.) [تلبس] giyinme.	[تلبس]
10140	telef (A.) [1 [تلف .ölme. 2.boşa gitme.	[تلف]
10141	telef etmek harcamak, tüketmek, yok etmek.	
10142	telef olmak 1.ölmek. 2.boşa gitmek.	
10143	telefât (A.) [تلفات] can kaybı, ölümler.	[تلفات]
10144	telehhüf (A.) [تلهف] yanıp yakılma.	[تلهف]
10145	telemmüz (A.) [تلمذ] öğrencilik.	[تلمذ]
10146	telemmüz etmek öğrenci olmak, öğrencilik etmek.	
10147	televvün (A.) [تلون] yanardönerlik.	[تلون]
10148	telh (F.) [تلخ] acı.	[تلخ]
10149	telhîs (A.) [1 [تلخیص .kısaltma. 2.özetleme.	[تلخیص]
10150	telhîs etmek özetlemek.	
10151	telhîsen (A.) [تلخیصا] özetle.	[تلخیصا]
10152	telhkâm (F.) [تلخکام] üzgün, acılı.	[تلخکام]
10153	telkârî (T.-F.) [تل کارى] gümüş işleme.	[تل کارى]
10154	telkîh (A.) [تلقیح] aşılama.	[تلقیح]
10155	telkîn (A.) [تلقین] öğretme, kulağına anlatma.	[تلقین]

10156	telkînî (A.) [تلقينى] telkine dayalı.	[تلقينى]
10157	tell (A.) [تل] tepe, sırt.	[تل]
10158	telmîh (A.) [تلميح] gönderme, îmâlî anlatma.	[تلميح]
10159	telmîhât (A.) [تلميحات] göndermeler, îmâlî anlatmalar..	[تلميحات]
10160	telmîhen (A.) [تلميحا] göndermede bulunarak.	[تلميحا]
10161	telvîn (A.) [تلوين] boyama.	[تلوين]
10162	telvîs etmek kirletmek. Beni de telvis ettiniz.	
10163	temâdî (A.) [تمادى] uzama, sürme.	[تمادى]
10164	temâdî etmek uzamak, sürmek, devam etmek.	
10165	temâs (A.) [تماس] dokunma.	[تماس]
10166	temâs etmek dokunmak.	
10167	temâsîl (A.) [تماثيل] 1 .resimler. 2.semboller.	[تماثيل]
10168	temâsül (A.) [تماثل] benzeşme.	[تماثل]
10169	temâşâ (F.) [تماشا] seyretme.	[تماشا]
10170	temâşâ etmek seyretmek.	
10171	temaşagâh (F.) [تماشاگاه] seyir yeri.	[تماشاگاه]
10172	temâyül (A.) [تمايل] eğilim.	[تمايل]
10173	temâyülât (A.) [تمايلات] eğilimler.	[تمايلات]
10174	temâyüz (A.) [تمايز] seçkinlik, üstünlük, ayrıcalık.	[تمايز]
10175	temayüz etmek seçkinlik kazanmak, ayrıcalık kazanmak, dikkat çekmek.	
10176	temcîd (A.) [تمجيد] ululama.	[تمجيد]
10177	temdîd (A.) [تمديد] 1 .uzatma. 2.süre uzatma.	[تمديد]
10178	temdîd edilmek uzatılmak.	
10179	temdîd etmek uzatmak.	
10180	temeddün (A.) [تمدن] uygarlık.	[تمدن]

10181	temeddün eylemek uygarlaşmak.	
10182	temekkün (A.) [تمكن] yerleşme.	[تمكن]
10183	temelluk (A.) [تملق] yaltaklanma.	[تملق]
10184	temellük (A.) [تملك] mülk edinme.	[تملك]
10185	temellük etmek mülk edinmek.	
10186	temennî (A.) [تمنى] istek, arzu.	[تمنى]
10187	temennî edilmek arzu edilmek.	
10188	temennî etmek arzu etmek.	
10189	temerküz (A.) [تمرکز] toplanma, yığılışma.	[تمرکز]
10190	temerküz etmek toplanmak, yığılışmak.	
10191	temerrüd (A.) [تمرد] dikbaşlılık, direniş.	[تمرد]
10192	temerrüd etmek direnmek, dikbaşlılık etmek.	
10193	temeshur (A.) [تمسخر] maskaralık.	[تمسخر]
10194	temeshur etmek maskaralık etmek.	
10195	temessüh etmek şekil değiştirmek.	
10196	temessük etmek sınıksız tutunmak, sarılmak.	
10197	temessül etmek 1.cisimlenmek. 2.benzeşmek. 3.özümlemek.	
10198	temettü (A.) [تمتع] kazanç, kâr.	[تمتع]
10199	temevvüc (A.) [تموج] dalgalanma.	[تموج]
10200	temevvüc etmek dalgalanmak.	
10201	temevvül (A.) [تمول] zenginlik.	[تمول]
10202	temeyyüz (A.) [تميز] kendini gösterme, sivrilme, ayrıcalık kazanma.	[تميز]
10203	temeyyüz etmek kendini göstermek.	
10204	temhîl etmek süre tanımak.	
10205	temîn (A.) [1 [تأمين] .gerçekleştirme, sağlama. 2.gerçekleştirilme, sağlanma.3.emin kılma, güvence verme.	[تأمين]
10206	temîn edilmek 1.sağlanmak, gerçekleştirilmek. 2.güvenci verilmek, emin kılınmak.-temîn etmek	
10207	temînât (A.) [تأمينات] güvence parası.	[تأمينات]
10208	temînen (A.) [تأمينا] sağlanarak, temin edilerek.	[تأمينا]
10209	temkîn (A.) [1 [تمكين] .ihtiyatlı davranma. 2.sağlamlık. 3.ağırbaşlılık.	[تمكين]

10210	temlîk (A.) [تملیک] mülk verme, mülk edindirme.	[تملیک]
10211	temr (A.) [تمر] hurma.	[تمر]
10212	temrîn (A.) [تمرین] alıştıırma, egzersiz.	[تمرین]
10213	temsîl (A.) [1 [تمثیل] .tiyatro oyunu. 2.sözgelişi. 3.özümseme.	[تمثیل]
10214	temsîlât (A.) [تمثیلات] tiyatro oyunları.	[تمثیلات]
10215	temyîz (A.) [1 [تمییز] .ayırdetme. 2.seçme.	[تمییز]
10216	ten (F.) [1 [تن] .vücut, beden. 2.dış yüz.	[تن]
10217	tena'um (A.) [تنعم] bolluk içinde yaşama.	[تنعم]
10218	tenâfûr (A.) [1 [تنافر] .birbirinden nefret etme. 2.kulağa hoş gelmeyen sözcükleri sık sık kullanma.	[تنافر]
10219	tenahnuh (A.) [تنحیح] boğazını temizleme.	[تنحیح]
10220	tenâkus (A.) [تناقص] eksilme, azalma.	[تناقص]
10221	tenâkus etmek eksilmek, azalmak.	
10222	tenâkuz (A.) [تناقض] çelişki.	[تناقض]
10223	tenâkür (A.) [تناکر] antipati.	[تناکر]
10224	tenâsân (F.) [تن آسان] canının kıymetini bilen, rahatına düşkün.	[تن آسان]
10225	tenâsur (A.) [تناصر] yardımlaşma.	[تناصر]
10226	tenâsüb (A.) [1 [تناسب] .uygunluk. 2.orantı.	[تناسب]
10227	tenâsüh (A.) [تناسخ] ruhun bedenler arası göçü.	[تناسخ]
10228	tenâsül (A.) [تناسل] üreme, üreyiş.	[تناسل]
10229	tenâsülî (A.) [تناسلی] üreyiş ile ilgili.	[تناسلی]
10230	tenâvüb (A.) [تناوب] dönüşüm.	[تناوب]

10231	tenâzur (A.) [تناظر] bakışma, bıkışım, simetri.	[تناظر]
10232	tenâzurî (A.) [تناظرى] bakışık, simetrik.	[تناظرى]
10233	tenbân (F.) [تنبان] don.	[تنبان]
10234	tenbel (F.) [تنبل] tembel.	[تنبل]
10235	tenbîh (A.) [1 تنبيه .uyandırma. 2.uyarı, tembih.	[تنبيه]
10236	tenbîh edilmek 1.uyandırılmak. 2.uyarılmak, tembihlenmek.	
10237	tenbîh etmek uyarmak, tembihlemek.	
10238	tenbîhât (A.) [تنبيهات] uyarılar, tembihler.	[تنبيهات]
10239	tendürüst (F.) [تن درست] sağlıklı, sağlam yapılı.	[تن درست]
10240	tene (F.) [تنه] gövde.	[تنه]
10241	tenebbüh (A.) [1 تنبه .uyanma. 2.uyarım.	[تنبه]
10242	tenebbüt (A.) [تنبت] bitme, yeşerme.	[تنبت]
10243	tenebbüt etmek bitmek, yeşermek.	
10244	teneffür (A.) [تنفر] nefret etme, iğrenme.	[تنفر]
10245	teneffür etmek nefret etmek, iğrenmek.	
10246	teneffüs (A.) [1 تنفس .soluk alma.	[تنفس]
10247	teneffüs edilmek soluk alınmak.	
10248	teneffüs etmek soluk almak.	
10249	tenemmüv etmek serpilmek, gelişip büyümek.	
10250	tenevvü' (A.) [تنوع] çeşitlilik.	[تنوع]
10251	tenevvür (A.) [تنور] aydınlanma.	[تنور]
10252	tenevvür etmek aydınlanmak.	
10253	tenezzüh (A.) [تنزه] gezinti.	[تنزه]
10254	tenezzüh etmek gezinti yapmak, gezinmek.	
10255	tenezzül (A.) [1 تنزل .alçalma. 2.alçakgönüllülük.	[تنزل]
10256	tenezzülen (A.) [تنزلا] alçakgönüllülükle.	[تنزلا]

10257	teng (F.) [تنگ] dar.	[تنگ]
10258	tengdest (F.) [تنگ دست] elidarda, yoksul.	[تنگ دست]
10259	tenhâ (F.) [1 تنها] tek başına, yalnız. 2.boş yer, yssız yer.	[تنها]
10260	tenkîd (A.) [تنقید] eleştiri.	[تنقید]
10261	tenkîd edilmek eleştirilmek.	
10262	tenkîd etmek eleştirmek.	
10263	tenkîdât (A.) [تنقیدات] eleştiriler.	[تنقیدات]
10264	tenkîh (A.) [تنقیح] nikahlama.	[تنقیح]
10265	tenkîl (A.) [1 تنکیل] uzaklaştırma. 2.ortadan kaldırma. 3.cezalandırma.	[تنکیل]
10266	tenkîs (A.) [تنقیص] azaltma, eksiltme.	[تنقیص]
10267	tenkîsât (A.) [تنقیصات] azaltmalar, eksiltmeler.	[تنقیصات]
10268	tenmiye (A.) [تنمیہ] geliştirme, artırma, nemalandırma.	[تنمیہ]
10269	tenmiye etmek geliştirmek, artırmak.	
10270	tennûr (A.) [1 تنور] tandır. 2.fırın.	[تنور]
10271	tennûre (A.) [تنوره] mevlevî dervişlerinin sema giysisi.	[تنوره]
10272	tenperver (F.) [تن پرور] rahatına düşkün.	[تن پرور]
10273	tensîb (A.) [تنسیب] uygun görme.	[تنسیب]
10274	tensîb edilmek uygun görülmek.	
10275	tensîb etmek uygun görmek.	
10276	tensîk (A.) [تنسیق] düzenleme, tertip etme.	[تنسیق]
10277	tenşît (A.) [تنشيط] neşelendirme.	[تنشيط]
10278	tenûmend (F.) [تنومند] iriyarı, çamyarması.	[تنومند]
10279	tenvîm (A.) [تنویم] uyutma.	[تنویم]

10280	tenvîr (A.) [تنوير] 1. aydınlatma, ışıklandırma. 2. düşünce yoluyla aydınlatma.	[تنوير]
10281	tenvîr etmek aydınlatmak.	
10282	tenzîh (A.) [تنزيه] arındırma, uzak tutma, kusur kondurmama.	[تنزيه]
10283	tenzîh etmek uzak tutmak, kusur kondurmamak.	
10284	tenzîl (A.) [تنزيل] 1. indirme. 2. indirim.	[تنزيل]
10285	tenzîlât (A.) [تنزيلات] indirim.	[تنزيلات]
10286	tenzîlât yapmak fiyat düşürmek, indirim yapmak.	
10287	ter (F.) [تر] 1. taze.. 2. ıslak.	[تر]
10288	ter'îb (A.) [ترعيب] korkutma.	[ترعيب]
10289	terâfuk (A.) [ترافق] yardımlaşma.	[ترافق]
10290	terâfuk etmek birbirine yardım etmek.	
10291	terahhum (A.) [ترحم] acıma, merhamet etme.	[ترحم]
10292	terahhum etmek acımak, merhamet etmek.	
10293	terahhum kılmak acımak, merhamet etmek.	
10294	terakkî (A.) [ترقى] ilerleme, gelişme.	[ترقى]
10295	terakkîperver (A.-F.) [ترقى پرور] ilerleme yanlısı.	[ترقى پرور]
10296	terakkîyât (A.) [ترقیات] ilerlemeler.	[ترقیات]
10297	terâküm (A.) [تراكم] birikim, birikme, yığılma.	[تراكم]
10298	terâküm etmek birikmek, yığılmak.	
10299	terâküm ettirmek biriktirmek.	
10300	terâne (F.) [ترانه] 1. İran edebiyatına özgü rubai şekli. 2. makam, ahenk. 3. şarkı.	[ترانه]
10301	terâzû (F.) [ترازو] terazi.	[ترازو]
10302	terbî' (A.) [تربيع] 1. dörtleme. 2. dördün.	[تربيع]
10303	terbiye (A.) [تربيه] 1. yetiştirme. 2. eğitim. 3. cezalandırma.	[تربيه]
10304	terbiyevî (A.) [تربیوی] eğitimsel.	[تربیوی]

10305	terceme (A.) [ترجمه] çeviri.	[ترجمه]
10306	tercî' (A.) [ترجيع] geri çevirme.	[ترجيع]
10307	tercîh (A.) [ترجيح] yeğleme.	[ترجيح]
10308	tercüman (A.) [1 [ترجمان .çevirmen. 2.duyguları, görüşleri dile getiren.	[ترجمان]
10309	terdâmen (F.) [تردامن] iffetsiz. 2.namussuz.	[تردامن]
10310	terdîd (A.) [ترديد] geri çevirme.	[ترديد]
10311	terdîf (A.) [1 [ترديف .ekleme, ilişirme. 2.terkiye alma.	[ترديد]
10312	terdîf eylemek eklemek.	
10313	tereddî etmek soysuzlaşmak.	
10314	tereddüd (A.) [1 [تردد .gidip gelme.2.ikirciklenme.	[تردد]
10315	tereddüd etmek ikirciklenmek.	
10316	tereke (A.) [تركه] ölenin geride bıraktıkları.	[تركه]
10317	terekküb (A.) [1 [تركيب .oluşum. 2.bileşim.	[تركيب]
10318	terekküb etmek oluşmak.	
10319	terekkübât (A.) [تركيبات] oluşumlar.	[تركيبات]
10320	terennüm (A.) [1 [ترنم . şarkı söyleme, şakıma. 2.dile getirme.	[ترنم]
10321	terennüm etmek 1.şarkı söylemek, şakımak. 2.dile getirmek.	
10322	teressüb (A.) [ترسب] tortulanma.	[ترسب]
10323	teressüb etmek tortulanmak.	
10324	tereşşüh (A.) [ترشح] sızıntı.	[ترشح]
10325	terettüb (A.) [1 [ترتيب .gerekme. 2.üzerine görev düşmek.	[ترتيب]
10326	terettüb etmek 1.gerekmek. 2.üzerine görev düşmek.	
10327	terfî' (A.) [1 [ترفيع .yükseltme. 2.rütbesini yükseltme. 3.bir üst sınıfa geçme.	[ترفيع]
10328	terfî' etmek 1.yükselmek. 2.rütbesi yükselmek. 3.bir üst sınıfa geçme.	
10329	terfîk (A.) [1 [ترفيق .ayak uydurma. 2.arkadaş etme.	[ترفيق]
10330	terfîk etmek ayak uydurmak.	

10331	tergîb (A.) [ترغيب] rağbet ettirme, istek uyandırma.	[ترغيب]
10332	tergîb etmek rağbet ettirmek, istek uyandırmak.	
10333	terhîb etmek gözünü korkutmak.	
10334	terhîn (A.) [ترهين] rehin bırakma.	[ترهين]
10335	terhis (A.) [1 [ترخيص] .izin verme. 2.askerlik süresi dolanı serbest bırakma.	[ترخيص]
10336	terk (A.) [1 [ترك] .bırakma. 2.vazgeçme. 3.ayrılma.	[ترك]
10337	terk edilmek 1.bırakılmak. 2.vazgeçilmek.	
10338	terk etmek 1.bırakmak. 2.vazgeçmek. 4.ayrılmak.	
10339	terk olunmak 1.bırakılmak. 2.vazgeçilmek.	
10340	terkeş (F.) [تركش] okluk, sadak.	[تركش]
10341	terkîb (A.) [تركيب] birleştirme, terkip.	[تركيب]
10342	terkuve (A.) [ترقوه] köprücük kemiği.	[ترقوه]
10343	termîm (A.) [ترميم] onarma, onarım.	[ترميم]
10344	termîm edilmek onarılmak.	
10345	termîm etmek onarmak.	
10346	termîmât (A.) [ترميمات] onarımlar.	[ترميمات]
10347	ters (F.) [ترس] korku.	[ترس]
10348	tersâ (F.) [ترسا] Hıristiyan.	[ترسا]
10349	tersân (F.) [ترسان] korku ile, korkarak.	[ترسان]
10350	tersâyân (F.) [ترسايان] Hıristiyanlar.	[ترسايان]
10351	tersengîz (F.) [ترس انگيز] korkunç, korku salan.	[ترس انگيز]
10352	tersî (A.) [ترصيع] mücevher işleme, mücevher kakma.	[ترصيع]
10353	tersîb (A.) [ترسيب] tortulandırma.	[ترسيب]
10354	tersîm (A.) [ترسيم] resmetme, resimleme.	[ترسيم]
10355	tersîm edilmek resimlenmek, resmedilmek.	
10356	tersîm etmek resimlemek, resmetmek.	

10357	tersnâk (F.) [ترسناک] korkunç.	[ترسناک]
10358	tertib (A.) [ترتیب] 1 .dizme. 2.düzen. 3.hazırlama, düzenleme.	[ترتیب]
10359	tertib edilmek hazırlanmak, düzenlenmek.	
10360	tertib etmek hazırlamak, düzenlemek.	
10361	tertibât (A.) [ترتیبات] düzenlemeler, düzenler.	[ترتیبات]
10362	terütâze (F.) [تروتازه] taptaze, çok körpe.	[تروتازه]
10363	tervîc (A.) [ترویج] 1 .yaygınlaştırma, rayiç kılma. 2.değerini artırma.	[ترویج]
10364	terzebân (F.) [ترزبان] hazırcevap.	[ترزبان]
10365	terzîk (A.) [ترزیک] rızıklandırma.	[ترزیک]
10366	terzîl (A.) [ترذیل] rezil etme.	[ترذیل]
10367	terzîl edilmek rezil edilmek.	
10368	terzîl etmek rezil etmek.	
10369	tes'îd (A.) [تسعید] kutlama.	[تسعید]
10370	tes'îd edilmek kutlanmak.	
10371	tes'îd etmek kutlamak.	
10372	tesâdüf (A.) [تصادف] 1 .rastlama. 2.rastlantı.	[تصادف]
10373	tesâdüf edilmek rastlanmak.	
10374	tesâdüf etmek rastlamak.	
10375	tesâdüfen (A.) [تصادفا] rastlantı eseri, rastgele.	[تصادفا]
10376	tesâdüfî (A.) [تصادفی] rastlantı eseri, rastgele.	[تصادفی]
10377	tesâdüm (A.) [تصادم] çarpışma, tokuşma.	[تصادم]
10378	tesâdüm etmek çarpışmak, tokuşmak.	
10379	tesâhub (A.) [تصاحب] 1 .sahip çıkma. 2.arkadaşlık etme.	[تصاحب]
10380	tesâmüh (A.) [تسامح] hoşgörü.	[تسامح]
10381	tesâmühkâr (A.-F.) [تسامحکار] hoşgörülü.	[تسامحکار]
10382	tesâmühkârlık (A.-F.-T.) hoşgörü.	

10383	tesâmühperver (A.-F.) [تشامح پرور] hoşgörülü.	[تشامح پرور]
10384	tesânîf (A.) [تصانیف] kitaplar.	[تصانیف]
10385	tesânüd (A.) [تساند] dayanışma.	[تساند]
10386	tesâud (A.) [تصاعد] göklere yükselme, ağma.	[تصاعد]
10387	tesâvî (A.) [تساوی] eşitlik.	[تساوی]
10388	tesâvîr (A.) [تصاویر] resimler, tasvirler.	[تصاویر]
10389	tesbîh (A.) [تسبیح] tespih.	[تسبیح]
10390	tesbît (A.) [تثبیت] 1.sağlamlaştırma, tutturma. 2.kanıtama.	[تثبیت]
10391	tesbît edilmek 1.tutturulmak. 2.kanıtlamak. 3.belirlenmek.	
10392	tesbît etmek 1.tutturmak. 2.kanıtlamak. 3.belirlemek.	
10393	tescîl (A.) [تسجیل] kayıt defterine geçirme, sicile kaydetme.	[تسجیل]
10394	tescîl edilmek sicile kaydedilmek.	
10395	tescîl etmek sicile kaydetmek.	
10396	tesdîs (A.) [تسدیس] altılama.	[تسدیس]
10397	tesellî (A.) [تسلی] avutma.	[تسلی]
10398	tesellî vermek avutmak.	
10399	tesellîkâr (A.-F.) [تسلی کار] avutan, teselli veren.	[تسلی کار]
10400	tesellüm (A.) [تسلیم] teslim alma.	[تسلیم]
10401	tesellüm etmek teslim almak.	
10402	teselsül (A.) [تسلسل] zincirleme.	[تسلسل]
10403	tesettür (A.) [تستر] örtünme.	[تستر]
10404	teseyyüb (A.) [تثیب] dul kalma.	[تثیب]
10405	teshîl (A.) [تسهیل] kolaylaştırma.	[تسهیل]
10406	teshîl etmek kolaylaştırmak.	
10407	teshîlât (A.) [تسهیلات] kolaylıklar.	[تسهیلات]

10408	teshîr (A.) [تسخير] ele geçirme.	[تسخير]
10409	teshîr (A.) [تسحير] büyüleme.	[تسحير]
10410	teskîn (A.) [تسكين] yatıştırma, sakinleştirme.	[تسكين]
10411	teskîn etmek yatıştırmak, sakinleştirmek.	
10412	teskîn olmak yatışmak, sakinleşmek.	
10413	teslîh (A.) [1 [تسليح .silahlandırma. 2.silahlandırılma.	[تسليح]
10414	teslîh edilmek silahlandırılmak.	
10415	teslîh etmek silahlandırmak.	
10416	teslîm (A.) [1 [تسليم .sahibine verme. 2.hakkını verme, doğrulama.	[تسليم]
10417	teslîs (A.) [تثليث] üçleme.	[تثليث]
10418	tesmîm (A.) [1 [تسميم .zehirleme. 2.zehirlenme.	[تسميم]
10419	tesmîm edilmek zehirlenmek.	
10420	tesmîm etmek zehirlenmek.	
10421	tesmiye (A.) [تسميه] adlandırma.	[تسميه]
10422	tesmiye edilmek adlandırılmak, denilmek.	
10423	tesmiye etmek adlandırmak, demek.	
10424	tesmiye olunmak adlandırılmak, denilmek.	
10425	tesrî' (A.) [تسريع] hızlandırma.	[تسريع]
10426	tesrî' edilmek hızlandırılmak.	
10427	tesrî' etmek hızlandırmak.	
10428	tesvîd (A.) [1 [تسويد .karartma. 2.müsvedde yazma.	[تسويد]
10429	tesviye (A.) [1 [تسويه .eşitleme. 2.düzleme. 3.sonuçlandırma. 4.hesap kapatma.	[تسويه]
10430	tesviye edilmek 1.eşitlenmek. 2.düzlenmek. 3.sonuçlandırılmak. 4.hesap katılmak.	
10431	tesviye etmek 1.eşitlemek. 2.düzlemek. 3.sonuçlandırmak. 4.hesap kapatmak.	
10432	teş'a'shu' (A.) [تشعشع] ışımaya.	[تشعشع]
10433	teş'a'ub (A.) [تشعب] şubelenme, dallanma.	[تشعب]
10434	teşâbüh (A.) [تشابه] benzeşme.	[تشابه]
10435	teşbîh (A.) [تشبيه] benzetme.	[تشبيه]
10436	teşbîh edilmek benzetilmek.	
10437	teşbîh etmek benzetmek.	

10438	teşcî' (A.) [تشجيع] yüreklendirme.	[تشجيع]
10439	teşcî' edilmek yüreklendirilmek.	
10440	teşcî' etmek yüreklendirmek.	
10441	teşcîr etmek ağaçlandırmak.	
10442	teşdîd (A.) [تشديد] şiddetlendirme, arttırma, çoğaltma.	[تشدىد]
10443	teşdîd etmek şiddetlendirmek.	
10444	teşebbüs (A.) [تشبث] girişim.	[تشبث]
10445	teşebbüs etmek girişmek, girişimde bulunmak.	
10446	teşebbüsât (A.) [تشبثات] girişimler.	[تشبثات]
10447	teşeccür etmek ağaçlaşmak.	
10448	teşekkül (A.) [تشكل] oluşma, oluşum.	[تشكل]
10449	teşekkül etmek oluşmak.	
10450	teşekkürât (A.) [تشكرات] teşekkürler.	[تشكرات]
10451	teşennüc (A.) [تشنج] kasılma, spazm.	[تشنج]
10452	teşerrüf (A.) [تشرف] şereflenme.	[تشرف]
10453	teşerrüf etmek şereflenmek.	
10454	teşevvüş (A.) [تشوش] karışıklık.	[تشوش]
10455	teşeyyu' (A.) [تشيع] şîlik.	[تشيع]
10456	teşfiye (A.) [تشفيه] şifa verme.	[تشفيه]
10457	teşhîr (A.) [1 تشهير .meşhur etme. 2.sergileme. 3.sergilenme.	[تشهير]
10458	teşhîr edilmek sergilenmek.	
10459	teşhîr etmek sergilemek.	
10460	teşhîs (A.) [1 تشخيص .ayirt etme. 2.kişilik kazandırma. 3.tanı.	[تشخيص]
10461	teşhîs edilmek 1.ayirt edilmek. 2.tanı konulmak.	
10462	teşhîs etmek 1.ayirt etmek. 2.tanı koymak.	
10463	teşhîs olunmak. ayirt edilmek.	
10464	teşkîl (A.) [1 تشكيل .şekillendirme, oluşturma. 2.kurma.	[تشكيل]
10465	teşkîl edilmek kurulmak.	
10466	teşkîl etmek oluşturmak.	
10467	teşne (F.) [تشنه] susuz,susamış.	[تشنه]

10468	teşnedil (F.) [تشنه دل] seven, arzulu, can atan.	[تشنه دل]
10469	teşrîf' (A.) [تشريع] yasa koyma.	[تشريع]
10470	teşrîf (A.) [1 [تشريف .şereflendirme. 2.gelme.	[تشريف]
10471	teşrîfât (A.) [تشريفات] protokol.	[تشريفات]
10472	teşrîfatçı (A.-T.) protokol görevlisi.	
10473	teşrîh (A.) [1 [تشریح .açma. 2.açılama, şerh etme. 3.otopsi. 4.anatomi.	[تشریح]
10474	teşrîh etmek açılmak, açıklamalı olarak söylemek veya yazmak.	
10475	teşrîhhâne (A.-F.) [تشریح خانه] otopsi odası.	[تشریح خانه]
10476	teşrîk (A.) [تشریک] ortak etme.	[تشریک]
10477	teşrîn-i evvel (A.-F.) [تشرین اول] Ekim.	[تشرین اول]
10478	teşrîn-i sâni (A.-F.) [تشرین ثانی] Kasım.	[تشرین ثانی]
10479	teşvîk (A.) [تشویق] şevklendirme.	[تشویق]
10480	teşvîk edilmek şevklendirilmek.	
10481	teşvîk etmek şevklendirmek.	
10482	teşvîkât (A.) [تشویقات] teşvikler.	[تشویقات]
10483	teşyî' (A.) [تشييع] uğurlama.	[تشييع]
10484	teşyî' edilmek uğurlanmak.	
10485	teşyî' etmek uğurlamak.	
10486	tetâbuk (A.) [تطابق] uyma, uygun düşme.	[تطابق]
10487	tetâbuk etmek uymak, uygun düşmek.	
10488	tetebbu' (A.) [تتبع] derinlemesine araştırma, inceleme.	[تتبع]
10489	tetebbu' etmek incelemek.	
10490	tetebu'ât (A.) [تتبعات] incelemeler.	[تتبعات]
10491	tetimme (A.) [تتمه] tamamlayıcı ek.	[تتمه]
10492	tevâfuk (A.) [توافق] uygun gelme.	[توافق]

10493	tevaggul (A.) [توغل] sürekli uğraşı.	[توغل]
10494	tevahhuş (A.) [توحش] korku, korkma.	[توحش]
10495	tevakki (A.) [توفى] sakinme, korunma, çekinme.	[توفى]
10496	tevakku' (A.) [توقع] beklenti.	[توقع]
10497	tevakku' (A.) [توقف] durma.	[توقف]
10498	tevakku' etmek durmak.	
10499	tevâlî (A.) [توالى] kesintisiz sürme, birbirini izleme.	[توالى]
10500	tevâlî etmek kesintisiz sürmek, birbirini izlemek.	
10501	tevânâ (F.) [توانا] güçlü.	[توانا]
10502	tevârîh (A.) [تواريخ] tarihler.	[تواريخ]
10503	tevârûs (A.) [توارث] miras alma.	[توارث]
10504	tevârûs etmek miras almak.	
10505	tevâtur (A.) [تواتر] yaygın söylenti.	[تواتر]
10506	tevâzu (A.) [تواضع] alçakgönüllülük.	[تواضع]
10507	tevâzün (A.) [توازن] denklik.	[توازن]
10508	tevbe (A.) [توبه] tövbe.	[توبه]
10509	tevbîh (A.) [توبىخ] azarlama, azar.	[توبىخ]
10510	tevbîh olunmak azarlanmak.	
10511	tevcîh (A.) [توجيه] 1.yönelme, yönlendirme. 2.yorumlama. 3.rütbe verme.	[توجيه]
10512	tevdî' (A.) [تودىع] bırakma, görev verme.	[تودىع]
10513	tevdî' etmek bırakmak.	
10514	teveccüh (A.) [توجه] 1.yönelme, dönme. 2.ilgi gösterme.	[توجه]
10515	teveccüh etmek 1.yönelmek, dönmek. 2.ilgi göstermek. 3.düşmek.	
10516	tevellüd (A.) [تولد] 1.doğma. 2.doğum. 3.doğum tarihi.	[تولد]
10517	tevellüd etmek doğmak.	

10518	teverrüm (A.) [1 [تورم .şişme. 2.verem olma.	[تورم]
10519	teverrüm etmek şişmek.	
10520	tevessü (A.) [توسع] genişleme.	[توسع]
10521	tevessü etmek genişlemek.	
10522	tevessül (A.) [1 [توسل .el atma, girişme. 3.inanma. 3.sarıma.	[توسل]
10523	tevessül etmek 1.el atmak. 2.sarılmak.	
10524	tevezzü' (A.) [توزع] dağılım.	[توزع]
10525	tevfîkan (A.) [توفيقا] -e göre, uyarak, bakılarak.	[توفيقا]
10526	tevhîd (A.) [توحيد] birleştirme.	[توحيد]
10527	tevhîd edilmek birleştirilmek.	
10528	tevhîd etmek birleştirmek.	
10529	tevhît etmek bk. tevhîd etmek.	
10530	tevkîf (A.) [1 [توقيف .durdurma. 2.kapatma. 3.tutuklama.	[توقيف]
10531	tevkîf edilmek 1.durdurulmak. 2.kapatılmak. 3.tutuklanmak.	
10532	tevkîf etmek 1.durdurmak. 2.kapatmak. 3.tutuklamak.	
10533	tevkîl etmek vekil bırakmak.	
10534	tevlîd (A.) [1 [توليد .doğurtma, üretme. 2.meydana getirme.	[توليد]
10535	tevlîd etmek 1.üretmek. 2.meydana getirmek.	
10536	tevsî etmek genişletmek.	
10537	tevsî' (A.) [1 [توسيع .genişletme. 2.genişletilme.	[توسيع]
10538	tevsî' edilmek genişletilmek.	
10539	tevsîk (A.) [1 [توثيق .belgeleme. 2.sağlamlaştırma.	[توثيق]
10540	tevsîk edilmek belgelendirilmek.	
10541	tevsîk etmek belgelendirmek.	
10542	tevşîh (A.) [1 [توشيح .süsleme. 2.çifte kafiye kullanma.	[توشيح]
10543	tevvâb (A.) [1 [ثواب .çok tövbe eden. 2.tövbe kabul eden Tanrı.	[ثواب]
10544	tevzî' (A.) [توزيع] dağıtım, dağıtma.	[توزیع]
10545	tevzî' edilmek dağıtılmak.	
10546	tevzî' etmek dağıtmak.	
10547	teyakkuz (A.) [تيقظ] uyanıklık.	[تيقظ]

10548	teyemmün (A.) [تيمم] uğur sayma.	[تيمم]
10549	tezâd (A.) [تضاد] zıtlık, çelişki.	[تضاد]
10550	tezâhür (A.) [تظاهر] ortaya çıkma, belirme.	[تظاهر]
10551	tezâhür etmek ortaya çıkmak, belirmek.	
10552	tezâhürât (A.) [1 [تظاهرات] ortaya çıkışlar, oluşlar. 2.destekler.	[تظاهرات]
10553	tezâyüd (A.) [تزايد] artma, çoğalma.	[تزايد]
10554	tezâyüd etmek artmak, çoğalmak.	
10555	tezekkür (A.) [تذكر] ele alınma.	[تذكر]
10556	tezelzül (A.) [تزلزل] sarsılma, sarsıntı.	[تزلزل]
10557	tezerv (F.) [تذرو] sülün.	[تذرو]
10558	tezevvüc (A.) [تزوج] evlilik, evlenme.	[تزوج]
10559	tezhîb (A.) [1 [تذهيب] süsleme. 2.yaldızlama. 3.altın sürme.	[تذهيب]
10560	tezkâr (A.) [تذكار] anma hatırlama.	[تذكار]
10561	tezkâr eylemek hatırlatmak.	
10562	tezkîr (A.) [تذكير] hatırlatma.	[تذكير]
10563	tezkîr edilmek hatırlatılmak, dile getirilmek.	
10564	tezkîr etmek hatırlatmak, dile getirmek.	
10565	tezlîl (A.) [تذليل] aşağılama, zelil etme.	[تذليل]
10566	tezvîc (A.) [تزويج] evlendirme.	[تزويج]
10567	tezvîc etmek evlendirmek.	
10568	tezvîr (A.) [تزوير] arabozuculuk.	[تزوير]
10569	tezyîd (A.) [تزييد] arttırma.	[تزييد]
10570	tezyîd etmek arttırmak.	
10571	tezyîd olunmak arttırılmak.	
10572	tezyîn (A.) [1 [تزيين] süsleme. 2.süslenme.	[تزيين]
10573	tezyîn edilmek süslenmek, bezenmek.	

10574	tezyînat (A.) [تزيينات] süslemeler, süsler.	[تزيينات]
10575	tıbb (A.) [طب] tıp.	[طب]
10576	tıbbî (A.) [طبى] tıp ile ilgili.	[طبى]
10577	tıbbiye (A.) [طبيه] tıp fakültesi, tıp okulu.	[طبيه]
10578	tıfl (A.) [طفل] küçük çocuk.	[طفل]
10579	tıflâne (A.-F.) [طفلانه] çocukça, çocuksu.	[طفلانه]
10580	tılâ (A.) [طلاع] yıldız.	[طلاع]
10581	tınab (A.) [طناب] sicim, çadır ipi.	[طناب]
10582	tıraş (F.) [تراش] tıraş.	[تراش]
10583	tıynet (A.) [طينت] mizaç.	[طينت]
10584	tıynetsiz (A.-T.) kötü mayalı, karakersiz.	
10585	tîb (A.) [طيب] güzel koku.	[طيب]
10586	ticârethâne (A.-F.) [تجارت خانه] ticaret yapılan işyeri.	[تجارت خانه]
10587	tîğ (F.) [تيغ] kılıç.	[تيغ]
10588	tilâvet (A.) [تلاوت] güzel Kur'ân okuma.	[تلاوت]
10589	tilâvet etmek usûlüne göre Kur'ân okumak.	
10590	tilmîz (A.) [تلميذ] öğrenci.	[تلميذ]
10591	tîmâr (F.) [1 [تيمار .bakım. 2.timar.	[تيمار]
10592	tîmârhâne (F.) [تيمار خانه] akıl hastanesi.	[تيمار خانه]
10593	timsâh (A.) [تمساح] timsah.	[تمساح]
10594	timsâl (A.) [1 [تمثال .resim. 2.sembol.	[تمثال]
10595	timsâlî (A.) [تمثالى] sembolik.	[تمثالى]

10596	tîr (F.) [1 [تیر .ok. 2.sevgilinin kirpiği.	[تیر]
10597	tîrâje (F.) [تیرازه] gökkuşağı.	[تیرازه]
10598	tîrdân (F.) [تیردان] okluk, sadak.	[تیردان]
10599	tîre (F.) [1 [تیره .karanlık. 2.bulanık. 3.koyu.	[تیره]
10600	tîrendâz (F.) [تیرانداز] okçu.	[تیرانداز]
10601	tîrkeş (F.) [تیرکش] okluk, sadak.	[تیرکش]
10602	tiryâk (A.) [1 [تریاک .panzehir. 2.afyon.	[تریاک]
10603	tiryâkî (A.) [1 [تریاکی .esrarkeş. 2.sigara tutkunu.	[تریاکی]
10604	tis'a (A.) [تسعه] dokuz.	[تسعه]
10605	tis'în (A.) [تسعين] doksan.	[تسعين]
10606	tîşe (F.) [1 [تیشه .keser. 2.balta.	[تیشه]
10607	tîz (F.) [1 [تیز .keskin. 2.sivri. 3.çabuk tez.	[تیز]
10608	tîzâb (F.) [تیزاب] kezzap.	[تیزاب]
10609	töhmet (A.) [تهمت] suç.	[تهمت]
10610	tu'me (A.) [1 [طعمه .yem. 2.yiyecek. 2.tat.	[طعمه]
10611	tûde (F.) [توده] yığın.	[توده]
10612	tufeylât (A.) [طفیلات] parazitler.	[طفیلات]
10613	tufeylî (A.) [طفیلی] parazit.	[طفیلی]
10614	tufeyliyet (A.) [طفیلیت] parazitlik.	[طفیلیت]
10615	tuffah (A.) [تفاح] elma.	[تفاح]

10616	tufû (F.) [1 [تفو .tükrük. 2.tüh!	[تفو]
10617	tufûliyyet (A.) [طفولیت] çocukluk.	[طفولیت]
10618	tuğrâkeş (T.-F.) [طغراکش] tuğracı.	[طغراکش]
10619	tuğyân (A.) [1 [طغیان .taşkınlık, azgınlık. 2.taşkın.	[طغیان]
10620	tuhaf (A.) [1 [تحف .ilginç. 2.hediyeler. 3.gülünç.	[تحف]
10621	tuhfe (A.) [تحفه] hediye.	[تحفه]
10622	tuhm (F.) [تخم] tohum.	[تخم]
10623	tûl (A.) [1 [طول .uzunluk. 2.boylam.	[طول]
10624	tûlânî (A.) [طولانی] uzunluğuna.	[طولانی]
10625	tullâb (A.) [طلاب] öğrenciler.	[طلاب]
10626	tulû (A.) [طلوع] doğuş.	[طلوع]
10627	tulûât (A.) [طلوعات] doğaçlamalar.	[طلوعات]
10628	tûranî (T.-F.) [تورانی] Turanlı.	[تورانی]
10629	tûranîyûlası (T.-A.) [تورانی الاصل] Tûran asıllı.	[تورانی الاصل]
10630	turfa (A.) [طرفه] yepyeni, görülmemiş şey.	[طرفه]
10631	turre (A.) [طره] saç lülesi.	[طره]
10632	turş (F.) [ترش] ekşi.	[ترش]
10633	turuk (A.) [طرق] yollar.	[طرق]
10634	turuncî (F.) [ترنجی] turuncu.	[ترنجی]
10635	tûsen (F.) [توسن] serkeş at.	[توسن]

10636	tûşe (F.) [توشه] azık.	[توشه]
10637	tût (F.) [توت] dut.	[توت]
10638	tûtî (F.) [طوطى] papağan, dudu kuşu.	[طوطى]
10639	tuyûf (A.) [طيوف] tayflar.	[طيوف]
10640	tuyûr (A.) [طيور] kuşlar.	[طيور]
10641	tüccâr (A.) [تجار] tacirler.	[تجار]
10642	tükme (F.) [تكمه] düğme.	[تكمه]
10643	tünbek (F.) [تنبک] dümbelek.	[تنبک]
10644	tünd (F.) [1 تند .hızlı. 2.keskin. 3.acı. 3.şiddetli.	[تند]
10645	tündbâd (F.) [تندباد] kasırğa.	[تندباد]
10646	tündmizâc (F.-A.) [تندمزاج] asabî mizaçlı.	[تندمزاج]
10647	türâb (A.) [تراب] toprak.	[تراب]
10648	türb (F.) [ترب] turp.	[ترب]
10649	türbet (F.) [تربت] türbe.	[تربت]
10650	türk 1.Türk. 2.güzel.	
10651	türkân (T.-F.) [1 ترکان .Türkler. 2.güzeller.	[ترکان]
10652	türkiyât (T.-A.) [ترکیات] Türklük araştırmaları, türkoloji.	[ترکیات]
10653	türktâz (T.-F.) [1 ترکتاز .koşturma, koşma. 2.yağmalama.	[ترکتاز]
10654	türrehe (A.) [ترهه] zırva.	[ترهه]
10655	türşî (F.) [1 ترشى .ekşilik. 2.turşu.	[ترشى]
10656	türşrû (F.) [ترش رو] suratı sirke satan, ekşi suratlı.	[ترش رو]

10657	tüvân (F.) [توان] güç.	[توان]
10658	tüvânâ (F.) [توانا] güçlü.	[توانا]
10659	tüvânger (F.) [توانگر] zengin	[توانگر]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

U

10660	u'cûbe (A.) [اعجوبه] acayip, şaşılacak şey.	[اعجوبه]
10661	ubûdiyyet (A.) [عبودیت] kulluk.	[عبودیت]
10662	ubûr (A.) [عبور] geçiş.	[عبور]
10663	ucb (A.) [عجب] kendini beğenme.	[عجب]
10664	ûd (A.) [1 [عود].öd ağacı. 2.ud.	[عود]
10665	ûdî (A.) [عودی] ud sanatçısı.	[عودی]
10666	udûl (A.) [عدول] vazgeçme.	[عدول]
10667	udûl etmek vazgeçmek.	
10668	ufuk (A.) [افق] ufuk.	[افق]
10669	ufûnet (A.) [1 [عفونت].yangı. 2.kötü koku.	[عفونت]
10670	uhde (A.) [عهده] sorumluluk.	[عهده]
10671	uhrâ (A.) [اخرى] başka, diğer.	[اخرى]
10672	uhrevî (A.) [اخروی] ahiret ile ilgili.	[اخروی]
10673	uht (A.) [اخت] kızkardeş.	[اخت]
10674	uhuvvet (A.) [اخوت] kardeşlik.	[اخوت]
10675	ukâb (A.) [عقاب] kartal.	[عقاب]

10676	ukalâ (A.) [عقلا] akıl sahipleri.	[عقلا]
10677	ukbâ (A.) [عقبى] ahiret.	[عقبى]
10678	ukde (A.) [1 عقده .dügüm. 2.gönül üzüntüsü. 3.sorun.	[عقده]
10679	ukûbât (A.) [عقوبات] cezalar.	[عقوبات]
10680	ukûbet (A.) [عقوبت] ceza.	[عقوبت]
10681	ukûbet bulmak cezalandırılmak.	
10682	ukûd (A.) [عقود] akitler.	[عقود]
10683	ukûl (A.) [عقول] akıllar.	[عقول]
10684	ûlâ (A.) [اولى] ilk, birinci.	[اولى]
10685	ulemâ (A.) [علما] bilginler.	[علما]
10686	ulûfe (A.) [1 علوفه .yem. 2.yeniçeri maaşı.	[علوفه]
10687	ulûhiyyet (A.) [الوهيت] tanrılık.	[الوهيت]
10688	ulûm (A.) [علوم] ilimler.	[علوم]
10689	ûlûlazm (A.) [اولو العظم] büyük peygamber.	[اولو العظم]
10690	ûlülebsâr (A.) [اولو الابصار] görüş sahipleri.	[اولو الابصار]
10691	ûlülemr (A.) [اولو الامر] padişah.	[اولو الامر]
10692	ulüvv (A.) [علو] yücelik.	[علو]
10693	ulvî (A.) [علوى] yüce.	[علوى]
10694	ulyâ (A.) [1 عليا .çok yüce. 2.yukarı, üst.	[عليا]
10695	umde (A.) [1 عمده .dayanak. 2.ilke, prensip.	[عمده]
10696	umk (A.) [عمق] derinlik.	[عمق]

10697	ummâl (A.) [1 [عمال .görevliler. 2.yöneticiler.	[عمال]
10698	ummân (A.) [عمان] okyanus.	[عمان]
10699	umran (A.) [عمران] bayındırlık.	[عمران]
10700	umûm (A.) [1 [عموم .genel. 2.halk. 3.tüm.	[عموم]
10701	umûmen (A.) [عموما] genellikle.	[عموما]
10702	umûmhâne (A.-F.) [عموم خانه] genelev.	[عموم خانه]
10703	umûmî (A.) [عمومی] genel.	[عمومی]
10704	umûmîleşmek genelleşmek.	
10705	umûmiyyet (A.) [عمومیت] genellik.	[عمومیت]
10706	umûmiyyetle (A.-T.) genellikle.	
10707	umûr (A.) [امور] işler.	[امور]
10708	unf (A.) [عنف] sertlik, katılık, şiddet.	[عنف]
10709	unfen (A.) [عنفا] sertçe, şiddet kullanarak, kabalıkla.	[عنفا]
10710	unfuvân (A.) [عنفوان] gençlik ödnehi.	[عنفوان]
10711	unmûzec (A.) [انموذج] örnek.	[انموذج]
10712	unnâb (A.) [عناب] hünnap.	[عناب]
10713	unsur (A.) [1 [عنصر .eleman.madde. 2.topluluk.	[عنصر]
10714	urefâ (A.) [عرفا] arifler.	[عرفا]
10715	urûc (A.) [عروج] yükselme, göklere ağma.	[عروج]
10716	urûc etmek yükselmek, göklere ağmak.	
10717	urûk (A.) [1 [عروق .damarlar. 2.ırlklar.	[عروق]
10718	urve (A.) [عروه] kulp.	[عروه]

10719	uryân (A.) [عريان] çıplak, üryan.	[عریان]
10720	usâre (A.) [عصاره] özsuju.	[عصاره]
10721	usr (A.) [عسر] güçlük.	[عسر]
10722	usret (A.) [عسرت] güçlük, sıkıntı, zorluk.	[عسرت]
10723	ustûre (A.) [اسطوره] efsane, mitoloji.	[اسطوره]
10724	ustûrevî (A.) [اسطوروی] efsanevî, mitolojik.	[اسطوروی]
10725	usûl (A.) [1 [اصول] asıllar. 2.yöntem, yol yordam, metod.	[اصول]
10726	usûlî (A.) [اصولی] metodik.	[اصولی]
10727	uşşâk (A.) [عشاق] aşıklar.	[عشاق]
10728	utrûş (A.) [اطروش] sağır.	[اطروش]
10729	utûfet (A.) [عطوفت] şefkat.	[عطوفت]
10730	uyûb (A.) [عيوب] kusurlar.	[عيوب]
10731	uyûn (A.) [عيون] gözler.	[عيون]
10732	uzlet (A.) [عزلت] köşesine çekilme.	[عزلت]
10733	uzletgâh (A.-F.) [عزلتگاه] inziva yeri.	[عزلتگاه]
10734	uzletgüzin (A.-F.) [عزلت گزین] köşesine çekilen, münzevi.	[عزلت گزین]
10735	uzletgüzin olmak köşesine çekilmek.	
10736	uzmâ (A.) [عظمی] büyük, çok büyük.	[عظمی]
10737	uzûbet (A.) [1 [عذوبت] tatlılık. 2.şirinlik, alımlılık.	[عذوبت]
10738	uzûbet (A.) [عزوبت] bekarlık.	[عزوبت]
10739	uzv (A.) [1 [عضو] organ. 2.üye.	[عضو]

10740	uzvî (A.) [عضوی] organik.	[عضوی]
10741	uzviyye (A.) [عضویه] canlı, organik.	[عضویه]
10742	uzviyyet (A.) [عضویت] canlı.	[عضویت]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

Ü

10743	übbehet (A.) [ابهت] ululuk.	[ابهت]
10744	übüvvet (A.) [ابوت] babalık.	[ابوت]
10745	ücret (A.) [اجرت] hizmet karşılığında verilen para.	[اجرت]
10746	ücûr (A.) [اجور] ücretler.	[اجور]
10747	ücûrât (A.) [اجورات] ücretler.	[اجورات]
10748	üdebâ (A.) [ادبا] edipler.	[ادبا]
10749	üf'ûle (A.) [افعوله] .görev, fonksiyon.	[افعوله]
10750	üf'ûlevî (A.) [افعولوی] görevle ilgili, fonksiyonel.	[افعولوی]
10751	üftâde (F.) [1 افتاده .düşmüş. 2.düşkün. 3.aşık. 4.zavallı.	[افتاده]
10752	üftâdegân (F.) [1 افتادگان .düşmüşler. 2.düşkünler. 3.aşıklar. 4.zavallılar.	[افتادگان]
10753	üftânühîzân (F.) [افتان و خيزان] düşse kalka.	[افتان و خيزان]
10754	üfûl (A.) [1 افول .batış. 2.ölüm.	[افول]
10755	ükül (A.) [1 اكل .meyva. 2.azık. 3.zeka.	[اكل]
10756	ülfet (A.) [1 الفت .dostluk. 2.kaynaşma. 3.görüşme, konuşma.	[الفت]
10757	ülfet etmek 1.dostluk kurmak. 2.kaynaşmak, alışmak. 3.görüşmek, konuşmak.	
10758	ümem (A.) [امم] ümmetler.	[امم]

10759	ümenâ (A.) [امنا] güvenilir kişiler.	[امنا]
10760	ümerâ (A.) [امرا] emirler.	[امرا]
10761	ümîd (F.) [اميد] ümit, umut.	[اميد]
10762	ümîd etmek umutlanmak.	
10763	ümîdbahş (F.) [اميدبخش] ümit verici.	[اميدبخش]
10764	ümîdbahşî (F.) [اميدبخشى] ümit verme.	[اميدبخشى]
10765	ümîdvâr (F.) [اميدوار] ümitli.	[اميدوار]
10766	ümîdvârî (F.) [اميدواری] ümitli olma.	[اميدواری]
10767	ümm (A.) [ام] anne, ana.	[ام]
10768	ümmehât (A.) [1 [امهات .anneler. 2.temeller, esaslar.]	[امهات]
10769	ümmet (A.) [امت] ümmet, bir peygambere bağlı olanlar.	[امت]
10770	ümmîd (F.) [اميد] ümit.	[اميد]
10771	ümmiyyet (A.) [اميت] ümmîlik, hiç okuma yazma bilmeyen.	[اميت]
10772	ümmülbilâd (A.) [ام البلاد] Mekke.	[ام البلاد]
10773	ümmülkitâb (A.) [1 [ام الكتاب] Fâtiha sûresi. 2.levhimahfuz.	[ام الكتاب]
10774	ümmülkurâ (A.) [ام القرا] Mekke.	[ام القرا]
10775	ümrân (A.) [عمران] bayındırlık, kalkınma.	[عمران]
10776	ünâs (A.) [اناس] halk.	[اناس]
10777	ünbûbe (A.) [1 [انبوه .boru. 2.kılcal damar.]	[انبوه]
10778	üns (A.) [انس] alışma.	[انس]
10779	ünsiyyet (A.) [انسيت] alışma.	[انسيت]
10780	ünsiyyet kesb etmek alışmak.	

10781	ünûset (A.) [انوئت] dişilik.	[انوئت]
10782	ürçûfe (A.) [ارجوفه] yalan dolan, uydurma söz, martaval.	[ارجوفه]
10783	üryân (A.) [عريان] çıplak, anadan doğma.	[عريان]
10784	üsbû' (A.) [اسبوع] hafta.	[اسبوع]
10785	üsbû'î (A.) [اسبوعى] haftalık.	[اسبوعى]
10786	üserâ (A.) [اسرا] tutsaklar, esirler.	[اسرا]
10787	üskuf (A.) [اسقف] papaz.	[اسقف]
10788	üslûb (A.) [اسلوب] anlatım tarzı.	[اسلوب]
10789	üss (A.) [اس] 1 [üs. 2.esas.	[اس]
10790	üssülesâs (A.) [اس الاساس] asıl, temel.	[اس الاساس]
10791	üstâd (F.) [استاد] 1 [üstat. 2.profesör. 3.usta.	[استاد]
10792	üstâdâne (F.) [استادانه] ustaca.	[استادانه]
10793	üstâdî (F.) [استادى] 1 [ustalık. 2.üstatlık.	[استادى]
10794	üstûr (F.) [استور] binek ve yük hayvanı.	[استور]
10795	üstûre (A.) [اسطوره] 1 [efsane. 2.uydurma söz.	[اسطوره]
10796	üstühan (F.) [استخوان] kemik.	[استخوان]
10797	üstüre (F.) [استره] ustura.	[استره]
10798	üstüvâne (A.) [استوانه] silindir.	[استوانه]
10799	üstüvâr (F.) [استوار] 1 [sağlam. 2.güvenilir.	[استوار]
10800	üstüvârî (F.) [استوارى] 1 [sağlamlık. 2.güvenilirlik.	[استوارى]

10801	üştür (F.) [اشر] deve.	[اشر]
10802	üştürban (F.) [اشتربان] deveci.	[اشتربان]
10803	üştürdil (F.) [اشتردل] kinci.	[اشتردل]
10804	üştürhâr (F.) [اشترخار] deve dikenî.	[اشترخار]
10805	üzn (A.) [اذن] kulak.	[اذن]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

V

10806	va'd (A.) [وعد] vaat.	[وعد]
10807	va'd edilmek vaat edilmek.--va'd etmek vaat etmek.	
10808	va'z (A.) [وعظ] vaaz, dinî öğüt.	[وعظ]
10809	vâbeste (F.) [وابسته] bağlı.	[وابسته]
10810	vâbestegân (F.) [وابستگان] bağlılar.	[وابستگان]
10811	vâcib (A.) [واجب] gerekli.	[واجب]
10812	vâcib olmak gerekmek.	
10813	vâcibât (A.) [واجبات] gerekenler, yapılması gerekli olanlar.	[واجبات]
10814	vâcibe (A.) [واجبه] gereken, yapılması gerekli olan.	[واجبه]
10815	vâcibülfâ (A.) [واجب الايفا] yapılması gereken, yerine getirilmesi gereken.	[واجب الايفا]
10816	vâcibülvücûd (A.) [واجب الوجود] Tanrı.	[واجب الوجود]
10817	vâcid (A.) [واعد] 1. Tanrı. 2.meydana getiren.	[واعد]
10818	vâdî (A.) [وادي] 1. vadi. 2.nehir yatağı. 2.saha, alan.	[وادي]
10819	vâfir (A.) [وافر] bol.	[وافر]
10820	vâh (A.) [واه] vah, yazık.	[واه]

10821	vâha (A.) [واحه] vaha, çöl ortasındaki yeşil alan.	[واحه]
10822	vahâmet (A.) [وخامت] korkunçluk, vehamet, tehlikeli durum.	[وخامت]
10823	vâhasretâ (A.) [واحسرتا] eyvahlar olsun.	[واحسرتا]
10824	vâhayfâ (A.) [واحيفا] yazıklar olsun, eyvahlar olsun, vah vah.	[واحيفا]
10825	vahdânî (A.) [وحدانى] Tanrı'nın birliği ile ilgili.	[وحدانى]
10826	vahdâniyyet (A.) [وحدانيت] Tanrı'nın tekliği.	[وحدانيت]
10827	vahdet (A.) [وحدت] 1 .teklik. 2.birlik, beraberlik.	[وحدت]
10828	vâhî (A.) [واهى] yararsız.	[واهى]
10829	vâhid (A.) [واحد] tek, bir tane.	[واحد]
10830	vahîd (A.) [وحيد] tek, biricik.	[وحيد]
10831	vahîm (A.) [وخيم] korkunç.	[وخيم]
10832	vahş (A.) [وحش] yabanıl.	[وحش]
10833	vahşet (A.) [وحشت] 1 .yabanîlik. 2.korku.	[وحشت]
10834	vahşetengîz (A.-F.) [وحشت انگيز] korkunç, korku salan.	[وحشت انگيز]
10835	vahşetnâk (A.-F.) [وحشتناك] 1 .korkunç. 2.issız.	[وحشتناك]
10836	vahşî (A.) [وحشى] 1 .yabanî. 2.acımasız.	[وحشى]
10837	vahy (A.) [وحى] vahiy.	[وحى]
10838	vâiz (A.) [واعظ] vaaz veren, dinî öğütler eden.	[واعظ]
10839	vâjgûn (F.) [واژگون] baş aşağı, tepetakla, tersyüz olmuş.	[واژگون]
10840	vak'a (A.) [وقعه] 1 .olay. 2.savaş.	[وقعه]

10841	vak'anüvis (A.-F.) [وقعه نویس] tarih yazarı.	[وقعه نویس]
10842	vak'anüvîsân (A.-F.) [وقعه نویسان] tarih yazarları.	[وقعه نویسان]
10843	vakar (A.) [وقار] ağırbaşlılık.	[وقار]
10844	vakâyi' (A.) [وقایع] olaylar.	[وقایع]
10845	vakf (A.) [وقف] 1 [وقف] .durma, duruş. 2.durdurma. 3.vakıf. 4.adama.	[وقف]
10846	vakfe (A.) [وقفه] durma, duraklama.	[وقفه]
10847	vakfegâh (A.-F.) [وقفه گاه] durulacak yer, durak.	[وقفه گاه]
10848	vakfiyye (A.) [وقفیه] vakıf belgesi.	[وقفیه]
10849	vâkıa (A.) [واقعه] 1 [واقعه] .olay. 2.gerçek.	[واقعه]
10850	vâkıât (A.) [واقعات] olaylar.	[واقعات]
10851	vâkıf (A.) [واقف] 1 [واقف] .vakfeden. 2.anlamak, bilmek.	[واقف]
10852	vâki (A.) [واقع] olan, meydana gelen, gerçekleşmiş olan.	[واقع]
10853	vâki' olmak 1.olmak, meydana gelmek, gerçekleşmek. 2.bulunmak, yer almak.	
10854	vakiyye (A.) [وقیه] okka.	[وقیه]
10855	vakt (A.) [وقت] vakit.	[وقت]
10856	vaktâki (A.-F.) [وقتاکه] –diği zaman.	[وقتاکه]
10857	vakûr (A.) [وقور] ağırbaşlı.	[وقور]
10858	vakûrâne (A.-F.) [وقورانه] ağırbaşlılıkla.	[وقورانه]
10859	vâlâ (F.) [والا] yüksek, yüce.	[والا]
10860	vâlâcâh (F.) [والجاه] yüksek mevki sahibi.	[والجاه]
10861	vâlâkadr (F.-A.) [والاقدر] saygıdeğer.	[والاقدر]

10862	vâlid (A.) [1 [والد .baba. 2.yol açan, doğuran.	[والد]
10863	vâlide (A.) [والده] anne, ana.	[والده]
10864	vâlideyn (A.) [والدين] anababa.	[والدين]
10865	vâlih (A.) [واله] şaşkın.	[واله]
10866	vâliyân (A.-F.) [واليان] valiler.	[واليان]
10867	vâm (F.) [وام] borç.	[وام]
10868	vâmdâr (F.) [وامدار] borçlu.	[وامدار]
10869	vâmhâh (F.) [وامخواه] alacaklı.	[وامخواه]
10870	vâpesin (F.) [واپسين] sonuncu.	[واپسين]
10871	vâr (F.) [وار] gibi, benzer.	[وار]
10872	varak (A.) [1 [ورق .yaprak. 2.kağıt. 3.plaka.	[ورق]
10873	varaka (A.) [1 [ورقه .belge. 2.bir yaprak.	[ورقه]
10874	varakpâre (A.-F.) [1 [ورق پاره .kağıt parçası. 2.pusula, not.	[ورق پاره]
10875	vâreste (F.) [1 [وارسته .kurtulmuş, rahat. 2.uzak.	[وارسته]
10876	vârî (F.) [واری] gibi.	[واری]
10877	vârid (A.) [1 [وارد .gelen, ulaşan. 2.sözkonusu.	[وارد]
10878	vâridât (A.) [واردات] kazanç, gelir.	[واردات]
10879	vâride (A.) [1 [وارده .gelen, ulaşan. 2.akla gelen.	[وارده]
10880	vâris (A.) [وارث] mirasçı.	[وارث]
10881	varta (A.) [1 [ورطه .uçurum. 2.tehlike.	[ورطه]

10882	vârûn (F.) [وارون] ters, başaşağı.	[وارون]
10883	vârûne (F.) [وارونه] ters, başaşağı.	[وارونه]
10884	vasat (A.) [وسط] 1 .orta. 2.ortalama.	[وسط]
10885	vasatî (A.) [وسطى] 1 .ortalama. 2.orta.	[وسطى]
10886	vasf (A.) [وصف] 1 .nitelik, özellik. 2.övgü.	[وصف]
10887	vâsıl (A.) [واصل] ulaşan, kavuşan, gelen.	[واصل]
10888	vâsıl olmak ulaşmak, kavuşmak.	
10889	vâsita (A.) [واسطه] 1 .aracı. 2.araç, alet.	[واسطه]
10890	vâsi' (A.) [واسع] 1 .geniş. 2.yaygın. 3.kapsamlı. 4.enli. 5.bol.	[واسع]
10891	vasiyyet (A.) [وصیت] vasiyet.	[وصیت]
10892	vasiyyetnâme (A.-F.) [وصیت نامه] vasiyet mektubu.	[وصیت نامه]
10893	vasl (A.) [وصل] 1 .ulaşma. 2.kavuşma, vuslat. 3.bağlama, ulama.	[وصل]
10894	vassaf (A.) [و صاف] öven, anlatan, tavsif eden.	[و صاف]
10895	vassal (A.) [وصال] ulaştırıcı.	[وصال]
10896	vatan (A.) [وطن] yurt.	[وطن]
10897	vatandaş (A.-T.) [وطنداش] yurttaş.	[وطنداش]
10898	vatanî (A.) [وطنى] yurt ile ilgili.	[وطنى]
10899	vatanperver (A.-F.) [وطن پرور] yurtsever.	[وطن پرور]
10900	vatanperverâne (A.-F.) [وطن پرورانه] yurtseverce.	[وطن پرورانه]
10901	vâveylâ (A.) [واویلا] 1 .yazık, eyvahlar olsun. 2.çığlık.	[واویلا]
10902	vâveylâ düşmek çığlıklar atılmak.	
10903	vâye (F.) [وایه] kısmet.	[وایه]

10904	vaz' (A.) [1 [وضع . koyma, konulma. 2.bırakma. 3.atama. 4.durum, konum.	[وضع]
10905	vaz' -i haml [وضع حمل] doğum.	[وضع حمل]
10906	vaz' -i kadîm [وضع قديم] eski konum, eski durum.	[وضع قديم]
10907	vaz' -i yed [وضع يد] el koyma.	[وضع يد]
10908	vaz' -i yed edilmek el konulmak.--vaz' -i yed etmek el koymak.	
10909	vaz' etmek koymak.	
10910	vaz'an (A.) [وضعا] konumu bakımından.	[وضعا]
10911	vazâif (A.) [وظائف] görevler, ödevler.	[وظائف]
10912	vâzî' (A.) [1 [واضع . koyan, koyucu. 2.hazırlayıcı.	[واضع]
10913	vâzih (A.) [واضح] açık, net.	[واضح]
10914	vâzihan (A.) [واضحا] açıkça, açık olarak.	[واضحا]
10915	vazî' (A.) [1 [وضیع . alçak, aşağı. 2.mütevazi.	[وضیع]
10916	vazîfe (A.) [1 [وظیفه . görev. 2.ödev.	[وظیفه]
10917	vazîfedâr (A.-F.) [وظیفه دار] görevli.	[وظیفه دار]
10918	vazîfeşinas (A.) [وظیفه شناس] görevine düşkün.	[وظیفه شناس]
10919	vaziyet (A.) [وضعیت] durum, konum.	[وضعیت]
10920	vebâl (A.) [وبال] günah.	[وبال]
10921	vecâhet (A.) [وجاهت] yüz güzelliği.	[وجاهت]
10922	vecd (A.) [وجد] coşku.	[وجد]
10923	vecdâver (A.-F.) [وجدآور] coşkulu, heyecanlandırıcı.	[وجدآور]
10924	vech (A.) [1 [وجه . yüz. 2.sebepe, ilgi, münasebet, vasıta. 3.yüzey.	[وجه]
10925	veche (A.) [1 [وجهه . yüz. 2.yön, taraf.	[وجهه]

10926	vecîbe (A.) [وجيبه] yapılması gereken, görev.	[وجيبه]
10927	vecîz (A.) [وجيز] özlü.	[وجيز]
10928	vecîze (A.) [وجيزه] özdeyiş.	[وجيزه]
10929	vedâ (A.) [وداع] ayrılış, ayrılma.	[وداع]
10930	vedâyi' (A.) [ودایع] emanetler.	[ودایع]
10931	vedîa (A.) [ودیعه] emanet.	[ودیعه]
10932	vefâ (A.) [وفا] 1 .sözünde durma. 2.dostluğu sürdürme.	[وفا]
10933	vefâ etmek sözünde durmak, vefa göstermek.	
10934	vefâdâr (A.-F.) [وفادار] vefalı.	[وفادار]
10935	vefâkâr (A.-F.) [وفاکار] vefalı.	[وفاکار]
10936	vefât (A.) [وفات] ölüm.	[وفات]
10937	vefât etmek ölmek.	
10938	vefeyât (A.) [وفیات] ölümler.	[وفیات]
10939	vefk (A.) [وفق] 1 .uyum. 2.uygun.	[وفق]
10940	vegayrühü (A.) [وغيره] ondan başka.	[وغيره]
10941	vegayrühüm (A.) [وغيرهم] ondan başkaları.	[وغيرهم]
10942	veh (F.-A.) [وه] vah.	[وه]
10943	vehb (A.) [وهب] bağış, vergi.	[وهب]
10944	vehbî (A.) [وهبی] Tanrı vergisi.	[وهبی]
10945	vehelümmecerrâ (A.) [وهلم جری] var gerisini kıyas et.	[وهلم جری]
10946	vehhâb (A.) [وهاب] çok bağışlayıcı Tanrı.	[وهاب]
10947	vehhâbiyyet (A.) [وهابیت] vehhâbîlik.	[وهابیت]

10948	vehhâbiyyûn (A.) [وهابيون] vehhâbîler.	[وهابيون]
10949	vehim (A.) [وهم] kuruntu.	[وهم]
10950	vehleten (A.) [وهلة] ansızın.	[وهلة]
10951	vehm (A.) [وهم] kuruntu.	[وهم]
10952	vehmî (A.) [وهمى] kuruntuya dayalı, evham üstüne kurulmuş.	[وهمى]
10953	vehmnâk (A.-F.) [وهمناك] kuruntulu.	[وهمناك]
10954	veillâ (A.) [والا] yoksa, aksi takdirde.	[والا]
10955	vekâhat (A.) [وقاحت] arsızlık, utanmazlık, hayasızlık.	[وقاحت]
10956	vekâlet (A.) [1 [وكالت .vekillik. 2.bakanlık. 3.avukatlık.	[وكالت]
10957	vekâleten (A.) [وكالة] vekil olarak.	[وكالة]
10958	vekâletnâme (A.-F.) [وكالت نامه] vekillik belgesi.	[وكالت نامه]
10959	vekâletpenâh (A.-F.) [وكالت پناه] sadrazam.	[وكالت پناه]
10960	vekâyi' (A.) [1 [وقایع .olaylar. 2.savaşlar.	[وقایع]
10961	vekis'alâhâzâ (A.) [وقس على هذا] bununla kıyasla.	[وقس على هذا]
10962	vekil (A.) [1 [وكيل .avukat. 2.biri tarafından yetki verilmiş. 3.bakan.	[وكيل]
10963	velâdet (A.) [1 [ولادت .doğum. 2.doğum günü.	[ولادت]
10964	velâyet (A.) [1 [ولايت .velîlik. 2.dostluk. 3.otorite.	[ولايت]
10965	velev (A.) [ولو] olsa da.	[ولو]
10966	velhâsıl (A.) [والحاصل] kısaca, sözün kısası.	[والحاصل]
10967	velî (A.) [1 [ولى .ermiş, velî. 2.çocuktan sorumlu olan.	[ولى]

10968	velî (F.) [ولى] ama, fakat.	[ولى]
10969	velâhd (A.) [وليعهد] veliaht.	[وليعهد]
10970	velîk (F.) [وليك] ama, ancak.	[وليك]
10971	velîkin (F.) [وليكن] ama, ancak.	[وليكن]
10972	velîme (A.) [1 [وليمه] ziyafet. 2.düğün.	[وليمه]
10973	velûd (A.) [1 [ولود] doğurgan. 2.üretken.	[ولود]
10974	velvele (A.) [ولوله] gürültü patırtı.	[ولوله]
10975	verâ (A.) [ورا] öte.	[ورا]
10976	verâset (A.) [وراثت] varislik.	[وراثت]
10977	verd (A.) [ورد] gül.	[ورد]
10978	verem (A.) [1 [ورم] şişkinlik, şiş. 2.verem, tüberküloz.	[ورم]
10979	verese (A.) [ورثه] varisler, mirasçılar.	[ورثه]
10980	verîd (A.) [ورید] toplardamar.	[ورید]
10981	vesâik (A.) [وثائق] belgeler.	[وثائق]
10982	vesâil (A.) [وسائل] sebepler.	[وسائل]
10983	vesâit (A.) [1 [وسائط] araçlar. 2.aracılar.	[وسائط]
10984	vesâtet (A.) [وساطت] aracılık.	[وساطت]
10985	vesâyâ (A.) [وصايا] vasiyetler.	[وصايا]
10986	vesîka (A.) [وثيقة] belge.	[وثيقة]
10987	vesîle (A.) [1 [وسیله] sebep, bahane. 2.yol.	[وسیله]

10988	vesme (A.) [وسمه] rastık.	[وسمه]
10989	vesvese (A.) [وسوسه] kuruntu.	[وسوسه]
10990	veş (F.) [وش] gibi.	[وش]
10991	veşak (A.) [وشق] vaşak.	[وشق]
10992	veted (A.) [وتد] kazık.	[وتد]
10993	veter (A.) [وتر] 1 .kiriş. 2.saz teli.	[وتر]
10994	vetîre (A.) [وتیره] 1 .üslup. 2.süreç. 3.dar yol.	[وتیره]
10995	veyl (A.) [ویل] yazık, yazıklar olsun, eyvahlar olsun.	[ویل]
10996	vezâif (A.) [وظائف] görevler, ödevler.	[وظائف]
10997	vezân (F.) [وزان] esen.	[وزان]
10998	vezâret (A.) [وزارت] vezirlik.	[وزارت]
10999	vezîr (A.) [وزیر] eskiden bakanlık görevini üstlenen kişi.	[وزیر]
11000	vezn (A.) [وزن] ağırlık.	[وزن]
11001	vezne (A.) [وزنه] 1 .ağırlık. 2.tartı. 3.para gişesi.	[وزنه]
11002	veznedâr (A.-F.) [وزنه دار] gişe görevlisi.	[وزنه دار]
11003	vicâhen (A.) [وجاها] yüzleşerek, yüzüne karşı.	[وجاها]
11004	vicâhî (A.) [وجاهى] yüzyüze.	[وجاهى]
11005	vicdân (A.) [وجدان] iyi ile kötüyü ayırt edip değerlendirme duygusu.	[وجدان]
11006	vicdânen (A.) [وجدانا] vicdan bakımından.	[وجدانا]
11007	vidâd (A.) [وداد] 1 .sevgi. 2.dostluk.	[وداد]

11008	vikâye (A.) [وقایه] koruma.	[وقایه]
11009	vikâye etmek korumak, esirgemek, kayırmak.	
11010	vilâdet (A.) [1 [ولادت] doğum. 2.doğum günü.	[ولادت]
11011	vilâyât (A.) [ولايات] vilayetler.	[ولايات]
11012	vildân (A.) [1 [ولدان] bebekler. 2.köleler.	[ولدان]
11013	vîrân (F.) [1 [ویران] yıkık, harap olmuş. 2.yıkıntı, harabe.	[ویران]
11014	vîrân etmek yıkmak, harap etmek.	
11015	vîrân olmak 1.yıkılmak, harap olmak. 2.perişan olmak.	
11016	vîrâne (F.) [ویرانه] yıkıntı alan, harap yer, harap bina.	[ویرانه]
11017	vîrânî (F.) [ویرانی] haraplık.	[ویرانی]
11018	vird (A.) [ورد] dua.	[ورد]
11019	vird etmek dua etmek.	
11020	visâk (A.) [وثاق] antlaşma.	[وثاق]
11021	visâl (A.) [1 [وصال] ulaşma, varma. 2.kavuşma, vuslat.	[وصال]
11022	vufûr (A.) [وفور] bolluk.	[وفور]
11023	vuhûş (A.) [1 [وحوش] vahşiler. 2.yaban hayvanları.	[وحوش]
11024	vukû bulmak meydana gelmek, cereyan etmek, gerçekleşmek.	
11025	vukû' (A.) [وقوع] meydana gelme, cereyan etme.	[وقوع]
11026	vukûât (A.) [1 [وقوعات] olaylar. 2.polisiye olaylar.	[وقوعات]
11027	vukûf (A.) [وقوف] bir konu hakkında geniş bilgi sahibi olma.	[وقوف]
11028	vukufsuz (A.-T.) bilgisiz.	
11029	vuskâ (A.) [وثقی] sağlam.	[وثقی]
11030	vusla (A.) [1 [وصله] ek. 2.yama.	[وصله]
11031	vuslat (A.) [1 [وصلت] ulaşma. 2.kavuşma.	[وصلت]

11032	vustâ (A.) [وسطى] orta, iç.	[وسطى]
11033	vusûl (A.) [وصول] ulaşma, gelme.	[وصول]
11034	vusûl eylemek gelmek, ulaşmak.	
11035	vuzû (A.) [وضوء] abdest.	[وضوء]
11036	vuzûh (A.) [وضوح] açıklık.	[وضوح]
11037	vücûb (A.) [وجوب] gereklilik.	[وجوب]
11038	vücûd (A.) [1 [وجود .varlık. 2.beden. 3.var oluş.	[وجود]
11039	vücûd bulmak meydana gelmek, oluşmak.	
11040	vücûh (A.) [1 [وجوه .yüzler. 2.şekiller, tarzlar. 3.yüzeyler. 4.ileri gelenler.	[وجوه]
11041	vüfûd (A.) [وفود] elçiler.	[وفود]
11042	vüfûr (A.) [وفور] bolluk.	[وفور]
11043	vükelâ (A.) [1 [وكلا .vekiller. 2.bakanlar.	[وكلا]
11044	vülât (A.) [ولات] valiler.	[ولات]
11045	vürûd (A.) [ورود] giriş, geliş.	[ورود]
11046	vürûd etmek girmek, gelmek.	
11047	vüs' (A.) [1 [وسع .genişlik. 2.kapasite. 3.takat.	[وسع]
11048	vüs'at (A.) [1 [وسعت .genişlik. 2.kapasite. 3.parasal yeterlik. 4.genlik.	[وسعت]
11049	vüskâ (A.) [وثقى] sağlam.	[وثقى]
11050	vüsûk (A.) [1 [وثوق .sağlamlık. 2.güvenilirlik.	[وثوق]
11051	vüzerâ (A.) [وزراء] vezirler.	[وزراء]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

11052	yâ (A.) [يا] ey.	[یا]
11053	yâb (F.) [ياب] bulan.	[یاب]
11054	yâbis (A.) [يابس] kuru.	[یابس]
11055	yâd (F.) [1 [یاد] .hatırlama. 2.gönül, hatır. 3.anı, hatıra.	[یاد]
11056	yâd edilmek anılmak, hatırlanmak.	
11057	yâd etmek anmak, hatırlamak.	
11058	yâdgâr (F.) [1 [یادگار] .anı. 2.hatıra.	[یادگار]
11059	yadigâr bk. yâdgâr.	
11060	yağmâ (F.) [یغما] talan, çapul.	[یغما]
11061	yağma eylemek talan etmek, yağmalamak.	
11062	yağmâger (F.) [یغماگر] yağmacı.	[یغماگر]
11063	yah (F.) [یخ] buz.	[یخ]
11064	yahbeste (F.) [یخ بسته] buzlanmış, donmuş.	[یخ بسته]
11065	yâhud (F.) [یاخود] yahut.	[یاخود]
11066	yâis (A.) [یائس] umutsuz.	[یائس]
11067	yakaza (A.) [یقظه] uyanıklık.	[یقظه]
11068	yakîn (A.) [یقین] kesin bilgi.	[یقین]
11069	yakînen (A.) [یقینا] kesin olarak.	[یقینا]
11070	yâkût (A.) [1 [یاقوت] .yakut. 2.dudak.	[یاقوت]
11071	yakzân (A.) [یقظان] uyanık.	[یقظان]
11072	yâl (F.) [1 [یال] .yele. 2.boyun.	[یال]
11073	yâleyte (A.) [یا لیت] keşke.	[یا لیت]
11074	yâr (F.) [1 [یار] .dost. 2.sevgili. 3.arkadaş.	[یار]

11075	yârâ (F.) [یارا] güç.	[یارا]
11076	yârân (F.) [یاران] dostlar, arkadaşlar.	[یاران]
11077	yârî (F.) [1 [یاری] .dostluk. 2.yardım.	[یاری]
11078	yâsemen (F.) [یاسمن] yasemin.	[یاسمن]
11079	yâve (F.) [یاوہ] zırva, saçma.	[یاوہ]
11080	yâvegû (F.) [یاوہ گو] zırvalayan, saçmalayan.	[یاوہ گو]
11081	yâver (F.) [یاور] yardımcı.	[یاور]
11082	yâzdeh (F.) [یازده] onbir.	[یازده]
11083	ye's (A.) [یأس] umutsuzluk.	[یأس]
11084	ye'sefzâ (A.-F.) [یأس افزا] üzücü.	[یأس افزا]
11085	yebânî (F.) [1 [بیانی] .yabanıl. 2.ürkek. 3.kaba.	[یبانی]
11086	yed (A.) [1 [ید] .el. 2.güç.	[ید]
11087	yegân (F.) [یگان] birler.	[یگان]
11088	yegân yegân (F.) [یگان یگان] bir bir, tek tek.	[یگان یگان]
11089	yegâne (F.) [یگانه] biricik.	[یگانه]
11090	yegânegî (F.) [یگانگی] birlik, teklik.	[یگانگی]
11091	yek (F.) [یک] bir.	[یک]
11092	yekbeyek (F.) [یک بیک] bir bir, birer birer.	[یک بیک]
11093	yekcihet (F.-A.) [1 [یک جهت] .tek yön. 2.aynı görüşlü.	[یک جهت]
11094	yekcins (F.-A.) [یک جنس] aynı türden.	[یک جنس]

11095	yekdîger (F.) [یک دیگر] birbiri.	[یک دیگر]
11096	yekdil (F.) [یک دل] bir gönül.	[یک دل]
11097	yeknazarda (F.-A.-T.) ilk bakışta, bir bakışta.	
11098	yekpâre (F.) [1 [یک پاره] .tek parça. 2.bütün.	[یک پاره]
11099	yeksân (F.) [1 [یکسان] .bir şekilde. 2.birlikte.	[یکسان]
11100	yekseviye (F.-A.) [یک سویه] aynı düzeyde, eşit seviyeli.	[یک سویه]
11101	yekşenbe (F.) [یک شنبه] pazar.	[یک شنبه]
11102	yektene (F.) [یک تنه] tek başına.	[یک تنه]
11103	yekûn (A.) [یکون] toplam.	[یکون]
11104	yel (F.) [یل] yiğit.	[یل]
11105	yeldâ (F.) [یلدا] uzun.	[یلدا]
11106	yemîn (A.) [1 [یمین] .sağ, sağ yön. 2.ant, yemin.	[یمین]
11107	yesâr (A.) [یسار] sol, sol taraf.	[یسار]
11108	yesîr (A.) [یسیر] kolay.	[یسیر]
11109	yetîm (A.) [یتیم] biricik, tek. 2.yetim.	[یتیم]
11110	yetîme (A.) [یتیمه] yetim kız çocuğu.	[یتیمه]
11111	yetîmhâne (A.-F.) [یتیم خانه] yetimler evi.	[یتیم خانه]
11112	yevâkît (A.) [یواقیت] yakutlar.	[یواقیت]
11113	yevm (A.) [یوم] gün.	[یوم]
11114	yevmenfeyvmen (A.) [یوما فیوما] günden güne.	[یوما فیوما]
11115	yevmî (A.) [یومی] günlük, gündelik.	[یومی]

11116	yevmiyye (A.) [يومى] gündelik ücret.	[يومى]
11117	yezdân (F.) [یزدان] Tanrı.	[یزدان]
11118	yubûset (A.) [یبوست] kuruluk.	[یبوست]
11119	yûğ (F.) [یوغ] boyunduruk.	[یوغ]
11120	yûz (F.) [یوز] pars.	[یوز]
11121	yübûset (A.) [یبوست] kuruluk.	[یبوست]
11122	yümkin (A.) [یمکن] mümkün, olabilir, olası.	[یمکن]
11123	yümn (A.) [یمن] uğur.	[یمن]
11124	yümnâ (A.) [یمنی] sağ taraf.	[یمنی]
11125	yümnî (A.) [یمنی] uğurlu.	[یمنی]
11126	yüsr (A.) [۱ [یسر] kolaylık. 2.zenginlik.	[یسر]
11127	yüsrâ (A.) [یسری] sol taraf.	[یسری]

OSMANLICA-TÜRKÇE SÖZLÜK

Z

11128	za'f (A.) [ضعف] zayıflık, zaaf.	[ضعف]
11129	za'f gelmek zayıflamak.	
11130	za'ferân (A.) [زعفران] safran.	[زعفران]
11131	za'fî (A.) [ضعیفی] zayıflıkla ilgili, zaaf ile ilgili.	[ضعیفی]
11132	za'fiyyet (A.) [ضعفیت] zayıflık, zafiyet.	[ضعفیت]
11133	zâbıta (A.) [ضابطه] güvenlik görevlisi.	[ضابطه]
11134	zâbih (A.) [ذابح] boğazlayan.	[ذابح]

11135	zâbit (A.) [ضابط] subay.	[ضابط]
11136	zâbitân (A.-F.) [ضابطان] subaylar.	[ضابطان]
11137	zabt (A.) [1 [ضبط . tutma. 2.ele geçirme. 3.kavrama.	[ضبط]
11138	zabt edilmek ele geçirilmek.	
11139	zabt etmek ele geçirmek.	
11140	zabtiye nâzırı emniyet genel müdürü.	
11141	zabtiye nezâreti emniyet genel müdürlüğü.	
11142	zabtiyye (A.) [ضبطيه] güvenlik güçleri, polis, jandarma.	[ضبطيه]
11143	zabtnâme (A.-F.) [ضبط نامه] tutanak, zabıt yazısı.	[ضبط نامه]
11144	zabtürabt (A.) [ضبط و ربط] disiplin.	[ضبط و ربط]
11145	zâc (A.) [زاج] göztaşı.	[زاج]
11146	zâd (A.) [زاد] azık.	[زاد]
11147	zâd (F.) [1 [زاد .doğmuş. 2.doğum.	[زاد]
11148	zâde (F.) [1 [زاده .doğmuş. 2.evlat.	[زاده]
11149	zâdegân (F.) [زادگان] soylular, aristokratlar.	[زادگان]
11150	zâdgegânlık satmak soyluluk taslamak.	
11151	zafer (A.) [ظفر] üstünlük kazanma.	[ظفر]
11152	zaferyâb (A.-F.) [ظفرياب] üstünlük kazanan, muzaffer olan.	[ظفرياب]
11153	zaferyâb olmak üstünlük kazanmak, muzaffer olmak.	
11154	zâğ (F.) [زاغ] karga.	[زاغ]
11155	zağan (F.) [زغن] çaylak.	[زغن]
11156	zahâir (A.) [ذخائر] zahireler.	[ذخائر]
11157	zâhib (A.) [1 [ذاهب . giden. 2.saniya kapılan.	[ذاهب]
11158	zâhib olmak 1.gitmek. 2.saniya kapılmak.	
11159	zâhid (A.) [زاهد] aşırı dindar, zühd ile uğraşan.	[زاهد]

11160	zâhidâne (A.-F.) [زاهدانه] zahitçe.	[زاهدانه]
11161	zâhir (A.) [1 [ظاهر] ortaya çıkan, görünen, zuhur eden. 2.belli, açık, aşikâr.	[ظاهر]
11162	3.sanırım. 4.görünüş, dış yüz.	
11163	zâhir olmak ortaya çıkmak, görünmek, zuhur etmek.	
11164	zâhirbîn (A.-F.) [ظاهر بین] sadece görünüşe bakan.	[ظاهر بین]
11165	zahîre (A.) [ذخيره] depolanmış erzak.	[ذخيره]
11166	zâhiren (A.) [ظاهرا] görünüşte, görünüşe göre.	[ظاهرا]
11167	zâhirî (A.) [ظاهری] dış görünüş ile ilgili, görünüşteki.	[ظاهری]
11168	zâhirperest (A.-F.) [ظاهرپرست] sadece dış görünüşe bakan.	[ظاهرپرست]
11169	zahm (F.) [زخم] yara.	[زخم]
11170	zahmdâr (F.) [زخمدار] yaralı.	[زخمدار]
11171	zahme (F.) [1 [زخمه] .vuruş. 2.yara. 3.tezene, mızrap.	[زخمه]
11172	zahmet (A.) [1 [زحمت] .sıkıntı, meşakkat. 2.güç.	[زحمت]
11173	zahmzede (F.) [زخم زده] yaralı.	[زخم زده]
11174	zahr (A.) [1 [ظهر] .sırt, arka. 2.arka yüz.	[ظهر]
11175	zahriye (A.) [ظهريه] kağıdın arka yüzündeki yazı.	[ظهريه]
11176	zâid (A.) [1 [زائد] .artık. 2.artan. 3.artı. 4.gereksiz.	[زائد]
11177	zâif (A.) [ضعيف] zayıf, güçsüz.	[ضعيف]
11178	zâik (A.) [ذائق] tadan, tadına varan.	[ذائق]
11179	zâika (A.) [ذائقه] tat alma duyusu.	[ذائقه]
11180	zâil (A.) [زائل] yok olan, yok olucu.	[زائل]
11181	zâil olmak yok olmak, ortadan kalkmak.	

11182	zâir (A.) [زائر] ziyaretçi.	[زائر]
11183	zâkir (A.) [ذاکر] zikreden.	[ذاکر]
11184	zakkûm (A.) [زقوم] 1 .zakkum ağacı. 2.zıkkım.	[زقوم]
11185	zâl (F.) [زال] saçları ağarmış, ihtiyar.	[زال]
11186	zalâm (A.) [ظلام] karanlık.	[ظلام]
11187	zâlim (A.) [ظالم] zulüm eden.	[ظالم]
11188	zâlimâne (A.-F.) [ظالمانه] zalimce.	[ظالمانه]
11189	zamâim (A.) [ضمائم] ekler.	[ضمائم]
11190	zamâne (A.) [زمانه] 1 .devir. 2.felek.	[زمانه]
11191	zamîme (A.) [ضمیمه] ek.	[ضمیمه]
11192	zamimeten (A.) [ضمیمه] ek olarak.	[ضمیمه]
11193	zâmin (A.) [ضامن] tazmin eden.	[ضامن]
11194	zamîr (A.) [ضمیر] 1 .gönül. 2.iç. 3.zamir, adil.	[ضمیر]
11195	zamm (A.) [ضم] ekleme, arttırma.	[ضم]
11196	zamm edilmek eklenmek, arttırılmak.	
11197	zamm etmek eklemek, arttırmak.	
11198	zamm olunmak eklenmek, ilave edilmek.	
11199	zamme (A.) [ضمه] ötre.	[ضمه]
11200	zan (A.) [ظن] zan, sanı.	[ظن]
11201	zanbak (A.) [زنبق] zambak.	[زنبق]
11202	zanîn (A.) [ظنین] zan altında bulunan.	[ظنین]
11203	zann (A.) [ظن] zan, sanı.	[ظن]
11204	zannedilmek sanılmak.	

11205	zannetmek sanmak.	
11206	zânû (F.) [زانو] diz.	[زانو]
11207	zapt bk. zabt.	
11208	zapt edilmek ele geçirmek.	
11209	zapt etmek ele geçirmek.	
11210	zaptiye bk. zabtiyye	
11211	zâr (F.) [1 [زار .perişan, ağlayan, inleyen. 2.inilti.	[زار]
11212	zâr (F.) [زار] yer.	[زار]
11213	zâr etmek ağlayıp inlemek.	
11214	zâr olmak ağlayıp inlemek.	
11215	zarâfet (A.) [ظرافت] zariflik.	[ظرافت]
11216	zarar (A.) [ضرر] ziyan.	[ضرر]
11217	zarardîde (A.-F.) [ضرردیده] zarar gören.	[ضرردیده]
11218	zarb (A.) [ضرب] vuruş.	[ضرب]
11219	zarbhâne (A.-F.) [ضرب خانه] darphane.	[ضرب خانه]
11220	zarf (A.) [1 [ظرف .kap. 2.mektup zarfı. 3.zarf.	[ظرف]
11221	zarfiyyet (A.) [ظرفیت] kapasite.	[ظرفیت]
11222	zârî (F.) [زاری] inleme, zar zar ağlama.	[زاری]
11223	zârî' (A.) [زارع] ekici, çiftçi.	[زارع]
11224	zarîf (A.) [ظریف] zarafet sahibi, nazik, nüktedan.	[ظریف]
11225	zarîfâne (A.-F.) [ظریفانه] zarifçe.	[ظریفانه]
11226	zarûrât (A.) [ضرورات] sıkıntılar, mecburiyetler.	[ضرورات]
11227	zarûret (A.) [1 [ضرورت .sıkıntı. 2.yoksulluk. 3.zorunluluk.	[ضرورت] [1]
11228	zarûrî (A.) [ضروری] zorunlu.	[ضروری]
11229	zarûriyyât (A.) [ضروریات] zorunluluklar.	[ضروریات]

11230	zât (A.) [1 [ذات .kişi. 2.kendi.	[ذات]
11231	zâten (A.) [ذاتا] aslında.	[ذاتا]
11232	zâtî (A.) [ذاتى] kişisel.	[ذاتى]
11233	zâtülcenb (A.) [ذات الجنب] akciğer zarı iltihabı, zatülcenp.	[ذات الجنب]
11234	zâtürrie (A.) [ذات الرئه] zatürriye, akciğer iltihabı.	[ذات الرئه]
11235	zav' (A.) [ضوء] ışık.	[ضوء]
11236	zavâhir (A.) [ظواهر] dış yüzler.	[ظواهر]
11237	zâviye (A.) [1 [زاويه .açı. 2.köşe. 3.küçük tekke.	[زاویه]
11238	zâyi' (A.) [ضایع] kaybolan.	[ضایع]
11239	zâyi' etmek kaybetmek, yitirmek.	
11240	zâyi' olmak kaybolmak, yitmek.	
11241	zâyi'ât (A.) [ضایعات] kayıplar.	[ضایعات]
11242	zebân (F.) [زبان] dil.	[زبان]
11243	zebândıraz (F.) [زبان دراز] dili uzun.	[زبان دراز]
11244	zebâne (F.) [1 [زبانه .yalaz. 2.dilimsi.	[زبانه]
11245	zebânzed (F.) [زبانزد] ünlü, dillerde dolaşan.	[زبانزد]
11246	zeber (F.) [زبر] üst.	[زبر]
11247	zebercedî (A.) [زبرجدى] fıstık yeşili.	[زبرجدى]
11248	zebh (A.) [ذبح] boğazlama.	[ذبح]
11249	zebh edilmek boğazlanmak, kesilmek.	
11250	zebh etmek boğazlamak, kesmek.	
11251	zebîh (A.) [ذبیح] kesilmiş hayvan, boğazlanmış.	[ذبیح]
11252	zebîl (A.) [1 [زبیل .pislik. 2.gübre.	[زبیل]

11253	zebûn (F.) [1 [زبون .alçak. 2.aciz, zavallı. 3.güçsüz.	[زبون]
11254	zebûn etmek 1.alçaltmak. 2.aciz bırakmak. 3.güçsüz bırakmak.	
11255	zebûn olmak 1.alçalmak. 2.aciz kalmak. 3.güçsüz kalmak.	
11256	zecr (A.) [1 [زجر .zorlama. 2.eziyet etme.	[زجر]
11257	zecrî (A.) [زجرى] zorlayarak, zorlayıcı.	[زجرى]
11258	zede (F.) [1 [زده .vurmuş, dövmüş. 2.vurulmuş, dövülmüş. 3.uğramış, müptela olmuş.	[زده]
11259	zehâb (A.) [1 [ذهب .gidiş. 2.saniya kapılma.	[ذهب]
11260	zeheb (A.) [ذهب] altın.	[ذهب]
11261	zehr (A.) [زهر] çiçek.	[زهر]
11262	zehr (F.) [زهر] zehir, ağı.	[زهر]
11263	zehre (A.) [زهره] çiçek.	[زهره]
11264	zehrhand (F.) [زهرخند] acı gülüş.	[زهرخند]
11265	zehrînak (F.) [زهرناک] zehirli.	[زهرناک]
11266	zekâ (A.) [زكا] zekilik.	[زكا]
11267	zekan (A.) [زقن] çene.	[زقن]
11268	zekâvet (A.) [زكاوت] zekilik.	[زكاوت]
11269	zeker (A.) [1 [ذكر .erkek. 2.erkeklik üreme organı.	[ذكر]
11270	zelâzil (A.) [زلازل] depremler.	[زلازل]
11271	zelîl (A.) [ذليل] düşkün, zavallı.	[ذليل]
11272	zell (A.) [زل] sürçme, kayma.	[زل]
11273	zelzele (A.) [زلزله] deprem.	[زلزله]
11274	zemân (A.) [1 [زمان .zaman. 2.çağ. 3.süre.	[زمان]

11275	zemâne (A.) [زمانه .devir. 2.felek.] [1]	[زمانه]
11276	zemherîr (A.) [زمهریر] karakış.	[زمهریر]
11277	zemîm (A.) [ذمیم] kötü.	[ذمیم]
11278	zemîn (F.) [زمین .yer. 2.dünya. 3.fon. 4.konu, alan.] [1]	[زمین]
11279	zeminbûsî (F.) [زمین بوسی] saygı ile yer öpme.	[زمین بوسی]
11280	zemistan (F.) [زمستان] kış.	[زمستان]
11281	zemistânî (F.) [زمستانی] kışlık.	[زمستانی]
11282	zemm (A.) [ذم] kötöleme, yerme.	[ذم]
11283	zemm edilmek kötölenmek, yerilmek.	
11284	zemm etmek kötölemek, yermek.	
11285	zemzeme (A.) [زمزمه .melodi. 2.mırıltı.] [1]	[زمزمه]
11286	zen (F.) [زن] kadın.	[زن]
11287	zenâdıka (A.) [زنادقه] zındıklar.	[زنادقه]
11288	zenâne (F.) [زنانه .kadınca, kadınsı. 2.kadın işi.] [1]	[زنانه]
11289	zenb (A.) [ذنب] suç, günah.	[ذنب]
11290	zenbîl (A.) [زنبیل] zembil.	[زنبیل]
11291	zenbûrek (F.) [زنبورک] zemberek.	[زنبورک]
11292	zencebîl (A.) [زنجبیل] zencefil.	[زنجبیل]
11293	zencî (A.) [زنجی] siyahî, zenci.	[زنجی]
11294	zencîr (F.) [زنجیر] zincir.	[زنجیر]
11295	zencîrî (F.) [زنجیری .zincirli. 2.zincirlik deli.] [1]	[زنجیری]
11296	zendeka (A.) [زندقه] zındıklık.	[زندقه]

11297	zendost (F.) [زن دوست] zampara.	[زن دوست]
11298	zeneb (A.) [ذنب] kuyruk.	[ذنب]
11299	zenehdân (F.) [زرخدان] çene.	[زرخدان]
11300	zeng (F.) [1 [زنگ].zil. 2.pas.	[زنگ]
11301	zengî (F.) [زنگی] zenci, siyahî.	[زنگی]
11302	zengûle (F.) [1 [زنگوله].çan. 2.çingirak.	[زنگوله]
11303	zenne (F.) [زنه] kadın rolünü üstlenen erkek sanatçı.	[زنه]
11304	zenperest (F.) [زن پرست] kadın düşkünü.	[زن پرست]
11305	zer (F.) [1 [زر].altın. 2.akçe.	[زر]
11306	zer' (A.) [زرع] ekim.	[زرع]
11307	zerâfe (A.) [زرافه] zürafa.	[زرافه]
11308	zerbâf (F.) [زرباف] sırmacı.	[زرباف]
11309	zerd (F.) [زرد] sarı.	[زرد]
11310	zerdâlû (F.) [زردالو] zerdali.	[زردالو]
11311	zerde (F.) [1 [زرده].zerde. 2.sarılık. 3.safran.	[زرده]
11312	zerdûz (F.) [زردوز] sırmacı.	[زردوز]
11313	zerefşân (F.) [زرافشان] altın saçılmış, altın yaldızlı.	[زرافشان]
11314	zenger (F.) [زرگر] kuyumcu.	[زرگر]
11315	zerharîd (F.) [زرخرید] köle.	[زرخرید]
11316	zerîn (F.) [زرین] altından.	[زرین]

11317	zerk (A.) [زرق] deri altına verme, şırınga etme.	[زرق]
11318	zerrâ' (A.) [زراع] ekici, çiftçi.	[زراع]
11319	zerrâk (A.) [زراق] ikiyüzlü.	[زراق]
11320	zerrât (A.) [ذرات] zerreler.	[ذرات]
11321	zerre (A.) [1 ذره .en küçük parça, molekül. 2.azıcık, birazcık.	[ذره]
11322	zerreşikâf (A.-F.) [ذره شكاف] kılı kırk yaran.	[ذره شكاف]
11323	zerrin (F.) [زرین] altından.	[زرین]
11324	zevâl (A.) [1 زوال .yok olma, yok oluş. 2.batma. 3.öğle.	[زوال]
11325	zevâlnâpezîr (A.-F.) [زوال ناپذیر] yok olmayan, kalıcı.	[زوال ناپذیر]
11326	zevâlpezîr (A.-F.) [زوال پذیر] yok olucu, fani.	[زوال پذیر]
11327	zevât (A.) [ذوات] kişiler.	[ذوات]
11328	zevâyâ (A.) [1 زوايا .açılar. 2.köşeler. 3.küçük tekkeler, zaviyeler.	[زوايا]
11329	zevc (A.) [1 زوج .koca. 2.çiftin teki.	[زوج]
11330	zevcât (A.) [زوجات] nikahlı kadınlar, karılar.	[زوجات]
11331	zevce (A.) [زوجه] nikahlı kadın, karı.	[زوجه]
11332	zevceteyn (A.) [زوجتين] karıkoca.	[زوجتين]
11333	zevceyn (A.) [زوجين] karıkoca.	[زوجين]
11334	zevciyet (A.) [زوجیت] eşlik.	[زوجیت]
11335	zevebân (A.) [ذوبان] erime.	[ذوبان]
11336	zevk (A.) [1 ذوق .beğeni, hoşlanma. 2.tat.	[ذوق]

11337	zevkbaş (A.-F.) [ذوق بخش] zevk veren.	[ذوق بخش]
11338	zevrak (A.) [زورق] kayık.	[زورق]
11339	zeyl (A.) [ذیل] 1 .ek, zeyil. 2.etek.	[ذیل]
11340	zeylen (A.) [ذیلا] ek olarak.	[ذیلا]
11341	zeyn (A.) [زین] süs.	[زین]
11342	zeyn olmak süslenmek.	
11343	zeytûn (A.) [زیتون] zeytin.	[زیتون]
11344	zıdd (A.) [ضد] zıt, karşıt.	[ضد]
11345	zıddiyyet (A.) [ضدیت] zıtlık, karşıtlık.	[ضدیت]
11346	zılâl (A.) [ظلال] gölgeler.	[ظلال]
11347	zıll (A.) [ظل] gölge.	[ظل]
11348	zımmen (A.) [ضمنا] bu arada, dolayısıyla.	[ضمنا]
11349	zımnî (A.) [ضمنی] dolaylı, üstü kapalı.	[ضمنی]
11350	zırh (F.) [زره] zırh.	[زره]
11351	zırhpûş (F.) [زره پوش] zırhlı.	[زره پوش]
11352	zıyâ' (A.) [ضیاع] kaybolma.	[ضیاع]
11353	zıyâ' (A.) [ضیاء] çiftlikler.	[ضیاء]
11354	zî (A.) [ذی] sahip.	[ذی]
11355	zi'b (A.) [ذئب] kurt.	[ذئب]
11356	zîbâyî (F.) [زیبایی] güzellik.	[زیبای]
11357	zîbâ (F.) [زیبا] güzel.	[زیبا]

11358	zîbak (A.) [زيڤق] cıva.	[زيڤق]
11359	zîc (A.) [زيڤ] yıldız atlası.	[زيڤ]
11360	zifâf (A.) [زفاف] gerdek.	[زفاف]
11361	zih (F.) [زه] kiriş.	[زه]
11362	zîhayât (A.) [ذى حیات] canlı.	[ذى حیات]
11363	zihgîr (F.) [زهگیر] okçu yüzüğü.	[زهگیر]
11364	zihî (F.) [زهى] ne güzel, bravo.	[زهى]
11365	zihin (A.) [ذهن] zihin.	[ذهن]
11366	zihn (A.) [ذهن] zihin.	[ذهن]
11367	zihnen (A.) [ذهننا] zihin yoluyla.	[ذهننا]
11368	zihnî (A.) [ذهنى] sihinsel.	[ذهنى]
11369	zihniyyet (A.) [ذهنیت] düşünce tarzı, anlayış.	[ذهنیت]
11370	zîk (A.) [ضيق] darlık.	[ضيق]
11371	zîkıymet (A.) [ذى قيمت] değerli.	[ذى قيمت]
11372	zıkr (A.) [ذكر] zikir, anma.	[ذكر]
11373	zıkr etmek anmak.	
11374	zıkr olunmak anılmak, zikredilmek.	
11375	zîkudret (A.) [ذى قدرت] güçlü, kudretli.	[ذى قدرت]
11376	zillet (A.) [ذلت] düşkünlük, aşağılık, alçaklık.	[ذلت]
11377	zilzâl (A.) [زلزال] sarsıntı.	[زلزال]
11378	zimâm (A.) [زمام] yular.	[زمام]
11379	zimâmdâr (A.-F.) [1 [زمامدار] .yular tutan. 2.işleri yürüten, sorumlu.	[زمامدار]

11380	zîmedhal (A.) [ذى مدخل] müdahalesi olan.	[ذى مدخل]
11381	zimmet (A.) [ذمت] elde tutma zorunluluğu.	[ذمت]
11382	zîn (F.) [زين] eyer.	[زين]
11383	zinâ' (A.) [زناء] zina, nikahsız cinsel ilişki.	[زناء]
11384	zinâkâr (A.-F.) [زناكار] zina eden.	[زناكار]
11385	zencîrbend (F.) [زنجير بند] zincire vurulmuş.	[زنجير بند]
11386	zencîrbend edilmek zincire vurulmak.	
11387	zindân (F.) [زندان] hapisane.	[زندان]
11388	zindânî (F.) [زندانى] 1 .zindancı. 2.mahpus.	[زندانى]
11389	zinde (F.) [زنده] 1 .diri, canlı. 2.sağlığı yerinde.	[زنده]
11390	zindegânî (F.) [زندگانى] yaşam.	[زندگانى]
11391	zindîk (A.) [زنديق] zındık.	[زنديق]
11392	zînet (A.) [زينت] ziynet, süs.	[زينت]
11393	zinhâr (F.) [زنهار] sakın.	[زنهار]
11394	zîr (F.) [زير] alt, aşağı.	[زير]
11395	zîrâ (F.) [زيرا] çünkü.	[زيرا]
11396	zirâ' (A.) [ذراع] 75-90 cm. lik bir uzunluk ölçüsü birimi, dirsek ile orta parmak	[ذراع]
11397	ucu arasındaki uzaklık.	
11398	zirâ'at (A.) [زراعت] tarım.	[زراعت]
11399	zirâ'î (A.) [زراعى] tarımsal.	[زراعى]
11400	zirâ'at nezareti tarım bakanlığı.	
11401	zîrdest (F.) [زير دست] el altındaki, emir altındaki, ast.	[زير دست]

11402	zîre (F.) [زیره] kimyon.	[زیره]
11403	zîrek (F.) [زیرک] uyanık, zeyrek.	[زیرک]
11404	zîrîn (F.) [زیرین] alttaki.	[زیرین]
11405	zîrûh (A.) [ذی روح] canlı.	[ذی روح]
11406	zîrûzeber (F.) [زیر و زبر] altüst.	[زیر و زبر]
11407	zîrûzeber etmek altüst etmek, yerle bir etmek.	
11408	zîrûzeber olmak altüst olmak, yerle bir olmak.	
11409	zirve (A.) [زروه] doruk.	[زروه]
11410	zîşan (A.) [ذی شان] şerefli.	[ذی شان]
11411	zişt (F.) [زشت] çirkin.	[زشت]
11412	ziştî (F.) [زشتی] çirkinlik.	[زشتی]
11413	zîvekâr (A.) [ذی وقار] ağırbaşlı.	[ذی وقار]
11414	zîver (F.) [زیور] 1 [süs. 2.ziynet, takı.	[زیور]
11415	ziyâ' (A.) [ضیاء] ışık.	[ضیاء]
11416	ziyâdâr (A.-F.) [ضیادار] aşıklı.	[ضیادار]
11417	ziyâde (A.) [زیاده] fazla, çok.	[زیاده]
11418	ziyâfet (A.) [ضیافت] şölen, ziyafet.	[ضیافت]
11419	ziyân (F.) [زیان] zarar.	[زیان]
11420	ziyânkâr (F.) [زیانکار] zarar veren.	[زیانکار]
11421	ziyâretgâh (A.-F.) [زیارتگاه] ziyaret yeri.	[زیارتگاه]
11422	zû'(A.) [ضوء] aydınlık, ışık.	[ضوء]
11423	zu'bân (A.) [ذؤبان] kurtlar.	[ذؤبان]

11424	zu'm (A.) [زعم] sanı.	[زعم]
11425	zuafâ' (A.) [ضعفا] zayıflar.	[ضعفا]
11426	zucret (A.) [ضجرت] yürek daralması, iç sıkıntısı.	[ضجرت]
11427	zûd (F.) [1 [زود].çabuk. 2.erken.	[زود]
11428	zufr (A.) [ظفر] tırnak.	[ظفر]
11429	zuhr (A.) [ظهر] öğle.	[ظهر]
11430	zuhûr (A.) [ظهور] ortaya çıkma, görünme.	[ظهور]
11431	zuhur etmek ortaya çıkmak, çıkmak.	
11432	zuhûrât (A.) [ظهورات] beklenmedik gelişmeler.	[ظهورات]
11433	zukâk (A.) [زقاق] sokak.	[زقاق]
11434	zulm (A.) [ظلم] cefa, eziyet.	[ظلم]
11435	zulm etmek zulüm yapmak.	
11436	zulmânî (A.) [ظلمانی] karanlıkla ilgili.	[ظلمانی]
11437	zulmet (A.) [ظلمت] karanlık.	[ظلمت]
11438	zulmetefzâ (A.-F.) [ظلمت افزا] karanlığı arttıran.	[ظلمت افزا]
11439	zulümât (A.) [ظلمات] karanlıklar.	[ظلمات]
11440	zunûn (A.) [ظنون] zanlar.	[ظنون]
11441	zûr (F.) [زور] güç.	[زور]
11442	zurafâ (A.) [1 [ظرفا].zarifler. 2.seviciler, seviciler kadınlar.	[ظرفا]
11443	zûrbâ (F.) [1 [زوربا].güçlü. 2.zorba.	[زوربا]
11444	zûrmend (F.) [زورمند] güçlü.	[زورمند]
11445	zurûf (A.) [1 [ظروف].kaplar. 2.zarflar.	[ظروف]

11446	zübde (A.) [زبده].z.	[زبده]
11447	zücâc (A.) [زجاج] cam.	[زجاج]
11448	zücâciyye (A.) [زجاجيه] cam eşyalar.	[زجاجيه]
11449	zühd (A.) [زهد] zahitlik, aşırı sofuluk.	[زهد]
11450	zühhâd (A.) [زهاد] zahitler.	[زهاد]
11451	zühre (A.) [زهره] Venüs, loban Yıldızı.	[زهره]
11452	zührevî (A.) [زهروى] cinsel ilişkiyle bulaşan.	[زهروى]
11453	zühûl (A.) [ذهول] dalgınlıkla unutma.	[ذهول]
11454	zükâm (A.) [زكام] nezle.	[زكام]
11455	zükûr (A.) [ذكور] erkekler.	[ذكور]
11456	zülâl (A.) [زلال] berrak, saf.	[زلال]
11457	zülîf (F.) [زلف] zülûf.	[زلف]
11458	züll (A.) [ذل] alçalma, alçaklık, düşkünlük, zillet.	[ذل]
11459	zülûf (F.) [زلف] zülûf, iki yandaki lüleli saç.	[زلف]
11460	zümre (A.) [زمرة] grup, topluluk.	[زمرة]
11461	zümûm (A.) [ذموم] yermeler, ktülemeler.	[ذموم]
11462	zümürüd (A.) [زمرد] zümrüt.	[زمرد]
11463	zünbûr (A.) [زنبور] eşek arısı.	[زنبور]
11464	zunnâr (A.) [زنار] papaz kuşağı.	[زنار]
11465	zünûb (A.) [ذنوب] 1 .suçlar, günahlar. 2.kuyruklar.	[ذنوب]

11466	zürâfe (A.) [زرافه] zürafa.	[زرافه]
11467	zürefâ (A.) [ظرفا] zarifler.	[ظرفا]
11468	zür râ' (A.) [زراع] ekiciler, çiftçiler.	[زراع]
11469	zürriyyât (A.) [ذريات] soylar, zürriyetler.	[ذريات]
11470	zürriyyet (A.) [ذريت] soy, zürriyet.	[ذريت]
11471	züvvâr (A.) [زوار] ziyaretçiler.	[زوار]
11472	züyûl (A.) [ذبول] ekler, zeyiller.	[ذبول]